

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
மெய்கண்ட தேசிகள் திருவடி வாழ்க.

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்க மூலமும்

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த
பொழிப்புரையும்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த
பதவுரையும்

திருநெல்வேலித்
தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புந்
கழகம் லிமிட்டெட்.

சீறுமணவூர் முனிசாம் முதலியார் சன்ஸ்,
சிவநாம விலாச டிஸ்ட்ரிக்டம், சென்னை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

- க பதிப்புரை.
- உ அருணந்தி சிவாசாரியர் சரித்திரம்.
- ங சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம்.
- ச சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரம்.
- ரு சிவஞானசுவாமிகள் எடுத்தாண்ட நூல்கள்.
- சு பின்னர் விளங்கிய மேற்கோள்கள்.
- எ பொருளடக்கம்.
- அ திருவேண்பாத்த் தொகை.
- கூ உரைப்பாயிரம்.
- ய சிவஞானசுத்தியார் சுபக்கம்—பதவுரை,
பொழிப்புரை.
- கக பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.
- கஉ பிழை திருத்தம்.

திருவருவப் படங்கள்.

- க அருணந்தி சிவாசாரியர்.
- உ சிவஞான சுவாமிகள்.
- ங சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்.
-

ப தி ப் பு ரை

சிவஞானசித்தியார் 'சிவாகமார்த்தங்களுக் கெல்லாம் உரை யாணி' யாகும். அவ்வரிய நூற்கு மறைஞான தேசிகர், சிவாக் கிர யோகியர், நிரம்பவழகியர், ஞானப்பிரகாசர், சிவஞான சுவா மிகள் என்பவர்களால் இயற்றப்பட்ட. உரைகள் வெளிவந்திருக் கின்றன. அவ்வுரைகளுள் ஞானப்பிரகாசருரை மட்டும் மூலத் திற்கு மாறுபாடாகச் சிவசமவாதங் கூறுவது. ஏனைப்பிறவற் றுள், முதலால் சார்புநூல்களின் பொருள்களையும், வேதசிவாக மங்களின் பொருள்களையும், திருநெறித் தமிழ் வேதத்தின் பொருள்களையும் பொருத்தி முன்னொடு நின் மலைவுறாவகை விளக்குதலானும், இலக்கணப் பொலிவும் தருக்க வரம்பும் தம் முன் இயைந்தொளிருமாறு மூலத்தின் மொப்பொருளை வடித் தெடுத் துரைக்கு மாதலானும் நிகச் சிறந்து நிற்பது மாபாடிய காரராகிய சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பொழிப்புரையே யாகும்.

அப் பொழிப்புரையைத் தழுவித் திருவாவதேறை யாதீ னத்து யு-வது மகா சந்திதானமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ் மீசுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் பதவுரை யியற்றி யருளினார்கள்.

சிவஞானசித்தியார் படிக்க விரும்புவார்க்கு முன்பதிக்கப் பெற்ற பொழிப்புரை இப்பொழுது கிடைத்த லருமையாகின் றது. அதனால் புதிய பதிப் பொன்று எங்களாற் பதிக்கப் பெற் றிருக்கின்றது. இப் பதிப்பில் பொழிப்புரையுடன் பதவுரையுஞ்

சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் சித்தியார் படிப்பவர்க்கு மிக்க நன்மையுளதாமென்பது சொல்லாமலே அமையும். இப் புதிய பதிப்பில் முற்பதிப்புக்களில் விளங்கலாகாப் பல மேற்கோள்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும் நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களிருவராகிய மூவர் சரித்திரங்களும், அவர்களின் திருவுருப்படங்களும் புதிய பதிப்புக் கேற்பப் புதியனவாய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப் பதிப்பு வெளிவருதற்கண் எங்கட்குதனி புரிந்த பெரியார் பலர். அவர்களுள், இக்கழக வெளியீட்டினைத்தினும் மிக்க மகிழ்ச்சிகொண்டு அச்சுப்பிரதிகளைப் பார்வையிட்டுப் பிழை திருத்தங்கள் செய்துவந்த காலஞ்சென்ற திருவாளர் தி. த. கனக சுந்தரம்பிள்ளை பி. ஏ., யவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி பாராட்டுகின்றோம். அவர்களுக்குப்பின் அச்சுப்பிழை முதலியன திருத்தி எங்கட்குதனி புரிந்த சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் திருவாளர் மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்களுக்கும், ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரம் எழுதுதற்குக் குறிப்புப் பொருள்கள் உதவிய திருநெல்வேலி இந்து கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர் திருவாளர் மே. சோ. சுப்பிரமணியக் கலிராசரவர்களுக்கும், அக்குறிப்புக்களை ஒழுங்குபட அமைத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரம், அருணந்தி சிவம், சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம் இவற்றை யெழுதியும், சித்தியாரில் விளங்கா மேற்கோள்களை விளக்கியும், அச்சிட்டபின் ஏற்பட்டுள்ள பிழைதிருத்தங்களைக் குறித்தும் உதவிபுரிந்த ஐடி இந்து கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் திருவாளர் வி. சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளை யவர்களுக்கும், உட்புறம் முதற்பக்கம் (Inner-Title Page) அச்சிடுவதற்கு சமயக் கருத்துக்களை யமைத்து ஒவியம் எழுதித்தந்த ஒவியம்வல்லாரும், தமிழ்ப்புலவருமாகிய சென்னை, திருவாளர் பாரிப்பாக்கம். கண்ணப்ப முதலியா ரவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி கூறுகின்றோம்.

திருவேண்ணைய நல்லூரில் உள்ள அருணந்தி சிவத்தின் சிலா விக்கிரகத்தை ஒவியம் எழுதுவோரைக் கொண்டு எழுதி

யனுப்பி உதவிபுரிந்த பண்ணுருட்டி, புதுப்பேட்டை, ஸ்டாம்பு
வேண்டர், திருவாளர் ச. அ. சிவசிதம்பரஞ்சேட்டியார் அவர்கட்
தும் எங்கள் நன்றியை உரிமைப்படுத்துகின்றோம்.

எங்கள் நன்முயற்சியிற் பெரியார் பலரும் உடனின் றுதவி
புரியுமாறு முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரான் நிருவருளைச்
சுந்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

திருநெல்வேலி, } திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
க. தை. எள. } சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

அருணந்திசிவாச்சாரியர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் நிருவடிவாழ்க.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

ச ரி த் தி ர ச் சு ரு க் க ம்

புண்ணிய பூமியாகிய தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய நடு நாட்டிலே, பெண்ணையாற்றின் வடகரையிலேயுள்ள திருத்துறையூரிலே, ஏறக்குறைய எழுநூறு ஆண்டுகட்குமுன், முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டும் பெருவாழ்வும் புத்திர பரம்பரையாக ஆசாரியத் தன்மை யெய்துஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த ஆதிசைவமரபிலே சைவசமயத் தழைத்தோங்குமாறு ஒருவர்* திருவவதாரஞ் செய்தருளினார். அவர் உரிய பருவங்களிலே உபநயன முதலாயினவும் சமயதீசைத், விசேடதீசைத், நிர்வாணதீசைத், ஆசாரியாபிடேகங்களுஞ் செய்யப்பெற்று வேதாகம முதலிய சாத்திரங்களை ஓதி மெய்யறிவுடையராய்ச் சகலாகமபண்டிதர் என்னுஞ் சிறப்புப்பெயரெய்தித் தமது மாணுக்கர்களுக்குச் சித்தாந்த உபதேசஞ் செய்து வருவாராயினர்.

இங்ஙனம் நிகழுநாளிலே அந் நடுநாட்டிலேயுள்ள திருப் பெண்ணாகடத்திலே பரம்பரைச் சைவவேளாள குலத்திலே சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிலும் கல்வி செல்வங்களிலுஞ் சிறந்தவராகிய அச்சுதகளப்பாளர்† என்பவர் அச்சகலாகம பண்டிதர் மாணுக்கராய் விளங்கினார். அவர் நெடுங்காலமாகத் தமக்குப் பிள்ளைப்பேறில்லாக் குறையினால் வருந்திய வராய்த் திருத்துறையூர் வந்து, அக்குறை தீர்தற் கொருவழி யரு

* அவரது பெயர் சதாசிவ சிவாசாரியர் என்பது திருநெல்வேலி திருவாளர். S. பால்வண்ண முதலியாரவர்கள் கண்டது. அவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனரின் மாமனார் கடங்கவி சிவாசாரியர் மரபில் இருபத் தோராத் தலைமுறையினரென்ப ஒருசாரார்.

† இக்காலத் தாராய்ச்சியாளரில் ஒருசாரார் அச்சுதகளப்பாளர் முதலியாரெனவும், மற்றொரு சாரார் அவர் கார்த்தாரெனவும் கூறுப.

ளிச் செய்யுமாறு தமதாசிரியரைப் பிரார்த்தித்தார். ஆசாரியர் அப் பிரார்த்தனைக் கிரங்கித் திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறையைப் பூசித்துக் கயிறு சாத்திப் பார்த்த பொழுது,

* ‘பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ ளெள்ளினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினயா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினயே ’

என்னுந் திருப்பாசரம் எழுந்தது. ஆசாரியர் அதன் பொருளை யுணர்ந்து அச்சுதகனப்பாளரை நோக்கி, ‘அன்பனே, உன் எண்ணம் நிறைவேறும். நீ திருவெண்காடு சென்று அங்கே யுள்ள டு முக்குளதீர்த்தத்திலே நீராடிப் பிரமவித்தியா நாயகியா ரையும் சுவேதவனப் பெருமானையும் மிக்க பேரன்போடு வழி பட்டு வருவாயாக’ என்றருளிச்செய்து அவருக்கு விடை கொடுத்தனர். அச்சுதகனப்பாளரும் தமதாசிரியர் கட்டளை யைச் சிரமேற் றுங்கித் தமது மனைவியாரோடும் திருவெண்காடு சென்று முக்குள தீர்த்தத்திலே நீராடி எம்பெருமானையும் பெரு மாட்டியையும் விதிப்படி வழிபட்டு வருவாராயினர். அந்நாளிலே ஒருநாள் சுவேதவனப்பெருமான் அவர் கனவிலே எழுந்தருளி வந்து, ‘அன்பனே, உனக்கு இப் பிறவியிலே பிள்ளைப்பேறு அரிதாயினும், வேண்டிய வேண்டியாங் கருள்வதாய் நமக்கு மிக்க பிரீதி தருவதாயுள்ள தேவாரத் திருமுறையைச் சிறந்த பிரமாணமாகக் கொண்டு நீ ஒழுதுகின்றமையால், அத்தேவா ரத்தைப் பாடிச் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமெனப் பல அற்புதங் களால் நிலைநிறுத்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை போல்பவ னாய்த் தேவாரத்தின் மெய்ப்பொருளைச் சாத்திர வாயிலாய் வெளியிட்டுச் சைவஸ்தாபனஞ் செய்பவனாகிய ஒரு சம்புத் திரன் நமது திருவருளால் இத்தமிழ் நாட்டா ருய்யும் படி தோன்றுவான்’ என்றருளிச்செய்து மறைந்தனர். அச்சுதகனப்பாளர் சிவபெருமான் தமக்கு அருள்செய்த

* திருஞா., திருவெண்காடு., பண்-சீகாமரம்., 2-ம் திருப்பாசரம்.

† சோம சூரிய அக்கினி யென்னு முச்சுடர்களின் பெயர்பெற்ற குளம்.

தற்கு மிக மகிழ்ந்து அப் பெருமானை வழக்கம் போல வழிபாடுசெய்து வந்தார். இப்படிச் சில காலம் சென்ற அளவிலே அச்சதகளப்பாளரது திருமணவியார் உலகமெல்லாம் உய்தற் பொருட்டு வயிறு வாய்த்தார். அச்சதகளப்பாளர் அது முதற் செய்யவேண்டுஞ் சடங்குகளைச் சிவாகம விதிப்படி இயற்றி வருவாராயினர். பத்து மாதங்களும் நிரம்பவே தமிழ் செய்த மாதவம் நிரம்பவும் சைவசமயந் தழைத்தோங்கவும் நல்ல சுபவேளையிலே ஒரு சற்புத்திரர் தோன்றியருளினார். அக்குழந்தைக்குச் சிவாகம விதிப்படி சாத கன்ம முதலியன செய்து, ஸ்ரீ சுவேத வனப்பெருமான் திருவருளாற் பிறந்தமையின் சுவேதவனப் பெருமான் என நாமகரணமு மிட்டு அச்சதகளப்பாளர் அருமை யாய் வளர்த்து வந்தனர்.

இஃதில்வாறாகச் சுவேதவனப் பெருமானாரது நன்மாமனார் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலிருந்து வந்து குழந்தையைக் கண்டு மிக மகிழ்ந்து நமது இளம்பெருவாழ்வை அச்சதகளப்பாளர் பாற் கேட்டுப் பெற்றுத் தாம் கொண்டு போய்த் தம்மூரிலே வளர்ப்பாராயினர். சுவேதவனப் பெருமானும் நன் மாமனார் வீட்டிலே செல்வமாய் வளர்ந்து சிற்றில் அழித்தல், சிறுதேர் உருட்டுதல் முதலிய இளம்பருவச் செயல்கள் புரிந்து யாவரையும் உவப்பிப்பாரானார். ஆயினும் அவர் தம்மளவில் மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடையராய் விளங்கினர். இவ்வாறு அவர் இரண்டாண் டெய்தினர்.

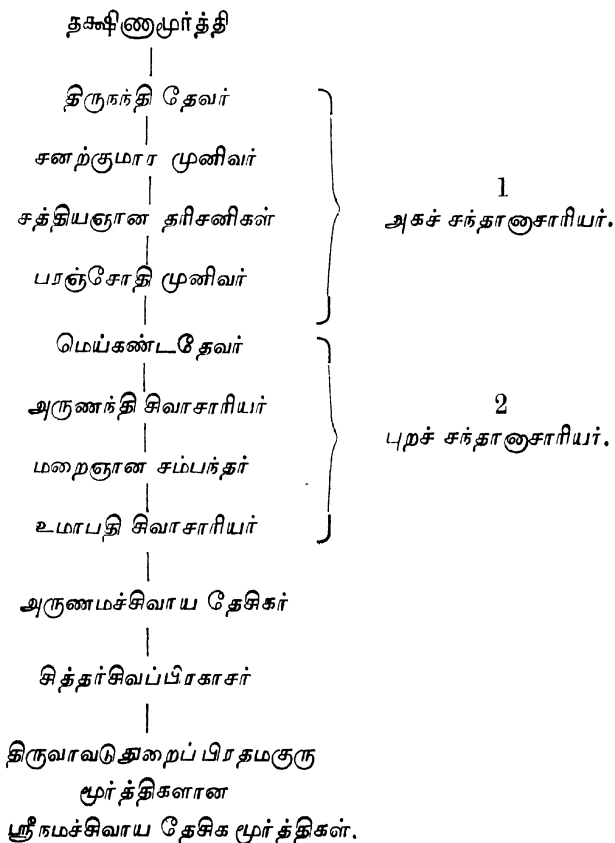
அந் நாளிலே திருக்கைலாச மலையிலே கல்லால மர நீழலிலே தணிநூழர்த்தியா யெழுந்தருளியிருந்த சிவபெருமான்பால் எல்லா ஆகமப் பொருள்களையும் மலைவற விளக்கும் சிவஞான போதத்தை உபதேசம் பெற்ற திருநந்திதேவர் மரபிலே வந்த பாஞ்சோதி மகாமுனிவர் திருவெண்ணெய்நல்லூர் வந்து மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடைய சுவேதவனப் பெருமானைக் கண்டு அவர்க்குத் தீகைஷ புரிந்து தாம் தமது குருவாகிய சத்தியஞான தரிசனிகள்பாற் கேட்டவாறே சிவஞானபோதத்தை விளங்க உபதேசித்து அதனைத் தமிழ் நாட்டார் உய்யும்படி மொழி

பெயர்த்துப் பொழிப்புரைக்குமா றருளிச்செய்து, பொய்ச்சம யங்களைக் கண்டு கழித்து மெய்ச்சமயமாகிய சைவத்தின் உண்மை உணர்ந்து அதனை நிலைநிறுத்துங் காரணத்திற்கும் தமது ஆசிரியர் திருப்பெயராகிய சத்தியஞானதரிசனிக ளென்பதற்கு மிணங்கச் சுவேதவனப் பெருமானுக்கு மெய்கண்டதேவர் எனத் தீக்ஷாநாமம் சாத்திச் சென்றனர். மெய்கண்டதேவர் திரு வெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள பொல்லாப் பிள்ளையார் சந்நிதியில் சிவஞானபோதப் பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து ரிட்டை கூடித் தமது ஆசிரியரானையை மேற்கொண்டு தமிழ்நாடு உய்யும் வண்ணம் தாம் பெற்ற வடமொழிச் சிவஞான போதத்தைத் தமிழில் வார்த்திகப் பொழிப்பாக மொழிபெயர்த்துப் பல வுண்மைகளைத் தம்மை யடைந்த உத்தம பரிபக்குவிகளுக்குத் தெரிவித்து, சைவஸ்தாபனம் செய்து விளங்குவாராயினர்.

இச்செய்தி குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதர் செவிக்கும் எட்டியது. அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து மெய்கண்டதேவரைக் காணுமாறு திருவெண்ணெய் நல்லூர் வந்து சேர்ந்தார். அச்சமயம் மெய்கண்டதேவர் தம் மாணுக்கர்களுக்கு பதி, பசு, பாச மென்னும் முப்பொருள்களின் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்புகளை அருளிச்செய்து கொண்டிருந்தார். சகலாகமபண்டிதர் அவ்விடம் வந்தவர் மெய்கண்டாரது கர்ணமிர்தமான உபதேசங்களைக் கேட்டதும் அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கித் தம்மை யாட்கொண்டருளுமாறு பிரார்த்தித்தார். மெய்கண்டதேவரும் அவருக்கிருந்த பக்குவத்தைப் பார்த்து, அவருக்குத் தாம் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதத்தை உபதேசம் செய்து, அருணந்தி சிவாசாரியர் என்னும் தீக்ஷா நாமம் சாத்தி, 'நீ இச் சிவஞானபோத நூற்பொருளை விரித்துப் பிற்காலத்தார்க் கினிது விளங்குமாறு ஓர் நூல்செய்க' என்றருளிச் செய்தனர். அவ்வானையைச் சிரமேற்கொண்டு அருணந்திதேவ நாயனார் சிவஞான சித்தியாரென்னும் அரியநூலை அருளிச்செய்தனர். இந்நூல் சிவாகமங்களுக் கெல்லாம் உரையாணியென்று சொல்லப்படும் பெருமை வாய்ந்தது. இதுவேயுமன்றி இருபா இருபஃது என்னும்

ஓர்சிறந்த நூலையும் இயற்றியருளினார். பின்பு அருணந்தி சிவாசாரியர் அவ் விருநூல்களையும் சிவஞானபோதத்தையும் திருப்பெண்ணைக்கடத்திலே அவதரித்த மறைஞானசம்பந்தருக்கு உபதேசித்து, சிவபெருமான் றிருவடி நீழ லெய்தினர். அந்நாள் புரட்டாசித் திங்கள் பூர நக்ஷத்திரம்.

சைவசித்தாந்த சந்தானாசாரியர்கள்.

மாதவச் சிவஞான யோகிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள்

ச ரி த் த ர ச் சு ரு க் க ம்

கருணைபொழி திருமுகத்திற் றிருநீற்று நுகலுங்
 கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
 பெருமைதரு துறவோடு பொறைபுளத்திற் பொறுத்தே
 பிஞ்ஞகனார் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
 மருவினர்க ளகலாத ஞானமே வடிவாம்
 வளர் துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தா
 ளொருபொழுது நீங்காம லெமதுளத்திற் சிரத்தி
 லோதிடுநா வினிலென்று முன்னிவைத்தே யுரைப்பாம்.

பாண்டிய நாட்டிலே பொதியமலைச் சாரலிலே பாபவிநாச
 மென்னும் தலத்துக்கு அருகிலே விக்கிரமசிங்கபுரமென்னும் ஓர்
 ஊர் உள்ளது. அவ்வூரிலே சற்றேறக்குறைய இருநூறு ஆண்டு
 கட்டுமுன் ஆனந்தக்கூத்த பிள்ளை யென்ற சைவ வேளாளர்
 ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபெருமானிடத்தும், அடியார்க
 ளிடத்தும் மிகுந்த பத்தியுள்ளவர். அவருடைய பத்தினியார்
 மயிலம்மையா ரென்னும் பெயருடையவர். அவ்வம்மையார்
 அருந்ததிக்கு ஒப்பான கற்பு உடையவர். இவர்களுடைய வம்
 சத்து முன்னோர்கள் அகத்திய மகாமுனிவரை நோக்கித் தவஞ்
 செய்து தமதுகுடும்பத்திலே ஏழு தலைமுறையளவும் அருட்கல்வி
 நிரம்பிய புத்திரர்கள் பிறக்க வரம்பெற்றிருந்தார்கள். அவ்வி
 தம் ஏழாவது தலைமுறையாகத் தமிழ்நாடு செய்த தவத்தினாலே
 ஆனந்தக்கூத்தருக்கு மயிலம்மையார் திருவயிற்றிலே ஒரு சம்புக்

திரர் திருவவதாரஞ் செய்தார். பெற்றோர்கள் அவருக்கு 'முக்களாலிங்கர்' எனப் பெயரிட்டார்கள். முக்களாலிங்கர் ஒழுக்கம், அன்பு, அருள் முதலிய நற்குணங்களோடு வளர்ந்துவந்தார்.

முக்களாலிங்கர் சிறுபிராயமா யிருக்கும்போது ஒருநாள் பாடசாலையில் படித்துவிட்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டார். அப் பொழுது திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலுள்ள முனிவர்கள் சிலர் அப் பாடசாலை வீதிவழியாகச் சென்றார்கள். முக்களாலிங்கர் அவர்களைச் சந்தித்து வணங்கி, 'சுவாமிகளே! தாங்கள் அடியேன் வீட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து செல்லுதல் வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார். அம்முனிவர்கள் முக்களாலிங்கருடைய வேண்டுகலுக்கு இசைந்து அவர் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள். அச்சமயம் அவர் தந்தையாராகிய ஆனந்தக்கூத்தர் வெளியே சென்றிருந்தார். மயிலம்மையார் அம்முனிவர்களை உபசரித்துத் திருவமுது செய்வித்தார். முக்களாலிங்கர் தமது கருத்துப்படி முனிவர்களை உபசரித்த தாயாரை,

'அருந்ததியென் னம்மை அடியவர்கட் கென்றுந்
திருந்த அமுதளிக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்த ரகமிழத் தொண்டுசெயு
மாணந்த வாத மயில்'

என்று பாடினார். வெளியே சென்றிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் வீட்டுக்கு வந்து அங்கு நிகழ்ந்தவற்றைக் கேட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

பின்பு, அம்முனிவர்களை ஆனந்தக்கூத்தர் வணங்கி நின்றனர். அப்பொழுது முக்களாலிங்கர் தாமும் அம்முனிவர்களோடு செல்ல வேண்டுமென்று தெரியப்படுத்தினார். தகப்பனருக்குத் தமது புத்திரரை விட்டுப் பிரியச் சிறிதும் மனம் இல்லை. என்றாலும், தம் முடைய புத்திரர் நல்ல வழியிலே செல்கின்றாரென்னும் எண்ணத்தினாலே முக்களாலிங்கரை முனிவர்களோடு செல்ல அவர் சம்மதித்தார். முக்களாலிங்கர் ஆதீனத்து முனிவர்களோடு அவ் வுரை நீங்கி வழியிலுள்ள சிவாலயங்களை வணங்கிக் கொண்டு

சென்று திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். அவர் மடாலயத்தினுள்ளே சென்று ஆதின முதற்குருவாகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகளைத் தரிசித்தார். பின்பு சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின்வேலப்பதேசிக சுவாமிகளை அவர் தரிசித்து அன்போடு வணங்கினார். பின்வேலப்பதேசிக சுவாமிகள் முக்களாலிங்கருடைய பக்குவமுதிர்ச்சியைக் கண்டு அவருக்குச் சைவசந்தியாசம் கொடுத்து சிவதீக்ஷை செய்து சிவஞான யோகிகள் என்னும் தீக்ஷாநாமம் இட்டு மெய்கண்ட சாத்திரத்தையும், பண்டார சாத்திரத்தையும் உபதேசித்தருளினார். சிவஞான யோகிகள் அகத்திய மகாமுனிவருடைய வரத்தால் அவதரித்தவராதலால், வடமொழிக் கடலும் தமிழ்மொழிக் கடலும் எளிதில் நிலைகண்டு உணர்ந்து மகா ஞானியாய் வீற்றிருந்தருளினார்.

சிவஞான யோகிகள் பின்பு உலகோபகாரமாகச் சிவஞான போதத்திற்குத் திராவிட மாபாடிய மென்னும் பேருரையும், இலகு வியாக்கியானமாகிய சிற்றுரையும், சிவஞான சித்தியாருக்குப் பொழிப்புரையும் செய்தருளினார்கள். இவையல்லாமலும்,

௧. தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி,
௨. சோமேசர் முதுமொழிவெண்பா,
௩. திருவேகம்பர் அந்தாதி,
௪. வடதிருமுல்லைவாயில் அந்தாதி,
௫. குளத்தூர்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி,
௬. கலைசைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி,
௭. செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்,
௮. அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்,
௯. கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் பதிகம்,
௧௦. செப்பறை அகிலாண்டேசுவரி பதிகம்,
௧௧. திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு,
௧௨. திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை,
௧௩. பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை,
௧௪. தருக்கசங்கிரக அன்னம்பட்டியங்களின் மொழிபெயர்ப்பு,

கூசு

சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

கரு. ஹரதத்தாசாரியர்செய்த சுலோகபஞ்சகத்தின் மொழி
பெயர்ப்பு,

கங. அப்பயதீக்ஷிதர் செய்த சிவதத்துவவிவேக மூலமொழி
பெயர்ப்பு,

கள. காஞ்சிப்புராண முதற்பாக மொழிபெயர்ப்பு,

கஅ. சித்தாந்தப் பிரகாசிகை மொழிபெயர்ப்பு,

கக. கம்பராமாயண முதற் செய்யுட் சங்கோத்தரவிருத்தி,

உ௦. இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி,

உ௧. மரபட்டவணை மறுப்பின் மறுப்பு,

உ௨. எடுத்தென்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வபிரக்குப்பாயம்,

உ௩. சிவஞான சித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாச முனிவரியற்றிய
சிவசமவாதவுரைமறுப்பு

என்பனவற்றை அருளிச்செய்தார்.

ஒரு சமயம், திருப்பாதிரிப்புவியூரிலுள்ள வித்வான்களும், பிரபுக்களும் ஒரு சபை கூடி நூறு பொன்னை ஒரு முடிப்பாக வைத்துக் 'கரையேற விட்ட முதல்வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதியுண்டாமோ' என்ற கடைசியடி வரும்படி ஒரு பாட்டுப் பாடினவர்கள் அந்தமுடிப்பை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள். இச்செய்தியை அறிந்த ஒரு பிராமணன் அதைப் பெற விரும்பினான். அச்சமயம் சிவஞான யோகிகள் சுவாமிதரிசனம் செய்வதற்காக அவ்விடம் வந்திருந்தார். பிராமணன் அவர்களிடம் சென்று வணங்கித் தனது விருப்பத்தைத் தெரியப்படுத்தினான். அருள்வள்ளலாகிய யோகிகள் அவனுடைய நிலைமையை யுணர்ந்து அப்பொன் முடிப்பை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி விட்டு

'வரையேற விட்டமுதஞ் சேந்தனிட வருந்தினவல்லின மென்றாலும் உரையேற விட்டமுதலாகுமோ வெனைச்சித் தென்றுரைக்கி லென்னும் நரையேற விட்டமுத ஞாவனாக் கொண்டு நறும்புலிசைமேவும் கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதியுண்டாமோ'

என்று செய்யுளைப் பேசுவதுபோலப்பூர்த்தி செய்தருளினார்.

இவ்விதம் சிவஞானயோகிகள் உலகோபகாரமாக அநேக சாத்திரங்களையும், உரைகளையும், மறுப்புக்களையும் அருளிச் செய்து அவற்றையும் ஏனைய நூல்களையும்,

திருத்தணிகைக் கச்சியப்ப முனிவர்,
மதுரகவி தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர்,
காஞ்சிபுரம் சிதம்பர முனிவர்,
இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர்,
காஞ்சிபுரம் முத்துக்குமாரசுவாமி தேசிகர்,
காஞ்சிபுரம் சரவணபத்தர்,
இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை,
திருமுக்கூடல் சந்திரசேகர முதலியார்,
கரவாந்தண்டலம் அடைக்கலங்காத்த முதலியார்,
கடம்பார்கோயில்ஸ்தானிகர் கலியாணசுந்தரஉபாத்தியாயர்
முதலிய நன்மாணுக்கர்களுக்குப் போதித்தருளினார்.

பின்பு தவமே திருவுருக்கொண்டு விளங்கிய சுவாமிகள் நிடை யில் வீற்றிருந்தருளிச் செய்தாத்துவித சித்தாந்த முத்தியடைந்தனர். சுவாமிகள் முத்தியடைந்த நாள் கொல்லம் கூடலும்கூடலு (மெய்கண்டான் ஆண்டு நூலும்கூடலு) விசுவாவச வருடம் சித்திரைமீனா ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆயிலிய நக்சத்திரமாம்.

* கலைதேர் நமச்சி வாயகுரு கருணைக் கடலிற் றிளைத்தாடிக்
கலகப் பாசத் தொடரறுத்துக் காமத் தறியை யறவீழ்த்தி
யலையுஞ் சமயத் தருக்களைக்கீழுவே ரோடு மகழ்ந்தெறிந்திட் [ந்
டருளின் படாத்தை முகமேற்கொண் டாதிவேதாகமங்களெனு
தொலையா மணிக ளிருமருங்குந் தொனிக்கச் சைவ மதம்பொழி
துங்கமோடு முலகமுற்றுஞ் சுற்றும் வெற்றி வாரணமே [ந்து
மலையா தருளு முனிவர் சிகா மணியே வருக வருகவே
வளமார் துறைசைச் சிவஞான வள்ளால் வருக வருகவே.

சிவஞான யோகிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

திருவாவதேசுறை யாதினத்து, டிசு வது, மகா சந்திதானம்,
புரீலபுரீ. சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் நிருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்

ச ரி த் தி ர ச் ச ரு க் க ம்

பாண்டிவள நாட்டிலே திரிகூடமலைச் சார்நிலே, 'போதும் பொன்னு முத்தியருவி புடைகுழத், கூதன்மாரி நுண்ணி தூங்குங் குற்றலம்' என்று திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் அருளிச்செய்யும் பெருமை வாய்ந்த திருக்குற்றலத் திருப்பதிக் கருகிலே யுள்ள மேலகரத்திலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே குற்றலத் தலபுராண முதலிய பதினான்கு நூல்கள் செய்தருளி மிகுந்த பிரசித்தி பெற்ற திருகூட ராசப்பக் கவிராசருக்கு நான்காவது தலைமுறையிலே வந்த சுப்பிரமணியக் கவிராசரேன்பவர் அடியார் பத்தி சிவபத்திகளிற் சிறந்து விளங்கித் தமக்குரிய இல்லற வொழுக்கத்திற் றவறாது, தமக்கு வழிவழிவந்த திருக்குற்றலநாதர் கோயிலதிகாரத்தைச் செம்மையாக நடத்திவருவாராயினர். அவ்வாறு நடத்திவருங் காலத்திலே திருக்குற்றலநாதர் திருவருளிணிலே அவரது இரண்டாவது மனைவியார் திருவயிற்றிலே இரண்டாவது புதல்வராகச் சாலிவாகன சகாப்தம் ஆளாநாடு-க்குச் சரியான விஜய வருடம் தைமீ கவ ஞாயிற்றுக்கிழமைபும் அவிட்ட நகூத்திரமும் மீன லக்கினமுங் கூடிய சுபதினத்திலே பிறந்தனர். பிதா அக்குமார ருக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளனைத்தையும் சிவாகமவிதி தவறாது பருவந்தோறுஞ் சிறப்புறச்செய்து குற்றலலிங்க ரெனத் திருபெயர் சாத்தி ஐந்தாவது வயதிலே வித்தியாரம்பஞ் செய் வித்தனர். குற்றலலிங்கரும் அக்கால வழக்கப்படி தமிழ், சமஸ்

கடி சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

கிருதம், தெலுங்கு என்னும் மூன்று மொழிகளையும் பயின்று வருவாராயினர்.

அவர் பன்னிரண்டாண்டு எய்திய காலத்திலே அவரது பிதா திருக்கையலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சின்னப்பண்டாரச் சந்திரிகள் வாசஸ்தானமாகிய கல்லிடைக் குறிச்சித் தளிகை மடாலயத்திற்கு வந்து அங்கே வித்துவான் தம்பிரானாக விருந்த இலக்கணம் அம்பலவாணத் தம்பிரான் சுவாமிக ளிடத்தே அவரை ஒப்புவித்து அவர்க்குத் தமிழ் கற்பிக்குமாறு வேண்டினர். சுவாமிகள் அதற்குடம்பட்டு அவர்க்குத் தாம் தமிழ் கற்பித்து வந்ததோடு ஆதீன வடமொழி வித்துவானாயிருந்த வேதாந்த சாஸ்திரிகளிடம் வடமொழி பயிலுமாறும் செய்தனர். குற்றாலலிங்கக் கவிராயர் எனைய மாணுக்கர்களினும் சிறந்து தம் ஆசிரியர்கள் வியந்து மெச்சுமாறு கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டு விளங்கினார்.

இஃதிவ்வாறாகத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாசநி தானமாக அப்பொழுது எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள் தக்ஷிண தேச யாத்திரை புறப்பட்டுப் பல திருப்பதிகளும் சென்று 'சிவபுர'மாகிய திருநெல்வேலிக்கு வந்து ஈசான மடாலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார்கள். அதனை யறிந்த நமது குற்றாலலிங்கக் கவிராயரும் அவரது பிதா முதலியோரும் திருநெல்வேலி வந்து குருமூர்த்திகளைத் தரிசித்துப் பிரியாதுடனுறைந்து வந்தார்கள். பின்னர்க் குருமூர்த்திகள் கல்லிடைக்குறிச்சி சென்றிருந்தபொழுது குற்றாலலிங்கக் கவிராயரது கல்வி யறிவொழுக்கங்களையும் தீவிரமான பக்குவத்தைபுங்கண்டு அவர்க்கு ஆதீன சம்பிரதாயப்படி ஞானவழி தீக்கை செய்து அவரைச் சின்னப்பட்டமாக அபிஷேகம் செய்து தமது ஞானசாரியர் திருநாமமாகிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் எனத்தீக்ஷா நாமஞ் சாத்தியருளினார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்குவயது பதினான்கு.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் தளிகை மடாலயத்திலே ஒருவருடமிருந்து தமது ஞானசாரியர்பால் ஆதீன சம்

பிரதாய சாத்திரங்களை ஐயந்திரிபற ஒதியுணர்ந்தார்கள். அப் பால் நமது தேசிக சுவாமிகள் ஞானசாரியருடன் துறைசை சென்று மெய்கண்ட சந்தானர் தலமுக்குமாறு வந்த ஆதீன பிரதம குருமூர்த்திகளாகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகளைத் தரிசித்துச் சில கால மங்கிருந்து பின்னர் தக்ஷிணம் வந்து தமது மடாலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்து அநேக நன்மாணுக்கர்கட்கு வித்துவான் தாண்டவராய சுவாமிகள், வேதாந்த சாஸ்திரிகளென்பவர்கள் பாடஞ் சொல்வதோ டமையாது தாமும் பாடங் கற்பித்து வந்தனர். அக்காலமே தமிழ்க்கல்வியும் சமயக்கல்வியும் நண்பினிகவி வரைத் தொடங்கிய காலமாகும்.

இவ்வாறு பன்னிரண்டு வருடங்கள் கழியவும் தேசிக சுவாமிகள் தமது ஞானசாரியரைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்று விரும்பித் துறைசை சென்று ஞானசாரியரைத் தரிசித்தும், பின் னர்த் திருவண்ணாமலை யாத்திரை செய்தும், தமது சந்தான ஆசிரியர்களாகிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய நால்வர்களையும் திரு வேண்ணெய் நல்லூர் முதலிய தலங்களிற் சென்று தரிசித்தும் துறைசைக்கு மீண்டெழுந்தருளியிருந்தனர். இக்காலத்திலே தான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ஆதீன மகா வித்துவானாகக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். பின்னர்த் திருப்பனந்தா ளாதீனம் காசிவாசி இராமலிங்க சுவாமிகள் பிரார்த்தனைக் கிணங்கி உபய சந்நிதானங்களும் ஆங்குச் சென்று அச்சுவாமி களுக் கனுக்கிரகித்து மீண்டார்கள். பின்பு நமது தேசிகசுவாமி கள் சிவஞான சித்தியாருக்கு மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளருளிச் செய்த பொழிப்புரையைத் தழுவிப் பதவுரை பல அன்பர்கள் வேண்டுகோட் கிணங்கிச் செய்தருளினார்கள்.

அப்பால் நமது சுவாமிகள் சேதுமன்னரும் பிறரும் செய்த பிரார்த்தனைக் கிரங்கி இராமநாதபுரஞ் சென்று தரிசித்துத் திருப் பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாலில் தக்ஷிணத்திலுள்ள அடியார்கள் வேண்டுகோட்படி தனிகை செல்லப் பிரயாணமாய் மதுரை வந்து சேரவும் தமது ஞானசாரியர் பரிபூரணமான செய்தி எட்டியது. அதனால் அவர்கள் துறைசைக்கு மீண்டு

உலி சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

தமது குருமூர்த்திகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கைங்கரியங்க ளனைத்தும் சிவாகம விதிப்படி செய்து பத்தாநாட் குருபூசையை யும் மிக்க சிறப்புடன் செய்து அன்று முதல் ஆதீன பெரிய பட்டமாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

இஃகிவ்வாறுகத் திருநெல்வேலிக்கு மேற்காக மூன்று காவ தத்திலுள்ள 'மங்கலப்பேட்டை' யென்று சொல்லப்படும் பேட்டை யென்னும் மூதுரிலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே தோன்றி இளமைப்பருவத்திலே திருவாவடுதுறை யடைந்து வடமொழிக்கடலும் தமிழ்க்கடலும்நிலைகண்ணார்ந்து தமது ஆசிரியராகிய அம்பலவாண தேசிகரிடத்தே மூவகைத் தீசைஷையும் பெற்றிருந்து நமச்சிவாய சுவாமிகளென்பவர் ஆசிரிய விலக்கண மனைத்தும் அமைந்து அதிதீவிர பக்குவ முடையராய் விளங்குதல்கண்டு அப்பெரியாரைநமது தேசிக சுவாமிகள் ஆதீன சம்பிரதாயப்படி பிரமோதூத வருடம் சித்திரை மீ" சின்னப் பட்டமாக அரிஷேகஞ் செய்தனர். அப்பால் தாமின யாத்திரை செய்யத் திருவுளங்கொண்டு நமச்சிவாய தேசிகரையும் உடன் கொண்டு திருப்பெருந்துறை, பிரான்மலை, திருக்கானப்பேர், திரு வாலவாய் முதலிய திருப்பாதிகளை வணங்கித் திருநெல்வேலி வந்து தளிகை மடாலயஞ் சென்று அங்கே ஆதீன வழக்கப்படி நமச் சிவாய தேசிகரை யிருக்கச்செய்து நமது சுவாமிகள் செவ்வந்தி புரத்தி லெழுந்தருளியிருந்து நாடோறும் பாபநாசப்பதிசென்று உலகம்மை சமேத முக்களாலிங்கப்பெருமானை வழிபட்டு வந்தார் கள். அக்காலத்திலே நமது சுவாமிகள், தமிழும் சைவமும் செய்த தவப்பயனாக வந்த மாபாடியகாரராகிய சிவஞான சுவாமி கள் திருவவதாரஞ் செய்த லிக்கிரமசிங்கபுரத்திலே அவர்கள் அவதாரஞ் செய்த கிருகத்தை ஆதீனத்துக் குரிமை யாக்கி அங்கே மாபாடியகாரரைப் பிரதிட்டை செய்து இரண்டு கால பூசைக்கு வேண்டும் நியந்தம் அமைத்தருளினார்கள்.

சின்னாட் சென்ற பின்னர்தேசிகசுவாமிகள் நமச்சிவாய தேசிக ருடன் மலைநாட்டுக்கு எழுந்தருளி ஆதீனச் சின்னப்பட்டத்திற்கு குரிய பழைய மடாலயமாகிய சுசீந்திர மடாலயத்தில் வீற்றிருக்

சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம் உக்

கும்பொழுது அதனை யறிந்த அக்காலத்தரசராகிய ஆயிலியந் திருநாள் மகாராஜா அவர்கள் உபய சந்திதானங்களையும் திருவனந்த புரத்திற்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டினர். அதற்கிணங்கி உபய குருமூர்த்திகளும் அங்கு எழுந்தருள மகாராஜா அவர்கள் தமது அரண்மனையில் 'இலட்சுமி விலாசத்' தில் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்தனர். ஒருவர காலம் உபய சந்திதானங்களும் அவ்விட மெழுந்தருளியிருந்தார்கள். அரசர்பிரான் குருமூர்த்திகளுடன் அளவளாவி மகிழ்ந்து நாடோறும் நகர்வலம் செய்வித்தனர். அதுவுமன்றி சந்திதானங்கள் மீளும் காலத்துத் தந்தச்சிவிகை, குடை, கட்டிய வெள்ளித்தடி முதலியன சமர்ப்பித்துத் தாமும் சிறிது தூரம் பின்சென்று விடுத்தனர். இந்நிகழ்ச்சியை அக் காலத்துச் சேது வேந்தர்

‘ திருமுகங்கொண் டணைந்தவர்க்கெச் சிறப்புமுருள் கோதை நல்
[குந் தேவே தன்பா
லொருமுகங்கொண் டணையிலவ னுதவியதோ வடிகள் புகுந்
[துளதோ வின்ன
லிருமுகனி லிறும்புதிங் கெதுவென்பேன் ’

என்று பாராட்டினர். அப்பால் தேசிக சுவாமிகள் பாண்டி நாட்டுக் கெழுந்தருளி, தனிகை மடாலயத்தில் நமச்சிவாய தேசிகரை அமரச் செய்து தாம் துறைசைக்கு மீண்டார்கள்.

நமது தேசிக சுவாமிகள் அருங்கலை விநோதர். மடாலயத்தில் எப்பொழுதும் தமிழ்ப் புலவர் குழாமும் வடமொழிப்புலவர் குழாமும் நிறைந்திருக்கும். சுவாமிகள் ஒவ்வொரு புலவருக்கும் அவரவர் தகுதி நோக்கிப் பரிசளித்து ‘நீவிர் இன்னும் நன்கு கற்றுவரின் இதனினுஞ் சிறந்த பரிசு பெறுவீர்’ என்று அவரை யூக்கி விடுத்தருளுவர். நமது சுவாமிகள் தமிழ்ப் புலவர்க்கோர் தாமரை நிதியம்; சமஸ்கிருதப் புலவர்க்கோர் சங்க நிதியம்; பொதுவாகக் கற்றாரனைவர்க்குங் கற்பகம். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, காசிவாசி பரமசிவ சுவாமிகள், தில்லையம்பூர் சந்திரசேகர கவிராசர், சேதுபதிகள், வேதநாயகம் பிள்ளை, மகா வைத்திய நாதய்யர், ராஜா சாஸ்திரிகள், முத்து

உஉ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

சாஸ்திரிகள் முதலிய பலரும் நமது சுவாமிகளை மிகவும் புகழ்ந்து போற்றிக் கொண்டாடின ரென்றால் வேறு கூறற் பாலது யாது? யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் மூன்று முறை யாதீனத்திற்கு வந்து சுவாமிகளைத் தரிசித்து மாபாடியத்தின் பெருமையையும் சந்நிதானம் மகாவித்துவானென்பவர்களது இலக்கண விலக்கிய சாஸ்திர வாராய்ச்சி வன்மையையுங் கண்டு பெரிதும் பாராட்டி வணங்கிச் சென்றனர்.

ஆயிலியந் திருநாள் மகாராஜாவுக்குப் பின் வந்த அரசர் பிரானகைய விசாகந் திருநாள் மகாராஜா அவர்கள் காசியாத்திரை முடித்து மீண்டு வரும்போது யாத்திரையின் பயன் காண்பாரெனச் சித்திரபானு ஸ்ருதை மீர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து குருமூர்த்திகளைத் தரிசித்து அங்கு ஒருநாளிருந்து கையுறையாகக் கங்கா ஜலம், காண்டாமிருகக் கொம்பு, இரண்டு யானைகள் முதலியன சமர்ப்பித்துச் சென்றனர்.

‘நாவல ரேறு’ என்று சொல்லப்படும் யாழ்ப்பாணத்து வடகோவைச் சபாபதி நாவலரவர்கள் நமது தேசிக சுவாமிகளிடத்தே உபதேசம் பெற்று ஆதின வித்துவானாய் விளங்கினார்கள்.

இனிச் சூரியனார்கோவி லாதீன மகாசந்நிதானமா யெழுந்தருளி மாபாடியம் வெளிவருதற்குக் காரணராயிருந்த ஸ்ரீலஹீ முத்துக்குமார தேசிக சுவாமிகளும் நமது தேசிக சுவாமிகளிடத்தே அருளுபதேசம்பெற்றுச் சூரியனார்கோவிலுக்கு மகாசந்நிதானமாக அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவர்களே. திருப்பனந்தாளாதீனத்து வீற்றிருந்தருளிய குமார சுவாமிச் சுவாமிகளும் நமது தேசிக மூர்த்திகளின் மாணுக்கரே. நைட்டிகப் பிரமசாரியராய் விளங்கித் தேவாரத் திருமுறையை அச்சிட்டுபுகரித்த மதுரை ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யென்ற இராமசுவாமிப் பிள்ளையும் ஆதின சீடரே: மகாவித்தவான்களாகிய பழனிக்குமாரசுவாமிகளும், ஆறுமுக சுவாமிகளும், மகாலிங்க சுவாமிகளும் ஆதின வர்க்கத்தினரே. இவ்வாறாயின் நமது தேசிக சுவாமிகள்

சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம் உரு

பெருமையை யளவிட்டுரைப்பதற்கு யாமா வல்லம்? சுருங்கக் கூறின் ஆதீனமாகிய சூரியன் தனது நண்பக னிலையினின்ற காலமே நமது சுவாமிகளது கௌரவ காலமாகும். இவ்விதம் விளங்கிய சுவாமிகள் சாஸிவாகன சகம் துளாருசு சர்வசித்து வருடம் துஅரல் மார்கழித் திங்கள் உரு ம் நாள் சனிக்கிழமை யும் நவமி திதியும் சுவாதி நகூத்திரமுங் கூடிய நாளன்று பிற்பகல் சுத்தாத்துனித் சித்தாந்த முத்தி யெய்தினர்.

சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

மு ற் றி ற் று.

—

சிவஞானசுவாமிகள் எடுத்தாண்ட நூல்கள்.

இரத்தினத்திரயம்	திரிகடுகம்
உண்மைவிளக்கம்	திருக்குறள்
காரைக்காலம்மை திருவந்தாதி	திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்
சங்கற்ப நிராகரணம்	துகளறுபோதம்
சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம்	தேவாரம்
சர்வஞானோத்தரம்	தொல்காப்பியம்
சிவஞானபோதம்	தைத்திரீயம்
சிவப்பிரகாசம்	நன்னூல்
சிவகீதை	நாலடியார்
சுற்றம்பலநாடிகள் சுவித்துறை	பெரியபுராணம்
சீகண்டபாடியம்	போற்றிப் பரீரோடை
சுவேதாசுவதரம்	வருணபத்தி
சோமசம்பு பத்ததி	வாதுளாகமம்
ஞானமீர்தம்	வாயுசங்கிதை

பின்னர் விளங்கிய மேற்கோள்கள்

பக்கம்	வரி	மேற்கோள்	நூல்
உச	உரு	‘வேதமும் ஆகம மெனப்படு மென்பது சீகண்ட பாடியத் துள்ளுங் காண்க.’	சீகண்டபாடியம். உ. உ. ருஅ.
சசு	உசு	‘மாயையே பிரகிருதி யென் றறிக’	சுவேதாசுவதரம். ச. கடு.
கௌ	கரு	‘பையராவல்குல்’	கிருஞா. திருவாலவாய். பண்-புறநீர்மை. ரு.
கடு	கஉ	‘கோணு கணையான்’	திருஞா. கோயில். பண் - குறிஞ்சி. கூ.
ககக	உ௭	‘இன்னதற்காக இது பயனாக’	தொல். சொல்.வேற்றுமை மயங்கியல். உகூ.
உஉரு	க௭	‘வேதத்து ஞருவகஞ் செய் துணர்த்திய வாறென்க’	வாதத்திரீயம். பிரமானந்த வல்லி.
ருகரு	உஅ	‘அடைபவர்.....கடன தென்’	சிவப்பிரகாசம். உண்மை. உகூ.
ருசுடு	கரு	‘சொன்ன சிவன் கண்ணு’	சிவஞான போதம்.குத் ரு. அதிகர. உ. வெண்பா.க.
ருஅரு	ச	‘நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற் போல’	சங்கற்ப நிராகரணம். செய் புள். ச.

பெருளடக்கம்

	பக்கம்
பாயிரம்	ச
அளவை	கக
பிரமாணவியல்	
முதற் சூத்திரம்	௩௧
இரண்டாஞ் சூத்திரம்	கக௦
மூன்றாஞ் சூத்திரம்	கக௯
இலக்கண வியல்	
நான்காஞ் சூத்திரம்	௨௦௪
ஐந்தாஞ் சூத்திரம்	௨௪௪
ஆறாஞ் சூத்திரம்	௨௫௫
சாதன வியல்	
ஏழாஞ் சூத்திரம்	௨௬௭
எட்டாஞ் சூத்திரம்	௭௨௪
ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்	௩௩௨
பயனியல்	
பத்தாஞ் சூத்திரம்	௩௫௫
பதினொராஞ் சூத்திரம்	௩௬௯
பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்	௩௯௦

திருவெண்பாத் தொகை

காப்புச் செய்புள்	க
பாயிரம்	ரு
அளவை யிலக்கணம்	கச
முதற் சூத்திரம்	௭0
இரண்டாஞ் சூத்திரம்	௯௬
மூன்றாஞ் சூத்திரம்	ச
நான்காஞ் சூத்திரம்	ச௦
ஐந்தாஞ் சூத்திரம்	௯
ஆறாஞ் சூத்திரம்	௯
ஏழாஞ் சூத்திரம்	ச
எட்டாஞ் சூத்திரம்	௩௯
ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்	௧௨
பத்தாஞ் சூத்திரம்	௬
பதினொராஞ் சூத்திரம்	௧௨
பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்	௭

ஆக திருவெண்பா, ௩௩௨௮.

உரைப்பாயிரம்

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி திலதயிலந்
தீயிரும்பு பாணியுப்பு,
விண்ணனில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப்
பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்,
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிறிவரிய
வத்துவிதக் கலவிகாட்டித்,
தண்ணணியைத் தேனையாண்ட துறைசை நமச்
சிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான சித்தியார்

சுபகம்

மூலமும் உரையும்

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்கு
மாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்தவாசிரியர், எடுத்துக்
கொண்ட பொருள் இடையூறுதீர்ந்து இனிது முடிதற்பொருட்டும், இந்
நூல் நின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள்
வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டுச் செய்யுளாற் றெரிக்
கின்றார்.

காப்பு

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த
னல்வாயைங் கரத்த னாறு
தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான்
றருமொருவா ரணத்தின் றுள்க
ஒருகோட்டன் பொடும்வணங்கி யோவாதே
யிரவுபக லுணர்வோர் சிந்தைத்
திருகோட்டு மயன்றிருமால் செல்வமுமொன்
றேவென்னச் செய்யுந் தேவே.

சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றிய பொழிப்புரையின்படி
சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் எழுதிய பதவுரை

(பதவுரை.) ஆறு - கங்கையும்,—தருகோட்டு அம் பிறை - தன்னை
றாப்பட்ட வளைவான் அழகுபெற்ற பிறையும்,—இதழி - கொன்றை
மாலையும் (அணிந்த),—தாழ் சடையான் தரும் - தாழ்ந்த சடையையுடைய
சிவபிரான் அளித்தருளிய,—ஒரு கோட்டன் - ஒற்றைக் கொம்பையுடைய
னும்,—இரு செவியன் - இரண்டு (முறம் போலுஞ்) செவிகளை யுடைய
னும்,—மும்மத்தன் - மூன்று மதங்களை யுடையனும்,—நால்வாய் ஐங்கரத்
தன் - நான்வாயை யுடையனும் ஐந்துகரங்களை யுடையனுமாகிய,—ஒரு
வாரணத்தின் தான்கன் - ஒப்பற்ற வாரண முகத்தானுடைய திருவடிகள்,—
உருகு ஒடு அன்பொடும் - உருகுதலுடன் ஒடப்பெற்ற பேரன்பான்,—
ஒவாதே வணங்கி - இடையருது (தம்மை) வழிபட்டு,—இரவு பகல் - இர
வும் பகலும்,—உணர்வோர் சிந்தை - தியானிப்போர் அறிவின்கண்ண
தாகிய,—திருகு ஒட்டும் - மலக்கோணைத் தூரக்கும்,—(அதுவேயுமன்றி),—
அயன் திருமால் செல்வமும் ஒன்றே என்ன - அயன் அரி முதலியோர்
வாழ்வும் ஒருபொருளன்றென வெறுப்ப,—தேவே செட்டும் - சிவமார்
தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தரும் என்ற.

சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றிய பொழிப்புரை

(பொழிப்புரை.) கங்கையும் பிறையுங் கொன்றையுமணிந்த
சடையானளித்தருளிய ஒருகோடு முதலியவற்றை யுடையவரு
கிய வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பானிடைய
ருது தம்மை வழிபட்டுத் தியானிப்போர் அறிவின்கண்ணதாகிய
மலக்கோணைத் தூரக்கும்; அதுவேயுமன்றி அயன் அரி முதலி
யோர் வாழ்வு மொருபொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமார்தன்
மைப் பெருவாழ்வையுந் தருமென்பதாம்.

சிந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள் ளுக்கு
இடையூற்றை யோட்டி இந்நான் முடிவுபெறச் செய்தல் அருமையன்
றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறைபை வாழ்வித்த பெருமான் டகனாத
லானும் அச்சேலமுடைமை தெளிப்படு மென்பார், ஆறுதருகோட்டம்
பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொரு வாரணமென்றார்.

இதழியுமுடன் கூறினார், திருவடையாள மாலயாதலின்.

இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்தசடையானென உவமத்தொகையாகக் கொண்டிரைத்தலு மொன்று.

தருகோட்டம்பிறை தன்னாற்றரப்பட்ட வளைவானமுகுபெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது, இசையெச்சத்தால், இரண்டு முறம்போலுஞ் செவியனெனப் பொருடந்து நின்றவின், ஒருகோடு முதலியன போலப் பிறிதினியைபுரீக்கிய விசேடணமாதற் கிழக்கின்மை யுணர்க.

யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனாதல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒரு கோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கேயடை யாய் நின்றவின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்து இச்சா ஞானக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவஞ்செய்யப்பட்டன வென் றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலிய வேளைபடையெல்லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நின்றவின் இதுமாத்திர மினம்பற்றா துருவகமாதல் செல்லாமை யானும் உருவஞ்செய்தற்குரியதோ ரிபைபுவிசேட மின்மையானுங் கந் தன் முதலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டிமின்மை யானும் அதுவுமுரையன்றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத் தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமு மிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமா ளின் அது பற்றி ஆசங்கை யென்னையென் றெழிவாரு முளர்.

வாரணமுஞ் சிந்தையு ம் ஆகுபெயர்.

திருகு முதனிலப்பெயர்.

ஒகாரம் எதிர்மறை.

இஃதெண்ணலங்காரம்

ஈண்டு * “ இறைவனைப் பிழைவஞலியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டிஞ் செய்தி - முறைமைகளு ம் பெத்தமொடு முத்தி யெல்லாம் ” என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்த வாசிரியர், இனி யம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்

மங்கலவாழ்த்து

சிவபெருமான்

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறாங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்
கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்ப னாகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

(ப - ரா.) அறுவகைச் சமயத்து - (புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அக
மென்னு நான்கனுள் அகச்சமயமொழித்து ஒழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களி
லே தனித்தனி) அறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு,—ஓர்க்கும் -
(அவற்றுள்ளும் பலவேறு வகைப்பட) ஆராய்ந்தறிகின்ற,—அவ்வவர்
பொருளாய் - அவரவர் கொண்ட முதற் பொருளாய்,—வேறாங்குறியது
உடைத்தாய் - அவரின் வேறுகிய (பாடாணவாத முதலிய அகச்சமயத்
தார்க்கு இலயம் போகம் அதிகார மென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே
சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியு மென்னுந் தொழில் வேறுபாடு
பற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அரு
வுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தந்) குறியே குறியாகவுடைத்தாய்,—வேதாக
மங்களின்குறி இறந்து - (சித்தாந்தசைவர்க்கு அத் தடத்தக்குறியேயன்றி)
வேதாகமங்களின் கருத்திற் றீதமாய்,—அறிவினில் அருளான் மன்னி -
உயிர்க்குயிராய்,—அங்கு அம்மையோடு அப்பன் ஆகி - (உயிர்கட்கெல்லாம்
அறிவைப் பிறப்பிக்கும்) அம்மை அப்பனுமாகி,—செறிவு ஒழியாது
நின்ற - (எங்கணும் எக்காலமுஞ்) செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற,—சிவன்
அடி சென்னி வைப்பாம் - சிவபிரான் நிருவடிபைச் சிரமேற்கொள்வாம்
என்க.

(பொ - ரா.) புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என்னுநான்க
னுள் அகச்சமயமொழித்தொழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களிற்றனித்
தனி அறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு அவற்றுள்
ளும் பலவேறுவகைப்பட ஓர்த்துணர்கின்ற அவரவர் கொண்ட
முதற்பொருளாய், அவரின் வேறுகிய பாடாணவாத முதலிய
அகச்சமயத்தார்க்கு இலயம்போகமதிகார மென்னு மூன்றவத்

தையின் முறையே சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியு மென்னுந் தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்குறியே குறியாகவுடைத்தாய்ச், சித்தாந்த சைவர்க்கு அத் தடத்தக் குறியே யன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லா மறிவைப் பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி, எங்கணு மெக்காலமுஞ் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான் நிருவடியைச் சிரமேற் கொள்வாம் ௭ - ம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையும் மறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரே யாவரென்னுங் கருத்தான் அவரையு முடன்றமுவ அறுவகைச் சமயத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினார்.

ஓர்த்தல்-ஆராய்தல்.

விசேடியம் அடியாகவின் உடைத்தாயென்றார்.

சிவனடி என்றது உபசாரம்.

இதனுள், அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப்பொருளும், வேறாங்குறியது வுடைத்தாயெனவே முதற்கூத்திர முதலிய வைந்துகூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப் பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந்தெனவே இரண்டமன்றி யேனைச் சொரூபலக்கணங் கூறும் ஆரூஞ் சூத்திரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்ம சொரூபங்கூறும் ஏழாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அருளான்மன்னி யெனவே ஞானதரிசனங்கூறும் எட்டாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோடப்பகுதி யெனவே ஞானமு ஞேபமு ஞாதிரவுமாகக் காணப்படும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரப் பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனாகி நின்றல் கூறும் பத்தாஞ்சூத்திரப் பொருளும், சிவனடி சென்னி வைப்பாமெனவே ஆன்மலாடிக்கீழ் ழிருத்தல் கூறும் பதினோராஞ் சூத்திரப் பொருளும், சென்னி வைப்பாமென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந்தோர் தன்மைகூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப்பொருளுங் குறிப்பானறியக் கிடந்தன.

இங்ஙனந் தொகுத்துக்காட்டுதல் மங்கல வாழ்த்துக்கு இலக்கணமென உணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படும் அறுவகை வினையெச்சங்களானும் முதல் வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டனவென் றுரைத்தலு மொன்று.

அது காட்டுது: அவ்வவர் பொருளாயென்றதனால் அங்ஙனம் பல வேறு வகைப்பட நிற்கும் அநந்த சத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேரூங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோத மநாதி முத்தத்தன்மை யெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல் கூறப்பட்டது—நிராமயான்மா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனாதலு மீண்டே யடங்கும்; வேதாகமங்களின் குறியிறந்தென்றதனால் சுதந்திர ரொனப்படுந் தன்வயத்ததனால் கூறப்பட்டது; அறிவினிலருளான் மன்னி யென்றதனால் சர்வஞ்ஞத்துவமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது; அம்மையோடப்படுகி யென்றதனால் அலுத்தசத்தி யெனப்படும் பேரருநு டைமை கூறப்பட்டது—விசுத்த தேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனாதலு மீண்டே அடங்கும்; செறிவொழியா தென்றதனால் பூர்த்தியெனப்படும் வாரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்ட தென்றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

(க)

முன்னூற் சிறப்பு

என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே தன்னவைத் தருளி னாலே தாளிணை தலைமேற் சூட்டு மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய்மேவிவாழ்மெய்கண்டாநூல் சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றும்.

(ப - ரை.) என்னை - (பவமாயக்கடலிலமுந்துகின்ற) என்னை,—இப் பவத்திற் சேராவகை அருளினாலே எடுத்து—அதன்கணமுந்தாதவண்ணம் கருணைக்கையாலெடுத்து,—என் சித்தத்தே தன்னை வைத்து— என்னறிவின் கண்ணே தற்சொருபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து, தான் இணை தலைமேற் சூட்டும் - திருவடிகளைச் சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கை செய் தருளிய,—மின் அமர் பொழில் சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் - மின்னலை யுடைய மேகந் தங்குதற் கிடமாகிய சோலைந் சூழ்ந்த திருவெண்ணெப் பல்லாரென்னுந் திருப்பதியில் விருப்பமுற்று வாழ்கின்ற,—மெய்கண்டான் நூல் - மெய்கண்ட தேவன் (மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த) சிவ ஞானபோத நூலை,—சென்னியின் கொண்டு - (ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட் கெல்லாஞ்) சிரத்தானமாகக் கொண்டு,—சைவத்திறத் தினைத் தெரிக்கலுற்றும் - (அதனிற் கூறப்படுஞ்) சைவாகமப் பொருட் கூற்றை விளக்குவாம் என்க.

(பொ - ரை.) பவமாயக்கடலி லமுந்துகின்ற வென்னை அதன் கணமுந்தாததவண்ணங் கருணைக்கையாலெடுத்து என்னறிவின் கண்

ணை தற்சொருபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து திருவடி-
சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கைசெய்தருளிய வெண்ணெய் மெய்
கண்டதேவன் மொழிபெயர்த் தரைத்தருளிச்செய்த சிவஞான
போதநூலை, ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட்கெல்
லாஞ்சிரத்தானமாகக் கொண்டு, அதனிற் கூறப்படுஞ் சைவாகமப்
பொருட்கூற்றை விளக்குவாம் எ - ம்.

இந்நூலுக்கு வழி கூறியவாறு.

எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம்.

வைத்து என்றது உபசாரவழங்கு * “அன்போ டியைந்த வழங்கு” என்
றும் போல.

சென்னியின் இன் உவமவருபு.

(உ)

நுதலிய பொருள் முதலியன

பண்டைநற் நவத்தாற் றேன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணுந்
தொண்டரைத் தானே தூய கதியினிற் றெகுப்பன் மார்க்கர்
கண்ட நூ லோதி வீடு காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்டரி கத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகல லுற்றும்.

(ப - ரை.) (சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னு மிவருள் ஆற்
றலு மறிவுக் காதலுமில்லாத பிராகிருதரை யொழித்து ஒழிந்த இருவரின்)
பண்டை நற்றவத்தால் - முற்செய் தவவிசேடத்தால்,—தோன்றி - (சாமு
சித்தராய்ப்) பிறந்து,—பரமனைப் பத்திபண்ணும் தொண்டரை - முதல்வ
னிடத்தே (வீடுகாதலித்துப்) பத்திபண்ணுகின்ற சிவபத்தரை,—தானே -
(விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியாலன்றித்) தானே,—
தூய கதியினில் தொகுப்பன் - சிவகதியிற் சேர்த்துவ ளுக்கின் (அவர்க்கு
நூல் வேண்டாமையான்),—மார்க்கர் - ஞானிகளெல்லாம்,—கண்ட நூல்
ஒதி - பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்ட நூலை ஒதி (அதன்வழி
யான்),—வீடு காதலிப்பவர்கட்கு - (முறைமையின் மந்ததா முதலிய
சத்திரிபாத முடையராய்) முத்திபெற விரும்பும் வைநயிகராயினார்க்கு,—
ஈசன் புண்டரிகத்தாள் சேரும் பரிசினை - சிவபெருமானுடைய செந்
தாமரை மலர்போன்ற திருவடி கூடு முறைமையினை,—புகலலுற்றும் -
(ஈண்டு வகுத்துக்) கூறுகின்றும் என்க.

அ

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம்

(பொ - ரை.) சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னு மிவருள், ஆற்றலு மறிவுங் காதலுமில்லாத பிராகிருதரை யொழித்து, ஒழிந்த விருவரின் முற்செய் தவனிசேட்த்தாற் சாமு சித்தராய்ப் பிறந்து வீடு காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானன்றித் தானே சிவ கதியிற் சேர்த்துவனாகலின் அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான், முறைமையின் மந்ததரமுதலிய சத்திரிபாதமுடையவராய் நூல் வழியான் முத்தி பெற விரும்பும் வைநயிகராயினர்க்குச் சிவகதி கூடுமுறைமையினை ஈண்டு வகுத்துக் கூறுகின்றும் எ - ம்.

சன்மார்க்கரை மார்க்கொன்றது தலைக்குறை. சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள்.

கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்ட நூல்.

நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் கூறியவாறு. (க)

அவையாடக்கம்

மறையினு அயனான் மாலான் மனத்தினு வாக்கான் மற்றுங் குறைவிலா வளவி னாலுங் கூடுறொணு தாகி நின்ற விறைவனார் கமல பாத மின்றியா னியம்பு மாசை நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லா நகையினை நிறுத்து மன்றே.

(ப - ரை.) மறையினால் - வேதங்களினாலும், —அயனால் - அயனாலும், —மாலால் - மாலாலும், —மனத்தினால் - மனத்தினாலும், —வாக்கால் - வாக்கினாலும், —மற்றும் குறைவு இலா அளவினாலும் - வேறுங் குறைவில்லாத அநுமானப் பிரமாணத்தாலும், —கூற ஒணுது ஆகி நின்ற - அறிதற்கரிதாய் நின்ற, —இறைவனார் கமல பாதம் - முதல்வனது கமல மலர் போலும் பாதமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும் இயல்பை, —இன்று யான் இயம்பும் ஆசை - இன்று யான் சொல்லுவவென்றெழுந்த எனது புல்லிய வாசை, —நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லாம் - சால்புடையராய் குணத்தினை யுடையா ரெல்லார்க்கும், —நகையினை நிறுத்தும் அன்றே - ஏ ஏ இஃதோ இவனறிவென்றெள்ளி நகையாடுதற் கேதுவாம் என்க.

இனி, மறையினால் - வேதங்களாலும்,—அயனால் - அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயனாற்செய்யப்பட்ட பதினெண்புராண நூல்களாலும்,— மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வியாசனாற் செய்யப்பட்ட இதிகாச நூலாலும்,—மனத்தினால் - மதுமுதலிய இருடிகண் மனத்தானினேந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூல்களாலும்,—வாக்கால் - அவ்வேதத்தைக் கரும காண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப்படுத் தெடுத்துக்கொண்டு அதன் பொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தர மீமாஞ்சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவு இலா அளவினாலும் - வேறுங் குறைவில்லாத அளவை நூலாகிய தருக்கசாத்திரங்களாலும்,—கூற ஒணது ஆகி நின்ற இறைவனார் கமலபாதம் - சொல்லுதற்கரிதாய் நின்ற சிவபிரான் கமலபாத மென்றலுமொன்று.

(பொ - ரை) வேதமுதலியவற்றினு மறிதற்கரிய முதல்வன தியல்பை யான் சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை, சால்புடையாரெல்லாரும் ஏயே இஃதோவிவனறிவென் றெள்ளி நகையாடுதற்கேதுவாம் எ - ம்.

அயனான் மாலான் மனத்தினான் வாக்கானென்புழி, ஆனுருபு முன் னைய விரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பின்னைய விரண்டுங் கருவிப்பொருண்மையினும் வந்தன ; சாத்தனாற் கண்ணு னோக்கப்பட்ட தென்றாற்போல.

ஈண்டு அளவென்றது அனுமானப்பிரமாணத்தை.

அயன்மாவென்றது உபலக்கணம். கூறொணுதென்றது உபசாரம்.

இனி, அயனென்றது அவ்வேதத்திற்கங்கமாய்அயனாற் செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணநூலையும், மாவென்றது மாயோனவதாரமாகிய வியாத னாற் செய்யப்பட்ட இதிகாச நூலையும், மனமென்றது மனுமுதலிய இருடிக ளான மனத்தானினேந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூலையும், வாக்கென்றது அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப் படுத் தெடுத்துக்கொண்டு அதன்பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளையும், அளவென்றது அளவைநூலா கிய தருக்கசாத்திரத்தையும், ஆகுபெயரானுணர்த்தின வெனக்கொண்டு வேதத்தானு மதற்கங்கமான புராண மிதிகாச மிருதி மீமாஞ்சை தருக்கங் களானுங் கூறொணுத பாதமென்றுரைத்தலு மொன்று.

அவையடக்கங் கூறியவாறு.

(ச)

ஆசங்கை நீக்கல்

அருளிஞ லாக மத்தே யறியலா மளவி னாலுந்
தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே
மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா
விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்க லாமே.

(ப - ரை.) (இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும்) சிவனை - அவ்
விறைவனை, —ஆகமத்தே - (அவனருளிப் தூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய)
சிவாகமத்தின், —அருளிஞல் அறியலாம் - (அனுபவமுடைய தேசிகர்)
அருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம், —அளவினாலும் தெருள
லாம் - (கேட்டதனை அதற்கனுக்ஊலமான) அளவையாற் சிந்தித்து மறிய
லாம், —சிந்தையுள்ளே - (சிந்தித்ததனைத்) தன்னறிவின்கண்ணே, —ஞானச்
செய்தியால் மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் - சிவஞானத்தான் மாசறத்
தெளிந்து மறியலாம், —பிறவி மாயா இருளெலாம் இரிக்கல் ஆகும் - (அத
னாற்) பிறவி மாயாமைக் கேதுவாகிய பாசக்ஷயமும் பண்ணலாம், —அடிய
ரோடு இருக்கலாமே - (அதனால்) அவனடியாரோடு கலந்து (நிட்டை
கூடிச் சிவானந்தானுபூதியும்பெற்) நிருக்கலாம் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும்,
அவனை அவ்விறைவனூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தி
னனுபவமுடைய தேசிகரருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்
டறியலாம்; கேட்டதனை அதற்கனுக்ஊலமான அளவையாற் சிந்
தித்துமறியலாம்; சிந்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே சிவ
ஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்துமறியலாம்; அதனாற் பாசக்ஷயம்
பண்ணி நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும் பெறலாம் எ - ம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது.

மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றிநிகழு மாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள் வணக்க முதலாயினவெல்லாம், பரபக்கத்து நூன்முகத்
தாற் கூறிப்போந்தனவே யாயினும், பரபக்கம் சுபக்கமென விதனை இரு
நூலாதலுங் கொள்ளவைத்தமையின், ஈண்டும் வேறு கூறினார்.

அறுவகைச் சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள் வணக்கங் கூறு
முகத்தாற் சுபக்கத்தி னிறைவனாவா னிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்கு
செய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனா லியம்பப்
படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும்
வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்டன.

(இ)

பாயிரம் முடிந்தது.

அளவையிலக்கணம்

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறுவான் றொடங்கி, அவ்வளவையி னியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை யெடுத்துக் காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்பு பதினான்குசெய்யு ளாற் கூறுகின்றார்.

அளவை காண்டல் கருதலுரை யபாவம் பொருளொப் பாறென்ப ரளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதி கத்தோ டியல்பெனநான் களவை காண்ப ரவையிற்றின் மேலு மறைவ ரவையெல்லா மளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றிம் மூன்றி னடங்கிடுமே.

(ப - ரை.) அளவை - பிரமாணமாவது,—காண்டல் - காட்சியும்,— கருதல் - அனுமானமும்,—உரை - ஆகமமும்,—அபாவம் - இன்மையும்,— பொருள் - அருத்தாபத்தியும்,—ஒப்பு (என) - உவமையுமென,—ஆறு என் பர் - அறுவகைப்படு மென்பாரும்,—அளவை மேலும் - அவ்வறுவகைப்பிர மாணங்கட்கு மேலும்,—ஒழிபு - பாரிசேடமும்,—உண்மை - சம்பவமும்,— ஐதிகத்தோடு - உலகவாதமும்,—இபல்பு என - சகசமுமென,—நான்கு அளவை காண்பர் - நான்கு பிரமாணமுள வென்பாரும்,—அவையிற்றின் மேலும் அறைவர் - அப்பத்துக்கு மேலும் (பிரமாணங்களுள்) வென்பாரு முளர்,—அவை பல்லாம் அளவை - அவைபெல்லாம் பிரமாணமே யாயி னும்,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை என்ற - ஆகமமு மென்ற,—இம்மூன்றின் அடங்கிடுமே - இம்மூன்றனு ளடங்கு வன (வன்றி வேறாவனவல்ல) என்க.

(பொ - ரை.) பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப் படுமென்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரி சேடமுதலிய நான்கு பிரமாணமுளவென்பாரும், அப்பத்துக்கு மேலும் பிரமாணங்களுள்வென்பாருமுளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினுங் காட்சிமுதலிய மூன்றனுளடங்குவன வன்றி வேறாவன வல்ல எ - ம்.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மனுமானத்தி லடங்குமெனப் புத்தர் முத லாயினர் கூறுப; அஃததனுளடங்காதென்பது * “ நூலுரைத்தானெருவ னுளன் ” என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

இதனுனே பிரமாணம் இனத்தென்பது கூறப்பட்டது. (க)

மாசறு காட்சி யையந் திரிவின்றி விகற்ப முன்னு
வாசற வறிவ தாகு மனுமான மவினா பாவம்
பேசறு மேதுக் கொண்டு மறைபொருள் பெறுவ தாகுங்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும்.

(ப - ரை.) (அம்மூன்றனுள்) விகற்பம் முன்னு - நிருவிகற்ப வுணர் வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயம் திரிவு இன்றி - ஐயவுணர் வும் விபரீதவுணர்வு மின்றி,—ஆச அற அறிவது - (விடயங்களை) நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—மாச அறு காட்சி ஆகும் - குற்ற மற்ற காட்சி யளவை யெனப்படும்,—மறை பொருள் - (அங்ஙன நேரே யறியப்படுவதன்நிச் சாதித்துப் (பெற்ற பாலதாய்) மறைந்துநின்ற பொ ருளை, — பேசறும் அவினாபாவம் ஏதுக்கொண்டு - சொல்லப் பெற்ற (அதனை) விட்டு நீங்காது (யாண்டு முடனாய் நிகழும்) ஏதுவைக்கொண்டு, - (விகற்பம் முன்னு ஐயம் திரிவு இன்றிப்) பெறுவது - அவ்வாறு நிருவி கற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக் கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—அனுமானம் ஆகும் - கருதலள வை யெனப்படும்,—இம்மானத்து அடங்கிடாப் பொருளை - இவ்விரண்டு பிரமாணங்களாலும் அறியப்படாத (பரலோக பாதாளலோக முதலிய) பொருள்களை,—(விகற்பம் முன்னு ஐயம் திரிவு இன்றிக்) காட்டும்—(ஆத்த வாக்கியங்கொண்டு) அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு முன்னாகக் கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணர்ச் செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—காச அறும் உரை - குற்றமற்ற உரையளவை யெனப் படும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மூன்றனுள், நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வு மின்றி விடயங்களை நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி காட்சியளவை யெனப்படும். அங்ஙனம் நேரே யறியப்படுவதன் நிச் சாதித்துப் பெற்றபாலதாய் மறைந்து நின்ற பொருளை

அதனை விட்டுநீங்காது யாண்டுமுடனாய் நிகழும் ஏதுவைக் கொண்டு அவ்வாறுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி கருத லளவையெனப்படும். இவ்விரண்டானு மறியப்படாத் பொருள் களை ஆத்தவாக்கியங்கொண்டு அவ்வாறுணரச்செய்வதாகிய ஆன் மாவினது ஞானசத்தி உரையளவை யெனப்படும் எ - ம்.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோக முத்தலாயின.

இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங் கொண்டறிவது அருத்தவாதம்.

ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னாவென்பதனை யாண்டுங்கூட்டி யுரைத் துக்கொள்க.

விகற்பமென்றது தலைக்குறை.

இதனானே அம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே கொண்ட நிரிவாம் பெயர்சாதி குணமேகன்மம் பொருளுெனவைந் துண்ட விகற்ப வுணர்வினுக்குப் பொருளி னுண்மைமாத்திரத்தின் விண்ட வில்லா வறிவாகும் விகற்ப மில்லாக் காட்சியே.

(ப - ரை.) (மேற் கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள்) விண்டல் இல்லா - (பெயர் முதலியவற்றாற்) பகுத்தறித லின்றி,—பொரு ளின் உண்மை மாத்திரத்தின் அறிவு - (இஃதொன்று தோன்றா நின்ற தென்ப) பொருளுண்மை மாத்திரையே அறியு ஞானசத்தி,—விகற்பம் இல்லாக் காட்சியே ஆகும் - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படும்,—கண்ட பொருளை - அங்ஙனமறிந்த பொருளை,—இரட்டுறவே கருதல் - இஃது யாதோவென ஒன்றிற்றுணிவுபிறவா தாராயுஞானசத்தி,—ஐயம் - ஐயக் காட்சி யெனப்படும்,—திரியவே கொண்டல் - அதனை யதனோ டொப் புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞானசத்தி,—திரிவு ஆம்-திரிவு காட்சி யெனப்படும்,—பெயர் சாதி குணமே கன்மம் பொருள் என ஐந்து - பெயருஞ் சாதியுங் குணமுங் கன்மமும் பொருளுமாகிய ஐந் தும் (பொருடோறும் உண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட்க ணுள்ள வாறு இனிதுவிளங்க வுணரு ஞானசத்தி),—அ விகற்ப உணர்வினுக்கு உண்டு - அந்தச் சவிகற்பக்காட்சிக்கு உண்டென வுணரப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள், பெயர் முதலியவற்றாற் பகுத்தறிதலின்றி இஃதொன்று

தோன்றாநின்றதெனப் பொருளுண்மை மாத்திரையேயறியும்
ஞானசத்தி நிருவிகற்ப மெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொருளை
இஃதியாதோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாதாராயும் ஞானசத்தி
ஐயமெனப்படும். அதனை அதனோடொப்புமையுடைய வேறு
பொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கும் ஞானசத்தி திரிவெனப்படும்.
பெயர் முதலியவைந்தும் பொருடோறு முண்மையின் அவ்வைந்
தும் அப்பொருட்கண்ணுள்ளவா நினைதுவிளங்க வுணரும் ஞான
சத்தி சவிகற்ப மெனப்படும். எ - ம்.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ்விடத்
துக்கண்ட பொருளின்க ணிகழ்வதன்மையின், அதனையீண்டெடுத்தோதி
விலக்காராயினார்.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேற்றகூரிய நிருவிகற்ப முத
விய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ங)

காண்டல் வாயின் மனந்தன்வே தனையோ டியோகக் காட்சியென
வீண்டு நான்கா மனுமானந் தனக்கும் பிறர்க்கு மென்றிரண்டா
மாண்ட வுரைதந் திரமந்திரத்தோடுபதே சச்சொ லெனமூன்றும்
பூண்டவளவைக்கெதிர்புலன் தன் னியல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே.

(ப - ரை.) (அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காட்சியளவையாவது,—
வாயிற் (காட்சி) - வாயிற்காட்சியும்,—மன (க் காட்சி) - மனதக்காட்சியும்,—
தன் வேதனை (க் காட்சி) யோடு - தன் வேதனைக் காட்சியும்,—யோகக்
காட்சியென - யோகக்காட்சியுமென,—ஈண்டு நான்காம் - இங்ஙன நான்கு
வகைப்படும்,—அனுமானம் - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும்
என்று - தன்பொருட்டனுமானமும் பிறர் பொருட்டனுமானமுமென,—
இரண்டாம் - இரண்டுவகைப்படும்,—மாண்ட உரை - மாட்சிமைப்பட்ட
வுரையளவையாவது,—தந்திர (ச்சொல்) - தந்திரகூலியும்,—மந்திரத்து
(ச்சொல்) லோடு - மந்திரகூலியும்,—உபதேசச் சொல் என - உபதேசகூலி
யுமென,—மூன்றாம் - மூன்று வகைப்படும்,—பூண்ட அளவைக்கு எதிர்
புலன் - பொருந்திய இப்பிரமாணங்களான அறியப்படும் பிரமேயங்கள்
தியல்பு,—தன் இயல்பு பொது (இயல்பு) என்று - சிறப்பியல்பு பொது
வியல்பென,—இரண்டாமே - இரண்டு வகைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை வாயிற்காட்சி
முதல் நான்கு வகைப்படும்; கருதலளவை தன்பொருட்டுப் பிறர்
பொருட்டென இரு வகைப்படும்; உரையளவை தந்திரகூலி.

முதன் மூவகைப்படும். இப்பிரமாணங்களா னறியப்படும் பிரமேயங்களதியல்பு சிறப்பியல்பு பொதுவிபல்பென இருவகைப்படும் எ - ம்.

இதனானே, காட்சி முதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்று னளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அன்னிய சாதி யுத்தன் சாதிபு மகன்று நின்ற
றன்னியல் பன்னி யத்தைத் தவிர்த்துதன் சாதிச் கொத்த
றுன்னிய பொதுவி யற்கை சொன்னிவ் விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்கள் யாவு மடங்கிடு மான முற்றால்.

(ப - ரை.) (சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற விாண்டனுள்) அன்னிய சாதியும் - (ஒரு பொருட்கு) வேற்றுச் சாதிப்பொருளினும்,—தன் சாதியும் - தன் சாதிப்பொருளினும்,—அகன்று நின்றல் - செல்லாது (தனக்கு மாத்திரையே யுரித்தாய்) நிலபெறுந் தன்மை,—தன் இயல்பு - சிறப்பியல் பெனவும்,—அன்னியத்தைத் தவிர்த்து - வேற்றுச் சாதிப் பொருண் மாத்திரையிற் செல்லாது,—தன் சாதிக்கு ஒத்தல் - தன்சாதிப் பொருட் செல்லாம் ஒப்ப நிலபெறுந் தன்மை,—துன்னிய பொது இயற்கை - பொருத்திப் பொது வியல்பெனவுங் கூறப்படும்,—மானம் - காட்சி முதலிய பிரமாணங்களால்,—மன்னிய பொருள்கள் - பொருத்திய பிரமேயப்பொருள்களை,—உற்றால் - அறியலுறுமிடத்து,—யாவும் - அவையெல்லாம்,—சொன்ன இவ்விரண்டினுள்ளே அடங்கிடும் - ஈண்டுக் கூறிய இவ்விரண்டியல்பினுள் ஒன்று பற்றி அறியப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டினுள், ஒருபொருட்கு வேற்றுச்சாதிப் பொருளினுள் தன்சாதிப் பொருளினுஞ் செல்லாது தனக்குமாத்திரையே யுரித்தாய் நிலபெறுந்தன்மை சிறப்பியல் பெனவும், வேற்றுச்சாதிப் பொருண் மாத்திரையிற் செல்லாது தன்சாதிப் பொருட்கெல்லாம் ஒப்ப நிலபெறுந்தன்மை பொதுவியல் பெனவுங் கூறப்படும். காட்சி முதலிய பிரமாணங்களாற் பிரமேயப்பொருள்களை யறியலுறுமிடத்து அவையெல்லாம் இவ்விரண்டியல்பினு ளொன்றுபற்றி அறியப்படும். எ - ம்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேறுகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிரமாணியமன்றாய்ப்போ மென்பதாயிற்று.

பிரமேயத்தை யறிந்தவறிவே தான் பிராமானிய மென்பதனையு மறியு மெனவும், தான் பிராமானிய மாகாதவழி அவ்வாகாமை மாத்திரையே பிறிதொன்றா னறியப்படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமானியம் பிறிதொன்றா னறியப்படுவதே யென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க.

இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பாதத்துவமென வழங்குப.

சாதிபாவது ஒரு நிகரணவாகிய பல பொருட்டுப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனானே மேற் தன்னியல்பு பொதுவியல் பென்றவற்றி னிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

இச்செய்யுள் சூசிகடாகநயம்பற்றி முன்வைத்தவாறு. (இ)

உயிரினே டுணர்வு வாயி லொளியுரு வாதிபற்றிச்
செயிருறு விகற்ப மின்றித் தெரிவுநிந் திரியக் காட்சி
யயர்விலிந் திரிய ஞான மைம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்தஞான மானதக் காண்ட லாமே.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும்) உயிரின் - (தன்னை நோக்கி நிற்கு மறிவாகிய) ஆன்மாவினின்றும்,—ஒடு உணர்வு - (விடயங்களை நோக்கி) ஒடு மறிவாகிய சிற்சத்தி,—வாயில் - கண் முதலிய பொறிகளையும்,—ஒளி (ஆதி) - (அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துட னிற்குந்) தேயு முதலிய பூதங்களையும்,—உரு ஆதி பற்றி - (அப்பூதங் களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை விட்டுநீங்குதலின்றி யுடனாகிய) உருவமுதலிய தன்மாத்திகைகளையும் அதிட்டித்துக்கொண்டு,—செயிர் - ஐய விபரீதக்குற்றங்களும்,—உறு விகற்பம் இன்றி - பொருந்திய பெயர் சாதி முதலிய விகற்பமுமின்றி,—தெரிவது - (உருவமுதலிய வைம்புலன் களை நிருவிகற்பமா) யறியு மறிவு,—இந்திரியக் காட்சி - வாயிற் காட்சி யெனப்படும்,—ஐம்புலன் சார்ந்து - அங்ஙன மைம்புலன்களை இயைந் தறிந்த பின்னர்,—அயர்வு இல் - மீன மறத்தலின்றி,—இந்திரிய ஞானம் - (சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபொறுவதாகிய அவ்) வாயிற்காட்சியறிவு,— மயர்வு அற - (பெயர் சாதி முதலியவற்றான்) விபரீதமாதலின்றி (நிச்சய மாய்),—உயிர்க்கண் - புத்தித்தத்துவத்தின்கண்,—வந்த ஞானம் - வருதலா னாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது, — மானதக் காண்டல் ஆமே - மானதக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும், தன்னை நோக்கிநிற்கு மறிவாகிய ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களை

நோக்கியோடு மறிவாகிய சிற்சத்தி, கண்முதலிய பொறிகளையும், அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துடனிற்குந் தேயுமுதலிய பூதங்களையும், அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை விட்டுநீங்குதலின்றி உடனாய் உருவமுதலிய தன்மர்த்திரைகளையும் அதிர்ஷ்டத்துக் கொண்டு, ஐயவிபரீதக் குற்றங்களும் பெயர் சாதி முதலிய விகற்பமுமின்றி, உருவமுதலியவைமபுலன்களை நிருவிகற்பமாயறியுமறிவு வாயிற்காட்சி யெனப்படும் ; அங்ஙன மைம் புலன்களை இயைந் தறிந்தபின்னர் மீளமறத்தலின்றிச் சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு, பெயர் சாதிமுதலியவற்றான் விபரீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்ப் புத்திதத்து வத்தின்கண் வருதலானாகிய சனிகற்பவுணர்வாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மானதக்காட்சி யெனப்படும். ஏ - ம்.

ஐம்புலன்சார்ந்தயர்விலிந்திரிய ஞானமென மாறுக.

இன் ஐந்தாமுருபு.

ஒடுணர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி ஆகுபெயர். ஆதியென்பதனை ஒளியோடுங் கூட்டுக.

சார்ந்தபி னென்பது சார்ந்தெனத்திரிந்து காரியத்தின்மே னின்ற தது.

உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரென்றுபசரித்தார்.

வந்தனான மென்னும் பெயரெச்சம் “ ஆறுசென்றவெயர் ” என்றற் போல நின்றது.

மனத்தின் ரொழிற்பாடு முன்னாக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சி யெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமை யென்னுமுத்தியான் உயிரினோடுணர்வு தெரிவ தென்பதனை அளவையதிகார முமுதினு முய்த்துரைக்க.

இதனானே வாயிற்காட்சி மானதக்காட்சிகள தியல்பு கூறப்பட்டது.

அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி தருந்தன்வே துணையாங் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப் பொருந்திய தேச கால வியல்பகல் பொருள்க ளெல்லா மிருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே.

(ப - ரை.) (அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய) அருந்து இன்பத் துன்பம்- நுகரப்படு மின்பதுன்பங்கள், — உள்ளத்து அறிவினுக்கு - புருடனதறி விற்கு (விடயமாம்படி),—அராகம் ஆதி தரும் - அராக முதலிய வைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுவதனை உயிரிணைணர்வு தெரிவது,— தன்வேதனைக் காட்சி ஆம் - தன்வேதனைக் காட்சி யெனப்படும், மலங் கள் - (இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற) மலசத்திகளை,— சமாதியான் வாட்டி - இயம நியம முதலிய அட்டாங்கயோக சமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து, — இருந்து - (ஒரிடத் தொருகாலத்) திருந்தாங் கிருந்து,—பொருந்திய தேச கால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம்- பொருந்தப்பட்ட மூவிடத்தும் முக்காலத்தும் இயல்பாக விரிந்த பொருள்க ளெல்லாவற்றையும், — உணர்கின்ற ஞானம் - காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரிணைணர்வு தெரிவது,—நல் யோகக் காண்டல் ஆமே - நன்மையா கிய யோகக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம் பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இன்ப துன்பங்கள் புருடனதறிவிற்கு விடயமாம்படி அராகமுதலிய வைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுமதனை உயிரிணைணர்வு தெரிவது தன்வேதனைக்காட்சி யெனப்படும்; இவ்வாறன்றி அறி வைத் தடைசெய்து நின்ற மலசத்திகளை இயமநியமமுதலிய அட் டாங்கயோகசமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து ஒரிடத் தொரு காலத் திருந்தாங்கிருந்து மூவிடத் தும் முக்காலத்துப் பொருள்களை யுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரிணைணர்வு தெரிவது யோகக் காட்சியெனப்படும். எ - ம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக் கொண்ட நால்வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத் தக்க ஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டா மனுமானந் தொக்க விவற்றூற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகு மச்சொல்லு மிக்க வன்னு வயத்தினொடு வெதிரே கச்சொல் லெனவிரண்டாம்.

(ப - ரை.) மூன்று ஏதுவுடைய பொருளை-இயல்பு முதலிய மூன்ற னுள் ஒரேதுவுடைய சாத்தியத்தை,—பக்கம் மூன்றின் - பக்கமுதலிய

மூன்றின் வைத்து,—பார்த்து உணர்த்தக்க ஞானம் - (அவினாவம் பற்றி) ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தன் பொருட்டாம் (அனுமானம் ஆகும்)—தன்பொருட் டனுமானமாம்,—தொக்க இவற்றூற் பிறர் தெளியச் சொல்லல் - பொருந்திய அவ்வேதுக்களானே (தானறிந்ததனைப்) பிறறறியப் போதித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—பிறர்தம் பொருட்டாம் அனுமானம் ஆகும்—பிறர்பொருட் டனுமானமாம்,—அச்சொல்லும் - அங்ஙனம் பிறறறியப் போதித்தலாகிய சொல்லும்,—மிக்க அன்னுவயத்தினோடு வெதிரேகச்சொல் என - மேலாகிய உடம் பாட்டுச்சொல்லும் மறைச்சொல்லுமென,—இரண்டு ஆம்—இரண்டுவகைப் படும் என்க.

(பொ - ரை.) இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஒரேதுவுடைய சாத்தியத்தைப் பக்க முதலிய மூன்றின் வைத்து அவினாவம்பற்றி ஆராய்தற் குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தன்பொருட்டனுமானமாம்; அவ்வேதுக்களானே தானறிந்ததனைப் பிறறறியப் போதித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டனுமானமாம். அங்ஙனம் பிறறறியப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உடம்பாடு மறை யென்று இருவகைப்படும். எ - ம்.

இதனானே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகை யனுமானங்களையின்பு கூறப்பட்டது. (அ)

மூன்று பக்கம் பக்கநிகர் பக்க நிகரில் பக்கமெனத் தோன்றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமா முவமை நிகர்பக்க மானற பொருள்சென் றடையாத விடமா நிகரில் பக்கமுத [றும். லேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமா மொன்று பொருளின்

(ப - ரை.) பக்கம் மூன்று - பக்க மூன்றாவன,—பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரில்பக்கம் எனத் தோன்றும் - பக்கமுஞ் சபக்கமும் விபக்கமு மென்பனவாம்,—துணி பொருளுக்கு இடம் பக்கர் ஆம் - அவற்றுள் (ஐயுற்றுத்) துணியற்பாலதாய் பொருளிருக்கு மிடம் பக்கமெனப்படும்,—உவமை நிகர்பக்கம் - அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடஞ் சபக்கமெனப்படும்,—ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இடம் நிகரில் பக்கம் ஆம் - மாட்சிமையாகிய அப்பொருளில்லாத விடம் விபக்கமெனப்படும்,—முதல் ஏன்ற இரண்டும் - (இம்மூன்றனுண்) முதற்கட்பொருந்திய பக்கஞ் சபக்க மிரண்டும்,—பொருள் உண்மைக்கு

இடம் ஆம் - பொருளுண்டென அறிதற் கிடமாம்,—ஒன்று - ஏனை விபக் கம்,—பொருள் இன்று ஆம் - அஃதில்லை யென்றறிதற் கிடமாம் என்க.

(பொ - ரை.) பக்கமூன்றாவன பக்கஞ் சுபக்கம் விபக்க மென்பனவாம். அவற்றுள், ஐயுற்றுத் துணியற் பாலதாய பொரு ளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும்; அதற்கெடுத்துக் காட்டப் படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சுபக்கமெனப் படும்; அப்பொருளில்லாதவிடம் விபக்க மெனப்படும். இம்மூன் றனுட் பக்கஞ் சுபக்கமிரண்டும் பொருளுண்டென அறிதற்கிட மாம்; விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாம். எ - ம்.

துணிபொருள் எதிர்கால வினைத்தொகை.

அவினாவ மறிதற்கண் ஐயமறுத்தற் பொருட்டுச் சுபக்கம் விபக்க மிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்ற விரண்டும் பொருளுண் மைக் கிடமா மொன்று பொருளின்ற னுமெனவுங் கூறினார்.

இதனானே மேற் பக்கமூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப் பட்டன. (க)

ஏது மூன்று மியல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தியிவை யோதி நியல்பு மாமரத்தைக் காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன் னோதி யாய வனல்காட்ட லாகு மநுப லத்தியது சீத மின்மை பனியின்மை காட்டல் போலுஞ் செப்பிடினே.

(ப - ரை.) மூன்று ஏது - (மேலெடுத்துக்கொண்ட) மூன்றேதுவா வன,—இயல்பு காரியத்தோடு அநுபலத்தி ஆம் - இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம்,—இவை ஒதின் - இவற்றிற் கிலக்கணங் கூறுமிடத்து, மாமரத்தைக் காட்டல் - மா முதலிய சொற்கண் மர முதலிய பொருளை உணர்த்துதற்கண் (வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களி னியல்பா னுள தாகிய வாற்றல்),—இயல்பு - சகசவேது வெனப்படும்,—புகை தன் ஆதி யாய அனல் காட்டல் - புகை முதலிய காரியங்கள் நெருப்பு முதலிய தத் தங் காரணங்களை உணர்த்துதற்கண்,—உறு காரியம் ஆகும் - (அவை) பொருந்திய காரியவேது வெனப்படும்,—செப்பிடினே-சொல்லுமிடத்து, சீதம் இன்மை பனி இன்மை காட்டல் போலும் - குளிரில்லாமை முத லிய காரியாவாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய காரணாவாவங்களை உணர்த் துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணாவாவங்கள் குளிர்வாராமை

முதலிய காரியபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்,—அநுபலத்தி யது - (அவை) அநுபலத்தியேது வெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) மேலெடுத்துக் கொண்ட மூன்றேதுவாவன இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மாமுதலிய சொற்கள் மரமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரண மின்றி அச்சொற்களினியல்பா னுளதாகிய ஆற்றல் சகசவேது வெனப்படும்; புகைமுதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்களை யுணர்த்துதற்கண் அவை காரியவேது வெனப்படும்; குளிரில்லாமை முதலிய காரியபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய காரணபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணபாவங்கள் குளிர் வாராமைமுதலிய காரியபாவங் களை உணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அநுபலத்தியேது வெனப் படும். எ - ம்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவு மூவகைப்பட்டன.

காரியவேதுக் கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப் படும். அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழை பெய் தலைக் காட்டுதல் போல்வது.

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது * “வானீழீ னுள்ள றலைப்படல்” என்றாற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன. (க0)

புகையா லனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகற லந்துவயம் வகையா மனலி லாவிடத்துப் புகையின் றுகு மலரினொடு முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்குடச்சொல்லுவாருமுளர்துணிந்தே

(ப - ரை.) (மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள்) புகையால் அனல் உண்டு - புகையுள்ளவிடத்தே அனலுண்டென (உடம்பாடு பற்றி),—அடுக்களைபோல் என்னப் புகறல் - அட்டிலை உவமை கூறுஞ்

சொல்,—அந்நுவயம் - அந்நுவயச்சொல்லாம்,—வகையாம் அனல் இலா இடத்துப் புகை இன்றாகும் - விளக்கமாகிய நெருப்பில்லாத இடத்துப் புகையில்லை யென (மறுதலைப்பற்றி),—மலரினொடு முகை ஆர் நீரிற்போல் என்று மொழிதல் - மலரும் அரும்பு நிறைந்த தாமரை யோடையை உவமை கூறுஞ்சொல்,—வெதிரேகச் சொல் - வெதிரேகச் சொல்லாம்,—இவை-இவ்விருவகைச் சொற்களையும்,—தொகை ஆர் ஐந்து உறுப்பொடுங் கூட - தொகைபொருந்திய மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநய மும் நிகமனமு மென்னும் ஐவகை உறுப்புக்களான் இணங்க வைத்து, — துணிந்தே சொல்லுவாரும் உளர் - தெளியக் கூறுவாருமுளர் என்க.

(பொ - ரை.) மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள், புகையுள்ளவிடத்தனலுண்டென உடம்பாடுபற்றி அட்டிலை உவமைகூறுஞ் சொல் அந்நுவயச் சொல்லாம்; நெருப்பில்லாதவிடத்துப் புகையில்லையென மறுதலைப்பற்றித் தாமரையோடையை உவமைகூறுஞ் சொல் வெதிரேகச் சொல்லாம். இவ்விருவகைச் சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநய மும் நிகமனமுமென்னும் ஐவகையுறுப்புக்களான் இணங்கவைத்துத் தெளியக் கூறுவாருமுளர். எ - ம்.

அவ்வாறு சொல்லுவார் தார்க்கிகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றினியல்பு கூறப்பட்டது. (கக)

போது நாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி யனுமான
மோது முரையா லறிவினள வுணர்தல் கருத லனுமான
நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
யாதி யாக வரும்பயனென் றறித லுரையா லனுமானம்.

(ப - ரை.) நாற்றத்தால் போது அறிதல் - நாற்றமுதலிய ஏதுப் பற்றிப் போதுமுதலிய (காட்சிப் புலனாதற் குரிய) பொருளை உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—பூர்வக்காட்சியனுமானம்-பூர்வக்காட்சி யனுமானமெனப்படும்,—ஒதும் உரையால் அறிவின் அளவு உணர்தல்-ஒதப்பட்ட உரைமுதலிய ஏதுப்பற்றி அறிவினளவுமுதலிய (கருத்துப் புலனாதற் குரிய) பொருள்களைத் (தன்குறிப்பொடு சார்ந்தி) உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—கருதலனுமானம் - கருதலனுமான மெனப்படும்,—நீதி யான் இச்செய்தி முன் கன்மபலம் - (இவ்விண்ணுமும் வேறாய்) முறைமையின் (முன்வினை யெனப்படும்) இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின்

அவ்வாறுநிகழு முயற்சியே யாமானால்,—இப்போது நிகழ்வது ஆதியாக வரும் பயன் என்று அறிதல்—இங்கும் அவை செயின் மேலைக்காகு மென்றோர்போல வேதாகமங்களுட் சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி ஊகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—உரையாலனுமானம் - உரையனுமான மெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) நாற்றமுதலிய ஏதுபற்றிப் போது முதலிய காட்சிப்புலனாதற் குரிய பொருளை உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் பூருவக்காட்சி யனுமான மெனப்படும். உரைமுதலிய ஏதுபற்றி அறிவினளவு முதலியகருத்துப்புலனாதற்குரிய பொருள்களைத் தன்குறிப்போடு சார்த்தி உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் கருதலனுமான மெனப்படும். இவ்விசண்டி-னும் வேறாய் இதமகிதங்கண் முன்னர் அச்செயலானால் இங்கும் அவை செயின் மேலைக்காகும் என்றோர்போல, வேதாகமங்களுட் சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி ஊகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் உரையனுமான மெனப்படும். எ - ம்.

ஆகமத்துட்கூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற் கியை புடைய அனுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனுமான மெனப்படு மென்பாருமுளர்.

இதனானே அவையற்றின்மேலுமறைவர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனுமானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட்டப் பட்டன. (கஉ)

அநாதியே யமல னாய வறிவனு லாக மந்தான்
பிணாதிமா றின்றிப் பேண றந்திர மந்தி ரங்கண்
மனாதிக ளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகுந்
தனாதியீ றிலாதான் றன்மை யுணர்த்துத லுபதே சந்தான்.

(ப - ரை.) அநாதியே அமலனாய அறிவன் நூல் ஆகமந்தான் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் அருளிச்செய்த நூல்களெனப்படும் வேதாகமங்கள் (கருமகாண்டம் உபாசனாகாண்டம் ஞானகாண்டம் மென மூவகைப்படும்),—பின் ஆதி மாறு இன்றிப் பேணல் - (அவற்றுட் கருமகாண்டம்பற்றிப்) பின்னொருமுன் மாறுகோளின்றி அதுட்டித்தலை

உயிரினோடு ணைர்வு தெரிவது, — தந்திரம் - தந்திரவுரையளவை யெனப் படும், — மனதிகள் அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை - (உபாசனா காண்டம்பற்றி) மனதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினோடுணைர்வு தெரிவது, — மந்திரங்கள் ஆகும் - மந்திரவுரையளவை யெனப்படும், — தன் ஆதி ஈறு இலாதான் - (ஞானகாண்டம்பற்றித்) தனக்கு முதலு முடிவு மில்லாத இறைவன், — தன்மை உணர்த்துதல் - (தன்னின் வேறல்லாத எண்குண முடையனாதல் தன்னின் வேறுகிய பசுபாசங்களை யுடையனாதல் முதலிய) தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுணைர்வு தெரிவது, — உபதேசந்தான் - உபதேச வுரையளவை யெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனருளிச் செய்த வேதாகமங்கள் கருமகாண்டம் உபாசனாகாண்டம் ஞான காண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பின்னோடு முன் மாறுகோளின்றி அனுட்டித்தலை உயிரினோடுணைர்வு தெரிவது தந்திரவுரையளவை யெனப்படும்; உபாசனா காண்டம்பற்றி மனதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினோடுணைர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவை யெனப்படும்; ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலு முடிவுமில்லாத இறைவன் தன்னின் வேறல்லாத எண்குணமுடையனாதல் தன்னின் வேறுகிய பசுபாசங்களை யுடையனாதல் முதலிய தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுணைர்வு தெரிவது உபதேசவுரையளவை யெனப்படும். எ - ம்.

வேதமும் ஆகம மெனப்படு மென்பது சீகண்ட பாடியத்துள்ளுங் காண்க.

ஆத்தவாக்கிய மென்ப துணர்த்துதற்கு அநாதியே யமலனாய வறிவ னென்றார்.

அறிவனூலென்புழி ஆளுவது செய்யுட்குழமைக்கண் வந்தது.

இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமு மிலக்கணமும் பின் முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுரையெனவும், மனதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யெனப்படுஞ் சாதனமாகிய வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகளைக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திரவுரையெனவும், தனதுயிரிலாதான்

றன்மை யுணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்பு கூறும் ஆகமவாக்கி யங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரையெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்ட மொன்றினையே மூவகைப்படுத்துரைப்பாரு முளர்; அவர்க்கு மற்றை உபாசனாகாண்டமும் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமையறிக.

இனித் தார்க்கிகர் முதலியோர் குடம்பட முதலிய உலகச்சொற்கள் பற்றி அவ்வப்பொருள்களை யுணர்தலும் உரையளவை யென்பர். அவை, காட்சி யனுமானங்களி னடங்கிடாப்பொருளைக் காட்டுவன வன்மையின், மா மாதத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுப்பற்றி யறிவதாகிய அனு மான விசேடமாவனவன்றி உரையளவை யாதற்கேலாமை யறிக.

சொல்லானறிந்தேன் என்றனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவையாவ தன்றி அனுமானத்துளடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியன அதுபலத்தியாலறிந்தேனென்று அதுபவநிகழ்தலின், இன்றோ ரன்னவற்றை வேறு பிரமாண மென்னாது காட்சி முதலியவற்றுளடக்கு தல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்றொழிக.

இதளுனே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப்பட்டது.

ஈண்டு பக்கப் போலினான் கேட்புப் போலி யொருமூன்றாய் வேண்டு மெழுமூன் றாகும்விளங் சுவமைப் போலி யீரொன்பான் காண்டுந் தோல்வித் தானமிரண் டிருபத் திரண்டாங் கருநிலிவை யாண்டு மொழிவ ரவையெல்லா மளக்கி லறுபத் தைந்தாகும்.

(ப - ரை.) ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு-மேற்கூறிப் போந்த அனு மான சாமக்கிரியைகளுள் துணிபொருட் கிடளுதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடை யொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பக்கப்போலி, துணியும் பொருட்கிடளுகாததூஉம், துணியும் பொருட் கொருமருங்கிடளுகாததூஉம், துணிந்தபொருட்கிடளுவதூஉம், துணிந்த பொருட்கொருமருங்கிடளுவதூஉமென னான்கு வகைப்படும்.

ஏதுப்போலி ஒருமூன்றாய் வேண்டும் எழுமூன்றாகும் - சாத்தியப் பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய ஏதுவிலக் கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம், மறுதலைக்கப்படுவ தூஉம், ஒருதலைப் படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத் தொன்றாம்.

அவையாவன:—சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப்படாததூஉ மெனச் சார்புபற்றிய குற்றம் இரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூப முண்மை யறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின் விசேடண மில்லதூஉம் விசேடணமுண்மை யறியப்படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசே டியமுண்மையறியப் படாததூஉம் ஒருபருங்கில்லதூஉம் ஒருபருங்குண்மை யறியப்படாததூஉம் பரனுக்குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றம் ஒன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படா ததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்திபற்றிய குற்றம் இரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும்,

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவதூஉம் காட்சி யளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் கருதலளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத்தலையுடைய ஏதுப்போலிவிரி ஐந்தும்,

பக்க சபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற்சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்க விபக்கங்கள் கிடைக்கப் பெறாததூஉமென ஒருதலைப்படாத ஏதுப்போலிவிரி மூன்று மாம்.

விளங்கு உவமைப்போலி ஈரொன்பான் காண்டும் - இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனாதலாகிய உவமையிலக்கண மின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம்பற்றியும் வெதிரோகம் பற்றி யும் இருவகைப்பட்டு, விரியான் ஒரோவொன்று ஒன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும்.

அவையாவன: — சாத்தியமுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவுடைமை நிச்சயிக் கப்படாததூஉம் இரண்டுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக் கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பா டாகாததூஉம் செயற்கையானாகிய வியாத்தியுடையதூஉமென அந்நுவய வுவமைப்போலிவிரி ஒன்பதும்,

சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மை யுடைத்தென் பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மையுடைத்தாகாததூஉம் ஏது வின்மையுடைத்தென்பதுநிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையுமுடைத் தாகாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம்

சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக வுவுமைப் போலிவிரி ஒன்பதுமாம்.

தோல்வித்தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டாம் - இனித் தருக்க வாதத் தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் நிருவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்திரண்டாம்.

அவையாவன:—தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்க மாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப்பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப்படப் பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும், தான் கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறே ராற்றான் ஏதுக்கூறுதலும், தனக்கு வருந்தோல்லியைப் பிறிதொன்றுபேசி மறைத்தலும், பயனொடு படாதனபேசுதலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி அண்மை இல்லனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோள் முதலிய வைந்தினையும் முறை பிறழ்ப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளை இரட்டித் துச் சொல்லுதலும், பிறன்கூறியபொருளை அதுவதிக்கமாட்டாமையும், பிறன்கூறிய பொருளை அறிந்தும் அறியான்போன்று விடுதலும், விடை சொல்லத்தெரியாது வேறொரு கருத்துடையான் போன்றிருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றினச்சொல்லிப் பொழுதுபோக்கலும், சுபக் கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியா துடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக் குக் குற்றம்பேசுதலும், தோல்வித்தான மெய்தினோனைத் தோல்வித்தான மெய்தினுயென்றறிந்து கூறாதிருத்தலும், தோல்வித்தான மெய்தாதானை எய்தினுயென்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற்கு இணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலுமென இவை.

அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்தாகும் - அவைகளை அளவிடு மிடத்தே இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன்றும் பதினெட்டும் இருபத் திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தாம்,—இவை கருதில் யாண்டும் ஒழிவர் - இவைகளை விசாரிக்கின் அநுமானவளவைக் கெவ்விடத்துங் குற்றங்களா மென்று ஒழிவர் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த அநுமான சாமக்கிரியை களுள் துணி பொருட்கிடனாதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறை பாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்று வதாகிய பக்கப்போலி, துணியும் பொருட்கிடனாகாததூஉம்,

துணியும்பொருட் கொருமருங்கிடனாகாததூஉம், துணிந்த பொருட்கிடனாவதூஉம், துணிந்தபொருட் கொருமருங்கிடனாவ தூஉமென நான்குவகைப்படும்.

சாத்தியப் பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்தி லிருத்த லாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒரு புடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறுதலைக்கப்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாத தூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியானிருத்தொன்றும்.

அவையாவன: — சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப் படாததூஉமெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும், சொருபமில்ல தூஉம் சொருபமுண்மையறியப்படாததூஉம் சொருபத்தின் விசேடணமில்லதூஉம் விசேடணமுண்மையறியப் படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடியமுண்மையறியப்படாததூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங்குண்மையறியப்படாததூஉம் பர னுக்குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொருபம்பற்றிய குற்றமொன் பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்தி பற்றிய குற்றமிரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப் போலியின்விரி பதின்மூன்றும்,

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டுவருவதூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் கருத ளளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டுவருவதூஉம் உரையள வையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத் தலையுடைய ஏதுப்போலி விரியைந்தும்,

பக்க சபக்கமாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடைய தூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்கவிபக்கங்கள் கிடைக்கப்பெறுததூஉமென ஒருதலைப்படாத வேதுப்போலிவிரி மூன்றுமாம்.

இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற்கிடனாதலாகிய உவமையிலக் கணமின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப் போலி, அந்நுவயம்பற்றியும் வெதிரேகம் பற்றியும் இருவகைப் பட்டு, விரியானொரோவொன் றென்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப் படும்.

அவையாவன: — சாத்தியமுடைத்தாகாததூஉம் சாத்திய முடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டு முடைத்தாகாத தூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொருப மில்லதூஉம் சொருபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம் செயற்கையானாகிய வியாத்தியுடையதூஉ மென அந்நுவய வுவமைப்போலிவிரி ஒன்பதும்,

சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மையுடைத் தாகாததூஉம் ஏதுவின்மையுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாத தூஉம் இரண்டின்மையுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொருபமில்லதூஉம் சொருபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக வுவமைப் போலிவிரி யொன்பதுமாம்.

இனித் தருக்கவாதத்தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் றிருவகைப்பட்டு, விரியானிருபத்திரண்டாம்.

அவையாவன: — தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும், பிறி தொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப் படப் பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும், தான்கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோராற்றான் ஏதுக்கூறுதலும், தனக்கு வருந் தோல்வியைப் பிறிதொன்று பேசி மறைத் தலும், பயனொடுபடாதன பேசுதலும், பொருள் இனிது விளங் காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை

தகுதி யண்மையில்கனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோண் முதலிய வைந்தினையும் முறை பிறழ்ப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளையிரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பிறன் கூறிய பொருளை அதுவதிக்கமாட்டாமையும், பிறன்கூறிய பொருளையறிந்தும் அறியான்போன்று வினாதுதலும், விடை சொல்லத் தெரியாது வேறொரு கருத்துடையன்போன்றிருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றைச் சொல்லிப் பொழுதுபோக்கலும், சுபக்கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியா துடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம் பேசுதலும், தோல்வித்தான மெய்தியோனைத் தோல்வித்தானமெய்தினு யென்றறிந்து கூறுதிருத்தலும், தோல்வித்தானமெய்தாதானை எய்தினுயென்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற் கிணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலு மெனவிலை.

இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன்றும் பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும் அனுமானவளவைக்குக் குற்றங்களாம் எ - ம்.

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்னகவையாது இறுதிக் கணவைத்தார். இவற்றிற் குதாரணம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேது வுவமைகளை எடுத்துச்சொல்லும்வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல்வித்தானத்துளடங்கும்.

ஈண்டுக் கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம் ஏதுப் போலியு ளடங்குமெனத் தார்க்கிங் கூறுவர்.

பக்கவுவமைகளினிலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப் போலி உவமைப்போலி எனப்படுவனவன்றி ஏதுப்போலி யெனப் படாமை யறிக.

இதனானே அனுமானப் பிரயோகத்தின்கட்படுங் குற்றங்க ளிவை யென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

அ ள வ யி ல க் க ண மு டி ந் த து.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௨௦.

பிரமாணவியல்

முதற் சூத்திரம்

இங்ஙனம் அளவையிலங்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையா னுணரப்படு முப்பொருள் என துண்மை மூன்று சூத்திரத்தானுணர்த்த வான் றொடங்கி, முதற் சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறு கின்றார்.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம் வருமுறை வந்து நின்று போவது மாத லாலே தருபவ னொருவன் வேண்டுந் தான்முத லீறு மாகி மருவிடு மநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

(ப - ரை.) ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒன்று என்று உரைத்திடும் உலகம் எல்லாம் - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் (இவ்வாறவயவப் பகுப்புடைத்தாய்க்) கூறப்படும் பிரபஞ்சத் தொகுதி,—வருமுறை - தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையால்,—வந்து நின்று போவதும் ஆத லால் - தோன்றி நின்றலே யன்றி அழிதலு முடைமையால்,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - (அது தன்னைத்) தோற்றுவிப்பா னொருவினைமுதலே அவாய் நிற்கும்,—(ஆகலான்) ஈறுமாகியே - (அவ்வலக மொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற) சங்கார காரணனே,—அநாதி முத்த சித்து உரு மன்னி நின்று - (அஃதொடுங்கிய பின்னும்) அநாதி முத்த சித்துருவாய் நிலை பெற்று நின்று,—மருவிடும் - (அநாதி பெத்த சித்துருவின்பொருட்டு மீள வும் அவ்வலகத்தை) முன்போலவே தோற்றுவிக்கும்,—தான் முதல் - (அதனால்) அவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்க.

(பொ - ரை.) அவ னவ ளது வென்னும் அவயவப்பகுப் புடைய பிரபஞ்சந் தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற் றேன்றி நின்று அழிதலுடைமையால், அது தன்னைத் தோற்று விப்பா னொரு வினைமுதலே அவாய்நிற்கும்; ஆகலான், அவ்வலக

மொடுங்குதற்கு ஏதுவாய்நின்ற சங்கார காரணனே அஃதொடுங்
கிய பின்னும் அநாதிமுத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று
அநாதிபெத்த சித்துருவிற்பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை
முன்போல மருவுவிக்கும் ; அதனால் அவனே புலங்கிற்கு முதற்
கடவுள் எ - ம்.

* “கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே” என்பத
னுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னு மொருமை அத்
தொழின்மேனின்றது.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஒருவனையென்னு மிரண்டாவதும் தானையென்னும் பிரிநிலை
யேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மை சிறப்பு.

ஆகியென்பது பெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல். † “குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கே தரும்” என்றாற்போல விவ்விசுதி விகாரத்தாற்றொக்கது.

முழுவது மொடுங்கியபின் முதல்வ னெவ்வாறு நிற்பனென்னுங்
கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார்.
ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின், அநாதி
பெத்த சித்துருவு முண்டென்பதூஉம், மீளவு மருவுவித்தல் அதன்
பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம்.

‡ “மலத்துளதாம்” என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

ஒருவனே டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்தலாகிய அடைமொழி
வந்து நின்று போவதாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பயனிலையு முடைத்தாய் முதனூன்
முதற்குத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு காண்க.

இனி அம்மூன்றனுண் முதற்கூற்றை இருபத்தேழு செய்யுளான்
வலியுறுத்துவான் ஞாடங்கினார். (க)

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், அ.எ.

† திருக்குறள், க.எ.க.

‡ சிவஞான போதம், க.

முதலதிகரணம்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை முன்னோர்
மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்ப ரென்னி
னிதற்குயா னநுமா னாதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே.

(ப - ரை) முன்னோர் - உலகாயத நூலுணர்ந்தோர்,—மதித்து -
(காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென) மதித்து,—உலகு
அநாதியாக மன்னியது என்பர் - உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு மென்பர்,—
(ஆகலான்) உதிப்பதும் ஈறும் உண்டு என்று உரைப்பது - (நிலைத்தொழி
லொன்றே யன்றி ஏனைத்) தோற்றமு நாசமும் உண்டெனக் கூறுவது,—
என்னையென்னின் - பெறப்படாதெனின்,—இங்கு விதிப்படி - ஈண்டு
(நீ) விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே,—இம் மேதினிக்கே -
இவ்வுலகின்கண்ணே,—பூதாதி எல்லாம் - பூதமுதற்காரணமாகவுடைய
பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றிற்கும்,—தோற்றி மாயக் காணலான் - தோற்ற
நாசங்களாகிய ஏனை இரண்டு தொழிலுமுடனிகழக் காண்டலான்,—யான்
இதற்கு - யானிதனைச் சாதித்தற்கு,—அநுமானாதி எடேன் - (நீ கொண்ட
காட்சியளவை யொன்றே அமையுமாகலின்) ஈண்டு அநுமாந முதலிய
வேறு பிரமாணங்கள் எடுத்துக்காட்டுவேனல்லேன் என்க.

(பொ - ரை.) உலோகாயத நூலுணர்ந்தோர் காட்சியள
வைக்கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்த
மென்பாராகலான், நிலைத்தொழிலொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு
தொழில்களதுண்மை பெறப்படாதெனின்,—ஈண்டு நீ விதித்த
விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும்
உடனிகழக் காண்டலான், இதினைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட
காட்சியளவையொன்றே அமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிர
மாணங்களெடுத்துக் காட்டல் வேண்டா எ - ம்.

படி உவமவருபு.

* “தோற்றமுமீறு முள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்” என்றார் முதலு
வாசிரியரும்.

சிவஞானபோதம், குத். க. அதி. க.

மேதினிக்கென்பது உருபு மயக்கம்.

இதனானே உலகாயதன் மதம்பற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப் பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப்பார்வையால் அவர் கூறு மறுப்பைப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. வேதாந்தநூலிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினும் கூறியனவுமீவ்வாறே கொள்ளப்படும். (உ)

இயல்புகாண் தோற்றி மாய்கை யென்றிடி னியல்பி னுக்குச் செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியே லியல்ப தின்ற மியல்பதாம் பூதந் தானே யியற்றிடுஞ் செய்தி யென்னிற் செயல்செய்வா னொருவன் வேண்டுஞ் செயற்படு மசேதனத்தால்.

(ப - ரை.) தோற்றி மாய்கை - அத்தோற்றக் கேடுகள்,—இயல்புகாண் என்றிதின் - (உலகிற்)கியல்(பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்) றெனின், — செயலது இயல்பினுக்கு இன்று - (தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாதலின்) விகாரமாதல் இயல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி இயல்பே - (அங்ஙனம்) விகாரமாதலே (உலகிற்)கியல் பெனின்,—செய்தி இயல்பது இன்றும் - (அவ்வாறியம்புவார்க்கு) விகாரத்தின் (வேறு) யியல்பென்ப தொன்றில்லையெனப்படும் (படவே தோற்றி மாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும் இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு),—பூதந்தானே இயல்பதாம் - பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளனவாம்,—செய்தி இயற்றிடும் என்னின் - (அவை தோற்றி மாய்தலாகிய) விகாரத்தைச் செய்யுமெனின் (நன்றுசொன்னாய்),—செயற்படும் அசேதனத்தால் - (அவை யங்ஙனம்) தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படுபொருளாகலின்,—செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் - (செயப்படு பொருட்கு) வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அத்தோற்றக் கேடுகள் உலகிற்கியல்பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப் படுவதன்றெனில்,—தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாகலின் விகாரமாதலியல்பிற்குக் கூடாது. அங்ஙனம் விகாரமாதலே உலகிற் கியல்பெனின்,—அவ்வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின் வேறாய் இயல்பென்ப தொன்றில்லையெனப்

படும்; படவே தோற்றிமாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தர்னமாய் முடியும். இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளன அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெனின், — நன்று சொன்னாய்; அவை அங்ஙனம் தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படு பொருளாகலிற் செயப்படு பொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும் எ - ம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதன மென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

சாத்தன் தன்னைக் குத்தினு னென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத் தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படு பொருளு மொன்றாதல் யாண்டு மின்மை யுணர்க. (௬)

நிலம்புன லனல்கால் காண நிறுத்திடு மழிக்கு மாக்கும்
பலந்தரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்டா வென்னி
னிலங்கிய தோற்ற நின்ற லீறியை யிசைத லாலே
நலங்கிளர் தோற்ற நாசந் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்.

(ப - ரை.) கால் காண நிறுத்திடும் - (நான்கு பூதங்களுள்) வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையுங் காணும்படி நிலபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தின் நிலபெறும்,—அனல் அழிக்கும் - அங்கி ஏனை மூன்று பூதங் களையுமழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தின் அழிவெய்தும்,—புனல் ஆக்கும் - அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திலே தோன்றும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதுவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்று துகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தாம்,—(இங்ஙனஞ்செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றையொன்று பண்ண அமையும்),—ஒருவன் இங்குப் பண்ணிட வேண்டா என்னின் - வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின்,—இலங்கிய இவை தோற்றம் நின்றல் ஈறு இசைதலாலே - (அற்றன்று), விளங்கிய இந்நான்கு பூதங்களும் ஒப்ப முத்தொழிற்படுதலான் (இவை யொன்றனைக் காரியப்படுத்தும் ஆற்றலுடையன வன்மையின்),—தோற்றம் (நின்றல்) நாசம் தனக்கு இலா நலம் கிளர் நாதன் வேண்டும் - (இவைபோல) முத்தொழிற்படுதல்

தனக்கின்றி விளங்குகின்ற மேம்பாடுடைய இறைவனொருவனே (இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு) வேண்டப்படும் என்க..

(பொ - ரை.) நான்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தினிலே பெறும்; அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையும்ழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தினழிவெய்தும்; அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திற்குள்ளும்; பிருதிவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்றும் துகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தானும் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தாம். இங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றையொன்று பண்ணவமையும், வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின்,—அற்றன்று ; இந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலான் இவை ஒன்றைக் காரியப்படுத்துமாற்றல் உடையனவன்மையின், இவைபோல முத்தொழிற்படுதலின்றி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படும் எ - ம்.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலேச் செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியது கூறலென்னும் வழப்படவுரைப்பாருமுளர்.

நலங்கிளர்நாதனென வியையும். நலம் - மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முத்தொழிலுடைத் தென்பதனை யுடம்பட்டு, தருபவனொருவன் வேண்டாவென்னும் உலகாயதரி லொருசாரார் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப்பட்டது. (ச)

சார்பினிற் றேன்று மெல்லார் தருபவ னில்லை யென்னிற் றேரீனில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற் கோரீ செப்பா யோரீனில் லதுவுந் தோன்றா துள்ளதே லுதிக்க வேண்டா சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று மன்றே.

(ப - ரை.) (கணபங்கமாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் மூற் கணத்திற் றேன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற் றேன்றும் பொருட்குச்

சார்பாய் மேம்படுதலின் எல்லாம் சார்பினில் தோன்றும் - எல்லாப் பொருளும் (வித்தின் கேட்டின் அங்குரம்போல) அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சுவத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம் பற்றிக் கூறவமையும்,—தேரின் தருபவன் இல்லை என்னின் - (ஆதலால்) ஆராயுமிடத்து இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்ற நாசமின்மை பற்றி மேம்பாடுடையன யுளனாதல் வேண்டாவெனின்,—தோற்றம் இல்லாதற்கோ உள்ளதற்கோ நீ செப்பாய் - (அற்றன்று) நீ சார்பிற் ரோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ கூறுவாயாக,—ஒரின் இல்லதாவும் தோன்றுது - உணருமிடத்து இல்பொருட்காயின் (அது முயற்கோடுபோல) ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை, — உள்ளது உதிக்கவேண்டாவேல் - (அற்றேல் குடம்போல) உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின்,—இரண்டும் இன்றிச் சோர்வு இலாது நிற்பது - மாத்தியிகர் மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி உள்ளதுமன்றி (அநிர்வசனமாய்ச்) சோர்வின்றி நிற்ப தொரு பொருள்,—தோன்றும் அன்றே - தோன்றுமெனக் கோடும் என்க.

(பொ - ரை.) கணபங்கமாகியவெல்லாப் பொருள்களுள் ளும் முற்கணத்திற்கேன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்கேன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப்பொருளும் வித்தின்கேட்டி னங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சுவத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும், இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடுடையன யுளனாதல் வேண்டாவெனின்,—அற்றன்று; நீ சார்பிற் ரோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இல்பொருட்காயின், அது முயற்கோடுபோல ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின் மாத்தியிகர்மதம்பற்றி இல்லதுமன்றியுள்ளதுமன்றி அநிர்வசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக் கோடும் எ - ம்.

இல்லதுவு மென்னு மும்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய் பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. (௯)

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டா மில்லதே வில்லை யாகுந் தோற்றமு மிசையா தாகு முள்ளகா ரணத்தி லுண்டாங் காரிய முதிக்கு மண்ணி லில்லதாம் படங்க டாதி யெழிறரு மியற்று வானால்.

(ப - ரை.) உள்ளதும் இலதும் இன்றி நின்றது ஒன்று-(அங்ஙனம்) உள்ளது மில்லது மன்றி அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடான் ஒன்று (உண்டோ வில்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு),—உளதேல் உண்டாம் - உண்டெனில் உள்பொருளேயாம்,—இல்லதேல் இல்லையாகும் - இன்றெனில் இல்பொருளேயாம் (எனப்பட்டு அநிர்வசனமென்றது போலியாயொழியும்),—தோற்றமும் இசையாதாகும் - (அல்லதூஉம் அநிர்வசனப்பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத்) தோற்றமுங் கூடாது,—(இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்தியிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங்கூடாமை யிற் பாரிசேடவளவையால்) உள்ள காரணத்தில் உண்டாங் காரியம் உதிக்கும் - உள்பொருளாகிய காரணத்தினின்றும் உள்பொருளாகிய காரியம் (ஒருகருத்தாவல் வெளிப்பட்டுத்) தோன்று மென்பது,—இயற்று வானால் மண்ணில் - திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கண் உய்க்குங் குயவனால் அம்மண்ணினின்றும்,—படம் இல்லதாம் - ஆடை முதலிய காரியந்தோன்றாது,—கடாதி எழில் தரும் - குடஞ் சால் கரக முதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் (அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானொன்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு, உண்டெனி லுள்பொருளேயாம் இன்றெனி லில்பொருளேயா மெனப்பட்டு அநிர்வசனமென்றது போலியாயொழியும்; அல்லதூஉம் அநிர்வசனப்பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத் தோற்ற முங் கூடாது; இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்தியிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையின், பாரிசேடவளவையாற் காரணங் காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயாய்க் காரணத்தினின்றும் காரியம் ஒருகருத்தாவல் வெளிப்பட்டுத் தோன்று மென்பது, குயவனாவான் திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கணுய்ப்ப, அதனினின்றும் ஆடை முதலிய காரியந் தோன்றாது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர்மறைமுகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும் எ - ம்.

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன்றுளதேலென்றது அதுவாதஞ்
செய்துகொண்டது. (சு)

ஒருபொரு ளொருவ னின்றி யுளதில தாகு மென்னிற்
றருபொரு ளுண்டே லின்றூர் தன்மையின் நின்றே லுண்டாய்
வருதலின் நிலது கார்ய முதலுள தாகு மென்னிற்
கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம்.

(ப - ரை.) (அற்றேல் அவையிரண்டு மேலாமையின்) ஒரு
பொருள் உளது இலது - காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமாயில்லையு
மாய் நிற்கு மீரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவன் இன்றி ஆகும் என்னின்-
இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவதின்றியே யுண்டாமெனச் சமணர்
மதம் பற்றிக் கோடுமென்னின்,—தரு பொருள் உண்டேல் - பொருந்திய
பொருள் உள்பொருளாயின்,—இன்றூர் தன்மை இன்று - இல்லையார்
தன்மை யின்மையின் உள்ளதேயாம்,—இன்றேல் - இல்பொருளாயின்,—
உண்டாய் வருதல் இன்று - உண்டாய் வருதலின்மையின் இல்லதேயாம்
(ஆதலின் உண்டு மில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒரு
பொருளுக்கிசைதல் கூடாது),—முதல் உளதாகும் காரியம் இலது
என்னின் - இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமா யில்லையென்பதே
உண்டு மில்லையு மென்பதற்குப் பொருளெனின்,—(நன்று சொன்னாய்
காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையின் காரணமுள்
பொருளாகவே),—கருது காரியமும் உண்டாய் - கருதுகின்ற காரியமும்
அதன்கட் குக்குமரூபமாயுள்ளதாய்,—தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம் - அது
பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுதல் ஒரு வினைமுதலானு
மென்பது தானே போதரும் என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல், அவையிரண்டு மேலாமையிற்
காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமாயில்லையுமாய் நிற்கும்
சுரியல்புடையதாகலின் இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவா
னல்லனெனச் சமணர்மதம்பற்றிக்கோடுமெனின்,—அற்றன்று ;
உண்டுமில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒருபொருட்
கிசைதல் கூடாது. இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமா
யில்லையென்பதே உண்டுமில்லையுமென்றதற்குப் பொருளெனின்,
நன்று சொன்னாய்; காரணகாரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை
யின்மையிற் காரணமுள்பொருளாகவே காரியமுமதன்கட்

சூக்ருமரூபமாயுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித்
தோன்றுதல் ஒரு வினைமுதலானுமென்பது தானே போதரும்
எ - ம்.

இன்னும் இச்சற்காரியவாதத்தின்கட் படுங் கடாவிடைக ளெல்லாம்
* “தந்துமுதலகாரகம்” என்னும் ஞானமீதம் முதலியவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்றுமென்
னுஞ் சவுத்திரார்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளது மல்லது
தோன்று மென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது
முள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப்
பரிகரித்து, † ‘வருமுறை’ யென்பதறற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை
வலியுறுத்தி, தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

இதுகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறை யென்ற
தூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார்
மதத்தான் இகந்துபடாமைக்காதார்; இனி வைதிகத்துட்பட்ட மீமாஞ்
சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவையிகந்து படாமற்
காக்கின்றார். (எ)

காயத்தி னழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற் காணு
நீயித்தை யுரைத்த வாறிங் கென்னெனி னிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த வுலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
யாயித்தா னென்றி னென்று தோன்றின் றழித லாலே.

(ப - ரை.) (காயமும் உலகுமென்னு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்
ஆண் பெண் அலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கே
யன்றி ஏனையுலகத்திற் கின்மையால்) தோற்றம் அழிவு காயத்திற்
கண்டனம் - (அவயவப்பகுப்புடைமை பற்றித் துணியப்படுங்) தோற்றக்
கேடுகளுங் காயத்திற்கே கண்டாமன்றி, —உலகிற் காணும் - உலகிற்காணு
மென்பது (துணியப்படுவதாயிருக்க), —இங்கு நீ இத்தை உரைத்தவாறு
என்னெனின் - ஈண்டுத்தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்கும் ஒப்பக்கூறுதல்
அமையாதென்று நீ சொல்லில், —மாயத்த உலகம் - (அற்றன்று, இவ்வாறு
உணக்கு) மயக்கத்தைச்செய்வதாகிய உலகமும் (நிரவயவமாதலினிற்), —
பூநீர் தீவளி வானம் ஆதி ஆய இத்தான் - நிலம் நீர் தீவளி வான
மென்றற் றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய இதனான், —உண்மை -

அவ்வுண்மையே,—ஒன்று - (நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றாகிய உலகமும்,—ஒன்றின் - ஏனைக் காயம்போல,—தோன்றி நின்று அழிதல் - தோன்றி நின்றழிதலை,—நிகழ்த்தும் - உணர்த்தும் என்க.

(பொ - ரை.) காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள், ஆண் பெண் ணலியென மேற்கூறிய அவயவப் பகுப்புக் காயத்திற்கேயன்றி ஏனையுலகத்திற்கின்மையால், அவயவப்பகுப்புடைமைபற்றித் துணியப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கேயன்றி உலகிற்கில்லையென்பது துணியப்படுவதாயிருக்கத் தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்குமொப்பக் கூறுதல் அமையாதென்று நீ சொல்லில்,—அற்றன்று ; இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகியவுலகமும் நிரவயவமாகலின்றி நிலநீர் தீ வளி வான மென்றற்றொடக்கத் துப் பகுப்புடைத்தாகிய விதனான், அவ்வுண்மையே நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து னொன்றாகியவுலகமும் ஏனைக்காயம்போலத் தோன்றிநின்றழிதலை உணர்த்தும் எ - ம்.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்து ளகாமும், இதனென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன்; * “பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்” என்றற்போல.

ஆயிற்றெனன்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு.

௦ “ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான” என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினென்று தோன்றிநின்றழிதலாவென்பதற்கு வான முதலியவைந்தும் முறையே ஒன்றினென்று தோன்றிநின்றழியுமென்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாவென்றுரைப்பாருமுளர்; வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித் தொழிந்தனவெல்லாம் புணந்துரைவகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக்கொண்ட மீமாஞ்சகமத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச் சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிந்திலர்; அல்லதுஉம் ஈண்டுக்

* திருக்குறள், ௫௨௪.

..௦ தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், ௫. ௨௨.

சுறுஷனெல்லாம் பொருந்துமாறுபற்றியன்றி ஆகம் ஷனவைபற்றியன் னடியானும் அவ்வரை போலியாதலறிக. (அ)

ஓரிட மழியப் பின்னு மோரிட நிற்கு மொக்கப்
பாரிட மழிவ தின்ற மென்றிடிற் பயில்வித் தெல்லாங்
காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும் வேனிற்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(ப - ரை.) (நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்குகிய உலகமுங் காயம்போல அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றி தின்றழிதல் பெறப்படுமென்றதொக்கும் அங்ஙனமாயினும்) பார் இடம் ஒக்க அழிவது இன்றும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லாம் ஒருங்கே யழியுமெனின் உலகம் அநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும் மீளத் தோன்றுதற்கோரியை பின்றாய் முடியு மாகலானும்,—ஓர் இடம் அழியப்பின்னும் ஓர் இடம் நிற்கும் என்றின் - (அவ்வாறன்றி) உலகத்தி னொருபக்க மழியினும் பிறிதொரு பக்க நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின்,—பயில் வித்து எல்லாம் - (அற்றன்று தம்முள் ஒரு சாதிப் பல பொருளாகிப்) பயில்கின்ற வித்து முதலிய சடங்கள்,—கார் இடமதனில் அங்குரம் காட்டும் - கார்காலமாகிய ஓர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே முளை தோன்றும்,—வேனிற் கழியும் - வேனிற்காலமாகிய ஓர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே யழியும் ஆகலின்,—சீர் உடைத்து உலகு - (அவ்) வியல்பிற்குகிய வுலகமும்,—காலம் சேர்ந்திட - அவ்வக்காலம் வந்துழி,—பெயர்ந்து செல்லும்-அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி யொருங்கே யழியும் என்க.

(பொ - ரை.) நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்குகியவுலக முங் காயம்போல அவயவப்பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல் பெறப்படுமென்றதொக்கும்; அங்ஙனமாயி னும், பார்த்தறியப்படுமுலகமெல்லாம் ஒருங்கேயழியுமெனின், உலகமநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும், மீளத் தோன்றுதற் கோரியைபின்றாய் முடியுமாகலானும் அவ்வாறன்றி உலகத்தினொருபக்கமழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின்;—அற்றன்று; தம்முளொருசாதிப் பல பொருளாகிய வித்துமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசே டத்தின் ஒருங்கே தோன்றுதலு மொருங்கேயழிதலுங் கண்டா

மாகலின் அவ்வியல்பிற்றுகிய வுலகமும் அவ்வக்காலம் வந்துழி,
அவ்வாறு முழுவதுமொருங்கே தோன்றி ஒருங்கேயழியும்
எ - ம்.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர் உவமவுருபு; 'அச்சீர்' என்றற்போல.

(க)

காலமே கடவு ளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னிற்
காலமோ வறிவின் ருகு மாயினுங் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டுங் காரணன் விதியி னுக்குக்
காலமுங் கடவு ளேவ லாற்றுணைக் கார ணங்காண்.

(ப - ரை.) (காலஞ் சேர்ந்திடப்பெயர்ந்து சேறலான்) தொழி
லுக்கு - அத்தோற்றக் கேடுகட்கு, காலமே கடவுளாகக் கண்டனம்
என்னின்-காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்,—ஆயினும் - (அஃதொக்
கும்) அங்ஙனமாயினும்,—காலமோ அறிவு இன்றாகும் - அக்காலம்
அறிவில்லாதசடமாதலாற் (கருத்தாவாகாது),—காரியங்கள் காலமே தரவே
காண்டும் - (ஆளுந்) காரியங்களைக் காலமே தரவேகாண்டலின்,—கடவுள்
ஏவலால் - சேதனனாகிய கருத்தாவின தேவலான்,—காரணன் விதியி
னுக்கு - அவன் செய்யும் அத்தொழிற்கு,—காலமும் துணைக்காரணம்
காண் - காலமுந் துணைக்காரணமா மென்றறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான்
அத்தோற்றக் கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்,
அஃதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தா
வாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினதேவலான் அவன் செய்யுமத்
தொழிற்குத் துணைக்காரண மாமென் றறிவாயாக எ-ம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

ஒகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது.

காலமே தரவே என்னும் ஏகார மிரண்டினுள், முன்னையது பிரி
நிலக்கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்
பரிகரித்து, * 'வந்து நின்றுபோவது' சாதிக்கப்பட்டது. (க0)

அழிந்தபி னனுக்க டாமே யகிலமாய் வந்து நின்று
கழிந்திடுங் கன்மத் தென்னிற் கன்மமு மணுவங் கூட
மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலான் முடியா செய்தி
யொழிந்திடு மணுநு பங்க ஞலகெலா மொடுங்கு மன்றே.

(ப - ரை.) அழிந்த பின்-உலகம் அழிந்தபின்னர்,—அனுக்கள்
தாமே, மீளப் பரமானுக்கடாமே,—கன்மத்து - கன்மமேதுவாக,—அகில
மாய்-பிரபஞ்சமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடும் என்னின்—தோன்றி நின்று
அழியும் (கன்ம காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையு மொருகாரணமாம்
அத்தனையே பிறிதில்லை) எனின்,—மொழிந்திடும் கன்மமும் அணுவும் -
(அற்றன்று)சொல்லப்பட்ட கன்மமும் அணுவும்,—சடம் ஆகியே முடித
லான் - சடமாயே முடிதலின்,—செய்தி முடியா - (அவை தம்முட்
கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன்) தொழிலையின்றி அமை
யாது,—உலகு எல்லாம் ஒடுங்கும் அன்றே - (அஃதன்றியும்) உலகமுழு
தும் ஒடுங்கும்போது,—அணுருபங்கள் கூட ஒழிந்திடும் - அணுவங்
கூடவே ஒடுங்கும் (ஆகலான் அது பின் அகிலமாய் வந்து நின்று கழியு
மாறு யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமானுக்
கடாமே கன்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும்;
கன்மகாலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்
தனையே பிறிதில்லையெனின்,—அற்றன்று ; கன்மமுமணுவஞ்
சடமேயாகலான், அவை தம்முட்கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தா
கிய முதல்வன்ரொழிலையின்றி அமையாது. அதுவன்றியும்,
உலகமொடுங்கும்போது அணுவங் கூடவேயொடுங்குமாதலால்,
அது பின் அகிலமாய்வந்து கழியுமாறு யாண்டையது? எ - ம்.

இவ் வணுகாரணவாதஞ் சுவத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவர்க்கு
மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு.

காரண வணுக்கள் கெட்டாற் காரிய வுலகின் நென்னிற்
காரண மாயை யாகக் காரியங் காண லாகுங்
காரண மாயை யென்னை காண்பதிங் கணுவே யென்னிற்
காரண மாயை யேகாண் காரிய மணுவிற் கண்டால்.

(ப - ரை.) காரண அனுக்கள் கெட்டால் - காரணமாகிய அனுக்
ள் அழிந்தால்,—காரிய உலகு இன்று என்னின்—காரியமாகிய பிரபஞ்சம்

இன்றெனின்,—மாயை காரணமாக - (சத்திரூப சமுகமாய் நிலைபேறுடைய) மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரியம் காணலாகும் - (அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக்) காரியப்படுதற்கோரி முக்கில்லை,—அணுவே இங்குக் காண்பது - (ஆனால்) அணுவே யீண்டு (முதற் காரணமென)க் காணப்படுவதன்றி,—மாயை காரணம் என்னை எனின் - மாயை முதற்காரண மென்பது பெறப்படாதெனின்,—அணுவிற்கு காரியம் கண்டால் - அணுக்களிடத்தே காரியத்தன்மை காண்டலான் (அவை உலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதாகலின்),—மாயையே காரணம் காண் - மாயையே முதற்காரணமாமென வுணர்க என்க.

(பொ - ரை.) சத்திரூப சமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்களழிந்தமைபற்றி உலக மீளக் காரியப்படுதற் கோரி முக்கில்லையெனவும், அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவையுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதெனவுமுணர்க எ - ம்.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

காண்டலென்பது கண்டெனத் திரிந்தது; * “மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து” என்றற்போல. ஆல் அசை. (௧௨)

காரிய மென்ப தென்னை காரண வணுவை யென்னிற்
காரிய மவய வத்தாற் கண்டனங் கடாதி போலக்
காரிய வருவ மெல்லா மழிதருங் காரணத்தாற்
காரிய வுறுப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே.

(ப - ரை.) காரண அணுவை - காரணமாகிய அணுவை,—காரியம் என்பது என்னை எனின் - காரியமென்பது எங்ஙனமெனின்,—காரியம் கடாதி போல அவயவத்தாற் கண்டனம் - (அணுக்கள்) காரியப்பொருளாதல் குடமுதலியனபோல அவயவமுடைமையால் அறிந்தனம்,—காரிய உருவம் எல்லாம் - காரியப்பொருளெல்லாம்,—அழிதரும் காரணத்தால் - அழிதன்மாலைய வாகலின்,—காரிய உறுப்பு இல் மாயை - காரியப்பொருளெனப்படுதற்கு இயைபுடைய அவயவத்தன்மை இன்மையின் நிலைபேறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே,—தரும் எனக் கருதிடாயே - முதற்காரணமென நீ அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) அணு காரியப்பொருளாய் அழிதன்மலைத்
தென்பதூஉம் மாயை காரியப்பொருளாதலின்றி நிலைபெறுடைய
தென்பதூஉம், முறையே அவயவமுடைமையானும் அஃகின்மை
யானுமறியப்படும் ஏ - ம்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப்
படும். (௧௬)

தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின் றொழில் தென்றே
சாற்றிடு முலகம் வித்துச் சாகாதி யணுக்க ளாக
வேற்றதே லீண்டு நிற்கு மில்லதே லிவைய தின்று
மாற்றநீ மறந்தா யித்தான் மாயையை மதித்தி டாயே.

(ப - ரை.) தோற்றமும் நிலையும் ஈறும் - தோற்றம் நிலை இறுதி
என்னு முத்தொழிலும்,—மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும் உலக
(மாற்றம்) - (மாயைதருமென்றதற்கு) மாயையே பிரகிருதியென்றறி
வென்று கூறுகின்ற வேதமொழியும்,—வித்துச் சாகாதி அணுக்கள்
வற்றதேல் - வித்தின்கண்ணே சாகை முதலியன் குக்குமரூபமாய் அடங்கி
நின்றனவாயின்,—ஈண்டு நிற்கும் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படுமென
உடம்பாட்டானும்,—இல்லதேல் - அவ்வாறு குக்குமரூபமாய் அடங்கி
நின்றவல்லையெனின்,—இயைவது இன்றும் - அவை தூலரூபமாக
வெளிப்படுதலு மின்றுமென எதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற,—(உலக)
மாற்றம் - உலகமொழியுஞ் (சான்றாகலின்),—நீ மறந்தாய் - (அதனை) நீ
மறந்தாய்,—இத்தால் - (காரியவறுப்பின்மை மாத்திரையேயன்றி வேத
மொழி உலக மொழி சான்றாதலாகிய) இதனானும், — மாயையை -
(அணுகாரணவாதத்தைவிட்டு) மாயையே காரண மென்பதனை,—மதித்
திடாயே - அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) மாயைதருமென்றதற்கு, மாயையே பிர
கிருதியென்றறிக்க வென்னும் வேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி
முதலியவற்றின் வைத்து உடம்பாட்டானு மெதிர்மறையானும்
வழங்குகின்ற உலகமொழியும், சான்றாகலின், இதனானும் அணு
காரணவாதத்தை விட்டு மாயையே காரணமென்பதனை அறிவா
யாக ஏ - ம்.

பிரமாணஞ்சூழி வலியுறுத்தியவாறு.

வேதத்தின்ரொழில் அதனையுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

ஏனையவற்றைப்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலக்கண் வந்தது.

இத்தாவென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவறுப்புின்மை
மாத்திரையேயன்றி யென இறந்தது தழீஇயிற்று. (௧௪)

மாயையி னுள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகு
நீயதிங் கில்லை யென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற் கோடு
போயுகு மிலைக ளெல்லா மரங்களிற் புக்குப் போதி
னாபிடு ம ஏவு மென்னிற் காரணங் கிடக்க வாமே.

(ப - ரை.) நீ அது இங்கு இல்லை என்னின் - (அதுவன்றியும் நீ சற்காரிய காரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியா மென்புடையின், — முபலிற் கோடு நிகழ்ந்திடம் - முயலின்கண்ணுங் கோடு உளதாதல் வேண்டும், — உள்ள வஞ்சம் - (அற்றேல்) உள்ள பிரபஞ்சமே, — மாயையின் போவது வருவதாகும் - மாயையினொடுங்கி மீளத் தோன்றுமென்பார்க்கும், — மரங்களின் உகும் இலைகள் எல்லாம் - அவ்வாறே மரத்தினின்று உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி, — போய்ப் புக்கு - தானே மரத்தின் ஒடுங்கி, — போதின் - அதற்குரிய காலத்தில், — ஆயிடம் என்னின் - மீளத்தோன்றுதல் வேண்டுமெனின் (அஃதொக்கும்), — காரணம் கிடக்க - (அங்ஙனம் உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி) சத்திரூபகாரணமாய் நிலபேறுடைமையின், — அதுவும் ஆமே - அது (மீளத் தோன்றுதற்குரிய கன்முங் காலமுதலிய பிறகாரணங்களுல்லாம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி அவ்வாறே) தோன்றும் (அல்லவழித் தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக் கடா லென்னை) என்க.

(பொ - ரை.) அதுவன்றியுஞ் சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியாமென்பார்க்கு முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல் வேண்டும்; அற்றேல் உள்ள பிரபஞ்சமே மாயையினொடுங்கி மீளத் தோன்றுமென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றுதிர்ந்தவிலை தானே மரத்தினொடுங்கி மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெனின், — அஃதொக்கும்; அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்திரூபகாரணமாய் நிலபேறுடைமையின் அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்களுல்லாம் அதனோடொருங்கு கூடிய

வழி அவ்வாறே தோன்றும், அல்லுழித் தோன்றாதாகலின் அது பற்றிக் கடாவென்னை? எ - ம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

பிறகாரணங்களாவன: சன்மங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது “மழைபெய்யக் குளநிறையும்” என்றற்போல நின்றது.

அதுவே தோன்றுதற்குரிய காரணவியைபு இவ்வழியும், மாத்தின் கண் அதுபோல மற்றுஞ் சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கின்மையு முணர்க. (கரு)

கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி வருதலா லநாதி வைய மற்றொரு கடவு ளித்தைத் தருதலா லாதி யாகச் சாற்றலு மாகு மாயைக் கொருவனு ரென்னிங் கென்னி லுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ.

(ப - ரை.) (அற்றேல், இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம் அழிபொரு ளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்; அற்றன்று) கருது காரணம் உண்டாகக் காரியம் உள்ளதாகி வருதலால் - கருதுகின்ற காரணம் உள்பொருளாக அதன்கட் டோன்றுங் காரியமும் உள்பொருளே யென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலின்,—வையம் அநாதி - காரியப் பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம்,—மற்று ஒருகடவுள் இத்தைத் தருதலால் - இது ஒரு கருத்தாவால் (ஒருகாலத்து) விளங்கு தலும் (ஒருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடு) பற்றி,— ஆகி யாகவும் சாற்ற லாகும் - அழி பொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும்; (அவ்வவத்தை வேறுபாடுகருதாவழி) உம்மையான் நித்தப்பொரு ளென்பதே துணிவு என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறு வார்க்கு உலக மழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியு மெனின்,—அற்றன்று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளே யென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்

பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம். ஒரு கருத்தாவால் ஒரு காலத்து விளங்குதலும் ஒருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி அழிபொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி உம்மையால் நித்தப்பொருளென்பதே துணிபு எ - ம்.

மாயைக்கொருவனு னென்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேனீ என்பதொழித்து “ அழிந்தபின்னுங்கடாமே ” (செ-கக) என்பதுமுதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கினர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, “ வருமுறை ” (செ-க) யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

[“ மாயைக்...கேனீ ” என்னு மிறுதியது பின்வருஞ் செய்யுளிற் சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்படும்.] (கக)

புத்திமற் காரி யத்தாற் பூதாதி புருடன் ருனு
மத்தனு கரணம் பெற்றா லறிதலா லவற்றை மாயை
புய்த்திடு மதனாண் மாயைக் குணர்வொன்று மில்லை யென்றே
வைத்திடு மதனா லெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும்.

(ப - ரை.) இங்கு மாயைக்கு ஒருவன் ஆர் என் என்னின் - ஈண்டுக் (கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் ஒக்கும் ; மற்றொரு கடவுளின்தைத் தருதலா லென்றது பொருந்தாது;) மாயையே தன் காரியத்தைத் தரும் இதற்கொரு கருத்தா வெற்றுக்கெனின்,—உள்ளவாறு உரைப்ப நீ கேள் - (அறியாது கூறினும் ; அதனை) உள்ளவாறு உரைக்கலை நீ கேட்பாயாக (குடங் குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்போல),—பூதாதி - பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம்,—புத்திமற் காரியத்தால் - ஒரு சேதனப் பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமே யாகலானும்,—புருடன் ருனும் - புருடன் (சேதனப் பொருளாயினும்),—அத்தனுகரணம் பெற்றால் அறிதலால் - அப்பூதாதியானகிய தனுகரணதிகளைப் பெற்றாலே அறிதலானும்,—மாயை அவற்றை உய்த்திடுமதனாண் - மாயை (அவற்றிற்கு முதற்காரணமாய்) அவற்றைச் செலுத்துதலின்,—மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்றே வைத்திடுமதனாண் - அம்மாயைக்கு உணர்ச்சி சிறிது மில்லையென்றே கூறியிருத்தலானும்,—எல்லாம் வருவிப்பான் - (பாரிசேட வளவையான், இவ்வனைத்தினும் வேராய் மாயையினின்றும்) பூதமுதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றையுந்-தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவன் வேண்டும் - ஒரு கடவுள் வேண்டப்படுவன் என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லா மொக்கும்; மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந் தாது; மாயையே தன் காரியத்தைத் தரும்; இதற்கொரு கருத்தா எற்றுக்கொள்ளின்,—அறியாது கூறியும்; குடங் குயவனற் செய் யப்படுங் காரியமானற்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேதனப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூதாதியானாகிய தனுகரணதிகளோப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மாயை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின் அது சேதனப்பொரு ளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேடவளவையான் இவ்வனைத் தினும் வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லா வற்றையுந் தோற்றுவிப்பா னொருகடவுள் வேண்டப்படுவன் எ - ம்.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன் முடிபு ; ஆண்டுத் தொக்கு நின்ற ஆறனுருபு காரகப் பொருண்மையின் வந்தது.

புத்திமான் சேதனன் என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும் பொருள்படநின்றது.

ஏகாரத் தேற்றம்.

(கள)

காரிய காரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங் கண்டாம்
பாரின்மண் டிரிகை பண்ணு மவன்முத றுணைநி மித்தந்
தேரின்மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக
வாரியன் குலால னுப்பின் ருக்குவ னகில மெல்லாம்.

(ப - ரை.) காரிய காரணங்கள் - (அல்லதூஉம்) ஒரு காரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டுங் காரணங்கள்,—முதல் துணை நிமித்தம் - முதற் காரணத் துணைக்காரண நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும் (அவை தம்முன்னொன்றை இன்றியமையாவென்பதூஉம் தம்முள் வேறாதலும்),— பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன் - இவ்வுலகின்கண்ணே (குட முதலிய காரியத்தில்) மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,—முதல் துணை நிமித்தங் கண்டாம் - (முறையே) முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு நிமித்தகாரண முமாகக் காட்சியளவையான் அறிந்தாம்,—தேரின் - ஆராயுங்கால்,— அகிலம் எல்லாம் - பிரபஞ்சத்தொகுதியாகிய காரியத்திற்கும் (அவ்

வாறே),—மாயை மண்ணாக - மாயை மண்போல முதற்காரணமாகவும்,—தன்சத்தி திரிகையாக - தனதுசத்தி திரிகைபோலத் துணைக்காரணமாகவும்,—ஆரியன் குலாலனாய் நின்று - சிவபிரான் (அவ்விருகாரணங்களின் வேறாய்க்) குலாலன்போல நிமித்தகாரணமாகவு நின்று,—ஆக்குவன் - (அதனைத்) தோற்றுவிப்பான் என்க.

(பொ - ரை.) அல்லதூஉம், ஒருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு முதறுணைநிமித்தமென்னுங் காரணமுன்றுந் தம்முளொன்றையின்றி யமையாவென்பதூஉம் மூன்றுந் தம்முள் வேறாதலுங் குடமுதலிய காரியத்திற் காட்சிப்புலனாயறியப்படுதலானும், பிரபஞ்ச காரியத்திற்கு மவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறாய் நிமித்தகாரணமும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் எ - ம்.

காரிய காரணங்களென்னும் ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை வடநூன் முடிபு.

“மாயைக் கொருவன ரென்னிங் கென்னி னுள்ளவா றுரைப்பக் கேண்” (செ-கசு) என்ப துளப்பட இவையிரண்டு செய்யுளானும், சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் “தருபவனொருவன் வேண்டு” (செ-க) மென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் “உதிப்பதுமீ” (செ-உ) மென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார் மதம்பற்றியும், மீமாஞ்சுக் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம்பற்றியும், ஐயநிகழாமல் “வருமுறை வந்துகின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டும்” (செ-க) என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனாற் றரப்படு மாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு ஆரியன் குலாலனாய் நின்றாக்குமாறு ஒன்பது செய்யுளாற் ரொகுத்துணர்த்துகின்றார். (கஅ)

விர்துவின் மாயை யாகி மாயையி னவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விர்துத் தன்பால் வைகரி யாதி மாயை
முந்திடு மராக மாதி முக்குண மாதி மூலந்
தந்திடுஞ் சிவன வன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே.

(ப - ரை.) (சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின் அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள்

வேறாதல் பெற்றும். அவற்றுண் மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற் காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும் அஃது ஏனை யிரண்டினையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயை ஆகி - அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி (மலகன்மங்களோடு விரவி) முதற்காரணமாய் அசுத்தமாயையாகியும்,—மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும் - அவ்வசுத்தமாயையினது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றிப் பிரகிருதி மாயையாகியும் வரும் (அம்மூன்ற னுள்),—விந்துத் தன்பால் - சுத்தமாயையினின்றும்,—வைகரி ஆகி முந்திடும் - (சங்காரமுறைபற்றி) வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலுவாக்குந் தோன்றும்,—மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும்,—அராகம் ஆகி (முந்திடும்) - (சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படுங் காரணதத்துவம் ஐந்துந் தோன்றும்,—மூலம் - பிரகிருதிமாயையினின்றும்,—மூக்குணம் ஆகி (முந்திடும்) - (சிருட்டிமுறைபற்றிக்) குண தத்துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவம் இருபத்துநாலுந் தோன்றும் (இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களை),—சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னின் நின்றே - சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும்,—தந்திடும் - தோற்றுவிக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்க ளுந் தம்முள் வேறாதல் பெற்றும். அவற்றுள், மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃ தேனையிரண்டினையும் வியாபித்து மேலாய் நிற்ப, அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்களோடு விரவி முதற்காரணமாவது அசுத் தமாயையென்றும், அவ்வசுத்தமாயையது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றும் கூறப்படும். அம்மூன்ற னுள், சுத்தமாயையினின்றஞ் சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலு வாக்குந் தோன்றும்; அசுத்தமாயையினின்றஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப் படும் காரணதத்துவமைந்துந்தோன்றும்; பிரகிருதி மாயையினின்றஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல் வைத் தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவமிருபத்துநாலுந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றுந் தோற்று விக்கும் எ - ம்.

விந்துவின்மாயையாகி யென்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க; இன் சாரியை; அதோமாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றி யென்க.

இஃதறியாதார் விந்துவைப்போல மாயையாகி யென உவமையுருபாகக் கொண்டொரப்பாரும், விந்துவினின்று மாயைதோன்றி யென நீக்கப் பொருட்டாகக் கொண்டொரப்பாருமாயினர்; இரத்தினத் தீரய மென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டினையும் பிறர்கருத்தாக வைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமை யறிக.

அநந்தர் சேகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசந்நிதியையின்றி யமையா வென்னுங் கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசந்நிதியே கூறினார்.

அவன் பகுதிப்பொருள் விசுதி.

இதனானே முதற்காரணமூன்றாமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாமும், அது முதல்வனை யின்றி யமையாதவாறுந் தொகுத் துக் கூறப்பட்டன. (கக)

வைகரி செவியிற் கேட்ப தாயத்த வசன மாகி
மெய்தரு முதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற வடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி
யையயில் பிராண வாயு வடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம்.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள்) வைகரி - வைகரி வாக்காவது,—செவியிற் கேட்பதாய் - தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கப்படுவதாய்,—அத்த வசன மாகி - (நினைந்த)பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்,—புந்தி காரணமதாகி - (அச்சொல்லுவானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ்) சலிகற்பவுணர் வுண்டாதற்கேதுவாதலும்,—மெய்தரும்- உடம்பின்கண் எழும்,—உதான வாயு பேவிட - உதானனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டு,—விளைந்த வன்னம் - (மத்திமைத்தானத்துச்) சூக்கும ஸுபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிய அக்கரங்கள்,—ஐயம் இல் பிராண வாயு - (மனத்தின் ரொழிற்பாடாகிய) ஐயமின்றாதற் கேதுவாய் (அகங் காரத்தாற் செலுத்தப்படும்) பிராணனென்னுங் காற்றான்,—அடைந்து எழுந்து - உந்தப்பட்டெழுந்து,—பொய் அற அடைவு உடைத்தாய் - விபரீதமறப் புறத்தே யடைதலுடைத்தாதலுமாகிய இரண்டும்,—அடைவு உடைத்தாம் - இலக்கணமாக வுடைத்து என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள், வைகரி யாவது தன்செவிக்கும் பிறர்செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைந்த

பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்ச் சொல்வானுக்குங் கேட்பா
னுக்குஞ் சலுகற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதான
னென்னுங் காற்றானுந்தப்பட்டு மத்திமைத்தானத்துச் சூக்கும
ரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய வக்கரங்கள் அகங்காரத்தாற்
செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங் காற்றானுந்தப்பட்டுமுந்து
புறத்தேயடைதலுடைத்தாதலும் ஆகிய இரண்டும் இலக்கணமாக
வுடைத்து ௭ - ம்.

மெய்தருமுதானவாயுமேவிட விளைந்த வன்னம் என்றது அனுவாதம்.
விளைதல் உருவெவையுந் தெரிதல்.

மெய் உடம்பு.

பொய் விபரீதம்.

ஐயமில் பிராணவாயு, மனத்தின் ரொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றாத்
கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப்பெயர்
கொண்ட சூறிப்புவினைத்தொகை.

எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக.

அடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புந்தியென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சலுகற்ப
வுணர்வின் மேற்றாயிற்று. (உ௦)

உள்ளுண ரோசை யாகிச் செவியினி லுறுதல் செய்யா
தொள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை யுடைய தன்றித்
தொள்ளிய வக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி
மெள்ளவே யெழுவ தாகு மத்திமை வேற தாயே.

(ப - ரை.) செவியினில் உறுதல் செய்யாது - செவியிற் கேட்கப்
படாதாய்,—மெள்ளவே எழுவது - மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே
விளங்குதலுண்மையால்,—உள் உணர் ஒசையாகி - (சொல்லுவான்)
தன்னுள்ளே உணருஞ் சலுகற்பவுணர்வுக் கேதுவாய்,—(உள் உணர்
ஒசையாகி) - உள்ளே யுணரப்படும் ஒசையாகியும்,—ஒள்ளிய பிராணவாயு
விருத்தியை உடையது அன்றி - விளங்கிய பிராணவாயுவின் ரொழிற்
பாடின்றி (உதான வாயுவின் ரொழிற்பாடு மாத்திரையே ஆண்டுண்மை
யின்),—தொள்ளிய அக்கரங்கள் - (சூக்குமரூபமாய்) வடிவு விளங்கிய
அக்கரங்கள்,—சிந்திடும் செயலது இன்றி - (பிரிந்து தோன்றினும் பல்

இதழ் நா அண்ணங்களிற் பட்டுச்) சிதறிப்போதலின்றியுஞ் (சொல்லா நின்ற இவ்விருவகை இலக்கணத்தானும்),—வேறதாயே - (முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும்)வேறாய் (அறியப்படுவது),—மத்திமை ஆகும்- மத்திமை வாக்காகும் என்க.

(பொ - ரை.) செவியிற் கேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசை யாய்க் கண்டத்திலே விளங்குதலுண்மையாற் சொல்லுவான்றன் னுள்ளே யுணருஞ் சனிகற்பவுணர்வுக்கேகுவாய் உள்ளேயுணரப் படுமோசையாதலும், பிராணவாயுயின் தொழிற்பாடின்றி உதான வாயுயின் தொழிற்பாடுமாத்நிரையே ஆண்டுண்மைமீற் குக்கும ரூபமாய் அக்கரங்கள் பிரிந்து தோன்றினும் பல் ஷிதழ் நா வண் ணங்களிற் பட்டுச் சிதறிப்போதலின்மையுமாகிய அவ்விரண்டி லக்கணத்தானு முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேறாயறி யப்படுவது மத்திமைவாக்கு எ - ம்.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசை யென்னும் வினைத்தொகையின் ஓசையென்பது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொருட் பெயராயும் நின்றது.

தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள் விசுதி.

உயிரிற் * “சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந் தெரித்து - முந்தியிடுஞ் செவியிலுறு துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியிடு மத்திமை” என்றார் புடைநூலாசிரியரும்; உயிரிற்சேர்ந்து வருவையென்றது முன்னர்க் கூறப்படும் வைகரியை. (உக)

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வெறு விபாக மாகித் தோற்றுத லடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச் சாற்றிய மயிலி னண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங் காற்றவே யுடைய தாகிப் பைசந்தி யமர்ந்து நிற்கும்.

(இ - ள்.) பைசந்தி - பைசந்தி வாக்காவது,—சாற்றிய மயிலின் அண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்று - (மேல்விளங்கித் தோன்றுவனவா கிய பஞ்சவன்னங்களையும் குக்குமரூபமாய் அடைவுபட ஒடுக்கி நிற்பதாய்க்) கூறுகின்ற மயின் முட்டையிற் றரித்திடு நீர்போல,—வேற்றுமைப்பட்ட

வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகி - பலவகைப்பட்ட எழுத்துக்கள் (மத்திமைத்தானத்து) வேறுவேறாகப் பிரிவுபட,—தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி - விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி,—அங்கு ஆற்றவே உடையதாகி - அங்கே மிகவுஞ் சூக்கும ரூபமாய்க்கொண்டு,—சொயம் பிரகாசமாகி அமர்ந்து நிற்கும் - சிந்தையின்கண் அமர்ந்துநிற்கும் (அன்றி, நிருவிகற்ப உணர்விற்கு ஏதுவாம் என்னும் இவ்விரண் டிலக்கணத்தை யுடைத்தாம்) என்க.

(பொ - ரை.) நபரந்திவாக்காவது, மேல் விளங்கித் தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களைபுஞ் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபடவொடுக்கி நிற்கும் மயில்முட்டையி னீர்போலப் பல வகைப்பட்ட வெழுத்துக்கண் மத்திமைத்தானத்துப் பிரிவுபட விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி மிகவுஞ் சூக்குமரூப மாய்க்கொண்டு சிந்தையின்கணிற்றலும், நிருவிகற்பவுணர்விற்கு ஏதுவாதலுமாகிய இரண்டு மிலக்கணமாகவுடைத்து எ - ம்.

விபாகம் பிரிவு.

(உஉ)

சூக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியா யழிவ தின்றி யாக்கிடு மதிகா ரத்திற் கழிவினை தன்னைக் கண்டா னீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப் போக்கொடு வரனி னைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றும்.

(ப - ரை.) சூக்கும வாக்கது - சூக்கும வாக்காவது,—உள் ஓர் சோதியாய் - ஸரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாக விளங்கியும் (ஞான மாத்திரைக்கு ஏதுவாகியுஞ் சொல்லாநின்ற இலக்கணத்தை) உடைய தாய்,—அழிவது இன்றி - (சுத்தமாயாரூபமாய்க்) கேடின்றி (நிலை பெற்று),—அதிகாரத்திற்கு அழி வினை ஆக்கிடும் - பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகார மாத்திரைக்கே அழிகின்ற தொழிலை உண்டாக்கும்,—தன்னைக் கண்டால் - (தவவிசேடத்தால்) அதனை (உள்ளபடி) காணப்பெற்றால்,—புருடன் - அப் புருடனுக்கு,— நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய் - நீங்காத பேரறிவும் ஆனந்தமுஞ் சுதந்திரமும் நித்தியத்துவமு முடையதாய்,— போக்கொடு வரவு இளைப்பும் விகாரமும் இன்று - நாசோற்பத்தியான் வரும் இளைப்பும் விகாரமுறுதலும் இல்லையாம்,—ஆம் - (சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகம்) உண்டாம் என்க.

(பொ - ரை.) பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத் தையுடையது சூக்குமவாக்கு. அதுதான், பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகாரமாத்திரைக்கே யழிவுண்டாக, தான் சுத்தமாயாபுபமாய்க் கேடின்றி நிலைபெறு வதாம். தவவிசேடத்தால் அதனை உள்ளபடி காணப்பெறு வார்க்குச் சுத்தமாயாபுவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போக முண்டாம் எ - ம்.

ஆய் இன்றி ஆக்கடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்றா மெனவும், வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்ய்க.

அழிவினை வினைத்தொகை.

புருடனென்பது * “காலமுலகம்” என்னுஞ் சூத்திர விதியால் அஃறிணைச் சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும் போகத்தினியல்பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், ‘நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றும்’ என்றார்.

தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யு மெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றும்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அகிசூக்குமவாக்கினை வியஞ்சக வோசைபற்றித் தூலமாகக் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம் படமுதலியன காட்சிப்புலனாறு போலத் தன்னியல்பானினிது விளங்கக் காண்டல்.

கண்டாலெனவே அங்கனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றும்.

இவ்வாறன்றி, “ஒவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற்-சேவயர் கொடியினுன்றன் சேவடி சேரலாம்” (செ. உசு) என்பதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக் கொண்டு, கண்டாலாக்கடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுள். அவர், ‘அழிவதின்றி யழிவினை யாக் கடுமென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற் றேலாமையும், கூறியது கூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பாமுத்தியிலக்கணம் ஈண்டு வருத்துக்கூறுதற்கோ ரியைபின்மையும் நோக்கிலர். (உரு)

* தொல், சொல். கிளவி. ௫௭.

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திகழ்ந்திடு மஞ்ச தாகச் செயல்பரி னும மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி. லாஹுப் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாயை யென்பர் நல்லோர்.

(ப - ரை.) நிகழ்ந்திடும் நான்கு வாக்கும் - இங்ஙனங் கூறிப்
போந்த வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குக்களும்,—நிவிர்த்தி ஆதி கலையைப்
பற்றி - நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளைப் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து,—
அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும் - ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்ச
தத்துவங்களின் இருக்கும்,—படம் குடிவ் ஆஹுப்போல - படமே குடிவா
யினுப்போல,—புகழ்ந்திடும் விருத்தி ஆகும் - (இவை சுத்தமாயையி
னின்றும்) புகழ்த்தக்க விருத்தியாய்க் காரியப்படுவன வன்றி,—செயல்பரி
னுமம் அன்று - (அசுத்த மாயா காரியம்போலப்) பரிணுமமாய்க் காரியப்
படுவனவல்ல,—மகிழ்ந்திடும் பிரமம் (என்பர்) - (இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்
பிரமவாதிகள்) மகிழ்த்தக்க பிரமமென்பர்,—நல்லோர்-சைவசித்தாந்திகள்,-
(பிரமம்) அன்று மாமாயை (ஆகும்) என்பர் - பிரமமாதலின்றிப் (பிரமத்
திற்குநேரே பரிக்கிரகசத்தி யெனப்படுஞ்) சுத்தமாயாஹுப் மாகுமென்று
கூறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனம் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய
நான்கு வாக்குக்களும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்
கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்ச
தத்துவங்களி னிருக்கும். இவை சுத்தமாயையினின்றும்
விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயாகாரியம்
போலப் பரிணுமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. இவ்வாக்குக்களைச்
சத்தப்பிரமவாதிகள் பிரமமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் பிரம
மாதலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தியெனப்படுஞ்
சுத்தமாயாஹுபமா மென்று கூறுவர் எ - ம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாறு குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர்
கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலானாகிய ஆடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும்
ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேரானு நீர்த்தோற்றம்போல மாயாவாதிகள்
கூறும் விவர்த்தனவாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற் கேலாமையின், அவற்றை
யொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப்படும் பரிணுமம் விருத்தி யென்னு
மிரண்டினுள் இச்செய லியாதோவென்னும் ஐயநீக்குதற் பொருட்டுப்
பரிணுமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அற்றேற் பிரமம் போலுமென்னுங்
கூடாவை யாசங்கித்துப் பிரமமன்று மாமாயையாமென்றுங் கூறினார்.

அன்றியென்னும் வினையெச்சத்திகாம் உகரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும்.

பரிணமம் விருத்தியென்னு மிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங் குடிலாநுற்போல விருத்தி பெனவே, ஏனைப் பரிணமம் அவற்றோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற்கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணம மிருவகைப்படும்; அவற்றுட் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப் படுவதூஉமென்க.

விருத்தி யென்பதுஞ் சூக்குமபரிணமமென்ப.

நிவிர்த்தாதி கலைபப்பற்றித் திகழ்ந்திடு மஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டை யுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்திய தீத்கலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதமமாயும், இவ்வனம் நால்வகை வாக்கும் ஐவகைப்படுமென்றுரைத்தலு மொன்று. (உச)

வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கண் மந்தி ரங்கு டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமு முய்த்திடும் வைந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே.

(ப - ரை.) வைந்தவந்தான் - சுத்தமாயை (முதற்காரணமாவது),—வித்தைகள் - (ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்கு மாத்திரைக்கேயன்றி) மந்திரோசரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமயேசரர்,—சதாசிவர் என்ற இவர்க்கு-அணுசதாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வைத்துறும் பதங்கள்—வேண்டப்படும் பதங்களும்,—வன்னம் - அக்கரங்களும்,—புவனங்கள் - புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திரங்களும்,—தத்துவம் - தத்துவங்களும்,—சரீரம் - சரீரங்களும்,—போகம் - போகங்களும்,—கரணங்கள் தாம் எலாமும்.—கரணங்களுமாகிய சுத்தாத்நுவாக்க ளெவற்றினுக்கும் - உபாதானமாகிநின்றே உய்த்திடும்,—முதற்காரணமாய்நின்று செலுத்தும் என்க.

(பொ - ரை.) சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்று; மந்திரோசரர் மந்திர

மயேசுரர் அனுசதாசிவர் முதலிய அபரமுத்தர்க்கு வேண்டப் படுஞ் சுத்தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும் முதற்காரணமாம் எ-ம்.

விர்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள்விகுதி பெற்றது. (உரு)

மூவகை யனுக்க ளுக்கு முறைமையின் விந்து ஞான

மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்றா

மோவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞான முண்டேற்

சேவியர் கொடியி னுன்றன் சேவடி சேர லாமே.

(ப - ரை.) விந்து ஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த) வாக்குக்கள் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாதலால்,—மூவகை அனுக்களுக்கும் - (ஈண்டுக்கூறிய சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி) விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையின் மேவினது இல்லையாகில் - (வியஞ்சக வேறுபாடு பற்றி) முறையே தூலமாயுந் தூலதரமாயும் தூலதமமாயும் பொருந்தி யறிதல் இல்லையாயின்,—விளங்கிய ஞானம் இன்றும் - விளங்கிய ஞானம் இல்லையாம் (ஆகலின் ஒரு தலையான் வேண்டப்படும்),—விந்து ஞானம் ஒவிட - சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் (பரம பந்தமாதலிற் றன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு) நீங்க,—ஓர் ஞானம் உதிப்பது உண்டேல் - (அவைக்கு மேலாகியதோர்) பேரறிவு (ஒருவனுக்கு) விளங்குமாயின்,—சே உயர் கொடியி னுன்றன் சேவடி சேரலாமே - (அவன் அப்பொழுதே) இடபக்கொடிபையுயர்த்த சிவபிரான் நிருவடியாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறிப்போந்த வாக்குக்கள், சவிகற்ப ஞானத்துக் கேதுவாகலால், ஈண்டுக் கூறிய சுத்தப்பிரபஞ்சம் போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி, விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும். சவிகற்ப ஞானத்திற்கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் தன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு நீங்க, அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின், அவ னப்பொழுதே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன் எ - ம்.

எனவே இவ்வாக்குக்கள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர்க்குப்போலன்றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சக வேறுபாடு பற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல்.

ஞானத்திற்கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென்றுபசரித்தார்.

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானாகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறு வாருமுளர். அஃது ஆகமவசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தார்த்த மென்றொழிக.

இவை ஏழுசெய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையிற் றேன்றுங் காரியங்களும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (உசு)

அருவினி லுருவந் தோன்றி யங்காங்கி பாவ மாகி
யுருவினி லுருவ மாயே யுதித்திடு முலக மெல்லாம்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகு
மொருவனே யெல்லா மாகி யல்லவா யுடனு மாவன்.

(ப - ரை.) அருவினில் உருவம் தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையி னின்றுந் தூலமாகிய கலாதியும் அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும் அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றி,— உருவினில் உருவராயே உதித்திடும் - அத்தூலங்களினின்றுந் தோன் றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம்,—உலக மெல்லாம் அங்காங்கி பாவம் ஆகி,—(இவ்வாறே) காரியப் பிரபஞ்சமெல்லார் (தோன்றி) நிலம் நீர் தீ வளி விசம்பு ஆண் பெண் அலியென்றற் றொடக்கத் தவயவப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருகிடும் சுருங்கும் - வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரி ணமித்து வரும்,—பேதாபேதமோடு அபேதமாகும் - (இத்தன்மையவாகிய காரிய காரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறு னையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது;மற்றென்னெனில்) பரிணாமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம் சற்காரிய மாதலேநோக்கி அபேதமாம்,—ஒரு வனே-மேற் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணாகிய முதல்வனே,—எல்லாமாகி - (அந்தர் சிகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்காற்) கலப்பினால் ஒன்றாகியும்,—அல்லவாய் - பொருண்மையால் வேறுகியும், — உடனும் ஆவன் - செலுத்துதலால் உடனாகியு நிற்பன் என்க.

(பொ- ரை.) சூக்குமமாகிய மாயையினின்றும், தூலமாகிய கலாதியும், அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும். அத் தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமே யாம். இவ்வாறே காரியப் பிரபஞ்ச மெல்லார் தோன்றி, நிலம் நீர் தீ வளி விசம்பு ஆண் பெண் அலி என்றற் றொடக்கத்து

அவயவப்பகுப்புடையனவாய், வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்துவரும். இத்தன்மையவாகிய காரியகாரணங்கட்குத் தம்முட்பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் நையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது. மற்றென்னெனில், பரிணாமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம்; சற்காரியமாதலை நோக்கி அபேதமாம். மேற் “சிவனவன்றன் சந்திதி தன்னினின்றே தோன்றும்” (செ.கக) என்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன், அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் கலப்பினுலொன்றாயும், பொருண்மையால் வேறாயும், செலுத்துதலான் உடனாபுநிற்பன் எ - ம்.

எல்லாமென்றதனாற் சுத்தமாயாவிருத்தியினும் அவ்வாறு நிற்பனென்பது பெறுதும்.

உருவினிலருவாய்த் தோன்றாதெனப்பிரித்தமையின், ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

ஒருவனே யென்னும் ஏகாரந் தேற்றம்.

அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக.

அநிர்வசனத்தின் உலகந் தோன்று மென்னும் மாயாவாதத்தை மறுப்பார் அருவினி லுருவந் தோன்றி யென்றும், அவயவமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவி யென்ப தொன்றில்ல யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார் அங்காங்கிபாவமாகி யென்றும், நில முதலிய உருவப்பொருளினின்றும் கந்தகுண முதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார் உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமென்றுங் கூறினார்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒரு பொருட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற் பொருட்டு. பிறவுமன்ன.

இதனானே “மாயை முந்திடுமராகமாகி முக்குணமாதிலுலந்தந்திடும்” (செ. கக) என்றதன்கட் படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (உஎ)

அருவுரு வீனா தாகும் விகாரமு மவிகா ரத்தின் வருவது மில்லை யென்னின் வான்வளி யாதி பூதந் தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடு முருவமின் னுருமே மெல்லா முதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரா.) அரு உரு ஈனாதாம் - அருவமாகிய மாயை உருவமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்காது, —அவிகாரத்தின் விகாரமும் வருவதும் இல்லை என்னின் - அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுவதில்லை எனில்;—வான் - (அறியாது கூறினும்; உன்மதத்தில் அருவும் அவிகாரியுமாகிய) ஆகாயத்தினின்றும், —வளி ஆதி பூதம் தருவது - (உருவமும் விகாரியுமாகிய) வாயு முதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும், —தன்னின் - (அதுவேயுமன்றி) அவ்வாகாயத்தினின்றும், —மேக சவன சத்தங்களோடும் உருவ மின் உருமேறு எல்லாம் உதித்திடும் - பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பல வோசைகளும் உருவமாகிய பல மின்னுக்களும் பல இடிகளும் இன்னும் இவை ரால்வன பலவுந்தோன்று மாகலான், — உணர்ந்து கொள்ளே - (அதனை மறந்து அங்ஙனங்கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியுமென்பதனை) அறிவாயாக என்க.

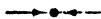
(பொ - ரா.) அருவெனவே அவிசாரமாதலும் பெறப் பட்டமையின், அப்பெற்றித்தாகிய மாயையினின்றும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்றல் பொருந்தா தெனில், —அறியாது கூறினும்; உன் மதத்தில் அருவமும் அவி காரியுமாகிய ஆகாயத்தினின்றும் உருவமும் விகாரியுமாகிய வாயு முதலிய பூதங்கண் முறையே தோன்றும்; அதுவேயுமன்றி அவ்வாகாயத்தினின்றும் பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பலவோசைகளும் பலமின்களும் பலவிடிகளும் இன்னு மிவைபோல்வன பலவுந் தோன்றுமாகலான், அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியும் எ - ம்.

சற்காரியங்கொண்ட எமக்காயின் அது வழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனானே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இவ்வாறு, “உதிப்பதுமீறும்” (செ.உ) என்பது முதல் “அருவுரு” (செ.உஅ) என்பதீருகிய இருபத்தேழுசெய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் “ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம் வரு முறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே தருபவனொருவன் வேண்டும்” என்ற முதற்கூற்றை முறையே அவ்வவாந்தம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி “ஈறுமாகிய நானிமுத்த சித்துருவாய் மன்னி நின்று மருவுவித்திடும்” என்னும் இரண்டாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான் ரெடங்கினார்.

இரண்டாமதிகரணம்.

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலாலனாலே
யெண்ணிய வருவ மெல்லா மியற்றுவ னீசன் ருனுங்
கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாங் காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகரக் கேணீ.

(ப - ரை.) குலாலனாலே - குயவனல்,—மண்ணினிற் கடாதி
எல்லாம் வருவது - மண்ணிற் குடமுதலிய காரியமனைத்தும் வருதல்
போல,—ஈசன்ருனும் - ஆரியனும்,—எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்
றுவன் (ஆயின்) - கருதிய அகிலமெல்லாவற்றையும் ஆக்குவானாயின்,—
இங்குக் கண்ணு காரியங்கள் எல்லாம் - (குயவன்ருனும்) ஈண்டுக் கருது
கின்ற கடாதி காரியங்களை யெல்லாம்,—காரண மதனின் (நின்று) காண்
பன் - (அவற்றிற்குக் காரணமாகிய) அந்நிலத்தினின்றிஞ் செய்வன் (எனக்
கண்டோமே அதுபோல),—எங்கே நின்று பண்ணுவது - (ஆரியன்) யாங்
கன நின்று செய்வன்,—என்றிடிற் பகர நீ கேள்-என்றால் (யாம் அதற்கு
விடை) கூற நீ கேட்பாயாக என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனம் அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலா
லன் போனின்று ஆக்குவானாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்களை
யெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அந்நிலத்தினின்றிஞ் செய்
யக் கண்டோமே, ஆரியன் யாங்கனநின்று செய்வன் ? ஏ - ம்.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே யெண்ணிய
வருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்ருனும் என்றது அனுவாதம்.

ஆயினென்பது சொல்லெச்சம்.

காரணமென்றது நிலமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

கூண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இது வினா; இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்
படவுரைத்தார்.

(உக)

சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனா னிற்குங்
கோலமு மறிவா ரில்லை யாயினுங் கூறக் கேணீ
ஞாலமே ழிணையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னுசம் பண்ணுங்
காலமே போலக் கொண்ணீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே.

(ப - ரை.) சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்ப அரிது அதனால் -
(அவன்) தன்மையோ உலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீத கோசரமாகலா
ன்,—நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லை - (அவன்) நிற்குநிலையும் அவ்
வியல்பிற்றேயாம்,—ஆயினும் கூற நீ கேள் - அங்ஙனமாயினும் ஒருவாற்
முன் உவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும் நீ அறிவாயாக,—ஞாலம்
ஏழினையும் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போல - உலக
மெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவித்து நிறுத்திப் பின்னர் அழித்துக் காரியப்
படுத்துங் காலம் (அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப் பொருட்
குந் தானாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நின்றல்) போல,—கடவுட்
கண்ணே - சிவசத்தி,—நிலைசெயல் நீகொள் - (நிராதாரமாய்) நின்றே
(காரியப்படுத்து முறைமையை) நீ உணர்ந்துகொள்க என்க.

(பொ - ரை.) அவன் உலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீத
கோசரப்பொருளாகலான், அவனிற்கு நிலையும் அவ்வியல்பிற்றே
யாம். அங்ஙனமாயினும், ஒருவாற்றொருவனையில் வைத்து
உனக்குக் காட்டுதும்: உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படு
மென்பது எல்லோர்க்குமொக்குமன்றி, அக்காலம் அவற்றைக்
காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்பொருட்குந் தானாதாரமாய்த்
தனக்கோராதாரமின்றி நின்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதார
மாய் நின்றே காரியப்படுத்துமுறைமை உணர்ந்து கொள்க
எ - ம்.

சீலம் தன்மை.

ஒகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

கோலமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஞால மேழினையுமென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு; ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார்;
உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல், மக்கட்பண்பு முதலியன
போல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நிற்பலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்கு நின்றது.

அற்றேன், ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம்பண்ணுவ் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் கணம் இலவம் துடி யென்றற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப் படுமென்பது சித்தாந்த நூற்றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற் காதாரமாய் நின்று செய்யு முதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகை யவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவன் போலுமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுத்ததென்பது. (௩௦)

கற்றநூற் பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்று பெற்றியுஞ் சாக்கி ராதியுயிரினிற் பிறந்தொ டுக்க [ம் முற்றதும் போல வெல்லா வுலகமு முதித்தொ டுங்கப் பற்றொடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனு மன்றே.

(ப - ரை.) சாக்கிராதி - (காணங்களானாகிய) சாக்கிரமுதலிய அவத் ஷதகள்,—உயிரினில் ஒடுக்கம் உற்றுப் பிறந்ததும் போல - ஆன்மாவின் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி (ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுதல்) போல,—பரனும் - முதல்வன்,—எல்லா உலகமும் உதித்து ஒடுங்க - எல்லாவுலகமுந் தன்பால் ஒடுங்கி உதிப்ப,—பற்றொடு (நின்றனன்) - தானும் அதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகார மென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாகியும்,—கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கி - கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் (வாதஞ்ரூபமாய்ப் புத்தி தத்துவத்தை ஒட்டி நின்று) ஆன்மபூதத்தின்கண் ஒடுங்கி,—தோன்றும் பெற்றியும் (போல) - தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறுதவாறுபோல, - பற்றதா இன்றி நின்றனன் அன்றே-(ஆண்டுத் துடக் குறுதலின்றியே நின்றனன் என்க.

(பொ - ரை.) காணங்களானாகிய சாக்கிரமுதலிய அவத்தை கள் ஆன்மாவினொடுங்கித் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும்அவத்தைப் பட்டுத் துடக்குறுதல்போல, முதல்வன் எல்லாவுலகமுந் தன்பா லொடுங்கி யுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகார மென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாகியும், கற்றநூற் பொருளுஞ் சொல்லும் வாதஞ்ரூபமாய்ப் புத்தி தத்துவத்தை யொட்டிநின்று ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கித்தோன்றும்வழி

அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறுதவாறுபோல, ஆண்
டுத் துடக்குறுதலின்றியே நின்றனன் எ - ம்.

எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்க.

ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை.

பற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் “மன்னிநின்றே மருவிடும்” (செ - க.)
என்றது தடைவிடைகளாற் றெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார்.

இனி ஆறுசெய்யுளான் “ஈறுமாகி மருவிடும்” (செ - க.) என்றதனை
வலியுறுத்துகின்றார். (கக)

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பா லென்னிற்
செயிருறு மலத்தி னாகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்
தயர்வொழி காரி யங்க ளழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயிற்று காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன்.

(ப - ரை) ஈசன் - ஈறுகியோனா,—ஒடுங்கிய உயிர் அவை -
ஈறெய்திய உயிரோடுங் கூடியவுலகம்,—பின்னும் (ஈறெய்தியவாறே ஒழி
யாது) மீளவும்,—அரன்பால் உதிப்பது என் எனில் - அவன்பானின்று
தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும் - குற்றம்
பொருந்திய மலபரிபாகம் வருதற் பொருட்டுத் தோன்றும்,—சிதைந்தது
ஏது என்னில் - (அற்றேன் மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன் அழியாது
நிலை பெறவே அமையும் அவ்வாறன்றி) அழிதல் எற்றுக்கெனின்,—சித்
தத்து அயர்வு ஒழி (யக்) காரியங்கள் அழியும் - உயிரின் இளைப்பொழித்தற்
பொருட்டு (முன் இளைப்பினைச்செய்து நின்ற) காரியங்கள் அழியுமாக
லான்,—பயில் தரு காரணம் கிடக்கும் காரியம் - (அழிந்தவழியும் முன்
வினைத்தொடர்ச்சிக்கு உரியனவாய்த் தத்தங்) காரணங்களிற் (கன்மத்தோடு)
பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை,—பின் பண்டு போற் பண்ணும் -
பின்னர் ஒடுங்கியவாறே உதிப்பச்செய்வன் என்க.

(பொ - ரை.) ஈறுகியோனா லீறெய்திய வுலகம் ஈறெய்
தியவாறே யொழியாது மீளவு மவன்பானின்று தோன்றுதல்
எற்றுக்கெனின்,—மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுத் தோன்றும்.
அற்றேல், மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவே

கூஅ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத். க.

யமையும், அவ்வாறன்றி அழிதலெற்றுக் கெனின்,—
உயிரினினைப்பு ஒழித்தற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்து
நின்றகாரியங்கள் அழியுமகலான், அழிந்தவழியும் முன்னைவினைத்
தொடர்ச்சிக்குரியனவாய்த் தத்தங் காரணங்களிற் கன்மத்தோடு
பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச்
செய்வன் றா - ம்.

“ஆக்க மவ்வவர் கன்மரெல்லாங் கழித்திடல்” (செ - ௩௭.) என முன்
னர்க்குறுவாராகலின், அதற்குரியவியைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார் காரணங்
கிடக்கும் பயிற்றுகாரியம் பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் என்றார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு.

ஏதென்பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவின் கண்ணதாகிய இளைப்பு.

ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.

இதற்குப் பிறரெல்லாங் சற்காரியத்தியல்பின் வைத்துக் கூறியது
கூறலென்னும் வழப்படவுரைத்தார். (௩௨)

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தரு தொழில்கண் மூன்
போற்றவே யுடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னிற் [றும்
சாற்றிய கதிரோ னிற்கத் தாமரை யலருங் காந்தங்
காற்றிடுங் கனலை நீருங் கரந்திடுங் காசி னிக்கே.

(ப - ரை.) ஈசன் - ஒரு கடவுள்,—தோற்றுவித்து அளித்துப் பின்
னும் துடைத்தருள் மூன்று தொழில்களும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்
பித்துப் பின்னர் இறுதியைச் செய்விக்கின்ற இம்முத்தொழில்களும்,—
போற்றவே உடையன் - இடையறாது செய்வனாயின்,—புகுந்தது விகா
ரம் என்னின் - பாரமெய்தி விசாரியாவான்போலு மென்பராயின் (அஃ
கிலையென்பது),—சாற்றிய கதிரோன் நிற்க - (யாவரானும்) புகழ்ப்பெற்ற
ஞாயிறு சந்நிதிக்கண்,—காந்தம் கனலைக் காற்றிடும் - சூரியகாந்தக் கல்வின்
கண்ணே நெருப்பைக் காலச்செய்யும்,—தாமரை அலரும் - தாமரையை
அலரச்செய்யும்,—காசினிக்கே நீரும் கரந்திடும் - பூமியின்கண்ணே நீரைச்
சுவற்ச்செய்யும் (இங்ஙனம் தனக்குரிய முத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி
விகார மெய்தாமையின் வைத்து அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) ஒரு கடவுண் மூன்று தொழிலிடையருது செய்வானுயிற் பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலு மென்பார்க்கு அஃதில்லையென்பது, தனக்குரிய முத்தொழில் செய்தும் அது பற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றின் வைத்து அறியப்படும் எ - ம்.

காசினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்தர்மதப்பற்றி யாசங்கித்து^{ப்} பரி கரித்து ஈறுமாகி மருவுவித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩௩)

உரைத்தவித் தொழில்கண் மூன்று மூவருக் குலக மோத வரைத்தொரு வனுக்கே யாக்கி வைத்ததிங் கென்னை யென்னின் விரைக்கம லத்தோன் மாலு மேவலான் மேவி னோர்கள் புரைத்ததி காரசத்தி புண்ணிய நண்ண லாலே.

(ப - ரை.) உரைத்த இம்மூன்று தொழில்களும் - கூறிப்போந்த முத் தொழில்களும், —மூவருக்கு உலகம் ஒத - மூன்று கடவுளருக்கும் உரிய தென உலகஞ் சொல்லா நிற்பவும், —இங்கு வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்தது என்னை என்னின் - ஈண்டு வரையறுத்து ஒரு கடவுளுக்கே முத்தொழிலுஞ் செய்யுஞ் சுதந்திர முண்டென்பது என்னையெனின், —விரைக்கமலத்தோன் மாலும் - வாசனை பொருந்திய கமலத்தின்கணுறை கின்ற அயன் மால் இருவரும், —புண்ணியம் நண்ணலாலே - பொருந்திய புண்ணிய விசேடத்தால், —புரைத்த அதிகார சத்தி - (முதல்வனுடைய) உயர்ந்த அதிகார சத்தியை, —ஏவலான் மேவினோர்கள் - அவனதேவலாற் பெற்றுடையர் (அன்றி அத்தொழிற்கு சுதந்திரரல்லராகலான் முத்தொழி லுஞ்செய்தற்குரிய சுதந்திரம் அவ்வீறுமாகி யொருவனுக்கே உண்டு) என்க.

(பொ - ரை.) அயன்மாலிருவரும், புண்ணிய விசேடத் தான் முதல்வனுடைய அதிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற் றுடையரன்றி, அத்தொழிற்குச் சுதந்திரரல்லராகலான், முத் தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரம் ஈறுமாகி யொருவனுக்கே யுண்டு எ - ம்.

* “நல்வினைக்கண் - வாணளின் மாலாயயளுகி” என்றார் புடை னுலாசிரியரும்.

* போற்றிப்பகீரோடை, வரி, எக - எஉ.

வேதம் புராணம் இதிகாச முதலியவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கீரக முதலியவற்றுட் காண்க.

வரைந்து வரைத்தென வலித்தது.

புரைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் ரொக்கது; புரைத்தல் உயர்தல். (நசு)

இறுதியாங் காலந் தன்னி லொருவனே யிருவ ருந்தம் முறுதியி னின்ற ரென்னி னிறுதிதா னுண்டா காதா மறுதியி லரனே யெல்லா மழித்தலா லவனா லின்னும் பெறுதுநா மாக்க நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே.

(ப - ரை.) இறுதியாங் காலந் தன்னின் - சங்கார காலத்தில்,—இரு வரும் தம் உறுதியின் நின்றார் என்னின் - ஏனே யிருவருந் தத்தம் ஆற்ற லோடு நிலைபெறுவாராயின்,—இறுதிதான் உண்டாகாதாம்—உலகஞ் சங்காரமாத லின்மையான்(அக்காலத்தே அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றும்),— அறுதியில் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் - (அல்லதூஉம்) வேறொருவ ரானுஞ் சங்கரிக்கப்படாத சங்காரக்கடவு ளெனப்படுவோன் (சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்ல னாகலானும்) முழுதுஞ் சங்கரித்தவழி,— ஒருவனே—அவ்வொருவனே (எஞ்சி நின்றல் பெறப்படுதலானும்),—பேரதி கரணத்தாலே - (ஒடுங்கிய வுலகங்கட்குப்) பெரியதோ ராதாரம் (அவனே) ஆகலானும்,—இன்னும் ஆக்கம் நோக்கம் அவனால் நாம் பெறுதும் - (ஒடுங் கிய வுலகத்தை) மீளத் தோற்றுதலும் நிறுத்துதலுஞ் செய்தலை அவனாலே நாம் பெற்றுக்கொள்ளுதும் என்க.

(பொ - ரை.) சங்காரகாலத்தில் ஏனையிருவருந் தத்த மாற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான் அக்காலத்து அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றும். அல்லதூஉம், சங்காரக்கடவுளெனப் படுவோன் சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன்; அப்பெற்றியனாகிய சங்காரக் கடவுளை வேறு சங்கரிப்பாரில்லையாகலான், முழுவதுஞ் சங்கரித்த வழி அவ்வொருவனே எஞ்சி நின்றல் பெறப்படுதலானும் ஒடுங் கிய வுலகங்கட்குப் பெரியதோராதாரம் அவனையாகலானும் ஒடுங்கிய வுலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனையுரியனென்பது தானே போதரும் எ - ம்.

அறநிய லரனென்னும் பெயரடையானும் ஒரோதுக்கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம்* அதிகரண மென்பன ஒருபொருட்கிளவி; பேரதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகரணமாதலுண்மையின்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும், பெளராணிந் மதம்பற்றி நிதழுவ் கடாவை முறையே ஆகமவளையபற்றிபும் பொருந்துபது பற்றிபும் பரிசுரித்து, மேலது வலிபுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியசுருப்பமதங்களைப் பரிகரித்தவாறு மாயிற்று. (௩௫)

ரொன்னசிக தொழில்க ளென்ன காரணந் தோற்ற வென்னின் முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழிதலு மாமுயிர்குரு மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவு மருளான் முன்னே துன்னிய மலங்க ளெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்ல லாமே.

(ப - ரா.) முன்னவன் - சங்கராக்கடவுள், — சொன்ன இத் தொழில் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்ததோற்றமுதலிய தொழில்களை, — தோற்றக் காரணம் என்ன என்னில் - செய்தற்குக் காரணம் யாதெனின், — விளையாட்டு என்று மொழிதலுமாம் - (* “காத்தும் படைத்துங் கார்தும் விளையாடி” என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள்பற்றி அச்சொழிற்குக் காரணம்) விளையாட்டென்றலுமாம் † “ஐயாநீ யாட்கொண்டருளும் விளையாட்டினுய்வார்க ளாயும் வகைடெல்லா முய்த்தொழிந்தோம்” என்பதுமுதலிய திருவாக்குக்கள்பற்றி விளையாட்டென்றது ஐங்கலப் பாஞ்சமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல அத்துணை எளிதிற் செய்யபடுதலை நோக்கியேயாகவின் (அக்கருத்தும்), — உயிர்க்கு - உயிர்கட்கு, — முன்னே மன்னிய புத்தி முத்தி - பெத்த காலத்துப் பொருந்திப் சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும், — துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் அருளால் துடைப்பதும் - (முத்திகாலத்துச்) செறிந்த மும்மலங்களும் அருளானீக்குதலாகிய வீடுபேறும், — வழங்கவும் - கொடுத்தற்பயத்ததுமாம், — (அருளாற்) சொல்லலாமே - (அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணுமையான்) உயிர்கண்மேற் சென்ற கருணையால் ஆகியதே ஆண்டைக்குக் காரணமெனச் சொல்லலாம் என்க.

• (பொ - ரா.) சங்கராக்கடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்ததோற்றமுதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம்

யாதெனில்,—“காத்தும்படைத்துங்கரந்தும் வினையாடி” என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி, ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் வினையாடற் கருத்தென்பர்; ஒரு சாரார், “ஐயாரீ யாட்கொண் டருளும் வினையாட்டி னுய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்தொழிந்தோம்” என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி, வினையாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத்தனுக்கு வினையாட்டென்பதுபோல அத்தூணையொரிதிற் செய்பபடுதலை நோக்கியேயாகலின், அக்கருத்தும் உயிர்கட்குப் பெத்த காலத்துச் சுவர்க்காதி பேரகழும் பதமுத்திகளும் முத்திகாலத்து வீடுபேறுங் கொடுத்தற்பயத்தென்பர். அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணமையான் உயிர்கண்மெற் சென்ற கருணையே ஆண்டைக்குக் காரணம் எ - ம்.

மொழிதலு மென்னுமும்மை எதிரது தழீஇயது.

வினைய எண்ணும்மை.

வழங்கவுமென்னு மும்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவுமென ஆந்நச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அருளாலென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

காரண மென்னெபெனக் கடாயினுர்க்குப் பயன்கூறி விடுத்தல் செப்பு வழுவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவுந் துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள்காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின், அற்றையினும், அனுக்கிரகமொழித் தொழிந்த தொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற்படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின் அவற்றைச்செய்வது அருளாமா நியாங்ஙனமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளொழுந்தென்பது. (௩௬)

அழிப்பினைப் பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்ம மெல்லாங்கழித்திட னுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பிற் றெழித்திடன் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும் பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெல்லாம்.

(ப - ரை.) அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பூற்றலும்,—ஆச்சம் - தோற்றமாவது,—அவ்வவர் கன்மம் எல்லாம் கழித்திடல் - அவரவர் கன்மமுழுதுங் கழியுமுகத்தான் (மலபாகம் வாச்செய்தலும்,—காப்பது - நிலையாவது,—நுகரச்செய்தல் - (கன்மங் கழியுமாறு

வடிவமாவது,—அருவமோ உருவாரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ - அருவாகிய வடிவமோ அருவருவமாகிய வடிவமோ அவ்விரண்டுமின்றி நின்ற உருவாகிய வடிவமோ (இம்மூன்றனுள் இவ்வடிவமென),—இங்கு எனக்கு உணர்த்து என்னின் - இவ்விடத்தே எனக்கு உணர்த்த வேண்டுமெனின்,—சொன்ன ஒருவனுக்கு—(அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்) கூறப்பட்ட ஒருவனுக்கு,—அருவமும் உருவாரூபம் ஆனதும் அன்றி உருவமும் நின்ற மூன்றும் - அருவும் அருவருவும் அன்றி உருவமென நின்ற மூன்று வடிவமும்,—உள்ளவாமே - உள்ளனவாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஐந்தொழில் செய்யுமுதல்வனுக்கு, வடிவம் இன்றியமைப்பாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனுள் யாதெனின், அவனுக்கு அம்மூன்றும் வாடிவேயாம் என - ம்.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெருத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற் (செ. க.) கூறப்பட்ட ஒருவன்.

இதனுணை அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சங்கராக்கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவ மிவையென்பது கூறப்பட்டது.

இனி இம்மூன்றற்கும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான், உருவத்தின்கண் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். (நஅ)

நண்ணிடு முருவ மென்னி னமக்குள வருவம் போலப் பண்ணிட வொருவன் வேண்டு மிச்சையேற் பலரு மிச்சை கண்ணிய வருவங் கொள்ளேம் யாம்பெருங் கடவு டானு மெண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு விசைப்பன் காணே.

வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோ லுத்தமன் கொள்வ நென்னி னவர்களி லொருவ னாவ னத்தகை யவர்க ளெல்லா மாக்குவ தருளா லாங்கு னவத்தது மாயை யென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே.

(ப - ரை.) உருவம் நண்ணிடம் என்னின் - (முதல்வனுக்கு) உருவ முண்டென்னின்,—உருவம் நமக்கு உளபோல - (உருவமெல்லாம் ஒரு பெற்றியவாகலின்) உருவமுடைய நம்மனோர்க்கு உளதாகிய (பரதந்திரம்) போல,—பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் - (முதல்வனுக்கும்) உருவமுண்டாதற்கு ஒரு கருத்தா (உண்டெனப்பட்டுப் பரதந்திரமுளதாதல்) வேண்டும். (அஃதன்றி),—இச்சையேல் - (முதல்வன் நினைந்த வடிவங்கொள்ளுதல்) சுதந்திரமென்னின்,—பலரும் இச்சை - (முதல்வனுக்கு உளதாகிய) சுதந்திரம் நம்மனோர் பலர்க்கும் உளதாதல் வேண்டும்,—யாம் கண்ணிய உருவம் கொள்ளோம் - (இனி) நம்மனோர்க்குக் கருதிய வடிவங்கள் எடுத்தன் முடியாது,—பெருங் கடவுள் தானும் - முதல்வன்றானும்,—யோகசித்தர்போல் எண்ணிய உரு இசைப்பன் காணே - யோகசித்தர்போல்தான் கருதியதொருவடிவத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவன்,—வித்தக யோகசித்தர் வேண்டு உருக் கொள்ளுமாபோல் - (அங்ஙனம்) சதுரப்பாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டும் வடிவங்கொள்ளு முறைபோல,—உத்தமன் கொள்வன் என்னின் அவர்களில் ஒருவனாவன் - முதல்வன் நினைந்த வடிவங்கொள்வனவின் அவ்~~ய~~யோகசித்தர்களில் ஒருவனப் முடியுமெனின்,—அத்தகை அவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் - அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர் வேண்டுருக்கொள்வது முதல்வன் அருளானன்றி முடியாமையானும்,—ஆங்கு வைத்தது மாபை என்னின் - (அன்றியும்) அவ்விடத்தே யோகசித்தர்கட்கு உண்டாகிய உருவம் மாயாகாரியமாய் முடிதலானும் (நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினற்போல யோகிகண் முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின் ஒப்புமைகூறுதல் பொருந்தாது) என்னின்,—வடிவெல்லாம் மாயை யாமே-(அங்ஙனமாயினும்) உருவடிவெல்லாம் (ஒருபெற்றியவாகிய)மாயாகாரியமேயாகலின்(உருவத்தின்வேற்றுமையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்தபயன் என்னை) என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின், உருவமெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின், உருவமுடைய நம்மனோர்க்குளதாகிய பரதந்திரம் முதல்வனுக்கு முளதாதல்வேண்டும்; அஃதன்றியின் முதல்வனுக்குளதாகிய சுதந்திரம் நம்மனோர்க்கு முளதாதல்வேண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினற்போல, யோகிகண்முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கு முளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின், ஒப்புமை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்,—அங்ஙனமாயினும்

உருவடிவெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின் உருவத்தின் வேற்றுமையிலவழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயன் என்னை எ - ம்.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன் கொள்வனென்னின் என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது.

இவை இரண்டு செய்யுளுந் தடை.

இனி விடை.

(௩௧ - ௪௦)

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாரு மாயவா ணவம் கன்ற வறிவொடு தொழிலை யார்க்கு நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின் முத னண்ண லாலே காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்.

(ப - ரை.) (நீ அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால் அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பனவல்ல. அற்றேல், அஃவேற்றத்தாழ்வுகள் என்னையென்றிற் கூறுதும்: யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும், ஒன்றையே அறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அந் ஞானத் தொழின் முதலுடையாராம். முதல்வனுவான்) ஆய ஆணவம் அகன்ற - பர்திப்பதாய அவ்வாணவமலம் நீங்கிய, — அறிவொடு தொழிலை ஆர்க்கும் நாயகன் - அறிவிலேதங்கி நின்று உணர்த்தாந் தொழிலுடையோனாகிய பசுபதி (அதுவுமன்றி), — எல்லா ஞானத்தொழில் முதல் நண்ணலாலே - எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லாமுதன்மையுமுடையன் (இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்மையின் அதற்கேற்ப), — மலத்தைப்பற்றி - மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு, — வருவதோர் மாயைதான் வடிவமாகும் - அம்மலத்தோ டியை புடைத்தாய் (ஏகதேசவறிவைச்செய்யு) மாயை யுருவமாம், — காயமோ மாயை அன்று - (அநாதிமுத்தசித்தருவாகிய பசுபதிக்கு) வடிவம் (ஏகதேசத்தைச்செய்யு) மாயையன்றாதலின், — சத்திதன்னாற் காண்பது (ஆகும்) - (மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ்) சத்தியுருவமாதலே அமைவுடைமையின் (அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான் அதனையறியாது “இச்சையேற் பலருமிச்சை” (செ. ௩௬.) என்றும் “மாயையென்னில் வடிவெலாமாயையாகும்” (செ. ௪௦.) என்றுங்கூறுதல் அடாது) என்க.

(பொ - ரை.) நீ யங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால், அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முளொப்பனவல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத்தாழ்வுகளென்னையென்றிற் கூறுதும்; யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும், ஒன்றையேயறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத் தொழின் முதலுடையராம்; முதல்வனவான் அம்மலநீங்கியவறிவிற் றங்கிநின்று உணர்த்துவோனாகிய பசுபதி; அதுவுமன்றி, எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லாமுதன்மையுமுடையன். இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடியையுடைத்தாய் ஏகதேசவறிவைச் செய்யுமாயையுருவமும், அநாகிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ் சத்தியுருவமுமாதலே அமைவுடைமையின், அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான், அதனையறியாது, “இச்சையேற் பலரு மிச்சை” (செ. ௩௬.) யென்றும், “மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையாகு” (செ. ௪௦.) மென்றுங்கூறுதல் அடாது எ - ம்,

தானென்பது அனுவதித்தலையுணர்த்தி நின்றது.

பற்றியென்பது பெயர்; * “ஐந்தவித்தானுற்றல்” என்புழிப்போலப் பற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விரித்துரைக்க.

நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ணலா லெனவே, உயிர்கள் ஒரு ஞானத் தொழின் முதலே நண்ணுவனவென்பது பெற்றும்.

அகறல் நீங்குதல்.

ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேனின்றது.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று, வியாபகவறிவைச் செய்தல் வியாபகப் பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான்,

ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேக தேசப்படுந் தகுதியில்லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபக ஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்குமென்றுரைப்பாரு முளர்; முன்னும் பின்னும் பொருளியைபு படுதற்கேலாது நின்றவற்று மாகலின், அஃதுரையன்மையறிக. (சக)

சத்தியே வடிவென் றுலுந் தான்பரி னும மாகு
நித்தமோ வழியு மத்தா னின்மல னருவே யென்னி
லத்துவா மார்க்கத் துள்ளா னலனிவ னருமை தன்னைப்
புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை புகலக் கேணீ.

(ப - ரை.) சத்தியே வடிவு என்றாலுந் தான் - (அங்ஙனஞ்) சத் தியே வடிவாயினும்,—பரிணம மாகும் நித்தமோ அழியும் - (உருவமெல் லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற்) பரிணமித்து அழிவெய்தும்,—அத்தால் - அது (சிவசத்திக்குத்தகாமை)யால்,—நின்மலன் அருவே என்னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் (முதற்கட் கூறப்படும்) அருவப் பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,—அத்துவா மார்க்கத்து உள்ளான் அலன் - ஆறத்துவாவையுங் கடந்த பொருளை (அவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது, ஆயினும்),—இவன் அருமை தன்னை - இவன்றன்மையை,—புத்திதான் உடைமைபோல இருந்தனை - புத்தியுடையாய் போல விருந்தவனே,—புகல நீ கேள் - கூறுவாம் நீ கேட்பாயாக என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனமாயினும், உருவமெல்லாங் கண்டிதப் பொருளாகலிற் பரிணமித்தழிவெய்தும்; அது சிவசத்திக்குத் தகாமையால் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட் கூறப்படும் அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமை வுடைத் தெனின்,—ஆறத்துவாவையுங் கடந்த பொருளை அவற் றோடொப்ப வைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது எ - று.

புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை யென்பது, இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி.

அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத் துள்ளா னென்பது அத்துவாமார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்படானென்றுரைத்து, அன்றிவ

னென்பது அவ்வத்துவாக்கள தியல்போடு மாறுபட்ட இவனென வினைத் தொகையாக வைத்துரைக்க.

அன்றுதல் அப்பொருட்டீதில் * “அன்றினூர் புரமெரித்தார்க்கு” என்பதனுமறிக.

அற்றேன், முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களிலொருவ னாய் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சஉ)

உலகினிற் பதார்த்த மெல்லா முருவமோ டருவ மாகி
நிலவிடு மொன்றொன் றுகா நின்றவந் நிலையே போல
நிலவிய வறிவன் றனு மருவமே யென்னி லாய்நது
ருவியப் பதார்த்தத் தொன்றாய்ந் தருவன் குறிநகி டாயே.

(ப - ரை.) உலகினிற் பதார்த்த மெல்லாம் - உலகத்திற் (காணப் பட்ட) பொருள்களெல்லாம்,—உருவமோடு அருவம் ஆகி நிலவிடும் - உருவமும் அருவமும் அருவருவமுமாய்க் காணப்பட்டு நிற்கும்,—ஒன்று ஒன்று ஆகா - (ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடையதாகாது; நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தி னியல்புடையதாகாது; சந்திரன் முதலிய அருவருவப்பொருள் அருவியல்பேயுடையதுமாகாது உருவியல்பே யுடையதுமாகாது. இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம்) ஒன்று பிறிதொன்றி னியல்புடையதாகமாட்டா தாகலான்,—அலகு இலா அறிவன் அருவமே என்னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளே யெனின்,—நின்றதானும் அந்நிலையே போல - நிலபெற்ற அவனும் அப்பொருள்கள்போல (மாட் டாமையுடையனெனப்பட்டு),—குலவிய பதார்த்தத்து ஒன்றாய்க் கூடு வன் - பொருந்திய அவற்றொருவனுப் முடியும் (ஆகலான்),—ஆய்ந்து குறித்திடாயே - (நீ இதனை) ஆராய்ந்தறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தி னியல்புடையதாகாது ; நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தி னியல்புடையதாகாது ; சந்திரன் முதலிய அருவருவப் பொருள் அருவியல்பேயுடையதுமாகாது, உருவியல்பேயுடையதுமாகாது. இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றி னியல்புடையதாகமாட்டாது. ஆகலான்,

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளே யெனின், அவனுமவைபோல மாட்டாமையுடைய நெனப்பட்டு அவற்றொருவனாய் முடியும் எ - ம்.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந் துரைத்துக்கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத் தாகாதென்பார், ஒன்றென் றாகாவென வுபசரித்தார். இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாத முரணுமா றுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும் அருவருவே யென் பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறு மாயிற்று.

அஃதங்ஙனமாக, சத்தியே வடிவென்றால், பரிணம்மாகவே அரித்தமு மாய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற்கு 'பரிசாரமென்னையெனின், அது வருஞ் செய்புளிற் பெறப்படும். (சுரு)

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க எல்லா
னந்தமு மாதி யில்லா னளப்பில னுத லாலே
யெந்தைதா னின்ன நென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா நென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே.

(ப - ரை.) எந்தை தான் - (அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய) எந்தை,— பந்தமும் வீடும் ஆப பத பதார்த்தங்கள் அல்லான் - கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய (பசுபாச) பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனாகலா னும்,—ஆகி அந்தமும் இல்லான் - எழுவாயும் இறுவாயும் இலனாகலா னும்,—அளப்பிலன் ஆதலாலே - (அவையிலனாகவே) அளவைகட் கெட்டாதவனாகலானும்,—இன்னன் என்றும் - (அருவம் உருவம் அரு வுருவமென்னு முக்கூற்றுள்) இன்னனாவென்றுதான், — இன்னது ஆம் இன்னது ஆகி வந்திடான் என்றும் சொல்ல - (அம்முக்கூறும் படம் விருத்தி பரிணம் விவர்த்தனம் என்பவற்றுள்) ஒன்றிற்படுவன் படை நென்றுதான் கூறுதற்கு,—வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே - ஓராசங்கையும் இல்லை; (ஆசங்கையின்மையின்) அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிசாரமும் இல்லை என்க.

(பொ - ரை.) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல் புடைய னல்லனாகலானும், எழுவா யிறுவாய் இல்லனாகலானும், அவையிலனாகவே அளவைகட் கெட்டாமையானும், அருவம்

உருவம் அருவுருவமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னவைனென்று தான் அம்முக்கூறும்படும் விருத்தி பரிணாமம் விவர்த்தன மென்பவற்றுள் ஒன்றிற் படுவன் படானென்றுதான் கூறுதற்கோராசங்கையுமில்லை; ஆசங்கையின்மையின், அதற்கு மறுமொழியாகிய, பரிசாரமுமில்லை எ - ம்.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாய்தலு மொருதலை; அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்பு படுவனவமாம்.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக்கேடுக என்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடாமையானும், அவன் முக்கூற்றுளொரு கூற்றினும் வைத்து மொழியப்படானென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பில னாதலாலே யெந்தைதா னின்னென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றும், கட்டு வீடுக எிலனாகவின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய் பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே யென்றுங் கூறினார்.

எதிர்நிரனிறை.

* “எந்தையாரவ ரெவ்வையாரொலோ” என்றருளிச்செய்த பாசாரமும்து.

பதபதார்த்த மென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை; பதம் அவ்வச்செவ்வி.

ஆதியுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.

அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குதலு முடையாராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையுமுளவெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சச)

குறித்ததொன்றாக மாட்டாக் குறைவில னாத லானு
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத லிலாமை யானும்
நிறுத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல னருளி னுலே.

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியானார் தேவாரம், திருப்பாசாரம், ௩.

(ப - ரை.) குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டாக் குறைவு இலன் ஆதலானும் - (விகாரப்படுதற்குக் காரணமாகிய) பாதந்திர மிலனாகலானும், — நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலையானும் - முறைமைப் பட (ஏகதேசமாதற்குக் காரணமாகிய) சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களின்றிய நிலைமையாகலானும், — விருப்பொடு வெறுப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும் - (துடக்குறுதற்குக் காரணமாகிய) விருப்பு வெறுப்புக் கன் தன்மாட்டுப் பொருந்துதலில்லாதவனாகலானும், — நின்மலன் அருளி னாலே - (அவ்வுபாதிதகளிலனாகவே அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாய்) அநாதி முத்தசித்துருவாகிய முதல்வன் (மலநீங்கிய அறிவிலே தங்கி நின்று உணர்த்தும்) அருளுடையனாய் நின்றவின், — நினைந்த மேனி நிறுத்திடும் - தான் நினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) விகாரப்படுதற்குக் காரணம் பாதந்திரமும், ஏகதேசமாதற்குக் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், துடக்குறுதற்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுமேயாகலின், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிதகளின் அமையின், அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாகிய அவன், ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்த்து நின்றவின், தானினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன் எ - ம்.

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவே பாதந்திரமாவதென்றறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்த தென்பது.

(சுரு)

ஆரண மாக மங்க ளருளி னு லுருவு கொண்டு
காரண னருளா னுகிற் கதிப்பவ ரில்லை யாரு
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகக் கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந் தானச் செய்தியுஞ் சென்றி டாவே.

(ப - ரை.) (உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறேருருவம் வேண்டாமையோல அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டி வேறேருரு

வம் வேண்டப்படுவ தன்றியினும்) காரணன் அருளினால் உருவுகொண்டு-
(அம்) முதல்வன் கருணையாற் றிருவுருக்கொண்டு,—ஆரணம் ஆகமங்கள்
அருளானாகில் - வேதாகமங்களைக் (கோவைப்பட) அருளிச்செய்தி
லனேல்,—கதிப்பவர் இல்லையாகும் - (பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பச
வர்க்கம் இரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினு நின்று
உணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின்) உயிர்வர்க்கங்கள் (பொருளியல்
புணர்ந்து) வீடுபேறடைதல் இல்லையாகும்,—(அதுவன்றி) நாரணன்
முதலாயுள்ள சுரர் - திருமான் முதலிய தேவர்க்கும்,—நார் - மாதுடர்க்
கும்,—நாகர்க்கு எல்லாம் - நாகர் முதலியோர்க்கும்,—சீர் அணி குரு
சந்தானச் செய்தியும் - மிக்க சிறப்புடைய குருபரம்பரையின் வைத்து
அருளுதலும்,—சென்றிடாவே - (செல்லாமையிற் றிருமேனி ஒரு தலையான்
வேண்டப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண்
வேறோருருவம் வேண்டாமை போல, அநாதிமுத்த சித்துரு
வாகிய முதல்வனுக்கு, தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்
படுத்தற்பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றியினும்,
பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கமிரண்டும் முறையே
முன்னிலையினும் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்தினாலன்றி உணர
மாட்டாமையின், உயிர் வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வீடு
பெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோவைப்படச் செய்தற்பொருட்
டும், அதனைக் குருபரம்பரையின்கண் வைத்தற்பொருட்டும், திரு
மேனி ஒருதலையான் வேண்டப்படும் எ - ம்.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்
டாகவே, தனுவிற்குரிய தொழில் காரணம் புவனம் போகங்களு முளவா
மாகவின், அவைபற்றி நம்மனோர்போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனா
தீதனென்றல் வழுவாம்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழந்
தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சக)

உருவருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளுருவிற் றேன்றுங்
கருமமு மருள ரன்றன் கரசர னாகி சாங்கந்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லார் தானரு டனக்கொன் றின்றி
யருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்கின னசிர்த னன்றே.

(ப - ரை.) அரன்றன் உரு அருள் - அரன்றிருவுரு அருளாகலான், - தரும் கரசரணதி சாங்கம் அருள் - தரப்பட்ட திருக்கை திருவடி முதலிய பிரத்தியங்கங்களும் அருள்வடிவே, — உணர்வு அருள் உருவில் தோன்றும் கருமமோடும் குணங்களும் அருள் - (உயிர்கட்கு) உணர்வு அளிப்பதாகிய அத்திருவுருவிற் றேன்றுகின்ற தொழில்களும் வாய்மை முதலிய குணங்களுமாகிய சாங்கங்களும் அருள்வடிவே, — உபாங்கம் எல்லாந்தான் அருள் - உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே, — அருளுரு உயிருக்கு என்றே - இவ்வருளாகிய வடிவெல்லாம் உயிர்களின்பொருட்டன்றி, — தனக்கு ஒன்று இன்றி ஆக்கினன் அசிந்தன் - சிந்தித்தான் பொருட்டுக் கொள்ளுவோ னன்மையான் (இவைபற்றிச் சிந்திதனையினும்) அசிந்திதனே என்க.

(பொ - ரை.) அரன்றனுரு அருளாகலான், உயிர்கட்குணர்வளிப்பதாய அவ்வுருவிற்றேன்றுந் தொழில்களுங் குணங்களுமாகிய கரணமும் அருள்வடிவே ; கைகான் முதலியவறுப்புக்களும் அருள்வடிவே ; உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே ; இவ்வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின்பொருட்டன்றித் தன்பொருட்டன்மையான் இவைபற்றிச் சிந்திதனையினும் அசிந்திதனே எ - ம்.

அருளுருமுன்னையது வினைத்தொகை ; ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மைமுதலியன ; அவையே அவனுக்குச் சூல மழு முதலிய படைக்கலமாகலின் அவை காணமெனப்பட்டன.

கரசரணதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறைபிறழ் வைத்தார்.

ஆதி யென்றதனால் எனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன ; இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம்.

அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை.

அன்றே அசை.

இவை யொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனியுண்டென்பது, பிறர்கூறுங் குற்றங்களானிகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, சிந்திதனாகியும் அசிந்திதனையென்றதனை வலியுறுத்துமுகத் தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிகமூர் தொழில்களும் அவற்றொரு பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். (சௌ)

உலகினை யிறந்து நின்ற தானுரு வென்ப தோரா
ருலகவ னுருவிற் றேன்றி யொடுங்கிடு மென்று மோரா
ருலகினுக் குயிரு மாகி யுலகுமாய் நின்ற தோரா
ருலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை யுணரா ரெல்லாம்.

(ப - ரை.) (சிந்திதனையினும் அசிந்திதனை யென்பதற்கு) அரன் உரு உலகினை இறந்து நின்றது என்பது ஓரார் - உருத்திரனுருவம் உலகினைக் கடந்து நின்றலான் வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—அவன் உருவில் உலகு தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் - அவன்றிருவுருவில் உலகந்தோன்றி ஒடுங்குமாதலால் விச்சுவகாரணனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகினுக்கு உயிரும் ஆகி (நின்றது ஓரார்) - உலகிற்கு உயிராய் நின்றலால் விச்சுவத்திற்கு அந்தரியாமியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகும் ஆய் நின்றது ஓரார் - உலகமாய் நின்றலால் விச்சுவருபியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உருவினை உணரார் எல்லாம் - (இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சான்றாகவுந்) திருமேனியி னியல்புணரா ரெல்லாம்,—உலகினில் ஒருவன் என்பர் - (அச்சிவபிரானை) உலகத்திலுள்ளார் கூறுங் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) சிந்திதனையினும் அசிந்திதனை யென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற்கந்தரியாமி யென்றும், விச்சுவருபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்று எ - ம்.

மாயையிற் றேன்றி யொடுங்கு முலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றேன்றி யொடுங்கியது உமாமென்பது, கிழங்கினின் றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனு மறிச. (சௌ)

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
முவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாத
ராவது முணரா ராதி யரியயற் கறிய வொண்ணா
மேவுரு நிலையு மோரா ரவனுரு வினைவு மோரார்.

(ப - ரை.) (விச்சுவாதிக னென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய்) அரிய அயற்கு அறிய ஒண்ணு ஆதி மேவு உருகிலையும் ஓரார் - அரியும் அயனும் அடி முடி தேடி அறியாவண்ண நீண்ட முதல்வன் திருவுருவினிலே கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—தேவர் மூவர் ஆய்த் திரு உரு நின்றது ஓரார் - மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற் றேன்றிநின்ற திருவடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—அவன் உரு வினாவும் ஓரார்—அவன் வடிவிலே வினைந்தவண்ணமே உலகிற்கு வினாவுகூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—முதல் உரு பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் - அர்த்தநாசர வடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—சிவனைத் தேவரின் ஒருவன் என்பர் - (இங்ஙனங் கூறும் புராணவசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை அறியாதவர் அச்) சிவபிரானைக் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) விச்சுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய் அரியுமயனும் அடி முடி தேடியறியாவண்ணம் நீண்ட திருவுருவினிலே கூறும் புராணவசனமும், மும்மூர்த்திகளும் தன்னுறுப்பிற்றேன்றி நின்ற வடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனமும், அவன் வடிவிலே வினைந்தவண்ணமே உலகிற்கு வினாவு கூறும் புராணவசனமும், அர்த்தநாசர வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவைபும்தற் குச் சான்று எ - ம்.

இவை இரண்டு செய்யுளும் அசிர்திதனென்றதற்கு உரையளவை காட்டியவாறு. (சுக)

போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்
யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னுற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரா
புகியா மூட ரெல்லா மும்பரி னொருவ னென்பர்.

(ப - ரை.) (முதல்வன் கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி) போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் - போகவடிவமாகக்கொண்டது உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற் பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—வேகி ஆனற் போல் செய்த வினையினை வீட்டல் ஓரா - (சில திருமேனி) கோரவடிவமாகக் கொண்டது உயிர்கள் செய்த வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—யோகியாய் யோக

முத்தி உதவுதலுதவும் ஓரார் - (சில திருமேனி) யோகவடிவமாகக் கொண்டது உயிர்கட்கு யோகமுத்தி உதவுதற்பொருட் டென்பதனையும் உணரார், - ஊகியா மூடர் எல்லாம் - (இவ்வாறு திருமேனிகொள்ளு முறைமையினை) ஆராய்ந்தறியும் வலியிலார் அனைவரும், - உம்பரின் ஒருவன் என்பர் - (அம் முதல்வனைத்) தேவரின் ஒருவனென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி போகவடிவமும், சில திருமேனி கோரவடிவமும், சில திருமேனி யோகவடிவமுமாகக்கொண்டது, முறையே, உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும், வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டும், யோகமுத்தி புதவுதற்பொருட்டுமாம் எ - ம். (௫௦)

ஒன்றொடொன் றெவ்வா வேட மொருவனே தரித்துக் கொண்டு நின்றலா லுலக நீங்கி நின்றன னென்று மோரா னன்றியவ் வேட மெல்லா மருள்புரி தொழிலென் றோரார் கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றவக் குணமென் றோரார்.

(ப - ரை.) (அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்) ஒன்றொடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்ற லால் - தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால், - அன்றிய அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழில் என்று ஓரார் - தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் (அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தான்) அதுக்கிரக மொன்றற்கே ஏதுவா மென்பதனையும் உணரார், - கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற அக் குணம் என்று ஓரார் - கொல்லுதலாகிய தீமை செய்வது வினையைக் கெடுத்தலாகிய நன்மையைப் பயத்தலாகிய நிலைபெற்ற அக்குணமென்ப தனையும் உணரார், - உலகம் நீங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார் - (இங்ஙனம்) உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத அதிசயநிலையனென்பதனையும் உணரார் (ஆகலின் இதுவும் அதற்குச் சான்று) என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோக வடிவுமாய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டு நின்றலும், தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தான் அதுக்கிரக மொன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமை செய்வது நன்மையைப்

அஅ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [குத். க.

பயத்தலும், உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத அதிசயநிலையாக
லான், இதுவுமதற்குச் சான்று எ - ம்.

உலகினையிறந்துநின்ற தானுருவென்பதும் ஈண்டினிது விளக்
யெதூஉ மாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றெக்கது.

இவையிரண்டுசெய்யுளும் அசிந்திதனதற்கு ஏதுக்காட்டியவாறு. (௫௧)

நாயகன் கண்ண யப்பா னாயகி புதைப்ப வெங்கும்

பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்

தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற்

றேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்றார்.

(ப - ணா.) (அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரிதொழிலென்பதற்கு)
நாயகி நயப்பால்-முதல்வி திருவுள மகிழ்ச்சியால்,—நாயகன் கண் புதைப்ப-
முதல்வனது திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கண்,—எங்கும் பாய்
இருள் ஆகி மூட - எவ்விடத்தும் பரவிய இருளாகிப் போர்க்கவும்,—
பரிந்து உலகினுக்கு - பரிவுற்று உலகத்தினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி
நேத்திரத்தினாலே - தூயதாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—சுடர் ஒளி கொடுத்த
பண்பின் - மிகுந்த பிரகாசத்தினை அளித்தருளிய தன்மையால்,—தேயம்
ஆர் ஒளிகள் எல்லாம் - உலகின்கணுள்ள ஒளிகளெல்லாம்,—சிவன்
உருத் தேசது என்னார் - (அச்)சிவபிரான் றிருமேனிப் பிரகாசமேயென்று
உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

(பொ - ணா.) அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழி
லென்பதற்கு முதல்வி திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்க
ணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்று எ - ம்.

நயப்பு மகிழ்ச்சி.

பாய்தல் பரத்தல்.

தேயம் உலகம்.

(௫௨)

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காம்பின் றிடவேட் கைக்கு

விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரார் மாறு

னெண்ணிவேண் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற

பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்,

(ப - ரை.) (பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை இன்றியமையாமையுக்கு) கண்ணுதல் யோகு இருப்ப - நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்துழி,—வேட்கைக்குக் காமன் நின்று - வேட்கைக்குக் (காரணமாகிய) காமனிருக்கவும்,—விண் உறு தேவர் ஆதி - மேலிடத்துள்ள தேவர்கண் முதலிபோர்,—மெலிந்தமை ஓரார் - மெலிவுற்றதும் அறியார்,—மால் தான் எண்ணி வேண்மதனை ஏவ - மாயன் (அம்மெலிவு கெடும்படி) கருதித் காமனை ஏவுதல் செய்ய,—எரி விழித்து - (அவனை) நெற்றிக்கண்ணை விழித்தெரித்து,—இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - இமையமலைபரையன் பெற்ற உடா தேவியைக் கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்தது ஓரார் - அவ்வயிர் களுக்குப் பேரின்பத்தினை அருளிச்செய்ததும் உணரார் (ஆகவின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

(பொ - ரை.) பல வேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை இன்றியமையாமையுக்குக் கண்ணுதல் யோகிருந்துழி உலகத்தின்கணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்று எ - ம்.

‘உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவாற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளையாட்டின் வைத்து இனிது விளக்கியது உமாயிற்று.

“ ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனை தரித்துக்கொண்டதும் ” (செ. ௫௧.) இதனுட் கண்டுகொள்க.

இவையிரண்டுசெய்யுளும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதையும் அசிந்திதனை யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களும் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கீதையுட் கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க; அற்றாகவினன்றே, ஈண்டுக் கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தம் இருபத்தைத்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டன வென்பது. (௫௧)

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனைபு நூலு மிடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்று மடைப்பானு மதுவு முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந் [ணதே. துடைப்பானுந் தொழிலு மேனி தொடக்கானேற் சொல்லொ

(ப - ரை.) (“ ஆரணமாகம் ” (செ. ௪௪.) என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி) படைப்பு ஆதித் தொழிலும்-

படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கும் (வாதுளாகமத்தின் ஓதியவாறே இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வொருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டு மாத்லானும்),—பத்தர்க்கு அருளும் பாவனையும் - பத்தர்களுக்கு (இருவினையொப்பின்) அருளுதற் பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையாகிய திரோதானத்தொழிற்கும் (ஊனநடனம் இயற்றவேண்டுதலானும்),—உயிர்க்கு என்றும் இன்பம் அடைப்பானும் அதுவும் நூலும் மாதராளோடு இடப்பாகம் இயைந்து - உயிர்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் இன்பத்தைச் செய்வதாய் திதிக்கும் நூலைச் செய்யும் உமாதேவியோடு வாமபாகத்தே இயையவேண்டுதலானும்,—முத்தி அளித்திடும் யோகும் - முத்தி அளிப்பதாகிய அதுக்கிரகத்திற்கும் யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசந்துடைப்பாணத்தொழிலும் - பாசநீக்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற்கும் (தோன்றினமுறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும்),—மேனி தொடக்கானேல் சொல்ல ஒண்தே-(இவற்றிற்கும் அவ்)வுருவத்திருமேனி முதல்வனுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆரணமாகமமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப் போந்த உபதேசமாத்நிரைக்கேயன்றி உலகவனுருவிறோன்றி யொடுங்கிடுமென்பது முதலாக இங்கனங் கூறிப்போந்த தோற்றமறைப்பு நிலை யருளறுதி யென்னும் ஐந்தொழில் செய்தற்கும் அவ்வடிவம் இன்றியமையாச்சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும் எ-ம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தி னேதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வொருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்குமாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அதுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றினமுறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேசமாத்நிரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது கண்டு கொள்க.

ஏனத்தொழில்சுளைக்கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதி யென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்குளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற்பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலையுணர்த்திற்று; பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின்.

தூலுமென்பது தூலைச் செய்யுமெனப் பெயரடியிற்பிறந்த பெய ரெச்சவினையாய் இடப்பாக மாதாராளுக்கு அடையாயிற்று; இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மையேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரண வாகமங்களைப் பிரித்துக்கூட்டல் என்னுமுத்தியால் ஈண்டுமுடன்வைத்து எண்ணினாரென்றுரைப்பினுமாம்.

பாசந் துடைப்பாளுந் தொழில் என்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேற் மென்பது, கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குண மென்பதனெனிக.

அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம்.

செய்யுளாகவின் முறைபிறழவைத்தார்.

இவையனைத்துஞ் சத்தமாயயிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறிய தென்றுணர்க.

உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும் மேலைச்செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வருளுருவின் பேதங்களும் அவற்றொய் தொழில்களும் பயனும் அவையின்றியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௫௪)

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு முருவி றந்த வருமேனி யதுவுங் கண்டோ மருவுரு வான போது திருமேனி யுபயம் பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே.

(ப - ரை.). (உருவ மெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவ மெனப்படுஞ் சூக்கும அவத்தை ஒருதலையான் உண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தின் இயல்புபற்றி) உருமேனி தரித்துக்கொண்டது என்றலும் - உருவத் திருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்ற மாத் திரையால், —உரு இறந்த அருமேனியதுவும் கண்டோம் - உருவம் ஒடுங்குதற்குக் காரணமாகிய அருவத் திருமேனியது உண்மையும் கண்டாம், —அரு உரு ஆனபோது திருமேனி உபயம் பெற்றோம் - (அவ்)வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை எய்தும்போது (அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தையும் உண்டென்பதுபற்றி) அருவுருவத் திருமேனியது உண்மையும் பெற்றாம், —செப்பிய மூன்றும் - (திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரனவாகவின்) இங்ஙனங் கூறிய மூன்று திருமேனியும், —நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே - நமது

பிறவிக்கேதுவாகிய மாயாவுருவை ஒழித்தற்கு (முதல்வன்) கொண்ட கருணைவடிவே என்க.

(பொ - ரை.) திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரணவாகலின், ஏனையவருவத்திருமேனி அருவுருவத் திருமேனிகளதுண்மையும் அவையும் அவ்வியல்பினவாமாறும் உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படும் எ - ம்.

உருவமெனப்படுந்தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக் குமவவத்தை ஒருதலையா னுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தி னியல்பு பற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிற்ற வருமேனியது வங் கண்டோ மென்றும், அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப் பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை யெய்தும்போது அவ்விரண்டற் கும் பொதுவாயதோ ரவத்தையும் உண்டென்பது தானே போதருமென் பதுபற்றி, அருவுருவானபோது திருமேனி யுபயம் பெற்றோமென்றும், வேறு பொருளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோடொக்குமென்பது பற்றி, மூன்றும் நந்தங் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவென்றங் கூறிஞர்.

இதனானே ஏனைத் திருமேனிகள் இரண்டினது உண்மையும் அவற் றது இயல்பும் உருவத்திருமேனியோடு உளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன. (௧௩)

அத்துவா மூர்த்தி யாக வறைகுவ தென்னை யென்னி னித்தனாய் நிறைந்த வற்றி நீங்கிடா நிலைமை யானுஞ் சித்துட னசித்திற் கெல்லாஞ் சேட்டித னாத லானும் வைத்ததா மத்து வாவும் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(ப - ரை.) (எண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணை வடிவே யன்றி மாயைவடிவில்லையின்) மறைகள் எல்லாம் - ஆகமங்களி னெல்லாம்,—அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது என்னை என்னின் - அத்துவாக்களாறும் . (முதல்வனுக்கு) வடிவமாகக் கூறுதல் என்னை யெனின்,—நிறைந்து அவற்றின் நீங்கிடா நிலைமையானும் - நிறைவுற்று அவ்வத்துவாக்கண் முழுதினுங் கலந்து எல்லாமாகி நிறறலானும்,—நித்த னாய் - அவையல்லனாய் நிறறலானும்,—சித்துடன் அசித்திற்கு எல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் - சடசித்துக்களை யெல்லாஞ் செலுத்தி உடனு மாய்நிறறலானும் (அவ்வியல்புடைய முதல்வனுக்கு),—அத்துவாவும் வடிவு

என வைத்தது ஆம் - (தனது திரோதானசத்தியான் அவற்றோடு உளதாகிய இயைபு நோக்கி) அத்துவாவும் வடிவெனக்கூறு முபசாரமேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேயன்றி மாயை வடிவு இல்லையாயின், ஆகமங்களின் அத்துவாக்களாகும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தென்னை யெனின்,—அது எல்லமாகி யல்லவா யுடனுமா மியல்புடைய முதல்வனுக்குத் தனது திரோதான சத்தியா நவற்றோடுளதாகிய இயைபு நோக்கிக் கூறும் உபசாரமேயாம் எ - ம்.

அத்துவாவு மென்னுமும்மை உபசாரவடிவென்பது உணர்த்தி நின்றது. (ருசு)

மந்திர மத்து வாவின் மிகுத்தொரு வடிவ மாகத் தந்ததெ னரனுக் கென்னிற் சகத்தினுக் குபாதா னங்கள் விந்துமோ கினிமான் மூன்றா மிவற்றின்மே லாகி விந்துச் சிந்தையா ரதீத மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னிற் றேன்றிய வாத லானுஞ் சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் றுனதிட் டித்துக் கொண்டே யத்தினுற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கென்றே வைத்தவா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(ப - ரை.) அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரம் ஒரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திர வடிவத்தை ஒப்பற்ற வடிவமாக,—மிகுத்துத் தந்தது என் என்னின் - சிறந்தெடுத் தோதியது என்னையெனின்,—சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் - உலகிற்கு முதற்காரணங்கள்,—விந்து மோகினி மான் மூன்றும் - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும்,—இவற்றின் மேலாகி விந்து - இம்மூன்றனுண் மேலாகிய விந்துவின்கண்,—சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - மனத்திற்கு அருமையாகிய அதீதமெனப்படும் சிவசத்தி சேரப்பட்டு நின்றலானும்,—சுத்தம் ஆம் விந்துத் தன்னில் - சுத்தமாகிய அவ்விந்துமாயையில்,—தோன்றிய ஆதலானும் - தோன்றிய (தலைமையுடையன) வாதலானும்,—சத்திதான் பிரேரித்து - அச்சிவசத்தி (சாதகராவார் கணிக்குமாறு) செலுத்தி,—பின் தான் அதிட்டித்துக்கொண்டே -

கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு, — அத்தினால் புத்தி முத்தி அளித்தலால் - அதனாற் போகம் வீடுபேறுகளே அளித்தலாகிய பயனும் பற்றி, —மறைகள் எல்லாம் அரனுக்கு - ஆகமங் களினெல்லாம் முதல்வனுக்கு, —மந்திரங்கள் வடிவு என வைத்த என்றே ஆம் - மந்திரவடிவம் (விசேடவுரிமையாதனோக்கிக்) கூறியனவேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதனோக்கி எ - ம்.

சுகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்றாமென்றது அனுவாதம். ௨)

ஆரதீதம் ஸ்ண்புத்தொகை.

சேர்ந்து சேரப்பட்டு.

விந்துத்தன்னின்றோன்றினவென்பது “ விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி” (செ. கக.) எனக்கூறிப் போந்தவாற்றான்றிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல்.

அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன் கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கோடல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்த வென்றார். ()

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்

தந்திரஞ் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக் கேண்

முந்திய தோற்றத் தாலு மந்திர மூலத் தாலு

மந்தமில் சத்தி யாதிக்கிசைத்தலு மாரு மன்றே.

(ப - ரை.) தந்திரம் - ஆகமங்களின், —மந்திரமதனில் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாக - மந்திரவடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரவடிவத்தை (ஒப் பற்ற) வடிவமாக, —இங்குச் சொன்னவாறு என் எனின் - (சிறந்தெடுத்து) ஒதியவாறு என்னையெனின், —சாற்ற நீ கேள் - கூறுதும் நீ கேட்பாயாக, —முந்தியதோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் - ஏனையமந்திரங்கட் கெல்லாமுற்படத்தோன்றியதானும் மூலமாதலானும், —அந்தம் இல் ஆதிசத்திக்கு - (அவற்றைச்செலுத்திற்கும்) அழிவில்லாத ஆதியாகிய திரோதானசத்திக்கு, —இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே - (முற்பட) இசைய்செய்தலும் (ஆகிய உபசாரவடிவாதல்) பற்றி என்க.

(பொ - ரை.) மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, ஏனைய மந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக்கொண்ட வடிவாதல்பற்றி எ - ம்.

தந்திரம் ஆகமம்.

இங்ஙனங் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச்செலுத்தி நிற்குந் திரோதானசத்திக்கிசையச்செய்த உபசார வடிவென்பார், சத்திபாதிக்கிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட்கூறினார்; சத்திபாதியென்பது முன்பின்கைத்தொக்க இரு பெயரொட்டிப்பண்புத்தொகை; ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதானசத்தியெனினு மொக்கும்; உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது.

அருவமோ என்பது முதல் இதுகாறும் திருமேனியி னீயல்பு கூறு முகத்தால் அநாதிமுத்தசித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அற்றேல், அயன்முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்திமாண்களாக வைத்துத் தத்தமெல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவரியாசஞ் செய்யு மாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அரணுருவோ டொக்கும் போலுமெனின்,--அதற்கு விடை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

இங்ஙனம் மண்ணினிற்கடாதியென்பது முதல் மந்திரமதனிலென்ப சீருகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஈறுமாகி மருவிமெநாதிமுத்த சித்துருமன்னினின்றே என்ற இரண்டாங்குற்றை, அவ்வவர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித் தான் முதலென்ற மூன்றாங்குற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். (கூ)

மூன்றாமதிகரணம்.

அயன்றனை யாதி யாக வரனுரு வென்ப தென்னை
பயந்திடுஞ் சத்தி யாதி பதிதலாற் படைப்பு மூல
முயன்றன ரிவரே யாயின் முன்னவ னென்னை முற்று
நயந்திடு மவனி வார்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றுமே.

(ப - ரை.) அயன்றன் ஐ ஆதி - அயனுடைய அழகியவுருவம் அரியுரு முதலியவற்றையும்,—ஆகம் அான் உரு என்பது என்னை - அரனுரு னோடொத்த வுருவாகவைத்து (வேதாகமங்களிலே தத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாச மந்திரநியாச முதலாயின) விதித்தலிற் (சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரு முதல்வராவான் செல்வர்போலுமென மலையற்க),—பயந்திடும் சத்தி ஆதி - படைப்பாதி தொழில் செய்யுஞ் செந்நி. முதலிய சிவசத்திகள்,—பதிதலால் - (ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப்) பதிந்துநின்று செலுத்தலான் (அவ்வியைபுற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப்பட்டன),—படைப்பு மூலம் இவரே முயன்றனர் ஆயின் - (அற்றேல்) படைப்பாதிதொழில்களை அயன் அரி முதலாயினாரே (முதல்வன் அருளினியுந் தாந்தாம் நினைத்தவாறு செய்வரெனின்),—முன்னவன் என்னை - முதல்வன் எற்றிற்கு (ஆகலின் அமைச்சர் முதலாயினார்க்கு அரசனையின்றி அமையாமைபோல அயன் அரி முதலாயினார்க்கு அான் அருளையின்றி அமையாது),—முற்றும் நயந்திடும் அவன் - (ஆயின்) ஐந்தொழிலுஞ் செய்யும் அம்முதல்வன்,—இவர்க்கு ஒரோவொன்று நண்ணுவது ஆமே - இவர்கட்கு ஒவ்வொரு தொழில் இயற்றச்செய்யும் (ஆகலின் அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினர்போல முதல்வனுக்கு அயன் அரி முதலாயினரும் வேண்டப்படுவர்) என்க.

(பொ - ரை.) அயனுருவம் அரியுருவ முதலியவற்றையும் அரனுருவோடொத்த உருவாக வைத்து வேதாகமங்களிற் றத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாசம் மந்திரநியாசம் முதலாயின விதித்தலின், சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான் செல்வர் போலுமென மலையற்க; படைப்பாதி தொழில்

செய்யுஞ் செநநி முதலிய சிவசத்திகள் ஒரோவொன்று அவர் மாட்டுப் பதிந்து நின்று செலுத்துதலான் அவ்வியைப்புற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப்பட்டன எ - ம்.

அற்றேல், ஒரு தொழிற்கிருவாதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினார்க்கு அரசனை யின்றியமையாமைபோல, அயனரி முதலாயினார்க்கு அரனருளை யின்றியமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்கு வார், படைப்புமூல முயன்றனர் இவரோயின் முன்னவென்னையென்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினாற்போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினாரும் வேண்டப்படுவரென்பது ஏதுமுருத்தான் விளக்குவார், முற்று நயந்திடு மவனீவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றுமே என்றுங் கூறினார்; உவமை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

ஐ அழகு; அஃதாருபெயரான் அழகுடை யுருவத்தின்மேனின்றது; இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ் சொல்லோடு இயை பின்மை நோக்கிலர்.

ஆகவானுருவென்னு முவமைத்தொகை பையாவல்குல்போனீன் றது; ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல். படைப்புமூலம் படைப்பாதினென்க.

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமை யின், இவரேயென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உரைத்தவித் தொழில்க ளென்னுஞ் செய்யுள், பெளராணிகரை நோக்கி இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கி ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தியது; இஃது அநேகேசுவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான் முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது; இவை இரண்டற்குந் தம் முன் வேற்றுமை.

அற்றேல், அநேகேசுவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமாறொருவனாதல் செல்லாமையின், இது தேளுக் கஞ்சிப் பார்தன்வாயின் விழுந்தாலொப்ப மறித்தும் அநேகேசுவாதமாய் முடியும்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (௬௦)

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றுனென்றே யநேக மாக னைத்திடுங் காரி யத்தான் ஁த்திரி யாதிக் கெல்லா

முய்த்திடு மொருவன் சத்தி போலர னுடைய தாகிப்
புத்திமுத் திகளை யெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்த வாறும்.

(ப - ரை.) சத்திதான் பலவோ என்னின் - சத்திகள் அநேகமோ வென்றிடின,—ஒருவன் சத்தி-அரசன் சத்தி (ஒன்றே),—மந்திரி ஆதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் போல் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினுர்மாட்டு நின்று செய்யுங் (காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்) போல,—அரனுடையதாகித்தான் ஒன்றே - சிவசத்தி ஒன்றே,—காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடும் - (அவரவர்மாட்டுநின்று செய்யுங்) காரியவேறுபாட்டாற் (செநநிமுதலியவாய்ப்) பலவேறு வகைப் படும் (சிவசத்தி ஒன்றையென்பதும் அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்து மென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரசுனினைந்தவாறன்றி ஆகாமைபோல),—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்து அவன் நினைந்தவாறு ஆம் - போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் விருப்ப முற்று அவ்வாருனினைந்தவாறன்றி ஆகா(மைபற்றி அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அரசன் சத்தியொன்றே யமைச்சர் படைத் தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினுர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரிய வேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தி யொன்றே அவ்வவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட் டாற் செநநி முதலியவாய்ப் பலவேறு வகைப்படும். சிவசத்தி யொன்றே யென்பதும் அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்து மென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரசு னினைந்தவாறன்றி யாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரசு னினைந்தவாறன்றி யாகாமை பற்றி அறியப்படும் எ - ம்.

தானொன்றையரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடு மென வியையும்.

அரனினைந்தவாறன்றி யாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டி வாழ் நாள் ஆலாலத்தோற்றாவ முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக் கூறாயினார்.

அற்றேல், ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் செநநிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென்றாயவழிச் சொருப மென்னையோ வெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்த தென்பது. (கூக)

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாரு
முய்த்திடு மிச்சை செய்தி யிவைஞானத் துளவோ வென்னி
னெத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பின் ஞானன் மருவிடுங் கிரியை யெல்லாம்.

(ப - ரை.) சத்திதன் வடிவு ஏது என்னின்-சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதெனின்,—தடை இலா ஞான மாரும - (உயிர்கட்கு அதுக்கிரக மாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையான்)அறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்பதாகிய ஞானம் ஒன்றேயாம் (அதுவே பராசத்தியெனப்படும்),—(தடைசெயும் ஞானம்) உய்த்திடும் - (அந்த ஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற் பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவுகையான் வியாபரிக்குங்கால் ஒரு கூற்றானே) திரோதானசத்தியென நின்று (இச்சாஞானக் கிரியையென முத்திறப்பட்டு) வியாபரிக்கும் (ஆயின்),—இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னின் - இச்சை கிரியை யென்கின்ற இவைகள் ஞானத்தினின்றுந் தோன்றுவனவோ வெனின்,—ஞானம் எத்திறம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் - ஞானம் எவ்வாறு உளதோ அவ்வாறே இச்சை கிரியைகளும் நடத்தலின் (அவ்விரண்டும் ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களேயன்றி வேறன்மையான்),—கிரியை யெல்லாம் - (காரியத்தால் அநேகமாகிய செந்நிமுதலிய) வியாபாரசத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பு இல் ஞானல் மருவிடும் - (முற்கூறப்பட்ட பராசத்திரூபமாகிய) தடைசெயா ஞானம் ஒன்றான் உளவாவனவேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர்கட்கு அனுக்கிரக மாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையா னறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின் சொரூபம். அதுவே பராசத்தியெனப்படும். அந்த ஞானம்,உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டுஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவுகையான் வியாபரிக்குங்கால், ஒரு கூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று இச்சா ஞானக்கிரியையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்குமாகலான், இச்சை கிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய செனனி முதலிய வியாபாரசத்திகளெல்லாம் முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றான் உளவாவனவேயாம் எ - ம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படு பொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலா ஞான மெனவே, தடைசெய்யு

ஞானமுமுண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதான சத்தி யெனப்படும்.

இதனாற் பஞ்ச சத்திகளுங் கண்டுகொள்க.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண்வரும் இன்னுருபு விரித் துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்லவென்பார், எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தி யென்றார்; ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களே அவையென்பதாம். * “நீபெரா சத்திரிக ழிச்சா ஞான நிறைகிரியைதா” என்றதூஉம். † “கிரியையறி விச்சை கிளர்ந்தசத்தி யேதோ - பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்” என்றதூஉமிக்கருத்தே நோக்கி யென்க.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானலெனின்றது. அம் முக் கெடுதல் ‡ “பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்” “கோணுகணையான்” என்றற்போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் ரெருக்கதெனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இதனாற்போந்த பொருளென்னை யெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (கஉ)

ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றெருமுன் ருகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேச மாகு
நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னாத
னன்றருட் கிரியை தன்னா லாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(ப - ரை.) சத்தி ஒன்றதாய் - பராசத்தியாவது (தடையிலா ஞான மெனப் பொதுமையான்) ஒன்றாய்,—இச்சா ஞானக் கிரியை என்று ஒரு மூன்றுகி நின்றிடும் - இச்சாஞானக்கிரியையென (வியாபார பேதத் தான்) மூன்றாய் (அவையே மற்றும் அவ்வக்காரியபேதத்தாற் பலதிற)ப் படும்,—இச்சை (நாதன்) உயிர்க்கு அருள் நேசம் ஆகும் - (அம்மூன்ற னுள்) இச்சாசத்தியாவது முதல்வன் உயிர்கட்கு (மலத்தை நீக்கிச் சிவத் தை) அளித்தற்கண் உளதாகிய கருணையாம்,—ஞானசத்தியான் நன்று

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம், உ.

† துகளறுபேதம் சஉ.

‡ திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசாரம், ௧௧.

எலாம் (நாதன்) நயந்து அறிவன் — ஞானசத்தியால் (அதற்குச் செய்யக் கடவதான) உபாயங்களை யெல்லாம் முதல்வன் நயப்பான் அறிவன்,— அருட்கிரியை தன்னால் அன்று அகிலமெல்லாம் நாதன் ஆக்குவன் - அருளின் வேறல்லாத கிரியாசத்தியால் அறிந்தபோதே அவற்றை (அவ்வாறே) முதல்வன் சங்கற்பித்துச் செய்வன் என்க.

(பொ - ரை.) பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமையா நென்றாய், இச்சா ஞானக்கிரியையென வியாபார பேதத்தான் மூன்றாய், அவையே மற்றுமவ்வக்காரிய பேதத்தாற் பலதிறப்படும். அம்மூன்றும் முறையே, உயிர்கட்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தை யளித்தற்கண்ணுளதாகிய கருணையும், அதற்குச் செய்யக்கடவதான உபாயங்களை யெல்லாம் அறியுமறிவும், அவற்றை யவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமுமாம் எ-ம்.

* “ உள்ளியதெல்லாம் ” என்றற்போல நன்றெலா மென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதே யென்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வரணுருவென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தானொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுவரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான் முதலென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சுரு)

சீவனு மிச்சா ஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்ப னாவனென் றிடின நாதி மலமிவற் றினை மறைக்குங் காவல னிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன் பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும்.

(ப - ரை.) இச்சா ஞானக்கிரியையால் சீவனும் சிவனை ஒப்பன் ஆவன் என்றிடின - இச்சா ஞானக்கிரியை மூன்றும் (முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையே பற்றி உயிர்களு) முதல்வனோடொக்கும் போலுமெனின் (அங்ஙனம் ஒக்குமென மலையற்க),—இவற்றினை அநாதி மலம் மறைக்கும் - இவற்றினை (க்கேவலத்தின்) அநாதி மூல மலம் மறைக்கும்,—காவலன் இவன் செய் கன்மத்து அளவினில் கொடுப்பக் காண்பன் - (சகலத்தின்) முதல்வன் உயிர்கள் செய்கின்ற கன்மத்

தளவிற்கேற்ற பயன் அளிக்க (ஏகதேசப்பட்டு) அனுபவிக்கும்,—பாவி ஆம் புத்தி முத்திப்பயன் கொளும் பண்பிற்குமும் - (அக்கன்மத்தான்) வரக்கடவதாகிய போகப்பயன் (போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறுகிய) முத்திப்பயனும் (முதல்வன் கொடுப்பவே) கொள்ளு முரிமையுடையன வாம் (ஆகலான் இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமைபெரிதாகலின்) என்க.

(பொ - ரை.) இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கு முனவென்பது மாத்திரையேபற்றி உயிர்களும் முதல்வனோடொக்கும் போலுமென மலையற்க. இவை அவை போலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபடுதற்குரிய தன்மையும், சகலத்திற்கு கன்மத்தளவின் ஏகதேசப்பட்டு நிகழ்தற்குரிய தன்மையும், அக்கன்மத்தால் வரக்கடவதாகிய போகப்பயன் போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறுகிய முத்திப்பயனும் முதல்வன் கொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத் தன்மையும், உடைமையான், இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின் எ - ம்.

பண்பு தன்மை.

பாவி வடசொல்.

புத்திபோ வென்னுமுவமவருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙன முரையாதார் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோடலென்ப துணர்ந்திலர்.

இதனானே சிவசமவாதிமதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனைச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான் முதலென்று ஒருபொருண் மேல் வைத்தோதுதல் அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ் செய்யுட்க ளெழுந்தன வென்பது. (சுச)

ஞானமே யான போது சிவன்றொழின் ஞான மொக்கி
னீனமில் சதாசி வன்பே ரீசனாந் தொழில தேறி
ஞானமேற் கிரியை வித்தை யுருத்திர நிலைய போக
மானபே ரதிகா ரத்தோ டதிகா ணத்த னுமே.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டும் ஒரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையை யொழித்து ஒழிந்த விரண்டனுள்) ஞானமே ஆனபோது சிவன் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கற் சிவமெனவும்,—தொழி (லே ஆனபோது) - ஞானம்—கிரியையேயாய் வியாபரிக்கற் சத்தியெனவும்,—ஒக்கின் ஈனம் இல் சதாசிவன் - (ஞானக்கிரியைகளாகிய இவ்விரண்டும்) ஒத்து வியாபரிக்கின் மேம்பட்ட சதாசிவமெனவும்,—தொழிலது ஏறின் பேரீசன் ஆம் - (ஞானங்குறைந்து) கிரியையேறி வியாபரிக்கின் மகேசுரமெனவும்,—கிரிபை ஊனமேல் வித்தை-கிரியை குறைந்து (ஞானமேறி) வியாபரிக்கற் சுத்த வித்தை யெனவும் ஐவகைப்பட்டு,—இலயம் போகம் பேர் ஆன அதிகாரத்தோடு - (அவ்) விலயம் போகம் பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும்,—அதிகாரணத்தன் உருத்திரன் ஆமே - (அவத்தைக்கேதுவாய் வங்னம் வேறுபட்ட) ஆதாரங்களையுமுடையனாய் மகா ருத்திரனெருவனே .(அவ்வப் பெயர் பெற்று) நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள், யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையை யொழித்தொழிந்த ஞானங்கிரியைகளிரண்டும், தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரித்தலானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானும், சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மகேசுரஞ் சுத்தவித்தை யென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போகம் அதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும், அவத்தைக் கேதுவாய் அங்ஙனம் வேறுபட்ட ஆதாரங்களையு முடையனாய் உருத்திர நெருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பன் எ - ம்.

உருத்திரனெனவியையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின்.

அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பணையும் பிரிநில யோசாரத்தையுந் தொழிலென்பதனோடுங் கூட்டுக.

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்கிலென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க,

பேரீசன் மகேசனென்னும்பொருட்டு.

ஆதாரம் அதிகாண்மென்பன ஒருபொருட் கிளவியென்பது மேலு முரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதி காரணங்க ளியாவை அவற்றிபல்பெண்ணையோவெனின், அது வருஞ் செய் யுளிற் கூறப்படும். (சுரு)

வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்க னோந்துஞ் சுத்ததத் துவஞ்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவ மாகு நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலைமை யாலே வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே.

(இ - ள்) வித்தையோடு ஈசர் சாதாக்கியம் சத்தி சிவங்கள் சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் சிவன்றன் சுதந்திர வடிவம் ஆகும் - (அவ்வவ்வியாபாரங் கட்டிடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த) அவ்வப்பெயரே பெயராக வுடையனவாஞ் சுத்த தத்துவமைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய அகிட்டானமுமாம்,—கருமத்தாலே (முற்பிற்பாடு) வருவித்தார் - (முன் பின்னாக நிகழு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின்) வியாபார பேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறினாராயினும்,—காலம் நீங்கியநிலைமையாலே— (இவ்வைந்தந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாகிய) காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின்,—முற்பாடு வைத்திலர் - (காலம்பற்றி) முற்பிற்பாடு கூறிற்றிலர்,—நித்தம் என்று உரைப்பர் - (காலவரையறையைக் கடந்து நின்றலான் அதுபற்றி இவை சிவபிரானுக்கு) நித்தியவதிட்டானமென்று உரைப்பர் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வவ்வியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப் பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையன வாஞ் சுத்ததத்துவமைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய வதிட்டானமுமாம். முன்பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரியாசத்தி களின் வியாபார பேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப் படினும், இவ்வைந்தந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாய் காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையிற் காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாது, காலவரையறை யைக் கடந்து நின்றலால்; அதுபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்திய வதிட்டானமென் றுரைக்கப்படும் எ - ற்.

அந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாகநின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானே யதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென் றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுக ஞடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திர வடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, நித்த மென்றுரைப்பரென்றும், நித்தமாதற் கேதுக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலை மையாலென்றும், அற்றேற், கால நீங்கியவழி இவற்றின் றோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம் பற்றி யன்றென்பார்'வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தால்' என்றுங் கூறினார்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வியாபார பேதங்களை.

அந்த வியாபாரங்கட்குக் காரணங்கலையித்திரியெனப் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின்மை பற்றி முற்பிற்பாடுண்மைக்கு இழுக்கின்மையு மறிக.

அற்றேல், இலயசிவன் முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்னுது சுத்தசிவ னொருவனே இவ்வதிகாரணங்களைப் பற்றிய வியாபார பேதத்தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தை யெய்துவனெனின் விகாரியாவான்போலு மெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. ()

ஒருவனே யிராவ ன்றுதி பாவக முற்றாற் போலத்
தருவனில் வருவ மெல்லாந் தன்மையுந் திரியா னாகும்
வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும்.

(ப - ரை.) ஒருவனே இராவணன் ஆதி பாவகம் உற்றாற்போல - ஒருவன் (கூத்திற்குரிய) இராவணுதி பலவேடங்கட்டி நடத்தானாய் னுந் தன் தன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமை போல,—தருவன் இவ்வருவ மெல்லாம்-முதல்வன் (ஐந்தொழிற்குரியனவாய்) இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேத வடிவெல்லாம் எய்தியும்,—வரும் வடிவு எல்லாம் - வரப்பட்ட அவ்வடிவுவேறுபாடெல்லாம்,—சத்தி தான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும் போல மன்னி - சத்தியுந்தானும் மரமும் வயிரமுமாகிய அவ்விரண்டும் போல நிலைபெற்று,—சிவத்தினோடு இயைந்து நிற்கும் சத்தி - குண குணபாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—

தன்மையும் திரியானும் - (அதுபற்றித்) தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவான் அல்லன் என்க.

(பொ - ரை.) ஒருவன் கூத்திற்குரிய பல வேடங்கட்டி நடித்தானாயினுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல, முதல்வன் ஐந்தொழிற் குரியனவாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதமெல்லா மெய்தியும் அவ்வேறுபா டெல்லாங் குணகுணிபாவ மாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அது பற்றித் தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவான்ல்லன் எ - ம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்மையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின் மறு.

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார்.

அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙன மெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சுஎ)

பொன்மை லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின் றன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லா நின்மலன் றுஞத் தோன்றி நிலைமையொன் றுயே நிற்பன் முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே.

(ப - ரை.) பொன்மை நீலம் ஆதி வன்னம் பொருந்திட - பொன்மை நீலாதிகளைத் தன் னிறமே பற்ற, —பளிங்கு அ வற் றின் தன்மையாய் நிற்குமாபோல் - (தானும்) அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி) நிற்கும் படிசம்போல, —நின்மலன் சத்தி தன் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேத மெல்லாம், —தான் ஆத்தோன்றி நிலைமை ஒன்றாயே நிற்பன் - தானாகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன், —முன் அருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் - (அவன் யாண்டுங்) கருதப்பட்ட அருட்சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவான் (அன்றி), —தான் (ஆக) முளையான் அன்றே - தானாக லேறு தோன்றாதுகலான் என்க.

(பொ - ரை.) பொன்மை நீலாதிகளைத் தன்னிறமே பற்றத் தானும் அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமை

யின்றி நிற்கும் படிசும்போல, முதல்வனுர் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லார் தானாகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவானன்றித் தானாக வேறு தோன்றுகலான் எ - ம்.

வன்னம் படிசுநிறம்.

ஏகாரர் தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைதன்னொலாக்குவன் என்றும்போல.

ஆகவென வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத் தொன்பது செய்யுளுந் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. (சுஅ)

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையிவ் வுலக மெல்லா மொத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முணர்குண குணியு மாகி வைத்தன னவளால் வந்த வாக்கமில் வாழ்க்கை யெல்லா மித்தையு மறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார்.

(ப - ரை.) சத்தியும் சிவமும் ஆய தன்மை - (இறைவன் இவ்வாறு) சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் (வைத்தலானன்றே),—இவ்வுலக மெல்லாம் - (பலவேறு வகைப்பட்ட) இவ்வுயிர் வடிவங்கள் அனைத்தும்,—ஒத்து ஒவ்வா ஆணும் பெண்ணும் - (அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாம்) ஒத்து(க்குறி குணங்கள்) ஒவ்வாது (இருவேறு வகைப்பட்ட) ஆணும் பெண்ணுமாக,—உணர்குண குணியும் ஆகி வைத்தனன் - (அவ்வவ்வியோரிக்குள் அவ்வக் குறிகட்கேற்ப) உணரப்படும் (இருவேறுவகைக்) குணங்களையுடையன வாயடங்கித் தம்முட்குடிக் களித்து வாழாரிற்பச் செய்தனனாகலான்,—இவ்வாழ்க்கையெல்லாம் - (இப்படியே) ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாம்,—அவளால் வந்த ஆக்கம் - சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வு (என்பது அறியப்படும்),—இத்தையும் அறியார் - (அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய) இம்முறைமையும் உணரார்,—பீடலிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார் - பீடலிங்க வடிவமே (அவ்வன் இருவேறுவகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சான்றாகவும் அதனையும்) உணரார் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவன் இவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் வைத்தலா னன்றே, பல்வேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களினைத்துங் குறி யானுங் குணத்தானும் ஆண்பெண்ணென அவ்வய்யோனிக்குள் இருவேறுவகையா யடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழா நின்றனவாகலான், இப்படியே ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்வுக் கெல்லாஞ் சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வென்பதறியப்படும். அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாய்படி சிவமுஞ் சத்தியுந் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனமிருவேறு வகைப் பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக வறியச்செய்தல் சான்று எ - ம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப்பிறப்புக்கியை வடிவங்களெல்லா மொத்தங் குறிகுணங்களொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல். ஆண் பெண்ணென்பன குறியுணர் நின்றன. உணர்குணகுணியுமாகி யென்பது, அவ்வக்குறிகுண உணரப்படு மிருவேறுவகைக் குணங்களை யுடைய குணியுமாகி யென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது, ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைக் குணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக்குணமுடையனவாதல். ஈண் டிக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபணமென் றுற்போல.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல்லாம் அவய வப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத் தாவை யுடையனவாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றும் தோன்றுவனவா தலும், அவனையே முதற்கடவுளாகவுடையனவாதலும் என்னுமிவை.

இதனானே தான் முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல் வனுக்குரிய பொதுவியல்பினத்தான் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (சுக்)

சிவனரு வருவு மல்லன் சித்தினோ டசித்து மல்லன் பவமுதற் ரெழில்க் கொன்றும் பண்ணிடு வானு மல்லன் தவமுத லியோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் றானே யிவைபெற வியைந்து மொன்று மியைந்திடா வியல்பி னானே.

(ப - ரை.) சிவன் அரு உருவும் அல்லன் - சிவபிரான் அருவும் உரு பும் அல்லாதவன், —சித்தினோடு அசித்தம் அல்லன் - சித்தம் அசித்தம்

அல்லாதவன்,—பவம் முதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவானும் அல்லன் - சிருட்டிமுதலிய வைந்தொழில்களில் ஒன்றுஞ் செய்வானும் அல்லாதவன்,—தவம் முதல் யோக போகம் தரிப்பவன் அல்லன் - தவமுதலிய வற்றிற்குரிய யோகபோக வடிவங்கொள்வானும் அல்லாதவன்,—தானே இவை பெறஇயைந்தும் - (ஆதலால்) அம்முதல்வன் தடத்தலக்கணமாகிய இவற்றைப் பொருந்தி நின்றானாயினும்,—ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினானே - அவற்றைச் சிறிதும் பொருந்தாத சொரூபலக்கணத்தையுடையான் (அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறிப்போந்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொரூபலக்கணமெனப்படுந் தன்னுண்மை இவற்றின் வேறும்; அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படும் எ-ம்.

இதனானே முதல்வனுக் குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ0)

மு த ற் ரு த் தி ர மு டி ந் த து.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௯௦.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகி மருவிடு மென்றதன்கட்படும் அவாய் நிலையை நிரப்புவதற்குப் புநருற்பவமாமா றுணர்த்துமுகத்தானே ஆண்டெல்கிற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறியவாசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைய ஏனைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற் காரியப்படுமோறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உஸகெலா மாகி வேறு யுடனுமா யொளியா யோங்கி யல்கிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்லத் தலைவனா யிவற்றின் றன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே நிலவுசீ ரமலனாகி நின்றன னீங்கா தெங்கும்.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவபிரான் புநருற்பவஞ் செய்யுங்கால்) உலகு - உயிர்களிடத்தே,—எல்லாம் ஆகி - (கலப்பினால் உடலுயிர் போல) அவ்வுயிர்களேயாய்,—வேறு ஆய் - (பொருட்டன்மையாற் கண் அருக்கன்போல) அவற்றின் வேறுமாய்,—உடனும் ஆய் - (உயிர்க்குயிரா தற் றன்மையாற் கண்ணொளி ஆன்மபோதம் போல) உடனுமாய்,—ஒங்கி ஒளி ஆய் - (அவ்வவ்வுயிர்களின் வழி) ஒங்கி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும்,—ஆணையின் - தனதாணையான் வரும்,—கன்மத்து - இருவினைக் கேற்ப,—அலகு இலா உயிர்கள் - எண்ணிறந்த அவ்வுயிர்கள்,—அமர்ந்து செல்ல - (ஐந்தொழிலிற்) பட்டுச்செல்லுங்கால்,—தலைவனாய் - (அவ்வைந்தொழினைடாத்துவதாகிய) பதிரூபமாகியும்,—இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி - அத்தன்மைகளின் வேறாய்,—நீங்காது - அவற்றோடுத் தாதான்மியமாய்,—எங்கும் தானே நிலவு சீர் அமலனாகி நின்றனன் - எவ்விடத்துந் தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனாய் நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறிப்போந்த சிவன், புநருற்பவஞ் செய்யுங்கால், உயிர்களிடத்து உடலுயிர் கண்ணருக்க னறிவொளி போற் பிறிவருமத்துவிதமாய் அவ்வவ்வுயிர்களின்வழி நிற்பதாகிய

சத்திரூபமாயும், தனதானையான் வரும் இருவினைக்கேற்ப அவ்
வயிர்கள் ஐந்தொழிவிற்பட்டுச் செல்லுங்கால் அவ்வைந்தொழில்
நடாத்துவதாகிய பதிரூபமாகியும், அத்தன்மைகளின் வேறாய்
அவற்றோடு தாதான்மியமாய், எவ்விடத்துந்தானே சுயம்பிர
காசரூபாமியல்புடையனாய் நிற்பன் எ - ம்.

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந் தோய்வின் நித்
தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், உல
கெலாமாகிவேறா யுடனுமாய் இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந் தன்மையிற்
சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தானிருதிற்ப்பட்டு, பின் ஐந்தொழில் செய்
யுந் தன்மையிற் பதியெனப் பெயர்பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற்
றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினார்.

சுண்டெலகமென்றது உயிர்களை.

ஒளியென்றது சத்தியை.

தலைவனென்னினும் பதியென்னுமொக்கும்.

நீங்காமை தாதான்மியம்.

இச்செய்யுள் முதனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாகூற்றதாமாறு
கண்டு கொள்க.

(க)

முதலதிகரணம்.

ஒன்றென மறைக ளெல்லா முரத்திட வுயிர்க ளொன்றி
நின்றன னென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி
னன்றவை பதிதா னொன்றென் றறையும்க் கரங்க டோறுஞ்
சென்றிடு மகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே.

(ப - ரை.) மறைகள் எல்லாம் - வேதங்களினெல்லாம்,—ஒன்று
என உரைத்திட - ஆன்மா ஒருவனென்று உரைத்திடவும்,—உயிர்கள்
ஒன்றி நின்றனன் என்று - உயிர்களோடு கலந்து உடனாய் நிற்ப
னென்று,—பன்மை நிகழ்த்துவது என்னை என்னின் - பன்மை கூறு
வது யாதெனின்,—அவை பதிதான் ஒன்று என்று அறையும்-அவ்வேதங்
களின் ஆன்மா வகனையென்பதற்குப் பரமான்மா ஒருவனே யென்பது
தாற்பரியமாகக் கூறுதலின்,—அன்று - அதுபற்றி முரணுதலின்மை
யான் (மேலைச்செய்யுளின் வேரூயென்றதூஉம்),—அக்கரங்கள் தோறும்
சென்றிடும் அகரம்போல - ஒன்றாகிய அகரம் பல வெழுத்துக்களின்
விரவிநிற்றல் (காணப்படுதலின் அங்ஙனம்) போல,—சிவனும் சேர்ந்தே
நின்றனன் - ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவி நின்றனன்
(எனல் யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கைக்கிடமின்மையான் உடனுமாயென்ற
தூஉம் அமைவுடையன) என்க.

(பொ - ரை.) வேதத்துள் ஆன்மாவேகனையென்பதற்குப்
பரமான்மா வொருவனையென்பது தாற்பரியமாகலான் அதுபற்றி
முரணுதலின்மையான், மேலைச் செய்யுளின் வேரூயென்றதூஉம்,
ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் காணப்
படுதலின் ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநிற்றல்
யாங்ஙனமென்னு மாசங்கைக்கு இடமின்மையான், உடனுமா
யென்றதூஉம், அமைவுடையன எ - ம்.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

(உ)

உருவொடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேறாய்
வருவது போல வீச னுயிர்களின் மருவி வாழ்வன்
றருமுயி ரவனை யாகா வுயிரவை தானு மாகான்
வருபவ னீவைதா னாயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றோ.

(இ - ள்.) உயிர் உருவொடு கருவி எல்லாம் கொடு நின்று - உயிர் (நரம்புமுதலியவற்றால் பிணிக்கப்படுங்) தனுவையும் (ஐம்பொறி முதலிய) கருவிகளையும் கைக்கொண்டு உடனாய் நின்ற வழியும், —வேறாய் வருவது போல - உயிருயிரே உடம்புடம்பே (உயிருடம்பா யொழியாது உடம்புயி ராகமாட்டாது) அதுபோல, —சசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன் - முதல்வன் உயிர்களோடு அபேதமாய்க் கலந்து நிற்பன் (அங்ஙனம் நின்றவழியும்), —தானும் உயிரவை ஆகான் தரும் உயிர் அவனை ஆகா - (முதல்வன் முதல்வனே உயிருயிரே) முதல்வனுயிரா யொழியான் பொருந்திய உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது (அவ்வாறாயினும் உயிரவ்வுடம்பின் வேறுகியும் அதுவாகிநிற்றல் காணப்படுதல்போல), —இவைதான் ஆயும் வேறும் ஆய் மன்னி நின்றே வருபவன் - முதல்வன் அங்ஙனம் வேறுகியும் உலகெலாமாகி நின்றல் அமைவுடையன் என்க.

(பொ - ளா.) முதல்வன் அங்ஙனம் வேறுகியும் உலகெலாமாகி நின்றல் அமைவுடைத்தென்பது உடம்பின்கண்ணாகிய உயிரியல்பின் வைத்துக் கண்டு கொள்க ள - ம்.

ஐ சாரியை.

அவை பகுதிப்பொருள் விசுதி.

நின்று வருபவனென வியையும்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய முக்கூற்று மதங்களையும் பரிகரித்து, உலகெலாமாகி வேறாயுடனுமாயென்ற முதற்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக் கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர்.

இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடைகளே மேலேச்சுத்திரத்து ளியையுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர்.

அஃதங்ஙனமாக, முதலூற்பொருளை முதலூலிற் கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகை யாப்பினுள்ளான் முபற்றிச் செய்

வதன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்றி, அன்றவை பதிதா னென்
 மென்றறையும் எனவும், உருவொடு கருவியெல்லாம் எனவும், பிருண்
 டெஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறே கூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்று
 போலுமெனின்,—* “ முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழி
 யும் - பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு - முன்னோரின் - வேறு
 நூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங் - கூறுபழஞ் சூத்திரத்
 தின் கோள் ” என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழி யங்ஙனங்
 கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபென விடுக்க; இதனானே கூறியது கூற
 லென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டு கொள்க.

இனி நார்பத்தேழு செய்யுளான் அலகிலாவயிர்கள் கன்மத்தானையி
 னமர்ந்து செல்லவென்ற இரண்டாங் கூற்றிற் அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்
 கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (ங)

இரண்டாமதிகரணம்.

இருவினை யின்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து
வருவது போவ தாகு மன்னிய வினைப்ப லன்க
டருமரன் றரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே
மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களு மறுமைக் கண்ணே.

(ப - ரை.) இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போந்த வுயிர்,—இருவினை—
(முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக்கிடந்த) இருவினைக்கீடாக, — இன்பத்
துன்பத்து - (இப்பிறவியின் வரும்) இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியான்
(மேலும் வினையேறுதலின்),—பிறந்து இறந்து - (அதனால் மீளமீள்பு)
பிறந்திறத்தலும், — போவது வருவது ஆகும் - (துறக்கநிரயங்களிற்)
சென்று மீடலுமுடைத்தாகலான்,—மன்னிய வினைப்பலன்கள் - (உடம்
பொடு) நிலைபெறும் அவ்வினைப்பயன்களை,—தரணியோடு தராபதிபோல-
மருத்துவனும் வேந்தனும் போல,—அரன் தரும் - முதல்வனே (அவ்வு
யிர்க்குத் தனதானையாற்) கூட்டுவன் (அவ்வாறன்றி),—வடிவும் கன்ம
பலன்களும் - உருவுங் கன்மப்பயனுஞ் (சடமாகலின்),—தாமே மறுமைக்
கண்ணே மருவிடா - அவைதாமே மறுமைக் கண்ணேவந்து கூடமாட்டா
என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறிப்போந்தவுயிர், முற்பிறவியிற்
செய்யப்பட்டுக் கிடந்த இருவினைக்கீடாக இப்பிறவியின் வரும்
இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியான் மேலும் வினையேறுதலின், அதனால்
மீளமீள்பு பிறந்திறத்தலும் துறக்கநிரயங்களிற் சென்று மீடலு
முடைத்தாகலான், உடம்போடு நிலைபெறு மவ்வினைப்பயன்களை
மருத்துவனும் வேந்தனும்போல, முதல்வனே அவ்வுயிர்க்குத்தன
தானையாற் கூட்டுவன், அவ்வாறன்றிச் சடமாகிய அவைதாமே
மறுமைக்கண் வந்து கூடமாட்டா எ - ம்.

தரணமென்னும் வடமொழி கடத்தலென்னும் பொருட்டாகலான்,
நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தரணியெனக் காணக் குறி

யாயிற்றென்பது; அற்றகலினன்றே, மருத்துவனுரைத்த தூலினென முன்னர் வகுத்துக்கூறுவாராயினு ரென்பது.

இதனானே முதல்வ னவ்வாறுமூவகையுமாய் நிற்றலானுயபயன் இது வென்ப துணர்ந்துமுகத்தான் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (ச)

இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தென்னி னெருதன்மை யியல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி வருவதென் மலருந் தீயு மருவலின் வாசம் வெம்மை தருவதெ னீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே.

தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழலும்வந் தணைய நீரின் மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னுனு முன்னிய ின்பத் துன்ப முறுமுயி ருணர்வில் லாத துன்னிய வசித்தை யின்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே.

(ப - ரை.) இருவினை என்னை - இருவினையே யில்லை,—இன்பத் துன்பங்கள் இயல்பது என்னின் - இன்பத்துன்பங்களின் தன்மை இயல்பேயாகுமெனின், — இயல்புக்கு ஒருதன்மை உள்ளது - இயல் பினுக்கு ஒரு தன்மையுள்ளதன்றி,—ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வரு வது என் - ஒரு பொருட்டுத் (தம்முண் மாறுபட்ட) இரண்டு தன்மை வருவது யாது (அதுகாரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும்),—மலருந் தீயும் மருவலின் - போதும் அனலும் பொருந்துதலான் (அன்றி),— வாசம் வெம்மை - மணமும் வெப்பமும்,—நீர் என் செய்து தருவது - தண்ணீர் யாது காரணத்தாற்றரப்படுவது,—தான் இயல்பு ஆகும் என் அன்றே - (அதனால்) தானே இயல்பாகுமெனின்,—நீரின் தன் இயல்பு ஒழிய - தண்ணீருக்கு இயற்கையாய் தட்பமொழிய,—பூவுந் தழலும் வந்து அணைய - மலருந் தீயும் வந்து பொருந்துதலான்,—இரண்டு செய்தி மன் னியது-வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவாயினவாகலின் (அதுவே ஈண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும்),—உன்னிய இன்பத் துன்பம் உயிர் உறும் - கருதப்படும் இன்பத் துன்ப நுகர்ச்சி உயிராகிய சித்துக்கு (அன்றி)—உணர்வு இல்லாத அசித்தைச் சூழ்ந்திடாவே - அறிவில்லாத் ஈடத்துக்குக் கூடாமையானும்,—துன்னிய இன்பத் துன்பங்கள் இரு வினையினுளும் வரும் - நெருங்கிய அவ்வின்பத் துன்பங்கள் இரண்டற் குங் (காரணம் வேண்டப்படு மாகலான்) இருவினை யெனப்படுஞ் சஞ்சி த்மே ஆண்டைக்குக் காரணமாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஒருபொருட்குத் தம்முண் மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை காரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும், தண்ணீருக்கு வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுள வாயினவாக லின் அதுவே யீண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும், இன்பத் துன்பநுகர்ச்சி சித்துக்கன்றிச் சடத்துக்குக் கூடாமையானும், அவ்வின்பத்துன்பமிரண்டற்குங் காரணம் வேண்டப்படுமாக லான், இருவினையெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணம் எ - ம்.

என்னை யென்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது.

அதுவென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதி அப்பண்பின்மே னின்றது. தன்னியல்பு தட்பம்.

உணர்விலாதவசித்தென்றது * “ அடியளந்தான் ருஅயது ” என்ற ருற்போலக் கொள்க. (ரு - சு)

இம்மையின் முயற்சி யாலே யிருநிதி யீட்டி யின்ப மிம்மையே நுகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி யிம்மையே யிடரு முப்பர் வேறிரு வினைய துண்டே லிம்மையின் முயற்சி யின்றி யெய்திட வேண்டு மிங்கே.

இருவினைச் செயல்கா ணிம்மை யிரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி வருவினை செய்யுங் காலே மடிவரு மடியு மின்றித் தருவினை யதனி லத்தந் தானுந் துயருந் தங்கு மொருவினை செய்யா தோரு முடையரிவ் வலகத் துள்ளோ.

(ப - ரை.) (அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயா மென்பது) முயற்சியாலே இம்மையின் இருநிதி ஈட்டி - முயற்சியால் இம்மைக் கண்மிருந்த பொருள்களை ஆர்ச்சித்து,—இன்பம் இம்மையே நுகர்வர் — இன்பத்தையும் இப்பிறப்பின்கண்ணே அதுபலிப்பரென வடம்பாட்டினும்,—செய்தி இலாதவர் பொருளும் இன்றி - முயற்சியில்லாதவர் பொரு ளீட்டெலுமின்றி,—இம்மையே இடர் உழப்பர் - இப்பிறப்பின் கண்ணே துண்டித்த எய்துவரென எதிர்மறையினும் (வைத்துக் கண்கூடாக அறி யுங்கூட்டத்தலின் அதுவே யுமையும் அதுவன்றி),—இருவினையது வேறு

உண்டேல் - இருவினையென்ப தொன்றுண்டென வேறு (மோர் காரணங்கொள்ளின்,—இம்மையின் முயற்சி இன்றி - இப்பிறப்பின் கண் யாதொரு முயற்சியின்றியும்,—இங்கே எய்திட வேண்டும் - ஈண்டுப் (பொருள்) கைகூடவேண்டும்,—(அஃதின்கையான் அவ்வேறு காரணங் கோடண்மிகையா மென்றது பொருந்தாது),—இம்மை இரும் பொருள் இன்பம் வேண்டி - இம்மைக்கண்ணே மிக்க பொருளின்பங்கள் கருதி,— வருவினை செய்யுங்கால மடிவரும் - வருகின்ற முயற்சியெய்யுமிடத்துத் தளர்வுண்டாகலானும்,—மடியும் இன்றி - தளர்வுமின்றி,—தருவினையத னில் அத்தம் தான் அறும் - பொருந்திய முயற்சிக்கட் பொருளின்றிப் போதலானும்,—தயரும் தங்கும்-(அதனாலே) துன்பமெய்துதலானும்,— இவ்வுலகத்துள்ளே ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் - இவ்வுலகின் கண் யாதொரு முயற்சி செய்யாதாருஞ் செல்வராய்த் தங்குதலானும் (அம் முயற்சி பிறழ்தலும் அவ்விருதிற்றத்தினும் வைத்தறியக் கிடத்தலின் நியத காரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால்),—இருவினைச் செயல் காண் - (அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத) சஞ்சிதவினையென்று அறியப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயா மென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் வைத்துக் கண் கூடாகவறியக்கிடத்தலின், அதுவையமையும், வேறுமோர் காரணங் கோடன் மிகையாமென்றது பொருந்தாது. அஃதொரோ வழிப் பிறழ்தலும் அவ்விருதிற்றத்தினும் வைத்தறியக்கிடத்தலின் நியதகாரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத சஞ்சிதவினை யென்று அறியப்படும் என்க.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்படப்பெற்றார் முதலாயினர் மாட்டுக் காணப்படும் ; ஈண்டு உடையரென்றது செல்வரை; அஃது * “ உடையார்மு னில்லார்போல் ” என்பதனுமறிக.

இவை நான்கு செய்யுளானும் உலகாயதர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படு மிருவினையுண்மை காரியவே துவின் வைத் துச் சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், இருவினையே யமையுமாகலின் † “ முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை - யின்மை புதுத்தி, விடும் ” என்பதபற்றிச்செல்

லும் மனவெழுச்சிக்குப் பயனில்லைபோலுமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (எ - அ)

பேறிழ விற்ப மோடு பிணிமுப்புச் சாக்கா டென்னு
மாறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி யனுப வத்தா
லேறிடு முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ யினிச்செய் கன்ம மெலுடற் சேரு மென்றே.

(ப - ரா.) பேறு இழவு - (எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய) செல்வவறுமைகளும்,—முப்புச் சாக்காடு - (அவற்றானவரும்) உயர்விழிவுகளும்,—இன்பமோடு பிணி என்னும் ஆறும் - (அவற்றையு) இன்பத்துன்பங்களுமாகிய ஆறும்,—முன்கருவுட் பட்டது - முன்னேதானே (குக்குமமாய்க்) கருவினுள் அமைந்து கிடந்தன (வன்றி அப்போதப்போதுளவாவனவல்ல),—அவ் விதி ஏறிடும் அனுபவத்தால் - அவை (பின்னர்த்) தூலமாய்வந்துகூடுதல் (அவற்றை) அனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்,—இனிச்செய் கன்மம்மேல் உடற் சேரும் - (அங்ஙனம் அனுபவித்தற்குத் துணையாக) எழுந்த முயற்சியும் (அவ்வளவினொழியாது) மற்றோருடம்பிற்படு மவ் வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்,—முன்பு செய்த கன்மம் இங்கு இவற்றிற்கு ஏது என்றே - முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வரும் அவ்வாறற்கும் (ஏதுவாயினுற்போலும் அத்தனையே முயற்சியா னுகக்கடவது பிறிதில்லை) என,—நீ தேறு - நீ தெளிவாயாக என்க.

(பொ - ரா.) எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய செல்வ வறுமைகளும் அவற் றான் வரும் உயர்விழிவுகளும் அவற்றையு இன்பத்துன்பங்களு மாகியவாறும், முன்னேதானே குக்குமமாய்க் கருவினுள் அமைந்து கிடந்தனவன்றி அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல; அவை பின் னர்த் தூலமாய் வந்து கூடுதல் அவற்றையனுபவித்தற்குத் துணை யாகிய முயற்சியானும் ; அங்ஙன மனுபவித்தற்குத் துணையாக வெழுந்த முயற்சியும் அவ்வளவினொழியாது மற்றோருடம் பிற்படும் அவ்வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும் ; முற்பிற வியினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வருமவ்வாறற்கும் ஏதுவாயி னுற் போலுமத்தனையே முயற்சியானுகக்கடவது பிறிதில்லை
எ - ம்;

பிணியென்றது, ஈண்டுத் துன்பமாத்நிரையேயுணர்ந்தி நின்றது.
“ நோயுமின்பமும் ” என்றார் தொல்காப்பியனாரும்.

ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின்மேற்று; அது “ விண்ணோர்க்
கெல்லா மூப்பாய் ” என்பதனானும் மூத்ததிருப்பதிக மென்பதனானு
முணர்க.

சாக்காடுபோறலின் இழிவைச் சாக்காடென்றுபசரித்தார்.

வினாமூப்புச்சாக்காடுகள், பேறிழவின்பம் பிணிபோலத் தம்முண்
மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப் பொருள்களை உடன்
கூறாமையானும், இவற்றுளடங்குதலின் வேறுகூறவேண்டாமையானும்,
காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின்கண் னியமறுத்தல் வேண்டாமை
யானும், அவற்றையுடன் வைத்தெண்ணி யுரைசெய்தல் பொருந்தாமை
யறிக.

ஒடு எண்ணின் கண் வந்தது.

சூக்குமவவத்தையிற் பாகுபாடினமைபற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப்
பாலாற் கூறினார்; கூறவே ஏறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்குமென்ப
தாயிற்று; இது சற்காரியவாதம்.

அனுபவமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

முன்புசெய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்
டுவமை; ஈண்டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை; மேலே வினையென்
றது மது. (க)

உடற்செயல் கன்ம மிந்த வுடல்வந்த வாறே தென்னின்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த வுடல்வி னைக்குந்
தொடர்ச்சியா லொன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட்டநாதிவித்தி
னிடத்தினின் மரம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(ப - ரை.) உடற் செயல் கன்மம் - தனுவின் செய்தியாற் கன்ம
முண்டாம்,—இந்த உடல் வந்தவாறு ஏது என்னின்—(அந்மேல்) இத்தனுவ
வுண்டாதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விடப்படும் முன் உடம்பின்
வினை - நீங்கப்பட்ட முற்றனுவின் கன்மம்,—இந்த உடல் வினைக்கும் -
இத்தனுவைவினைக்கும்,—வித்தின் இடத்தினின் மரம் - வித்தின்கண்
மரமும்,—மரத்தின் வித்தும் வந்து இயையும் ஆபோல் - மரத்தின்கண்

வத்தும் வந்து பொருந்துமாறுபோல,—ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியால் - தம்முட்காரணகாரியமாய்,—தொன்று தொட்டு அநாதி - தொன்று தொட்டுப் பிரவாகாநாதி (யாய்வருதலின் அவற்றிற்குத் தம்முண் முற்பிற்பாடு முடியாது) என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் உடலும் வினையும், வித்தும் மரமும் போலத் தம்முட் காரணகாரியமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதியாய் வருதலின், அவற்றிற்குத் தம்முண் முற்பிற்பாடு முடியாது எ - ம்.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமெனமலையற்க, அவ்விரண்டற்கும் மூலமாகிய குக்குமவுடம்பு வேறுண்மையின். (௧௦)

முற்செயல் விதியை யிந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தா
னிச்செயல் பலிக்கு மாறெனிதமகி தங்கண் முன்~~து~~ ன
ரச்செயலான விங்கு மவைசெயின் மேலேக் காகும்
பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் றொடருஞ் செய்தி.

(ப - ரை.) முன் செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தான் - (அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான்) முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி (இப்பிறவியின்வரும் செல்வமுதலிய அவ்வாற்றும் ஏதுவாய்) அவற்றை இம்முயற்சியாகிய துணையால் அதுபவித்தாலும்,—இச்செயல் பலிக்கும் ஆறு என் - (அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாகவருகின்ற) இம் முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின் (நன்று சொன்னாய்),—இதம் அகிதங்கள் முன்னர் அச்செயல் ஆனால் - முன்வினையெனப்படும் இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழுமுயற்சியே யன்றி வேறின்மையானால்,—இங்கும் அவை செயின் மேலேக்கு ஆகும் - இங்கும் அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலேக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும் (அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல்வரக் கடவதொன்றில்லை போலுமெனின் அற்றன்று),—பின் செயாது அனுபவிப்பது இன்று செய்தி பின்தொடரும் - அனுபவமாவது பின்னர் முயற்சியை ஒட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலின் (பிராரத்தவினை அனுபவ முள்ளவளவும் முயற்சியும் ஒருதலையான் உண்டென்பது பெறப்படுதலின்) அனுபவமுள்வழி மேலேக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல், இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் முன்புசெய்த கன்மம் இங்கிவற்றிற்கேதுவென்பதூஉ மொக்கு

மாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாக வருகின்ற முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின்,— நன்று சொன்னாய்; முன்வினையெனப்படுமிதமகிதமாவன முற்பிறவியினவ்வாறு நிகழு முயற்சியேயன்றி வேறின்மையான் அதனையுடம்பட்டார்க்கு அந்நயம்பற்றி இங்கு அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும். அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கூடவதொன்று இல்லையோலுமெனின்,—அற்றன்று; அனுபவமாவது முயற்சியை யொட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலிற் பிராரத்தவினையனுபவமுள்ளவளவும் முயற்சியும் ஒருதலையானுண் டென்பது பெறப்படுதலின், அனுபவ முள்வழி மேலைக்கு வரக்கூடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக எ - ம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரென்றதும் வருந்திச் செய்ய வேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பது கருத்து. மரங்கண் முதலியவற்றிற்குந் தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக் கோடற் குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்துகொள்க. யாண்டும் பிற ழாமை யுணர்த்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுபவிப்பதின்று என எதிர் மறைமுகத்தான் வரைசெய்து கூறினாரென்பது.

ஆனாலென்பது தெளிவின் கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனேயானால் என்றற்போல.

அற்றேல், ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்றொன்றன் பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கண் முன்னர் அச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்த தென்பது. (கக)

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை புணவு மாகி ஞாலத்து வருமா போல நாஞ்செயும் வினைக ளெல்லா மேலத்தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே.

(ப - ரை.) ஞாலத்து விளைந்தவை - உலகத்தின் கண் (உணவின் பொருட்டு) விளைந்த கனி முதலாயின,—உணவும் ஆகி மேலைக்கு வித்தும் ஆகி வரும் ஆ போல - உணவுமாய் மேலைக்கு வித்துமாய் வருமாறுபோல,—நாம் செய்யும் வினைகளெல்லாம் - நாமென்னு முனைப்பாற்

செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியும்,—என்றும் முறைமையோடே எலத்தான் பலம் ஆ (வந்திடும்) - எஞ்ஞான்றும் முறையாற் பொருந்த(ச் செயல்வகையால் வினைக்கீடாய் வரும்) அனுபவத்தைப் பயக்கும்,—செயும் இதம் அகிதங்கட்கெல்லாம் மூலத்தது ஆகி வந்திடும் - (கருத்துவகையாற்). செய்யா நின்ற இதமகித மெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப் பயக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) உலகத்தின் உணவின்பொருட்டு வினோந்த கனிமுதலாயின உணவுமாய் வித்துமாதல் கண்டாமன்றே ; அது போல், நாமென்னு முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுஞ் செயல்வகையான் வினைக்கீடாக வரும்னுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்துவகையான் இதமகித மெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப் பயக்கும் எ - ம்.

இவ்வியல்பு தொன்று தொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவு படாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்று மென்றார்.

மூலத்ததென்னுமொருமை அத்தருமத்தின்மேனின்றது ; இதமகி தங்களென்பது என வருகின்றதுமது.

* “ உஹியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும் ” என்றற்போல ஈண்டு ஒடு ஆளுயிற்று.

இவை நான்கு செய்யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென்ப துணர்ந்து முகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை பெறப்படாதென்னுமவர் மதம்பற்றி, ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வருவாயினியல்புகூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அம்முயற்சியினுளவாகிய இதாகிதங்களதியல்பாமாறும் அவை பின்னர்ப் பயப்படுமாறும் யாங்ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (௧௨)

இதமகி தங்க ளென்ப திகன்மன வாக்குக் காரியத் திதமுயிர்க் குறுதி செய்த லகிதமற் றதுசெய் யாமை யிதமகி தங்க ளெல்லா மிறைவனே யேற்றுக் கொண்டிங் கிதமகி தத்தா லின்பத் துன்பங்க ளீவ னன்றே.

(ப - ரை.) இதம் அகிதங்கள் என்பது - இதாகிதங்களாகிய கன் மங்களதியல்பு யாதெனின்,—இகல் மனம் வாக்குக் காயத்து - மாறு பட்ட மனவாக்குக் காயங்களால்,—உயிர்க்கு உறுதி செய்தல் இதம் - உயிர்க்கு உறுதி (யென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச்) செய்தலே இதம்,—மற்றது செய்யாமை அகிதம் - அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதம்,—இறைவனே இதம் அகிதங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு - (ஆதலால் அவ்விரண்டினையும் அறியவல்ல) முதல்வனே அவற்றைக் கைக்கொண்டு,—இங்கு இதம் அகிதத்தால் - இவண் அவ்விதாகிதமாய கன்மத்துக்கேற்ப,—இன்பத் துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே - இன்பத்துன்பமாகிய பயன் அளிப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர்க்குறுதியென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச் செய்தலே இதம், அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதமாகலான், அவ்விரண்டினையுமறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக்கொண்டு பயனளிப்பன் எ - ம். (கஉ)

இறைவனிங் கேற்ப தென்னை யிதமகி தங்க ளென்னி
னிறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி னிலைமை யாரு
மறமலி யிதஞ்செய் வோருக் கறுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி யகிதஞ் செய்யி னிக்கிர கத்தை வைப்பான்.

(ப - ரை.) இறைவன் - முதல்வன்,—இதம் அகிதங்கள் - (ஆன்மாக்கள் செய்த) இதாகிதமாகிய கன்மத்தை,—இங்கு ஏற்பது என்னை என்னின் - இவ்விடத்தே ஏற்றுக்கோடற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நிறை பரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமை ஆகும்-யாண்டும் நிறைந்த அம்முதல்வன் உயிர்கள் வீடுபேறடைதற் பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம் (கருணையாயினுங் காரணம் இருவேறு வகைப்பட நிகழ்ந்தமையின் பயனும் இருவேறு வகைப்படச் செய்யவேண்டிதலான்),—அறம் மலி இதம் செய்வோருக்கு - அறமிகுந்த இதமாகிய வினை செய்வோருக்கு,—அறுக்கிரகத்தைச்செய்வன் - அறுக்கிரகத்தைப் புரிவன்,—மறம் மலி அகிதம் செய்யின் - மறமிகுந்த அகிதமாகிய வினைசெய்யின் (அவருக்கு),—நிக்கிரகத்தை வைப்பன் - நிக்கிரகத்தைச் செய்வன் என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வன் அவற்றையேற்றுக் கோடற்குக் காரணம் உயிர்கள் வீடுபேறெய்தற்பொருட்டு வைத்த கருணையே

யாம். கருணையாயினும் காரணமிருவேறுவகைப்பட நிகழ்ந்த மையிற் பயனுமிருவேறுவகைப்படச் செய்வன் எ - ம். (௧௪)

நிக்கிர கங்க டானு நேசத்தா லீசன் செய்வ
தக்கிர மத்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
யிக்கிர மத்தி னாலே யீண்டற மியற்றி டென்ப
னெக்கிர மத்தி னாலு மிறைசெய லருளே யென்றும்.

(ப - ரை.) ஈசன் - முதல்வன், —நிக்கிரகங்கள் செய்வது தானும் - (அதுக்கிரகஞ்செய்தலே யன்றி அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக்) கண்டித் தலும், —நேசத்தால் - கருணையினால் (நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டே யாம்), —அக்கிரமத்தால் குற்றம் - அக்கிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட குற்றங் களை, —அடித்துத் தீர்த்து அச்சம் பண்ணி - கண்டித்து நீக்குதலான் அச்சமுண்டாகச்செய்து, —இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன் - இம்முறைமையால் இங்ஙனம் அறத்தினைச்செய்திடல் வேண்டு மென உணர்த்துவன், —எக்கிரமத்தினாலும் - (திரோபவித்தல் சங்கரித் தல்களுட்பட்ட) எம்முறையாலும், —இறை செயல் என்றும் அருளே - அம்முதல்வன் செய்தி எஞ்ஞான்றும் கருணையாதற்கு இழுக்கில்லை என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப்படுத்தற்பொருட்டேயாகலின், அந்நவந கருணையாதற் கிழுக்கில்லை எ - ம்.

தான் அசை.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

திரோபவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென்பார், எக்கிரமத்தினாலுமிறைசெயலருளேயென்றார்; ஏகாரந் தேற்றம். (௧௫)

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடினு றுக்கி வளாரினு லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு
மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.

(ப - ரை.) தந்தைதாய் - உலகத்துத் தந்தை தாயர்கள், —பெற்ற தத் தம் புதல்வர்கள் - பெறப்பட்ட தம்முடைய புதல்வர்கள், —தம் சொல் ழுற்றின் வந்திடா விடின் - தம்முடைய சொல்வழி ஒழுகாராயின், —உறு

க்கி வளாரினால் அடித்து - உரப்பிவளாரினாலே அடித்து,—தீய பந்தமும் இடுவர் - தீய விலங்கும் இடுவராகலான்,—எல்லாம் பார்த்திடின் - இன்னோரன்னவை பார்க்குமிடத்துச் (செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினும்),—பரிவே ஆகும் - (கருத்து வகையான்) அருளேயாதல் (கடைக்கால்) அறியப்படும்,—என்றும் ஈசனார் முனிவும் - எக்காலமும் முதல்வனிக்கிரகமும்,—இந்த நீர் முறைமை அன்றோ - இந்த இயல்பு போலு முறையாம் என்க.

(பொ - ரை.) இன்னோரன்னவை செயல்வகையான் வெகுளி போலத்தோன்றினும் கருத்துவகையான் அருளேயாதல் கடைக்காலறியப்படும் எ - ம்.

நீர் முறைமை உவமைத்தொகை; நீர்மை இயல்பு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சுகர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மன்னியவினைப்பலன்கடருமரனென்றது பொருந்துமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கிழுக்கின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கக)

செயல்களே பலத்தைச் செய்யுந் தெய்வம்வேண்டாவிங் கென் முயலுமிச் செயல்க ளிங்கே முழுவது மழியு மெங்கே [னின் பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே வயலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தை யென்னின் வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கு மருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தான் மெய்த்திடும் பலமு னக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(ப - ரை.) செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் - (அற்றியினும்) வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின்,—இங்குத் தெய்வம் வேண்டா என்னின் - ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம் போலு மென்றல் (பொருந்தாது),—முயலும் இச்செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் - செய்த அவ்வினைகள் (செய்தபொழுதே) ஈண்டு முழுதுங் கெட்டொழிவனவாகலின்,—எங்கே பயன் அளிப்பன - பின்னின்று பயன்றருதல் செல்லாமையானும்,—வயல் இடம் தழையும் தின்னும் மருந்தும் - செய்யின்கண் இட்ட தழைகளும் அருந்தப்பட்ட மருந்துகளும்,—கெட்டே பின் பலிக்கும் ஆ போல் - கெட்டுப் பின்னே பலிக்கு மாறு.

போல,—அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும் - கெட்டுப் பயன்றருதலே பொருத்தம்,—செய்க்கு இடம் தழையும் தின்னும் திரவியமதுவும்போல-வயலின்கண் இட்ட தழையுந் தின்னப்பட்ட பதார்த்தங்களும் போல,—உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே - முயற்சியானாகிய வினைகெட்டே,—பலத்தை உறுவிக்கும் என்னின் - பலத்தைப் பொருந்தச் செய்யுமென்னின்,—வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் - வைத்திடப்பட்ட சோறுமுதலிய வுணவுகளும் பாகடை முதலியனவும்,—அருந்தினர் வயிற்றின்மாய்ந்தால் - உண்டார் வயிற்றின்கண் மாயப்பெற்றால்,—உனக்கு மெய்த்திடும் பலம் - உனக்கு மெய்யின் கண்ணதாய் வரும் பலம்,—மலம் அலால் வேறும் உண்டோ - மலமன்றி வேறில்லை ஆதலின் (கெட்டவை பயன்றருமென்பது அங்ஙனஞ் சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும்) என்க.

(பொ - ரா.) அற்றாரினும், வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின் ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம் போலுமென்றல் பொருந்தாது, செய்தவினை செய்தபொழுதே கெட்டொழிவதாகலிற் பின்னின்று பயன்றருதல் செல்லாமையானும், கெட்டுப் பயன்றருதலே உலகத்துப் பொருள்களிற் கண்டாமெனில் கெட்டவை பயன்றருமென்பது சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும் எ - ம.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னும் திரவிய மதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டேயுறுவிக்கும் பலத்தை யென்றது, அனுவாதஞ்செய்து கொண்டது.

மெய்த்திடும் பலம் மெய்யின் கண்ணதாய் வரும் பலம்.

அற்றேல், கெட்டுப்பயன்றருதல் சிலவற்றினையினுங் காணப்படுதலின் வினையும்வாறு கெட்டுப் பயன்றருமென்பது அமைவுடைத் தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௧௭ - ௧௮)

திரவிய முவமை யன்று செய்திருந் டிரவி யங்கள் விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரு மிம்மை யம்மை பரவிரீ பார்வீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாங் கரவிடு மிங்கே யெங்கே பலன்கொளக் கருதி னாயே.

(ப - ரா.) திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களும்,—விரவிய இடத்தே வீந்து - தாங்கிடந்த விடத்தே

கெட்டு,—பலம் தரும் - ஆண்டே பயன் தருவனவாம்,—இம்மை அம்மை-
(வினை அவ்வாறன்றி) இவ்வுடம்பிற் செய்வது ஈண்டே கெட்டு மற்றோ
ருடம்பிற் பயன் தருமாகலின்,—செய்திக்கண் திரவியம் உவமை அன்று-
வினைக்குத்திரவியம் உவமை ஆகாமையானும் (அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற்
பயன் றுராதா கேடுமாத்திர முடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின்
அவை மற்றோரிடத்திற் பலிக்குமெனக் கொண்டு அவற்றோடு உவமிக்க
அமையுமெனின்),—அங்கி பாத்திரத்து இட்ட நீர் எல்லாம் இங்கே கா
விடம் - (ஒரிடத்திற் கெட்ட பொருண் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லை
யென்பது) தீயொழுக்கக்காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர் முதலியன ஈண்
டுச் சுவறலின்கட் காணப்படுதலானும்,—எங்கே பலன் கொளக் கருதி
னாயே - வேறிடத்திற் பயனாதற்குரிய வினை தானே பயனாகி வருமென்
றல் கூடாது,—நீ பரலிப் பார் - (இவ்வுண்மையை) நீ புடைபட வொற்றி
ஆராய்வாயாக என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டெடுத்துக் காட்டியதழைமுதலிய
பொருள்களுந்தாங் கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டே பயன் தரு
வனவாம் ; வினையவ்வாறன்றி இவ்வுடம்பிற் செய்வதீண்டே
கெட்டு மற்றோருடம்பிற் பயன் தருமாகலின், அவையிரண்டுந் தம்மு
ளொவ்வாமையானும், அற்றேற் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன் றுராதா
கேடுமாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை
மற்றோரிடத்துப் பலிக்குமெனக்கொண்டு அவற்றோடுவமிக்க
வமையுமெனின், ஒரிடத்திற் கெட்டபொருள் மற்றோரிடத்திற்
பலித்தலில்லையென்பது தீயொழுக்கக் காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய
நீர்முதலியவற்றிற் காணப்படுதலானும், வேறிடத்துப் பயனாத்
ற்குரிய வினைதானே பயனாய் வருமென்றல் கூடாது எ - ம்.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணென உருபுமயக்கம்.

பரலிப்பார்த்தல் புடைபட வொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இம்மையம்மையாதல்பற்றி வேறிடமென வேண்டாம்,
இருமையினும் வினைசெய்தாரின் வேற்றுமையின்மையிற் செய்தார்வினை
செய்தவரறிவின் கண்ணே யடங்கிச் செய்க்கிடுந் தழை முதலியனபோல
ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்குமென அமையுமாகலின் திரவிய முவ
மையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரி
சரித்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௧௧).

செய்தவர் மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்து பின்ன
ரெய்தவே பலன்க ளீனு மென்றிடி னிருஞ்ச வர்க்கம்
பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த
தையனே யழகி துன்சொ லிந்திர சால மாய்த்தே.

(ப - ரை.) செய்தவர் மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தின்கண்
ணை,—எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து - எல்லாவினைகளுந் தங்கி,—பின்னர்
எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றிடின - பின்னர்ப் பொருந்தவே பயன்றரு
மெனின்,—இருஞ் சவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி - (வினைக்குப்
பயனாவன) பெரிய துறக்கம், பொய்யர் வாழ்கின்ற நிரயம், நிலமென்
னும் இவற்றுட்பட்ட பல்வேறுவகைப் புவனபோகங்களா மன்றே,—
புந்தியிற் கிடந்து போந்தது - (அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல)
ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்து உளவாமென்றல்,—ஐயனே உன் சொல்
அழகிது - ஐயனே உனதழகிதாய சொன்மாத்திரையெயன்றி,—இந்திர
சாலம் ஆய்த்தே - பொருள்படாது என்க.

(பொ - ரை.) வினைக்குப் பயனாவன துறக்க நிரய நிலமென்
னுமவற்றுட்பட்ட பல்வேறுவகைப் புவன போகங்களாமன்றே,
அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தின்கட்
கிடந்துளவாமென்றல் சொன்மாத்திரையே யன்றிப் பொருள்
படாது எ - ம்.

ஐயனே யென்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்பு மொழி.

செய்தவர் மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி ஏற்போர் மனமுங்
கொள்ளப்படும்; அற்றுகலின்ன்றே, மறுத்தற்கட் புந்தியிற்கிடந்து
போந்த தெனப் பொதுவகையானெடுத்தோதி வீடுத்தூஉமென்க. (௨௦)

தானஞ்செய் பொருட ரித்தோர் செய்தவர் தக்க ரெய்தி
யுனம்பின் னுறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டு
மினமில் செய்தி ஈச னிடும்பணி யிவைநாஞ் செய்தா
னுனங்க ளதிக நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர.

(ப - ரை.) (அற்றேல் அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படுபொருளிற்
கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக்கோடுமெனின்) தானம் செய்பொருள்
- தானஞ்செய்யப்பட்ட பொருள் முதலியவும்,—தரித்தோர் - அவற்றை
ஏற்றோரும், — செய்தவர் - ஈந்தவரும், — தக்க செய்தி - தக்க செய்

தியுமாகிய அனைத்தும்,—பின் ஊனம் உறவேகாண்டும் - நிலைபேறின்றிக்
கெட்டொழிவனவேயாகலான்,—பலம் உறுவிப்பான் வேண்டும் - (நிலை
பேறுடையனாய்ப்) பயன்றரு முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும் (அற்
றேல் முதற்கடவுள் பயன்றருதற்கு இயைபென்னையெனின்),—ஈனம்
இல் செய்தி-குறைவில்லாத முயற்சியாவது,—ஈசன் இடம்பணி-(முன்னை
வினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படு) முதல்வனதேவல்வினையாக
லான்,—இவை நாஞ் செய்தால் - அதனை நாமாக முனைத்து நின்று செய்
தால்,—நூனங்கள் அதிகம் நோக்கி - (அது தீர்த்தற்பொருட்டு அச்செய்தி
யானாய்) பாவபுண்ணியங்களை அறிந்து,—வினை நோய் தீர நுகர்விப்பன் -
அவை தீர்த்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச் செயப்
படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெ
னின்,—செயப்படுபொருண் முதலியவனைத்தும் நிலைபேறின்றிக்
கெட்டொழிவனவேயாகலான், நிலைபேறுடையனாய்ப் பயன்றரு
முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள்
பயன்றருதற் கியைபென்னையெனின்,—முயற்சியாவது முன்னை
வினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படுமுதல்வனதேவல்வினை
யாகலான், அதனை நாமாக முனைத்துநின்று செய்தால் அது தீர்
தற்பொருட்டு அச்செய்தியானாய் பாவபுண்ணியங்களை யறிந்து
அவை தீர்த்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு
எ - ம்.

தானஞ் செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல், இச்செய்தி ஈசனிடம் பணியென்றற்குப் பிரமாண
மென்னையெனின், அது காட்டுதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளொழுந்த
தென்பது. (உக)

உலகுடல் கரணங் கால முறுபல நியதி செய்தி
பலவிவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவ துண்பதானு
னிலவிடா திவைதாஞ் சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்ளா
தலகிலா வறிவ னுனை யனைத்திடு மருளி னாலே.

(ப - ரை.) உலகு - வினைமுதற்காரசுகாமியவுயிர்,—உடல்-இடமா
சியவுடலும்,—கரணம் - கருளிகளாகிய கரணமும்,—காலம் - முக்காலங்

களுள் ஒன்றாகிய காலமும்,—உறு பலம் - பொருந்திய செயப்படுபொருளாகிய பலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இது பயனாகவென்பவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி பலவிவை கொண்டு - செயலாய் செய்தியும் ஆகிய ஏழுகாரங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு,—கனம் பண்ணுவது உண்பது ஆனால் - வினையோ ஈட்டலு நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின்,—இவைதாம் சென்று நிலவிடாது - (உயிரையின்றி அமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய) அக்காரகங்கள் தாமே கூடமாட்டா,—உயிர் நினைந்து நிறுத்திக்கொள்ளாது - (அவற்றையின்றியறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய) அவ்வுயிர் தானே கருதி நிறுத்திக் கொள்ளாது (இங்ஙனமாகலிற் பாரிசேட வளவையானே),—அலகு இலா அறிவன்-அளவிட்டறிதற்கரிய சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே,—ஆணைஅருளிஞலே - தனதாணையாகிய திருவருளால்,—அணைத்திடும் - அவற்றை அவ்வவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பன் என்பது பெறப்படுதலின் அச்செயலெல்லாம் அவன் பணியேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர் ஏனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினையோயீட்டலும் நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின், உயிரையின்றி யமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய அக்காரகங்களாதல் அவற்றையின்றியறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதல் தாமே கூடமாட்டாமையிற் பாரிசேடவளவையானே சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே தனதாணையாகிய திருவருளால் அவற்றை யவ்வவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பனென்பது பெறப்படுதலின், அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியேயாம் எ - ம்.

ஆதலால் அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈண்டு உலகென்றது உயிர்க்கோ,

இன்னதற்காக இது பயனாகவென்னும் இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனால் தழீஇயினார்.

பண்ணுவதுண்பதென்னுமொருமைகள் அத்தொழின்மேனின்றன.

அற்றேல், அப்பணி நூனங்களதிகமாமாறு யாங்ஙனமெனின், அது ப்ருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். (உஉ)

ஒழுக்கமன் பருளா சார முபசார முறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவந்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
யழுக்கிலாத் துறவ டக்க மறிவொடர்ச் சித்த லாதி
யிழுக்கிலா வறங்க ளாளு விரங்குவான் பணிய றங்கள்.

(ப - ரை.) ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்டவொழுதுத லுடைமையும்து, — அன்பு-யாவர்மாட்டுங் காதலுடைமையும்து, — அருள் - கருணையுடைமையும்து, — ஆசாரம் - வேதாகமங்களின் விதித்தவாறு அனுட்டித்தலுடைமையும்து, — உபசாரம் - தக்கோர் மாட்டுச்செய்யும் உபசரிப்புடைமையும்து, — உறவு - யாவர்மாட்டுங் கலப்புடைமையும்து, — சீலம் - நற்குணமுடைமையும்து, — வழுக்கு இலாத்தவம் - (ஐம்பொறியடக்கல் விரதங்காத்தன் முதலிய) வருவுதல் இல்லாத தவமுடைமையும்து, — தானங்கள் - தக்கோர் மாட்டு உவகையோடு செய்யுந் தானங்களுடைமையும்து, — வந்தித்தல் - தன்னின்மூத்தார்மாட்டு வழிபாடுடைமையும்து, — வணங்கல் - வணங்குதலுடைமையும்து, — வாய்மை-மெய்மையுடைமையும்து, — அழுக்கு இலாத்தாறவு- (பிறர்மனை விழையாமை வரைவின்மகளிர் விழையாமை முதலிய) குற்றமில்லாத ஆண்டகைமையுடைமையும்து, — அடக்கம் - தீநெறிக்கட் செல்லாது அடங்குதலுடைமையும்து, — அறிவொடு - தக்கன இவை தகாதென இவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும்து, — அர்ச்சித்தல் ஆதி - தன்னின் மூத்தார்மாட்டு அர்ச்சித்தலுடைமையுமாகிய பதினாறும் மற்றும் அவை போல்வனவுமாகிய, — இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆனால் - குற்றமில்லாத நன்மைகள் ஒருவனுக்கு உளவாயின், — இரங்குவான் பணி - இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி, — அறங்கள் - அறமாய் முடியும் என்க.

(பொ - ரை.) ஒழுக்க முதலிய பதினாறும் மற்றும் மறைவபோல் வனவுமாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின் இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியும் எ - ம்.

எனவே, இவ்வொழுக்க முதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்ப தூஉம் பெற்றும்.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழுதுதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லா நிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனை விழையாமை, வரைவின் மகளிர் விழையாமை முதலிய ஆண்டகைமையே யென்றுணர்த்துவார், அழுக்கிலாவென விசேடித்தார்.

அறிவாவது தக்கனவும் தகாதனவும் பகுத்தறிதல்.

“இனமலர் கையிற்கொண்டங்கிச்சித்த தெய்வம்போற்றி” (செ.உ.ச)
யென முன்வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்தலென்பன
தன்னின் மூத்தார்மாட்டுச் செய்வனவற்றையெனக் கொள்க.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயம நியமமென்னும் இருவகையு
ளடங்கி அறஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படுமங்க
மாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினார். (உ.உ)

மனமது நினைய வாக்கு வழத்தமந் திரங்கள் சொல்ல
வினமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானால் யார்க்கு
முனமொரு தெய்வ மெங்குஞ் செயற்குமுன் நிலையா மன்றே.

(ப - ரை.) சினம் முதல் அகற்றி - (அவ்வொழுக்க முதலிய
நன்மைகளையுடையனாய்) அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கி ஒழுகு
வானொருவனுக்கு, —அங்கு இச்சித்த தெய்வம்-தன் கருத்துக்கு இயைந்த
தொரு கடவுளை, —மனமது நினைய-மனத்தானினைந்து, —வாக்கு வழத்த
மந்திரங்கள் சொல்ல - வாக்காற்றுதித்து மந்திரங்களை உச்சரித்து, —
கையில் இனமலர்கொண்டு - கைகளால் இனமாகிய மலர்களைக்கொண்டு
அர்ச்சித்து, —போற்றி வாழும் செயல் அறம் ஆனால் - வழிபட்டு வாழுஞ்
செயலாகிய அறமும் உளதாயின், —யார்க்கும் முனம் ஒரு தெய்வம் -
முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய சிவபிரானே, —
எங்கும் செயற்கு முன்னிலையாம் அன்றே - அத்தெய்வத்தினிடமாக
நின்று அச்செயலை ஏற்றுக்கொண்டு பயனுதவும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வொழுக்க முதலிய நன்மைகளையுடைய
னாய் அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கியொழுதுவானொருவ
னுக்குத் தன் கருத்திற் கியைந்ததொரு கடவுளை மனமொழி
மெய்களான் வழிபட்டு வாழுஞ் செயலாகிய அறமுமுளதாயின்,
முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளாகிய சிவ
பிரானே அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலை யேற்றுக்
கொண்டு பயனுதவும் எ - ம்.

போற்றி வாழுஞ் செயலெனவியையும்.

அகற்றியென்பது பெயர்; அகற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத்
தாற்றொக்கது.

சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியவுடைமை பெற்றும்.

மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய வங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறியவறம் அங்கியாகலின் உடனெடுத்தோதினார்.

அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்குமென்றார் படும் இழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந் தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உச)

யாதொரு தெய்வங் கொண்ட ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக னூர்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யு
மாதலா னிவைபி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

(ப - ரை.) (நால்வகையோனியுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப் பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம் அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னும் இதுவொன்றே ஏனைச்செயல்களான் வேற்றுமை அறியவாரா^{து} அவ்விரண்டற்குந் தம்முள்வேற்றுமை யறிய நிற்பதாகலின்)மற்று அத்தெய்வங்கள்-ஏனைத்தேவரெல்லாம்,—வேதனைப் படும் - அங்ஙனம் வேதனையுற்று,—இறக்கும் பிறக்கும் - இறத்தல் பிறத்த லேயன்றி,—மேல் வினையும் செய்யும் ஆதலான் - மேலேயும் வினைசெய் தல் கேட்கப்படுதலானும்,—இவை இலாதான் - அவ்வினைகள் இல்லாத வன் சிவபிரானேயாகலானும்,—மாது ஒரு பாகனார் தாம் - அச்சிவபிரா னொருவனே (வினைவயத்தனாதலின்றி),—யாதொரு தெய்வம்கொண்டார்- (நீர் எவ்விடத்தே) யாதொரு தெய்வத்தைப் பொருளர்க்க கொண்டாராயி னும்,—ஆங்கே அத்தெய்வம் ஆகி வருவர் - அவ்விடத்தே அத்தேவரிட மாகநின்று,—அறிந்து அருள் செய்வன் அன்றே-(உயிர்கட்கு அவற்றை) "அறிந்து கூட்டவல்லவன் (ஏனைத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும்) என்க.

(பொ - ரை.) நால்வகையோனியுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம்; அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னு மிதுவொன்றே ஏனைச்செயல்களான் வேற்றுமையறிய வாராத வவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், ஏனைத் தேவரெல்லாம் அங்ஙனம் பிறந்திறத்தல் கேட்கப் படுதலானும், சிவனுக்கஃதுண் டென்பது யாண்டானுங் கேட்கப்படாமையானும், சிவனொரு

வனே வினைவயத்தனாதலின்றி அவ்வத்தேவரிடமாக நின்று உயிர் கட்டு அவற்றையறிந்து கூட்டவல்லுவன் ; எனேத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும் எ - ம்.

மற்று வினைமாற்று.

பொதுவகையா னெடுத்துக் காட்டிச் சிறப்புவகையாற் கூறினாராக லிற் பால்வழுவினமை யுணர்க்.

அற்றேல், ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயன்கொடுத்தல் உலகத் திற் கண்டிலமென்பாரை நோக்கி அது காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (௨௫)

இங்குநாஞ் சிலர்க்குப் பூசை யியற்றினு லிவர்க ளொவந் தங்குவான் தருவா ரன்றே லத்தெய்வ மத்தனைக்கா னெங்கும்வாழ் தெய்வ மெல்லா மிறைவனா னையினு னிற்ப் தங்குநாஞ் செய்யுஞ் செய்திக் காணவைப் பால ரிப்பன்.

(ப - ரை.) சிலர்க்கு இங்கு நாம் பூசை இயற்றினால் - பசுப்பார்ப் பார் தந்தைதாய் முதலாயினரை இம்மைக்கண்ணே நாம் வழிபட்டால்,— இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தருவார் அன்றேல் - அஃதறிந்து மறு மைக்கட் பயன்றருங் கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த மையின்,—அத்தெய்வம் அத்தனைக்காண் - ஈண்டும் அவ்வாறாதல் அமை யும் (அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்நோன்றி நின்று பயன் கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவரும் அதற்கு வல்லவர்போலுமென மலையற்க அரசனானையே அமைச் சர் முதலாயினர் மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல),—இறைவன் ஆணையினால் எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் நிற்பது - முதல்வனே தன்னானையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர் மாட்டு வைத்து,—அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு - அவ்விடத்து நாசஞ்செய்யுஞ் செய்திக்கு,—ஆணைவைப்பால் அளிப்பன் - அவ்வழித்தாகப் பயன் கொடுப் பன் (அவ்வாறன்றித்தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) பசு பார்ப்பார் தந்தை தாய் முதலாயினரை இம்மைக்கண் வழிபட்டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன் தருங் கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின், ஈண்டுமவ்வாறாத லமையும். அற்றேல், தம்மை வழிபட்டார்க்கு

அவ்வத்தேவரே எதிர்நோன்றி நின்று பயன்கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவருமதற்கு வல்லுவர்போலு மென மலையற்கு ; அரசனானையே அமைச்சர் முதலாயினுர்மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல, முதல்வனே தன்னானையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டு வைத்துப் பயன் கொடுப்பன் ; அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பர தந்திரராய் நிற்குமக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன்கொடுக்குமாறு யாண்டையது ௭ - 1௦.

அற்றேல், அக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனாயிற் பசுபுண்ணியமுஞ் சிவபுண்ணியமா வான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசுபுண்ணியஞ் சிவபுண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கருத்து வகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்து வகையானன்றாகலாற் செல்லாதென விடுக்க.

நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடும்பணி நாஞ்செய்தலான் நூனங்களதிகமாமாறும் அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகை யானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன.

இனி அவை நூனங்களதிகமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறுகின்றார்.

காண்பவன் சிவனே யானா லவனடிக் கன்பு செய்கை
மாண்பற மரன்றன் பாத மறந்துசெ யறங்க ளெல்லாம்
வீண்செய லிறைவன் சொன்ன விதியறம் விருப்பொன் றில்லான்
பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) காண்பவன் சிவனே ஆனால் - (இத்துணையுங் கூறிய வாற்றால் ஏனைக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு) அளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே,—அவன் அடிக்கு அன்பு செய்கை - அவன்றிருவடியை வழிபடுதலே,—மாண்பு அறம் - நல்லதோர் அறமாம்,—அரன்றன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் - அவன்றிருவடியை மறந்து செய்கின்ற அறங்களெல்லாம்,—வீண் செயல் - வீணென்பது போதருதலானும்,—அறம் - புண்ணிய மாவது,—இறைவன் சொன்ன விதி - (வேதாகமங்களின்) அவ்விறைவ னால் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும்,—விருப்பு ஒன்று இல்லான் - ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும்,—பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும்—(உயிர்

கண்மாட்டுக் கருணை) பூண்டு விருப்பஞ் செய்கின்ற,—பூசனை புரிந்து கொள்ளே - (அவ்விறைவன் நிருவடிப்) பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று என்க.

(பொ - ரை.) இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் ஏனைக் கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே, அவனை வழிபடுதலே நல்ல தோரறம், அவனையன்றிச் செய்வனவெல்லாம் வீணென்பது போதருதலானும், புண்ணியமாவ ஏ வேதாகமங்களின் அவ்விறைவனான் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும், ஒன்றினும் விருப்பிலானும் உயிர்கண்மாட்டுக் கருணைபூண்டு விருப்பஞ்செய்யும்வ்விறைவன் நிருவடிப்பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று எ - ம்.

இல்லான் பூண்டனனென்பன முற்றெச்சங்கள்.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது.

அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுதலின்மையின், அவனையீண்டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உஎ)

தாபர சங்க மங்க ளென்றிரண் டுருவி னின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப
னீபரன் றன்றை நெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை
ஆய்பரம் பொருளை நாளு மர்ச்சிநீ யன்பு செய்தே.

(ப - ரை.) மாபரன் - (சதாசிவதத்துவத்தின் வையும்) மாட்சிமை பெற்ற இறைவன்,—தாபர சங்கமங்கள் என்ற இரண்டு உருவில் நின்று - (புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந்) திருமேனியுந் திருவேடமுமாகிய இரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும்,—பூசை கொண்டு மன் உயிர்க்கு அருளை வைப்பன் - ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசையைக்கொண்டு அவர்க்கு அருள் செய்வன்,—நீ பரன்றனை நெஞ்சில் நினைவையேல் - நீ அவ்விறைவனை அகத்தே சிந்திப்பையாயின்,—நிறைந்த பூசை - (அவ்விறைவன் அவ்வகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டு நின்றும்) அந்நிறைந்த பூசையைக் கொண்டருளுவன்,—நீ ஆய் - (ஆகலான்) நீ அஃதறிந்து,—பரம்பொருளை நாளும் அன்பு செய்தே அர்ச்சி - பரம்பொருளை நாடோறும் அவ்விடங்களிற் பத்தி செய்து வழிபடுக என்க.

(பொ - ரை.) சதாசிவதத்துவத்தின் வைகுமிறைவன், புறத் தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமு மாதார மாகக் கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டு நின் றும் ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவனாகலான், அஃ தறிந்தவ்விடங்களின் வழிபடுக ள - ம். (௨௮)

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நாரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே.

(ப - ரை.) (அறம் பாவங்கள் பயன்றருவது கொள்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் அன்றாதலின்) அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும் - முதல்வன்றிரு வடிக்கு அன்புடையார் செய்யும் பாவச்செய்கை அறமாய் முடியும்,— பான் அடிக்கு அன்பு இலாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும் - முதல்வன் றிருவடிக்கு அன்பிலார் செய்யும் புண்ணியச்செய்கை பாவமாய் முடியும் (என்பதற்கு),—வரம் உடை தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை ஆகி - (கடவுளரில்) வரங்கள் பெற்ற தக்கன் செய்த பெரிய யாக புண்ணியம் பாதகமாய் (முடிதலாகிய உடம்பாட்டானும்),—நாரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே - மாதுடரில் இளமைபெற்ற சண்டசநாயனார் செய்த கொலைப்பாதகம் புண்ணியமாய் (முடிதல் ஆகிய எதிர்மறையானும் அவ்விருவருமே சான்றாகலானுஞ் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற்பாற்று) என்க.

(பொ - ரை.) அறம்பாவங்கள் பயன்றருவது கொள்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மை பற்றியாதலன் றென்பதற்கு உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினுந் தக்கனுஞ் சண் டசநாயனருமே சான்றாகலானும் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற் பாற்று ள - ம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் தூனங்களதிக நோக்கி துகர்வித்தற் றுப்படிம் விசேடங் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து இரு வினைகளதியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறு முகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலங் களு மறுமைக்கண்ணே என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இனித் தரணியொடு தராபதிபோலென்ற உவமைப்பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (உக)

மறைகளீ சன்சொ ல்ச்சொ ள் வழிவாரா வுயிரை வைக்குஞ் சிறைகண்மா நிரய மிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடு முறையுமா பதிக னும்ப ருலகங்கள் யோனிக் கெல்லா மிறைவனா ணையினு லின்பத் துன்பங்க ளியைவ தாகும்.

(ப - ரை.) (மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழி வெய்து வனவாகலானும் இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக் கோடலானும் அவனே இன்பத்துன்பங்கள் ஈவனென்பது போந்தது அது வன்றியும்) மறைகள் ஈசன் சொல் - வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே,—மா நிரயம் - பெரிய நாகமாவது,— அச்சொல் வழிவாரா உயிரை - அம்மொழி வழி நடவாதாரை,—வைக்கும் சிறைகள் - (தண்டித்தற்பொருட்டு) அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக் களமே,—உம்பர் உலகங்கள் - துறக்க வுலகமாவது,—இட்ட பணி செய் வோர் - அம்மொழி வழி நடப்போரை,—செல்வத்தோடும் உறையும் மாப திகள் - வாழ்வித்தற்பொருட்டு (அவனால்) அமைக்கப்பட்ட கோ நகர மேயாகலானும்,—யோனிக்கெல்லாம் இன்பத்துன்பங்கள் - உயிர்கட்கு இன்பத்துன்பங்கள்,—இறைவன் ஆணையினால் இயைவதாகும்-அவனானே யால் ஆகற்பாலனவே என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்துவனவாகலானும் இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கோடலானும், அவனே யின்பத் துன்பங்க ளீவனென்பது போந்தது. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற் பித்தருளிய வாய்மொழியே, நாகமாவது அம்மொழிவழி நடவா தாரைத் தண்டித்தற்பொருட்டு அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக் களமே, துறக்கவுலகமாவது அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ் வித்தற்பொருட்டு அவனால் அமைக்கப்பட்ட கோனகரமேயாகலா

னும் உயிர்கட்டு இன்பத்துன்பங்கள் அவனாலாகற்பாலனவே ாம்.
இயைவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது. (௩0)

ஆணையா லவனி மன்ன னருமறை முறைசெய்யாரை
யாணையிற் றண்டஞ் செய்து மருஞ்சிறை யிட்டும் வைப்ப
ணையின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வ நல்கி
யாணையும் வைப்ப னெங்கு மாணையே யாணையே காண்.

(ப - ரை.) அவனி மன்னன்-உலகத்து வேந்தர்,—ஆணையால் அரு
மறை முறை செய்யாரை - ஆணையாற்கிளந்த தமது அரிய மொழிவழி
நடவாதாரை,—ஆணையின் தண்டஞ் செய்தும் அருஞ் சிறை இட்டும்
வைப்பன் - ஆணையினால் ஒறுத்துப் பொறுத்தலரிய சிறைக்களப்படவும்
வைப்பர்,—ஆணையின்வழி செல்வோருக்கு - அம்மொழிவழி நடப்
போரை,—அரும் பதி செல்வம் நல்கி ஆணையும் வைப்பான் - பெரிய
பதியுஞ் செல்வமும் ஈந்து வாழ்வித்துத் தங்கீழ் அதிகாரஞ் செய்ய வைப்
பர்,—எங்கும் ஆணையே காண் - அமைச்சர் முதலாயினர்மாட்டு
அவ்வாறு காணப்படும் ஆணையும் அவ்வேந்தரது ஆணையேயாம் (அது
போல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க) என்க.

(பொ - ரை.) உலகத்து வேந்தர் ஆணையாற் கிளந்த தமது
மொழிவழி நடவாதாரை ஒறுத்துச் சிறைக்களம்படவும் வைப்பர்.
அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்துத் தங்கீழ் அதிகாரமுஞ்
செய்யவைப்பர்; அமைச்சர் முதலாயினர்மாட்டு அவ்வாறு
காணப்படுமாணையும் அவ்வேந்தரதாணையேயாம். அதுபோல
முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க என்க.

ஈண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரையையுணர்த்தி நின்றது.
ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை.
இஃது ஒட்டென்னு மலங்காரம்.

அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவனாணையே யாண்டு மென்
றல் செல்வாதென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்
செய்யுளென்பது. (௩௧)

அரசனுஞ் செய்வ ிசை னருள்வழி யரும் பாவங்க
டரையுளோர் செய்யிற் றிய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்
துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்
நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமுன் னீர்மை யீதாம்.

(ப - ரை.) தரையுளோர் அரும்பாவங்கள் செய்யின் - இவ்வுலகத் துள்ளார் பெரும் பாதகங்கள் செய்திடின, —தீய தண்டலின் வைத்து - (அரசனாவன்) கொடிய தண்டஞ் செய்து, —தண்டத்து உரை செய்து தீர்ப்பன் - (மேலும் பாவஞ் செய்யின் இத்துணையினன் றி இன்னுங்கொடி தாகச் செய்வலெனத்) தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி (அச்சுறுத்தி) ஒழிப்பன், —தூயோர் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் நிரயமுஞ் சேரார் - அறிவுடையார் பின்பு விதிவழி நடந்து நிரயத்தின் அழுந்தார், —அந்த நிரயம் ஈது முன் நீர்மை ஆம் - அந்த நாகதண்டம் இவ்வரசதண்டம் போல முன்னுதற்கேதுவாகின்ற தன்மையுடையதாம் (இங்ஙனம் அரசதண்டம் வைத்தது நாகதண்டம் வராமற் பாதுகாத்தற் பொருட்டும் நாகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டுமாகலான்), —அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி - அவ்வரசனானையும் முதல்வனானையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று என்க.

(பொ - ரை.) அரசதண்டம் வைத்தது, நாகதண்டம் வாராமற்பாதுகாத்தற்பொருட்டாகலானும், நாகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டாகலானும், அவ்வரசனானையும் முதல்வனானையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று எ-ம்.

பாவஞ்செய்யிற் தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துரைசெய்து தீர்ப்பன் நிரய முன்னீர்மையீதாமெனவே, புண்ணியஞ்செய்யின் அதற்குரிய வரிசையின் வைத்துத் தீர்ப்பன் அந்தத் துறக்க முன்னீர்மை யீதாமென்பதூஉம் பெற்றும்.

நிரயமு மென்னு மும்மை சிறப்பு.

தண்டத்துரைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ்செய்யின் இத்துணையினன் றி இன்னுங் கொடிதாகச் செய்வலென அத்தண்டத்தை யெடுத்துச் சொல்லி அச்சுறுத்துதல்; சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசாற்கொள்க; மோனையெழுத்துக் கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச் செய்தெனினு மமையும்; துரை மிகுதிப்பாடு; அது “என்னுடைய துரைமாண்டவா பாடி” என்பதனானுமறிக.

முன்னீர்மை ஏதுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை; நீர்மையுடையதினை நீர்மை யென்றுபசரித்தார்.

இவைமூன்று செய்யுளானும் தராபதிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல் பாவமாத்திரையேயன் றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்த்த வெந்
றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (௩௨)

அருளின லுரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யி
னிருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ் சவர்க்க மாதி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளுலா மலங்க டீர்க்கு மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

(ப - ரை.) அருளினால் உரைத்த நூலின் வழிவாராது - கருணையி
னால் உரைத்தருளிய வேதாகம நூல்வழி நில்லாது,—அதன்மம் செய்
யின் - பாவஞ்செய்யின்,—இருள் உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு-இருள்
செறிந்த நாகத்திட்டுத் துன்பத்தினை நுகர்வித்து,—இரும் பாவந்தீர்ப்
பன் - பெரிய பாவத்தினை ஒழிப்பன்,—பொருள் உலாம் சவர்க்கம் ஆதி
போகத்தால் - அதிசயப்பொருள்களடங்கிய துறக்க முதலியவற்றின்
வைத்து இன்பத்தினை நுகர்வித்து,—புணியந் தீர்ப்பன் - நூல்வழி
நின்று அருள்வழி நில்லாமையாகிய) புண்ணியத்தினை ஒழிப்பன்,—வயித்
தியநாதன் - சிவபிரானாகிய வயித்தியன்,—மருள் உலாம் மலங்கள் - பந்த
முறுத்தகேதுவாகிய பாவபுண்ணிய மிரண்டும் (உயிர்க்குநோயாகலின்),—
தீர்க்கும் இவை மருந்து - (அந்நோய்) தீர்த்தற்குரிய இன்பத்துன்பங்கள்
மருந்தாம் என்க.

(பொ - ரை.) வேதாகமநூல்வழி நில்லாமை பாவம், நூல்
வழி நின்று அருள்வழி நில்லாமை புண்ணியம். இரண்டும்
உயிர்க்கு நோயாகலான் அவற்றாற் பந்தமுறுமைப்பொருட்டுச்
சிவபிரானாகிய வைத்தியன் இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை
நுகர்விப்பன் எ-ம்.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். (௩௩)

மருத்துவ லுரைத்த நூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா
வருத்திடும் பிணிக டப்பிற் றப்பிய வழியுஞ் செய்யத்
திருத்தினன் மருந்து செய்யா துறும்பிணி சென்றுந் தீர்ப்ப
லுரைத்தநூற் சிவனு மின்னே புறுங்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன்.

(ப - ரை.) நூலின் உரைத்த வழி வரின் - வாகடநூலின் உணர்ந்
தியவழி ஒழுகின்,—பிணிகள் வாசா - பிணிகள்வந்தனாகா,—தப்பின்-தப்

பியவழியொழுக,—வருத்திடும் பிணிகள் - அங்ஙனம் ஆன்மிகத்தானும்
பௌதிகத்தானும் வரும்பிணிகளை,—செய்ய மருந்து திருத்தினன்—அதற்
குத் தக்கமருந்துகளைத் திருத்தியும்,—தப்பிய வழியுஞ் செய்யாது—தப்பிய
வழி ஒழுகாதிருப்பவும்,—உறும் பிணி-தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை,—
சென்றும் தீர்ப்பன் மருத்துவன் - (அவற்றிற்குத் தக்க வுபாயங்களாகிய
தானம் பூசை ஓம முதலாயினவைகளிற்) செலுத்தியுந் தீர்த்திடுவன் மருத்
துவன்,—இன்னே உரைத்த தூற்சிவனும் - இவ்வாறே வேதாகமங்களி
னுணர்த்தியவண்ணம் சிவபிரான்,—உறும் கன்மம் ஊட்டித் தீர்ப்பன் -
உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைப் பல திறத்தானும் ஊட்டித் தீர்ப்பன்
என்க.

(பொ - ரை.) வாகடநூல்வழி யொழுகாது தப்பியவழி
யொழுக அங்ஙன மான்மிகத்தானும் பௌதிகத்தானும் வரும்
பிணிகளை அதற்குத் தக்கமருந்துகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழி
யொழுகாதிருப்பவுந் தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை அவற்றிற்
குத் தக்க உபாயங்களிலே செலுத்தியும், தீர்த்திடுவன் மருத்து
வன். இவ்வாறே, சிவபிரானும் உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைப்
பலதிறத்தானு ழூட்டித் தீர்ப்பன் எ-ம்.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரிந் துணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமென்ற வும்மை இழிவு சிறப்பின்கண்வந்தது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம்.

நன்மருந்தென்பது உம் பாடம்.

சென்று உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; சென்றுமென்புழி விவ்
விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; * “குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே
தரும்” என்றாற்போல.

அவற்றிற்குத் தக்கவுபாயங்களிலே யென்பது அவாய் நிலையான் வந்
தது; அவ்வுபாயங்களாவன:—தானம் பூசை யோம முதலாயின.

செய்யாதென்னு மெதிர்மறை செய வெனெச்சத் திரிபு.

அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோ
டொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்
தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (௩௪)

மண்ணுளே சிலவி யாதி மருத்துவ் னருத்தி யோடுந்
திண்ணமா யறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ யெல்லாங்
கண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்ப
னண்ணலு மின்பத் துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

(ப - ரை.) மருத்துவன் - மருத்துவனாவான்,—மண்ணுளே சில
வியாதி - இவ்வுலகத்துள்ளார்க்கு உண்டாகிய சில வியாதிகளை,—அருத்தி
யோடும் திண்ணமாய் - ஆதரவும் உறுதியுமுடையவனும்,—அறுத்துக்
கீறித் தீர்த்திடும் - அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுவன்,—சிலநோயெல்லாம் -
சிலவியாதிகளை,—கண்ணிய கட்டி பாலும் உடன் கலந்து கொடுத்துத்
தீர்ப்பன் - கருதப்படுஞ் சருக்கரையும் பாலும் மருந்தோடு விரவிக்கொடுத்
துத் தீர்த்திடுவன்,—அண்ணலும் - (அவ்வாறே) முதல்வன்,—இன்பத்
துன்பம் அருத்தியே வினே அறுப்பன் - இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்
தை நுகர்வித்து இருவினையாகிய நோயைத் தீர்ப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வந்நோய்கட்கேற்ப மருத்துவன் செய்யு
மிருவேறுவகையும் மருந்தாதல் உலகத்துக் காணப்படுதலின்,
அவ்வாறே முதல்வனுக் கிவ்வுக்கு மின்பத் துன்பமிரண்டும் மருந்தா
தலுணர்ந்துகொள்க எ-ம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானுந் தரணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக்
கூறப்பட்டது.

இனி, அண்ண லருத்தமவ்வின்பத் துன்பங்களை உயிரருந்து
முறைமை எவ்வா நென்பார்க்கு இன்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து
வருவது போவதாமாறு கூறுகின்றார். (நடு)

பூதனா சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனா சரீர மாகி யின்பத்துன் பங்க ளெல்லா
நாதனா ராணை யுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்துத்
திதிலா வணுவா யோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்.

(ப - ரை.) பூதனாசரீரம் போனால்-இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழி,—
புரியட்ட ரூபந்தானே - (தானுமுடன் கழிதலின் நினைபெற்றுள்ளதா
கிய) சூக்குமவுடம்பினின்றும்,—யாதனா சரீரம் ஆகி - (அவ்வினைப்பயன்
களை அதுபலித்தற்குரிய) வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான்,—சீவன் எல்
லாம் - உயிர்களெல்லாம்,—நாதனா ஆணை உய்க்க - (அவ்வுடம்பொடு)

நாதனாராணசெலுத்த (ச் சென்று),—சுவர்க்கமொடு கரகு இன்பத்துன் பங்களெல்லார் துய்த்து - துறக்க நிரயத்தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து,— தீது இலா அணுவாய் - (பின்பு அவ்வினைச்சேடம் அதுபவித்தற்பொருட் டுக்) குற்றமில்லாத சூக்குமவுடம்பொடு (நிலத்திற்சென்று),—யோனி சேர்ந்திடும் - கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழித் தானுமுடன் கழிதலின்றி நிலை பெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் அவ்வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறுடம்புகளுள வாதலான், உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதனாராண செலுத்தச் சென்று துறக்கநிரயத் தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து பின்பு அவ் வினைச்சேடமனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூக்குமவுடம்போடு நிலத் திற் சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும் எ-ம்.

ஆகியென்பது காரிய காரணப்பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச் சத்திரிபு.

பொன்விலங்கு போறலின் துறக்க வுடம்பையும் யாதனா சரீர மென்றார்.

நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடமெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனாசரீரத்தைப் பற்றியே செல்லு மென்பது பெற்றாம்.

இங்ஙனம் பூதனாசரீரம் போனவழி யாதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனாசரீரம் போனவழிப் பூதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலமிடை யீழில்லபோலு மெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (௩௬)

உடல்விடா யோனி பற்றி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற் படர்வுறா துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து கடனதாற் கருவஞ் சென்றாற் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங் கிடருறு முருவங் கன்மத் தளவினி லெடுக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) கன்மத்து அளவினில் - அவ்வவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கேற்ப,—உருவம் எடுக்கும் அன்றே - பூதனாசரீரம் போய வாறே யாதனாசரீரத்தை எடாது மற்றுமோர் பூதனாசரீரத்தை எடுத்தலு முண்டு யாதனாசரீரம் போயவாறே பூதனாசரீரம் எடாது மற்றுமோர்

யாதஞ்சரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு (ஆகலான்),—உடல் விடா யோனி பற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு (மற்றோருடம்புக்கேதுவாகிய மற்றொரு) யோனியிற்றங்கி,—உதிப்பினும் உதிக்கும் - உதித்தல் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு,—ஒன்றிற் படர்வு உறுது - ஒரு யோனியிலே தங்காது,—உறும் பாவத்தால் - மிகுந்த பாவத்தால்,—பாடாணம் போல் கிடந்து - பாடாணம்போற் சிறிதுகாலந் தங்கி,—கடனதாம் காலம் சென்றால்—முறைமையாய அக்காலஞ் செல்லுங்கால்,—கடு நரகதனில் வீழ்ந்து - கொடிய நிரயத்தின்கண் வீழ்ந்து,—அங்கு இடர் உறும் - அவ்விடத்துத் துன்புற்றுப் பிறத்தலாகிய இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வவ்வினைகளது வன்மைமென்மைகட்கேற்பப் பூதஞ்சரீரம் போயவாறே யாதஞ்சரீரத்தை யெடாது மற்றுமோர் பூதஞ்சரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு ; யாதஞ்சரீரம் போயவாறே பூதஞ்சரீரமெடாது மற்றுமோர் யாதஞ்சரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு, இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு எ-ம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனு மவ்வாறாதல் பெறப்படும்.

அற்றேல், இறந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவு மிறந்தவை தானே மீளத்தோன்றுமெனல்வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறங் கூற்றை யாசங்கித்து உவமை முகத்தாற் பரிகரித்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (௩௭)

பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வேர் தன்னுதோன் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல வுன்னிய வுயிர்க ளே வுடல்விட்டு வானி னூடு மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல்.

(ப - ரை.) பன்னகம் தன்னுதோல் (துறந்து செல்வதுவே போல) - நெருங்கிய (முன்னைத்) தோலாகிய வுடலினைவிட்டுச்சென்று (மற்றொரு தோலாகிய வுடலினைப்பற்றும்) பாம்புபோலவும்,—அண்டசங் கன் முட்டை (துறந்து செல்வதுவேபோல) - (முன்னை) முட்டையாகிய இடத்தினை விட்டுச் சென்று (மற்றொரிடத்தினைப் பற்றும்) பறவைகள்

போலவும்,—பரகாயந்தன்னிற் பாய்வோர் யாக்கை துறந்து செல்வது போல—(முன்னை) அச்சினைவிட்டுச் சென்று (மற்றோர் அச்சினைப்பற்றும்) பரகாயப்பிரவேசிகள் போலவும், — உன்னிய உயிர்கள் - (முறையே) கருதப்படும் உயிர்கள் (தாம் வேறாகாது),—தூல உடல் விட்டு - தூல வுடலாகிய (முன்னை) உடம்பினை விட்டு,—வானினினை (சென்று)-வானேறிச் சென்று,—மன்னிடம் - (மற்றோருடம்பி) னிலை பெறும்,—நனவுமாரிக் கனவினை மருவும் ஆ போல் - நனவுணர்வுமாரிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல் அறிவு வேறுபட்டு என்க.

(பொ - ரை.) முன்னைத் தோன் முதலியவற்றை விட்டுச் சென்று மற்றொன்றைப் பற்றும் பாம்பு முதலியனபோல, உயிர்களும் முன்னுடம்பு விட்டு வானேறிச் சென்று மற்றோருடம்பினைப்பெறும், நனவுணர்வுமாரிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல அறிவுவேறுபட்டு எ-ம்.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம்.

அறிவுவேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

நனவுகனவென்பன ஆகுபெயர்.

பன்னகமுதலிய நான்குந் தான்வேறுதலின்றியுந் தன்னுடனும் இடமும் அச்சம் அறிவும் வேறுதற்கும் முறையே யுவமையாயின.

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வயிர் பிறந்திற்று வருவதுபோல தாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு இருவினை யென்னையென்பது முதற் பன்னகமண்டசு மென்பதீராகக் கிடந்த முப்பத்து நான்கு செய்யுளும், இருவினையின்பத்துன்பத்தென்னு மேலேச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களை அவ்வம்மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க.

(௩௮)

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மையினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே யான்மா வின்றன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்.

(ப - சை.) முன்னமே ஆன்மாவின்றன் கன்மமுந்தான் - (இதனை யுந் கூறியவாற்றின்) முற்பிறப்பிற் சதசத்தாகிய ஆன்மாவின்

(செய்யப்படும்) கன்மமெனப்படுவது,—தன்மமோடு அதன்மமாகி-அறம் பாவமென்று இருவகைத்தாய்,—இரு பயனும் தந்து - இருவகைக்கு முரிய பயன்றருதலான்,—மூலம் காட்டிக் காமிய மலமாய் - செயப்படுபொருளாகிய தனக்கு) முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக் கான்மிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்து ஒன்றதாகி - (பந்தமுறுத்துதல் ஒப்புமையான்) மும்மலத்துள் ஒன்றென வுடன்வைத்தெண்ணப்பட்டுநன்மை தீமையினும் இன்பத்துன்பினும் - நன்மை தீமையாகிய காரணவேதுவானும் இன்பத்துன்பமாகிய காரிய வேது வானும்,—நாடிக் காண நிற்கும் - அனுமித்தறியுமாறு நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) இத்துணையுங் கூறியவாற்றாற் போந்த கன்மமெனப்படுவது, சதசத்தாற் செய்யப்படுதலின் அறம் பாவமென்றிருவகைத்தாய் இருவகைக்குமுரிய பயன்றருதலாற் செயப்படுபொருளாகிய தனக்கு முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக் கான்மியமலமெனப்பட்டுப் பந்தமுறுத்துதலொப்புமையான் மும்மலத்துளொன்றென உடன்வைத்தெண்ணப்பட்டுக் காரணவேதுவானுங் காரியவேதுவானும் அனுமித்தறியுமாறுநிற்கும் எ - ம்.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன்றராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று.

(ஈக)

இருவினை யநாதி யாதி யியற்றலா னுகர்வா லந்தம் வருமலஞ் சார்ந்து மாயா வருவுகண் மருவி யார்த்துத் தருசெயன் முறைமை யாலே தான்பல பேதங் காட்டி யருவதாய் நின்ற ரன்ற னுணையி னமர்ந்து செல்லும்.

(ப - ரை.) இருவினை துகர்வால் இயற்றலால் வரும் - அவ்வினை தான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமாய் வருதலான்,—ஆதி அந்தம் அநாதி - (காரியப்பிரபஞ்சம்போல்) ஆதி அந்த முடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய்,—மலம் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி - ஏனை ஆணவ மல மாயாமலங்களின் காரியங்களோடுகூடி,—ஆர்த்துத் தருசெயல் முறைமையாலே - (உயிரைப்) பந்தித்துத் தனது காரிய வேறுபாட்டிற்கேற்ப,—தான் பல பேதம் காட்டி - (அவ்வவ்வுயிர்க்குப்) பலவேறு வகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்து,—அருவதாய் நின்று + சூக்கு

மமாய் நின்று,—அரன்றன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும் - இறைவ னுணையின் நடக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வினைதான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்ட டுச் சந்தானமாய் வருதலாற் காரியப்பிரபஞ்சம்போல் ஆதியந்த முடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய் ஏனையிரு மலங்களின் காரியங் களோடு கூடி உயிரைப் பந்தித்துத் தனது காரியவேறுபாட்டிற் கேற்ப அவ்வுயிர்க்குப் பலவேறு வகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்துச் சூக்குமமாய் நின்று இறைவனுணையி னடக் கும் எ - ம்.

அரன்ற னுணையி னமர்ந்து செல்லு மென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இது வென்பது கூறப்பட்டது. (சு0)

சங்கமந் தாப ரங்க டத்தங்கன் மத்துக்கீடா
வங்குரு யோனி மாறு மச்சமா ருதிங் கென்னி
னிங்குமா னுடரி யற்றும் புண்ணியத் தின்ப வீட்ட
மங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களா யருந்து வாரோ.

(ப - ரை.) தத்தம் கன்மத்துக்கு ஈடா - தத்தம் வினைக்கீடாக,— சங்கமம் தாபரங்கள் - சராசரமாகிய அவ்வவ்வுயிர்கள்,—அங்கு உருயோனி மாறும் - அச்ச அவ்வவ்யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி,—இங்கு அச்ச மாறாது என்னின் - ஈண்டை அச்சமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்த லில்லை என்பரெனின்,—இங்கு மானுடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் - இவ்வுலகத்து மானுடர் செய்யும் புண்ணியத்தின் பயனாகிய இன்பமிகுதியை,—அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாயோ அருந்துவார் - மேலுலகத்தின் வாழ்கின்ற தேவர்களாய் அனுபவித்தலன்றி நரர்களாய் அனுபவிக்குமாறு யாங்ஙனம் என்க.

(பொ - ரை.) வினைக்கீடாக அவ்வவ்வுயி ரவ்வவ்யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி அச்சமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்த லில்லை யென்பார்க்குக் கன்ம நுகர்ச்சி யாமாறு யாங்ஙனம் எ - ம்.

நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னி னரர்பதி சுரரு லோகஞ்
சுரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியு மாகுஞ்

சுரர்களாய்ப் பலன்க டுய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

(ப - ரை.) சுரர் உலோகம் நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் -
மேலுலகத்தில் மானுடவடிவாக அனுபவிப்பரெனின்,—நார் பதி-(அது)
மண்ணுலகேயாம்,—சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - தேவர்களாயே
அனுபவிப்பரெனின்,—சொன்ன அச்ச அழியுமாகும் - சொல்லிய அச்ச
மாறுதலுண்மை (இனிது விளங்குமாதலின்),—சுரர்களாய்ப் பலன்கள்
துய்த்து - தேவர்களாய்ப் பயனை துகர்ந்து (துலைந்தவழி),—தாம் இங்
குத் தோன்றும் போது - தாம் மீண்டு இவ்வுலகின் உதிக்கும்போது,—
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் - நர்வடிவாய்ப்பிறப்பதன்றி,—அமரராய் ஞாலத்து
நண்ணிடாரே - தேவராய் இவ்வுலகத்தின்கட் பொருந்திடார் என்க.

(பொ - ரை.) கன்மதுகர்ச்சிக்கண் இம்மை மறுமைகளது
இயல்பறிய வல்லார்க்கு அச்சமாறுதலுண்மை இனிது விளங்
கும் எ-ம்.

அற்றேல், நரவடிவு முதலாயின சுரவடிவு முதலியனவாய் வேறு
படும்வழியும் அவ்வவவாகாரம் மாறுதலில்லை யெனக் கொள்வார்க்கு
அதுபற்றியிழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி வேறுமெடுத்துக் காட்டு
தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சஉ)

கண்ணுக் ளாகி மாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைப் புருவந தானே வேட்டுவ னாய்ப்பி றக்குங்
கண்டுகொள் யோனி யெல்லாங் கன்மத்தான் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லா மிச்சொனீ கொண்ட தெங்கே.

(ப - ரை.) மயிர்க்குட்டி வண்டுகளாகி மாறும் மற்றோர் செந்துப்
பண்டைப் புருவந்தானே வேட்டுவனாய்ப் பிறக்கும் - (இம்மையினும்)
மயிர்க்குட்டி வண்டாக அச்சுமாரும் மற்றுமோர் புழுத் தன்பழையவடி
வமே வேட்டுவனாக அச்சுமாரும் என்பது,—கண்டுகொள் - நீ (கண்
கூடாக) அறியக்கிடத்தலானும்,—கன்மத்தான் யோனி எல்லாம் மாறும்
கன்றே சமயம் எல்லாம் கொண்டன - கன்மத்திற்கேற்ப யோனிகள்
காறுதல் உண்டெனவே எல்லாச் சமய தூல்கட்கும் ஒப்பமுடிந்த தாக
வானும்,—இச்சொல் நீ எங்கே கொண்டது - (அக்காட்சியளவை
யோடும் உரையுளவையோடு முரணி) நீ கூறும் இக்கூற்றுப் போலியாத
லின் இதனை எங்கே கொண்டாய் என்க.

(பொ - ரை.) இம்மையிலும் வண்டு முதலியன அச்சமாறு தல் கண்கூடா யறியக்கிடத்தலானும், இஃதெல்லாச் சமயநூல் கட்டு மொப்ப முடிந்ததாகலானும், அக்காட்சியளவையோடும் உரையளவையோடும் முரணிக்கூறுவார் கூற்றுப் போலி எ-ம்.

அற்றயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன் றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சக.)

அகலியை கல்ல தானு ளரிபல பிறவி யானான்
பகலவன் குலத்திற் றேன்றிப் பாரெலா முழுது மாண்டு
நிகரிலா வரச னாகுஞ் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதி லெலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே.

(ப - ரை.) அகலியை - அகலியையானவன், —கல்லதானான் - (கௌதமமுனிவனிட்ட சாபவயத்தாம்) கல்லாக அச்சழிந்தே மாறினா னென்பதும், —அரி-மாயோனவன், —பல பிறவியானான் - பிருகு முனிவனிட்ட சாபவயத்தான் மச்சமுதலியவாகத்) தசவிதத்தோற்றத்தினும் அச்சழிந்தே மாறினானென்பதும், —சிலந்தி - சிலம்பிப்பூச்சியானது, — பகலவன் குலத்தில் தோன்றி - சூரிய வமிசத்தில் உதித்து, —பார் எலாம் முழுதும் ஆண்டு - பூமிமுழுவதும் ஆளும்படி, —நிகர் இலா அரசன் ஆகும் - (முதல்வனருளான்) ஒப்பில்லாத அரசனாக அச்சழிந்தே மாறிய தென்பதும், —எலிதான் அன்றோ - எலியானது, —சகமதில் - நிலவுல கின்கண்ணே, —நீடு உலகம் போற்ற - துறக்கவுலகத்துள்ளாரூந் துதிக் கும்படி, —மாவலி ஆய்த்துத்தானே - (முதல்வனருளான்) மகாபலிச்சக் காவர்த்தியாக அச்சழிந்தே மாறியதென்பதும் கேட்கப்படுதலான் (யாண்டு ம் அவ்வாறே தெளியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அச்ச அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முத லியோர் மாட்டுக் கேட்கப்படுதலான் யாண்டு மவ்வாறே தெளி யப்படும் எ-ம்.

அகலியை முதலியோர்க்கு அங்ஙன மாறியதுஞ் சாபவருள்களானு ய தன்றிக் கன்மமாத்திரையா னுயதன்றாகலான், அதுவே பற்றி யாண்டு மவ்வாறு கோடல் பொருந்தா தென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சக.)

செப்பினாய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறு மியோனி யெல்லா மாறிவந் திடாவிந் கென்னி
னெப்படி யானுஞ் செய்திக் கிறைகரி யாவ நென்றே
முற்பட மொழிந்தே நெல்லா முதல்வன்றன் விதியே யாகும்.

(ப - ரை.) சிலர் விதியாலே வேறு மாறச் செப்பினாய் - சிலர் சாப
வருள்களாலே அச்சழிந்தே மாறும்படி (வந்ததென்று) கூறி,—கன்மால்
வைப்புறும் யோனி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னின்-கன்மமாத்தி
ரைக்கேதுவாய் அமைந்துள யோனிகளில் (உயிர் அச்சழிந்து) மாறுதலின்
நென ஈண்டு நீ சொல்லின்,—எப்படியானும் - எவ்வகையானும்,—செய்
திக்கு இறை கரியாவன் என்றே - (உயிர்கள்) செய்யுந் கன்மங்கட்கு
முதல்வன் சான்றென்றே,—முற்பட மொழிந்தேன்-(மறைகளீசன்சொல்
வென்பதுமுதலாக) மேற்கூறிப்போந்தாமாகலின்,—எல்லாம் முதல்வன்
நன் விதியே ஆகும் - வினைப்பய நெனப்பட்டனவெல்லாம் முதல்வ
னுடைய சாபவருள்களே யாதலின் விசேடமின்மையான் (ஒரிடத்திற்
கண்டது யாண்டும் ஒக்கும்) என்க.

(பொ - ரை.) மறைகளீசன்சொல்லென்பது முதலாக மேற்
கூறிப் போந்தமையின், வினைப்பய நெனப்பட்டன வெல்லாம்
முதல்வனுடைய சாபவருள்களேயாகலின் விசேட மின்மையான்
ஒரிடத்திற் கண்டது யாண்டு மொக்கும் எ-ம்.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபவருள்கண் மேற்று.

இவை யைந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சுகரி லொருசாரார் மதம்பற்றி
ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான் பலபேதங்காட்டியென மேற்கூறியது
சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமுயிர் மற்றோர்சினைப் பற்
றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யு
ளென்பது. (சுரு)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வுலகந் தோறும்
செவ்விதி னறிந்து கன்மஞ் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
வ்வ்வகை தம்மிற் சேர்வு மிறைசெய லானாற் செய்த
வெவ்வுரு வுந்தந் கன்மான் மாற்றுவ னிறைவன் றானே.

(ப - ரை.) கன்மம் அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ் உலகத் தோறும் செவ்விதின் அறிந்து சேர்ந்திடா - வினைகள் (சடமாதலின்) அவ்வவற்றிற்கீடாய் தனுக்களையும் புவனங்களையும் நேராக அறிந்து சென்று அணையமாட்டா, — சீவன் சேரா - உயிர்கள் (சேதனமாயினும்) தமக்கென அறிவின்மையான் அவையே) அவற்றது பயனை அறிந்தெடுத்துக்கொண்டு நுகரமாட்டா, — இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் - இங்ஙனமாதலின் மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்கட்குச் சேர்த்தலும், — இறை செயல் ஆனால் - இறைவனையென்பது மேற் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின் (அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான்), — இறைவன் றானே செய்த எவ்வுருவும் - இறைவன் செய்த எவ்வகை அச்சையும், — தங்கன்மான் மாற்றுவன் - உயிர்கள் வினைக்கேற்ப இறைவன் மாற்றுவன் (ஆதலின் அதன்கண் ஆசங்கை என்னை) என்க.

(பொ - ரை.) மாயைவினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்க்குச் சேர்த்துவான் இறைவனையென்பது மேற் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின், அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான் இறைவன் செய்த வச்சை இறைவன் மாற்றுகற் கண் ஆசங்கையென்னை ா - ம்.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

இதனால் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்வாறு அச்சமாறித் தோன்றுமாயிற் சற்காரியவாதத் திற்கு இழுக்காம்போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (சசு)

மாறியிவ் வருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேரின் றென்னிற் கூறிய குக்கு மத்தா முருவெனிற் குறியொன் றென்னின் வேறொரு குறியா மாரம் வீரசங் கிலிபு மாகுந் தேறிநீ யொருவ னாவிச் செயலெலாஞ் சிவனா லாகும்.

(ப - ரை.) இவ்வுருவமெல்லாம் மாறி வருவது எனின் - (அற் றேல் இவ்வாறு) அச்சமாறித்தோன்றுவதாயின், — எங்கே நின்று என் னின் - யாங்ஙன நின்றெனின், — உருக்கூறிய குக்குமத்து ஆம் - தூல வுடம்பு அங்ஙனக் கூறிப்போந்த தன்மூலமாகிய குக்குமவுடம்பினின்றும் உண்டாம், — குறி ஒன்று என்னின் - காரணம் ஒன் (ருகக் காரியும் பல

வாதல் அமையா)தெனின்,—ஒருவனால் ஒரு குறி - செய்வானது ஆற்றலான் ஒரு பொன்,—வேறும் ஆரம் வீரசங்கிலியும் ஆகும் - ஆரம் வீரசங்கிலி முதலிய வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல,—சிவனால் இச்செயலெலாம் ஆகும் - இறைவனது ஆற்றலான் ஒரு குக்குமவுடம்பு வெவ்வேறு அச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத்தோன்றுதல் உண்மையின்,—நீ தேறு - (ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பதனை) நீ தெளிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) செய்வானதாற்றலான் ஒருபொன் வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல, இறைவனதாற்றலான் ஒரு குக்குமவுடம்பு வெவ்வேறச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத்தோன்றுத லுண்மையின், ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற் கிழக்கில்லை எ - ம். (சு)

குக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா குக்கு மத்தி
னாக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்குந் தன்மைத்
கோக்கிய சத்தி புண்டா புடறருங் கால முற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேறேநீர் நீண்மர நிகழ்த்து மாபோல். (சு)

(ப - ரை.) அங்ஙனஞ் குக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது ஆரம் வீரசங்கிலியானுற்போல ஒன்று பிறிதொன்றாவது மன்று குக்குமம் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா - (வித்து மரமானுற்போல) ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று,—குக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று - (மதிக்கெழுகலைகன்போல) ஒன்றின் கண் ஒன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று,—உடல் ஆக்குந் தன்மைக்கு - (மற்றென்னையோ) குக்குமவுடம்பிற் தூலவுடம்புகள் உண்டாந்தன்மைக்கு (த்திருட்டாந்தமெனின்),—மரம் காலம் உற்று நீக்கிட - மரமானது இறுதிக்காலம் உறுதலான் நீங்கப்பட,—பின் வேர் ஓர் நீன் மரம் நிகழ்த்தும் ஆ போல் - பின்பு மரவேரின் மற்றொரு நீண்ட மரம் உண்டாதல் போலுமாகலின்,—ஒக்கிய சத்தி உண்டாய் உடல் தரும் - குக்குமவுடம்பிற் தூலவுடம்புகள் யோக்கியமான சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனஞ் குக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது, ஆரம் வீரசங்கிலியானுற்போல் ஒன்று பிறிதொன்றாவதுமன்று, வித்து மரமானுற்போல ஒன்று

கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று, மதிக்கெழுக்கைகள்போல ஒன்றின்கண்ணுன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று; மற்றென்னை யெனின்,—மரவேரின் மற்றொரு மரம்போலச் சூக்குமவுடம்பிற் றாலவுடம்புகள் சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன எ - ம்.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

யோக்கியம் ஒக்கியமென மரீஇயிற்று.

(சஅ)

விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும் வினையா லிங்கே யுதித்திடா வருவ மாக வருவரு மாங்கள் வித்திற் கதித்தெழு மரமும் வித்துங் கழியும்பின் னழியுஞ் சூக்க மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே.

(ப - ரை.) உரு வரும் மாங்கள் - உருவமாய் விளங்குகின்ற மாங்கள்,—வித்தின் கதித்து எழும் (அவைக்கு முதலாகிய) வித்தி னின்று தோன்றி எழும் (அதுபோல),—வினையால் விதிப்படி - வினைக் கேற்ப இறைவனையால்,—உரு - அத்தூலவுடம்புகள்,—சூக்குமத்தே வரும் - (அவைக்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றும் தோன்றும்,— மரமும் வித்தும் கழியும் - மரம் அழிந்தவழி (அதற்கு மூலமாகிய) வித் தும் உடனழியும் (ஆதலின்),—பின் சூக்கம் அழியும் (என்னின்)- (அதுபோலத் தூலவுடம்பு கெட்டவழிப்) பின்னர் (அதற்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பு அழியும்போலுமெனின் (அற்றன்று சூக்குமத்திற் றாலத் தோன்றுதன் மாத்திரைக்கு ஒருபுடை ஒப்புமையல்லது முற்றுவமை யன்மையான்),—மதிக்கு எழு கலைகள்போல வருவது போவதாமே - சந் திரனுக்கு உளவாகிய கலைபதினாற் காரணமாகிய ஒருகலை அழியாது நிற்க மற்றக்கலைகள் தோன்றுதலும் ஒடுங்குதலும்போல மூலமாகிய சூக் குமவுடம்பு அழியாது நிற்க அதினின்று தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும்,—இங்கே உருவமாக உதித்திடா - ஈண்டு (அத்தூலவுடம்புகள் தமக்கு ஒரு முதலில்வழி) உருவமாகத் தோன்றிடா (இவ்வருத்தாபத்தி யால் அஃதுண்டென்பது அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) மரத் தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாத வாறுபோல, அத்தூலவுடம்பு தோன்றுதலுந் தனக்கொரு முத லில்வழிக் கூடாதென்னும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென் பது அறியப்படும் எ - ம்.

குக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு;

ஆண்டுத்தோன்றுமாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழுகலை கன்போல்வருவது போவதாமெனவு முடன் கூறினார். அற்றேல், தூலவடிவுக்குக்காரணம் கிம்பெரும்பூதமேயமையும் குக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின், அறியாது கூற்றினாய்; சற்காரியவாதத்திற் றூலப்பொருட்குக் காரணஞ் குக்குமபூதமேயாவதன் றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சுக்குமவுடம்பா வது குக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையானியன்ற வடிவாகலின் அதன் காரியமாதல் பற்றியே தூலவுடம்பை கிம்பெரும்பூத வடிவென்ப தெனவும், தெற்றெனவுணர்ந்து கொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற் கதித் தெழு மென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென் பதுமது. அழியுஞ்சூக்க மென்னிலென்று உரைத்துக்கொள்க; சூக்கம் பாகதச் சிதைவு.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் குக்குமவுடம்பு முதற்காரணமாமா றுணர்ந்தித் தான் பல பேதங்காட்டுதல் பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய குக்குமவுடம்புக்கு மூலம் வேறில்லை போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்து
(சக)

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி யதன்மு தற்றான்
மேல்தாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையா மெல்லாஞ்
சாலவின் றுரு மான்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது.

(இ - ள்.) தூலமாம் உருவினுக்கு முதல் குக்குமம் - தூலவுடம் பிற்கு முதற்காரணம் குக்குமவுடம்பு, — அதற்கு மூலம் மான் - அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி, — அதற்கு மூலம் மோகினி - அதற்கு முதற் காரணம் மோகினி, — அதன் முதற்றான் மேல்தாம் - அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய 'தானே' பரமமுதற்காரணமெனப்படும், — விந்துசத்தி சிவம் இவை மிசையாம் - (ஏனைக்) குண்டலினி சத்தியோவெனின் (அது) சுத்த மாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும், — எல்லாம் - இவ்விரு வகைப் பிரபஞ்சமும், — ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால இன்று ஆகும் - ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமை தற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உளவாவன என்க.

(பொ - ரை.) தூலவுடம்பிற்கு முதற் காரணஞ் சூக்கும வுடம்பு; அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி; அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி; அதுவே பரம முதற்காரணமெனப்படும். ஏனைக் குண்டலினி சத்தியோ வெனின், அது சுத்தமாய் இவையனைத் திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும். இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கேதுவாகிய பக்குவ காலஞ் சாலு தற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்துளவாவன எ - ம்.

அதன் முதற்றனென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகியதானே இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகையாய் மோகினியின்மே னின்றது. அதன்முதற்றனென்றனுவதித்துமேலதாமெனப் பரமமுதற்காரணமாதல் கூறப்பட்டது; இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத் துரைப்பார்க்கு, நகரமிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையு முணர்க.

சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு.

சாவவாகுமென வியையும்; சாலுதல் அமைதல்.

சார்ந்த வென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது.

இதனானே மேலதன்கணிகழு மாசங்கை நீக்கி வருஞ்செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது.

இருவினையின்ப வென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் அலகிலா வ்யிர்கள் கன்மத் தானையி னமர்ந்து செல்ல என்ற விரண்டாகுகூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி, இருபத்திரண்டு செய்யுளான் மூன்றாவ் கூற்றின்கூட்படுத் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (இஃது)

முன்ருமதிகரணம் ௨௭ பத்திமுறை

அரன்விதி யருள தென்றே யறைந்தன னதுவு முன்னே
தரைநர கருந்து றக்கந் தனுகர ணுதி யெல்லாம்
வருவதுஞ் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தாற் றீர்த்துப்
பரகதி யதுவுந் தந்து பாதபங் கயமுஞ் சூட்டும்.

(ப - ரை.) அதுவும் (அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்த்துஞ் ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற் பொருட்டு இப் பெத்தகாலத்து உளவாதலாகிய) அதுவும்,—அரன் விதி (என்று) - (இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற) இறைவன் செய்யுஞ் செய்தி யென்றும்,—அருளதே என்று-(அது) கருணையே யென்றும்,—முன்னே அறைந்தனன்-(தொகுத்தும் வகுத்தும்) மேலே கூறிப்போந்தா மாகலின்,—தரை நரகு அருந்துறக்கம் தனுகரணுதி எல்லாம் - பூமி நரகம் அரிய துறக்க முதலியவற்றிற் சென்று (அவைக்குரிய பயனை அனுபவித் தற்கேதுவாகிய) தனுகரணுதிகளை,—வருவதும் செய்து - உளவாகச் செய்து,— அநாதி மலங்கள் - அநாதியாய மலகன்மங்களென்னும் நோய்களை,—இம்மருந்தால் தீர்த்து-அத்தனுகரணுதிகளாகிய மருந்துகளினாலே தீர்த்து, — பரகதியதுவும் தந்து - பரஞானத்தை விளக்கி, — பாத பங்கயமும் சூட்டும் - சிவானந்தப் பெரும்பேறும் அவனாற் றரப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) எல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால வின்றாதலாகியவதுவும் இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற இறைவன் செய்யுஞ் செய்தியென்றும் அது கருணையேயென்றுந் தொகுத்தும் வகுத்தும் மேலே கூறிப் போந்தாமாகலின், அத்தனுகரணுதிகள் மலகன்மங்களாகிய நோய்க்கு மருந்தாக அவனாலைக்கப்பட்டன; அவற்றால் அந் நோய் தீர்த்தவழிப் பரஞானத்தை விளக்கிச் சிவானந்தப்பெரும் பேறும் அவனாற்றாரப்படும் எ - ம்.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழி மதம்.

முன்னேயறைந்தன மென்றதனால் அமர்ந்து செல்லத் தலைவனாதற் கட்டபுரியல்பெல்லாம் ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோரியையு பற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன; அவையெல்லாம் ஈண்டுத்துரைத்துக் கொண்டிணர்க வென்பதூஉமாயிற்று. மாயாகாரிய மெல்லாநு சிவத்தினைச் சார்த்தற்பொருட்டாமாறு யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு, அநாதிமலங்க ளிம்மருந்தாற் நீர்த்துப் பாகதியதுவுந் தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டுமென்றார். மலந் தீர்க்கு முகத் தான் அவையங்ஙனமாமென்றவாறாயிற்று. * “இவனென்றுதீயவை செய் யற்க” என்றற்போல அன்னீறு ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன்பத்துன்பமருத்தியே வினையறுப்பனென்றவாசிரியர், ஈண்டு மாயா காரியங்களை மருந்தென்றன் மலைவாம் போலுமெனின்,—ஆகாது; நோய் தீர்த்தற்கு ஏதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின். அது † “உற்ற வன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்-றப்பானாற் கூற்றே மருந்து” என்பதனுமறிக. இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தூலம் குக்குமம் மான் மோகினி வந்துவெல்லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனாகிய அரனுக்குப் பரிக்கிரக விபூதியாதல் கூறப்பட்டது. (௧௧)

எழுமுடல் கரண மாதி யிவைமல மலம லத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன காரண மென்னை யென்னிற்
‡ செழுநவை யறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த முய்கை
முழுவதுங் கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னோன்.

(ப - ரை.) எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம் - எழுகின்ற அத்தனுகரணமுதலியன மலமாகவும்,—மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னை என்னின் - மலத்தை மலத்தால் நீக்குவ னென்று கூறிய காரணம் யாதெனின்,—செழு நவை அறுவை அழுகை - அழுக்குடைய மெல்லிய ஆடையின் அழுகை,—சாணி உவர்செறி வித்து - சாணம் உவர்மண் முதலிய அழுக்கைக்கொண்டு,—முழுவதும் கழிப்பன்-முழுவதும் நீக்குதல் செய்யும் வண்ணன்போல,—முன்னோன் மாயை கொடு மலம் ஒழிப்பன்-முதல்வன் மாயேயமலத்தினை (மருந்தாகக் கொண்டு ஏனை) மலங்களைத் தீர்ப்பன் என்க.

* திருக்குறள், தீவினையச்சம், ௮. † ஷே, மருந்து, ௧௦.

‡ ‘செழுநவை யறுவை’ என்பது பாடபேதம்.

(பொ - ரை.) 'அழுக்கைக்கொண்டு அழுக்கை நீக்கவேண்டு
தலின், மாயேயமலம் ஏனை மலங்கட்கு மருந்தாகக் கூறப்பட்டன
எ - ம்.

'மலம் அழுக்கு என்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

இதளுனே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, அம்மாயை மாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையென்
பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்றொடங்கினார். (ருஉ)

நித்தமா யருவா யேக லையதா யுலகத் திற்கோர்
வித்துமா யசித்தா யெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவன போகந் தனுகர ணமுமு யிரக்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

(ப - ரை.) மாயை - உலகிற்கு (முதற்காரணமெனப்படும்) மாயை
யாவது,—நித்தமாய் - நித்தமாகியும்,—அருவாய் - அருவமாகியும்,—ஏக
நிலையதாய் - ஒன்றாகியும்,—உலகத்திற்கு ஓர் வித்தமாய் - உலகம் உண்
டாதற்கு ஓர் வித்தாகியும்,—அசித்தாய் - சடமாகியும்,—எங்கும் வியாபி
யாய் - எவ்விடத்தும் வியாபகமாகியும்,—விமலனைக்கு ஓர் சத்தியாய் -
முதல்வனுக்கோர் பரிக்கிரகசத்தியாகியும்,—புவன போகம் தனுகரண
மும் உயிரக்காய் வைத்ததோர் மலமாய் - புவனமும் போகமும் தனுவும்
காரணமுமாக உயிர்களின்பொருட்டு விரிந்ததோர் மலமாகியும்,—மயக்க
மும் செய்யும் அன்றே - விபரீதவுணர்வினைச் செய்தலாகியும் உள்ள இலக்
கணங்களை யுடையது என்க.

(பொ - ரை.) உலகிற்கு முதற்காரண மெனப்படும் மாயை
யாவது நித்தமாதன் முதலிய இலக்கணங்களை யுடையது எ - ம்.

மாயையின் சொரூபங் கூறுவார், புவனபோகந்தனுகரணமுமுயிரக்
காயென்றும், அதுவும் மாத்திமிகர் மதம்பற்றிச் சூனியுத்திற் செல்லா
மைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயென்றும், அதுவுங் கணித
வாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல்லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென்
றும், அதுவும் உலகாயதர் மதம்பற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொரு
ட்டு அருவாயென்றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப்
பரமானுக்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எங்கும் வியாபியாயென்றும்,
அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு
ஏகநிலையதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்

லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அதுவுஞ் சிவாத்து விதர் மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதிமதம்பற்றி அநிருவசனத்திற் செல்லாமைப் பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத்தாகிய மாயை ஆணவமவம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருளொருசாராரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங் கூறிஞர்.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ் வைக்கப்பட்டன.

கூண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை; மயக்கமுமென்னும் உம்மை, அது தன்னியல்பன்மையுணர நின்றது. (௩௩)

மாயையிற் காலமோடு நியதிபின் கலாதி தோன்று மாயவக் காலமூன்று யாக்கியு மளித்தும் போக்கிக் காயமோ டுலகுக் கெல்லாங் காலசங் கையினைப் பண்ணி நாயக னுணை யாலே நடத்திடுஞ் சகத்தை பெல்லாம்.

(ப - ரை.) மாயையின்-அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றும்,—காலமோடு - காலதத்துவமும்,—நியதி - நியதிதத்துவமும்,—பின் கலாதி தோன்றும் - பின்னர்க் கலாதத்துவ முதலியனவும் முறையிய தோன்று வனவாம்,—ஆய அக்காலம் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய காலதத்துவமாவது,—நாயகன் ஆணையாலே மூன்றாய் - முதல்வன் ஆணையான் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முத்திறப்பட்டு,—ஆக்கியும் அளித்தும் போக்கி (யும்) காயமோடு உலகுக்கெல்லாம் - தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழி லுடைய தனக்குக் கீழுள்ள உடலும் உலகுமாகிய காரியப்பிரபஞ்சம் ஆணைத்தையும்,—கால சங்கையினைப் பண்ணி - காலவரையுறுநிற்படுத்தி,—சகத்தை எல்லாம் நடத்திடும் - கன்மத்தை வரைபெய்து நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றும் கால முதலிய தத்துவங்களுளவாம். அவற்றுட் காலமாவது முதல்வ னுணையான் முத்திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப் பிரபஞ்ச மனைத்தையுங் காலவரை யறையிற் படுத்திக் கன்மத்தை வரை செய்து நிற்கும் எ - ம்.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும்.

நாயகனுணையாலே யென்பதனைத் தத்துவாதிகாரம் முழுதினும் உய்த் துரைக்க. (௩௪)

நியதிபின் ரோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கு
மயர்விலாக் கலைபின் ரோன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித்தை
யுயர்கலை யதனிற் ரோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும்.

(ப - ரை.) நியதி பின் தோன்றி - நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக (மாயையினின்றும்) தோன்றி,—கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும் - (முதல்வன் ஆணையால்) அவரவர்செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும்,—பின் அயர்வு இலாக் கலைதோன்றி - அதன்பின் (அம்மாயையினின்றே) அயர்ச்சியில்லாத கலாதத்துவம்தோன்றி,—ஆணவம் சிறிதே ஒதுக்கி - ஆணவத்தை ஏகதேசத்தில் நீக்கி,—சித்தின் செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - ஆன்மாவின் ரொழில்செய்யுங் கிரியாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் வினைக்கீடாகவரும் போகத்திற் செலுத்தி) நிற்கும்,—உயர் கலையதனில் வித்தை தோன்றி - உயர்ந்த அக்கலையினின்றும் வித்தியாதத்துவம்தோன்றி,—அறிவினை (ச்சிறிதே) உதிக்கப்பண்ணும் - அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் அப்போகத்தின்கட்செலுத்தி) நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக மாயையினின்றும் தோன்றி அவரவர் செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும். அதன்பின் அம்மாயையினின்றே கலைதோன்றி ஆணவத்தை யேகதேசத்தினீக்கி ஆன்மாவின் கிரியாசத்தியை விளக்கி வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். அக்கலையினின்றும் வித்தை தோன்றி அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதன்கட் செலுத்தி நிற்கும் எ - ம். (௫௫)

விச்சையி னராகந் தோன்றி வினைவழி போகத் தின்க
னிச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழில்லறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி யான்மா
நிச்சயம் புருட னாகிப் பொதுமையி னிற்ப னன்றே.

(ப - ரை.) விச்சையின் அராகம் தோன்றி - அவ்வித்தையி னின்றும் அராகதத்துவம் தோன்றி,—இச்சையை வினைவழி போகத்தின்கண்

பண்ணி நிற்கும் - ஆன்மாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால்) வினைக்கீடாகவரும் அப்போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும்,— தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும் வைச்சபோது - (இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன்றும்) தொழின்முதலிய மூன்றினையும் விளக்கியவழி,—ஆன்மா-கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலும் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய் காலநியதிகளும் உளப்படப் பஞ்சகஞ்சுக முடையவுயிர்,—இச்சா ஞானக்கிரியை முன் மருவி-அவ்விச்சைமுதலிய மூன்றினையும் ஏகதேசத்தின் மருவி,—பொதுமையின் நிச்சயம் புருடனாகி நிற்பன் அன்றே - பொதுவகையான் நிச்சயமாகிய புருடதத்துவமெனப்பெயர் பெற்று (முதல்வன் ஆணையான் அப்போகத்தில் உன்முகமாய்) நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வித்தையினின்றும் அராகந் தோன்றி இச்சாசத்தியை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்திநிற்கும். இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன்றுந் தொழின்முதலிய மூன்றினையும் விளக்கியவழி, கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய் காலநியதிகளுமுளப்படப் பஞ்சகஞ்சுகமுடைய வுயிர், அவ்விச்சை முதலிய மூன்றினையும் ஏகதேசத்தின் மருவிப் பொதுவகையாற் புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெற்று அப்போகத்தி லுன்முகமாய் நிற்கும் எ - ம்.

சிறப்புவகையாற் புருடதத்துவமென நிற்பல் மூலப்பகுதியிற் றோன்று மவிச்சைமுதலிய பஞ்சக்கிலேசமு முடைத்தாயவழி யென்பார், ஈண்டுப் பொதுமையிநிற்பன் என்றார்.

போகத்துன்முகமாகிய உயிரே புருடதத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லையென்பதுணர்த்துவார், நிச்சயம் புருடனாகி யென்றார். (௧௬)

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையிற் றோன்றித் தருங்குண மூன்று யொன்றிற் றுன்மூன்றாய் மும்மூன் றாகு மிருங்குண ரூப மாகி யியைந்திடு மெங்கு மான்மாப் பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே.

(ப - ரை.) மூலப்பிரகிருதி கலையின் வரும் குணவடிவாய்த் தோன்றி - (அதன்பின்) மூலப்பகுதி கலையினின்றும் வருகிற (அவ்வியத்த) குணவடிவாய் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றி,—தரும் குணம் மூன்றாய் - (தன்கணினின்றும் வியத்தமாய்த்) தரப்படுங் குணதத்துவம் (சாத்துவீகமுதலிய) மூவகையாய்,—ஒன்றின் தான் மூன்றாய் மும்மூன்று

ஆகும்-(அவற்றுள்) ஒவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம்,—
போக சாதனம் - போகத்திற்குரிய சாதனமாய் அதன்கட்டோன்றும்
புத்தி முதலிய தத்துவங்களும்,—பெருங்குணவடிவாய்ப் பெந்தமாமே-
பெரிய குணவடிவேயாய் (முதல்வன் ஆணையான்) உயிரைப்பந்திக்கும்,—
எங்கும் ஆன்மா இருங்குணரூபமாகி இயைந்திடும் - அதனூற் போக
துகளும் இடமெங்கணும் உயிரும் பெரிய அக்குணரூபமாய் நிற்கும்
என்க.

(பொ - ரை.) அதன்பின் மூலப்பகுதி கலையினின்றும் அவ்
வியத்த குணவடிவாய்த் தோன்றித் தன்கணினும் வியத்தமாய்த்
தரப்படுங் குணத்தவஞ் சாத்துவிக முதலிய மூலவகையாய்
அவற்றுளொவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம்.
போகத்திற்குச்சாதனமா யதன்கட்டோன்றும் புத்தி முதலிய
தத்துவங்களும் குணவடிவேயாய் உயிரைப் பந்திக்கும். அதனூற்
போகதுகருமிட மெங்கணும் உயிரும் அக்குணரூபமாய் நிற்கும்
எ - ம். (ஞ)

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்தியவ் வியத்திற் றோன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வந்துநிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

(ப - ரை.) சித்தமாம் அவ்வியத்தம் - (குணத்தவத்திற்குக் காரண
மெனச்) சித்திக்கப்பட்டதாகிய மூலப்பகுதி,—சிந்தனையதுவும் செய்
யும் - (அக்குணத்தவத்தைத் தோற்றுவித்தலையன்றி) விபரீத வுணர்
வுடையதாகிய அவிச்சயினையும் (முதல்வன் ஆணையானே) தோற்று
விக்கும்,—புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி - (அதன்பின்) புத்தித்த
வம் அந்தக் குணத்தவத்தினின்றும் தோன்றி,—புண்ணிய பாவம் சார்ந்து-
(அவ்வவ்வுயிர்கள்செய்த) புண்ணியபாவங்கள் தன்பாற் சாரப்பட்டும்,—
வரும் வத்து நிச்சயமும் பண்ணி - (அவ்விருவினக்கிடாக) வந்த விட
யத்தை (இஃது இன்னதென்) நிச்சயித்தும்,—சகதுக்கமோகப் பித்தி
னின் மயங்கி - (நிச்சயித்தபின்னர்ச்) சகதுக்கமோகவடிவாய்ப் பரிணமித்
தும்,—ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும் - (பரிணமித்தவழி உயிரினே)
அறிவு தொழில்க்கு விடயமாகியும் (முதல்வன் ஆணையால்) நிற்கும்
என்க.

(பொ - ரை.) குணத்தவத்திற்குக் காரணமெனச் சித்திக் கப்பட்ட மூலப்பகுதி, அக்குணத்தவத்தைத் தோற்றுவித்தலே யன்றி, விபரீதவுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையுந் தோற்று விக்கும். ஆதன் பின்பு புத்தித்தத்துவம் அந்தக் குணத்தவத்தி னின்றுந் தோன்றி அவ்வவ்வுயிர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்கள் தூண்டிற் சாரப்படுதலும், அவ்விருவினைக்கிடாக வந்த விடயத்தை இவ்வினைக்கென நிச்சயித்தலும், நிச்சயித்தபின் சுகதுக்கமோக விடிவாய்ப் பரிணமித்தலும், பரிணமித்தனழி உயிரினின்றுத் தொழில்பெட்டு விடயமாத்தலும் உடைத்தாய் நிற்கும் எ - ம்.

சித்தமா ஸ்வவி யத்திக்கு சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யு மென்பதனைச் சித் தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருளுளர் ; * “சிந்தைநிலைநையம் - ஸந்து தருமனமொழிய வகுப்பொணதே” எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பின்னதா யதன்கண்டங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற் கோரியைபின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறே நாமையானும், சிவாகமங்க்கோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

ஈண்டுச் சிந்தனையென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் விபரீதவுணர்வின் மேற்றாயிற்று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

கன்மாலென்றும்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று வியத்திலென நின்றது.

ஆசாரஞ் சுயம்பொருட்டு.

சார்ந்து சாரப்பட்டு.

பேணி மேண்ப்பட்டு.

பித்துப்போல் உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்களைப் பித் தென்றார்; மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிணமித்தல். (13௮)

ஆங்காரம் புத்தி யின்க ணுதித்தகற் தைக்கு வித்தா யீங்கார்தா எனெனோ டொப்பா ரென்றியா எனென் தென்றே நீங்காதே நிற்குந் தானு மூன்றதாய் நிகழ மென்பர் பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிசுந்தைச தந்தா எனென்றே.

(ப - ரை.) புத்தியின்கண் ஆங்காரம் உதித்து - அப்புத்தித்தத்துவத்தினின்றும் அகங்காரத்துவம் தோன்றி, —நங்கு ஆர்தான் என்னோடு ஒப்பார் என்று - இவ்விடத்து யாவர்தான் என்னோடு ஒப்பவர் ஒருவரும் இல்லையென, —அகந்தைக்கு வித்தாய் - அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய், —யான் என்னது என்றே நீங்காதே நிற்கும் - (வாயிற் காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃது இன்னதென்று புத்தித்தத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக) யானென்றும் எனதென்றும் (அதன்கண் ஒருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடு முதல்வன் ஆணையான்) வேற்றுமையின்றி நிற்கும், —தானும் - அதுவும், —பாங்கு ஆர் பூதாதி - குணவேற்றுமை பற்றிப் பகுப்பினையுடைய பூதாதியகங்காரமும், —வைகாரிகம் - வைகரியகங்காரமும், —தைசத்தான் என்றே - தைசதவகங்காரமுமென்னும் வேறுபாட்டால், —மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் - (முதல்வன் ஆணையான்) முத்திறப்படுமென மொழிந்தனர் என்க.

(பொ - ரை.) அப்புத்தி தத்துவத்தினின்றும் அகங்காரத்துவத் தோன்றி, என்னோடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய் வாயிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃதினனதென்று புத்தித்தத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக யானென்றும் எனதென்றும் அதன்கண்ணொருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடும் வேற்றுமையின்றி நிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமைபற்றிப் பூதாதி முதலிய வேறுபாட்டான் முத்திறப்படும் என்க.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று; நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப்படு மென்பதாயிற்று. (இக)

மனமது தைச தத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி நினைவதுஞ் செய்தங் கைய நிலைமையி னிற்கு மாங்கே யினமலி சோத்தி ராதி கன்மவிந் திரிய மெல்லா முனமுரை செய்த வைகா ரிகந்தரு மென்பர் முன்னோர்.

(ப - ரை.) தைசதத்தின் - அம்மூன்றனுள்ளே தைசதவகங்காரத்தினின்றும், —மனமது வந்து-மனமானது தோன்றி, —முந்தி ஒரு பொருளை நினைவது செய்தும், —எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை (இஃது யாதா கற்பாற்றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று) சிந்தித்தும், —அங்கு ஐயநிலைமையின் நிற்கும் - (பின்னர்) அதன்கண் ஐயுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாயி

வேட்கையை விளைத்தும் (முதல்வன் ஆணையான்) நிற்கும்,—இனம் மலி சோத்திராதி - (மனத்தின் பின்னதாக) மேம்பட்ட இனமாகிய ஞானேந்திரியங்களும்,—ஆங்கே (தோன்றும்) - அத்தைசதவகங்காரத்தினின்றே (முதல்வனாணையாலே) தோன்றும்,—முனம் உரை செய்த வைகாரிகம் - முன்னர்க் கூறிய ஏனை வைகரியகங்காரத்தினின்றும்,—கன்ம இந்திரியம் எல்லாம் - கன்மேந்திரியம் ஐந்தும்,—தரும் என்பர் முன்னோர் - (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றுமென்பர் முன்னோர் என்க.

(பொ - ரை.) அம்முன்றனுர், தைசத வகங்காரத்தினின்றும் மனந்தோன்றி எதிர்ப்பட்டொரு விடயத்தை இவ்விதமாக கற்பாற்றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும், பின்னதன் கணையுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும் நிற்கும்; மனத்தின் பின்னதாக ஞானேந்திரியங்களும் அத்தைசத வகங்காரத்தினின்றே தோன்றும். ஏனை வைகரியகங்காரத்தினின்றும் கன்மேந்திரியமைந்துந் தோன்றும் எ - ம்.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச்சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க. (௬௦)

நற்செவி துவக்குக் கண்ணா நாசியைந் திணையு நல்லோர்
புத்தியிந் திரிய மென்று புகன்றன ரிவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க னோந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக வடைவினின் மருவு மென்றே.

(ப - ரை.) நல்லோர் - அறிவின் மிக்கோர்,—(அவ்விருவகை இந்திரியங்களுள்) நற்செவி துவக்குக் கண் நா நாசி ஐந்தினையும் - நன்மையாகிய சோத்திரமும் துவக்கும் சட்சுவம் சிசுவையும் ஆக்கிராணமுமாகிய ஐந்தினையும்,—புத்தி இந்திரியம் என்று புகன்றனர் - ஞானேந்திரியங்க ளென்று மொழிந்தனர்,—இவை தமக்கு விடயமாக - அவற்றிற்கு விடயமாக,—அடைவினில் - முறையே,—சத்த நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் ஐந்தும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமாகிய பூதகுணம் ஐந்தும்,—மருவும் என்றே வைத்தனர் - பொருந்துமென்றும் வைத்தனர் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுண் ஞானேந்திரியங்களாவன சோத்திரமுதலிய வைந்துமாம். அவற்றிற்கு விடயமான முறையே சத்தமுதலிய பூதகுணமைந்துமாம் எ-ம். (௬௧)

வாக்கொடு பரிதம் பாணி பாயுவோடு பபத்த மைந்து
 நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளெனநி னைந்தே
 யாக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்த
 மூக்குமா ரைந்து மைந்தின் றொழிலென வோதி னாரே.

(ப - ரை.) வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் இர்தும் -
 ஏனைவாக்கும் பாதமும் பாணியும் பாயவும் உபத்தமும் ஆகிய இர்தும், —
 கன்மேந்திரியங்கள் என முன்னே நினைந்தே நீக்கினர் - தொழில்செய்
 யும் கருவியாகலின் (ஞானேந்திரியங்களின்) வேறாக முன்பே கருதி
 வைத்தனர், — இர்தின் தொழில் - இவ்வைந்தின் தொழிலாவன, — ஆக்
 கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம் ஊக்கம் ஆர் இர்தும் என -
 நிறுத்த முறையே வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆனந்த
 மூமாகிய வலிமை பெற்ற இர்து மாமென, — ஒதினாரே - மொழிந்தனர்
 என்க.

(பொ - ரை.) ஏனைக் கன்மேந்திரியங்களாவன வாக்கு முத
 லியவைந்துமாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவியாகலின்
 ஞானேந்திரியங்களின் வேறாக வைத்துக் காணப்படும், இவற்றின்
 றொழிலாவன முறையே வசன முதலிய வைந்துமாம் எ - ம்.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரியம்
 அந்தக்காணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றையமையுமாகலின்
 ஏனைய மிகையாம் போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்
 செய்யுளென்பது. (சுஉ)

வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகு
 மோயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகு
 ணாய்ணாந் கராக மாதி யவற்றினுட் கருவி யென்பர்
 னாபாடன் வலிற்றி வற்றாந் துடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(ப - ரை.) வாயாதி சோத்திராதி - கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்
 ளாகிய அவ்விருவகை இந்திரியங்களும், — புறத்துவாழ் கருவியாகும் -
 (ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின்) புறத்தே தோன்றி விட
 யிக்கும் புரக்கருவிகளாம், — ஓயாத மனாதி - ஒழிவில்லாத மனமுதலா
 யுள்ள, — காயத்து உணரும் உட்கருவியாகும் - (அவ்வவ் விந்திரியங்களாற்
 தாங்கப்பட விடயத்தை) உடம்பின்கத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிக
 ளாகும், — அராகம் ஆதி - (ஏனைக்) கலாதிகளாவன, — ஆய்வார்க்கு

அவற்றின் உட்கருவி என்பர் - ஆராய்கின்றவர்க்கு அவ்வந்தக் கரணங்களான் (விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியை கட்டுப் பொருத்துவனவாய்) உள்ளந்தக்கரணங்களாம் என்பார் (இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின்),—மாயாள் தன் வயிற்று இவற்றால்-மாயை யினிடத்துண்டாகிய இம்முத்திறக் கருவிகளாலும்,—ஆன்மாத் துடக் குண்டு வாழும் - உயிர் பந்திக்கப்பட்டு நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விருவகை யிந்திரியங்களும் ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின் புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகள் ; மனமுதலாயின அவ்விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை உடம்பினகத்தே ின்று விடயிக்குமுட்கருவிகள் ; ஏனைக்கலாதிகளாவன அவ்வந்தக்கரணங்களான் விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்டுப் பொருத்து வனவாய் உள்ளந்தக்கரணங்களாம். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின் இம்முத்திறக் கருவிகளும் ஒருதலையான் வேண்டப் பட்டு உயிரைப் பந்தித்து நிற்கும் எ - ம்.

மாயானெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழிமதம்பற்றி; உரு வகஞ் செய்தற்பொருட்டெனினுமாம்.

ஓயாமை மனத்துக்கடை.

(சுரு.)

ஓசைநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளென்று
பேசுமாத் திரைக ளீந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தி
னேசவிற் திரியங் கட்டு நிகழறி விதனாற் காண்டு
மாசைசேர் மனாதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான்.

(ப - ரை.) பூதாதிகத்தின் - (அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் தோன்றியபின் ஏனைப்) பூதாதியகங்காரத்தினின்றும்,—ஓசை நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் என்று பேசு மாத்திரைகள் ிந்தும் பிறக்கும் - சத்த மும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமெனக் கூறப் படும் தன்மாத்திரைகள் ிந்தும் தோன்றி,—நேச இந்திரியங்கட்கு நிகழ் அறிவு இதனாற் காண்டும் - விரும்பப்பெற்ற அவ்விந்திரியங்கள் விளங்குகின்ற (தத்தம் விடயங்களை) விடயிக்குமாயு ஊக்கஞ் செய்வித்து (முதல்வன் ஆணையால்) உடனிற்கும்,—தன்மாத்திரை ஆசைசேர் மனாதி- இத்தன்மாத்திரைகள் ிந்தும் இச்சாரூபமாகிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்று

மாகிய எட்டுங்கூடி,—புரி அட்டகம் தான் - புரியட்டக வடம்பாமென்றறிக என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுந் தோன்றிய பின் ஏனைப்பூதாதி யகங்காரத்தினின்றுஞ் சத்தமுதலிய தன்மத்திரை யைந்துந்தோன்றி அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ்செய்வித்து உடனிற்கும். இத்தன்மத்திரைகளோர்தும் அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங்கூடிப் புரியட்டக உடம்பாமென்றறிக எ - ம்.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தன்மாத்திரைவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனாதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகமென்பதூஉமுடன் கூறினார். (சுச)

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முன்னாத் [றந்தோற்றம்வான் வளிதீ நீர்மண் டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்கேற்றமா மோகை யாதி யிருங்குண மிசைந்து நிற்குமாற்றவே விடய பூத மங்காங்கி பாவத் தாமே.

(ப - ரை.) சத்தம் முன்னாத் சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளின் - மேற்சத்த முதலியவாகக் கூறிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினுநின்று,—வான் வளிதீ நீர் மண் தோற்றம் - (முறையே) ஆகாயமும் வாயுவும் தேயுவும் அப்புவும் பிருதிவியுமாகிய தூலபூதம் ஐந்துந் தோன்றி,—தொடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று அங்கு ஏற்றமாம் ஒசை ஆதி இருங்குணம் இயைந்து நிற்கும் - அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி (முறையே) ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமாகிய சத்தமுதலிய பெருங்குணங்கள் (முதல்வன் ஆணையால்) வியத்திருபமாக வுடையனவாய் நிற்கும்,—பூதம் ஆற்றவே விடயம் அங்காங்கி பாவத்து ஆமே - இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் (தன்மாத்திரையோடு கூடி நின்று இந்நிரியங்களின் ரொழிற்பாட்டை) ஊக்குதற்கு இவற்றின் காரியபூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் அங்காங்கி முறைமையவாய் உடனிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அச்சத்த முதலிய தன்மாத்திரைகளோந்தினும் நின்று முறையே ஆகாய முதலிய தூலபூத மைந்துந் தோன்றி அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி முறையே ஒன்றற்கொன் மேற்றமாகிய சத்த முதலிய குணங்கள் வியத்திருபமாகவுடையனவாய் நிற்கும்.

இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்று இந் திரியங்களின் றொழிற்பாட்டை யூக்குதற்கு இவற்றின் காரிய பூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் அங்காங்கி முறைமைய வாய் உடனிற்கும் எ - ம்.

ஆற்றுதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னும் துணையாய் நின்றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்களொன்றினொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் தொழிற்பாடும் பயனுந் தாத்துவி கங்களதியல்புங் கூறப்பட்டன.

இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள், பூதங்களின் வைத்துப் புறப்பூதங்களிற் படும் விசேடங் கூறுகின்றார். (சுரு)

இரந்தர மாகி வானுர னிடங்கொடுத்திடுஞ்ச லித்துப் பரந்தவை திரட்டுங் காற்சி சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணு நிரந்தரங் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயு நீர்மண் டானு முரந்தரு கடின மாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) வான்தான்-(ஐம்பெரும்பூதங்களுள்) ஆகாயமானது,— இரந்தரமாகி இடம் கொடுத்திடும் - வெளியாதல் இடங்கொடுத்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—கால் - வாயுவானது,—சலித்துப்பரந் தவை திரட்டும் - சலித்தல்—பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—தீ-தேயுவானது,—சுட்டு ஒன்றுவித்தல் பண் ணும் - சுட்டி ஒன்றுவித்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,— நீர் - அப்புவானது,—நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று பதம் செய்யும் - இடை விடாது குளிர்ந்த பதஞ்செய்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடைய தாம்,—மண்தானும் - பிருதிவியானது,—உரந்தரு கடினமாகித் தரித் திடும் - வலிதருதற்கு ஏதுவாகிய கடினமாதல் தரித்திடுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—உணர்ந்து கொள்ளே—இவற்றினை அறிவாயாக என்க. (சுசு)

(பொ - ரை.) ஆகாய முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளியாதல் இடங்கொடுத்தல் முதலிய குணமுந் தொழிலுமுடையன எ - ம்.

மண்புன லண்கால் வான்பால் வடிவுநாற் கோண மாகுந்
தண்பிறை மூன்று கோணந் தருமறு கோணம் வட்டம்
வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை சுறுப்பொடு தூம வன்ன
மெண்டரு மெழுத்துத் தானும் லவரய வவ்வு மாமே.

(பு - ரை.) மண் புனல் அனல் கால் வான்-நிலம் நீர் தீ வளி வெளி
யாகிய அப்பூதங்கள்,—நாற்கோணம் தண்பிறை மூன்றுகோணம் தரும்
அறுகோணம் வட்டம் ஆகும் பால் வடிவு - (முறையே) நாற்கோணமும்
தண்ணிய பிறைபோலும் இருகோணமும் முக்கோணமும் தக்க அறு
கோணமும் வட்டமுமாகிய (ஐ) வகை வடிவுகளும்,—வண் பொன்மை
வெண்மை செம்மை சுறுப்பொடு தூமம் (பால்) வன்னம் - வளவிய
பொன்மையும் வெண்மையும் செம்மையும் கருமையும் புகைமையுமாகிய
(ஐ)வகை நிறங்களும்,—லவரய அவ்வுமாம் எண்தரும் எழுத்துத் தானுமே-
லகாரமும் வகாரமும் ரகாரமும் யகாரமும் ஹகாரமுமாகிய ஐவகைப்பீசங்
களுமாகிய இவையும் உடையன என்க. (சுஎ)

(பொ - ரை.) அவை நிலமுதலாகக்கொண்டு முறையே நாற்
கோண முதலிய ஐவகை வடிவும் பொன்மை முதலிய ஐவகை
நிறங்களும் லகர முதலிய ஐவகைப் பீசங்களுமாகிய இவையு
முடையன எ-ம்.

குறிகள்வச் சிரத்தி னோடு கோகந தஞ்ச வத்தி
யறுபுள்ளி யமுத லிந்து வதிதெய்வ மயன்மா லாதி
செறிபுக மீச னோடு சதாசிவம் பூத தெய்வ
நெறிதரு கலையைந் நிற்கு நிகழ்த்துவ ரிந்த நீர்மை.

(ப - ரை.) வச்சிரத்தினோடு கோகநதம் சுவத்தி அறுபுள்ளி அமுத
லிந்து குறிகள் - வச்சிரமும் தாமரையும் சுவத்திகமும் அறுபுள்ளியும்
அமுதலிந்துவுமாகிய (ஐந்து) அடையாளங்களும்,—தெய்வம் அயன் மரல்
ஆதி செறிபுகழ் ஈசனோடு சதாசிவம் அதிதெய்வம் - தெய்வமெனப்படும்
அயனும் மாலும் உருத்திரனும் மிக்க புகழினையுடைய மகேசனும் சதா
சிவமுமாகிய (ஐந்து) அதிதெய்வங்களுமாகிய இவையும்,—பூதம் - (முற்
கூறிய) பிருதிவி முதலிய பூதங்கள் (முறையே உடையனவாம்),—நெறி
தரு கலை ஐந்திற்கும் இந்த நீர்மை நிகழ்த்துவர் - (இவை மந்திர முதலிய
அத்துவாக்களை அடக்கி நிற்கும்) முறைமையுடைய நிவிர்த்தி முதலிய
பஞ்ச கலைக்கும் இவ்வாறே பெரியாரற் கூறப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) வச்சிரமுதலிய அடயாள்மைந்தும் அயன் முதலாகிய அதிதெய்வம் ஐந்துமாகிய இவையும் அப்பூதங்கண் முறையே யுடையனவாம்; இவை நிவர்த்தி முதலிய கலைக்குமிவ் வாறே கூறப்படும் எ - ம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் புறப்பூதங்கள தியல்பு வேறெடுத்துக் கொண்டு வருத்துக் கூறப்பட்டன.

ஏன யகப்பூதங்கள் தியல்பு நேசவிந்திரியங்கட்கு நிகழறிவிதனற் காண்டுமெனவும், அகப்புறப் பூதங்கள் தியல்பு ஆசைசேர் மனநி தன்மாத் திரைந் கோதிய வாறுபற்றி அறியக் கிடந்தன. (சு அ)

சுத்ததத் துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன வைந்து மித்தகை மையினி யம்பு மிவைமுப்பத் தொன்று மாகத் தத்துவ முப்பத் தாறாஞ் சைதன்னி யங்க னீந்து சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில்.

(ப - ரை.) சுத்த தத்துவங்கள் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும்-இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்துடன்,—இத்தகைமையின் இயம்பும் இவை முப்பத்தொன்றும் ஆக-ஈண்டுக்குணம் பொருந்தக்கூறிய தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் உளப்பட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - (தொகையான்) முப்பத்தாறு தத்துவங்களாம்,—செப்பில் ஐந்து சைதன்னியங்கள் - சொல்லுமிடத்தே இவற்றுள் முன்னைய ஐந்தும் (சடமாயினும் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திர வடிவாகலின்) சைதன்னியமெனப்படும்,—ஆன்மா ஒன்று சித்தசித்து - (ஏன முப்பத் தொன்றனுள் புருடதத்துவம் ஒன்றும் சார்ந்ததின் வண்ணமாய்ச் சித்த சித்தெனப்படும்,—முப்பதும் அசித்தே - (அஃதொழிந்த) முப்பதும் அசித்தெனவேபடும் என்க.

(பொ - ரை.) இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப் போந்த சுத்த தத்துவங்களைந்துடன் ஈண்டுக் கூறிய தத்துவ முப்பத்தொன்றுமுளப்படத் தொகையான் முப்பத்தாறு தத்துவமாம். இவற்றுள், முன்னைய ஐந்துஞ் சடமாயினுஞ் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திரவடிவாகலிற் சைதன்னியமெனப்படும்; ஏன முப்பத் தொன்றனுட் புருடதத்துவஞ் சார்ந்த தன்வண்ணமாய்ச் சித்த சித்தெனப்படும்; அஃதொழிந்த முப்பதும் அசித்தெனவேபடும் எ - ம்.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்தூலின் முடிபு.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (சூக)

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம்ம சுத்தந்
தந்திடும் புமான்கீ மெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீ வர்க்கு
வந்திடும் பிரேர காண்ட மருவுபோ கசயித் திரத்தோ
டந்தமி லணுக்க றுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

(ப - ரை.) (இத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள் முற்கூறிய ஐந்து தத்துவமும்) ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் ஏழ் (தத்துவம்) - சுத்தமாகிய (அவ்)வைந்து தத்துவத்தின் கீழாக (நடுவண்) ஏழுதத்துவமும்,—தந்திடும் புமான் கீழ் எண்மூன்று ஆய தத்துவம் - பொருந்திய புருடதத்துவத்தின் கீழாகப் (பின்) இருபத்துநான்காகிய தத்துவமும்,—(சுத்தம்) சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் - முறையே) சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் எனவும்,—சீவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம் - உயிர்கள் அனுபவத்திற்கு ஏதுவாகும் பிரேரகாண்டம்,—மருவு போகசயித்திரத்தோடு - பொருந்திய போகசயித்திருகாண்டத்துடன்,—அந்தம் இல் அணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டம் ஆமே—எண்ணில்லாத உயிர்கட்குப் போக்கியகாண்டம் எனவும் (காரணக் குறிபெற்று முத்திறப்)படும் என்க.

(பொ - ரை.) இத்தத்துவமுப்பத்தாறனுள், முன்னேந்தும் நடுவலோமும் பின்னிருபத்து நான்கும், முறையே சுத்தம், மிச்சிரம், அசுத்தமெனவும் பிரேரகாண்டம், போகசயித்திருகாண்டம், போக்கியகாண்டமெனவுங் காரணக்குறி பெற்று முத்திறப் படும் ௭ - ம்.

முன்னைய வைந்துஞ் சுத்தமாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டனுவதித்தொழிந்தார்.

போகசயித்திருவென்னும் வடசொல்லினுளுகாரமும் அதனொடென் பதனுள் அன் சாரியையும் விகாரத்தாற் ரொக்கன.

அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

இவை காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்ட

தத்துவ ரூப மாகுந் தருமரு வருவ மெல்லார்
தத்துவந் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்குந்
தத்துவந் தன்னிற் சாரு மணுக்கள்சா தாக்கி யத்திற்
றத்துவ சத்தஞ் சாருஞ் சகலமுந் தத்து வங்காண்.

(ப - ரை.) தரும் அரு உருவம் எல்லாம் - (மாயையினாலே) தரப் பட்ட அருவும் உருவும் அருவருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத் தும்,—தத்துவரூபமாகும் - இத்தத்துவவடிவேயாம்,—தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களுமாகி நிற்கும் - இம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் தூலதத்து வம் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென (ஒரோவொன்று மூவ வகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்பும் சிறப்புமாய்) நிற்கும்,—தத்து வம் தன்னிற் சாரும் அணுக்கள் சாதாக்கியத்தில் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை அதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத்து அதிதெய்வங்க ளிடத்தும்,—தத்துவ சத்தம் சாரும் - அவ்வத் தத்துவப்பெயர் பொருந் தும்,—சகலமும் தத்துவம் காண் - (ஆதலின்) எல்லாப் பொருளையும் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க என்க.

(பொ - ரை.) அருவமுருவு மருவருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சமனைத்தும் இத்தத்துவ வடிவேயாம். இம்முப்பத்தாறுந் தூலதத்துவஞ் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென ஒரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞ் சிறப்புமாய் நிற்கும். இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட் டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத் ததிதெய்வங்களும் அவ்வத்தத்து வப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப் பொருளையுந் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க எ - ம்.

எனவே, இத்தத்துவமுப்பத்தாறு முணர்ந்தானுக்கு எல்லாப் பொரு ளும் இனிது விளங்கு மென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுளிற் கூறிய பொருளனைத்துஞ் சிவாகமங்களின் விரித் துணர்ந்து கொள்க.

இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் உரைப்ப.

இதனானே தத்துவங்கள் ஒருதலையான் உணரற்பாலனவென்பது கூறப்பட்டது, (எக)

தத்துவ மெண்மூன் றுஞ்சென் றுன்மதத் துவத்தொ டங்கும்
வித்தையி னொடுங்கு மாறுஞ் சிவத்தினி னொடுங்கு மூன்று
ரித்ததத் துவமிய் மூன்று மென்பர்க ளிரண்டு நின்ற
சுத்தமாஞ் சிவத்தொ டங்குந் தோற்றமு மிதுபோ லாகும்.

(ப- ரை.) (இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சங்காரகாலத்துத் தத்
தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும் வழி) தத்துவம் எண்மூன்றும் சென்று-நில
முதன் மூலப்பகுதி ஈராகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் சென்று,—
ஆன்மதத்துவத்தின் ஒடுங்கும் - சகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்கட்கு அதிதெய்வ
மாகிய சேகண்டருத்திரனால் ஒடுங்கும்,—ஆறும்-மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள
ஆறு தத்துவமும்,—வித்தையின் ஒடுங்கும் - வித்தையீசராகிய அனந்
தரால் ஒடுங்கும்,—மூன்றும் - அவற்றின் மேலுள்ள சுத்தவித்தை முத
லிய மூன்று தத்துவமும்,—சிவத்தினின் ஒடுங்கும் - இலயத்தினின்ற
சிவனால் ஒடுங்கும்,—நின்ற இரண்டும் - ஏனைச் சத்திதத்துவம் சிவதத்
துவம் இரண்டும்,—சுத்தமாம் சிவத்தின் ஒடுங்கும் - சுத்தசிவனால் ஒடுங்
கும்,—தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும் - இவை புநருற்பவம் ஆங்காஹம்
அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்,—இம்மூன்றும் ரித்ததத்துவம் என்பார்கள் -
(இவருட் சுத்த சிவன் ஒருவனே ரித்தியன்) ஏனைமூவரையும் அவ்வாறு
ரித்தியரென்பாரும் உளர் (அஃது உபசாரமே) என்க.

(பொ - ரை.) இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்கார
காலத்துத் தத்தங் காரணங்களினொடுங்கும்வழி, நிலமுதன் மூலப்
பகுதியீராகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுஞ் சேகண்டருத்திர
னொலொடுங்கும்; மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறு தத்துவமும்
வித்தையீசராகிய அனந்தராலொடுங்கும்; அவற்றின்மேலுள்ள
சுத்ததத்துவ முதலிய மூன்று தத்துவமும் இலயத்தினின்றசிவன
லொடுங்கும்; ஏனைச்சத்திதத்துவஞ் சிவதத்துவமிரண்டுஞ் சுத்த
சிவனொலொடுங்கும். இவை புநருற்பவமாங்காஹம் அவ்வவை
யவ்வவராலாம். இவருட் சுத்த சிவனொருவனே ரித்தியன்;
ஏனை மூவரையும் அவ்வாறு ரித்தியர் என்பாருமுளர்; அஃதுப
சாரமே எ - ம்.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை அவ்
வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலும் மாத்திரையேயன்றி ஏனைய போலப்
பரிணாமவிசேடமின்மையின் அதுபற்றி அவையிரண்டினையுமொன்றாக
ஐவுந்தெண்ணினார்.

ஏதப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்
துரைக்க.

ஆன்மாவுக்கதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்மதத்துவமென உருத்
திரனுக்குப் பெயராயிற்று; ஈண்டான்மாவென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற்
சகலவர்க்கத்தின் மேனின்றது.

தத்துவமென்பது பொதுச்சொல்.

ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக்கார
ணக்கடவுள் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத் தத்துவங்களுக்கும் ஆயின
வென்பதுணர்த்துவார், அவரை யவ்வப்பெயராற் கூறினார்.

இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்தவாசிரியர் அதற்குத்
தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி
ஈந்துசுத்தத்தினென மூவகைப்படுத்தோதிய செய்யுளின் பின்னாக வைத்
துக் கண்டுகொள்க.

இதனானே அத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக்கட
வுள் இவ்வென்பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மூன்றாக் கூற்றிற் படுமுறைமையெல்லாந் தொகுத்துக்
கூறியவாறு.

இனி, ஏழுசெய்யுளான் நாலாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்து
கின்றார். (௭௨)

நா ன் க ர ம தி க ர ண ம். ௧௦௮௩

மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
 பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
 மெய்தரு சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
 எய் அத்தத் துவங்க ளோயு மொன்றுமின் றெய்வி றைக்கே.

(ப - ரை.) பொய்தரு சமயம் எல்லாம் - பொய்மைபெற்ற சாருவாக முதல் அயிக்கியவாதசைவம் ஈராகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் முக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்க ளெல்லாம்,—மொய்தரு பூதம் ஆதி மோகினி அந்தம் ஆகப் புக்கு நின்றிடம் - நெருங்கிய பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவம் ஈராக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலைபெறும், — புகன்று மெய்தரு சைவம் ஆதி இரு மூன்றும் - சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் (ஏகனேகனிருள்கரும மாயையிரண்டென்னும் ஆறு பொருட்கும்) உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படும் தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய்நின்ற அதிகாரபோக இலய சிவபேதங்கள்,—வித்தை ஆதி எய்து தத்துவங்கள் ஏயும் - சுத்த வித்தை முதலியவாகப் பொருந்திய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும்,—எம் இறைக்கு ஒன்றும் இன்றே - சித்தாந்தசைவத்தெய்வமாகிய எம்முடைய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையும் கடந்து நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) சாருவாக முதல் ஐக்கியவாதசைவமீராகிய புறப்புறச்சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் முக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்களெல்லாம் பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவமீராக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலைபெறும். சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் 'ஏகனேகனிருள்கரும மாயையிரண்டு' என்னும் ஆறு பொருட்கும் உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படுந் தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய் நின்ற 'அதிகாரபோகலய சிவபேதங்கள் சுத்தவித்தை முதலிய ஐந்து

தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும். சித்தாந்த சைவத் தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையுங் கடந்துநிற்குமென - ம்.

அமலஞாதேவத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்கள் நிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்தித்தானம் என்பதூஉம் இதனாற் பெறுதும்.

அவ்வவற்றின் மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க் குணர்ச்சி செல்லாமையின் அவ்வத்தத்துவத்தினளவினன்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமையறிக.

சமயத்தெய்வங்களைச் சமயமென்றுபசரித்தார்; இருமூன்று மென்றதுமது.

ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவரை நீக்குதற்கு, மெய்தரு சைவமென்றும், ஆதியிருமூன்றென்றும், விசேடித்தார்.

பாடாணவாதசைவமுதற் சுத்தசைவமீருகக் கிடந்தவேழுனுள் பாடாணவாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டினையும் ஒன்றாகவைத்து இருமூன்றெனத் தொகை கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி உரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. (௭௩)

சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் நிகழு மீச னுவந்தரு ஞருத்தி ரன்றான் மாலய னென்றி னென்றாய்ப் பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்ற நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்.

(ப - ரை.) ஏகநாதனே-அங்ஙனம் ஒன்றுமின்றி நிற்கும் எம்மிறைவனே,—ஒன்றின் ஒன்றாய்ப் பவந்தரும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன் உவந்தருள் உருத்திரன்றான் மால் அயன் - ஒன்றின் ஒன்றாகத்தோன்றி (ஒவ்வொருதத்துவங்களின் நிஷின்றுகொண்டு தத்தற் தொழில்களைச் செய்யும்) சிவமுதல் அயனீருகியவைகளிலே,—அருவம் நாலு இங்கு - சிவம் சத்தி நாதம் விந்துவாகிய அருவத்திருமேனி நான்கும்,—உருவம் நாலு - மகேசன் உருத்திரன் மால் அயனாகிய உருவத்திருமேனி நான்கும்,—உபயம் ஒன்று ஆம் - சதாசிவமாகிய அருவரு

வத்திருமேனி ஒன்றும் ஆகிய (முத்திறத்து),—நவம் தரு பேதம் நடிப் பன் என்பர் - ஒன்பது வாக்கத்தினும் (வேற்றுமையின் றின்று) அவ்வத் தொழில்களைச் செய்வன் என்பர் என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙன மொன்றுமின்றி நிற்குமெம்மிறை வன் ஒன்றினொன்றாகத் தோன்றி ஒவ்வொருதத்துவங்களினின்று கொண்டு தத்தந்தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிவமுதல் அயனீராகிய முத்திறத்தொன்பது வாக்கத்தினும் வேற்றுமையின்றி நின்று அவ்வத்தொழில்களைச் செய்வன் எ - ம்.

ஏகாரம் தேற்றம்.

மேல், 'ஒருவனே இராவணை பாவகமுற்றற்போல' (குத். க., செ. சுஎ.) என்றதனை ஈண்டுமறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வொன்பது பேதத்துட் சத்தி விந்துவென்னுமிரண்டும் சத்தி பேதமாயினும், ஏனை மனோன்மனி முதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றி னொன்றாகப் பவந்தருமுறையிற் காரணமா யிடைநிற்றல்பற்றிச் சிவபே தத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன; நவந்தருபேத மேகநாதனை நடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவகை யாற் கூறிற்றென்பது; அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துக்கு முரிய சத்திபேதமேயாதலென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (எச)

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னாகி யொத்துறு மகேசையாகி யுமைதிரு வாணி யாகி வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகு மெத்திற நின்ற னீச னத்திற மவளு நிற்பள்.

(ப - ரை.) சிவாதிக்கு வரும் சத்தி - (மேற்கூறிய) சிவபேதம் ஏழற்கும் உரிய சத்திபேதமும்,—சத்தியாய் விந்துசத்தியாய் மனோன்மனி தானாகி ஒத்ததும் மகேசையாகி உமை திரு வாணியாகி வைத்ததும் - (முறையே சிவத்திற்குச்) சத்தியாகியும் (நாதத்திற்கு) விந்துவாகியும் (சீதாசிவத்திற்கு) மனோன்மனியாகியும் (மகேசனுக்குப்) பொருந்திய மகேசையாகியும் (உருத்திரனுக்கு) உமையாகியும் (மாலுக்குத்) திருவா கியும் (அயனுக்கு) வாணியாகியும் (எழுவகைப்) ப்டும்,—ஈசன் எத்திறம் நினைருண் - (எம்மிறைவனாகிய) பரமசிவன் சிவபேதம் ஏழினும் நின்று ஈடாத்தாமாறெல்லாம்,—ஒருத்தியாகும் அவளும் இங்ஙன அத்திறம் நிற்

பன்-(அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும்) ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதம் ஏழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய சிவபேதமேழற்குமுரிய சத்திபேதமும், முறையே சத்திமுதல் வாணியீராக ஏழுவகைப்படும். எம்மிறைவனாகிய பரமசிவன் சிவபேதமேழினும் நின்று நடாத்து மாறெல்லாம், அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும் பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும் எ - ம்.

அற்றேல், மேலைக்குத்திரத்தின், 'வரும் வடிவெல்லாஞ் சத்தி எனக் கூறி,நண்ணிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து,' எத்திற நின்றனீசனத்திற மவளுநிற்பன் என்றன் மலைவாம்போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (எடு)

சத்திதா னாத மாதி தானாகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னாதி யாகுந் தரும்வடி வான வெல்லாஞ்
சத்தியுஞ் சிவமு மாகுந் சத்திதான் சத்த னுக்கோர்
சத்தியாஞ் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(ப - ரை.) சத்திதான் நாதம் ஆதிதான் ஆகும் - சத்தியானது நாத முதலியவற்றிற் கூடியிருக்கும்,—சிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி ஆகும் - சிவமும் அந்தச் சத்தி முதலியவற்றை அகிட்டித்து நிற்கும் (இங்ஙனம் மரமும் காழ்ப்பும்போல ஒப்ப இயைந்து நின்றலின்),—சத்திதான் தரும் வடிவான எல்லாம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும் - சத்தியாற் றாப்படும் எல்லாத்திருமேனியும் சத்தி சிவம் இரண்டற்கும் பொதுவடிவேயாம் (ஆயினும்),—சத்தனுக்குச் சத்தன் வேண்டிற்றெல்லாம் ஆம் சத்திதானே - சத்தனுக்குத் தான் வேண்டியவாறெல்லா மாகும் சத்தியே,—ஓர் சத்தியாம் - ஒப்பற்ற தேவியுமாம் (ஆகலான் அதற்குரிய வடிவு விசேடம் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதம் சத்திபேதமென்று ஆயின) என்க.

(பொ - ரை.) மரமுங் காழ்ப்பும்போல ஒப்பவியைந்து நின்றலின் எல்லாத்திருமேனியுஞ் சத்திசிவமிரண்டிற்கும் பொதுவடிவேயாமாயினும், சத்தனுக்குச் சத்தி தேவியுமாகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம் பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேத மென்றாயின எ - ம்.

ஆகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேத மென்றாயினவென்பது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுக்கோர் சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லபையாய் நிற்குமெனச் சிவ சத்திகட்கு நாயகநாயகிபாவங் கூறியவாறு ; நாயகநாயகி பாவமாதலை வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினார்; வேண்டிற்றெல்லாமென்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீங்காது நின்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், மேல் ஒன்றினொன்றாய்ப் பவந்தருமெனப்பட்ட சத்தி சிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்று போலுமென்பாரை நோக்கி அதனையுணர்த்துதற்கெழுந் தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எசு)

சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்று முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும் பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகுந் தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மன்றே.

(ப - ரை.) சிவம் சத்திதன்னை ஈன்றும் - சிவதத்துவத்தினின்று சத்தி தத்துவம் தோன்றியும்,—சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் - சத்தி தத்துவத்தினின்று சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றியும்,—உவந்து இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிர் எல்லாம் ஈன்றும் - உவப்புற்று இருவரும் கூட இவ்விடத்துச் சடமும் சேதநமுமாய் பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றியும்,—பவன் பிரமசாரி ஆகும் பான்மொழி கன்னி ஆகும் - சிவ பிரான் பிரமசாரி ஆவன் சிவசத்தி கன்னிகை ஆவன்,—தவம் தரு ஞானத் தோர்க்கு - முற்றவ விசேடத்தால் (முதல்வன் அருள்பெற்ற) ஞானிகட்கு,—இத்தன்மைதான் தெரியும் அன்றே - சத்தியும் சிவமும் செய்யும் (இச்செயல்களெல்லாம் (நம்மனோர்பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லையென்பது) விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) சத்தியுஞ் சிவமுஞ் செய்யுமிச் செயல்களெல்லாம் நம்மனோர் பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லை எ - ம்.

‘ பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் ’ (சூத். க., செ. ௪௪.) என்பது முதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக்கூறியவற்றை ஈண்டுருவகஞ்செய்யு முகத்தாற் றொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின் நன்மை தனக்கெய்த லின்றருதலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. (என)

தனுசுரண புவன போகந் தற்பரம் பந்தம் வீடுடன்
றணுவிளோ டெல்லா மாகி யடைந்திடுந் தத்து வங்க
ளினிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
நனிபர முணர்ந்தோ னந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன்.

(ப - ரை.) தனுசுரணபுவனபோகம் தற்பரம் பந்தம் வீடு எல்லாம் தத்துவங்கள் ஆகி அடைந்திடும் என்று - தனுசுரணபுவனபோகங்களும் அவைமூலமாயுள்ள பெத்த முத்திகளும் (அப்பெத்த முத்திகளிற்படும் பேதங்கள்) அனைத்தும் (மேற்கூறிப்போந்த) தத்துவங்களான ஆயின வென்றும்,—இவை அணுவிளோடு (என்று) - அத்தத்துவங்கள் உயிர்க ளோடு இயைவன (அன்றி முதல்வளோடு இயைவனவல்ல) வென்றும்,— இனிது அறிந்து - (நூல்களானும் பொருந்து மாற்றானும்) தெளிய உணர்ந்து,—நிவிர்த்திகலைமுதல் இடத்தே நீக்கி - (அத்தத்துவங்களை) நிவிர்த்திகலை முதலாகக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக்கழித்து,—பரம் நனி உணர்ந்தோன் - (அவற்றிற்கு) மேலாய் நிற்பது ஒன்றனை ஐயந்திரி வின்றி உணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன்,—அந்தத் தத்துவஞானி ஆவன் - (பவன் பிரமசாரியும் பான்மொழி கன்னியுமாமென்னும்) அவ் வுண்மையறிவுடையவன் ஆவன் என்க.

(பொ - ரை.) தனுசுரண புவனபோகங்களும், அவைமூல மாயுள்ள பெத்தமுத்திகளும், அப்பெத்தமுத்திகளிற்படும் பேதங் களைத்தும், மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களானாயினவென்றும், அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடியைவனவன்றி முதல்வளோடியை வனவல்லவென்றும், நூல்களானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளிய வுணர்ந்து அத்தத்துவங்களைக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக் கழித்து, அவற்றிற்கு மேலாய்நிற்பதொன்றனை ஐயந்திரிபின்றி யுணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன் பவன் பிரமசாரியும் பான் மொழி கன்னியுமாமென்னும் அவ்வுண்மை யறிவுடையனாவன் என்க.

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மென்றதனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு,

தற்பாமென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரியமென்ப
கனனமறிக. (௭௮)

எல்லாமாய்த் தத்து வங்க ளியைந்ததென் னனனுவுக் கென்னிற்
றெல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் கும்பி
னில்லாமை முற்று வித்து நீக்கவுங் கூடி நின்ற
பொல்லாத வாண வத்தைப் போக்கவும் புருந்த தன்றே.

(ப - ரை.) தத்துவங்கள் அனுவுக்கு எல்லாமாய் இயைந்தது என்
என்னின்-(அங்ஙனம்) தத்துவங்கள் அனுவினோடு எல்லாமாகியடைந்தது
யாதன் பொருட்டெனின்.—தொல்லாய கன்மமெல்லாம் துய்ப்பித்துத்
துடைத்தற்கும் - பழமையாய இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற்
பொருட்டும்,—முற்றுவித்துப் பின் நில்லாமை நீக்கவும் - (அதனாற் பரு
வம் எய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு தீக்கையால் அவற்றை)
முதிர்வித்துப் பின் பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும்,—கூடி நின்ற பொல்
லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புருந்தது அன்றே - (அவை கழியும்
முகத்தால்) விரவி நின்று எல்லா அநர்த்தங்கட்கும் மூலமாகிய ஆணவ
மலத்தைப் போக்குதற்பொருட்டும் அடைந்ததாம் என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் தத்துவங்கள் அனுவினோடெல்
லமாகிய யடைந்ததூடம், இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற்
பொருட்டும், அதனாற் பருவமெய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாத
வாறு தீக்கையான் அவற்றை முதிர்வித்துப் பற்றறக் கழித்தற்
பொருட்டும், அவை கழியுமுகத்தால் எல்லாவர்த்தங்கட்கு மூல
மாகிய ஆணவமலத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுமாம் எ - ம்.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள்
அனுவுக்கே யன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அனு
வினோடென்றிச் சிவத்தோடியையிலவாயினவென அதன்கணசங்கை நீக்
கியவாறாயிற்று.

அனுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமுந் தொன்மையென்னு
மகாவைகாரவிசுவதியும் விகாரத்தாற் றெருக்கன.

இவை ஏழுசெய்யாளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப்பொரு
ளும் வருத்துக்கூறப்பட்டன.

அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? என் பாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். (எக)

ஒன்றதா யநேக சத்தி புடையதா புடனா யாதி
யன்றதா யான்மா வின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து
நின்றுபோத்திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச் செம்பினிற் களிம்பேய்ந்
தென்றுமஞ் ஞானங் காட்டு மாணவ மியைந்து நின்றே.

(ப - ரை.) அநேக சத்தி உடையதாய்-எண்ணிறந்த சத்திகளுடைய தாய்,—ஆன்மாவின் உடனாய் - (எண்ணிறந்த) உயிர்களினும் சேர்ந் து,—செம்பினில் களிம்பு ஏய்ந்து-செம்பிற் களிம்புபோல,—ஆதி அன்ற தாய் இயைந்து நின்றே ஒன்றதாய் - அநாதியே விரவி நிற்பதொன் றாய்,—தன் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து நின்று - (கேவலத்தில் ஆவா ரக சத்தியான்) அவ்வுயிர்களின் அறிவொடு தொழில்களை மறைத்து நின்று,—போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி - (சகலத்தில் அதோநியாமிகா சத்தியாலே) போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மையை நிகழ்த்தி,— என்றும் அஞ்ஞானம் காட்டும் - எஞ்ஞானமும் (காரணமாய் நின்று) அஞ் ஞானத்தை நிகழ்த்தும்,—ஆணவம் - (மேற்கூறிப்போந்த) ஆணவமலம் என்க.

(பொ - ரை.) எண்ணிறந்த சத்திகளான் எண்ணிறந்த வுயிர் களினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவி நிற்பதொன் றாய்க் கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியானுஞ் சகலத்தில் அதோநியா மிகா சத்தியானும் அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நிற்பது மேற்கூறிப்போந்த ஆணவமலம் எ - ம்.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை.

இதனானே மலத்தின் சொரூபங் கூறப்பட்டது. (அ௦)

மலமென வேறென் றில்லை மாயாகா ரியம தென்னி
னிலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியைக ளெழுப்பு மாயை
விலகிடு மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே ருகி
யுலகுடல் கரண மாகி யுதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) மலம் என ஒன்று வேறு இல்லை - மலமென்று ஒரு பொருள் வேறில்லை,—மாயாகாரியமது என்னின் - மாயாகாரியமே

ஹைந்தம் றெழிலைச் செய்யு) மெனின் (அற்றன்று),—இலகு உயிர் ககு - விளங்காரின்ற உயிர்கட்கு,—இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை - அறிவு இச்சை செயல்களை (வேறுநின்று) விளக்குவதாகிய மாயைக்கும்,—வேறும் அன்று இவற்றை விலகிடும் மலம் - (உயிரோடு) ஒற்றித்து நின்று அவைகளை மறைப்பதாகிய மலத்திற்கும் (தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான் அஃது அறியாது),—உலகு உடல் காரணம் ஆகி-உலகும் உடலும் காரணமுமாகி,—அது வேறாகி உதித்திடும் - உயிர்க்கு வேறாகி உதிக்கும் (மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி என்பதனை),—உணர்ந்துகொள்ளே - அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) உயிரோடொற்றித்து நின்று அறிவிச்சை செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறு நின்று அவற்றை விளக்குவதாகிய மாயைக்குத் தம்முள் வேற்றுமைபெரிதாகலான், அஃதறியாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி எ - ம். ()

மாயையே யான்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்குந்
தூயவப் பரிதி தன்னைச் சுடர்முகின் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகி லகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே போலக்
காயமு மகல ஞானத் தொழில்பிர காச மாமே.

பரிதியை முகின்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னாற்போ
லுருவியிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைக ளொழிக்கு மாகுங்
கருதிடு மிச்சா ஞான காரியங் காயம் பெற்றான்
மருவிடு முயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடினம் றைப்பே

(ப - ரை.) தூய பரிதிச் சுடர்தன்னை முகில் மறைத்தாற்போல-தூயதாகிய பரிதியின் ஒளியை மேகம் (வேறு நின்று) மறைத்தாற் போல,—மாயையே ஆன்ம (இச்சா) ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும் - மாயையே (உலகு உடல் காரணமாய் நின்றே) ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக்கிரியைகளை மறைத்தல் அமையுமென (உடம்பாட்டானும்),—அம் முகில் போய் அகலச் சோதி புரிந்திடும் அதுவே போல-அம்மேகம் நீங்கப் பரிதிவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறுபோல,—காயமும் அகல (இச்சா) ஞானத்தொழில் பிரகாசமாமே-காயமாகிய மாயை நீங்க அவ்விச்சா ஞானக் கிரியை பிரகாசித்தல் அமையுமென (எதிர்மறையானும் இவ்வுவமையின் னவந்து அறியப்படு மென்றது பொருந்தாது),—பரிதியை முகில் மறைப்பப் பரிதி ஒளி பதுங்கினாற்போல்-பரிதியை மேகம் மறைப்பப் பாவிய

ஒளி மறைந்தாற்போல்,—உரு மறைக்கின் உயிர் (இச்சா) ஞானக் கிரியைகள் ஒழிக்குமாகும்—உருவாகிய மாயை மறைப்ப ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகள் ஒழிதலாகிய (உடம்பாட்டானும்),—கருநிடம் இச்சா ஞான காரியம் - கருதுகின்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகள்,—காயம் பெற்றால் - மாயா தனுவைப் பெற்றால்,—மருவிடம் உயிர்க்கு - விளங்கும் ஆன்மாவிற்கு,—காயம் வந்திடாவிடில் மறைப்பே - ஆன்மாயா தனு இன்றேல் (அவை) மறைதலாகிய (எதிர்மறையானும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை ஈண்டைக்கு ஏலாது) என்க.

(பொ - ரை.) மாயை உலகுடல்கரணமாய் வேறுநின்றே உயிரை மறைத்தலமையுமென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் பரிதிமுகிலுவமையின் வைத்தறியப்படுமென்றது பொருந்தாது. மேகம்போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைத்தலானாகிய காரியம் பரிதியிற்போல உயிரின்கணிகழ்தல் வேண்டும்; ஆஃ தீண்டில்லையென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை யீண்டைக் கேலாது எ - ம். ()

போதகா ரியம் மறைத்து நின்றது புகன்ம லங்கா
 ணைதலாங் குணமு மாக வுயிரினுள் விரவ லாலே
 காதலா லவித்தை சிந்தத் தருங்கலை யாதி மாயை
 யாதலா விரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிரினுள் விரவலாலே குணமுமாக ஓதலாம் - (ஆல்லதூஉம் மலத்தானாகிய அஞ்ஞானம் முகிலானாகிய மறைவுபோலன்றி) உயிரோடு (வியாபகமாய்) விரவிக் குணம்போலத்தோன்றி நிற்பதெனக் கூறுவதொன்றாகலானும்,—மாயை காதலால் அவித்தை சிந்தக் கலை ஆதிதரும் ஆதலால் - மாயையானது விருப்பத்தோடு ஆணவமாகிய இருள் கெட(த்தீபம்போல)க் கலைமுதலிய தத்துவங்களைத் தருவ தொன்றாகலானும்,—இரண்டும் சோதி இருளென வேறும் அன்றே - (தொழிற்பாட்டின்கண்) இரண்டும் ஒளி இருள் போல இகலிநிற்பன வாகலானும்,—புகல் மலம் போதகாரியம் மறைத்து நின்றது காண் - (இருன்போலக்) கூறும் பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் (தெற்றென) உணர்க என்க.

(பொ - ரை.) ஆல்லதூஉம், மலத்தானாகிய அஞ்ஞானம், முகிலானாகிய மறைவுபோலன்றி, உயிரோடு வியாபகமாய் விரவிக்

கஅஅ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [குத். உ.

குணம்போலத்தோன்றி நிற்பதொன்றாகலானும், தொழிற்பாட்டின்கண் ஒளியிருள்போல மாயையோடு இகலி நிற்பதாகலானும், அப்பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் தெற்றெனவுணர்க எ - ம்.

குணமுமென்னுமும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசபதி முதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்தினது உண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அச)

புருடன்றன் குணம வித்தை யெனிற்சடம் புருட னாகுங்
குருடன்றன் கண்ணின் குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோ கூறாய்
மருடன்றன் குணம தாகி மலமசித் தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சீவன்.

(ப - ரை.) அவித்தை புருடன்றன் குணம் எனின் - (உயிரினுள் விரவி நிற்பதாகிய) அவித்தையினை உயிரின்குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—புருடன் சடமாகும் - (சித்தாகிய) புருடன் சடமெனப்பட்டு வழுவாம் (ஆதலின்),—குருடன்றன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின்றன் குணமோ - குருடனது கண்ணில் (ஒளிக்குணத்தை மறைத்துநிற்கும் படலமாகிய) குற்றம் கண்ணின் ஒளிக்குணமாதல் செல்லாமையானும்,—மலம் மருள் தன்றன் குணமதாகி அசித்தாகி நிற்கும் - மலம் அஞ்ஞானத்தைத் தனது குணமாகக்கொண்டு (குணிப்பொருளாகிய தான்) சடமாய் நிற்குமன்றிச் சித்தாகாமையானும்,—சீவன் தெருள் தன்றன் குணமதாகிச் சித்தெனநிற்கும் - உயிர் அறிதற்றொழிலுடைய சித்தேயாய்நிற்கு மாதலானும்,—கூறாய் - (உயிரின்கண்ணே குற்றமாகக் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டென்பது) அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) உயிரினுள் விரவி நிற்பதனை உயிரின் குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—அறியாது கூறினாய்; ஒருபொருளின்கட் குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடன்விரவி நிற்கப்பெறுமென்பது குருட்டுக்கண்ணிற் காணப்படுதலின், விரவிநின்றலே பற்றிக் குற்றமும் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் சடமாவதன்றிச் சித்தாகாமையானும், உயிர் அறிதற்றொழிலுடைய சித்தே

யாகலானும், உயிரின்கட் குற்றமாய்க் காணப்படும் அறியாமைக் குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டு ஏ - ம்.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாடாணவாதிகண் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக் கப்பட்டது. (அடு)

மும்மல நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போன்
மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணு
மிம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசைப்ப னின்னும்.

(ப - ரை.) மும்மலம் - (மேலே தன்மமோடதன்மமாகியெனக் கூறப்பட்ட கன்மமலமும் அதன் பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப் பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்) மூன்று மலங்களும்,—நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உயிப்போல் - நெல்லுக்கு முளைத்தற் சத்தியும் தவிடும் உமியும்போல,—அணுவின் உண்மை வடிவினை - உயிரினது தற்சொருபத்தை,—மம்மர்செய்து மறைத்து நின்று - மயக்கத்திற் கேதுவாகப் பந்தித்து நின்று,—பொய்ம்மைசெய் போகபந்த போத்திருத்துவங்கள் பண்ணும் - (முறையே) பொய்ம்மை புரியா நின்ற போகமும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம்,—இம்மலம் மூன்றினோடும் இன்னும் இருமலம் இசைப்பன் - இம்மலங்கண் மூன்றனோடும் (கூடி நின்று பந்திப்பன்) வேறும் இருமலங்கள் உள என்க.

(பொ - ரை.) மேலே தன்மமோ டதன்மமாகியெனக் கூறப்பட்ட கன்ம மலமும் அதன் பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட மாயா மலமும் ஈண்டுக்கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்மூன்றுமலங்களும், நெல்லுக்கு முளைதவிடுமிபோல் உயிரைப்பந்தித்து நின்று முறையே போகமும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கண் மூன்றனோடுங் கூடிநின்று பந்திப்பன் வேறு மிருமலங்களுள் ஏ - ம்.

இது நிரானிறை.

கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கணுளதாகிய முளைத் தற்சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறுபோல, உயிரின்கட் கூதுக்கெ

களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலம் பந்தம் பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடு போல, அச்சகதுக்கங்க ளாண்டுத் தோன்றுதற்குத் துணைக்காரணமாய்த் தன்காரியமாகிய தனுக்காரண முதலியவற்றையும் உயிரையு மிழைவித்து நிறல்; ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சகதுக்கங்களை உயிர் துகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக் கொள்க. “பந்தம்போகம் போக நிறுத்தலும் வந்தது மாயைவினைமலத்து” என்றார் ஞானாயிர்தனாலுடையாரும்.

முளை ஆகுபெயர்.

முளைதவிடுமிகள் பந்தத்திற்குங் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின. (அசு)

முளையுயின் காரி யத்தை மாயேயு மலம தென்று மேயுமும் மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந் தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்று மாய்வரிம் மலங்க ளோந்து மணுக்களை யணைந்து நிற்கும்

(பு - ரை.) மாயையின் காரியத்தை மாயேயமலமது என்றும் - (அச்சகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப் படுத்துவதென மேற்கூறிப் போர்த்து) மாயாகாரியத்தை மாயேயமென்றும், — ஏயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவும் தூயவன் தனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும் ஆய்வர் - பொருந்திய அவ்வம்மலங்களை அவ்வத்தொழி விற்படு (த்திப் பாகம் வருவி)க்கும் சிவசத்தியை மறைத்தலைச் செய்வதாகிய திரோதாயி யென்றும் வேறேயிருமலமாக ஆராய்ந்து கூறுவர் (அஃதென்று மாயாகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும் பந்தித்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும்; அம்மலங்கட் கனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின் அடங்குமாயினும் தொழில் வேற்றுமை பற்றி உபசாரத்தால் திரோதாயியென வேறுவைத் தெண்ணப்படும்), — இம்மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும் - (இவ்வாறு இவ்வைந்து மலமும் உயிர்தோறு நின்றுசெய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டு கொள்க என்க.

(பொ - ரை.) வேறும் இருமலமெனப்படுவன அச்சகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின்

அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப்படுத்துவதென மேற்கூறிப் போந்த மாயாகாரியமும், அவ்வம்மலங்களை அவ்வத்தொழிவிற் படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயா காரியம் மாயையிலடங்குமாயினும், பந்தித்தற்குட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும்; அம் மலங்கட்கனுசுலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியி னடங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தாற் றிரோதாயியென வேறு வைத்தெண்ணப்படும். இவ்வாறிவ் வைந்துமலமும் உயிர்தோறு நின்று செய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டுகொள்க எ - ம்.

திரோதானகரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல். (அஎ)

மலமாயை கன்ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச் சலமாறும் பிறப்பி றப்பிற் றங்கியித் தரைகீழ் மேலு நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்க ணலமாரு மிறைவ னுணை யாலுயிர் நடக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிர் - ஆன்மாவின்கண்,—மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோதாயி மன்னி - ஆணவம் மாயை காரியம் மாயேயம் திரோதாயியாகிய இவ்வைவகைமலங்களும் நிலைபெறுதலால் (அவை கட்கனுசுலமாக),—இறைவன் ஆணையால் - முதல்வன் ஆணையினால்,— நிலையாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கு என - நிலையுதலிலவாகிய கொள்ளிவட் டமும் காற்றாடியும்போல,—நிமிடத்தின்கண் அலமாறும் - கணப்போழ் திற் (பலமுறை) சுழற்சியுற்று,—பிறப்பு இறப்பில் தங்கி - மேற்கூறிப் போந்த பிறப்பிறப்பிற்பட்டு,—இத்தரைகீழ்மேலும் சலமாறும் நடக் கும் அன்றே - இவ்வுலக நிரயதுறக்கங்களிலே போக்குவரவுடைத்தாய் (அவ்வுயிர்) செல்லும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப் போந்த பிறப்பிறப்புக்க ளெல்லா வற்றிற்குங் காரணம் இவ்வைவகை மலங்களுமாம் எ - ம்.

மன்னியலமாருமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றற் போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அலமாருமென நீட்டும்வழிநீட்டல்; இறைவனையா லுயிர்நடக்குமென ஈண்டுந்நிறியது அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த் துதற்பொருட்டு; அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இவை மூன்று செய்யுளானும், மலங்கள் இத்துணையவென்பதூஉம் அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவமலத்தானாகிய பொல் லாமை கூறப்பட்டது. (அஅ)

அண்டசஞ் சுவேத சங்க ஞற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றுயி ரத்தா யுண்டுபல் யோனி யெல்லா மொழித்துமா னுடத்து தித்தல் கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரி யங்காண்.

(ப - ரை.) அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராயுசத்தோடு எண்தரு நால் - முட்டையும் வியர்வையும் வித்தும் பையுமாக எண்ணப் படும் நால்வகைத்தோற்றத்து (எழுவகைப்பிறப்பின்),—எண்பத்து நான்கு நூறுயிரத்தாயுண்டு - எண்பத்துநான்கு நூறுயிர (யோனி பேத)த் தினின்று விரிந்த பேதங்கள் அளவின் றி உள்ளன,—பல்யோனியெல் லாம் ஒழித்து - (அவற்றுட்) பலவகைப்பட்ட யோனி பேதங்கள் ஒழி ந்து,—மானுடத்து உதித்தல் கண்டிடிற் - (அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயிலாகிய) மானுடப்பிறவி எய்தலைக் காணப்பெற்றிடின,—கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம் காண் - சமுத்திரத்தைக் கையானீந்திக் கரையேறினவன் காரியத்தோடொக்குமென்க.

(பொ - ரை) நால்வகைத்தோற்றத் தெழுவகைப்பிறப்பி னெண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனி பேதத்தினின்றும் விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றியுள்ளன; அவற்றுள் மானுடப்பிறவியே அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயில் எ - ம். (அக)

நரர்பயி ரேயந் தன்னி னான்மறை பயிலா நாட்டில் விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்கபுண் ணியத்தா னொருந் தரையினிற் றீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ ணாதே.

¹ (ப - ரை.) நரர்பயில் தேயந்தன்னின்-(அம்மானுடப்பிறவியினும்) மானுடர் வாழ்கின்ற இவ்வுலகத்துள்,—நான்மறை பயிலாநாட்டில் விரவு தல் ஒழிந்து தோன்றல் - வேதாகமவழக்கம் இல்லாத நாட்டிலே பிறத்

தல் நீங்கி (அவ்வேதாகம வழக்குமிக்குடைய உத்தமநாட்டிலே) தோன்றுதல்,—மிக்கபுண்ணியத்தான் ஆகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தால். உண்டாம்,—தரையினில் கீழை விட்டுத் தவம் செய் சாதியினில் வந்து - அவ்வுத்தமநாட்டிலே கீழ்சாதியிலே தோன்றாது தவஞ்செய்தற்குரிய உத்தமசாதியிலே தோன்றுதல் செய்தும்,—பரசமயங்கட்செல்லாப் பாக்கியம் பண்ண ஒனாதே - புறச்சமயங்களிற் செல்லாது (அவ்வலமரல் ஒழிதற்கு வாயிலாகிய) உத்தமசமயத்திற்குரிய நன்மை ஒருவனுக்குண்டாதல் அரிது என்க.

(பொ - ரை.) மானுடப்பிறவியினும் உத்தம சமயத்துக்குரித்தாய் உத்தமநாட்டிற் பிறக்கும் உத்தம சாதியே அதற்கு வாயில் எ - ம். (கூட)

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித் தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு மூழ்பெற லரிது சால வயர்சிவ ஞானத் தாலே போழிள மதியி னுனைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

(ப - ரை.) வாழ்வெனும் மையல் விட்டு - குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னும் இவைகளான் உளதாகிய செருக்கொழிந்து,—வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பி - வறுமையால் அச்செருக்குடையார் பின்சென்று நின்று ஏக்கறலாய சிறுமையினீங்கி (உயர்ந்தசாதியினும் உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பே அதற்கு வாயிலாம் ஆகலான் அவ்வுயர்ந்த குடியிற்பிறந்து),—தாழ்வெனும் தன்மையோடும் - மெய்யன்போடும்,—சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவசமயத்தின் எய்தும் புண்ணியப்பேறு,—சால அரிது-பெரிதும் அரிதாம்,—உயர் சிவஞானத்தாலே - அதனினும் உயர்ந்த சித்தாந்த நெறி யுணர்ச்சியாலே,—போழ் இளமதியினுனை - பிளவுபட்ட இளம்பிறையணிந்த சிவபிரானே,—போற்று வார் - வழிபடப்பெறுவா ருளராயின்,—அருள்பெற்றாரே - அவர் (மலத்தானாகிய அவ்வலமரலை நீங்கி) வீடுபெறெய்துவர் என்க.

(பொ - ரை.) உயர்ந்த சாதியினும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பே யதற்கு வாயிலாம். அவ்வுயர்ந்த குடியிற் பிறந்து சைவத்தினெய்திச் சித்தாந்தநெறி யுணர்ந்து சிவபிரானே வழிபடப்பெறுவாருளராயின், அவர் மலத்தானாகிய அவ்வலமரலை நீங்கி வீடுபெறெய்துவர் எ - ம்.

வாழ்வாங்கு:—குலம் இளமை 'கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னு
மிவை.

மையல் செருக்கு

வாழ்வெனுமையெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரி
யத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற் குரிய
வாயில் இவையென்பது கூறப்பட்டது. (௧௧)

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காய
மானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ
வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்தான் ற்ணையர்ச் சிப்ப
நுனெடுத் துழலு மூம ரொன்றையு முணரா ரந்தோ.

(ப - ரை.) (அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டு) மனவாக்காயம் -
மனத்தால் நினைந்தும் வாக்கால்வழுத்தி மந்திரங்கள் சொல்லியும் காயத்தாற்
பணிந்துஞ் செய்யப்படும்,—ஆனிடத்து ஈந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக
அன்றோ - பஞ்சகவ்வியத்தினை ஆடியருளுகின்ற அரன்பணி (ஏனைப்
பிறவிகளிற் கூடாமையால் அதன்) பொருட்டாகவன்றோ,—மானுடப்
பிறவிதானும் வகுத்தது - (பிறவி விசேடமாகிய) மானுடப்பிறவி (வேண்
டப்பட்டு) வகுத்ததாம்,—வானிடத் தவரும் - மேலுலகத்துள்ள மாயோன்
மூதலிய தேவர்களும்,—மண்மேல் வந்து அரன்றனை அர்ச்சிப்பர் - (அவ்
வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையாலே) தேச
விசேடமாகிய இம்மண்ணுலகத்தில் வந்து அச்சிவபிரானை அருச்சிப்
பர்,—அந்தோ ஊன் எடுத்து உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் -
ஐயோ இவ்வுலகத்து இச்சரீரம் பெற்றும் (இவ்வுண்மையை) அலமரு
முகமாகிய ஏனையோர் சிறிதும் அறியமாட்டார் (ஆகலிற் சாதி விசேடங்
குடிப்பிறப்பு விசேடம் வேண்டப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்
படும் அரன்பணி ஏனைப்பிறவிகளிற் கூடாமையாற் பிறவி விசேடம்
வேண்டப்படும்; அவ்வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற்
கூடாமையால் தேயவிசேடம் வேண்டப்படும் இவ்வுண்மை
ஏனையோ அறியமாட்டாமையிற் சாதிவிசேடம் குடிப்பிறப்பு விசே
டம் வேண்டப்படும் எ - ம்.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது.

வாக்காயமென்னுந் தொகைச்சொல் வடநான்முடிபு.

(௧௨)

கருவினு எழிவ தாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனா யழிவ தாயுந்
தருணனா யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயும்
உருவனே யழிவே யானா லுள்ளபோ தேபா ருய்ய. ௮௦

(ப - ரை.) (மானுடயாக்கை அத்துணைப் பெருமைத்தாயினும்) கருவினுள் அழிவதாயும் - மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்குள்ளே அழிவதாயும்,—கழிந்திடாது அழிவதாயும் - பிறந்து உடனே அழிவதாயும்,—பரிணமித்த அழிவதாயும் - பிறந்து சிறிதுகாலமிருந்து அழிவதாயும்,—பாலனாய் அழிவதாயும் - பாலியனாய் அழிவதாயும்,—தருணனாய் அழிவதாயும் - தருணனாய் அழிவதாயும்,—நரைத்துத்தான் அழிவதாயும் - நரையுண்டாகி விருத்தத்தையில் அழிவதாயும்,—உருவனே அழிவே ஆனால் - (இத்துணைப் பொழுது நிற்குமென்று அறியவராது நீர்க்குமிழிபோல்) எப்பொழுதும் அழிதன் மாலைத்தாகலின்,—உள்ளபோதே உய்யப்பார் - (இவ்வாக்கை நிலையாமை இளமை நிலையாமைகளை) நிலையதல் உள்வழியே உய்யும்படி உற்று நோக்குவாய் (அங்ஙனநோக்குவார்க்கு அவற்றொருகிய மையலை விடுதல் கூடும்) என்க.

(பொ - ரை.) மானுடயாக்கை அத்துணைப் பெருமைத்தாயினும், இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென்றறிய வாராது நீர்க்குமிழிபோல் எப்பொழுதும் அழிதன் மாலைத்தாகலின், இவ்வாக்கை நிலையாமை யிளமை நிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கே அவற்றொருகிய மையலை விடுதல் கூடும் எ - ம். (கூட)

ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலை யொன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறு
மொருபொழு துணரி னுண்டா மல்லதில் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

(ப - ரை.) அங்கு ஒருபுலன் துகரும்போது ஒன்று இவ்வாறு ஒரு விடயத்தை அனுபவிக்குங்கால் மற்றொன்றின்மையால் (அவ் வாக் கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒருங்கே யறியமாட்டாது),—ஒன்றின்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் - ஒரு விடயத் தின்கண்ணும் வரப்பட்ட பயனை விட்டு விட்டு அறிவதன்றி இடையே ஈன்ஈதி அறிய மாட்டாது,—ஒரு பொழுது எல்லாம் மாறும் - அதாவும் உதக்கம் மூச்சை மூதவியவற்றிற் சிறிதும் இவ்வையாப்பிடும்,—அவ்வது

இவ்வல்லல் வாழ்க்கை - அதுவன்றி இவ் யாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும்,—மருள் கனவதாவும் போல அன்றே மாயும் பின் மாயும் - (முறையே) மயக்கப்பொருளும் கனப்பொருளும் போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாம் ஆகலான்,— உணரின் உண்டாம் - (இவ்வறிவு நிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை) உணர்ந்தால் (அவ்வுணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல்) கூடும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒவ்வொன்று யறிவதன்றி ஒருங்கே யறியமாட்டாது. ஒருவிடயத்தின்கண்ணும் விட்டுவிட்டறிவதன்றி இடையீடின்றி யறியமாட்டாது. அதுவும் உறக்கம் மூர்ச்சை முதலிய வற்றிற் சிறிதும் இல்லையாய்விடும். அஃதன்றி இவ்வாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும் முறையே மயக்கப்பொருளங் கனப்பொருளும்போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாடாகலான், இவ்வறிவு நிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும் எ - ம்.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க.

பயன் அறிதற்பயன்.

அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக்குறிப்பு.

மருள்போல அன்றேமாயும் கனவுபோலப் பின்னுமாயுமென்றுரைத்துக் கொள்க.

மருளும் கனவும் ஆகுபெயர்.

வாழ்க்கையென்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்ததுதழீஇயவெச்ச வும்மை விகாரத்தாற்றொக்கன. (கூச)

அரிசனம் பூசி மாலை யணிந்துபொன் னாடை சாத்திப்

பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட

வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திட வுணர்வு மாண்டு

பெரியவர் பேச்சு மின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தோ டொப்பர்.

(ப - ரை.) அரிசனம் பூசி-சந்தன முதலியவாசனாதிரவியங்கள் பூசியும்,—மாலை அணிந்து-வாசத்தோடு கூடிய பூமாலைகள் அணிந்தும்,—

பொன் ஆடைசாத்தி-பீதாம்பரம் போர்த்தும்,—பரிசனம் பின்பு செல்ல-
தம் பரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பாரகர் பரிக்க-காவுவோர் (சிவிகை)
சுமக்கவும்,—கொட்ட-வாத்தியங்கள் முழக்கவும்,—வரிசின்னம் ஊத-
வரிபொருத்திய சின்னங்கள் ஊதவும்,—தொங்கல் வந்திட-சத்திரசாமரங்
கள் சூழ்வரவும்,—உணர்வுமாண்டு பெரியவர் பேச்சும் இன்றிக்கிடத்த
லால்-அறிவற்று (அதிகாரஞ்செய்து) பெரியராய்ப் பேச்சின்றிச் செருக்
குற்றுக்கிடத்தலால்,—பிணத்தோடு ஒப்பர்-அவர் செத்தாரின் வேறல்லர்
என்பது,—(உணரின் உண்டாம்)- (ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி) அறிய
வல்லராயின் அவர்களுக்கு அதனானைய மையலைவிடுதல் கூடும் என்க.

(பொ - ரை.) அதிகாரஞ்செய்து செருக்குறுவார் செத்தா
ரின் வேறல்ல ரென்பது ஆண்டு நிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி அறியவல்
லார்க்கு அதனானைய மையலை விடுதல் கூடும் எ - ம்.

உணரின்னுண்டாமென்றதனை ஈண்டுந் தந்துரைக்க.

பெரியவரென்றது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி; பெருமை
அதிகாரத்தானாயது.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் வாழ்வெனுமையல் விடுதற்கு உபாயங்
கூறியவாறு. (கரு)

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள் போல
வுணக்கியே யுழல்வீ ருங்க ளுடலுயி ருணர்வு மெல்லாங்
கணத்திடைத் தோன்றி மாயுங் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

(ப - ரை.) அரனை ஒருக்கால் வணக்குறீர் - சிவபிரானை ஒருகாலே
னும் வழிபாடு செய்கின்றிலீர் (செய்யப்பெறின்),—என்றும் வானவர்
வணங்க வைப்பன் - என்னானும் தேவர்களும் வணங்கும் வண்ணம்
(இறவாச்செல்வத்தை) அளிப்பனாதலின்,—கணத்திடைத் தோன்றி
மாயும் காயம் என்று அறிந்து - (அதனைநோக்கக்) கணத்தின்கட் டோ
ன்றி அழிதன் மாலெத்து உடம்பென்று உணர்ந்தும் (அதன்பொரு
ட்டு),—உங்கள் உடல் உயிர் உணர்வு மெல்லாம் - உம்முடைய உடல்
உயிர் உணர்வுமுதலிய வெல்லாம்,—உணக்கியே உழல்வீர் - வருத்த
முறும்படி வருந்தினவராய் (ஈட்டப்படுஞ் சிறு செல்வஞ் செல்வமன்
றென்பது உணர்வீராயின்),—பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின் நடைப்
பிணங்கள் போல (ஆம்) - (இச்சிறு செல்வத்தைவேண்டிப்) பிணத்

கூக்டு சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [ருத். உ.

நினைவொத்து ஊரூம் அவ்வதிகாரச்செருக்குடையார் பின்சென்று
கூடப்பிணங்கன்போல் (நின்று ஏக்கறுஞ் சிறுமையினிங்குதல் உட்க
ஞல்) கூடும் என்க.

(பொ - ரை.) சிவபிரானை வழிபட்டுப்பெறும் இறவாச் செல்
வுத்தை நோக்கக் கணத்தின் அழிதன்மாலேத்தாகிய உடம்பின்
பொருட்டுவருந்தி யீட்டப்படுஞ் சிறுசெல்வஞ் செல்வமன்றென்ப
துணரவல்லார்க்கு, இச்சிறு செல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச்
செருக்குடையார் பின்சென்று நின்று ஏக்கறுஞ் சிறுமையினிங்கு
தல் கூடும் எ - ம்.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணக்கியென வியையும்.

இதனானே வறுமையாஞ் சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங்கூறியவாறு.

ஒன்றறா யென்பது முதல் இத்துணையும் ஒழிபு கூறியதெனக்
கொள்க. (கூக)

இ ர ண் ட ா ஞ் ரு த் தி ர மு டி ந் த து.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅக.

மூன்றஞ்சுத்திரம். ௨௮௮௭.

முதற்குத்திரத்தும் இரண்டாஞ்சுத்திரத்தும் முறையே பதியுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறியவாசிரியர், இரண்டாஞ்சுத்திரத்தின் அலகிலாவயிரென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட டெருங் நின்ற பசவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்றஞ்சுத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிரெனப் படுவ திருத வுடலின்வே றுளதா யுற்றுச்
செயிருறு மிச்சா ஞானச செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறு மின்பத் துன்பப் பலங்களு நுகரும் பார்க்கிற்
றுயிலோடு மஞ்ச வத்தைப் படுமுண்மை துரியா தீதம்.

(ப - ரை.) உளதாய் - உயிர் குணியமெனின் அவ்வாறு சொல்வதொன்று உளதாய் நின்றலானும்,—உற்றுச் செயிர் உறும் - உடம்பே உயிரெனின் உடம்பகத்தே பொருந்தி நின்று யானெனதென்னுஞ்செருக்குறுதலானும்,—இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடையதாகி - கீம் பொறியே உயிரெனின் ஞானமாத்நிரையேயன்றி ஞானங் கிரிவை இச்சை யென்னு மூன்று முடைததாகலானும்,—துயிலோடும் பயில்வு உறும் - குக்கும வுடம்பே உயிரெனிற் கனவொடு பயின்றதனை நனவின் கண் உற்றறிந்து நின்றலானும்,—இன்பத் துன்பப் பலங்களும் பார்க்கில் நுகரும் - பிராணவாயுவே உயிரெனின் இன்பத்துன்பப் பயன் கருவிகள் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி ஒடுங்காது விழித்தவிடத்தே நுளந்து நின்றலானும்,—அஞ்ச அவத்தைப் படும் - பிராமமே உயிரெனின் அறிந்தாங்கறிதலின்றி கீந்தவத்தைப்பட்டு அறிதலானும்,—துரியாதீதம் உண்மை - அனைத்துங்கூடிய சமுதாயம் உயிரெனின் அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்தும் உண்மையானும்,—இந்த உடலின் உயிரெனப்படுவது வேறு - இந்தவுடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற்கும் வேறு என்க.

(பொ - ரை.) உயிர் குணியமெனின், அவ்வாறு சொல்வதொன்று உளதாய் நின்றலானும், உடம்பே உயிரெனின், உடம்பு

பகத்தே பொருந்திநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலானும், ஐம்பொறியே யுயிரெனின், ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானங் கிரியை யிச்சையென்னு மூன்று முடைத்தாகலானும், சூக்குமவுடம்பே யுயிரெனின், கனவொடு பபின்றதனை நனவின் கணுற்றறிந்து நின்றலானும், பிராணவாயுவே யுயிரெனின், இன்பத் துன்பப்பயன் ஓடுங்கிய விடத்தின்றி யொடுங்காதவிடத்து நுகர்ந்து நின்றலானும், பிரமமே யுயிரெனின், அறிந்தாங்கறிதலின் ஐந்தவத்தைப்பட்டறிதலானும், அனைத்துங் கூடிய சமுதாய முயிரெனின், அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்து முண்மையானும், இந்தவுடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற்கும் வேறு எ - ம்.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை.

துயிலொடும் பயில்வுறுமென வியையும்; துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின்மேற்று; பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க; பயில்வு ஆகுபெயர்.

பார்க்கில் துகருமென மாறுக; பார்க்கில் விழித்த விடத்தென்றவாறு,

* “ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான ” என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

துரியாதீதத்தில் உயிருண்டென்பது விழித்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்று உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும்.

உளநாயென்பது முதலிய வேழுங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றை இங்ஙனம் விரித்துரைத்து முதலுலின் மூன்றாஞ் சூத்திரம் போல இச்செய்யுள் ஏழுகூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமறியுமென்பது காட்சியனவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளினும், உடம்பாதல் உடம்பின்கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளை யூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியனவையா னறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுள்ளொன்றாகப் பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலுமென்பாரைநோக்கி அம்

மூன்றையுள் சிறந்தெத்தோதி மறுத்தற்கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்க
என்பது. (ச)

உடலின்வே றுயிரே னிந்த வுடலன்றோ வுணர்வ தென்னி
னுடல்சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டோதா
னுடலினின் வாயுப் போனா லுணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னி
னுடலினின் வாயுப் போகா துறக்கத்து முணர்வ தின்றே.

(ப - ரை.) உடலின் வேறு உயிர் ஏன் - இவ்வுடம்பின்வேறும்
உயிரொன்றுண்டென்பது எற்றுக்கு,—இந்த உடல் அன்றோ உணர்வது
என்னின் - இவ்வுடம்பே அறியுமெனின்,—உடல் சவமானபோதும்
உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோதான் - அவயவங்களின் ஒன்றானுங்
குறைபாடின்றிக் கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் அவ்வுடலின் அறிவுளதோ
இன்று,—உடலினின் வாயுப்போனால் உடலுக்கு உணர்ச்சி இன்றென்
னின் - இவ்வுடம்பினுள்ள பிராணவாயு நீங்கிடின் அதனில் உணர்வு
நிகழாதெனின்,—உடலினின் வாயுப் போகாத உறக்கத்தும் உணர்வது
இன்றே - நீ கூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்றானுங் குறைவின்றிக்கிடக்
கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழ்வதின்று (ஆகலின் உடம்பறியுமாறு
யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) அவயவங்களின் ஒன்றானுங் குறைபாடின்
றிக் கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் நீ கூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்
றானுங் குறைவின்றிக் கிடக்கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழக்
காணுமையான், உடம்பறியுமாறு யாண்டையது எ - ம்.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றெக்கது.(உ)

அறிவதைம் பொறியே யென்னி னுறக்கத்தி னறியா வாகு
மறிவது மொன்றொன் ருக வொன்றொன்று யறியு மென்னி
ன்றிவுக ளொன்றை யொன்றங் கறிந்திடா வைந்தை யுங்கொண்
டறிவதொன் றுண்ட தான்மா வைம்பொறி யறிந்தி டாவே.

(ப - ரை.) கீம்பொறியே அறிவது - (பிணமாம்போது கெட்
டொழிவதாகிய) கீம்பொறிகளே (அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கண்)
அறியும்,—உறக்கத்தின் அறியாவாகும் என்னின் - உறக்கத்தின்கண்
அறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின்,—அறிவதும் ஒன்றொன்றாக -
(நனவின்கண் அவை) அறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியாக அறிவதன்றி

(ஒருங்கே அறிவனவல்ல),—ஒன்றொன்ற யறியுமென்னின் - ஒன்றொன்றாக அறியு (மதுவே அவற்றியல்) பெனின்,—அறிவுகள் ஒன்றை அங்கு ஒன்று அறிந்திடா - (அங்நனமாயினும்) இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியா,—ஐந்தையுங்கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு - (ஆகலான்) இவ்வைந்தினனும் (ஐம்புலன்களையும்) அறிவதொன்றானது,—அது ஆன்மா - அஃதே ஆன்மாவெனப்படும்,—ஐம்பொறி அறிந்திடாவே-ஐம்பொறிகடாமே அறியமாட்டா என்க.

(பொ - ரை.) பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய ஐம்பொறிகளே அவ்வுடம்பினின்று நனவிற்கணறியும் உறக்கத்தின்கணறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின்,அது பொருந்தாது; நனவிற்கணவை யறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியா யறிவதன்றி ஒருங்கே யறிவன வல்ல வாதலானும், ஒன்றொன்ற யறியுமதுவே யவற்றியல்பெனின், அங்நனமாயினும் இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையானும், இவ்வைந்தினனும் ஐம்புலன்களையும் அறிவதொன்று உளதாகலானும் எ - ம்.

அறிவதைம்பொறியே யுறக்கத்தி னறியாவாகுமென்னின் எனவியையும்.

அறிவதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை சிறப்பு.

அறிவுகள் ஆகுபெயர்.

அஃதென்னுமாய்தம் விகாரத்தாற்றெருக்கது.

இவ்வாறன்றி, அறிவதைம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்தி னறியாவாகு மறிவது மொன்றொன்றாக வொன்றொன்றாயறியுமென்னின் என்பதற்கு என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம் அவையுறக்கத்தினறியாதவழகும் நனவிற்கணவ்வொரு விடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும், அதுபற்றி யென்னையாசங்கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம்பொறிகளே யொருதலையாக வறியும் வேறுமோருயிர்கோடன் மிகையாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலு மொன்று.

உறக்கத்தினறியாமை யிழுக்கன்றென்பான் வாகென்றெனப்பது.

அறிந்திடும் பிராண வாயு வடங்குதல் விடுதல் செய்தா லறிந்திடா துடலுறக்கத் தறிவினமை கரண மின்மை

யறிந்திடு முதலி யாகி னது நிற்கக் கரணம் போகா
வறிந்திடும் பிராணன் றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்மா.

(ப - ரை.) பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்தி
டும் - பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவுநிகழக்காண்ட
லின் (அதுவே அவ்வைந்தையுங்கொண்டறிவதாகிய உயிரென அமையும்), -
உடல் உறக்கத்துக் கரணம் இன்மை அறிவின்மை அறிந்திடாது - உடம்
பின்கண் உறக்கத்தில் (அஃதியங்கினும் ஆண்டுக்) கருவியின்மையான்
அறிவில்லையாய் அறியாதாயிற்றெனின் (அதுபொருந்தாது),—அறிந்
திடு முதலியாகின் அது நிற்கக் கரணம் போகா - அறியப்படுங் கரண
முதலி அதுவானால் அது நிற்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையின்,—
அடக்கியும் விட்டும் பிராணன் றன்னை அறிந்திடும் ஆன்மா - (கரணங்
களையும்) அடக்குதல் விடுதல்கள்செய்து அப்பிராணவாயுவையுங் கொண்
டறிவதாகிய உயிர் (வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான்) என்க.

(பொ - ரை.) பிராணவாயு அடக்குதல் விடுதல் செய்
தாலே அறிவு நிகழக் காண்டலின் அதுவே யவ்வைந்தையுங்
கொண்டறிவதாகிய உயிரென அமையும், உறக்கத்தில் அஃதியங்கி
னும் ஆண்டுக் கருவியின்மையான் அறியாதாயிற்றெனின்,—
அது பொருந்தாது; கரணமுதலி நிற்புழிக் கரணம் போதல்
கூடாமையிற் கரணங்களையுந் தன்னையுங் கொண்டறிவதாகிய
உயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான் எ - ம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயு
வென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையானறியக்கிடந்த விசேடம்பற்றி
வேறெடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்து, இந்தவுடலினுயிரெனப் படுவது
வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தி னுண்டாண்டியையுபற்றிக் கூறக்
கிடத்தலானும், உளதாயென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கை விசேடமின்
மையானும், அவற்றை யீண்டு விரித்திலர். (சு)

மூ ன் று ஞ் சூ த் தி ர மு டி ந் த து.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧௦.

இலக் கண வியல்

நான்காஞ் சூத்திரம்

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே பொருளியல்பு கூறுவான் ஞோடங்கி, மேற் கூறிப்போந்த பதி பசு பசுக்களை எதிர் நிரனிறையாகவைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வன கரண மென்னி லொன்றையொன் றுணரா வெவ்வே றணைதருஞ் செயல்க ணான்கு மறிந்தவை யடக்கி யாக்கிப் புணருமுட் கருவி யாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி யிணைதரு மிவற்றின் வேறு யானென தென்ப தான்மா.

(ப - ரை.) கரணம் உணர்வன என்னில் - (இனி) அந்தக்கரணமே உணருமென்பவரெனின்,—ஒன்றை ஒன்று உணரா-(இவையும் ஐம்பொறி போல்) ஒன்றையொன் றுணராவாகலான்,—ஆன்மா இவற்றின் வேறாய்-உயிர் இவற்றின் வேறுகியும்,—யான் எனது என்பது இணை தரும் - யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதற்கேதுவாகிய ஆணவமலமும் உடனாயிணைந்து நிற்குமாகலான்,—நான்கு செயல்களும் அறிந்து-(தனக் கென அறிவின்றி இவ்வந்தக்கரணங்களானாய்) நான்கு தொழிலையும் (இவற்றோடுகூடி) அறிந்து,—அவை அடக்கிப் புணரும் உட்கருவி ஆக்கி - இவற்றை (யடக்கவேண்டுமி)ச் சொப்பனாவத்தையிற் செலுத்திப் பொருந்திய உட்கருவிகளாக்கியும்,—ஆக்கிப் புறக் கருவியினும் போக்கி - ஆக்கவேண்டுமிச் சாக்கிராவத்தையிற்செலுத்திப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும்,—வெவ்வேறு அணைதரும் - வெவ்வேறவத்தகளை அணையும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி அந்தக்கரணமே புணருமென்பார்க்கு, இவையும் ஐம் பொறிபோலொன்றனை யொன்றுணராவாகலான்,

உயிர் இவற்றின் வேறுகியும், யானெனதென்னுஞ் செருக்குக் கேதுவாகிய ஆணவமலம் உடனாயிணைந்து நிற்குமாகலான் தனக் கென அறிவின்றி, இவ்வந்தக்கரணங்களான நான்குதொழிலையும் இவற்றொடு கூடியறிந்து இவற்றை யடக்க வேண்டுழி யடக்கி உட்கருவிகளாக்கியும், ஆக்கவேண்டுழியாக்கிப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும், வெவ்வேறவத்தைகளை யணையும் எ - ம்.

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மாவுக்கு இலக்கணமென்றவாறாயிற்று; இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு.

உணராவாகலான் இவற்றின்வேறுகியும், யானெனதென்ப தினை தருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறணைதருமென வினைமுடிபு செய்க.

அடக்குதல் சொப்பனாவத்தையிற் செலுத்துதல்.

ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல்.

இனம்பற்றி ஏனையுவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும்.

அவையடக்கியாக்கிப் புணருமுட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள்.

வேறாயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை அதனுண்மை சாதித்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இச்செய்யுள் முதலால் நாலாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இனி அம்முகூற்றுள், உணர்வன கரணமென்னி னென்றையொன் றுணராவாகலான் ஆன்மா இவற்றின் வேறாமென்னு முதற் கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார். (க)

மு த ல தி க ர ண ம்

கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு
மருவியான் மாவே யென்ன வருந்திப் மெனத்தெ ரிந்தங்
கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமைபு ணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம்.

(ப - ரை.) மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் கருவியா
மருவி - மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்த மென்கின்ற நான்கும் (ஒரு
விடயத்தை அறிதற்குக்) கருவியாக மருவி,—ஆன்மாவே என்ன வரும் -
(இவையே) கருத்தாவென்னும்படி (உயிரோ டொற்றித்து நின்று) நிகழ்
வனவாம்,—தீபமென தெரிந்து அங்கு ஒருவி - (கண்ணுக்கு) விளக்குப்
போல (இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பன (வென்றறிந்து
நீங்கி நின்று,—ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர் -
(இவற்றைக் கொண்டறியுங்) கருத்தாவினுண்மை யாதென்றராய்ந்த
வரே தாமாகிய ஆன்மசொருபத்தை இனிதுணர்ந்தோர்,—பின் பசு
ஞானம் - அதன் பின்பு (அங்நனம் ஆராயு மறிவு) பசுஞான மாக
லான்,—இது தரும் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - அதனைத்தரும்
(பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச்) சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்
கும் என்க.

(பொ - ரை.) மனமுதலிய நான்கும், ஒரு விடயத்தை யறி
தற்குக் கருவியாக மருவி, இவையே கருத்தாவென்னும்படி உயி
ரோடு ஒற்றித்து நின்று நிகழ்வனவாம். கண்ணுக்கு விளக்குப்
போல இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பன வென்றறி
ந்து நீங்கி நின்று இவற்றைக் கொண்டறியுங் கருத்தாவினுண்மை
யாதென்றராய்ந்தார்க்கு ஆன்மசொருபம் இனிது விளங்கும்;
அதன்பின்பு அங்நனமாராயுமறிவு பசுஞானமாகலான் அதனைத்
தரும் பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச் சிவஞானம் அதற்கு
மேலாய் விளங்கும் எ - ம்.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந்துணையாய் நின்றது, தமையுணர்ந்தோரென முன் வருதலின்.

இதனானே அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றின் வைத்துக் காட்டப்பட்டது. (உ)

அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம் புத்தி யகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விற்கு நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுகித் தொடுங்கு மாறும்
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(ப - ரை.) அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தமோடு உள்ளங்கள் - அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தம் உள்ள மென்கின்ற அவை கருவியாவதா உம்,—அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் செவ்விய விற்கு நாதம் ஆகும்—(முறையே) அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் செவ்விதாய விர்துவும் நாதமுமென்கின்ற எழுத்துக்கள் உடனினு செலுத்தியவழியேயா மாகலால்,—ஒவ் வெனும் எழுத்தாம் ஈந்தும் - (சமட்டியிற்) பிரணவருபமா மிவ்வைந் தெழுத்தானும்,—உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாறும்—(உயிரின்கண்) உணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமுறையும்,—பவ்வமும் திரையும்போலும் - கடலின் கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம்,—பார்க்கில் - (சவிகற்பவுணர்வுக்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஈந்தாய்த் திகழு நால்வகை வாக்குக்க ளென்பதனை) உற்றுநோக்கின்,—இப்பண்பும் தோன்றும் - இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவை கருவியாவதா உம் அகரமுதலிய வெழுத்துக்கள் உடனினு செலுத்தியவழியேயாமாகலான், சமட்டியிற் பிரணவருபமாம் இவ்வைந்தெழுத்தானும் உயிரின் கணுணர்வு மாறி மாறித் தோன்றுதல், கடலின்கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம். சவிகற்பவுணர்விற்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஐந்தாய்த்திகழும் நால்வகை வாக்குக்களென்பதனை உற்று நோக்கின் இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும் எ - ம்.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே அவையாக வுபசரித்தார்.

புருடதத்துவமும் அதனைச் செலுத்து மக்காரமும் ஈண்டொப்புமை பற்றி உடன் கூறியவாறு; புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருடதத்துவமார் தன்மையை நிகழ்வித்தல்,

* “அகார வகார மகங்காரம் புத்தி - மகாரம்” என முதனூலுட் கூறுதலானும், துகளறுபோதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம் புத்தி யகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிர னிறை யெனக் கொள்க.

பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறுது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல்விகாரமாக்கிக் கூறினார்.

ஐந்தானுமென்னுமானுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (ங.)

அயனரி யரனு மீசர் சதாசிவ மதிதெய் வங்க
ஞயவரு மவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்டுப்
பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிடி லசித்தாம் பார்க்கிற்
சயமுறு வளியி ரண்டுந் தவிர்த்துறிற் றுனுந் தோன்றும்.

(ப - ரை.) அவ்வோடு உவ்வும் மவ் விந்து நாதங்கட்டு - அகார உகார மகார விந்து நாதங்களாகிய அவ்வெழுத்துக்களை,—அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள் உயவரும் - (முறையே) அயனும் அரியும் அரனும் மகேசரும் சதாசிவருமாகிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களாய் அதிட்டித்து நிற்பராகலான்,—அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் - இவ்வாறு கரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமு மென்னும் இம்முத்திறத்தைந் தோடும் ஆன்மாப் பரவியவழி,—பார்க்கின் பயன் உறும் - பார்க்கு மிடத்தே அறிதற் பயனுறும்,—(பரவாவிடில்) அசித்தாம்-பரவாத வழிச் சடம்போல் அறிவிலதாம்,—சயம் உறு வளி இரண்டும் தவிர்த்துறின் தானும் தோன்றும் - (இவ்வியல்பும்) வலிபொருந்திய இருவகை வளியும் அடக்கிச் செய்யும் (யோகிகள்) யோகப்பயிற்சியில் இனிது விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வெழுத்துக்களை முறையே அயன் முத லிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களா யதிட்டித்து நிற்பராகலான், இவ்வாறு கரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமுமென்னும் இம்முத் திறத்தைந் தோடும் ஆன்மாப் பரவியவழி யறிதற்பயனுறும், பரவா விடற் சடம்போல் அறிவிலதாம்; இவ்வியல்பு இருவகை வளியு மடக்கிச் செய்யும் யோகப்பயிற்சி யுடையார்க்கு இனிது விளங் கும் எ - ம்.

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென் றுபசரித்தார்.

பரவாவிடிலென்பது சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவை கருவியாதற்கட்படு முறைமையும் அதனை யறிதற் குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

அற்றேல், இம்முத்திறத்தைந்துங் கூடிய கூட்டத்தி னிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட்கூட்டமே யவ்வறிவுக்கு முதலாதலமையும் இடையே உயிரெனவொன்று கோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (ச)

ஆன்மாவின் வடிவு தானே யநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னிற் பார்ப்பார்கட் கான்மா வின்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மை யாகுஞ் சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை [மே. யோர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேற தா

(ப - ரை.) ஆன்மாவின் வடிவுதானே அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னின் - ஆன்ம சொருபமானது (கரணம் அக்கரம் அதிதெய்வங்களாகிய) பலபொருட்கூட்டமென்றிடின, —பார்ப்பார்கட்கு இன்றாய்ப் பலபொருள் உண்மையாகும் - ஆராய்பவர்கட்கு (க் கூட்டமென ஒரு பொருள்) இன்றாகி அப்பலபொருள் உண்மையாகும், —சேர்ப்பாய பலவே உண்மை ஆன்மா என்றிடில் - கூடுதலாய அப்பதினைந்துமே உண்மையாகிய ஆன்மாவென்றால், —உணர்வோர்க்கெல்லாம் சென்றிவற்றை ஒர்ப்பான் வேறு உணர்பொருள் வேறதாமே - அறிபவரனைவர்க்கும் பொருந்திய இப்பதினைந்தினையும் அறிபவனாகிய ஆன்மாவும் வேறும் அறியப்படும் பொருளாகிய அப்பதினைந்தும் வேறும் என்க.

(பொ - ரை.) கூட்டமென வொருபொருள் இன்மையானும், கூடுவனவாய பலபொருள்களும் வேறு யறியப்பட்டு நின்ற லானும், அறியப்படுவதும் அறிவதுந் தம்முளொன்றாதல் செல்லாமையானும், இப்பதினைந்தினையும் இவை கூடியவாற்றையும் அறிவதாகிய வுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான், இப்பல பொருளின் கூட்டம் உயிராதல் யாண்டையது எ - ம்.

இதனானே அவையுயிரின் வேறுதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மேலேச்சூத்திரத்தின் உண்மை துரியாதீதமென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந்திகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமாறும் இதனானே பெறுதும்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் அந்தக் கரணங்கள் கருத்தாவல்லவாமாறும், கருவியாதற்கட்படு முறைமைகளும், அவை உயிரின் வேராமாறு முணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி இருபத்தாறு செய்யுளாற், பரமதங்களை யெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன்மாவிற்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தால், யானெனதென்ப திணைதருமென்ற இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்துவான் ரெட்டங்கினார்.

(௫)

இரண்டாமதிகரணம்

அறிவிச்சை செயல்க ளெல்லா மடைந்தனல் வெம்மை யும்போற்
குறியுற்றங் கேகா நேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னிகழ்புலன் கரண மெல்லாஞ்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவ னூர்க்கே.

(ப - ரை.) எல்லாம் - சீவான்மாக்களெல்லாம்,—அங்குக் குறி உற்று - அங்ஙனம் (பிரமப்பொருளின்) பரிணாமமாய்த் தோன்றி,—அறிவு இச்சை செயல்கள் அடைந்து - அறிவிச்சை செயல்களை அடைந்து,— அனல் வெம்மையும் போல் - தீயுஞ் சூடும்போல,—ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமென்னின் - பேதாபேதமாகிய குணகுணித் தன்மையுற்றுப் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவரெனின்,—சீவனூர்க்கே நிகழ் புலன் கரணமெல்லாம் செறிவுற்று அங்கு அறிவுகொள்ள வேண்டுமோ - அவ்வாறாகிய சீவனூர்க்கு நிகழ் கின்ற பொறிகரணமுதலிய கருவிகளைச் செறிவுற்றன்றி ஆண்டறிய மாட்டாமைக்குக் காரணம் யாது என்க.

(பொ - ரை.) சீவான்மாக்க ளெல்லாம் பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாய்த் தோன்றி அறிவிச்சை செயல்களை மடைந்து தீயுஞ் சூடும்போலப் பேதாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பல வேறு வகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவர். கருவிகளை யன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா அவ்வாறாதல் யாண் டையது எ - ம்.

எல்லா மங்ஙனங் குறியுற்றறிவிச்சைசெயல்க ளடைந்து அனல் வெம்மையும் போலேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்கு மெனக் கொண்டு கூட்டியுரைக்க.

ஏகாநேகம் பேதாபேதம்.

ஆர்விகுதி இழித்தற்குறிப் பின்வந்தது.

இதனானே மேலேச்சுத்திரத்தின் ஆரங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று.

(சு)

குணங்களை யின்றி யொன்றங் குறியுடைத் தான்மா வென்னி
னிணங்கிடா விச்சா ஞானக் கிரியைக ளிவையு டற்கட்
பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக்க னெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்ற
முணங்கிடுங் கரண மென்னிற் சந்நிதி யொழிந்த தன்றே.

(ப - ரை.) குணங்களை இன்றி ஒன்றங் குறி உடைத்து ஆன்மா வென்னின் - இனிச் சாங்கியர் குணகுணித் தன்மையின் திக் கேவலம் அறிவுமாத்நிரையாய் நின்றல் உயிரியல் பென்பரெனின்,—உடற்கண் இச்சா ஞானக் கிரியைகளிவை இணங்கிடா - உடலின்கண்ணே அறிவிச் சை செயல்கள் நிகழா,—சந்நிதிக்கண் (கரணம்) பிணங்கிடும் எனில்—உயி ரின் சந்நிதியில் (உடலின்கட்) கரணங்கள் செயற்படுதல் பற்றி (அறி விச்சை செயல்கள்) நிகழுமென்பரெனின்,—பிணத்து உறக்கத்து இன் றும் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் (அவை நிகழ்தல்) இன்றும்,—கரணம் உணங்கிடும் என்னில் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் கரணம் ஒடுங்கினமை யால் (அறிவிச்சைசெயல்கள் நிகழ்தலில்லை) எனில்,—சந்நிதி ஒழிந்தது அன்றே - (பிணத்தும் உறக்கத்தும் சந்நிதிக்குக் கேடின்றாகவும் அவை நிகழாமையாற்) சந்நிதிமாத்நிரையான் நிகழ்தல் ஒழிந்தது என்க.

(பொ - ரை.) இனிச் சாங்கியர் குணகுணித் தன்மை யின் திக் கேவலம் அறிவுமாத்நிரையாய் நின்றல் உயிரியல்பென்றும், அவ்வுயிரின் சந்நிதியின் உடம்பின்கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படுமென்றும், அதனாற் ரொழிலறிவிச்சைகள் அவ்வுடம் பின்கண் நிகழுமென்றுங் கூறுவர். பிணத்து முறக்கத்துஞ் சந்நிதிக்குக் கேடின்றாகவும் உடம்பின்கண் அவை நிகழக் காணாமையின் சந்நிதிமாத்நிரையான் அவை நிகழ்தல் யாண்டையது எ-ம்.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. (எ)

சந்நிதி குணம தாகுந் தானென்போ லென்னிற் காந்த
முன்னிரும் பென்ற யீர்க்கு முறைமையுண் டகற்ற லின்ற
முன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தலே கிடத்த னின்ற
லென்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(ப - ரை.) சந்நிதிதான் என்போலென்னின் - (வியாபகமாய்நிற்கப் பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று மற்றுச்) சந்நிதி என்போலெ னின்,—காந்தமுன் இரும்புக் குணமதாகும் என்றும் - காந்தமுன் இரும்பு போல (உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கேதுவாயதொரு) குண

விசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின் (அக்குற்றம் ஈண்டைக் கெய்தா) தென்றாயெனின்,—ஈர்க்கு முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்றும் - (அங்ஙனமாயினும் ஒரு குணமுள்ள காந்தம் இரும்பை) ஈர்த்தலாகிய ஒரு தொழிலன்றி அகற்றலாகிய மாறுபட்ட தொழில் செய்தலின்றாகலின்,—உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்கல் என்னும் இத்தொழில்கள் மற்றும் ஆன்மா இயற்றுவது என்னே-நினைத்தல் மறைத்தல் ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்கல் முதலிய மாறுபட்ட தொழில்கள் ஆன்மாச் செய்யுமாறு யாண்டையது என்க.

(பொ - ரை.) வியாபகமாய் நிற்கப்பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று, மற்றும் காந்தமுன் நிரும்புபோல உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கு ஏதுவாயதொரு குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக்கொண்டாமாகலின் அக்குற்றம் ஈண்டைக்கெய்தாதெனின், அங்ஙனமாயினும் ஒருகுண மொருதொழிலன்றித் தம்முண் மாறுபட்ட பலதொழில் செய்யுமாறு யாண்டையது எ - ம். (அ)

உருவியி ரென்னி னிர்த வுடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிண மத்தா யநித்தமாம் பூத மாகுங்
கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுங் கண்ணின்
மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயின லுருவன் றென்னே.

(ப - ரை.) உயிர் உருவென்னின்-இனிப் பௌராணிகர் மதம்பற்றி உயிர் உருவப்பொருளென்பையாயின்,—இந்த உடலினுள் காணவேண்டும் - இவ்வுடம்பினுள் (வேறொரு வடிவங்) காணவேண்டும்,—வருவது பரிணமத்தாய் அநித்தமாம் பூதமாகும் - (அங்ஙனமன்றி உருவப்பொருளாய்) வருவது (காட்சிப்புலனாய்) பரிணமித்து அழிவெய்தும் பூதத்தோ டொன்றதல் வேண்டும்,—கருவினில் னுழையுமாறும் காட்டிட வேண்டும் - (அதுவன்றிக்) கருப்பத்திற் புகுமாறுந் தெரித்தல் வேண்டும்,—கண்ணில் மருவிடா தென்னின் - (உருவடிவாயினுங்) கப்புலனாகாதெனின்,—உன்றன் வாயினால் உரு அன்று என்னே - உனது வாயால் உருவமன்றென மொழிதலே அமையும் என்க.

(பொ - ரை.) இனிப் பௌராணிகர் உயிர் உருவப்பொருளென்பார். பரிணமித் தழிதலும் காட்சிப்புலனாதலு மில்லாத பொருள் அவ்விதப்புலைய பூகங்களோடொப்ப உருவாமாறு யாண்டையது எ - ம். (க)

சூக்கும வருவ தென்னிற் றூலகா ரணம தாகு
மாக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பி
னீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னி
னாக்கிடு முருவ மெல்லா மசித் துமா யறித்த மாமே.

(ப - ரை.) சூக்கும வருவதென்னின்-(பூதம்போலக் காட்சிப்புலனா தற்குரிய தூலவருவாதலின்றிச்)சூக்கும வருவாய் நிற்பது உயிரெனின்,- தூல காரணமதாகும் அசேதனம் மனாதி தன் மாத்திரை ஆக்கிய வடிவு - (அஃது) தூல வருவைத் தோற்றுவிக்கின்ற சடமாகிய மனாதி கரணங்கள் தன்மாத்திரைகளா னாக்கப்பட்ட புரியட்டக வுடம்பேயாக லானும்,—பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே ஓர் உரு நிற்பது உண்டென்னின் - பின்பு நீக்கப்பட்ட (அப்) புரியட்டக தேகத்துள் அதி சூக்கும வருவாய் நிற்பது உயிரெனின்,—ஆக்கிடும் உருவம் - (அஃது) ஆக்கப்பட்ட கலை யாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும்,—எல்லாம் அசித்தமாய் அறித்தமாமே-அவ்வுருவங்கள் அனைத்தும் அசித்தாதலும் அசத்தாதலும் ஒருதலை யாகலானும் (அவ்வியல்பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) பூதம்போலக் காட்சிப்புல னாதற்குரிய தூலவருவாதலின்றிச் சூக்குமவருவாய் நிற்பது உயிரெனின்; அது தூல வருவைத் தோற்றுவிக்குஞ் சடமாகிய புரியட்டக வுடம்பேயாக லானும்; அப்புரியட்டக தேகத்துள் அதிசூக்குமவருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும் அவ்வுருவங்களனைத்தும் அசித்தாதலும் அசத்தாதலும் ஒரு தலையாகலானும், அவ்வியல்பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையது எ - ம். (க0)

அருவரு வென்னி லான்மா வருவரு வாவ தின்ற
முருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோன் மருவு மென்னி
னுருவமுங் காண வேண்டு முண்மைபு மொழிந்து போமே.

(ப - ரை.) அருவரு ஆன்மா வென்னில்-இனிக் கவுளர் அருவரு வப்பொருள் உயிரென்பரெனின்,—அரு உருவாவது இன்றும் உரு அரு வாகாதாகும் - அரு உருவாவதின்றும் உரு அருவாகாதாம் ஆகலானும்,— இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு வருவதும் இல்லை - (மறுதலைப்பட்ட) இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு உண்டாதலின்மையானும்,—காட்ட

வன்னி போல் மருவுமென்னின் - காட்டமும் வன்னியும்போல் அருவுரு வப்பொருளெனின்,—உருவமும் காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே - (அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேறாகி) உருவமாய்க் காணப்பட்டுண் மையொழியும் (ஆதலின் ஈண்டைக் கெடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமை யானும் அது பொருந்தாது) என்க.

(பொ.-ரை.) இனிக் கவுளர் அருவுருவப்பொருள் உயிரென் பர், ஒன்று நிற்றொன்றாகாமையானும், மறுதலப்பட்ட இரண்டு தன்மை ஒரு பொருட்கின்மையானும், காட்டமும் வன்னியுந் தம் முள் வேறுதலின் ஈண்டைக்கு எடுத் துக்காட்டாதல் செல்லாமை யானும், அதுபொருந்தாது என்க. (கக)

சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு அருவ மென்னின் வந்தநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கு மிந்தவு னுருவந் தானு யெழுவ து முயிர யென்னிற் பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவதிக மாகு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிர்க்கும் தான் அருவுருவமென்னின் - ஆன்மாவுக்கு (வடிவு) அருவுருவமென்னில்,—வந்து நங்கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உளதாம் - வெளிப்பட்டு நங்கண்ணிற்குப் புலப்படும் வடிவுளதாதல் வேண்டும்,—சந்திரன் வடிவுபோல - (தலையுவாவின் அருவாய் நின்றே பின் முறை முறையான் வளர்ந்து பூரணையிலே) தூலவுருவாய் விளங்கு தல் மதியின்கட் கண்டாமன்றே அதுபோல,—உயிரும் இந்த ஊன் உரு வந்தானுய் எழுவதேயென்னின் - உயிரும் (அருவாய்நின்றே கருவுட் பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து இவ்வுடம் புருவாய்த் தோன்றுமாற் றான் அருவுருவென அமையுமெனின்,—ஆன்மா அசித்தாய்ப் பவதிக மாய்ப் பந்தமாகும் அன்றே - (சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற் பட்டு நீங்குவதாகிய) உயிர் அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம் புருவமாமாறு யாண்டையது என்க.

(பொ - ரை.) தலையுவாவின் அருவாய்நின்றே பின் முறை முறையான் வளர்ந்து பூரணையிற் றூலவுருவாய் விளங்குதன் மதி யின்கட் கண்டாமன்றே; அதுபோல உயிரும் அருவாய் நின்றே கருவுட் பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து இவ்வுடம்புருவாய்த் தோன்றுமாற்றான் அருவுருவென அமையுமெனின்,—சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற் பட்டு நீங்குவதாகிய உயிர், அசித்தாய்ப்

உகக சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [குத். ௪.

பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டை
யது எ - ம். (௧௨)

அருவவி காரி யான்மா வாகாயம் போல வென்னி
னுருவினைக் கட்டி யாட்டி யோட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாந் தருவதென் பேசி டாயே.

(ப - ரை.) ஆகாயம்போல அரு அவிகாரி ஆன்மா என்னின் -
இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயி
ரென்பரெனின்,—உருவினைக் கட்டி ஆட்டி - தனுவை யாத்து நடிப்
பித்து,—ஓட்டி மீட்டு உலாவப் பண்ணி - போக்குவரவு செய்வித்து,—
மருவி நிற்பித்து இருத்திக் கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் - பொருந்தி
நிற்பித்தல் இருத்துதல் கிடப்பித்தல் மண்ணிற் புரட்டுதல் முதலியவா
கிய,—பெருவிகாரங்களெல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே—இப்பெரிய
விகாரங்களெல்லாந் செய்வதென்னை சொல்லுக என்க.

(பொ - ரை.) இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய்
அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பர். அது பொருந்தாமை காட்சி
யளவையான் உடம்பின்கண் நிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி யறியப்படும்
எ - ம். (௧௩)

அசித்தெனி னுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னி
னசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
யசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
தசித்துருச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றும்.

(ப - ரை.) அசித்துச் சித்தாகாதாகும் சித்து அசித்தாவது இல்லை-
சுடப்பொருள் சித்தாகாதாம் சித்துப்பொருள் சுடமாகாதாம் (ஆகலால்),—
ஆன்மா உணராத அசித்தெனின் அசித்துச் சித்தாகு மென்னின் -
(வைசேடிகர்) உயிர் அறிவில்லாத சுடமென்றாலும் (அது பின்) மனத்
தோடுங்கூடிச் சித்தாயறியுமென்றாலும் (அவர் மதமும்),—ஒன்றில்
அசித்து ஒருபுறமாய்ச் சித்து ஒருபுறமாய் நில்லாது - (சைவரில் ஒரு
சாரார் உயிர் சித்தசித்தென்பரெனின்) ஒன்றிலே மாறுபட்ட இரண்டு
தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால் (அவர்மதமும்),—அசித்து உருச் சித்
தே என்னின் - (பட்டாசாரியர் உயிர்) கருவியையுருத சித்தே யென்ப
ரெனின்,—அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றும் - அசித்தாகிய கரு

வியை யடைந்(தன்றி) அறிதல் (செல்லாமையால் அவர் மதமும்) அடா என்க.

(பொ - ரை.) சடப்பொருள் சித்தாதலுஞ் சித்துப்பொருள் சடமாதலும் உலகத்தின்மையால், உயிர் சடமென்றும் அது பின் மனத்தோடுங் கூடிச் சித்தாயறியுமென்றும் கூறும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதமும், மாறுபட்ட விரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால், உயிர் சித்தசித் தென்னுஞ் சைவரி லொருசாரார் மதமும், அசித்தாகிய கருவியையின்றி அறிதல் செல்லாமையால், உயிர் சித்தேயாமென்னும் பட்டாசாரியர் மதமும் அடா எ - ம்.

உறாதவென்னும் பெயரெச்சத்தீறு விகாரத்தாற்றெக்கது. (கசு)

உயிரினை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு னுது பாரமும் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி னென்ற தாகு
மியல்புறு மவய வத்தா லணுவரு விறக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) உடல் உயிரினை அணுவதென்னின் - இனிப் பாஞ்சராத்திரிகள் உடம்பகத்துப் பரமானுவளவிற்குய் நிற்பது உயிரென்ப ரெனின், - அணுவருப் பலதுவாரம் ஒடும் - அணுவடிவாகிற் பலதுவாஊத்தில் ஒரு துவாரத்தால் ஒடிப்போவதாம் (அன்றி), - பயில்வு உறக் கட்டு னுது - (அவ்வுடம்பிற்) பயிற்சி பொருந்தக் கட்டுண்டற்கும் உடம்படாது, - பாரமும் தரித்துச் செல்லாது - பாரந்தாங்கிச் செல்லுதற்கும் உடம்படாது, - அயர்வு உறும் அசித்தாய் - அழிவெய்துஞ் சடமாய், - பூத வணுக்களின் ஒன்றதாகும் - பூத பரமானுக்களோடு ஒன்றும், - இயல்பு உறும் அவயவத்தால் இறக்கும் அன்றே - இயல்பு பொருந்திய அவயவப் பகுப்புண்மையான் அழிவெய்தும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி உடம்பகத்துப் பரமானுவளவிற்குய் நிற்பது உயிரென்னும் பாஞ்சராத்திரிகள் மதமுமடாது. என்னை? அணுவாயின் ஒரு துவாரத்தால் ஒடிப்போவதன்றி, உடம்பிற் கட்டுண்டற்கும் பாரந் தாங்கற்கும் உடம்படாதென்பது முதலிய குற்றந் தங்குமாகலான் எ - ம். (கரு)

உடலினி னேக தேசி யுயிரெனி னுருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்

சுடர்தொடிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிட மறிவுண் டாகு
மடர்புல னிடத்து மொக்க வறிவெழு வேண்டு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிர் உடலினின் ஏகதேசி (சுடர் ஒளிப்பண்பது) எனின் - இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்துப் புன்னுனித் துளிபோல் ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற் ப (அவ்வுயிரினறிவு) விளக்கொளிபோல (யாங்கணும் வியாபிக்கு) மென்பரெனின், — உருவாய் மாயும் - (உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல்) உரு உயிரென்றார்க்கோதிய குற்றம் அனைத்தும் எய்தும், — எங்கும் படர்வுதும் அறிவு இன்று - (குணங்குணி யளவினன்றி) எவ்விடத்தும் வியாபித்தறிதல் செல்லாது, — சுடர் ஒளிப் பண்பது என்னின் - விளக்கின் ஒளியாவது (விளக்கினது சூக்கும் வடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃதீண்டைக்கு உவமையாகாது) ஆமெனவே கொள்ளினும், — சுடர் தொடிற் சுடுவது - விளக்கின் சுடர் தொடினன்றிச் சுடாதாகையால் (இருந்தவிடத்தில் அறிந்து மற்றுள்ளவிடத்துப் பரிசுத்தானும் அறியமாட்டாது), — தொட்ட இடம் எங்கும் அறிவு உண்டாகும் - (உயிர்) பரிசித்தவிடமெங்கும் அறிதல் உளதாம், — அறிவு அடர் புலன் இடத்தும் ஒக்க எழவேண்டும் அன்றே - (விளக்கு ஒரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடங்களையும் விளக்குதல்போல்) உயிரின் அறிவு நெருங்கிய ஐம்புல னிடத்தும் ஒருங்கே நிகழவேண்டும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்துப் புன்னுனித் துளிபோல் ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற் ப, அவ்வுயிரினறிவு விளக்கொளிபோல யாங்கணும் வியாபிக்குமென்பதும் அடாது. என்னை? உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல் உருவுயிர் என்றார்க்கு ஒதிய குற்றமனைத்தும் எய்துமாகலானும், குணங்குணியளவினன்றி மேற்செல்லாமையானும், விளக்கின் ஒளியாவது விளக்கினது சூக்கும் வடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃது ஈண்டைக்கு உவமையாகாமையானும், ஆமெனவே கொள்ளினும் அதனோடிதனிடை வேற்றுமை பெரிதாகலானும் எ - ம்.

உயிரினை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும்.

(கச)

உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடு முயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும்

பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் பேருடற் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(ப - ரை.) உருவினில் நிறைந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது என்னின் - இனிச் சமணர் உடம்பளவினிறைந்துநின்று அங்கே யுணர்வது உயிரென்பரெனின்,—உறக்கம் மருவிடாது வாயில் ஒக்க அறிவு வழங்க வேண்டும் - உறக்கமுறாது கீம்பொறியினும் ஒருங்கே அறிவு நிகழ்தல் வேண்டும்,—பேருடற் சிற்றுடற்கண் பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் - பேருடல் சிற்றுடல்களாகிய அவ்வவ் வுடம்பளவிற்குத் தக்க வறிவாதல் வேண்டும்,—வரும் உடற்குறைக்க ஒக்கக்குறைந்து பின் மாயும் அன்றே - வருகின்ற உடம்பின் உறுப்பினக் குறைப்பக் கூடக் குறைந்து பின்மாய்தல் வேண்டும் என்க.

(பொ - ரை.) இனிச் சமணர் உடம்பளவின் நிறைந்து நின்று உணர்வது உயிரென்பர். அவர் உறக்கமுறுதலும், கீம்பொறியினும் ஒருங்கே யறிவு நிகழாமையும், அவ்வவ்வுடம்பளவிற்குத் தக்கவறிவாத வின்மையும், குறைப்பக் குறையாமையுமாகிய இன்றோரன் னவற்றை நோக்கிலராகலால், அவர் மதமும் அடாது. எ - ம. (.)

எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமில் வான்மா வென்னிற்
றங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும்
பங்கமார் புலனென் றென்றாப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டு
மிங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்நன் மியம்பல் வேண்டும்.

(ப - ரை.) எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் இவ்வான்மா வென்னின் - இனி கீக்கிய வாதிகள் (முதல்வன் போல்) எங்கனும் வியாபியாய் நின்றறிவன் இவ்வான்மா வென்பரெனின்,—அவத்தை தங்கிடும் போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் - (அங்நனங் கூறுவார்க்கு) அவத்தைகளிற் றங்குதலும் போக்குவரவுக ளுறுதலும் (எங்நனங்கூடுமென) இயம்பவேண்டும்,—பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றாப் பார்த்திடல் பகரல்வேண்டும் - குற்றம் பொருந்திய கீம்புலனும் ஒருங்கே அறியாமையும் (எங்நனங் கூடுமெனக்) கூறவேண்டும்,—இங்கு எலாம் ஒழிந்தான் நிற்பது எங்நனம் இயம்பல் வேண்டும் - இங்நனம் எல்லா(மாய்) வியாபித்த மொழிந்தானாகி (உடம்பினுள் ஏதேசமாய்) நிற்கலும் எவ்வாறு (கூடுமெனச்) சொல்லவேண்டும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி ஐக்கியவாதிகள் முதல்வன்போல் எங்கணும் வியாபியாய் நின்று அறிவன் ஆன்மா வென்பார். அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு, அவத்தை போக்குவரவுக ளுறுதலும் ஐம்புலனும் ஒருங்கே யறியாமையும், எல்லாமாய் வியாபித்தல் ஒழிந்தானாகி உடம்பினுள் ஏகதேசமாய் நின்றலும், எவ்வாறு கூடும்? எ - ம்.

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம்.

எல்லாமென்றது வியாபகமுணர் நின்றது; ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளு முழிந்தவழி நிற்பதெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப்பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும், அவையனைத்தினையு மறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர் மதமே பற்றி மறுத்தாரெனினு மமையும். (கஅ)

சுத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின் வைத்துரு துடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியான் ஞான மொத்துறு மலமற் றுலு முறுமலம் வீடு மின்றும் பெத்தமு மடையான் முத்த னுய்ப்பிர காச னுமே.

(ப - ரை.) சுத்தமாம் ஆன்மசித்தைத் துகள் உடல் மறைத்தது என்னின் - (எங்கணும் வியாபகமாய் நின்றறிவதாய்ச்) சுத்தமாகிய ஆன்மாவின் அறிவைக் குற்றம் பொருந்திய மாயாகாரியந் தடைசெய்து நின்றவின் (உறக்க முதலியனவுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென) விடுப்பின் (அதுபரிகாரமன்று),—உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் வைத்துருது - உடலினகத்துப் புறக்கரண அக்கரணங்களின் வழியால் அறிவு (விளங்குவதாகவும் அஃது) இன்றாய்ப் போதலானும், ஒத்ததும் மலம் அற்றாலும் மலம் உறும் வீடும் இன்றும் - பொருந்திய வீடு பெற்றவழியும் மலம் உறுமெனப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும்,—பெத்தமும் அடையான் முத்தனாய்ப் பிரகாசனுமே—(வீடுபெற்றபின் உறாதெனின் அநாதி நிலையோடு இதனிடையே றுமை யின்மையான் அநாதியே) பந்தமுறுதலின்றி முத்தனாய் விளங்குதல் வேண்டுமாகலானும் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர் எங்கும் வியாபகமாய் நின்று அறிவதாயினும் மாயாகாரியம் அவ்வறிவைத் தடைசெய்து நின்றதின் உறக்க

முதலியன வற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென விடுப்பின்,—அது பரிசாரமன்று; அறிவு விளங்குதற்கு ஏதுவாய மாயாகாரியம் அதற்கு மறுதலையாய்த் தடைசெய்தல் கூடாமையானும், முன் சுத்த மாயிருந்த வுயிரை அது பந்தித்ததெனின், வீடு பெற்ற வழியும் உறுமெனப்பட்டு முத்தி யென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும், வீடுபெற்றபின் உறுதெனின், அநாதி நிலையோடு இதனிடை வேற்றுமையின்மையான் அநாதியே பந்தமுறுத லின்றி முத்த னாய் விளங்குதல் வேண்டுமாகலானும் எ - ம்.

அறிவிச்சைசெயல்களென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்த மத்துக்கேற்பக் கூறு முயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந்தாமையுந் காட்டப்பட்டன. இன்னும் அவ்வமதத்தார் வேறுபடக் கூறு முயிரிலக் கணங்களெல்லாம் இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

அற்றேல், மற்றென்னையோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவதென்னும் அவ்வைக்கியவாத சைவரை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறுமுகத்தால், 'யானெனதென்பதினைதருமாற்றைச்' (குத. ச. செ. க.) சாதித்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (கக)

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய் வசித்திட வரும்கி யாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவ முடைய னாகிப் பசுவென நிற்கு மாண்மா.

(ப - ரை.) அசித்து அரு வியாபகம்போல் - (ஒருவாற்றானும்) அசித்தாத லரிய வியாபகப் பொருள்போல,—வியாபகம் - (ஒளபச்சி லேடிக) வியாபகமாதலும்,—அருவம் இன்றாய் - (அதுபற்றி) அதிசூக் குமசித்தாதலும் இன்றி,—வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்கு உடையனாகி - அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாம் வழக்குடைத் தாய்,—அநாதியே பசுத்துவம் மறைத்து நிற்கும் நசித்திடா ஞானச் செய்தி உடையனாகிப் பசுவெனநிற்கும் - அநாதியே பசுத்துவமெனப் படும ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கின்ற அழியாத இச்சா ஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாகிய நிற்கும்,—ஆண்மா - உயிர் என்க.

(பொ - ரை.) ஒருவாற்றானும் அசித்தாதலரிய வியாபகப் பொருள்போல ஒளபச்சிலேடிக வியாபகமாதலும் அதுபற்றி அதி

சூக்குமசித்தாதலுமின்றி, அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபக மாதலும், அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் இச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாதலு முடையது உயிர் எ - ம்.

* 'உறம்பால—தீண்டா விடுத லரிது' என்றும்போல அருமை ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது.

அருவமென்றது, † 'இல்லா—வருவாகி நின்றானே' என்றும் போல, அதிசூக்குமமாதலை யுணர்ந்தி ஆகுபெயராய் நின்றது; இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார்.

இதனானே உயிருக்கு அநாதி நிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப் பட்டது. (உ௦)

மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் ஞான மிச்சை யேயுமக் கலாதி மூன்று லேகதே சத்தி னேய்ந்திங் காயுமுக் குணங்க ளந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாங் காயபெத் தங்க ளாகிக் கலந்துட னிற்கு மான்மா.

(ப - ரை.) ஆன்மா-(அங்ஙனம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப் பட்டு நின்ற) ஆன்மா,—மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி - (அதன்பின்) அசுத்தமாயையில் (அனந்த தேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய) காரண சரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஞானம் இச்சை செயல்வரும் - அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் (பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய்) விளங்கப்பெறும்,—அக் கலாதி மூன்றல் - (அதன்பின்) அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன் றுங் கலாதிக்களாகிய கஞ்சக சரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து இங்கு ஏயும் - (அவை) வியட்டி ரூபமாய்ப் பிரிந்து, தோன்றி (ச் சிறப்புவுகையான்) விளங்கப்பெறும்,—அந்தக் கரணங்கள் ஆதியெல்லாம் பெத்தங்கள் முக்குணங்களாயும் - (அதன்பின்) அந்தக்கரண முதலிய வற்றைத் தம்முள் அடக்கிநிற்கு முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி,—காயமாகிக் கலந்து உடனநிற்கும்—(அவ்வறிவிச்சை செயல் கள் முன்னர்க் கூறப்படும்) இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும் என்க.

* நாலடியார், பழவினை, க.

† சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம், ௫

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப் பட்டு நின்ற வான்மா, அதன்பின் அசுத்த மாயையில் அனந்த தேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய காரண சரீரத்தைப் பொருந்தி, அவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டி ரூபமாய் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங்கலாதிகளாகிய கஞ்சக சரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டி ரூபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிச் சிறப்புவுகையான் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அந்தக்கரண முதலியவற்றைத் தம்முளடக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி அவ்வறிவிச்சை செயல்கண் முன்னர்க் கூறப்படும் இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும் எ - ம்.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மாயையிற் கலக்குண்ட பாகத்தை வயிறாக உருவகஞ்செய்தார்; மேலே 'மாயாடன் வயிற்' (குத். உ. (செ. சுந.) நென்றதுமது; அதுவே அசுத்தமாயா தத்துவமெனத் தத்துவங்களிடை வைத்தெண்ணப் படுவது உமென்க.

மன்னிவருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது; ஏகதேசத்தி னேய்ந்தென முன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாத லறிக.

* “ அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர் ” என்றாற்போல, எல்லா வற்றனுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

காயம் ஆகுபெயர்.

ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமே லேற்றப்பட்டது. (உச)

சூக்கும தேகி யாகித் தூலரூ பத்தின் மன்னிச் சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தைபுட் டங்கி யெங்கும் போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவ மாக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா.

(இ - ள்.) ஆன்மா - (அங்ஙனம் பரசரீர மூன்றையு முறையா னெய்திய) ஆன்மா, — சூக்கும தேகியாகி - பின் சூக்குமதேகத்தைப்

* திருக்குறள், அன்புடைமை, ௨.

பொருந்தி,—எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து - யாண்டும் போக்குவரவுகள் செய்து,—புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் அருந்தியும் - (சூக்குமமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—தூலரூபத்தின் மன்னி-பின் தூலசரீரத்தைப் பொருந்தி,—(எங்கும் போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்து) - எங்கணும் போக்குவரவுகள் செய்து,—(புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் (அருந்தியும்) - (தூலரூபமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—சாக்கிரமூதலாயுள்ள அவததையுள் தங்கி நிற்கும் - (இவ்வாறு அதீத) (முதற்சாக்கிர) மீறாயுள்ள ஐந்தவததைப்பட்டு நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்முன்றையும் முறையா நெய்தியபின் சூக்குமதேகத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து சூக்குமவினைப் பயன்களை ஈட்டியு நுகர்ந்தும், தூலசரீரத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து தூலவினைப் பயன்களை ஈட்டியு நுகர்ந்தும், இவ்வாறு அதீதமுதல் அஞ்சவததைப்பட்டு நிற்கும் எ - ம்.

சாக்கிரமூதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக. (.)

மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராண னன்னமய முருவார் தன்மையுண்டாய்மு னொன்றுக் கொன்று சூக்குமமாய் வருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகு மருவா யான்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னகம்புறமாம்.

(ப - ரை.) முதற்காரணமாகும் மாயை உருவார்தன்மை உண்டாய் (காரணசரீர முதலிய அவ்வைந்தும் அவ்வாறு) முதற்காரணமாகிய மாயையினின்றும் தோன்றி (ஆன்மாவுக்கு) வடிவாய்,—மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோ பிராணன் அன்னமயம் - (முறையே) பொருந்திய ஆனந்தமயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் மனோமயகோசமும் பிராணமயகோசமும் அன்னமயகோசமுமாகிய ஐவகைப் பெயர் பெற்று,—அன்னமயம் முன்பற்றி ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய்-வருமாம் - அன்னமய முதலாக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று சூக்குமமாய் நிற்க,—அருவாய் ஆன்மா - (கேவலத்தில்) ஒன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய்நின்ற ஆன்மா,—ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறமாம் - இவ்வைங்கோசங்களில் (அதுவதுவாய்) வசிப்புண்டு (ஏகதேசியாய்) அவைகளிற் போக்குவரவு செய்துநிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) காரணசரீர முதலிய அவ்வைந்தும், அவ்வாறு மாயையினின்றும் தோன்றி ஆன்மாவுக்கு வடிவாய் முறையே

ஆனந்தமயகோசமுதலிய ஐவகைப்பெயர்பெற்று ஒன்றற்கொன்று தூலமாய் நிற்க, கேவலத்தி லொன்று மின்றி மலமாத்திரையாய் நின்ற வான்மா இவ்வைங்கோசங்களில் அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு ஏகதேசியாய்ப் போக்குவரவு செய்து நிற்கும் எ - று.

கேவலத்தி லொன்று மின்றி நின்ற வான்மா, மாயையி லங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட் பொருந்தி அறிவிச்சை செயல்கள் பொதுமையான் அவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறி வாலோரணந்த முண்டாகப்பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோசமெனப் பட்டது.

ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறு வேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களை யெல்லா மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரண மாகு மென்றுங் கூறினார்.

ஆன்மா வித்தரை கீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்கண் அலமரும்படி கொண்டுதிரிதரல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்து பறவையாகவும் அவற்றுளொரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முக முதலிய வுறுப்புக்களாகவும் வேதத்து ஞ்ருவகஞ் செய்துணர்த்தியவா ரென்க.

ஆன்மாவின்னுண்மை யுணர்தற்கு இவற்றை யிங்ஙனம் பகுத்தறிதலு மொருசாதன மெனக்கொள்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவ வுபாதியான் மறைப்புண்டு நின்ற வவ்வறி விச்சை செயல்கள் பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்கு வரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத்தால், வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததின் வண்ணமாய் வசித்திட வருமாற்றிற் குச் சருவஞாளைத்தரத்தில் அவ்வச் சார்பு விசேடம் பற்றிப் பூதான்மா முத லறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்து மோதிய தூஉம் ஈண்டுத் துரைத் துணர்ந்து கொள்க. (௨௩)

தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மரப்பாவை யியக்க முஞ்சீர்த் தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேரூய்ச்செலுத்துவோர் செய்தி தானும் பாப்பபய வேடங் கட்டி யாடுவோர் பரிசு போலு மார்ப்பாய் காயந் தன்னை யான்மாவின் றுட்டு மாறே.

(இ - ள்.) ஆர்ப்பாய காயந்தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டு மாறே - பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசம் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசமாகிய ஐந்தினும் ஆன்மா (வேற்றுமையின்றி) நின்று செலுத்துமாறு,—சீர்த் தேர்ப்பாரின் செலவும் - (முறையே) சிறப்புடைய தேரைப் பாரிற் செலுத்துவோர் (தன்மை) போலும்,—தொல்லை மரப்பாவை இயக்கமும் - பழைய மரப்பாவையினை இயக்குவோர் (தன்மை) போலும்,—தோற்பாவைக் கூத்தும் - தோற்பாவையினை ஆட்டுவோர் (தன்மை) போலும்,—வேராய்ச் செலுத்துவோர் செய்திதானும் - பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்வோர் தன்மைபோலும்,—பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசுபோலும் - வேதியர்வேட (முதலிய பல) வேடங்கட்டி ஆடுவோர் தன்மை போலுமாம் என்க.

(பொ - ரை.) அன்னமயகோச முதலிய வைந்தினும் ஆன்மா வேற்றுமையின்றி நின்று செலுத்துமாறு, முறையே, தேர்ப்பாரிற் செலவும் மரப்பாவை யியக்கமுந் தோற்பாவைக் கூத்தும் வேராய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியும் வேடங்கட்டி யாடுவோர் பரிசும் போலும் எ - ம்.

வேராய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப்பிரவேசத்தை.

இவையைந்தம் முறையே ஒன்றற்கொன் றந்தரங்கமாய் அவ்வைக் கோசங்களினு மான்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந் துணர்ந்து கொள்க.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார்.

காயம் சாதியொருமை.

இதனானே ஆன்மா அங்ஙனம் வசித்திடவரினும் அவ்வேகதேசப் பொருள்கட்கு வேராய் வியாபியெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத்துணர்த்தப்பட்டது. (உச)

என்னுடல் பொறிபி ராணன் கரணமென் னுணர்வென் றக்காற்
றன்னின்வே ருரு நீயென் றன்மனை யென்ற வெல்லா
நின்னின்வே ருரு மென்னி னீங்கிடா னிவையிங் கென்னி
னுன்னின் வாஞ் நீயா முகிர்மயி ருகவுங் காண்டி.

(ப - ரை.) என்றன்மனை என்றவெல்லாம் நின்னின் வேராகும்-என் றனை (என்பதி) யென்று (அபேதமாய் வழங்கி வந்தன) வெல்லாம்

உனக்கு வேறாதல் (கண்டாற்) போல,—என் உடல் பொறி பிராணன் காரணம் என் உணர்வு என்றக்கால் நீ தன்னின் வேறாகும் - (உனதன் றாகிய) உடல்பொறி பிராணன் காரணங்களைத் தனித்தனி எனதென்றும் (அங்ஙன முணர்ந்த பாசவுணர்வை) என்னுணர்வென்றும் அபேதமாகக் கூறிக்கொண்டு நீ அவைகளின் வேறாய் நிற்றிகாண்,—இவை இங்கு என்னின் நீங்கிடா வென்னின் (மனை முதலிய புறப்பொருள்கள் என்னின் வேறாதல்கூடும் உடல் பொறி முதலியவை என்னிவிட்டு நீங்கமாட்டா வெனின்,—உன்னினவாகும் நீயாம் உகிர் மயிர் உகவும் காண்டி - உன்னு டையனவாகி அபேதமாய் எனதென்று வழங்கப்பட்டு நக மயிர் முதலிய சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால் (இதனானும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) தன்மனை முதலியவற்றோ டொப்ப என தென்று வழங்கப்பட்டுச் சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால், இத் தனானும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும் எ -ம்.

உன்னினவென்பது இன் சாரியை பெற்ற அகரவீற்றுப் பலவறி சொல்.

அற்றேல், உடல் பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன்மனை முதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றற் போல அபேதம்பற்றிக் கூறுங் கருத்தேயாகலின், உரைப்போர் குறிப் பொடு படுத்துக் காணுங்கால் அவ்விருவகை வழக்கிற்குந் தம்முள் வேறு பாடுண்மையின், அவை தம்முனொக்குமாறு யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி வேறுவமை யெடுத்துக் காட்டி யுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௨௫)

பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதிங்
கென்னணி யானென் றுன்னி யிருந்தனை பிரிந்த போது
நின்னணி நீயு மல்ல வாயினை காய நின்னி
னன்னிய மாரு முன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து பாரே.

(ப - ரை.) பொன் அணி ஆடை போது மாலை மேலானபோது - பொன்னாலியன்ற ஆபரணம் ஆடை அவராலாய அலங்கன் முதலிய(புறப் பொருள்கள்) அணிந்தபோது,—இங்கு என் அணி யானென்று உன்னி இருந்தனை - இவ்விடத்து என்னணி யானென்று (அபேதம் பற்றிய கருத்தான்) நினைந்திருந்த நீ,—நின்னணி பிரிந்த போது நீயும் அல்லவா

யினை - நின்னால அணியப்பட்ட (அப்புறப்பொருள்களாகிய அணிகல் முதலாயின) நீங்கியபோது. (உனக்கு அன்னியமாய்) நீ அல்லவாயினும் போல, —காயம் நின்னின் அன்னியமாகும் - உடல் பொறி முதலிய வனைத்தும் நின்னிலிருந்து அயலாகுமாகலால், —உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பாரே - உன்னுண்மையை அறிந்து நீ (இவற்றை) நீங்கி நின்ற அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்றல், இராகுவினது தலையென்றற்போலச் சிறுபான்மை வழக்கமாதலின்றிப் பெரும்பாலும் யாண்டும் யாரும் வழங்கக் காண்டலின், அவற்றையேதும் பற்றிய கருத்தால் எனதென்றன் மெய்ப்படுத்த அணிகல் முதலியவற்றை யவ்வாறு எனதென்றல்போல அறிந்து பிரிந்து பாராத மடமையே பிறிதன்று எ - ம். (உசு)

உடலியா னல்லே னிர்த வுணர்வுயா னல்ல வான கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கையிடரிலா வென்ற னுன்மா வென்றபோ தான்மா வேறே திடனதா வுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(ப - ரை.) இடர் இலா என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறே - (ஆன்மாவைக்) குற்றமில்லாத என்னுடைய ஆன்மா வென்ற பொழுது (யான்வேறு) ஆன்மா வேற்றாகவும் (எனதென்றல்), —திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - உறுதியாக உயிரை வேறுகக் காணுங் கருத்தின்றி (இராகுவினது தலையென்றற்போல) ஒருசாரார் கூறுஞ் (சிறுபான்மை) வழக்காகலின் (அஃது அபேதம் பற்றிய வழக்கென அமையும்), —இந்த உணர்வு யான் அல்லவான கடன் யாதென்னின் - இந்த விஞ்ஞானமயகோச (ஆனந்தமயகோச)ங்கள் யானல்லேனாகிய முறைமை யாதெனின், —உணர்வு என்னது என்னை வேறு கண்டு - இவ்விருவகைக் கோசங்களை எனதென்றல் (ஏனைக் கோசங்கள் போல) வேறுகக் காணுங் கருத்தால் (எல்லாரானும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மை வழக்காகலின் அஃது அதுபோல் அபேதம் பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையும்), —உடல் யான் அல்லேன் - ஏனைய வுடல் முதலியனபோல உயிரின் வேறே யாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவை யெனதென்றல் வேறுகக் காணுங் கருத்தின்றி இராகுவினது தலையென்றற்போல ஒருசாரார் கூறுஞ்

சிறுபான்மை வழக்காகலின் அஃது அபேதம் பற்றிய வழக்கென அமையும்; விஞ்ஞானமயகோசமானந்தமயகோசங்களை யெனதென்றல் ஏனைக்கோசங்கள் போல வேறாகக் காணுங் கருத்தால் எல்லா ரானும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மை வழக்காதலின் அஃது அதுபோல் அபேதம் பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையு மேனையபோல உயிரின் வேறேயாம் எ - ம்.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே இனம்பற்றி ஆனந்தமயகோச முயிரின் வேறாதலு மதனும் கொள்ளப்படும்.

உணர்வென்னதென்கை வேறுகண்டாகலான் இந்தவுணர்வுயானல்ல வான கடனெனக்கூட்டுக.

கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம்.

(உஎ)

புந்தியை மனம் தென்று மனமது புந்தி யென்றுஞ் சிந்தையைச் சீவ னென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தை யென்று முந்தனை யான்மா வென்று மான்மாவை முந்த னென்றும் வந்திடு மென்ற னான்மா வென்றது மற்றொன் றைக்காண்.

(ப - ரை.) புந்தியை மனமதென்றும் மனமது புந்தி யென்றும் - புத்தியை மனமென்றும் மனத்தைப் புத்தியென்றும், - சிந்தையைச் சீவ னென்றும் சீவனைச் சிந்தையென்றும் - சித்தத்தை ஆன்மா வென்றும் ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும், - முந்தனை ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடும் - காரணங்கட்கெல்லாம் பரமகாரணனாகிய சிவ பிராண ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவைச் சிவபிரானென்றும் (இங்ஙனம் ஒவ்வோ ரவதரங்களின் உபசாரமாகக்) கூறப்படும், - என்றன் ஆன்மா வென்றது மற்றொன்றைக்காண் - (அல்லதூஉம் உள்ளவாறு நோக்கு வார்த்து) என்றனான்மா வென்னும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்னை டியையுடைய பிறிதொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்கும் (ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாநில்லை) என்க.

(பொ - ரை.) அல்லதூஉம், உள்ளவாறு நோக்குவார்த்து என்றன் ஆன்மாவென்னும் வழக்கில் ஆன்மா வென்றது தன்னை டியையுடைய பிறிதொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்குமா னான், அவ்வழக்குப் பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாநில்லை. எ - ம்.

ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாரில்லை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறாகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை யெடுத்துக்காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்று மனமது புந்தியென்றுஞ் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்று முந்தனை யான்மாவென்று மான்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடுமென்றார்.

எனை மூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞான மயகோச மானந்தமயகோச மிரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார் மதத்தை மறுத்தற் பொருட்டு, அவற்றை இங்ஙனம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் உலகவழக்கின் வைத்துணர்த்திமேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உஅ)

அறிவுடல் சிந்தை யான்மா வணைதலா லான்மா வென்ப ரெறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென் றுற்போற் பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புலப்படு மபேத மாகிப் பிறிதரா தறிவ தான்மா வறிபொருள் பின்ன மாமே.

(ப - ரை.) அறிவு உடல் சிந்தை ஆன்மா அணைதலால் ஆன்மா வென்பர் - (ஆன்மாவின் வேறுகிய) அறிவு முதலிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மாப் பொருந்தல் பற்றி ஆன்மாவென உபநிடதங்களிற் கூறிய தென்பர் (அதுவும்),—சுடர் எறி விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கென்றற்போல் - ஒளியை வீசும் விளக்கிருக்கின்ற தகழியை விளக்கென்றற்போல(த் தானியாகுபெயராதற்குரிய இயைபுபற்றியே யன்றிப் பிறிதில்லை யாகலால்),—பொறி புலன் கரணமெல்லாம் புலப்படும் அபேதமாகிப் பிறிதராது அறிவது ஆன்மா - பொறி புலன் கரணமுதலிய வெல்லாவற்றின்கண்ணும் அறியப்படும் அபேதமாய்ப் பிரிதலின்றி அறிவதாகிய ஆன்மா,—அறி பொருள் பின்னமாமே - அறியப்படும் அப்பொருள்கட்கு வேறு என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவின் வேறுகிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மாவென வுபநிடதங்களிற் கூறியதூஉம்; விளக்குத் தகழியை விளக்கென்றற்போலத் தானியாகுபெயராதற்குரிய வியைபுபற்றியேயன்றிப் பிறிதில்லை யாகலால், அவை யெல்லாவற்றின்கண்ணும்

அபேதமாய்ப் பிறிதலின்றி யறிவதாகிய வாய் அவற்றிற்கு வேறு எ - ம்.

அறிவுடல் சிந்தையென்றதும் பொறி புலன் கரணமென்றதும் உபலக்கணம்.

எல்லாவற்றின் கண்ணென்னும் ஏழாவதும் அறிபொருட்கென்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்றெக்கன.

அபேதமாகிப் பிறிதராதென்றது * “ ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக் கொடு நின்றல் ” என்றும்போலக் கொள்க.

இதனானே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபநிடத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உக)

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காய முண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி வேறு யுண்டியும் வினையு முற்றிங் குணர்த்திட வுணரா நிற்கும்.

(ப - ரை.) கனவு கண்டு ஒடுங்கி உண்டியும் காயம் வினையும் இன்றிக்கிடந்து உயிர்த்திட உணர்ந்து - அன்னமயகோசமுதலிய நான்களையும் ஒரோவொன்றாக விட்டு விட்டு ஐந்தவத்தைப்பட்டு விழித்தபின்,—இங்கு உணர்த்திட - இங்கே (அவை கூடிநின்று) அறிவிக்க,—கண்டிடும் கனவு சொல்லியும் - (முறையே) காணப்பட்ட கனவைச் சொல்லியும்,—ஒடுக்கம் கருதியும் - சுழுத்தியினைக் கருதியும்,—வேறும் உண்டியும் வினையும் உற்று உணரா நிற்கும் - அவைகட்கு வேறாய் (உண்டி வினைகளின்றிக் கிடந்து உயிர்த்த துரிய துரியாதீதங்களை) உண்டி வினைகள் உறுதலாகிய மறுதலையின் வைத்தும் (அங்ஙனம் அவத்தைப் பட்டவாற்றை) அறியா நிற்குமாகலால்,—கண்டு உணர் புருடன் வேறு - (இதனானுங்) கண்டறியப்பட்ட உயிர் (அவற்றின்) வேறெனத் தெளியப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அன்னமயகோச முதலிய நான்களையும் ஒரோவொன்றாக விட்டுவிட்டு அஞ்சுவத்தைப்பட்டு விழித்தபின், அவை கூடிநின்றறிவிக்க முறையே சொல்லியுங் கருதியும் உண்டி வினையுறுதலாகிய மறுதலையின் வைத்தும் அங்ஙனம் மவத்தைப்பட்டு

டவாற்றை அறியாநிற்குமாதலால், இதனானும் உயிர் அவற்றின் வேறெனத் தெளியப்படும் எ - ம்.

அவை கூடிய பின்னன்றி அறிவு நிகழாமையால் அறிதற்கு அவை யேதுவாதல் பெறப்பட்டது.

ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை; அது கனவுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதி யுணர்தற்பாலதாயிற்று.

சித்தமுஞ் செல்லாத வேளையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறுதலையின் வைத்துணர்தற்பாலவாயின.

உணர்ந்தபின்னன்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது; உணர்தல் ஈண்டுத் துயிலெழுதன்மேற்று.

இதனானே அவத்தைப்படு மியல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

தோற்பாவை யென்பது முதல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் மேலைச் சூத்திரத்தின் “உற்றுச் செயிருறு” (குத். உ. செ. க.) மென்பது முதலிய நாகூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (உரு)

புருடனே யறிவ னாநிற் பொற்புல னாதி போதந்
தருவதெ னறிவு மாபா தனுகர னாதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்ப
னருவனா யிவற்றோ டானு மமைச்சரு மரசும் போல்வன்.

(ப - ரை.) புருடன் அறிவனே யாகில் - ஆன்மா (முதல்வன்போலச்) சுத்த சித்தேயாகின்,--பொறி புலன் ஆதி போதம் தருவது என் - மாயாகாரியங்களைப் பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா,--இவற்றோடு அமைச்சரும் ஆளும் அரசும் போல்வன் - (அவ்வாறன்றி) அமைச்சரும் ஆள்கின்ற அரசும்போல அவற்றுடனின்றி,--மாயா தனு கரணாதி பற்றி இங்கு அறிவு வருவது-அம்மாயா கருவிகளைப் பற்றி இங்கே அறிதலுண்மையால்,--அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து அருவனாய் நிற்பன் - அநாதியே ஆணவமலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்பல் பெறப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மா முதல்வன்போலச் சுத்தசித்தேயாகின் மாயா காரியங்களைப் பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா; அவ்வாறன்றி அமைச்சரு மரசும்போ லுடனின் மாயா கருவிகளைப் பற்றி

யறிதலுண்மையால் அநாதியே யாணவமலத்தின் மறைந்து அரு
வனாய் நின்றல் பெறப்படும் எ - ம்.

தேற்றவேகாரத்தை அறிவனென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்க.

என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது.

போல்வனென்பது முற்றெச்சம்.

பின்வருமனுமானத்தை வலியுறுத்தற்பொருட்டுப் புருடனே யறிவ
னாகிற் பொறிபுலனாதிபோதந் தருவதென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோதி
னார்.

இதனானே ஞானச்செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவ
முடையனாதல் காரியானுமானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்
பட்டது.

அறிவிச்சை செயல்களென்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப்
பரிகரித்து ஆன்மாவுக் கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங் கூற்றை
வலியுறுத்தவாறு.

இனி ஒன்பது செய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றைத் தெரித்துக் கூறு
கின்றார். (௩௧)

மூ ன் ரு ம தி க ர ண ம்

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லிற்
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்ன
ரடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி ல்துபோ லான்மா
வுடலினி லஞ்ச வத்தை யுறுமுயிர் காவ லாக.

(ப - ரை.) ஆன்மா - புருடன் (அவற்றொடு அமைச்சரும் அரசும் போறலின்),—படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலிய பரிசனங்களோடு உலாப்போந்த அவனிமன்னன்;—இல்லின் புகும்போது - (மீன) மாளிகையின்கட் புகுமிடத்து,—கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலும் இட்டு - வாயில்கடோறும் (அவரவர்க்கு) விடைகொடுத்து (நிறுத்தி)க் காவலும் வைத்து,—பின்னர் அந்தப் புரத்தினில் தனியே அடைதரும் அதுபோல் - பின்னர் அந்தப் புரத்தின்கண்ணே தனியே செல்லுமாறுபோல,—உடலினில் உயிர் காவலாக - உடம்பின்கண் (முறையே அக்கருவிகளினீங்கிப்) பிராணவாயுவைக் காவலாக (நிறுத்தி),—அஞ்ச அவத்தை உறும் - ஐவகை அவத்தை யுறும் என்க.

(பொ - ரை.) புருடன் அவற்றொடு அமைச்சரு மரசும் போறலின் அரசன் போலவற்றை விட்டு விட்டுச் சென்று ஐவகை யவத்தையுறும் எ - ம்.

இதனானே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமையொடு படுத்து வருத்துக் கூறப்பட்டது. (௩௨)

சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னி
லாக்கிய விருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதயந் தன்னிற் றுரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மு லத்தி னென்றே.

(ப - ரை.) நுதலினில் சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து - (ஆன்மா அரசன் போல விட்டு விட்டுச் சேறற்கண்) இலாடத்தானத்திற் சாக்கிராவத்

தை யுறும்வழி முப்பத்தைந்து கருவிகளும்,—களத்தினில் கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத்தைந்து- கண்டத்தானத்திற் சொப்பனாவத்தை யுறும் வழி ஆக்கப்பட்ட இருபத்தைந்து கருவிகளும்,—ரீக்கிய இதயந்தன்னில் சுழுனை மூன்று - ரீக்கப்பட்ட இருதயத்தானத்திற் சுழுந்தியவத்தை யுறும்வழி மூன்று கருவிகளும், நாபி துரியத்தில் இரண்டு - நாபித்தானத்திற் துரியாவத்தை யுறும்வழி இரண்டு கருவிகளும்,—நவலின் மூலத்தின் நோக்கிய துரியாதீதம் ஒன்றே - சொல்லுமிடத்து மூலத்தானத்தில் ஆராயப்படுந் துரியாதீதாவத்தை யுறும்வழி ஒரு கருவியுமாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மா அரசன்போல விட்டுவிட்டுச் சேறற்கட்படும் அவத்தையாவன : சாக்கிரமுதலியனவாம். அவ்விடங்களாவன : இலாட முதலியனவாம். ஆண்டாண்டு நிற்குங் கருவிகளாவன : முறையே முப்பத்தைந்து மிருபத்தைந்து மூன்று மிரண்டு மொன்றுமாம் எ - ம்.

அசிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்குங் கருவிகளிற் கலாதிகளையு முடன் கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியனவாகத் தொகை கூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்துவங்களின் ரொழிற்பாடும் ஆண்டொவென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில் வழிப் புருடதத்துவ மொன்றென வைத்தெண்ணப்படுதல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகை கூறியது மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; கடைதொறும் விட்டுவிட்டென்றவுவமைக்கேற்ப விடப்படுதன் மாலையவாய் நிற்குங் கருவிகண் மாத்திரைக்கே ஈண்டுத் தொகை கூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்துளடக்கி அதனையுமுடன் வைத்தெண்ணினராகலானு மென்க.

துரியாதீதத்திற் காரணசரீர மாத்திரையே யன்றிக் கஞ்சக சரீர மில்லையென்றது ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோடொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக் கொள்க. (௩௩)

இருவகை சாக்கி ராதி யவத்தைக ளியல்பு தானு மொருவகை கீழே தூக்கி யுற்பவங் காட்டு மொன்று பெருகமே னோக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற் றருவதோர் சமாதி தானுந் தாழ்ந்துபின் சன்னஞ் சாரும்.

(ப - ரை.) சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்புதானும் இருவகை-(மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிர முதலிய அவத்தைகள் ஐந்தும் கீழ்நோக்

கீழ்ச்சென்றெடுங்கு முறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும்பற்றி இருவகைப்படும்,—ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவங் காட்டும் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய ஒடுங்கு முறையது (கன்மார்ச்சிப்புக் கேதுவாகலாற்) கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம்,—ஒன்று பெருக மேல்நோக்கித் தீய பிறப்பு அறுத்திடும் - பிறிதொன்றாகிய தோன்றுமுறையது (கன்ம நுகர்ச்சிக் கேதுவாகலாற்) பரம்பரையிற் கொடிய பிறவி யறுத்தற்குக் காரணமாய் மேற்படும்,—யோகில் தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் சன்னஞ் சாரும் - (இனி இதயமுதற் றுவாதசாந்த மீராகிய தானங்களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகார முதல் ஐவகைப்பட்டு) நிகழும் யோகாவத்தையும் (அதுபோல) ஒடுங்கியும் பின்னர்த் தோன்றியும் அவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறிதன்று என்க.

(பொ - ரா.) மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிர முதலிய வைந்தும் கீழ்நோக்கிச் சென்றெடுங்கு முறையும் மேனோக்கித் தோன்று முறையும் பற்றி யிருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒடுங்குமுறையது கன்மார்ச்சிப்புக் கேதுவாகலாற் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம் ; தோன்று முறையது கன்மநுகர்ச்சிக் கேதுவாகலாற் பரம்பரையிற் பிறவி யறுத்தற்குக் காரணமாய் மேற்படும். இனி இதயமுதற் றுவாதசாந்த மீராகிய தானங்களிற் புறக்கரண மூட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுதல் ஐவகைப்பட்டு நிகழும் யோகாவத்தையும் அதுபோல ஒடுங்கியுந் தோன்றிய மவ்வாறே பயன் றருவதன்றிப் பிறிதன்று எ - ம்.

யோகிற்றருவதோர் சமாதி யுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத்தானீண்டே பெற்றும்.

தாழ்தல் இழிதல்.

சன்னஞ்சார்தல் ஐறுதல்.

இந்த யோகாவத்தையெத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானாவத்தை போலுமெனக் கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙன மயங்காமைப் பொருட்டு இதனை யதனோ டொப்பவைத் தீண்டுக் கூறினார்.

இச்செய்யுளிற் கூறிய மூன்று பேதமும் முறையே சகலத்திற் கேவலஞ் சகலத்திற் சகலஞ் சகலத்திற் சுத்தமெனப் படுமென்க.

இதனுள், இருவகைப் பிறப்பறுத்திடு மென்றது தாப்பிசையாய் அறிதரு முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதருமென வருகின்

றதனோடு சென்றியைந்து பொருடருமாகலான் அதற்கு மிவ்வாறுரைத்
துக் கொள்க. (௨௪)

அறிதரு முதல் வத்தை யடைதரு மிடத்தே யைந்துஞ்
செறிதருங் கரணந் தன்னிற் செயறொறுங் கண்டு கொண்ணீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே
குறியொடு மஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட.

(ப - ரை.) அறிதரு முதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே -
(சாக்கிராதியவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள்) அறிகின்ற முத
லவத்தையாகிய சாக்கிரத்தை அடையப் பெறும் இலாடத்தானத்தின் கண்
னையும்,—ஐந்தும் செறிதரும் - சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையுளவாம்,—கா
ணந் தன்னில் செயல்தொறும் நீ கண்டுகொள்-(அவை) கருவியான் (விட
யங்களை யறியுஞ்) செய்கைதோறும் (அதிநுணுக்கமாயிடையீடின் றி நிக
ழுமாறு நுண்ணுணர்வால்) நீ கண்டு கொள்ளப்படும்,—பிறிவிலா ஞானத்
தோரும் - (இனி இவையேயன்றிப்) பிரிவரிய ஞானத்தை அறிந்தோ
ரும்,—பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே வீடு கூட - பிறப்பு நீங்கி அவ்வ
ருண் ஞானத்தால் அவ்விடத்து வீடுபேற்றை யடைதற்கு,—குறியொடும்
அஞ்சவத்தை கூடுவர் - (கேவல சகலங்க ணீங்கிய சுத்தத்தினும்) அவ்
வாறே ஐவகை யவத்தையைக் கூடுவர் (அவை உண்மை யதிகாரத்துள்
உணர்த்த நின்றன) என்க.

(பொ - ரை.) சாக்கிராதி யவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த
ஐந்தனுள் முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தின் கண்ணே
யுஞ் சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தை யுளவாம். அவை கருவியான் விட
யங்களை யறியுஞ் செய்கைதோறும் அதிநுணுக்கமாயிடையீடின் றி
நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டு கொள்ளப்படும். இனி இவை
யேயன்றிக் கேவல சகலங்கள் நீங்கிய சுத்தத்தினும் அவ்வாறே
ஐவகை யவத்தையுள, அவையுண்மை யதிகாரத்துள் உணர்த்த
நின்றன எ - ம்.

முதலவத்தையடைதருமிடமாவது மேற்கூறிய இலாடத்தானம்.

அறிதருமிடத்தேயென வியையும்.

சுத்தாவத்தையினியல்பு ஈண்டுக் கூறுதற்கோ ரியைபில்லை யாயினும்
அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டுக் கூறியவை மாத்திரையேபோலுமென
மலையாமைப் பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். (௨௫)

ஐந்துசாக் கிரத்தி னுன்கு கணவினிற் சுமுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந்
தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தைக டானந் தோறு
முந்திடுங் கரணந் தன்னிற் செயறொறு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) சாக்கிராதி யவத்தைகள்-(அறிதரு முதலவத்தை யடை
தருமிடத்தேயென மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிராதி யவத்தைகள் (ஐந்த
னுள்),—சாக்கிரத்தின் ஐந்து - சாக்கிரத்திற் (சுத்தவித்தை ஈறாகிய)
ஐந்து கருவியும்,—கணவினின் நான்கு - சொப்பனத்தின் (மகேச்சுர மீற
கிய) நான்கு கருவியும்,—சுமுனை மூன்று - சுமுத்தியிற் (சாதாக்கிய மீற
கிய) மூன்று கருவியும்,—வந்திடம் துரியந் தன்னின் இரண்டு-வருகின்ற
துரியத்திற் (சுத்தியீறாகிய) இரண்டு கருவியும்,—தந்திடம் துரியாதீதம்
ஒன்று - பொருந்தப்பட்ட துரியாதீதத்திற் (சிவதத்துவமாகிய) ஒரு கரு
வியும்,—தானந்தோறும் - கலாதிகள் தொழிற்படு மிடந்தோறும்,—கா
ணந்தன்னில் செயல்தோறும் - கருவியான் (விடயங்களையறியுஞ்)
செய்கைதோறும்,—உந்திடம் உணர்ந்துகொள்ளே - (அக்கலாதிகளைச்)
செலுத்திநிற்றலே (நீ துண்ணுணர்வான்) உணர்ந்து கொள்வாயாக என்க.

(பொ - ரை.) அறிதருமுதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே
யென மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிராதியவத்தைகளைந்தனுள், சாக்
கிரத்திற் சுத்தவித்தை யீறாகிய ஐந்து கருவியும், சொப்பனமுத
லிய நான்கினும் முறையே அவற்று ளொரோவொன் றொழித்
தொழிந்த கருவியுங் கலாதிகளைச் செலுத்தி நிற்கும் எ - ம்.

தானந்தோறும் கலாதிக தொழிற்படு மிடந்தோறும்.

உந்துதல் செலுத்துதல்.

இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக் கோதியதுபோலுமென மலையா
மைப்பொருட்டிற் கரணந்தன்னிற் செயறொறுங் கண்டுகொள்ளென மேற்
கூறியவதனை ஈண்டு மறித்துணர்வு நிகழ்க் கூறினார்; இஃதறியாதார்
தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

ஈண்டைந்துநான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்றது செலுத்துங் கருவி
களை யென்பது, உந்திடுமென்றதனானும் * ' சுத்தக்கருவிகளைந்துங்
கொண்டே சொல்லவத்தையெந்துஞ் - சித்திக்கும்போதத்தி லொன்
றென்று சென்றிடும் ' என்பதனானுமறிக.

இனி இவ்வாறன்றி அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயைத் தஞ் செறிதருமென மேற்கூறிப் போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்து சாக்கிரத்தினென்று அனுவதித்து ஏனைச் சொப்பன முதலியவற்றின் முறையே அவை நான்கு மூன்றிரண் டொன்று பொருந்துமென்றவாறாகக் கொண்டுரைத்தலுமொன்று ; இப்பொருட்டுச் சாக்கிராதி யவத்தைக் ழைந்தெனக் கூட்டுக ; தானம் துதல் முதலியவிடம் ; உந்துதல் பொருந்துதல்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலேந்தவத்தை யென்றவற்றின் பெயரும் வளையு மிடமும் அவற்றதியல்பு மிவையென்பது கூறப்பட்டது. (௩௬)

கேவல சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யான்மா மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங் காவலன் கொடுத்த போது சகலனா மலங்க ளெல்லாம் மோவின போது சுத்த முடையனுற் பவந்து டைத்தே.

(ப - ரை.) ஆன்மா கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தை மேவுவன் - ஆன்மா (அவ்வாறு நிகழும் காரிய வவத்தைகளை யுறுதற்குக் காரணமாகக்) கேவலம் சகலம் சுத்தமென மூன்றவத்தை எய்துவன்,— கேவலம் தன் உண்மை - அவற்றுட் கேவலமாவது (தன்னிச்சா ஞானக் கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித்) தான்மாத்திரையே உளனாதலாம்,—மெய் பொறிகளெல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும் - (பின்பு) தனுக்கரணதியோடும் முதல்வன் கூட்டக் கூடி (அவை ஒருபுடை விளங்கும்) அவதாரத்திலே சகலனும்,—மலங்களெல்லாம் ஒவினபோது உற்பவம் துடைத்தே சுத்தம் உடையன் - (பின்பு) பஞ்சமலங்களு நீங்கிப் பிறவி யொழிந்து (சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சா ஞானக் கிரியைகள் எங்கு மாய் வியாபித்து) விளங்கும் அவதாரத்திலே சுத்தமுடையனா மெனப் படும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மா அவ்வாறு நிகழும் காரிய வவத்தை களை யுறுதற்குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன் றவத்தை யெய்துவன். அவற்றுட் கேவலமாவது தன் இச்சா ஞானக் கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மாத்திரையே யுளனாதல்; பின்பு தனுக்கரணதியோடுங் கூடி அவையொருபுடை விளங்கும் அவதாரஞ் சகலம்; பின்பு பஞ்சமலங்களு நீங்கிச் சிவத் தோடு கூடி அவ்விச்சா ஞானக் கிரியைக் கெளங்குமாய் வியாபித்து விளங்கும் அவதாரஞ் சுத்தமெனப்படும் எ * ம்.

இதனானே மேற்கூறிப் போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவையென் பதூஉம் அவற்ற தியல்புங் கூறப்பட்டன. (௩௭)

அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ் செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான் குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான் பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(ப - ரை.) ஆன்மா - (மேற்கூறிப்போந்த மூன்றவத்தை யுறுதற் துரிய) ஆன்மா,—அமூர்த்தன் - (வரக்கடவனவாகிய காரியங்களுள்) உடம்பு முன்னில்லாதவனும்,—கலாதியோடும் சேர்வு இலன் - கலாதி பறிவோடு முன் சேர்தலில்லாதவனும்,—அராகாதி குணங்களோடும் செறிவு இலன் - புத்தி குண மெட்டினையும் (ஏனைப் போக்கியகாண்டக் கருவிகளையும்) முன் பொருந்தாதவனும்,—குறி இலன் - இச்சை முன் னில்லாதவனும்,—அறிவு இலன் - அறிவுமுன்னில்லாதவனும்,—செயல் ன் இல்லான் - ஒரு தொழிலு முன்னில்லாதவனும், — கருத்தா அவ லன் - தனக்கென ஒரு சுதந்திர முன்னில்லாதவனும்,—போகத்திற் கொள்கை இல்லான் - போகத்தில் முன் கொள்கை இல்லாதவனும்,— நித்தன் - தோற்றக் கேடுகள் முன்னில்லாதவனும்,—வியாபி - ஏகதேசி யாதல் முன்னில்லாதவனுமாய்,—கேவலத்தில் மலத்தினோடும் பிறிவு இலன் - கேவலாவத்தையில் ஆணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடி நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) வரக்கடவனவாய் அறிதன்முதல் ஏகதேசி யாத லீருகிய பத்துக் காரியங்களுள் ஒன்றுமின்றி யாணவமலத் தோடு மாத்திரையே கூடிநிற்பது கேவலம் எ - ம்.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை; நித்தமென் றது தோற்றக் கேடுகளின் பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏக தேசத்தின் பிராகபாவத்தை.

ஏனையின்மைகளும் அவ்வப் பிராகபாவங்களைக் குறித்து நின்றன வாகலான் இவ்விலக்கணங்கள் ஏனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றொன்றே கூறவமையுமாயினும், கேவலந்தன்னுண்மையென் றதுவிளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வகுத்துக் கூறினார்; பிறி விலன்மலத்தினோடு மென்றதும் அதன்பொருட்டு.

ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத் தொழிற்பெயராய் இச்சையை புணர்த்திநின்ற தென்பது செயலினைச் சாரவைத்தலா னறிக,

அறிவிலனென்றதனையு மீண்டுத் தந்துரைக்க.

அராகாதி குணமென்றது புத்திகுண மெட்டினையும்; அராகாதி குணங்களென்ற வுபலக்கணத்தால் ஏனைப் போக்கியகாண்டக் கருவிகளுந் கொள்ளப்படும்.

இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல் காட்டப்பட்டது. (௩அ)

உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல் வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயந் தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு முன்று திரிதருஞ் சகல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே.

(ப - ரை.) சீவன் - (மேற்கூறிப்போந்த கேவலாவத்தை பொருந் திய) ஆன்மா,—உருவினைக்கொண்டு - (அமூர்த்தனாதற்கு மறுதலையாகிய) உருவினைக்கொண்டும்,—போக(த்து மருவி) - (கலாதியோடுஞ் சேர்வில னாதற்கு மறுதலையாகிய) போககாண்டமாய கலாதியோடு செறிந்தும்,— போக்கியத்து(மருவி) - (அராகாதி குணங்களோடுஞ் செறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) போக்கியகாண்டமாய புத்தியாதியைச் செறிந்தும்,— உன்னல் (மருவி)-(குறியிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) இச்சையுற்றும்,— செப்பல் (மருவி) - (அறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) நால்வகை வாத் குக்களானிகமும் அறிவுற்றும்,—வரு செயல் மருவி - (செயல்களில் லானாதற்கு மறுதலையாகிய) வரப்பட்ட தொழில்களுற்றும்,—சத்தம் ஆதி யாம் விடயந் தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்து - (கருத்தாவல்லனாதற்கு மறு தலையாகிய)சத்தாதி விடயத்தில் விருப்பஞ்செய்தும்(போகத்திற்கொள்கை யில்லானாதற்கு மறுதலையாகிய)போகநுகர்ந்தும்,—இங்கு எல்லா யோனி யும் புக்கு உழன்று - ஈண்டு (ரித்தனாதற்கு மறுதலையாகிய) தோற்றக் கேடுகளிற் புக்குமுற்றும்,—சகலமான அவத்தையில் சென்றே திரித ரும் - (வியாபியாதற்கு மறுதலையாகிய) ஏகதேசியாய் (இப்பத்துக்காரி யமு முடையனாய்ச்) சகலாவத்தையிற் சீவித்து நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய இன்மைகள் பத்துக்கும் மறுதலை யாகிய இப்பத்துக் காரியமு முடையனாய்ச் சீவித்து நிற்பது சக லம் எ - ம்.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கியகாண்ட மாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றும் கூறினார்.

உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று

செப்பலென்றது செப்பப்படுகெனவாய் நால்வகை வாக்குக்களையு முணர்ந்தி அவை காரணமாய் நிகழுமறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின் மது.

புரிவது மென்றவும்மையான் துகர்வதுமென்றது எஞ்சினின்றது.

உருவினைக்கோடல் அழார்த்துதற்கும், போகபோக்கியத்துச் செறிதல்¹ கலாதித்யோடுஞ் சேர்விலன் அராகாதிருணங்களோடுஞ் செறி விலுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவிலன் செயல்களில்லான் குறியிலுதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல்லுதற்கும், உம்மையாற் போந்த துகர் வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லாதுதற்கும், எல்லாயோனீ யும் புக்குழுவதல் நித்தனுதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டுகொள்க.

இதளுனே மெய்பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனாதல் வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௩௧)

இருவினைச் செயல்க ளொப்பி னீசன்றன் சத்தி தோயக் குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத் திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம் பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே.

(ப + ரை.) இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பின் - (மேற்கூறிய பத்தி னுள் சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய) இருவினையொப்பின் கண்ணே,—ஈசன்றன் சத்திதோய - (போக போக்கியத்துக் கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய) சிவசத்திநிபாத முறுதலால்,—குரு அருள் பெற்று - (உருக்கழிதற்கேதுவாகிய) குருவ ருள் பெற்றும்,—ஞானயோகத்தைக் குறுகி - (எல்லாயோனியும் புக்குழுவதல் கழிதற் கேதுவாகிய) ஞானசாதனம் அடைந்தும்,—முன்னைத் திரிமலம் அறுத்து - (சென்றுதிரிதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழி தற்கேதுவாகிய) அநாதி மும்மல நீக்கியும்,—பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து - (சத்தம் ஆதியாம் விடயந்தன்னின் துகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய) பழையவாதனை நீக்கியும்,—ஞானம் பெருகி - (பாச அறிவிச்சை செயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய) ஞானம்பெருக்கியும் (முறையே கிடை ப்ப அவற்றான் அக்காரியம் பத்தும் நீங்கப்பெற்று),—நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சத்தமாமே - சிவபிரான் றிருவருளைக் கூடுதல் சத்தாவத்தை ளஞ்சு,

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய பத்தனுள், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய இருவினை யொப்பும், போகபோக்கியக் கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாதமும், உருக்கழிதற்கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லாயோனியும் புக்குமுலுதல் கழிதற் கேதுவாகிய ஞானசாதனமும், சென்றுதிரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிதற்கேதுவாகிய மும்மலநீக்கமும் சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னி னுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய வாதனைநீக்கமும், பாசவறிவிச்சைசெயல்தள் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும் முறையே கிடைப்ப, அவற்றா னக்காரியம் பத்தும் நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்தம் எ - ம்.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப் புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னு மின்றோன்னவற்றை நீண்டக் கூறாதொழிந்தார், மேற்கூறிய காரியம் பத்தும் நீங்குதற்கேதுவான் மாத்திரையே மீண்டக் கூறப்புகுந்தான் றி அனைத்துங் கூறப் புகுந்தால்ல ராகலின் ; அவையெல்லாம் முன்னர்க் கூறப்படும்.

இதனானே மலங்கொல்லாம் ஒவின்போது சுத்தமுடையனாகு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

புருடனே யறிவனாகி லென்றது முதல் இத்துணையும் வெவ்வேறான தருமென்ற மூன்றாங் கூற்றை வகுத்தோதியவாறு. (சு0)

நா ண் கா ன் னு த் தி ர மு டி ந் த து.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௩௦.

ஐ ந் த ஞ் சூ த் தி ர ம்

நான்காஞ் சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறிய வாசிரியர், அதன்மே னின்ற பாசத்தினியல்பு கூறுவாராய் அதனையுள்ளடக்கி நிற்குந் திரோ தானசத்தியினியல்பு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனா லறிந்தான் மாவை யறிதரா வவையே போல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ் செறிதருஞ் சிவன்ற னாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணா அறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(ப - ரை.) புருடனா - (மேற்கூறிப்போந்த) புருடனாலே,—பொறி கரணமெல்லாம் - ஐம்பொறி அந்தக் கரணமுதலியன,—புலன் அறிந்து-தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதென்றளவிட்டறிந்தும்,—ஆன் மாவை அறிதரா அவையேபோல - (அறிகின்ற தம்மையும் தம்மை யதிட்டித்து நின்று செலுத்தும்) அப்புருடனையும் அறியமாட்டா அவை போல,—எங்கும் செறிதருஞ் சிவன்றனாலே - எவ்விடத்தும் வியாபக மாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியால்,—அறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணா ஆன் மாக்கள் அனைத்தும் - (வினைப்பயன்களை) அறிந்தனுபவிக்குந் (தம்மையும் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந்) திருவருளையும் அறியமாட்டாத ஆன்மாக்களை யெல்லாம்,—அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிவித்து நிற்பன் - (முடிவின்கண்) உண்மையறிவைத் தாக்கடவோனாகிய சிவபிரானே முழு தும் அறிந்தும் அறிவித்தும் உடனிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) தன்னை யறிய மாட்டாத பொறி முதலியவற் றைத் தான்றிந்து அறிவித்துடனிற்கும் புருடன் ; அதுபோலத் தன்னை யறியமாட்டாத அப்புருடனை அறிந்தறிவித்துட னிற்பது சிவம் எ - ம்.

சிவனே யெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்பனெனப் பொருட்களுதீய் தனை உவமையினு மேற்குமா றியைவித் துரைத்துக் கொள்க.

திரோதானசத்தியி னியல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மேலேற்றிக்
கூறியவாறு.

அறிதருஞ் சிவன் முடிவின் க ணுண்மை யறிவைத் தரக்கடவோனா
கிய சிவன் ; அறி முதனிலத்தொழிற் பெயர்.

இச்செய்யுள் முதலுல் அஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு
கண்டு கொள்க.

அவற்றுள் முதற்கூற்றுப்பொருளை உள்ளடக்கி நிற்கும் இரண்டாங்
கூற்றை அவ்வம் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்து
கின்றார். (க)

இரண்டாங்கு நகரணம்

இறைவனே யறிவிப் பானே லீண்டறி வெவர்க்கு மொக்குங் குறைவுதி கங்க டத்தங் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவியும்போ ஸறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்ப னுதி.

(ப - ரா.) இறைவனே அறிவிப்பானேல் - இறைவனே உணர்த் துவனாயின்,—ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஒக்கும் - ஈண்டு அறிவுகள் யாவர்க்கும் ஒரு பெற்றியவாம்,—குறைவு அதிகங்கள் தத்தம் கன்மம் மேல் - ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்வதற்குக் காரணம் அவ்வக்கன்ம மென் னில்,—கோமான் வேண்டா - வேறுமோரிறைவன் வேண்டாவாம் (ஆக லின்),—முளரிகட்கு இரவியும் - பங்கயத்தினது அலர்ச்சிக்குப் பங்கய மேயன்றி இரவியும்,—முறைதரு செயற்குப் பாரும் போல் - (உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலாகிய) இம்முறை யாற்றார்ப்படுஞ் செயல்களின் பயனுக்கு (அச்செயலேயன்றி) விளைநில முங் (காரணமாதல்) போல்,—அறைதரு தத்தம் கன்மத்து அளவினுக்கு அளிப்பன் ஆதி - சொல்லுகின்ற அவ்வக்கன்ம பக்குவத்திற் கீடாகப் பல னைத் தருவன் வேறோர் இறைவன் என்க.

(பொ - ரா.) அறிவித்தற்பொருட்டு இறைவன் வேண் டப்படுமெனக் கொள்வார்க்கும், அறிவுகள் ஒருபெற்றியவாதல் இன்றி ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்தற்குக் காரணங் கன்மமெனக் கொள்ளவேண்டுதலின் அதுவே யமையும் வேறுமோ ரறிவிப்பா ணைக் கோடன் மிகையாமாலெனின்,—அற்றன்று, பங்கயத்தினது அலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றி இரவியும், உழுவு முதலிய செயல்க ளின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி விளைநிலமுங், காரணமாதல் கண்டாமன்றே, அவைபோல் அவ்வக் கன்மம் பக்குவமாதலும் பயன்றருதலும் வேறோ ரிறைவனை யின்றியமையாமையின் மிகை யாதல் பாண்டையது? எ - ம்.

குறைவிலிசங்க டத்தல் கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுப
சரித்தார்.

செயல் ஆகு பெயர்.

முறைதரு செயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்நீர்
பாத்தல் காத்தலென்றும் முறையாம் றாப்படுஞ் செயலென்க.

அற்றேல், கன்மத்தோடுங் கூடிய வயிரே அதற்குக் காரணமாக
லமையும் வேறுமோ ரிறைவன் என்றுக் கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது
வருஞ் செய்யுளென்பது. (௨)

அறிந்திடு மான்மா வொன்றை யொன்றினு லறித லானு
மறிந்தவை மறத்த லானு மறிவிக்க வறித லானு
மறிந்திடுந் தன்னை யுந்தா னறியாமை யானுந் தானே
பறிந்திடு மறிவ னன்றா மறிவிக்க வறிவ னன்றே.

(ப - ரா.) அறிந்திடும் ஆன்மா - அறியப்பட்டு வரும் இவ்வுயிர்,—
ஒன்றை ஒன்றினுல் அறிதலானும் - ஒவ்வொரு விடயத்தை ஒவ்வொரு
திரியத்தால் அறிதலானும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - அறியப்பட்ட
வற்றை மீள மறத்தலானும்,—அறிவிக்க அறிதலானும் - (ஒருவன்
உணர்த்த உணர்த்தலானும்,—அறிந்திடும் தன்னையும் தான் அறியாமையா
னும் - இவ்வாறு அறிகின்ற தன்னையும் தான் அறியாமையானும்,—
தானே அறிந்திடும் அறிவன் அன்றும் - தானே அறியும் முதல்வன்
போலச் சுதந்திர அறிவின்றி,—அறிவிக்க அறிவன் அன்றே-அறிவிக்க
அறியுந் தன்மைத்து என்க.

(பொ - ரா.) இந்நான்கு ஏதுக்களானும் அறிவுநிகழ்ச்சிக்
குப் பொறிபுலன் முதலியவற்றோ டொப்ப வேறுகாணத்தை
அவாய் நிற்பதன்றி உயிர் தானே யறியவற்றன்று எ - ம்.

ஒன்றையொன்றினு லறிதலே யதனியல்பென்பாளை நோக்கி அறி
வை மறத்தலானுமென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறியவேண்டாமையின்
மறக்கலாயிற் றென்பாரை நோக்கி மீளவறிவிக்கவறிதலானுமென்றும்,
அவ்வாற்றானு மறிதலிற் றிரிபில்லையன்றே யென்பாரை நோக்கி அறி
விடுந் தன்னையுந்தான் அறியாமையானு மென்றும் கூறினார்.

இதனானே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றை வலியுறுத்த
வாறுமாயிற்று. விதந்து கூறுது ஒன்றை யொன்றினாலெனப் பொதுப்
படக்கூறியதற்கு அநன்பொருட்டு,

அற்றேல், ஈன்டொன் றினுலெனப்பட்ட மாயேயமே யதற்கமையும் இறைவனெற்றுக்கென்பாரா நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னு லுருவினா ளளவா னூலா லொருவரா லுணர்த்த லானு மருவனா யுண்மை தன்னி லறியாது நின்ற லானு மொருவனே யெல்லாத் தானு முணர்த்துவ னருளி னாலே.

(ப - ரை.) கருவியால் - (உயிர்செலுத்தப்படும்) ஆன்மதத்துவத்தா னும்,—பொருளால் - தாத்துவிகத்தானும்,—காட்டால் - (உயிரின் அறி விச்சைசெயல்களை) விளக்குவனவாய கலைமுதலியவற்றானும்,—காலத் தால் - (கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங்) காலத்தத்துவத்தானும்,—கருமந்தன்னால் - கன்மத்தை ஏறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதித்தத்துவத்தானும்,—உருவினால் - உடம்பானும்,—அள வால் - பிரமாணங்களினானும்,—தூலால் - தூல்கட்குக்காரணமாகிய நால் வகை வாக்குக்களானும்,—ஒருவரால் உணர்த்தலானும் - ஒரு சேதனப் பொருள் (ஒரு விடயத்தை) உணர்த்த (உயிருணர்த்த) லானும்,— உண்மை தன்னில் அருவனாய் அறியாது நின்றலானும் - (அல்லுழித்) தன்னுண்மையில் அருவனா யுணராமையானும்,—எல்லாத்தானும் அரு ளினாலே உணர்த்துவன் ஒருவனே - இவை யனைத்தையுங் கொண்டு கூட்டி அருளால் அறிவிப்பானொரு சேதனன் (வேறு வேண்டப்படு மாகலான் இறைவனே யின்றி அறிதல் அமையாது) என்க.

(பொ - ரை.) கருவி முதலிய வெட்டும் ஒருசேதனப்பொரு ளுங் கூடிநின் றொருவிடயத்தை யுணர்த்த உயிருணர்த்தலானும், அல்லுழி யுணராமையானும், இவையனைத்தையுங் கொண்டு கூட்டி யறிவிப்பானொரு சேதனன் வேறு வேண்டப்படுமாகலான் இறைவனை யின்றி அறிதலமையாது எ - ம்.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மான்மதத்துவம்.

பொருள் தாத்துவிகம்.

காட்டு உயிரி னறிவிச்சை செயல்களை விளக்குவனவாய கலை முத லியன.

காலம் கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங் காலத்தத்துவம்.

கருமம் கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதித்தத்துவம்.

உரு உடம்பு.

அளவை பிரமாணம்.

தூல் தூல்கட்டுக் காரணமாய நால்வகை வாக்கு.

ஒரு விடயத்தை யறிதற்கண் இவற்று ளொன்றை யின்றியும் அண்மையமை கண்டுகொள்க.

கருமமும் தூலும் ஆகுபெயர்.

இயற்பெயர்ப் பொருளாக வைத்துரைப்பாரு முளர்.

தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைக்குறை.

உண்மையி லொன்றுமில் னாதல்பற்றி அருவனென்றார்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே கன்மமு முயிரு மாயேயமு மென்னு மிவையே ஆண்டைக்கமையுமென்னு மாருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேட வளவையான் அறிதருஞ் சிவனையெல்லாம் அறிந்தறிவித்து நிற்கல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (ச)

கருவியும் பொருளுங் காட்டும் காலமுங் கருமந் தானு முருவமு மளவு தூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி யருவனு யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறு யொருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(ப - ரை.) ஒருவனே-இறைவன்,—கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கருமந்தானும் உருவமும் அளவும் தூலும் ஒருவரும் உணர்த்தல் இன்றி அருவனாய் வேறாய் - கருவிமுதலியன கூடியாதல் மேலொரு சேதனப்பொருளாதல் அறிவித்தலின்றித் தானே தமிழனாய்,— உலகமெல்லாம் அறிந்து - (கேவலத்தின்) உயிர்களெவைக்கும் குஞ்சும வைந்தொழில் செய்தும்,—அவை ஆக்கி - (பின்னர்) அவைகட்டுச் சிறு ட்டி (யாதி தூல வைந்தொழில்) செய்தும்,—உயிர்கட்கெல்லாம் உயிரு மாய் உணர்த்தி நிற்பன் - (பின்பும்) அவ்வான்மாக்கட்கெல்லாம் (முதல வத்தை யடைதரு மிடத்தே) உயிருமாய் அதிசூக்கும் வைந்தொழில் செய்து நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவனுக்குக் கருவி முதலியன கூடி அறிவு நிகழவேண்டாமையின், உயிர்கட்குப் போலத் தனக்குமே ளொரு வன் அவாவப்படும் போலுமென்னும் அநவத்தைக்கிடமின்றித் தானே தமிழனாய் அறிந்து மாக்கிய முணர்த்தியு நிற்கும் எ-ம்.

உலகெலாமிந்நென்றது கேவலத்திற் சூக்குமவைந்தொழில் செய் தன்மேற்று.

ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனைநான்கு தொழில்களு முடன் கொள்ளப்படும்.

அவை தூலவைந்தொழிலென்பது.

உணர்த்தி நிற்ப னென்றது முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே செயற்பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட அதிசூக்கும ஐந்தொழின் மேற்று.

அறிதலும் ஆக்குதலுமாகிய இருதிறத் தைந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் அவைபோல் இவையும் முதல் வன் ரொழிலேயா மென்பார், அறிந்தாக்கி யுணர்த்தி நிற்பனென உடன் கூறினார்.

இதனானே மேற்கூறியது பற்றி அநவத்தையின்றாமாறு கூறப் பட்டது.

அற்றாயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறு போல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனோடு உவமிக்கப்படு மிறை வனுக்காவான் செல்லும், செல்லவே இறைவனும் பந்த முறுவனெனப் பட்டு வழுவாமாகவின் இறைவன் உயிர்போ லறிவிப்பனென்றல் இழுக் காம்போலு மென்னும் அவ்வாறிகளை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (௫)

இறைவன்நன் சந்நி திக்க ணுலகின்றன் சேட்டை யென்னு மறைகளு மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்க ணுறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடை யுயிர்கட் கெல்லா நிறைபான் சந்நி திக்க ணீடுணர் வுதிக்கு மன்றே.

(ப - றா.) இறைவன்நன் சந்நிதிக்கண் உலகின்றன் சேட்டை யென்னும் மறைகளும் மறந்தாய் - இறைவன் சந்நிதியாலன்றி உயிர் சேட்டியாமைக்கு (மேற்காட்டிய பாரிசேடவளவையே யன்றி) ஆகமவள வையும் (இனிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும்) அறியா(து மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்ற) பேதாய்,—எல்லாம் நிறைபான் சந்நிதிக்கண் னீடு உணர்வு உருவுடை உயிர்கட்கு உதிக்கும் அன்றே - எல்லாவற்றினு நிறைந்து நின்ற இறைவன் சந்நிதியின்கண்ணே நிகழும் அவ்வறிவின்

பயன் (வினைக்கீடாக வரும்) வடிவுடைய உயிர்கட்கே உண்டாம்,—
சிவனவன்கண் உறைதராத - (அதுவன்றி) இறைவனுக்காதல் செல்
லாது,—அசேதனத்தால் மாயை மருவிடான் - சடமாகிய உலகம் (அவ
னெதிர்) முனைத்து நின்ற லாற்றாமையால் என்க.

(பொ-ரை.) இறைவனு லன்றி யுயிர் சேட்டியாமைக்கு மேற்
காட்டிய பாரிசேடவளவையே யன்றி ஆகமவளவையு மினிது
விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும் அறியாது மறித்து மறித்துப்
பிணங்குகின்ற பேதாய் ! எல்லாவற்றினு நிறைந்து நின்ற விறை
வன் சந்திதியின் நிகழும் அவ்வறிவின் பயன் வினைக்கீடாய் வரும்
வடிவுடைய உயிர்கட்கே யுண்டாம் ; அதுவன்றி இறைவனுக்
காதல் செல்லாது, சடமாகிய வுலகம் அவனெதிர் முனைத்து
நின்றலாற்றாமையான் எ - ம்.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர்.

மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர்.

உயிர்கட்கு உதிக்குமென வியையும்.

பிரிநிலையேகாரம் விரித்துரைக்க.

ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கே யாதற்கு ஏதுக்கூறு
வார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்திதிக்கண் நீணர்வுதிக்கு
மென்றது மதன்பொருட்டு. * 'வினையார் கண்டறிந்து நிற்குங்கா -
ணெண்ணன் சிவனசத்தை யின்று' என்றார் முதலூலாசிரியரும்.

இதனானே அறிவித்தல் பற்றி இறைவனுக்குத் துடக்கின்மை கூறப்
பட்டது. (சு)

உலகமே யுருவமார்க யோனிக ஞாறுப்ப தாக

இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக

அலகிலா வுயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி யைந்து

நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னாதன்.

(ப - ரை.) (புருடன் உடம்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு நின்று
உணருமாறுபோல) நாதன் - இறைவனும்,—உலகமே உருவமாக -
(தனக்கு) இருதூற்றிருபத்தாலு புவனமும் திருமேனியாகவும்,—
யோனிகள் உறுப்பதாக-எண்பத்துநான்கு தூறுயிரம் யோனிபேதங்களும்

* சிவஞானபோதம், ஐந்தாஞ் சூத்திரம், இ.

அவ்வவகளைகளிலும்,—இலகு பேர் இச்சா ஞானக் கிரியை உட்கரணமாகக் கிடைக்க விரும்புடைய இச்சா ஞானக் கிரியைகள் உட்கரணமாகவும் (உணர்ச்சி) —அலகு இலா உயிர்கட்டுப் புலன் அறிவினை ஆக்கி —உணர்ணிறைந்த உயிர்களிடத்தே அறிவுக்கறிவாய் நின்றதுணர்த்தி, —நலம் விசுவநொழில்கள் ஐந்தோடும் - (அங்கனம் உணர்த்துதலாகிய நன்மை மிகுந்த அதிருக்கும் ஐந்தொழில்களையுமே, —நாடகம் நடப்பன் - நாடகமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) புருடன் உடம்பு முதலியனவற்றைக் கொண்டு நின்றதுணருமாறுபோல, இறைவன் உலக முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு நின்றதுணர்த்துவன் எ - ம்.

எனவே, தன் உடல் பொறி கரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கு அதுபற்றி விகாரமில்லையென்றவாறாயிற்று.

புலன் ஆகுபெயர்.

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் தரணத்தா னன்றிச் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதென்பது தோன்ற, நாடக நடப்பனென்றார்.

நண்டு ஐந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படு மதிருக்கும் ஐந்தொழிலை.

இதனானே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது.

அதேறல், இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙன மேல்பாராஜோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு னென்பது. (எ)

தெரிந்துகொண் டொசோவொன் றாகச் சென்றைந்து புலனும்பற் புரிந்திடு முணர்வி னோடும் போகமுங் கொடுத்தி யோனி புரிந்திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் செல்லாம் விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி விட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

(ப - ரை.) மேலோன் - இறைவன், —ஐந்தாம் பற்றிப் புலன் ஒலிவொன் றாகத் தெரிந்து கொண்டு சென்று - (இங்ஙனம்) மேல்பாராஜோக்கி விட்டையினால் ஒவ்வொன்றாக அறிந்து செல்லுதற்கெனவா இது, —உணர்வினோடும் புரிந்திடு - (அதேறல்) வறிவை நிகழ்வீந்து, —போகமும் கொடுத்த - (அது) போகங் கொடுத்து, —யோனி திரிந்திடு

அதனும் கிழந்து - பிறவியிற் படுத்து, — உலர்ந்த செல்லாம் செய்திகண்டு - (அதனான்) உயிர்களைவைக்கும் பருவ முதிர்வித்து, — விரிந்திடும் அழிவும் காட்டி - வியாபகவறிவை நிகழ்வித்து, — வீட்டையும் அளிப்பன் - பரபோகமுங் கொடுத்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவன் இங்ஙனம் ஏகதேசவறிவை நிகழ் வித்துச் சிறுபோகங் கொடுத்துப் பிறவியிற் படுத்துதல், அதனான் பருவ முதிர்வித்து வியாபக வறிவை நிகழ்வித்துப் பரபோகமுங் கொடுத்தற்பொருட்டு எ - ம்.

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோகதுகர்ச்சி செல்லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோகதுகர்ச்சி செல்லாமையு முணர்ந்துவார், புரிந்திடு முணர்வினோடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பனென்றுங் கூறினார்.

இதனானே தூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதிருக்கும ஐந் தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது.

அற்றேனும் அதனான் இறைவனுக்காகக்கடவதென்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு னென்பது. (அ)

அருளது சத்தி யாகு மரன்றனக் கருளை யின்றித் தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட் கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல விசன்.

(ப - ரை.) அருளது அரன்றனக்குச் சத்தியாகும் - (அங்ஙனங் கொடுத்துக் காட்டி அளிப்பதாகிய அக்) கருணையும் இறைவனுக்கு (இயற் கைக் குணமெனப்படுஞ்) சத்தியாம், — அருளை இன்றித் தெருள் சிவம் இல்லை அந்தச் சிவம் இன்றிச் சத்தி யில்லை - அவ்வருட் குணத்தை யின்றிக் குணியாகிய தெருள் சிவம் இல்லை அச்சிவத்தையின்றி அருள் நீங்குத லில்லை (ஆதலால்), — கண்கட்டு இருளினை ஒளியால் ஒட்டி இரவியைப் போல - கண்கட்டுப் புறவிருளினைக் கிரணத்தால் ஒட்டிப் பிரகாசத்தி னைச் செய்கின்ற சூரியிறுபோல, — மன்னுயிர்க்கு மருளினை அருளால் வாட்டி அளிப்பன் ஈசன் - நிலபெற்ற உயிர்க்கு மயக்கத்தினைத் தன தருளாலே நீக்கி அதுக்கிரகஞ் செய்வன் இறைவன் (அவனுக்கு அவ்வரு ட்குண மேம்படுதலின் வேறாய் ஆண்டைக்காகக் கடவது பிறிதில்லை) என்க.

(பொ . ரை.) அங்ஙனங் கொடுத்துக் காட்டி யளிப்பதாகிய அக்கருணை இறைவனுக்கு இயற்கைக் குணமெனப்படுஞ் சத்தியாகலான், குணங் குணியை விட்டு நீங்காமையின் ஞாயிற்றிற் கொளிபோல இறைவனுக் கவ்வருட்குணம் மேம்படுதலின் வேறு யாண்டைக்காகக் கடவது பிறிதில்லை எ - ம்.

இதனானே அவ்வருள் இறைவனுக் கணிகலமாதல் கூறப்பட்டது. (க)

ஐ ந் த ர ஞ் கு த் தி ர மு டி ந் த து.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௩௬.

—————

ஆ ரு ஞ் சூ த் தி ர ம்

—•••••—

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக்கிலக்கணம் ஆருஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

அறிவுறும் பொருளோ வீச நறிவுறா தவனோ வென்னி
 னறிபொரு ளசித்த சத்தா மறியாத தின்று மெங்குஞ்
 செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கு
 நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றி டாவே.

(ப - ரை.) ஈசன் அறிவுறும் பொருளோ அறிவுறாதவனோ என்
 னின் - சிவபிரான் சுட்டியறியப்படும் பொருளோ ஒருவாற்றானும் அறி
 யப்படாத பொருளோவெனின்,—அறிபொருள் அசித்த அசத்தாம் -
 சுட்டியறியப்படும் பொருளாகிற் சடமாய் அழிந்துபோவதுமாம்,—அறியா
 தது இன்றும் - ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளாகிற் சூனிய
 மாம்,—நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெல்லாம் நின்றிடாவே (ஆக
 லான்) - நெறியாகிய சிவஞானத்தால் விளக்கப்படுஞ் சிவத்தின் எதிர்
 அசத்தாகிய பாசஞானம் சிறிது நில்லாமையின்,—எங்கும் செறி சிவம் -
 எவ்விடத்தும் வியாபகமாகிய சிவம்,—இரண்டும் இன்றிச் சித்தொடு
 சத்தாய் நிற்கும்-அவ்விரண்டு தன்மையு மின்றிச் சித்துச் சத்தாகி நிற்கும்
 என்க.

(பொ - ரை.) சிவன் சுட்டியறியப்படும் பொருளாயிற் சட
 மாயழிந்து போவதுமாம் ; ஒருவாற்றானு மறியப்படாத பொரு
 ளாயிற் சூனியமாம் ; நெறியாகிய சிவஞானத்தாற் றரப்படுஞ்
 சிவத்தினெதிர் அசத்தாகிய பாசஞானஞ் சிறிதும் நில்லாமையிற்
 சிவம் அவ்விரண்டு தன்மையு மின்றிச் சித்துச்சத்தாகி நிற்கும்
 எ - ம்.

இருவர் கூற்றாய் வேறு முடிபுகோடலிற் நினைவமுவின்மை
 யுணர்க.

௨௫௯ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத். சு.

அசத்தெனவே அசித்தாதலு மடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினார். சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்கு தற்பொருட்டுமாம்.

தருதல் ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று.

ஆண்டுச் சத்தென்றது சிவமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும், நெறிதருசத்தாக லின் அறியாப்பொருளாதலு மில்லையென்பார், நெறிதருசத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றிடாவாகலா னிரண்டுமின்றி யென்றார். ஆகலானென் பது சொல்லெச்சம்.

முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துமுகத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்டமையால் இது சொருபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பியல் பெனக்கொள்க. அந்ரு கலினன்றே யுண்மையதிகாரத்தைச் சார ஈண்டு வைத்தோதியதூஉ ழீமன்க.

முதலா லாராஞ் சூத்திரத்திற் கொண்ட இருகூற்றொடும் அறியாத தின்ற மென்றதனை வேறுகோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

(க)

மு த ல தி க ர ண ம்

ஆவதா யழிவ தாகி வருதலா லறிவு தானுந்
தாவலா லுலகு போகந் தனுகர ணுதி யாகி
மேவலான் மலங்க ளாகி விரவலான் வேறு மாகி
யோவலா லசத்தாஞ் சுட்டி புணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(ப - ரை.) அறிவுதானும் - சுட்டறிவாவது,—ஆவதாய் அழிவ தாகி வருதலால் - தோற்றநாச முறுதலானும்,—தாவலால் - ஓரிடம் விட்டு ஓரிடந் தாவுதலானும், தனு கரண உலகு போகம் ஆதியாகி மேவ லால் - தனுகரண புவனபோக முதலியனவாய்ப் பல்வேறு வகைப்படுதலா னும்,—மலங்களாகி விரவலால்-மலத்தோடு விரவுதலானும்,—வேறுமாகி ஓவலால் -வேறுபட்டொழிதலானும் (அசத்தேயாகலின்),—சுட்டி உணர் பொருள் ஆனவெல்லாம் அசத்தாம் - (இவ்வறிவினாற்) சுட்டி அறியப் பட்ட பொருளனைத்தும் அசத்தாவன (அன்றி அவற்றுள் ஒரு பொரு ளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது) என்க.

(பொ - ரை.) சுட்டறிவாவது காலத்தான் ஏகதேசமாதலும் இடத்தால் ஏகதேசமாதலும் அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகைப் படுதலும் மலத்தோடு விரவுதலும் வேறுபடுதலுமாகிய இவ் வியல்புகளுடைமையான் அசத்தேயாகலின், இவ்வறிவினாலறியப் பட்டன வனைத்தும் அசத்தாவனவன்றி யவற்று ளொருபொரு ளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது எ - ம்.

அசித்தாமென்பதூஉம் பாடம்.

உம்மை முன்னையது இழிவு சிறப்பு.

இதனானே அறிபொருள்களி னொருசாரனவே யன்றி அனைத்தும் அசத்தாதல் இல்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புற்றித் தெரித் துணர்த்தப்பட்டது. (உ)

மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத பேத யோனிக ளியாவு மெல்லாங்
கண்டலிந் திரமா சாலங் கனாக்கழு திரதங் காட்டி
புண்டுபோ லின்றும் பண்பி லுலகினை யசத்து மென்பர்.

(ப - ரை.) மண்டனில் வாழ்வும் - மண்ணுலகின் (அரசனும்) வாழ்
தலும்,—வானத்து அரசு அயன் மாலார் வாழ்வும் - விண்ணுலகின் இந்தி
ரன் அயன் மால் முதலியோர் பதவியைப் பொருந்தி வாழ்தலும்,—என்
தரு பூதபேத யோனிகள் யாவும் - பூதபரிணாமமாகிய எண்பத்து நான்கு
நூறாயிர யோனிபேதங்க ளெவற்றினும் பொருந்தி வாழ்தலுமாய்,—
கண்ட எல்லாம் - காணப்பட்டன அனைத்தும், மா இந்திரசாலம் -
(தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுபடும்) பெரிய இந்திரசால
மும்,—கனா - (கடைபோதலின்றி இடையே அழியப்படும்) கனாக்காட்சி
யும்,—கழுதிரதம் - (ஒரு காரணங் காட்டி அழியப்படும்) பேய்த்தேரும்
போல,—உண்டு போல் காட்டி - நெடுங்காலம் நிலைபெறுவனபோலத்
தோன்றி,—இன்றும் பண்பில் - (அங்கனம்) விரையக் கெட்டு மறைந்து
போ மியல்புபற்றி,—உலகினை அசத்தும் என்பர் - அவற்றை அசத்
தெனக் கூறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) காணப்பட்டன வனைத்தும் இந்திரசால முத
லியனபோல நெடுங்காலம் நிலைபெறுவனபோலத் தோற்றி அங்க
னம் விரையக்கெட்டு மறைந்துபோ மியல்புபற்றி அவற்றை யசத்
தென்ற லமைவுடைத்து எ - ம்.

அசத்து மென்னு மும்மை பொருட்டன்மையாற் சத்தென்பதுபட
நின்ற வெதிர்மறை.

இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுவனவற்றிற்
கும், கனாக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையே யழிவனவற்றிற்கும்
கழுதிரதம் ஒரு காரணங்காட்டி யழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமை
யாயின.

இதனானே சற்காரியவாதத்தில் அசத்தென ஒன்றின்மையின்
ஈண்டறிபொருள் அசத்தென்ற லமையுமாறு யாங்கனமென்னுஞ் சாங்கி
யரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையொடு படுத்துக்
காட்டப்பட்டது.

இவை யிரண்டு செய்யுளும் அறிபொரு ளசித்தசத்தா மென்ற முதற்
கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

இ ர ண் ட ர ம தி க ர ண ம்

உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லை தானும்
புணராத நாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்ற மென்றுந்
தணவாத கரும் மொன்றுந் தருவது மில்லை வானத் [போலும்,
திணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும்

(ப - ரை.) உணராத பொருள் சத்தென்னின் ஒரு பயன் இல்லை -
(அறிபொருள்போல) அறியப்படாத பொருட் குத் தோற்றக்கேடு முத
லியன இன்மையான் அதனைச் சத்தெனக் கொண்டாற்படும் இழுக்
கென்னை யெனின் (அங்ஙனங் கொண்டதனாற்) பெறக்கடவதோர்
பயனில்லையாம்,—என்றுந் தானும் புணராத நாமும் சென்று பொருந்து
வது இன்றும் - ஒரு ஞான்றும் அதுவும் பொருந்தாது நாமும் அத
னோடு பொருந்துமாறு மில்லை,—தணவாத கரும் மென்றுந் தருவதும்
இல்லை - அதனா லாகக்கடவதோர் நீங்காத செயலுமில்லையாம்,—வான
த்து இணர் ஆர் பூந்தொடையும் யாமைக்கு ஏழுமயிர்க் கயிறும் போலும் -
(ஆதலால்) ஆகாயப் பூவானியன்ற மாலையும் யாமை மயிரா னியன்ற கயி
றும் போல (உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான் அது
பொருளன்று) என்க.

(பொ - ரை.) அறிபொருள்போல அறியப்படாத பொருட்
குத் தோற்றக்கேடு முதலியன வின்மையான் அதனைச் சத்தெனக்
கொண்டாற்படு மிழுக்கென்னையெனின்,—அங்ஙனங் கொண்ட
தனாற் பெறக்கடவதோர் பயனில்லை, ஒருஞான்றும் அதனோ
டெமக்கோ ரியைபுண்டாமாறு மில்லை, அதனாலாகக்கடவதோர்
செயலுமில்லையென்பது ஆகாயப்பூவானியன்றமலை ஆமை மயிரா
னியன்ற கயிறு முதலிய உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்
படுதலான், அது பொருளன்று எ - ம்.

ஆகாயத்தினு மாமையினும் பூவு மயிரும் புலனாதலன்றி அதிசூக்தம
மாயுள, அவற்றானாகற்பாலனவு முளவெனக்கொண்டு பிணங்குவா ருள

௨௬௦ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத். கூ.

ராயினும், அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அறிந்து செய்வதொரு வினை முதலை யின்றியமையாத காரியப்பொருண்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

இதனானே அறியாதது உண்டென்றாற்படு மிழுக்கென்னை யென்னு மாணக்கனை நோக்கி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிருவசனீய மென்னாது சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவாதியை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ச)

—

மூ ன் ரு ம தி க ர ண ம்

தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென் றுலெ [தில்
னுய்த்துணர்ந் துண்டோ வின்றோ வென்றவர்க் குண்டென் றோ
வைத்திடுஞ் சத்த யாகு மனத்தொடு வாக்கி றந்த லே
சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினுற் றேர்வ தெல்லாம்.

(ப - ரை.) தத்துவம் சத்து அசத்துச் சதசத்தம் அன்றென்றால்
என் - (மேற்கூறிப்போந்த இருதிநனுமல்லாத) பிரமப்பொருளாவது
உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று (வேறு
மன்று) என்று நிர்வசனமாகக் கூறிப் படுமிழுக்கென்னையெனின் (நன்று
சொன்னாய்),—உய்த்து உணர்ந்து உண்டோ இன்றோ என்றவர்க்கு -
(அங்ஙனம்) உய்த்துணர்ந்து (அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொரு
ளொன்று) உண்டோ இல்லையோவென வினாவினாக்கு,—உண்டென்று
ஒதில் வைத்திடும் சத்தயாகும் - (இல்லையெனில் உணராத பொருட்
கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி) உண்டென்று கூறுவாயாகிற் (பிரமம்)
உள்பொருளாவதாம் (அன்றி அநிர்வசனமாத லின்றென்பதற்கு உன்
வாய்மொழியே சான்றாயிற்று),—மனத்தினால் தேர்வதெல்லாம் அசித்
தாம் - (உள்பொருளாயின் அறியப்படுக வெனில்) சுட்டுணர்விற்பட்டன
வெல்லாஞ் சடமாய் அழிவெய்தி விடுமாதலால்,—மனத்தொடு வாக்கு
இறந்த சித்துரு அது - மனவாக்குக்களாய் சுட்டுணர்வினைக் கடந்து
நின்ற சேதனப் பொருளே அது என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த இருதிநனுமல்லாத பிர
மப் பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று
இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன்று என்று அநிர்வசனமாகக்
கூறிப்படு மிழுக்கென்னையெனின்,—நன்று சொன்னாய் ; அங்ங
னம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்று உண்டோ
'இல்லையோவென வினாவினாக்கு இல்லையென்னில் உணராத
பொருட்கோதிய குற்றமாமென் றஞ்சி உண்டென்று கூறுவாயா

கின், பிரமம் உள்பொருளாவதன்றி அநிர்வசனமாத லின்றென்ப தற்கு உன் வாய்மொழியே சான்றாயிற்று. உள்பொருளாயின் அறியப்படுகவென்றிற் சட்டுணர்விற்பட்டன வெல்லாஞ் சடமாயழி வெய்திவிடுமாதலாற் சட்டுணர்வினைக் கடந்து நின்ற சேதனப் பொருளேயது எ - ம்.

தேர்வதெல்லா மென்பது * 'உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்' என்றற்போல ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

அற்றேல், அறிபொருளமுன்று அறியாததமுன்றெனவிடுபதூஉம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன்றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியு மென்றே யென்ற மவ்வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு னென்பது. (டு)

அறிபொரு ளசித்தாய் வேற மறிவுறப் பொருள் சத்தென்னி னறிபவ னறியா னாகி லதுவின்று பயனு மில்லை யறிபவ னருளி னாலே யநதிய மாகக் காண்ப னறிபொரு ளறிவாய் வேற யறிவரு ளருவாய் நிற்கும்.

(ப - ரை.) அறிபொருள் அசித்தாய் வேறும் - அறியப்பட்ட பொருள் சடமா யழிதலுமாம்,—அறிவுறப் பொருள் சத்தென்னின் - அறியப்படாத (பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான்) அதனைச் சத்தெனக் கொள்ளின்,—அறிபவன் அறியானாகில் அது இன்று பயனும் இல்லை - அறியவல்ல ஆன்மாவால் அறிதல் (வேண்டும் அஃது) இன்றேல் அங்ஙனங் கொண்ட பொருளும் இல்லையாய் (அதனற் பெறக் கடவதோர்) பயனுமில்லை,—அறிபவன் அநதியமாக அருளினாலே காண் பன் - (ஆகலான் அவ்விருதிறனும் இழுக்குப்படுமென்னுமதனை) அறிய வல்லானொருவன் (அச்சிவப்பொருளை அதனோ டொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே அறிவன்,—அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் - (அங்ஙனம்) அறியப்படும் பொருளாகிய அது தான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோ ரியல்பிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்தவாற்றால் அவ்விருதிறனு மிழுக்குப்படு மென்னு மதனை யறியவல்லா னொருவனுக்கு அச்சி வப்பொருள் அதனோடொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே யறியற்

பாலதாம், அங்ஙன மறியப்படும் பொருளாகிய அதுதான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றாகலான் ௭ - ம்.

அறியுமாறிது வென்பது பாரிசேடப் பிரமாணத்தா னுணர்ந்துவார் 'அறிபொரு ளசித்தாய் வேறு மறிவுருப் பொருள்சத் தென்னி னறிபவ னறியானாகி லதுவின்று பயனுமில்ல' யென மேற்போந்ததனை அனுவ தித்துக்கொண்டு கூறினார்.

கிழவன் அறிந்தான் கிழத்தி அறிந்திலன் என்புழிப்போல அதனை யென்னு முருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க.

அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித் தார்; உடனாய் நின்றன்றி யறிவை யருளுதல் செல்லாமையின் அஃத தற்குக் காரணமாத லறிக.

அந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறும் அருளா னுபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கி, அறிவே யாதலும் வேறுதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமுந் தன்கட்டோன்ற நின்றதோ ரத்துவித வியைபுடைமையின் அவ்வாறுதல் செல்லுமென் பார், அறிபொரு ளறிவாய் வேறு யறிவருளுருவாய் நிற்கு மியல்பு முடன்கூறினார்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அருளா லந்நியமாகக்காண்ட லெற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவே யமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு னென்பது. (சு)

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற் பாவம் பாவிக்கு மதுநா னென்னிற் பாவகம் பாவங் கெட்டுப் பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்று பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரம்பர னருளி னாலே.

(ப - ரை.) பாவிப்பதென்னின் பாவம் - (நீ கூறும் பாவனையா வது) கருவிகளோடு கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலா னும்,—பாவகம் கடக்கின் பாவம் - கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்ப தென்னின் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும்,—பாவம்

கெட்டுப் பாவிப்பதென்னின் பாவம் - இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னின் அஃதநிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும்,—பாவிக்கும் அதுநானென்னின் பாவகம் - (அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப்) பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனா னாவதோர் பயனில்லை யாகலானும்,—பாவனை இறந்து நின்று பரம்பரன் அருளினாலே பாவிக்கப் பெறுவதாகும் - (அப்பாவனை யனைத்தும் நாடகமாத்திரையேயாமாகலான் மேற்கூறியவாறு) அந்நியமாய் நின்று அப்பரம்பரன் அருளாற் காண்டலே ஈண்டைக்குரிய பாவனை யாவதன்றிப் பிறிதில்லை என்க.

(பொ - ரை.) நீ கூறும் பாவனையாவது, கருவிகளோடுங் கூடி நின்று செய்வதென்ற சகலமாய்ப் போகலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும், இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னில் அஃதநிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கு எய்தாத பொருளை யெய்தியதாக வைத்துப் பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனாவதோர் பயனில்லை யாகலானும், அப்பாவனை யனைத்தும் நாடகமாத்திரையேயாமாகலான் மேற்கூறியவாறு அந்நியமாய்நின்று அவ்வருளாற் காண்டலே ஈண்டைக்குரிய பாவனையாவதன்றிப் பிறிதில்லை எ - ம்.

பாவிக்குமதுநா னென்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண்வைத்துரைக்க.

பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இதனானே பாதஞ்சலர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், பரம்பரனருளினாலே பாவிக்கப்படுவ தென்னாது மலமாசு தீர்த்தவழிச் சிவத்தோடொப்பதாய உயிரறிவே அதனை யறியுமென்றாற் படுமிழுக்கென்னை யென்னும் சமவாத சைவரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (எ)

அந்நிய டிலாமை யானு மறிவினு னின்ற லானு
முன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னாத லானு

மென்னதி யானென் றோது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானுந்
தன்னறி வதனூற் காணுந் தகைமைய் னல்ல னீசன்.

(ப - ரை.) ஈசன் அந்நியம் இலாமையானும் அறிவினுள் நிற்கலா
னும் உன்னிய வெல்லாம் உள் நின்று உணர்த்துவன் ஆதலானும் - (அச்)
சிவம் ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய் நிற்பதொன்றாகலானும்,—யான் என்
னது என்று ஒதும் இரும் செருக்கு அறுத்தலானும் - (அந்நிலை) அறி
வானும் அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும்,—
தன் அறிவதனால் காணும் தகைமையன் அல்லன் - (அஃது) உயிரறிவா
லறியப்படுவதொன்றன்று என்க.

(பொ - ரை.) அர்சிவம் ஒன்றாய் வேறு யுடனுமாய் நிற்ப
தொன்றாகலானும், அந்நிலை அறிவானும் அறிபொருளும் அறிவு
மெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும், அஃதுயிர் அறிவா லறி
யப்படுவ தொன்றன்று எ - ம்.

உன்னியவெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னென்பதற்கு மேல்
அறிவருளுவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங் குரைக்க.

செருக்கா லுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கென வுபசரித்தார்.

அற்றேல், அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்ப தெற்றற் பெறுது
மென்னு மவரை நோக்கி யஃ துணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு
ளென்பது. (அ)

ஒன்றெனு மதனா லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறுப்த் தன்னி னீங்கிடா நிலைமையாலே
பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னற்றி னுள்ளே
யென்றுநினை நிடுத லாலே பிவனவ னென்ன லாமே.

(ப - ரை.) ஒன்றெனு மதனால் ஒன்றென்று உரைப்பது உண்டு
ஆகையாலே வேறாய் நின்றனன் - சிவமும் உயிரும் ஒன்றென்பாரை
நோக்கி அங்ஙனம் அறிவதொரு பொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய்
நிற்கல் பெற்றும்,—தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே பின்றிய உணர்
வுக்கு எட்டாப் பெருமையன் - (வேறென்பாரை நோக்கி) அறிவுக்கறிவு
பிரிந்துதோன்றாமை பற்றி வேறென்னும் அறிவுக்கெட்டாது உடனாதல்
பெற்றும்,—அறிவின் உள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே இவன் அவ
னென்னலாமே-(அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி) அவ்வறிவினுள்ளாக

என்னும் (நீர் நிழல்போல் ஒற்றித்து) நின்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றாதல் பெற்றும் (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய் அத்து விதிலையை அருளினாலே யநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கது) என்க.

(பொ - ரை.) சிவமு முயிருமொன் றென்பாரை நோக்கி அங்ஙன மறிவதொருபொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய் நின்றல்பெற்றும், வேறென்பாரை நோக்கி அறிவுக்கறிவு பிரிந்து தோன்றமைபற்றி வேறென்னு மறிவுக்கெட்டாய் உடனாதல் பெற்றும், அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி அவ்வறிவி னுள்ளாக நீர் நிழல் போல் ஒற்றித்து நின்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றாதல் பெற்றும்; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய் அத்துவித நிலையை யருளினாலே யநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கது எ - ம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (க)

ஆ ரு ஞ் ரு த் தி ர மு டி ந் த னு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௪௮.

சா தன வி ய ல்

ஏ ழா ஞ் சூ த் தி ர ம்

காலாஞ் சூத்திரமுதலிய மூன்றனும் பொருளியல்பு கூறிய ஆசிரியர், நிறுத்தமுறையானே, வேண்டுஞ் செய்தி முறைமையெனப் படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினார். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற் குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேடவளவையின் வைத் துணர்த்துதற்கெழுந்தது ஏழாஞ் சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னி னென்றை யறிந்திடா தசத்தா லென்னி முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போ [ன் னினைப்பதிங் கசத்தே யென்னிற் சத்தின்முன் னிலாமை யானுந் தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்றே.

(ப - ரை.) சத்து அனைத்தும் (அறிவது) என்னின் - (மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய் துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொ ருள் யாதென வினாவினார்க்குச்) சத்தாகிய சிவமே அசத்தாகிய பாச மனைத்தினையும் அறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின்,—ஒன்றை அறிந்திடாது - (சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலான் எவற்றினை யும் ஒருங்கே அறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து) ஒன்றை அறியுமறில்லை,—அசத்தால் (அறிவது) என்னின் - (அற்றேல் சிவம் வியாபகவறியாயினும் உயிரின்பொருட்டு) அசத்தெனப்படுங் கருவி காரணங்களிடமாக நின்று (அங்ஙனம் பகுத்)தறிதல் கூடுமெனின்,— இரவிமுன் இருள்போல் சத்தின்முன் அசத்து முனைத்திடாது - இரவிமுன் இருள்போலச் சத்தெதிர் அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் (அசத்தினிடமாக நின்று அங்ஙனம் அறியுமென்பதுங் கூடாது),—

இங்கு அசத்தே நினைப்பது என்னின் - (இனி விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்ம சந்நிதியில்) அசத்தாகிய கருவியே (சித்தாகிய சிவத்தைச் சிவ கரணமாய் நின்) றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின்,— சத்தின் முன்னிலாமையானும் - சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென (மேற்கூறின)மையானும்,—தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் - பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்ப (தன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா) தாகலானும்,—அசத்துத்தான் உணராது அன்றே - அசத்து (சத்தை) அறியு மென்பதுங் கூடாது என்க.

(பொ - ரை.) மேலைச்சூத்திரத்து வரைசெய்துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினாபி னுர்க்கு, சத்தாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாச மனைத்தினைபு மறிவ தெனச் சிவாத்துவித ஸைவர் விடுப்பின், சத்தாகிய சிவம் வியாபக வறிவாதலால் எவற்றினைபு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏக தேசமாய்ப் பகுத்து ஒன்றை யறியுமாறில்லை; அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவி கரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின், இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தெதி ரசத்து முனைத்து நில்லாமை யின் அசத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியுமென்பதுங் கூடாது; இனி விகாரமின்றி நிற்கு மான்ம சந்நிதியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கி ராந்தவாதிகள் விடுப்பின், சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென- மேற்கூறினமையானும் பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவி யாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா தாகலானும் அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாது எ - ம்.

எனவே, பாரிசேடவளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறா யெஞ்சி நின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியு மென்பது பெறப் பட்டது.

படவே, முதலா லேழாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் மூக் கூற்றதாயவாறு காண்க.

அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது; அஃதசத்தாலென்பத னோங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமையாவது இது அகூடம் இஃது ஆடையென நம்ம னோராற் சுட்டியறியப்படுமாறு போல முதல்வனாற் சுட்டி யறியப்படுவ தாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக் கக்கடவதாய விசேட மின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினா விடை களாற் றொகுத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றங் கூற்றை மூன்று செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட்ட டெஞ்சி நின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற் கெழுந் தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (க)

மூ ன் ரு ம தி க ர ண ம்

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
 நித்தனாய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடு மிரண்டன் பாலு
 மொத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நின்றி டாது
 வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல் போலும்.

(ப - ரை.) சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - (தம்முளுரிமையில்
 லாத) சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆன்மாவே
 யாம்,—தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - அது தான் சத்து அசத்து
 என்கிற அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய்,—இரண்டன்பாலும் உதித்து உடன்
 ஒத்து நில்லாது - அவ்விரண்டன் பகுதியினும் விளங்கித் தோன்றி
 அவற்றோ டொப்ப நிற்பதும் அன்றாய், உதியாது நின்றிடாது -
 விளங்காது குனியமாய் நிற்பதும் அன்றாய்,—வைத்திடும் தோற்றம் -
 நிற்கும் முறைமை,—மலரினில் நாற்றம் வருதல் போலும் - மலரின்
 னாற்றம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கண் அடங்கித்) தோன்றுமாறு
 போல,—சதசத்தாகி நித்தனாய் நின்றிடும் - அதுவதுவாய் நின்றி
 (தோன்றுவதோ ரியல்பா மாகலின் அஃது அவைபோலத் தனித்தறி
 யப்படுவதொன்றி அவ்விரண்டினையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்
 படுஞ்) சதசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தாகலான் என்க.

(பொ - ரை.) தம்முள் உரிமையில்லாத அவ்விரண்டினையு
 மறிவது ஆன்மாவேயாம் ; அதுதான் அவ்விரண்டற்கும் வேறாய்
 இரண்டன்பாலும் மலரின்கண் நாற்றம்போல் அதுவதுவாய்
 நின்றி சத சத்தாவதோர் உரிமையுடைத்தாகலான் எ - ம்.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயும் அதுவதுவாய் நிற்பதொன்றென்ற
 விதனானே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியா
 தோவெனக் கடாயினுர்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்
 றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவதாமெனத் தன்னை
 யறியுமாறு கூறியது உமாயிற்று.

அற்றேல், சிவன் சீவனிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெ திர்முனைத்து நின்றலாற்றாத வசத்துச் சீவனொலியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து நின்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரா நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு னென்பது. (௨)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான மொத்துறா குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே சத்துள போதே வேறஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம் வைத்திடு மநாதி யாக வாரிரீர் லவணம் போலும்.

(ப - ரை.) மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சுத்தசோதிபால் அசத்து அஞ் ஞானம் ஒத்துறா - (அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவம் உயிர் இரண்டும் நித்த வியாபக சித்தாதற் பொதுமையான் ஒக்குமாயினும் அவற்றுள்) உண்மை ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சிவம் அதிசூக்கும் சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்தாய பாசம் நின்றலாற்றாது, —உயிரின்கண்ணே குற்ற மெல்லாம் உற்றிடும் - உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிரே பாசங்கள் முனைத்து நின்றலாற்றும், —சத்து உளபோதே வேறஞ் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் அநாதியாக வைத்திடும் - (அங்ஙனம்) சத்தாகிய அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே வேறுகிய சதசத்தாய உயிர்களும் (உள்ளனவாக அவ்வுயிர்களை) அசத்தாகிய பாசங்கள் அநாதியாகப் பற்றி நிற்கும் (என்பது), —வாரி ரீர் லவணம் போலும் - (கடலு நீருந் தூயனவே யாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது) கடனீரின் (மருவிநிற்கும்) உப்புப் போலும் (ஆகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணம் இல்லை) என்க.

(பொ - ரை.) அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயிரிரண்டும் நித்த வியாபக சித்தாதற் பொதுமையா னொக்குமாயினும் அவற்றுட் சிவம் அதிசூக்கும் சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்து நின்றலாற்றாது, உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிர் முனைத்து நின்றலாற்றுமென்பது, கடலும் நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது கடனீரின் மருவி நிற்கும் உப்புப் போலுமாகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணமில்லை எ - ம்.

இலவணமென்பத னிகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞான மொத்துறா வென்ற விதனானே முன்னே யிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று.

தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயரானும் உவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவ மதிக்குத் துத் தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றற் பெறுது மென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (௩)

அறிவிக்க வறித லானு மழிவின்றி நின்ற லானுங் குறிபெற்ற சித்தாஞ் சத்தாங் கூறுவ துயிருந் தீரன் நெறிநித்த முத்த சத்த சித்தென நிற்ப னன்றே பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் ஷன் னுயிர்க் கருளி னாலே.

(ப - ரை.) அறிவிக்க அறிதலானும் - தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின் றி அமையாமையானும்,—(அறிந்தபின்) அழிவின்றி நின்றலானும் - அறிந்தபின் அழிவின்றி நின்றலானும்,—உயிருக்குக் குறி பெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது - உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம் தூல சத்தென்பதூஉம் கூறப்படும்,—ஈசன் உயிர்க்கு மலங்களுல்லாம் பின் அருளிணாலே பிறிவிப்பன் - முதல்வன் அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத் தைப் பின்னர் அருளானீக்கி அறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலால்,— நெறி நித்த முத்த சத்த சித்(துச் சத்)தென நிற்பன் அன்றே - சிவ பிரான் (தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத) முறைமையுடைய நித்த முத்த அதிக்குத் துத் தாயும் சத்தாயும் நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின் றி யமையாமையால் உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீக்கி யறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாக லாற் சிவந் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிக்குத் துத் தாயும், இனிது விளங்கும் எ - ம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்துக் கண்டு கொள்க.

சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை காட்டுவார், அழி வின்றி நின்றலாற் சத்துங் கூறுவதென்றார்.

அறிவிக்க வறித லானு மறிந்தபின் னறிவின்றி நின்றலானு மென் றுரைக்க; அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சுத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும்.

பிறிவிப்பன் மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததாஉமாயிற்று.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சுத்தசத்திரண்டினையு மறியு முரிமை யுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃதாண்டிள தாமாறுந் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்ட மூன்றங் கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. (ச)

ய ழ ா ஞ் சூ த் திர மு டி ந் த னு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௩௨.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

மேலேச்சூத்திரத்தாற் சாதித்துப் பெறு முரிமை தனக்கே யுண் டென்ப துணர்ந்த வுயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்ப தூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவ நிதுவென்பதூஉம், அது வரு வாயு முணர்ந்தன் றிச் சாதனஞ் செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமை யின், மனவெழுச்சி சேற்ற்பொருட்டு அவற்றை யுணர்த்துதற்கெழுந் தது எட்டாஞ் சூத்திரம்.

எண்ணிக்கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

மன்னவன்றன் மகன் வேட ரிடத்தே தங்கி

வளர்த்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்ப்ப்

பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப்

பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்

துன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்

துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை

மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி

மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்.

(ப - ரை.) மன்னவன்றன் மகன் - மன்னவ குமாரனாவானொரு வன்—வேடரிடத்தே தங்கி வளர்த்து - (பின்னைமைப்பருவத்து மடமை யால்) வேடருட்பட்டுப் (பாதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமை யிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி) வளர்த்து,—அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனை (யுந் தன்னையும்) அறியாது மயக்கமுற்று நிற்க,— பின் அவனும் நீ என்மகனென்று அவரின் பிரித்து - பின்பு (தந்தை யாகிய) அவ்வரசனும் நீ என்மகனென்று அறிவுறுத்தி அவ்வேடரினின் றும் (அவனைப்) பிரிப்பித்து,—பெருமையொடும் தான் ஆக்கிப் பேணு மாபோல் - பெருந்தகைமையோடும் தானும் வண்ணஞ் செய்து போற்று மாறுபோல்,—துன்னிய ஐம்புல வேடர் சுழலிற் பட்டு - (தன்னிலை யிற் பிறழ்ந்து) நெருங்கிய ஐம்பொறிவேடர் சுழலிற் பட்டறிவிழ்ந்து),— துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல் உயிரை - (தன்னை அறி யாமையே யன்றித்) தலைவனையும் அறியாது நிலைபெற்ற உயிர் வருந்து மாற்றை,—மன்னும் அருள் - இறப்பில் தவமுதிர்ச்சி நோக்கி,—குரு

ஆகி வந்து - (ரித்த முத்த சுத்த சித்தெனப்படும் அவ்வீசன்) குருவடிவங் கொண் டெழுந்தருளி வந்து (உணர்த்தி),—அவரின் நீக்கி மலம் அகற்றி- அவ்வைம்பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலியைக் கெடுத்து,— தானாக்கி மலர் அடக்கீழ் வைப்பன் - (மீட்டுத்) தொன்னிலையாய தன் வண்ணமாக்கி (அவ்வுயிரை) மலர்போலுந் திருவடிக் கீழ்வைத்து வாழ் விப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிக ளுட் பட்டறிவிழந்து வருந்து மாற்றை, நித்தமுத்தசுத்தசித்தெ னப்படு மவ்வீசன், குரு வடிவங் கொண் டெழுந்தருளிவந்து தவ முதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி மீட்டுத் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பன் ௭ - ம்.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத வினிது வினக்கு வார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்டுப் பரதந்திர னாய்த் தன் சாதிக்குரிய பெருந்தகைமை யிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி வருந்தும் மன்னவ குமாரனாவா நெருவனுக்கு அவன்றந்தை செய்யு முதலியை யெடுத்துக்காட்டிக் கூறினார்.

மும்மலச் சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல் செல்லாமை யின், அதனை யொழித்துக் காட்சிப்புலனா யெளிதினறியப்படுவதாய ஐம் பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுத்துக் கூறினார், தூலவருந்ததி நயம் பற்றிச் சோபான முறையின் வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையு மென்னுமும்மை தன்னை யறியாமையே யன்றியென இறந்தது தழீஇயது; சிறப்புமாம்.

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தின்மேற்று. மூன்றாவது விரித்துரைக்க.

என்மகனீ யென்றென உவமையுட் கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. *‘தவத்தினினுணர்த்த’ என்றார் முதலுலாசிரியரும்.

இங்ஙனமுரைத்தவாற்றான் முதலு லெட்டாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றுட் குருவாகிவர் துணர்த்தியென்ற முதற்கூற்றுப்பொருளை ஒன்பது செய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினார். (௧)

மு த ல தி க ர ண ம்

உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின் மூன்று
முயரும்விஞ்ஞா னகலர்பிர ளயாகலர் சகலர்
நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை
நிற்குமுத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையிலருட் பரன் றுவிதா சத்திநிபா தத்தாற்
கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்
றரையிலா சான்மூர்த்தி யாதார மாகித்
தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சுதார்த்தா சத்தினிபா தத்தால்.

(ப - ரை.) உரைதரும் இப் பசு - (எண்ணரிதாய்) உரைக்கப்படும் இவ்வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உருணமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் சகலர் - உயர்ந்த விஞ்ஞானாகலரும் பிரளயாகலரும் சகலரும் (என),—நிரையின் மலம் மலம் கன்மம் மலம் கன்மம் மாயை நிற்கும் - முறையே ஆணவமலமும் அதனோடு கன்மமலமும் அவைகளோடு மாயாமலமுமாய் நிற்கும் (பந்தவேறுபாட்டான்),—மூன்று வர்க்க மாம் - மூவகைப்படும்,—சகலர்க்கு - (அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய) சகலவர்க்கத்திற்கு,—கன்ம ஒப்பில் - இருவினையொப்பின்கண்,—சுதார்த்தா சத்திநிபாதத்தால் - மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையின் வைத்து (அரிதுணர்த்தவேண்டுதலின்),—தரையில் ஆசான் மூர்த்தி தரித்து ஆதாரமாகி மலம் ஒழிப்பன் - இவ்வுலகின்கண் (அவ்வுயிர்கட்கே) குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று சாதாரணிக்கை செய்து மலத்தை நீக்குவன்,—முதல் இருவர்க்கும் - ஒருமலம் இருமலமுடைய மற்றையிருவர்க்கத்திற்கும்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்து (உணர்த்த அமையுமாதலின்),—கரையில் அருட்பரன் நிராதாரமாகி மலங் கழிப்பன் - அளவிடுதற்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் சகலவர்க்கம்போல் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட்டு அரிதுணரவேண்டாத அவ்விருதிறத்

துயர்கட்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய) நிராதாரதீக்கைசெய்து மலத்தை நீக்குவன் என்க.

(பொ - ரை.) எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திரிபாத முறைமையின் வைத்து அரிதுணர்த்த வேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தியென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது. ஒருமலமிருமலமுடைய மற்றையிருவர்க்கத்திற்குக் தீவிரந்தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திரிபாதத்தின் வைத்துணர்த்த அமையுமாதலின், சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையானுணர்த்தப்பட்டரிதுணரவேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய நிராதார தீக்கை செய்யப்படும் எ - ம்.

இதனானே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்கு முரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற்படும் பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது. (உ)

பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்

படிநயனத் தருள்பரிசும் வாசகமா னதமு

மலகில்சாத் திரம்யோக மவுத்தி ராதி

யநேகமுள வவற்றினவுத் திரியிரண்டு திறன

மிலகுஞானங் கிரியை யெனஞான மனத்தா

லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண் டலாதி

நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னின்னு

நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும்.

(ப - ரை.) பலவிதம் - (அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம்) பலவகைப்படுதலின், —ஆசான் பாசம் மோசனந்தான் பண்ணும்படி - (அதற்கேற்ப) ஆசிரியன் அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி (செய்யும் சாதாரதீக்கையும்), —நயனத்து அருள் பரிசும் வாசகம் மாணதமும் அலகு இல் சாத்திரம் யோகம் அவுத்திராதி அநேகம் உன - திருவருணைக்கமும் பரிசுமும் வாக்கும் பாவனையும் மிக்க நூல்களும் யோகமும் ஒளத்திரி

சாம்பவமுதலியனவுமாகப் பலவேறுவகைப்படும்,—அவற்றின் அவுத்திரி - அவற்றுள் (ஏனைத்தீக்கைகளெல்லாம் தனக்கு அங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த) ஒளத்திரிதீக்கையாவது,—இலகு ஞானம் கிரியை என இரண்டு திறனும் - விளங்குகின்ற ஞானவதி கிரியாவதி யென்று இருவகைப்படும்,—எழிற் குண்ட மண்டலம் ஆதி மனத்தால் கிரியை இயற்றுவது ஞானம் - (அவற்றுள்) அழகினையுடைய குண்டம் மண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்கு சுருவமுதலிய அனைத்தும் மனத்தாற் (கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதிமுதலிய) கிரியை செய்வது ஞானவதி,—நிலவுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதி - (அவையனைத்தும் புறத்தே) நிலவக்கொண்டு (புறம்பே அக்கிரியை) செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்,—தான் - (இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட) ஒளத்திரி தீக்கைதான்,—இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என இரண்டாகி நிகழும் - இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசமென வெவ்வேறு இருவகைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப்படுதலின், அம்மலத்தை மோசிக்குஞ் சாதாரணிகையு மதற்கேற்பத் திருநோக்க முதலியனவாகப் பலவேறு வகைப்படும். அவற்றுள் ஏனைத் தீக்கைகளெல்லாம் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த ஒளத்திரி தீக்கையாவது ஞானவதி கிரியாவதியென்றிருவகைப்படும். அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்குச் சுருவமுதலிய வனைத்தும் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படியகத்தே யாகுதி முதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி; அவையனைத்தும் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறம்பே அக்கிரியை செய்வது கிரியாவதியெனப்படும். இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட ஒளத்திரி தீக்கைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசமென வெவ்வேறு இருவகைப்படும் எ - ம்.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக.

ஒளத்திராதியென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன.

நயன தீக்கை முதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவு மென்றிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை ஒளத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவன வெனக்கொள்க.

ஹுதசஹிதம் ஹௌத்திரி; ஹுதம் ஓமம். (ஹிதாக்கிரே)
டோகி)

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணி மொழியார்
 பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
 சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்
 திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்
 தேலுமதி காரத்தை யியற்றித் தானு
 மெழினிரதி காரையென தின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்
 சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
 சத்தியநீர் வாணமெனச் சாற்றிங் காலே

(ப - ரை.) நிர்ப்பீசம் - (அவ்விரண்டனுள்) நிர்ப்பீசதீக்கை யாவது,—(மலபரிபாக முடையவராயும் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழ வின்றிச் செய்யக்கடனவாய சமயாசாரங்களை அதுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவிலராகிய)பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத் தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்கு-பாலரும் அறிவினரும் முதியோரும் மெல்லிய வசனததையுடைய மாதரும் பலபோகத்தினையுடையவரும் மிக்க நோயினையுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினர்க்கு,—திகழ் சமயாசாரம் சுத்தி - (ஆசாரியனாவான் அதனை உணர்ந்து ஏனைக்கன்மங்களோடுகூட) விளங்குகின்ற சமயாசாரத்தையும் (ஆகுதியாற்) சுத்திசெய் தொழி த்து,—நித்தத்து ஏலும் அதிகாரத்தை இயற்றி - நித்தியகன்ம மாத்திரையின் ஏன்றவா றனுட்டிக்கும் அதிகாரமுடையவராகச் செய்து (சமயா சாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின்,—எழில் நிரதிகாரையென நின்று - (ஈழித்திகத்தும் காமியத்தும் அதிகாரங் கொடாமையான் இது) அழகுபொருந்திய நிரதிகாரதீக்கையெனப்பட்டு,—அதுதானும் - அத்தீக்கை மூன்றனுள்,—சமயி புத்திரர்க்குப் பண்ணும் சீலம் - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் (ஒரோவொன்றே யாம்),—சாற்றும் காலே - (ஏனை நிருவாண தீக்கையைச்) சொல்லுமிட த்து,—சால நிகழ் தேக பாதத்தினோடு சத்திய நிருவாணமென இரண் டாய் விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப்பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீச தீக்கையாவது, மலபரிபாகமுடையவராயுந் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழவின் றிச் செய்யக்கடனவவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்ற லறிவிலராயினர்க்குஆசாரியனாவான் அதனையுணர்ந்து ஏனைக்கன்மங்

களோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்ம மாத்திரையின் ஏன்றவா ழுண்டிக்கு மதிகார முடையராகச் செய்வதாம்; ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்தி செய் தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கொடாமையான்; இது நிரதிகாரதீக்கையெனப்படும். அத்தீக்கை மூன்றனுட் சமயமும் விசேடமு மொரோவொன்றேயாம்; ஏனை நிருவாணதீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசுத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ் சுத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும் எ - ம்.

சமயாசாரசுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்க மாயுஞ் சுத்திராமாயுஞ்செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கை யெனக்கொள்க. (ச)

ஒதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யி முக்கா நல்ல

வுத்தமர்க்குச் செய்வனுயர் ிசமிவர் தம்மை

நீதியினு னித்தியரை மித்திககா மியத்தி

னி றுத்தி நிரம் பதிகார நிகழ்த்துவ நுஞ் செய் நு

சாதகா சாரியரு மாக்கி வீடு

தருவிக்கு முலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டா

மாதலினு னதிகாரை யாஞ்ரமய விசேட

நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்கு மன்றே.

(ப - ரா.) உயர்பீசம் - (இனி) உயர்ந்த சபீசமாவது,—ஒதி உணர்ந்து ஒழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்கு - (மலபரிபாகத்தோடு கூடக்) கற்றறிந்து ஒழுக்கவழியில் வழுவாது நிற்கும் (ஆற்றன் மிக் குடைய) உத்தமத்திலுத்தமராயினார்க்கு,—நிறுத்திச் செய்து-(ஆசிரியனா வான் அஃதறிந்து சமயாசாரகன்மமாத்திர) நிறுத்தி (ஏனையவற்றைச் சுத்தி) செய்தொழித்து,—இவர் தம்மை நீதியினுன் - இவரை முறைமை யான்,—நித்திய நைமித்திக காமியத்தின் நிரம்பு அதிகாரம் நிகழ்த்துவ தும் செய்வது - நித்திய நைமித்திக காமியமாகிய மூன்றினும் பேராதி காரமுடையராகச் செய்வதாம் (ஆகலின்),—அதிகாரையாம் - (இது) சாதிகாரதீக்கை யெனவும் பெயர் பெறும்,—சாதகாசாரியரும் ஆக்கி வீடு தருவிக்கும் - (இத்தீக்கைப்பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டாற்) சாதகரும் ஆசாரியருமென்று இருதிறப்படுவர்,—உலோக (தருமிணி)

சிவதருமிணியென்று இரண்டாம் - (இந்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேத மின்றிச் செய்வதாகிய) உலோகதருமிணியும் (துறவறமுடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய) சிவதருமிணியுமென்று இருவகைப்படும் (இவை முறையே பௌதிகதீக்கை நைட்டிகதீக்கையெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும்),—ஆதலினால் சமய விசேட நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் அன்றே-இவ்வாறுதலிற் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசம் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டினுள் அடங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவும் ஆற்றலும் மிக்குடையராயினார்க்கு, ஆசாரியனாவான் அஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுத்திசெய் தொழித்து நித்திய கன்ம முதலிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாம்; ஆகலின், இது சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர்பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகருமாசாரியருமென் நிருதிற்ப்படுவர் இந்தச் சபீசதீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேத மின்றிச் செய்வதாய உலக தருமிணியும் துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியு மென்றிருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கையெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும். சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேத மெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டினுள் அடங்கும் எ - ம்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்திலுத்தமரென்பார், நல்லவுத்தமரென்றார்; ஒதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய இரண்டுமுடையார் உத்தமத்திலுத்தமரெனவே, அவ்விரண்டினி லொன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்திம ரென்பதூஉம், இரண்டு மில்லாதார் உத்தமத்தில் அதமரென்பதூஉம் பெற்றும்; பெறவே, நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென் நிருதிற்ப்படுஞ் சாதார தீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப்படுவ ரென்பதாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் ஓளத்திரியெனத் தொகையானென்றும், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையானிரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரியான் நான்கும் ஆயவாறு காண்க.

நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சூதாரதீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ரு)

அழிவிலாக் கிரியையினு னாதல்சத்தி மத்தா
 னாதலத்து வாசத்தி பண்ணிடல மகற்றி
 யொழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞான
 முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப னரனொரும வர்க்கும்
 வழவிலா வழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள்
 வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைகள்
 கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினென்று வியாத்தி
 கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணாம்.

(ப - ரை.) ஆன் - முதல்வன் (குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று),—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் ஆறும் வழுவிலா வழி - மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென அறுவகைப்படும் வழுவில்லாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாது உரைத்த முறை ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி - நீங்குதலின்றி (இங்ஙனஞ்) சொல்லிய முறையே ஒன்றினென்றடங்க,—கருது கலை சத்தியின்கண் - (இறுதிக்கண் வைத்துக்) கருதப்படும் கலை திரோதான சத்தியினும்,—சத்தி சிவன் கண்ணாம் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினும் (அடங்குமாறு உணர்ந்து அவ்வாறடக்கி),—அழிவிலாச் சத்திமத்தான் ஆதல் கிரியையினுன் ஆதல் - (நிர்ப்பீசம் சபீசமெனத் தனித்தனி இருவகைப்படுமென்று மேற்கூறிப்போந்த) கெடுதலில்லாத ஞானவதி கிரியாவதி யென்னும் இரண்டனுள் ஒரு தீக்கையானே,—ஒரு மூவர்க்கும் அத்துவா சத்திபண்ணி மலம் அகற்றி - உத்தமத்திலுத்தமர் முதலிய அம்மூவர்க்கும் அறுவகை யத்துவாக்களையும் சோதிக்கு முகத்தாற் (பிறவிக்கேதுவாகிய) மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானம் உதிப்பித்து - எங்கணும் வியாபகமாகிய சிவம் பிரகா

சித்தம் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உற்பவம் துடைப்பன் - பிறவியை ஒழிப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) அரன், குரு மூர்த்தியை யசிட்டித்துநின்று, மந்திரமுதல் அறுவகைப்படும் அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்றடங்க, இறுதிக்கணின்ற கலை திரோதானசத்தியினும் அது சிவத்தினு மடங்கு மாறுணர்ந்து, அவ்வாறடக்கி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெனத் தனித்தனியிருவகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரி யாவதி யென்னு மிரண்டனுள் ஒரு தீக்கையானே உத்தமத்திலுத் தமர் முதலிய அம்மூவர்க்கும் அறுவகை அத்துவாக்களைபுஞ் சோதிக்கு முகத்தாற் பிறவிக் கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம் பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்கும் எ - ம்.

கிரியை ஆகுபெயர்.

ஒளத்திரி யிரண்டுதிறலும் இலகுஞானங் கிரியையென முதற்கண் எடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக் கிரியையினொதல் சத்திமத் தானுதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க; சோமசுரீபுபந்தநீ வநுண பந்தநீ முதலியவற்றினும் இவ்வாறே கூறப்பட்டன.

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப் பட்டது. (சு)

மந்திரங்கண் முதலேந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி

மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்க ணாலே

முந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவன நூற்றெட்

டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியயன் றெய்வம்

வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கண் மூவேழ்

வன்னங்க ணலாறு புரமைம்பத் தாறு

தந்திடுந்தத் துவங்கனிரு பத்து மூன்று

தரும்பிரதிட் டாகலைமா லதிதெய்வந் தானும்.

(ப - ரை.) மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தாம் கலை ஐந்தின் வியாத்தி - (அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமென்னு மூவகை அத்துவாக்களும்) மந்திரங்கள் முதலாக ஐவகைப்பட்டு (ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே) பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு (யாங்ஙனமெனின்),—மந்திரம் இரண்டு -

மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் நாலேழ் - பதம் இருபத்தெட்டும்,—
அந்த நிலை எழுத்து ஒன்று - இறுதிக்கண்ணதாகிய எழுத்து ஒன்றும்,—
புவனம் நூற்றெட்டு - புவனம் நூற்றெட்டும்,—அவணி தத்துவம்
ஒன்று - பிருதிவி தத்துவம் ஒன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றிஒன்றன்
ருக),—நிவிர்த்தி மருவும் - நிவிர்த்திகலையில் அடங்கும்,—அயன் தெய்
வம்-(அதற்குப்) பிரமன் அதிதேவதையாம்,—வந்திடு மந்திரம் இரண்டு -
வாரானின்ற மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் மூவேழ் - பதம் இருபத்
தொன்றும்,—வன்னங்கள் நாலாறு - எழுத்து இருபத்து நான்கும்,—
புரம் ஐம்பத்தாறு - புவனம் ஐம்பத்தாறும்,—தந்திடும் தத்துவங்கள்
இருபத்து மூன்று - தாரானின்ற தத்துவம் இருபத்து மூன்றும் ஆகிய
இவைகள் (ஒன்றிஒன்றன்ருக),—பிரதிட்டாகலை தரும் - பிரதிட்டாகலை
யில் அடங்கும்,—மால் அதிதெய்வம் தான் ஆம் - (அதற்குத்) திருமால்
அதிதேவதையாம் என்க. (எ)

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநா லேந்து
விரவுமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவினுருத் திரனாகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகு
முத்தமமார் தத்துவமு மொருமூன் றுகு
முணரிலதி தேவதைபு முயரீச னாமே.

(ப - ரை.) மந்திரம் இரண்டும் - மந்திரம் இரண்டும்,—பதம்
நாலேந்து - பதம் இருபதும்,—விரவும் எழுத்து ஏழு - பொருந்திய
எழுத்து ஏழும்,—புரம் இருபத்தேழு - புவனம் இருபத்தேழும்,—தத்து
வம் ஒரேழும் - வித்தியாதத்துவம் ஏழும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றிஒன்றன்
ருக,—வித்தையின் தங்கும் - வித்தியாகலைக்கண்ணே அடங்கும்,—நாவு
இல் உருத்திரன் அதிதெய்வம் ஆகும் - (அதற்கு) முடிவில்லாத உருத்
திரன் அதிதேவதையாம்,—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—
பதங்கள் பதினொன்று - பதம் பதினொன்றும்,—வன்னம் ஒரு மூன்று -
எழுத்து மூன்றும்,—ஆகும் புரம் பதினெட்டு - ஆகிய புவனம் பதினெ
ட்டும்,—உத்தமமாம் தத்துவம் ஒரு மூன்றும் ஆகும் - உத்தமமாகிய
தத்துவம் மூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றிஒன்றன்ருக),—சாந்தி தன்
னின் வைத்தன - சாந்திகலைக்கண் அடங்கும்,—உணரில் உயர் ஈசன்

அதிதேவதையும் ஆமே - உணரும்வழி (அதற்கு) மகேச்சரன் அதிதேவ
தையாம் என்க. (அ)

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்க
டாமுன்று பதமொன்றக் கரங்கள்பதி னுறு
வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவுமதி தேவதைபு மன்னுசதா சிவராம்
ஏய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினென்று பதங்க
ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன் றுரு
ஆய்ந்தபுர மிருநூற்றே டிருபத்து நாலா
மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறுகலை யைந்தே.

(ப - ரை.) மந்திரங்கள் தாம் மூன்று - மந்திரம் மூன்றும்,—பதம்
ஒன்று - பதம் ஒன்றும்,—அக்கரங்கள் பதினாறு - எழுத்துப் பதினா
றும்,—வாய்ந்த புரம் மூவைந்து - சிறந்த புனம் பதினேந்தும்,—தத்து
வங்கள் இரண்டு - தத்துவம் இரண்டும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினென்
றாக),—சாந்தியாதீதகலை தன்னின் மருவும்-சாந்தியாதீத கலைக்கண்ணே
அடங்கும்,—மன்னு சதாசிவர் அதிதேவதையும் ஆம் - (அதற்கு) நிலை
பெற்ற சதாசிவர் அதிதேவதையாம்,—ஏய்ந்த முறை - பொருந்திய
விம்முறையே,—மந்திரங்கள் பதினென்று - சத்தியோசாதம் முதலிய
பதினொரு மந்திரங்களும்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோ
நம் முதலிய எண்பத்தொருபத மந்திரங்களும்,—ஆகும் அக்கரங்கள்
ஐம்பத்தொன்று - கூகாரமுதலாகிய வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும்,—
ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றேடு இருபத்துநாலாம் - சிறந்த அநாசிருதபுவன
முதற் புனம் இருநூற்றிருபத்துநான்கும்,—அறிதருதத்துவம் முப்
பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவிதத்துவ முதலிய தத்துவம் முப்பத்
தாறும்,—கலை ஐந்தே - நிவர்த்திகலை முதலிய கலை ஐந்தும் ஆக(ச்சங்
கார முறையின் வைத்தெண்ணி இவ்வாறு கண்டுகொள்க) என்க.

(பொ - ரை.) அத்துவாக்கள் ஒன்றினென்று லீபாத்தியாய்
முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்,—
அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகையத்துவாக்களும் ஐவ
கைப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்
தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டு கொள்க எ - ம்.

மந்திர முதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாதலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணமை யறிக.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல்.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கை செய்தற்கண் அத்துவாக்களொன்றினொன்று வியாத்தியாதல் அறிந்தடக்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவன் இங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனை மலசுத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (க)

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயுங் கன்மங் கட்டு

முன்னிலையா மூவிரண்டா மத்து வாவின்

ஆன்றமுறை யவையருத்தி யறுத்துமல முதிர்வித்

தரும்பருவ மடைதலுமே யாசா னாகித்

தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்

துகள றுத்தங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்

தேன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தினு லறுத்திங்

கனிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா லிடிப்பன்.

(ப - ரை.) அணுக்கள் மூன்று திறத்துச் செயுங் கன்மங்கட்டு - ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்னு முத்திறத்தால் ஈட்டப்படுங் கன்மங்கள் எவைக்கும்,—முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்துவாவின் ஆன்ற முறை அவை அருத்தி அறுத்து - (பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும்) முன்னிலையாகிய ஆறத்துவாவினும் (ஈட்டிய முறையானன்றிப்) பக்குவமான முறையான் அக்கன்மங்களை (இறைவன்) துகர்வித்து ஒழித்து,—மலம் முதிர்வித்து - ஆணவமலத்தை முதிர்வித்து,—அரும் பருவம் அடைதலுமே ஆசானாகித் தோன்றி - (அவ்வுயிர்கட்டு) அரிய பருவம் வந்துழிக் குருவடிவா யெழுந்தருளி,—அத்துவாத்துடக்கு அறவே சோதித்து அங்கு துகராதவகை முன்செய் கன்மத்துகள் அறுத்து - (கிரியாசுத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால்) மாயேயமாகிய அத்துவபந்தம் ஒழியும் படி சோதித்து ஆண்டு துகராவண்ணம் (எஞ்சினின்ற) சஞ்சித கன்மத் துகளைச்சுத்திசெய்து,—உடல் ஏன்ற கன்மம் அனுபவத்தினால் அறுத்து-

உடல் முகந்துகொண்ட பிரார்த்தகன் மத்தை அனுபவத்தினால் ஒழித்து,—
மூலமலம் இங்கு இனிச்செய் கன்மம் - அநாதியாகிய ஆணவமலத்தையும்
இவ்விடத்து (வாதனைபற்றி நிகழும்) ஆகாமிய மலத்தையும்,—
ஞானத்தால் இடிப்பன் - (ஒளிமுன் இருள்போல) ஞானசத்தியால் ஒழிப்
பன் என்க.

(பொ - ரை.) அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனை
பற்றி நிகழும் ஆகாமிய வினையும் ஒளிமுன் னிருள்போல இறைவ
னது ஞானசத்தியா லொழியற்பாலன; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்
வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான்
றுகர்விக்கப்பட் டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்
கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தி
யாலொழியற்பாலன; இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்தி யிருத்தியா
கிய தீக்கையால் எஞ்சி நின்ற கன்மங்களைச் சுத்தி செய்தற்
பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசத்தியே
ஈண்டுக் கூறப்பட்டன எ - ம்.

அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும் ஆகா
மிய வினையும், ஒளிமுன் இருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியால் ஒழி
யற்பாலன; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய
முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் றுகர்விக்கப்பட் டெஞ்சிக் கிடந்த
கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய
மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியால் ஒழியற்பாலன; உடம்பு முகந்து
கொண்ட பிரார்த்தகன்மம் அனுபவத்தால் ஒழியற்பாலது; இங்ஙனமாகலாற்
கிரியாசத்திவிருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சி நின்ற கன்மங்களைச் சுத்தி
செய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசத்தியே
ஈண்டுக் கூறப்பட்டதென வகுத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி ஒரு
முடிபாக வைத்தோதினார்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய இயைபுதோன்ற,
'அருத்தி யறுத்துத் தோன்றி யறுத்' தென உடன் கூறினார்.

ஆன்றமுறை பக்குவமான முறை.

மலமுதிர்ந்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க
ளெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே அறியவல்லுஞ் செவ்
வித்தாதல்.

௨௮௮ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [குத். அ.

அரும் பருவமென்றார். எய்துதற் கருமைநோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானாகித் தோன்றி யென்றதனானே, பருவ மடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமை யும் பழுதென்பது பெற்றும்.

இதனானே அத்துவசத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உரைதரு மென்பதுமுதல் இத்துணையுங் குருவாகிவந் துணர்த்தி யென்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

இனி மன்னுமருளா லுணர்த்தியென்னும் இரண்டாங்கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். (௧௦)

இ ர ண் ட ர ம தி க ர ண ம்

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்
 புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
 அறத்துறைகளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும்
 அருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்
 சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத
 சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்
 திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
 செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல்) புறச்சமய நெறி
 நின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே ஒழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் -
 அகச்சமய நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—மிருதி புகல்வழி உழன்றும் -
 மிருதி நூல் சொல்லும் வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலும் ஆச்சிரம
 அறத்துறைகளவை அடைந்தும் - (வேதங்களிற்) கூறியவாறு ஆச்சிரம
 தரும நெறிகளின் வழுவாதொழுகியும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும் -
 செயற்கரிய தவங்களைச் செய்தும்,—அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும்—அரிய
 கலைஞானங்கள் பலவற்றைப் பயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் -
 வேதங்களை ஓதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் - சிறப்பினை
 யுடைய புராணங்களை அறிந்தும்,—வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்
 தும் - உபநிடதப்பொருளை மிக (ஆராய்ந்து) தெளிவுற்றும்,—சென்றால்
 சைவத்திறத்து அடைவர் - (இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பல பிறவிக
 ளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெற்றுச்) சென்றாற் சைவக் கூற்றின்
 முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தைத் தலைப்படுவர் (அன்றி ஒருங்கே ஒருகா
 லத்து முற்றுப்பெறுவதன்று),—இதில் சரியை கிரியா யோகம் செலுத்
 தியபின் - இச்சித்தாந்த சைவத்தினும் சரியை கிரியா யோகங்களை அதுட்
 டித்து முற்றியபின்,—ஞானத்தால் சிவன் அடியைச் சேர்வர்—ஞானத்தைப்
 பெற்று அதனாற் சிவபிரான் நிர்வடிகளைச் சேர்வர் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ங
 னஞ் சோபான முறையாற் பல பிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து

முற்றுப்பெறுவதன்றி ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்று எ - ம்.

சைவத்திற மென்றது சைவக் கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தை.

சென்றலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத்தான் மன்னுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவை யென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கக)

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழி லாரு

மேந்திழையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்க முத்தி அம்மையே யென்றுமுத்தி யைந்து கந்த

மறக்கெடுகை யென்றுமட்ட குணமுத்தி யென்று

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்தி யென்றும்

விவேகமுத்தி யென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப் புவர்கள் சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவிந் கியாமே.

(ப - ரை.) (ஏனைச் சமயநூலார் கூறு முத்திகளாவன சோபான முறையான் நிலமுதல் நாதமீராய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களினி டைக்கட் படுவனவாம் என்னை) இம்மையே ஈரெட்டு ஆண்டு எய்தி எழில் ஆரும் ஏந்திழை ஆர் முத்தியென்றும் - உலகாயத நூலார் இம் மைக்கண்ணே பதினாறுண்டுள்ள அழகு பொருந்திய ஆபரணங்கள் அணி ந்த அரிவையரைக் கூடி இன்புறுதலே முத்தியென்றும்,—அம்மையே இருஞ் சுவர்க்க முத்தி யென்றும் - மீமாஞ்சைநூலார் (யாகாதி கன் மங்கள் செய்து) அம்மைக்கண்ணே பெருமையாகிய சுவர்க்காதிலோக போகநுகர்தலே முத்தியென்றும்,—ஐந்து கந்தம் அறக்கெடுகை முத்தி யென்றும் - சவுத்திராந்திக நூலார் உருவ முதலிய ஐவகைக் கந்தங்களு முற்றக்கெடுதலே முத்தியென்றும், — அட்டகுணம் முத்தியென்றும் - ஆருகத நூலார் அந்தஞான முதலிய எண்குணமடைதலே முத்தியென் றும்,—மெய்ம்மையே பாடாணம்போல்கை முத்தியென்றும்—வைசேடிக நூலார் மெய்ம்மையாகப் பாடாணம்போற் கிடக்கையே முத்தியென்றும்,— விவேக முத்தி யென்றும் - சாங்கியநூலார் (தத்துவங்களைப் பகுத் துணரும்) விவேகஞானமே முத்தியென்றும் மாயாவாத நூலார் (மாயை

பிரமங்களை) விசாரிப்பதே முத்தியென்றும்,—தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள் - சிவசமவாதிகண் முதலிய அகச்சமய நூலார் தன்னுண்மை வடிவாகிய சிவசாரூப முதலிய பதமுத்திகளைச் செவ்விதாகப் பெறுதலே முத்தியென்றும் கூறுவர் (என்பதாம்),—இங்கே யாம் செப்புவது - ஈண்டு (வேதாகம நூலுண்மையுணர்ந்த) யாங் கூறுமுத்தியாவது,—சிவன் அடியைச் சேரும் முத்தி - (முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட) சிவபிரான் திருவடியைச் சேரு முத்தியாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஏனைச சமய நூலார் கூறுமுத்திகளாவன சோபானமுறையால் நிலமுதல் நாதாநீராய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களி னிடைக்கட்படுவனவாய அரிவைய ரின்புறுமுத்தி முதலாயினவாம். வேதாகம நூலுண்மை யுணர்ந்த யாங் கூறு முத்தியாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட சிவனடியைச் சேரு முத்தியாம் எ - ம.

விவேகமுத்தி இரட்டுறமொழிதல்.

ஏந்திழையை யென்னு மிரண்டாவது விகாரத்தாற் றெக்கது. ஆ முத்தி வினத்தொகை.

உம்மையை எதிரதுதழீஇற்றாக்கி ஈண்டுக் கூறாத சமயமுத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இதனானே புறச்சமய நெறிநிற்றன் முதலியன வெல்லாஞ் சைவத் திறத்தடைதற்குச் சோபான முறையான் வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது. (கஉ)

ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்க

ளொன்றோடொன் றெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்

யாதுசம யம்பொரு ளூல் யாதிங் கென்னி

னிதுவாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி

நீதியினு னிவையெல்லா மோரிடத்தே காண

நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொரு ளூ

லாதலினு னிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே

யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழுடங்கும்.

(ப - ரை.) ஓது சமயங்கள் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருள் உணரும் நூல்கள் - அச்சமயப் பொருள்களை உணர்த்தற்கேது

வாகிய நூல்களும்,—ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் - மாறு பட்டனவாகவுள்ளன பலவாதலின்,—இவற்றுள் சமயம் யாது பொருள் நூல் யாது இங்கு என்னின் - இவற்றுள் (முதன்மையான) சமயம் யாது அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும்) நூல் யாது இவ்விடத்தென்னின்,— இது ஆகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கது இன்றி - இது பொருந்தும் அது பொருந்தாது என்னும் பிணக்கின்றி,—கீதியினுள் இவை யெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொரு சமயம்-முறைமையான் இவையனைத்தும் ஒருங்கே காணப்பட்டு நின்றது எச்சமயமோ,—அது சமயம் பொருள் நூல் ஆதலினுள் - அதுவே (முதன்மையான) சமயமும் அச்சமயப் பொருளை (உணர்த்தும் நூலே) நூலுமாதலின்,—இவை யெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடம் - (கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக் கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற்றைவந்து வேறு வேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாம் கண்ணுள்ளாநொருவன் கண்டு கூறும் அதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அடங்குமாறு போல ஏனைச் சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி) அவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் (முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற்செய்யப்பட்ட) அரிய வேதாகமங்களிற் (கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுள்) அடங்குதலின் (அதுவே முதன்மையான சமயமாம்),—அவை இரண்டும் அரசன் அடிக்கீழ் அடங்கும் - (சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டிரைக்கும்) அவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் நிருவடியில் அடங்குதலின் (அவையே நூல்களாம்) என்க.

(பொ - ரை.) கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற் றைவந்து வேறு வேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாம் கண்ணுள்ளா நொருவன் கண்டு கூறுமதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டடங்குமாறு போல, ஏனைச் சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறு பற்றி அவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுள் அடங்கும். சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டிரைக்கும் அவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் நிருவடியில் அடங்கும் எ - ம்.

அருமறையா கமமுதனூ லீனத்துமுரைக் கையினு
 னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லணுக்க
 டருவர்கள்பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற்
 றர்க்கமொடுத் தரங்களினுற் சமயஞ்சா தித்து
 மிருதிபுரா ணங்கலைகண் மற்று மெல்லா
 மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்கஞ்
 சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
 சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணாதே.

(ப - ரை.) (நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒரு நிகரனவாதலின் றி
 முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவகைப்
 பட்டு மேன்மேனூல்களேநோக்கிக் கீழ்க்கீழ்நூல்கள் மேன்மையுடை
 யனவாம்) சமயம் - (அவற்றுள் ஏனைச்)சமயநூல்களெல்லாம்,—அனைத்
 தும் உரைக்கையினுன் முதனூல் அருமறை ஆகமம் அளப்பரிதாம் அப்
 பொருளை - அனைத்துங் கூறுகையால் முதனூலாகிய அரியவேதாகமங்
 களினது அளவிடற்கரிய உயர்ந்த பொருளை,—அணுக்கள் அரன் அரு
 ளால் பின் தனித்தனியே - (முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டாத) உயிர்
 கள் முதல்வன் அருளால் (அவற்றுட் சிலபொருளைப்) பிற்காலத்தே
 (சமுத்திரகலச நயம் பற்றி) ஆண்டாண்டெடுத்துக்கொண்டு, —தாம் அறி
 ந்த அளவில் - தத்தம் அறிவளவுக்கேற்ப,—தர்க்கமொடு உத்தரங்களினுல்
 சாதித்துத் தருவர்கள் - பூருவபக்க சித்தாந்தங்களினுற் சாதித்துத் (தொரு
 த்தும் விரித்துஞ்) செய்த நூலாதலான் (அவையெல்லாம் பூருவபக்க
 நூலெனப்படும்),—மிருதி புராணம் கலைகள் மற்றுமெல்லாம் - (சமய
 நூலல்லவாகிய) மிருதி புராணம் கலைகள் உபாகமமுதலாயினவெல்
 லாம்,—மெய்ந் நூலின்வழி (ஆம்) - மெய்மையாகிய அவ்வேதாகமப்
 பொருளை (உள்ளவா றுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்கு
 தற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றான்) வழிப்படுத்துச்செய்த
 (நூலாகலான் அவை வழி) நூலெனப்படும்,—அங்கம் வேதாங்கம் புடை
 யாம் - (ஏனைக் காரடும் தக்கிணமுதலிய) ஆகமாங்கங்களும் (சிக்கை
 கற்பகுத்திரமுதலிய) வேதாங்கங்களும் (முறையே அவ்விண்ணடையும்
 உள்ளவா றுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவை) சார்பு
 நூலெனப்படும்,—சுருதி சிவாகமம் ஒழியச் சொல்லுவது ஒன்று இல்லை -
 (இவ்வாறன்றி) வேதாகமங்களின் அடங்காத (பொருளாய் ஒன்றனை
 யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யு)நூல் ஒன்றுமில்லை,—சொல்லு
 வார் தமக்கு அறையோ சொல்லொணாதே - (உண்டென்று) சொல்

உகசு சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத். அ.

(லிப் பிணங்)கும் பேதைகட்கு உத்தரஞ் சொல்லித் தெருட்டல் இயலாது என்க.

(பொ - ரை.) நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒருநிகரனவாத லின்றி முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல், பூருவபக்க நூலெனப் பல வேறுவகைப்பட்டு மேன்மேனூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கண் மேன்மைபுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச் சமயநூல்க ளெல்லாம் முதனூலாகிய வேதாகமப் பொருளை முழுவது முள்ள வாறுணரமாட்டாதார், அவற்றுட் சில பொருளைச் சமுத்திரகலச நயம்பற்றி ஆண்டாண் டெடுத்துக்கொண்டு தத்தமறிவளவுக் கேற் பத்தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்த நூலாகலான் அவையெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப்படும். சமயநூலல்லவாகிய மிருகி புராணங் கலைகள் மற்ற மென்பதனாற் றழுவப்படும் உபாகம முதலாயின வெல்லாங் அவ்வேதாகமப் பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினு ளொன்றான் வழிப்படுத்துச்செய்த நூலாகலான் அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக் காருடந் தக்கண முதலிய வாகமாங்கங் களும், சிக்கை கற்பசூத்திர முதலிய வேதாங்கங்களும் முறையே யவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்ந்தஞ்ச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்பு நூலெனப்படும். இவ்வாறன்றி வேதா கமங்களி னடங்காத பொருளா யொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யுநூல் ஒன்றுமில்லை; உண்டென்று சொல் லிப் பிணங்கும் பேதைகள் என் கடவார் எ - ம்.

சமுத்திரகலசநயம் பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சு தந்திரரல்லரென்பார், அனருளா லென்றார்.

பிறநூறிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறு கூறாதொழிந் தார்.

சாதித்துத் தருவர்களென வியையும்.

ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை.

ஒன்றுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது.

- அறை உத்தரம்.

எல்லாமருமறை யாகமத்தே காணப்பட்டு அடங்குதலை இனிது விளக்
கியவாறு. (கச)

வேதநூல் சைவநூல் லென்றிரண்டு - நூல்கள்

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க

ளாதிநூல் லநாதியம லன்றருநா விரண்டு

மாரண நூல் பொதுவாகப் பருந்திப்படி நூலாம்

நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திபொருள்

நிகழ்த்தியது நீண்டமறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத்

தீதில்பொருள் கொண்டாரைப் பூ நூல் மாவம் பிறநா

நிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தபூத மருந்.

(ப - ரை.) வேதநூல் சைவநூல் என்று இரண்டு ஆதி நூல்கள் - வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் (ஏனையோரார் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூல்களின் ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதற்கு ஒரு வாற்றானும் இயைபின்றி அவையனைத்திற்கும்) முதலூலாகி,—அநாதி அமலன் தருநூல் - அநாதி முத்தனாகிய இறைவனாற்பாட்டு நூலாக,—வேறு உரைக்கும் நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் - ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின்,—இரண்டுமே நூல் - இவ்விருவகை நூலுமே நூலென்று உயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம் (அந்நேல் முதல்வனாற் றாற்பாட்டு முதலூலை ஒன்றாக வைத்தெண்ணாமல் இங்ஙனம் இருவகைப்படுத்து எண்ணியது என்னையெனின் அஃதொக்கும்),—உலகர்க்கும் சத்திரிபாதர்க்கும் நீதியினுள் ஆரணம் சைவம் நிகழ்த்தியது - (முதல்வன் பெருங்கருணையானாகலின்) உலகத்தார் உய்தற்பொருட்டும் சத்திரிபாதமுடையார் உய்தற்பொருட்டும் (திருவுளத்திற்கருதிப் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாறாகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல) முறையே வேதமும் சிவாகமமும் செய்யப்பட்டனவாகலின்,—பொதுநூல் அருஞ் சிறப்பு நூலாம்—(அவையிரண்டும் முறையானே) பொதுநூல் அரிய சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன,—நீள் மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்தத் தீது இல் பொருள் கொண்டு உரைக்கும் சைவநூல் - (இங்ஙனம்) விரிந்த வேதத்துட் கூறும் (கருமகாண்டப்) பொருள்கட்டி இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டு) எஞ்சிரின் மனவாய் பொருள்களையும் வேதமுடிபாய் உபரிடத்தின் சாரமாயுள்ள குற்றமற்ற பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாதலான்,—பிறநூல் திகழ் பூர்வம் - (இதனின்

வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப் பொருளைச் சொல்லும்) ஏனை நூல்களெல்லாம் விளங்குகின்ற பூர்வபக்கநூலெனவும்,—சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம் ஆகும்—(அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய்) சிவாகமம் சித்தாந்த நூலெனவுமாம் என்க.

(பொ - ரை.) வேதஞ்சிவாகம மிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூர்வபக்கநூல்களினொன்றாக வைத்தெண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானு மியைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதனூலாகி அநாதி முத்தனாகிய இறைவனாற் றரப்படுநூலாக, ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகவின் இவ்விருவகை நூலுமே நூலென் றுயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை ஒன்றாக வைத்தெண்ணாமல் இங்ஙன மிருவகைப்படுத் தெண்ணியது என்னை யெனின்,—அஃதொக்கும் ; முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகவின் உலகத்தாருய்தற் பொருட்டுஞ் சத்திரிபாதமுடை யாருய்தற் பொருட்டுந் திருவுளத்திற் கருதி, பொருள் பலபடத் தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை யவ்வாறாக வொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும் போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்யப்பட்டனவாகலான் அவையிரண்டும் முறையானே பொதுநூல் சிறப்புநூலெனப் பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப் பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப் பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டு எஞ்சிநின்றனவாய் பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப் பொருளைச் சொல்லும் ஏனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலெனவும் அதன் சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவதாய் சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவுமாம் . எ - ம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மருடாகம முதலியவற்றானு மறிக.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அவ்வநூல்கள தியல்பு கூறுமுகத் தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கடு)

சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செனனமொன்றி லேசிவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கமுனி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.

(ப - ரை.)செனனம் ஒன்றிலே சிவன் தன் திருக் கடைக்கண் சேர்த்தி - சிவபிரான் தனது (காருண்ணியத்தால் ஆசிரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக்குச்)செனனமொன்றிலே திருக்கடைநோக்கஞ் சேர்த்தன் முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரி மடுத்து ஆனந்தம் பொழிந்து - ஞானசாகரத்தின் மூழ்குவித்துச் சிவானந்த மேலிடச்செய்தும்,—(செனனம் ஒன்றிலே) மலம் கழுவிச் சீவன் முத்தராக வைத்து—அவ் வொரு பிறப்பிற்றானே மும்மலவழுக்கை நீக்கிச் சீவன் முத்தராகச் செய்து,—ஆண்டவரும் பிறப்பை அறுத்து - அவ்விடத்தே மேல்வரும் பிறவியை ஒழித்தும்,—முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ் வைப்பன் என்று - முத்தி முடிபாகிய திருவடிமலர்க்கீழ் அடங்கி நிற்கச் செய்வன் என்றும் (கூறுதற்கு வழியாகலான்),—சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவும் - (இத்துணைப் பெருமைத்தாகிய)சித்தாந்தநெறி (வீடுபெற்றிற்கு நேர்வழியென) உபமந்நியர் அகத்தியர் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும்,—உலகரெல்லாம் மூர்க்க ராகிப் பித்தாந்தப் பெரும் பிதற்றுப் பிதற்றி - உலகத்தாரனைவரும் (அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம்) தூயி மாணங்கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பெரும் பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது என்ன பிராந்தி - அப்பாவத்தாற் பெருங் கொடுமகத்தின் வீழ்வர் ஈதென்ன மயக்கம் என்க.

(பொ - ரை.) இத்துணைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி வீடுபெற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன், அகத்தியன் முதலிய உயர்ந்தோ ரெல்லாம் வாயுசங்கிதை, சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்

தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் துரபிமானங்கொண்டு பிதற்று மவ்
வுலகத்தார் என்கடவர் எ - ம்.

ஒளத்திராதி யென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇ
யிற்று.

பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு ; பெரும் பித்தென்பதாம். (கசு)

இறைவனா வான்ஞான மெல்லா மெல்லா

முதன்மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையா னியம்பு
மறைகளா கமங்களினா னறிவெல்லாந் தோற்று
மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கு
முறைமையினா லின்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே
முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனால் வினையறுக்குஞ் செய்தி யாலே

சேருமனுக் கிரகமெலாங் காணுநாஞ் சிவற்கே.

(ப - ரை.) எல்லாஞானம் எல்லாமுதன்மை எல்லா அனுக்கிர
கம் சிவற்கே நாம் காணுதம் - முற்றுணர்வு முடிவிலாற்றல் பேரருளா
கிய மூன்றும் சிவபிரானுக்கே (யுளவென்பது) யார் தெளிந்தேம் (எங்
கன மெனின்),—இயம்பு மறைகள் ஆகமங்களினான் அறிவெல்லாம்
தோற்றும் - மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட வேதாகமங்களை அருளிச்
செய்த ஏதுவான் முற்றுணர்வு தெளியப்படும்,—மரபின்வழி வருவோர்க்
கும் வாராதோர்க்கும் முறைமையினால் இன்பத்தூன்பம் கொடுத்தாலே
முதன்மை யெல்லாம் அறிந்தும் - அவ்வேதாகமங்களினெறிச் செல்
வோர்க்கும் செல்லாதோர்க்கும் அம்முறையே சுகதுக்கம் அளித்தலாகிய
ஏதுவான் முடிவிலாற்றல் தெளியப்படும்,—முயங்கு இரண்டு போகத்
திறமதனால் வினை அறுக்கும் செய்தியாலே அனுக்கிரகமெல்லாம்
சேரும் - பொருந்திய இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சிக் கூறுபாட்டால் (அதற்குக்
காரணமாகிய) இருவினைகளை நீக்கும் ஏதுவாற் பேரருள் தெளியப்படும்,—
இயல்பு உடையான் இறைவன் ஆவான் - (ஆகலான் அங்கனம் இம்
மூன்று குணும்) இயல்பாகவுடைய அம் முதல்வன் (சென்னமொன்றிலே
திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத் தானந்தம் பொழிதற்கும் அச்
சென்னமொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சீவன் முத்தராக வைத்தாண்டு
வரும் பிறப்பையறுத்தற்கும் பாதமலர்கீழ் வைத்தற்கும்)வல்லவனாவான்
என்க.

(பொ - ரை.) முற்றுணர்வு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரா
னுக்கே யுள வென்பது மேற்கூறிய வாற்றாற் பெறப்பட்ட மறை

யாகம மியம்புதன் முதலிய மூன்றே துவானும் முறையே யறியக் கிடத்தலான், அங்ஙனம் இம் மூன்று குணம் இயல்பாகவுடைய அம்முதல்வன் சென்னமொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத் தானந்தம்பொழிதற்கும் அச்சென்னமொன்றிலே தானே மலங்கழுவிச் சீவன் முத்தராக வைத்தாண்டு வரும் பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும் வல்லவ னாவான் எ - ம்.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பல சன்னங்களிலு மாகாதவற்றையெல்லாம் ஒரு சன்னத்திலே தானே யங்ஙனமாகச் செய்யுமாறு யங்ஙன மென்பாரை நோக்கி யவ் வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இதற்குப் பிறரெல்லாம் ஒரியையின்றதன் மேலும் கூறியது கூற லென்னும் வழுப்பட வைத்துரைப்ப.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத்திறத் தடைதற் சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (௧௭)

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந்

தாதமார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரனை யடையு

நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக

நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதுஞ் செய்வர்

சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய

சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதூர் விதமா

மூன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி

முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர்.

(ப - ரை.) சங்கரனை அடையும் நன் மார்க்கம் - (அங்ஙனம் சைவத் திறத்தடைந்தார்) சிவபிரான் றிருவடியைச் சேர்தற்குரிய நன்மையாகிய நெறி,—தாதமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என் றும் நால் - தாச நெறியென்றும் நன்மையாகிய புத்திரநெறியென்றும் தோழ நெறியென்றும் நன்னெறியென்றும் நான்குவகைப் படுதலின்,— அவைதாம் நற்சரியை கிரியா யோகம் ஞானமென நவிற்றுவதும் செய் வர் - அவையே சிவசரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்று பெயர்வழங்கு வர்,—சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்று சதூர்விதமாம் - அந்நன்மையாகிய நெறிகட்குப் பயன்

(முறையே) சிவசாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய மென நான்கு வகைப்படும்,—மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர் - (அவற்றுள்) சிவ சரியை முதலியவற்றான் எய்தும் சிவ சாலோக முதலிய மூன்றினப் பதமுத்தி (யாகிய அபரமுத்தி) யெனக் கூறுவர்,—மூன் ஞானமார்க்கத் தால் எய்தும் முத்தி முடிவென்பர் - முதன்மையாகிய ஞானவழியான் எய்துஞ் சிவசாயுச்சியத்தைப் பரமுத்தியெனக் கூறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனஞ் சைவத்திறத் தடைந்தார் சிவனடியைச் சேர்தற்குரிய நெறி தாதமார்க்கமுதலிய நான்கு வகைப்படுதலின், அவையே சரியை முதலிய பெயரான் வழங்கப்படும். அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோக முதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமாம் எ - ம்.

சாலோக்கிய முதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்க ணன்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த் துரைக்கின்ற வாற்றா னறிக.

இதனானே சைவத்திறத்தடைந்தாராற் செலுத்தப்படுஞ் சரியை முதலிய நான்கும் முத்திநெறி யாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கஅ)

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற்

றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்

போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலே கண்ணி

புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்

தீதிறிடு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமுஞ்

செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ

தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியு

மியற்றுவுதிச் சரியைசெய்வோ ரீசனுல கிருப்பர்.

(ப - ரை.) தாதமார்க்கம் சாற்றில் - (அந்நான்கனுள்ளே) தாசநெறியைப் பேசமிடத்து,—சங்கரன்றன் கோயிற்றலம் அலகு இட்டு - சிவ பிரானுடைய திருக்கோயிலின் மாட்டுத் திருவலகிட்டு,—இலகு திருமெழுக்குஞ் சாத்தி - விளங்கும்படி திருமெழுக்கிட்டு,—தீது இவ் திருவிளக்கு இட்டு-குற்றமற்ற பிரகாசம் பொருந்திய திருவிளக்கிட்டு,—திருநந்தவனமும் செய்து - அழகிய நந்தனவனங்கள் வைத்து,—போதுகளும் கொய்து-திருப்பள்ளித் தாமங்கள் எடுத்து,—பூந்தார் மாலே கண்ணி புனிதற்குப் பல சமைத்து-பொலிவாகிய மலரான் இயன்ற மாலே (இண்டை

முதலிய) கண்ணிகள் சிவபிரான் நிருமேனியிற் பொலிவுறும் வண்ணம் பலவாக அமைத்து, —புகழ்ந்து பாடி - முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலாகிய சீர்த்நியினை வாயார வாழ்த்தி, —திருவேடங் கண்டால் அடியேன் செய்வது யாது பணியீர் என்று பணிந்து அவர்தம் பணியும் இயற்றுவது - சிவனடியார் திருவேடத்தைக் கண்ணுற்றவனவில் அடியேனும் செய்யத்தக்க குற்றேவல் யாது அதனை யருளவேண்டுமென்று வணங்கி அவர் அருளிச்செய்யும் பணிவிடையுஞ் செய்வதாம், —இச்சரியை செய்வோர் - (புறத்தொழின் மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதலாகிய) இச்சரியையினை அனுட்டித்தோர், —ஈசன் உலகு இருப்பர் - சிவசாலோகமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ -ரை.) புறத்தொழின் மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியை யெனப்படும்
எ - ம். (௧௬)

புத்திரமார்க் கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது

புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து

சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மாணஞ்

சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த

பத்தியினு லருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்

பரிவினெடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி

நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று வோர்க்

ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினைபுங் காலே.

(ப - ரை.) புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திரநெறியைச் சொல்லுமிடத்து, —புதிய விரைப் போது புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதல்கொண்டு - புதிதாகிய வாசனையுடைய மலர்கள் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலிய (பூசோபகரணங்களெல்லாந் தேடி அமைத்துக்) கொண்டு, —ஈந்து சுத்தி செய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமானும் சோதியையும் பாவித்து ஆவாகித்து - பஞ்சசுத்திகள் பண்ணி (ச் சிவாசனமூர்த்தி மூலங்களாலே முறையே) ஆசனமிட்டு மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து மூர்த்திமானாகிய பாஞ்சோதியைப் பாவனைசெய்து ஆவாகித்து, —சுத்த பத்தியினால் அருச்சித்து - நிருமலமாகிய மெய்யன்பினால் அருச்சனை செய்து, —பரிவினெடும் பரவிப் போற்றி - விருப்பத்தோடு துதித்து வழிபாடியற்றி, —நித்தலும் எரியில் வரு காரியமும் பண்ணி - நித்தியாக் கினி காரியமுஞ் செய்து (முடிப்பதாம்), —நினைபுங் காலே இக்கிரியை

யினை இயற்றுவோர்கள் - நினையுமிடத்துப் புறத்தொழில் அகத்தொழி
லென்னும் இரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கி வழிபடுத
லாகிய) இக்கிரியையினை அனுட்டித்தோர்,—நின்மலன் நன் அருகு இருப்
பர் - சிவசாமீபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ - ஸா.) புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இரண்
டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு
கிரியை யெனப்படும் எ - ம். (௨௦)

சுகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்க
ளகமார்க்க மறிந்தவற்றி னாரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க வமுதுடல முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாக வினைக
ளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று
முமுத்தலுமுந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்.

(ப - ஸா.) சுகமார்க்கம் உழுத்தல் - தோழநெறிப் பயிற்சியாவது,—
இரண்டும் தடுத்து - (உச்சவாசம் நிச்சவாசம் இரண்டையும் அடக்கி,—
வளி சலிப்பு அற்று - (சுழுமுனாமார்க்கத்திலே) பிராணவாயுவைச் சலன
மற நிறுத்தி,—புலன் ஒடுக்கி - விடயங்களின் வழி (மனத்தைச் செல்ல
வொட்டாது) மீட்டு,—முச்சதுரமுதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறி
ந்து - முக்கோணம் சதுரமுதலிய (வடிவின்வாகிய மூலாதாரம் - சுவாதிட்
டானமாதிய) ஆராதாரங்களின் அந்தர்மாதிருகாக்கிரித்தை உணர்
ந்து,—அவற்றின் அரும்பொருள் உணர்ந்து - அவ்வாதாரங்களின் அரிய
அதிதேவதைகளைத் தியானித்து (அவ்வாறு தாரங்களினும் அசபாசத்தி
சிவான்மிகையாய் நிற்கு முறைமையைநோக்கி),—அங்கு அணைந்துபோய்
மேல் ஏறி - மூலாதாரந்தொடங்கி (விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளை)ப்
பொருந்தி மேலாகிய (பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன்) சென்றடை
ந்து,—அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது - (அப்பிரமரந்திரத்
தின் கண்ணதாகிய தாமரை முகையை) அலர்வித்து (அதன் கேசராக்கிரத்
துள்ள) சந்திரமண்டலத்தை (மூலாக்கினியினால் இளகப்பண்ணி)
அவ்வழித்தாக ஒழுகும் அமிர்தத்தை,—உடலம் முட்டத் தேக்கி - தேக
முழுவதும் நிரப்பி,—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக - பூரணப்
பிரகாசத்தைத் தியானித்தன் முதலிய(வாம்),—வினைகள் உக மார்க்க

அட்டாங்கயோகம் முற்றும் உழந்தவர் - வினைகள் கெடுதற்குரிய வழியாகிய (இயமரியமமுதலிய) இவ்வட்டாங்க யோகமென்னும் (அகத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதல்) முற்றும் அனுட்டித்தோர்,—சிவன் நன் உருவத்தைப் பெறுவர் - சிவசாரூபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) அகத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோக மெனப்படும் எ - ம்.

சகமார்க்கமுழத்தலென வினைமுடிக்க.

இவ்வியோக முழந்தவரென எடுத்துக்கொண்டுரைக்க. (உக)

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத,

சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து

பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம்

பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு

நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான

ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்

பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்

பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் காணே.

(ப - ரை.) சன்மார்க்கம் - நன்னெறியாவது,—சகலகலை புராணம் வேதம் சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம் பலவும் உணர்ந்து - எல்லாக் கலை ஞானங்களும் புராணங்களும் வேதசிவாகமங்களினுள்ள கருமகாண்டங்களும் (ஏனை) தூல்களும் (மற்றச்) சமயசாத்திரங்கள் பலவும் ஆராய்ந்து,—பல் மார்க்கப் பொருள் பலவும் கீழாக (க் கழித்து) - பலவழிப்படுகின்ற பொருள் முழுவதும் கீழெனக்கண்டு கழித்து,—மேலாம் பதி பசுபாசம் தெரித்து - மேலாய பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளையும் (தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்து) உணர்ந்தி,—பரசிவனைக் காட்டும் நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - (அம்முன்றனுட்) பதிப்பொருள் (ஏனைப் பாச பசுக்களுக்கு மேலாதல்) இனிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை (ஒதல்கேட்டல்களுடன்) சிந்தித்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி - (புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம் மூன்று

திருமேனிக்கு மேலாய்) ஞாதிருஞான ஞேயமாகிய பகுப்பின்றி அத்துவிதமாய் இயைந்த (அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற) சிவபிரான்மாட்சிச் செய்யும் வழிபாடாகும்,—ஞானப் பெருமையுடையோர் - (இம்)மகிமைபெருந்திய ஞானத்தினை அதுட்டித்தோர்,—சிவனைப் பெறுவர் காணே - சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ - ரை) புறத்தொழில் அகத்தொழி விரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படும் எ - ம்.

அவ்வழிபா டிவையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ் சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும்.

கீழுள்ளவற்றைக் கீழுனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படாவென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்று பொருளையுந் தடத்தலக் கணத்தின் வைத்து வகுத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாத லினிது விளங்கச் சொருபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின் மேற்று. தெரித்துக்காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி இங்ஙனமிரு பகுதிப்பட நிகழுமென்பதாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல் கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் வினைத்தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமாயியைதல்.

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப் பிறவால்.

சன்மார்க்கமாவ துணர்ந்து கழித்து நாடி யுடனும் பெற்றி யென வினைமுடிபு செய்க.

மேல் இச்சரியை இக்கிரியை யென்றற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞான்ப் பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியை முதலிய நான்கிற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨௨)

ஞானநூ றனையோத லோது வித்த
 னற்பொருளைக் கேட்பித்த றுன்கேட்ட னன்ற
 வினமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்த லீந்து
 மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின்ஞான பூசை
 யுனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான
 மொன்றுக்கொன் றுயருமவை யூட்டுவது போக
 மானவையான் மேலான ஞானத்தா லரனை
 யருச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோ ரெல்லாம்.

(ப - ரை.) ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் - (சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே) ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய (கன்மமுதல் ஞானமீருகிய வேள்வி ஐந்தனுள்),—ஊனம் இலாக் கன்மங்கள் தபம் செபங்கள் தியானம் இவை போகம் ஊட்டுவது ஆனவையான் - குறைவில்லாத கன்ம வேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி யென்னு முன்னைய நான்கும் போகத்தை ஊட்டுவனவாகலின்,—ஞானநூல்தனை ஒதல் - (நூலின்கண் அதிகார முடையராயினார்) ஞானநூலைத் தாமோதுதலும்,—ஒது வித்தல் - (அந்நூலைப்) பிறர்க் கோதுவித்தலும்,—நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் - நன்மையாகிய அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிதுட்பத்தால் உணர்ந்து பிறர்க்குரைத்தலும்,—நன்றாத் தான் கேட்டல் - (ஆசிரியனை வழிபட்டு அந்நூற்பொருளைத்) தாஞ் செவ்விதாகக் கேட்டலும்,—ஈனம் இலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞானபூசை - குறைவில்லாத அப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய ஐவகைப்பட்ட அழகிய ஞானவேள்வி யொன்றுமே,—இறைவன் அடி அடைவிக்கும் - வீடு பேற்றைத் தருவதாம் (ஆதலால்),—வீடு எய்த அறிந்தோர் எல்லாம் - அவ்வீடுபேற்றை அடைய உணர்ந்தோர் எல்லாரும்,—மேலான ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர் - (அஃவனம் ஐவகையான்) மேம்பட்ட ஞானவேள்வியினாலே சிவவிசானை நோக்கி வேட்கற்பாலர் என்க.

(பொ - ரை.) சிவதரு மோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய கன்மவேள்வி தவவேள்வி செயவேள்வி

தியானவேள்வி ஞானவேள்வியென்னும் ஐந்தனுள், முன்னைய நான்கும் போகத்தை யூட்டுவனவாக, ஓதன்முதல் ஐவகைப்பட்ட ஞானவேள்வி யொன்றுமே வீடுபெற்றதைத் தருவதாகலான் அஃது உணர்ந்தோரால் அங்ஙனம் ஐவகை ஞானவேள்வியே வேட்கற் பாற்று ஏ - ம்.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலானாகற் பாலனவாய ஏனை யைந்துமே ஈண்டு வேள்வியென் றெடுத்துக்கொள்ளப் பட்டன.

நற்பொருளைத் தான்கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப் பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழி பட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவுமோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்க ணதிகாரமுடையராயினார் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர் ந்து தம்மாலோதுவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலை யென்பது பெற்றும்.

கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூற்கலப்பானு மென்பவாகலிற் சிந்தித்தற் பயத்ததாய் அதனு ளடங்குதலின், வேறுவைத் தெண்ணவேண்டாவாயிற்று. அற்றுகலி னன்றே வருஞ் செய்யுளீற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்த நூஉமென்க. (உ௩)

கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளித னிட்டை

கிளத்தலென விரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம்.

வீட்டையடைந் திடுவர் நிட்டை மேவி னோர்கண்

மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்

கீட்டியபுண் ணியநாத ராகி யின்ப

மினிதுநுகர்ந் தரனருளா லிந்தப் பார்மே

ஐட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவான்

ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதன் றுளே.

(ப - ரை.) கிளக்கில் ஞானம் - மேற்கூறிய (ஞானவேள்வி ஐந்த னுள் முன்னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உண்மைஞானம் நிகழாமையின்) உண்மைஞான மெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித் தல் தெளிதல் நிட்டைகிளத்தலென ஈிரிரண்டேயாம் - (ஏனை)க் கேட் டல் சிந்தித்தல்களும் (சிந்தித்தலைப் பின்னர்த்) தெளிதலும் (தெளிந்த

வாறே அதன்பின்) நிட்டைகூடுதலுமென்னும் நான்கேயாம்,—நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை அடைந்திடுவர் (இம்முறையேவந்து) நிட்டை பொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர்,—மேவாது தப்பினவர் - (இந் நான்கினுள்) மேவுதலின்றி (த்தீக்கையில் அத்துவசத்தி பண்ணப்பட்டு ஒதல் ஒதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று) தப்பினவர்க்குமேலாய பதங்கட்கு ஈட்டிய புண்ணியநாதராகி இன்பம் இனிது நுகர்ந்து - மேலாய பதமுத்திகட் கீட்டப்பட்ட புண்ணியத்தலைவராய் (ஆண்டுவைகி) இன்பத்தினை நன்குபெற அனுபவித்து,—அரன் அருளால் இந்தப் பார் மேல் நாட்டிய நற்குலத்தினில் வந்து அவதரித்து - முதல்வனானையான் (அவைகளினின்றும்நீங்கி) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே உயர்ந்த நற்குலத்திற் றேன்றிய துணையானே,—குருவான் ஞான நிட்டை அடைந்து நாதன் தான் அடைவர் - ஆசிரியன்(மாட்டுக் கேட்டல் முதலிய நெறி) யால் ஞான நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறெய்துவர் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைந்தனுள் மூன் னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கு முண்மைஞானம் நிகழா மையின், உண்மைஞானமெனப்படுவன ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித் தல்களுஞ் சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த் தெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யதன்பின் நிட்டைகூடுதலுமென்னு நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர். இந் நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையில் அத்துவசத்தி பண்ணப் பட்டு ஒதலோதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று தப்பி னவர், பதமுத்திகளின் வைகி நீங்கிய துணையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டல் முதலிய நெறியான் நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபே ரெய்துவர் எ - ம்.

ஒதன் முதலிய மூன்றினின்றூர்க்குங் கேட்டன் முதலிய ஆசிரியனை யின்றியமையாவென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப் பார்மே னாட் டிய நற்குலத்தினில் வந்து அவதரித்தென்ற துணையேயாகவின் அதுவே நியதமன்றெனக் கொள்க. சரியை முதலியவற்றி னின்றாரும் அங்கு 'நாதனே முன்னிற்றி னனனுகுவாரந் றானே' யென வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்.

இனி மேவாது தப்பினவ ரென்பதற்குக் கேட்டன் முதலிய மூன்றி னின்ற தப்பினவரென் றுரைப்பாருமுளர்; கேட்ட பின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் நூல்வேண்டாமையானும், தெளிந்த

௨௦௮ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [குத். அ.]

வழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலிய வற்றினின்றார் சுத்த தத்துவ புணங்களின் அபர முத்தராக வையிய னாதே பாமுத்தியைத் தலைப்படுவதன் றி மீளுதலின்மையானும், அவர் களைச் சரியை முதலியவற்றி னின்றாரோ டொப்பவைத்து அங்ஙன முணர்த்தல் சிறி துமேலாமையானும், மேலேச்செய்யுளோ டிண்புபடாமை யானும், அவருரைப்பன வெல்லாம் போலியென் றெழிக.

இவையிரண்டு செய்யுளும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப் பகுதித்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச் சிறப்பாமாறும் அவற்றிற் றரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு. (உச.)

தானமியா கந்திர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள்

சாந்திவிர தங்கண்ம யோகங்கள் சரித்தோ

ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ

ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோ

ருனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா

மொடுங்கும்போ தான்முனிவா தொழியினுற்ப வித்து

ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை யங்கு

நாதனே முன்னிற்கி னனுதவார்நற் றுளே.

(ப - ரை.) தானம் - தானங்கள் கொடுத்தலும்,—யாகம் - வேள்வி கள் வேட்டலும்,—தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஆடலும்,—ஆச்சிர மம்-தத்த நிலைகளிற் றவரு துநின்றலும்,—தவங்கள்-தபசுகள் புரிதலும்,— சாந்தி - பிராயச்சித்தங்கள் பண்ணலும்,—விரதம் - விரதங்கள் காத்த லும்,—கண்மயோகங்கள் சரித்தோர் - கர்மயோகங்கள் இயற்றலுமாகிய இவைகளை அதுட்டித்தோர்,—ஈனம் இலாச் சுவர்க்கம் பெற்று இமைப்பு அளவில் மீள்வர் - (இன்ப) மிக்குடைய துறக்கவுலகத்தினைப் பொருந் தி(ப் போகங்களை துகர்ந்து) விரைந்து மீளுவராகலின் (மேலேமேலே போய் மீளுதற்கேதுவாகிய அப்பசுபுண்ணியம் போலன்றி),—ஈசன் சரியை கிரியா யோகினின் னின்றோர் - முதல்வன் (விதித்த மேம்பட்ட) சரியை கிரியா யோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களை (விதிவழி) அனுட்டித் தோரும்,—ஈனம் இலா முத்திபதம் பெற்று - (உண்மைஞான மேவாது தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய) நிருமலமாகிய பதமுத்தி களை (மேலேமேலும்) வைக,—உலகமெல்லாம் ஒடுங்கும்போது அரன் றுன் நிலாது ஒழியின் - பிரபஞ்ச முழுதுஞ் சங்கராப்படுமொழுது முத்திபதம் முன்னின்றருளாஞ்சில்,—உற்பலித்து ஞானநெறி அடைந்தே

சிவஞான அடைவர் - மீட்டுஞ் சன்னத்தை யுற்று (முடிவின் கண் எவ்வாற்றும்
நும் குருவருளான்) ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்,—
அங்கு நாதன்— முன்னிற்கின் நற்றாளே நணுகுவர்—(அங்ஙனஞ் சாலோக
முதலிய பதமுத்தி பெற்றோரும்) ஆண்டு முதல்வன் அருள்பெற்றிற்
நிருவடிபிற் கலப்பர் என்க.

(பொ - ரை.) மேலேமேலே போயும் மீளுவற்கேதுவாகிய
பசுபுண்ணியம்போலன்றி, மேம்பட்ட சரியை முதலிய சிவபுண்
ணியங்களை விதிவழி யனுட்டித்தோரும் மேவாது தப்பினவரோ
டொப்பத் தத்தமக்குரிய பத முத்திகளி னெடுங்காலம் வைகி
முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் ஞான நெறியைத் தலைப்பட்டே
வீடெய்துவர் எ - ம்.

இச்செய்யுள் சரியை முதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோக
முதலிய பதமுத்தி மாத்திரையே போலுமென்னு மாசங்கையை நீக்கிய
தூஉமாயிற்று. (உரு)

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றுனந்
திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து
பணமாயக் கடலினமுந் தாவகை யெடுத்துப் **த**
பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்
சரியைகிரி யாயோகந் தன்னிலுஞ்சா ராமே
நவமாகுந் தத்துவஞா னத்தை நல்கி
நாதன்டிக்க மலங்க ணனுருவிக்குந் தானே.

(ப - ரை.) சிவஞானச் செயலுடையோர் கையின் தானம் திலம்
அளவே செய்திடினும் - (விதிவழியின்றிப் பத்திவழியின்றோர் சிவ
ஞானிகள் கையின்கண்ணே தானஞ்செய்தளித்த பொருள் சிறிதேயாயி
னும்,—நிலம் மலை போல் திகழ்ந்து - நிலமும் மலையும்போல மிக்கோங்
குதலான் (அத்தானம் அப்பத்தருக்கு),—பரபோகம் துய்ப்பித்து - மேலா
கிய (சிவசாலோகாதி பதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டுளவாகிய)
இன்பங்களை அனுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக்கடலின் அமுந்தாதவகை
எடுத்து-சனன மாண வஞ்சக்கடலின்கண் அமிழ்தாவண்ணம் எடுத்து,—
பாசத்தை அறுக்க - பாசத்தினை நீக்க,—தவம் ஆரும் பிறப்பு ஒன்றின்
சாரப்பண்ணி - 'தனஞ் செய்தற்குரிய (உயர்ந்த குலத்திற்) ஒரு பிறவியை

அடையச்செய்து,—சரியை கிரியாயோகந்தன்னினும் சாராமே-சரியை கிரியா யோகங்கள் (ஏனோர்க்குப் போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையு மின்றி) எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச் செய்து,—நவம் ஆகும் தத் துவ ஞானத்தை நல்கியே நாதன் அடிக்கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தான் - (முடிவின்கண்ணே) புதுமையாகிய உண்மை ஞானநெறியைத் தலைப் படுத்தியே முதல்வனது செங்கமல மலர்போலுந் திருவடியாகிய வீட் டினை எய்துவிக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்று பத முத்தியைப் பெற்றோர் முடிவின்கண் ஞான நெறியைத் தலைப் பட்டு வீடெய்துவர் எ - ம்.

பத்திநெறியினின்றோர்க்குப் பக்குவ மிகுதிப்பாட்டாற் சரியை கிரியா யோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவன்றி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியை கிரியா யோகத் தன்னினுஞ் சாராமே யென்றாராகலின், சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வரென மேற்கூறிய சோபான முறையோடு முரணமை யறிக.

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானி கட்டிக் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்து முகத்தானே, எந்நெறியி னின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது.

(உச)

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண

நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு

முனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா

லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா

ணனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ

லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு

மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான

மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.

(ப - ரை.) ஞானத்தாலே வீடென்று - (மேற்கூறியவாற்றால் ஏனைய வெல்லாம் ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும்) ஞானம் ஒன்றே வீடுபேற

நிற்குச் சிறந்த காரணமென்று, — நான்மறைகள் புராணம் நல்ல ஆகமம் சொல்ல - நான்கு வேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுமாகிய பிரமாண நூல்களெல்லாம் துணிந்து கூறுவதாகவும், — அல்லவாமென்னும் ஊனத்தார் என்கடவர் - அவற்றோடு பிணங்கி (வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே அமையும் ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்களே அமையும் பத்திரெறிமாத்திரையே அமையுமென்று இவ்வாறு) பிதற்றும் பேதை நீரார் (ஒருவாற்றாணுந்) தெருட்டற்பாலர் அல்லரெனவும், — அஞ்ஞானத்தால் பந்தம் உறுவது தான் - ஞானமல்லாதன வெல்லாம் அஞ்ஞானமாகலின்) அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலே (அன்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்), — அது அலர்கதிர்முன் இருள்போல் உயர் மெய்ஞ்ஞானந்தான் ஆனத்தால் போவது - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லாம் விரிந்த ஒளிமுன் இருள்போல மேம்பட்ட உண்மைஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும், — அஞ்ஞானம்விடப் பந்தம் அறும் முத்தி ஆகும் - அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகள் ஒழியவே (அவற்றானாகிய) பந்தம் நீங்கும் (அதுநீங்கவே) முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் (ஞானம் ஒன்றே முத்திக்குச் சிறந்த காரண மெனவும்), — ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம் - (ஞானத்துள்ளும்) தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்க ளாகலான் (அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்கமாட்டாமையின்), — இறைவன் அடிஞானமே ஞானமென்பர் - (அவற்றின்வேறாய்) முதல்வன் நிருவடி ஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் (அந்நூல்களின் உண்மையுணர்ந்தோர்) என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவதென்பது வேத முதலிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாம் துணிபாகவும், அவற்றோடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே யமையும் ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்களே யமையும் பத்திரெறி மாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும் பேதை நீரார் ஒருவாற்றாணுந் தெருட்டற்பாலர் அல்லரெனவும், ஞானமல்லாதன வெல்லாம் அஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன் இருள்போல ஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும் அவையொழியவே அவற்

நுனய பந்த நீங்கும்; அது நீங்கவே, முத்திரிலை கைகூடுமொகலான்
ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரணமெனவும், ஞானத்துள்
ளும் தார்க்கிகர், சாங்கியர், மாயாவதிமுதலியோர் கூடும் ஞானங்க
ளெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான் அநையும் பந்த
முறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்கமாட்டாமையின் அவற்
றின் வேறாய திருவடிஞான மொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞான
மாவதெனவுங் கூறுவர் அந்நூல்களின் உண்மையுணர்ந்தோர்
எ - ம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும் அகை.

ஆனத்தால் ஆனவதனென்க. ஆனவென்பதனு ளகரமும் அதனு
லென்பதனுள் அன்சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றெுக்கன.
* 'பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்' என்றாற்போல. ஆதல் உண்டாதல்.

இதனானே பிறவெல்லாம் வீடுபெற்றிற்குச் சிறந்த காரணமல்ல
வாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகை
யாற்கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார். (உஎ)

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய

சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோ

லாரியனா மாசான்வந் தருளாற் றேன்ற

வடிஞான மான்மாவிற் றேன்றுந் தோன்றத்

தூரியனாஞ் சிவன்றேன்றுந் தானுந் தோன்றுந்

தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்று

நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு

நின்றநிலை யெல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும்.

(ப - ரை.) தோன்றியிடச் செய்ய சுடர்-(தனது கிரணத்தோடு)
தோன்றுஞ் செம்மையாய ஞாயிற்றின் (சந்திதி மாத்திரையானே),—
சூரியகாந்தக் கல்லின் இடத்தே சோதி (நிகழ்ந்து) தோன்றுமாபோல் -

சூரியகாந்தக் கல்லின் கண்ணே நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறு போல,—அருளான் வந்துதோன்ற ஆரியனும் ஆசான் - கேட்பித்தலோடும் வந்து தோன்றும் மேம்பட்ட ஞானசிரியன் (சந்திதிமாத்திரையானே),—ஆன்மாவின் அடிஞானம் (நிகழ்ந்து) தோன்றும் - மாணக்கன் மாட்டு (மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம் என்றவற்றுள்) முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும்,—தோன்றத் தூரியனும் சிவன் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - (அது) தோன்றவே முதல்வருகிய பதியும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும்,—(தன்னுள்ளே) தானும் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பதியினுள்ளே பசுவும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—தன்னுள்ளே தொல் உலகமெல்லாம் முன்னிகழ்ந்து தோன்றும் - அப்பசுவினுள்ளே பழைய பிரபஞ்ச வடிவாகிய பாசமும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும்,—நேரியனும் உயிர்க்கு உயிராய் (நின்றநிலை) - (இறைவன் அணுவோரண்டமாம்படி) நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராய் நின்ற நிலையும்,—பரியனுமாய் எங்கும் நின்ற நிலையெல்லாம் முன்னிகழ்ந்து தோன்றும் - (அண்டமோரணுவாம்படி) பரியனுமாகலால் யாண்டும் நின்ற பூரண நிலையுமாகிய வெல்லாம் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும் என்க.

(பொ - ரை.) தனது கிரணத்தோடுந் தோன்றும் ஞாயிற்றின் சந்திதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கல்லின்கண் நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோலக் கேட்பித்தலோடுந் தோன்று மாசிரியன் சந்திதிமாத்திரையானே மாணக்கன்மாட்டு, மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானமென் றவற்றுள் முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும்; அது தோன்றவே பதி முதலிய முப்பொருளும் அவை யொன்றினொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றும் எ - ம்.

அருளானென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது; * 'தூங்குகையாளுங்குரடைய' என்றற்போல. ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலை யுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் தூற்பொருளரைக்கும்வழி ஆசிரியன் ஞானமே மாணக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்று வது போலுமென்னு மாசங்கையறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத் தோன்று மென்றார், உவமை கூறியதுமது. சடத்துக்கன் றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகம நூற்றுணிபென்க.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல், ௧௩.

அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும் அண்ட
மோரணுவாம்படி பரியனுமாகலால் எங்குநின்றலும் பெறப்படுமென்பார்,
'நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்குநின்றநிலை' யென்றார்.

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக; முன்னிகழ்ந் தோற்ற
மாவது சலிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத்தோற்றம்.

இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்ட
டன. (உஅ)

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்தி நிபாத

மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்

புக்கதுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து னோர்கள்

பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்

தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்

றபநியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனே

டொக்கவுறைந் திவரவனை யவனிவரை விடாதே

யுடந்தையாய்ச் சிவன்றோற்ற மொன்றுமே காண்பர்.

(ப - ரை.) மிக்கது ஒரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதம் மேவுத
லும்பக்குவமுதிர்ச்சியான் நாலாஞ்சத்திநிபாத மேவிய விடத்தே
(அவர்க்கு),—ஞானம் 'விளைந்து - அக்கேட்டலறிவு (மந்தமாதலின்றி)
முதிர்ந்து (முறுகவிளையும்),—ஒர் குருவின் அருளால் புக்கு - (அப்பொ
ழுது) தம்மாசிரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணக்கராய்த் தம்மின்
மூத்தாரான் ஒருவராதல் சிந்திப்பிக்க (ப்பெறும் அந்தூற்பொருளின் கண்
னே கருத்தொருங்கி) துழைந்து,—அதுட்டித்தே நிட்டை புரிந்துளோர்
கள் - (முன்னொடுபின் மலைவற ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்றாற்) சிந்
தித்து நிட்டை (கூடுதற்கண்) வேட்கை மிக்குடையராகப்பெற்றார்,—பூத
லத்தின் தக்க பிரியாப்பிரியம் இன்றி - இவ்வுலகின் கண்ணே தக்க
விருப்பு வெறுப்பின்றி (ச் சிந்தித்தற்கருமமே மேற்கொண்டு),—ஒட்டில்
தபநியத்தில் சமபுத்தி பண்ணி - ஒடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவ
தாய் (மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றி),—புகழ் சீவன் முத்தராகி -
புகழ்த்தக்க சீவன் முத்தரோடொத்து,—அவன் இவரை இவர் அவனை
விடாதே உடந்தையாய்ச் சங்கரனோடு ஒக்க உறைந்து - பேரறிவாகிய சிவ
முஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் (ஞாயிற்றினொளியும் கண்ணொளியும் போல்)
அத்துவிதமாய் (த் தாஞ்) சிவத்தோடுகூட நின்றலான்,—சிவன் தோற்றம்
ஒன்றுமே காண்பர் - (ஆண்டுத்தாமுளராதல் அறியப்பெறுது) சிவத்

தோற்ற மொன்றுமே காணப்பெற்று (நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்னும் இரண்டற்கும் இடைநிலத்தே) நிற்பர் என்க.

(பொ - ரை.) பக்குவ முதிர்ச்சியால் நாலாஞ்சத்திநிபாத மேவப் பெற்றார்க்கு அக்கேட்டல் அறிவு மந்தமாதவின்றி முதிர்ந்து முறுக விளையும்; அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருள் ஒருவராதல் சிந்திப்பிக்கப்பெறும் அந்நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கி நுழைந்து முன்னொடுபின் மலைவற ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்றாற் சிந்தித்து நிட்டைகூடுதற்கண் வேட்கை மிக் குடையராகப் பெற்றார், சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றிச் சீவன்முத்தரோடொத்துப் பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றினொளியுங் கண்ணொளியும்போலத் துவிதமாய் நின்றலான், ஆண்டுத் தாமுளராத லறியப்பெறுது சிவத்தோற்ற மொன்றே காணப்பெற்றுநிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னுமிரண்டிற்கும் இடைநிலத்தே நிற்பர் எ - ம்.

மிக்கதொருபக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாத மேவுதலு ஞானம் விளைந்தெனவே, அஃதங்நன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முறுகுதலின்றியஃகி நிகழு மென்பதாயிற்று.

விளைந்தவழியென்பது விளைந்தெனத் திரிந்தது.

ஓர்குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினார், ஒருசாலை மாணக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு.

புரிதல் விரும்புதல்.

சீவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள் குறித்து நின்றது; * ‘ஆன்வாரிலி மாடாவேனோ’ என்றற்போல. உடந்தையாயுறைந்து காண்பரென்றது, மழைபெய்து குளநிறைந்த தென்றற் போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. | ‘அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடன தென்’ என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இதனானே சிந்தித்தலாமாறும் அதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன.

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
 யறிவுதனை யருளிநா னறியாதே யறிந்து
 குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடும்
 கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயிற்
 பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப்
 பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி
 நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல வாகி
 நின்றென் றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே.

(ப - ரை.) அருளிநான் அறியாமை அறிவு அகற்றி - ஆசிரியன்
 திருவருளால் அறியாமையும் அறிதலுமாகிய இருவகைப் பாசங்களு
 நீங்கி,—அறிவினுள்ளே அறிவுதனை அறியாதே அறிந்து - தம்மறிவின்
 கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறைமையிற் கேட்டு,—குறியாதே
 குறித்து - சிந்திக்கு முறைமையிற் சிந்தித்து,—குழைந்து அந்தக்கரணங்க
 ளோடும் கூடாதே வாடாதே இருப்பையாயின் - (பின்பு) அன்புசெய்து
 அந்தக்கரணங்களிற் சேராது அடங்கிநிற்கப்பெறுவாரானால் (தமக்கு),—
 பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றி - பிரிதலில்லாத முதல்வன்
 இயல்பு (கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப்) பேதமாய்த்
 தோன்றி,—பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி - (சிந்தித்தற்
 காலத்து) உலகபேதம் அனைத்தினுங் (கலப்புப்பற்றி) அபேதமாய்த்
 தோன்றி,—இவையெல்லாம் அல்லவாகி - (தெளிந்தபின்) இவ்
 விரண்டு மன்றி,—நெறியாலே என்றும் நின்றே நிராதாரனாய்த் தோன்
 றிடுவன் - (நேரியனும் பரியனு மாயதோர்) முறைமை பற்றி எஞ்ஞான்
 றும் (எவற்றினும் ஒற்றித்து) நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் (வேறு)
 தோன்றும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆசிரியன் திருவருளா லிருவகைப்பாசங்
 களும் நீங்கிக் கேட்கு முறைமையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறைமை
 யிற் சிந்தித்துப் பின்பு அன்புசெய் தடங்கிநிற்கப் பெறுவார்க்கு,
 முதல்வனியல்பு கேட்டற் காலத்துப் பொருட்டன்மை பற்றிப்
 பேதமாய்த் தோன்றிச் சிந்தித்தற்காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேத
 மாய்த் தோன்றித் தெளிந்தபின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும்
 பரியனுமாயதோர் முறைமை பற்றி எவற்றினு மொற்றித்து
 நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும் எ - ம்.

நின்று நிராதாராயத் தோன்றிவெனைக் கூட்டுக.

தெளிதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற்பொருட்டு மேற் கூறிப்போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன்கூறினார்.

கூடாதே வாடாதேயென ஈண்டுக் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களி னொரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று. அற்றுகலின்னறே ஆண்டிவ்வாறினிது விளங்கப்பெறுதாயிற்றென்பது.

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார்.

இதனானே தெளிதலாமாறும் அதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (௩௦)

புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்கும்

புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத் தினாலே

நண்ணியஞா னத்தினு லிரண்டினையு மறுத்து

ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணு னாகி

யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்றா

னெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்

கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்து காயங்

கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன்.

(ப - ரா.) கீழ்நூக்கும் பாவம் மேல் நோக்குவிக்கும் புண்ணியம் - (வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து ஏகதேசப்பட்டுக்) கீழேசென்று துன்பத்தை துகர்த்தருக் காரணமாகிய பாவமும் மேலேசென்று இன்பத்தை துகர்த்தருக் காரணமாகிய புண்ணியமும் (தளையேயாக வின்),—இரண்டினையும் - (அவ்வினைத்தளை) இரண்டினையும்,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணிய ஞானத்தினால் அறுத்து - சிவபிரானே அருச்சித்தலென்னும் ஞானநூல் ஒதன்முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர் (வெணப்படும் அரத்) தான் அறுத்து,—ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணுனாகி - (காரணமின்மையிற் காரியமாகிய) பூமி நாக சொர்க்கங்களிற் செல்லுத(லாகிய ஏகதேசச் செலவும்) இன்றையொழிந்தாராகி,—இவன்றான் கண்ணுதறன் நிறைவதனில் கலந்து - (அஃதொழியவே) அவர் (காரணங்களின் வயத்த ராதலின்றி மேல் அங்ஙனந் தோன்றிய) இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறு எங்கு எழில் என் எமக்கென்று குறைவு இன்றி - ஞாயிறு எவ்விடத்தெழினும் அதனாலே தமக்காவதோர் பயனின்மை

தெரிந்தவராய் (ஒருவாற்றாணுங்) குறைவின்மையை அடைந்து,—எண்ணும் இகலோகத்தே முத்தி பெறும் - (இவ்விதமாகக்) கருதும் இம்மையே சீவன் முத்தராகி,—காயம் கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருது அரன்போல் நிற்பன் - (மாசு நீங்கியவழி ஆடையினது வெண்மை ஆடை முழுதும் விளங்கினாற்போல இங்குளி வாங்குங் கலம்போலுழல்வதாகிய) இவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறும் (பரமுத்தி) நிலையிற் (மமது வியாபக) மெங்கணும் (அறிவு விளங்கப்பெற்றுக்) கருதுகின்ற முதல்வனோடொத்து நிற்பார் என்க.

(பொ - ரை.) வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து கீழுமேலும் ஏகதேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ் சென்றவ்வப் பயன் துகரச்செய்யு மிருவினைத்தனையேயாகலின், அத்தனையிரண்டனையும் ஞானநூல் ஓதன்முதற் சிந்தித்தலீடுகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர் வெனப்படும் அரத்தான் அறுக்கப் பெற்றார்க்கு, காரணமின்மையிற் காரியமாகிய ஏகதேசச்செலவு மின்று யொழியும் ; அஃதொழியவே, அவர்காரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய இறைவனது வியாபகத்ததைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றாணுங் குறைவின்றி இம்மையே சீவன் முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையின் வெண்மை ஆடை முழுதும் விளங்கினாற்போல இங்குளி வாங்குங் கலம்போலுழல்வதாகிய இவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையிற் மமது வியாபக மெங்கணும் அறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனோடொத்து நிற்பார் எ - ம்.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மமாவதிஃதென்பார், எங்குமாயென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதறன் நிறைவதனிற் கலத்தற்கணிதையீ டின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன இவையென்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார்.

கண்ணுதறனிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டை யேகதேசவுணர்வு தூர்ந்துபோதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிகழு மின்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய வற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினாரென்பது. * 'தனக்குவமையில்லாதான் ஞாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்-

மனக்கவலை மாற்ற லரிது ' என வெதிர்மறை முகத்தாம் கூறியது மிது பற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறுமிவனென வியையும்.

இதனானே நிட்டையாமாறும் அதன் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௩௧)

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
ரீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
செயலில்லை தியானமில்லை சித்தமல மில்லை
கோலமில்லை புலனில்லை கரண மில்லை
குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
பாடலினொ டாடலிவை பயின்றிடி னும் பாயில்வர்.

(ப - ரை.) ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தின்கண் ஞானநிட்டையினையுடையார்க்கு, — நன்மையொடு தீமை இலை - நன்மைதீமைகளாகிய இருவினைகளும் இல்லை, — ஒன்று நாடுவது இல்லை - (வினைகளைச் செய்தாராயினும்) ஒருபலத்தை நாடுவதும் இல்லை, — சீலம் இலை - சமயாசாரங்கள் அனுட்டிக்கவேண்டுவதும் இல்லை, — தவம் இல்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதும் இல்லை, — விரதமொடு ஆச்சிரமச் செயல் இல்லை - விரதானுட்டானங்களும் ஆச்சிரம தருமங்களும் அனுட்டிக்க வேண்டுவதும் இல்லை, — தியானம் இலை - தியானபாவனைகள் செய்ய வேண்டுவதும் இல்லை, — சித்தமலம் இல்லை - சித்தசலனமும் இல்லை, — கோலம் இலை - சமயத்துக்கேற்றவேடங்கள் தரிக்க வேண்டுவதும் இல்லை, — புலன் இல்லை - விடயங்களைவிடுதல் பற்றுதல் வேண்டுமென்ற நியமமும் இல்லை, — கரணம் இல்லை - அந்தக்கரணங்களை அடக்கவேண்டுமென்பதும் இல்லை, — குணம் இல்லை - தாமத இராசத குணங்களை அடக்கிச் சத்துவகுணச்செய்கைகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற நியமமும் இல்லை, — குறி இல்லை - ஒருகுறியின்கண்ணே நிற்க வேண்டுமென்பதும் இல்லை, — குலமும் இல்லை - குலதன்மத்திலே ஒழுகவேண்டுமென்பதும் இல்லை, — பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர்குணம் மருவி - பாலர் போல (அறவொழிதலும்) உன்மத்தர்போல (ஒரு காற்செய் தொருகா லொழிதலும்) பேய் பிடியுண்டவர்போல (ச் செயலிழப்பினின்று செய்தலுமாகிய) குணங்களைப் பொருந்தி, — பாடலினொடு

ஆடல் இவை பயின்றிடினும் பயில்வர் - (பரமானந்தமேலீட்டாற்) பாடல்
ஆடல்களாகிய தொழில்களைச் செய்திடினுஞ் செய்வர் என்க.

(பொ - ரை.) இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன
செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலும் வேண்டாம், அவர் செய்
தனவெல்லாந் தவமாம் எ - ம்.

பாலர் குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர் குணம் ஒருகாற்செய்
தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்கு
முவமையாயின; இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு
அம்மூன்று முவமையாயினவென்பாருமுளர்; இச்செய்யுளினெடுத்துக்
கொண்ட பொருளோ டியைபின்மையானும் * 'பாலருன்மத்தர் பிசாசரி
லெனவு - முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானே தவிராதா
ளல்' எனப் பிறுண்டுந் தவிர்தன்மாத்திரைக்கே அவற்றை யெடுத்துக்
காட்டியவாற்றானும், அஃதீண்டைக்கேலாமை யறிக.

பாடலினொ டாடலிவை பயிறல் பரமானந்த மேலீடு நோக்கி நிகழ்வ
தென்க. (௩௨)

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்க ளின்றிச்

செய்வதொன்று போற்செய்ப்பாச் செயலதனைச் செய்தங்
கூசல்படு மனமின்றி யுலாவ னின்ற

ஹக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தன்

மாசதனிற் றாய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்

வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தி

ஞசையினின் வெறுப்பினிவை யல்லாது மெல்லா

மடைந்தாலு ஞானிகடா மரனடியை யகலார்.

(ப - ரை.) ஞானிகடாம் - சிவஞானிகளாவார்,—தேசம் இடம்
காலம் திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி ஒன்று செய்வதுபோல் செய்யாச் செய
லதனைச் செய்து - ஓர்தேயம் ஓரிடம் ஒருகாலம் ஒருதிக்கு ஓராசன
முதலிய வின்றி (ச் செய்தற்கெளிய) ஒரு தொழில் செய்வதுபோற்
செய்தற்கரிய செயல்களைச் செய்து,—உலாவல் நிறறல் - உலாவுதல் நிற்
றல்களையும்,—உறக்கம் உணர்வு - உறங்குதல் விழித்தல்களையும்,—

உண்டி பட்டினி - உண்ணாதல் உண்ணாமைகளையும்,—இருத்தல் கிடத்தல் - இருத்தல் கிடத்தல்களையும்,—மாசதனின் தூய்மையினின் - மாசடைமை தூய்மை யுடைமைகளையும்,—வறுமை வாழ்வின் - நல்குரவு செல்வங்களையும்,—வருத்தத்தின் திருத்தத்தின் - துன்ப வன்பங்களையும்,—மைதுனத்தின் சினத்தின் - புணர்ச்சி கோபங்களையும்,—ஆசையினின் வெறுப்பின் - விருப்பு வெறுப்புக்களையும்,—இவை அல்லாதும் எல்லாம் அடைந்தாலும் - இவையன்றி (விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண் மாறுபட்ட தொழில்) பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்கு ஊசல்படு மனம் இன்றி ஆரன் அடியை அகலார் - அவ்விடத்தே (அவைபற்றி அவர்) சிறிதும் விகாரமுறுதலின்றி முதல்வன் நிருவடியை விட்டு நீங்குவாரல்லர் (உண்மையானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறுகலான்) என்க.

(பொ - ரை.) விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண் மாறுபட்ட தொழில் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றியவர் சிறிதும் விகாரமுறுதலாவார் ; உண்மையானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறுகலான் எ - ம்.

செய்யாச்செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டா மென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றி யென்றார்.

இன்றிச்செய்வதெனவும் அடைந்தாலு மூசல்படு மனமின்றி யெனவு மியையும்.

அடைந்தாலுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; ‘உவரிதோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலைதீஞ்சுவையுப்பிற் சிவனாதாங்கு’ என்றற்போல.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நீட்டை மேவினோர்களதாசாரங் கூறப்பட்டது. (௩௩.)

இந்நிலை தானில்லையே லெல்லா மீச

னிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின்ற
வந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி

யறிவதொரு குறிஞ்ருவி னருளினு லறிந்து
மன்னுசிவன் றணையடைந்து நின்றவன்ற னாலே

மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்
துன்னியசாக் கிரமதனிற் றுரியா தீதந்

தோன்றமுயல் சிவாநுபவஞ் சுவாநுபு திகமாந்.

(ப - ரை.) இந்நிலைதான் இல்லையேல் - இங்ஙனங் கூறிய முறையானே அகம்புறமென்னுமல் எங்கணும் ஏக நிலையாய்க் கண்டு இறைநிறைவில் அழுந்துவதாய் நிட்டைமேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வு பற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின், — ஈசன் எல்லா இடத்தினினும் எல்லாம் ஈசன் இடத்தினினும் நின்ற அந்நிலையை அறிந்து - (அதனைக் காணும்பொழுதே) இறைவன் அதற்குள் ளாயும் புறமாயும் நிற்கு நிலைமையும் உடன்கண்டு, — அந்தக்கரணங்கள் அடக்கி (அவ்வாறு அண்டத்தினிற்கு நிலை அறிதல் அரிதாயின்) மனத்தின்கள் அடக்கி, — குருவின் அருளினால் நின்ற அறிவது ஒருகுறி அறிந்து - குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையுள் ஒன்றின் வைத்தறிந்து, — அவன்றனாலே மன்னுசிவன்றனை அடைந்து - அது வாயிலாகப் புகுந்தாதல் நிலைபெற்ற (அவ்) வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து, — மருவு பசு கரணங்கள் சிவகரணமாக - ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, — துன்னிய சாக்கிரமதனின் (இவ்வாறு) கருவிகளோடுத் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திற்குள்ளே, — துரியாதீதம் தோன்ற முயல் (கருவியொன்றனோடுங்கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும்) நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வீர், — சிவாநுபவம் சுவாநுபவிகமாம் - (அங்ஙனமுயன்றால்) சிவாநுபவத்தைத் தமதாகக் கொண்டு அனுபவிக்கப்பெறலாம் என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அகம்புறமென்னுமை யெங்கணு மேகநிலையாய்க் கண்டு இறைநிறைவிலழுந்துவதாகிய நிட்டை மேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வு பற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்படவருமாயின், அதனைக் காணும்பொழுதே இறைவனதற்குள்ளாயும் புறமாயு நிற்கு நிலையுமுடன்கண்டு, அவ்வாறண்டத்தின் நிற்குநிலை அறிதல் அரிதாயிற் பிண்டத்தின் நிற்குநிலையு ளொன்றின்வைத்தறிந்து அதுவாயிலாகப் புகுந்தாதல் அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து, ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிகளோடுத் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திற்குள்ளே கருவியொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும் நின்மலதுரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வீர், சிவாநுபவம் தமதாகக்கொண்டு அனுபவிக்கப் பெறலாம் ஏ - ம்,

அந்நிலையயறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவும்,
அறிவதொருகுறி குருவினருளிவலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற்கேது
வாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவு முணர்க.

சிவன் ஆகுபெயர்.

அகாச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

மூயலென்பது முன்னிலையேவல்.

சிவானுபவஞ் சவானுபூதிகமென்புழித் தொக்குநின்றவாறுவது
முறையே செயப்படுபொருண்மைக்கண்ணும் வினாமுதற் பொருண்
மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டி யென்றற்
போல.

இதனானே அந்நிட்டை மேவப் பெறுதார்க்கு அது பெறுமுபாயங்
கூறப்பட்டது. (௩௪)

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின்
பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ
ஆக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோ
டனுபவித்தங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றுலு
துழைவர்பிறப் பினின்வினைக ணுங்கி டாவே.

(ப - ரா.) சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - (இங்ஙனம்
பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய) சாக்கிரத்தினின்றுகொண்டு
தானே (கரணங்கடந்த) அதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகில் சருவசங்க
நிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்கள் - இவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளினீங்கி
(நிட்டை மேவினாரோடொப்ப)ச் சிறந்தாரோயாவர்,—இவர்கள் பாக்கியத்
தைப் பகர்வது என் - இவர்கள் (முற்பிறவியிற் செய்த) சிவபுண்ணியப்
பேற்றைச் சொல்ல வொண்ணாமையின்,—இம்மையிலே உயிரின் பற்று
அறுத்துப் பரத்தை அடை பராவு சிவர் அன்றோ - இம்மைக்கண் உயிர்ப்
பற்று நீங்கிச் சிவத்தைப்பொருந்தி (இரண்டற நிற்கையாற்) சஞ்சரிக்
கின்ற சிவமேயாவர்,—அவர்கள் ஆக்கு முடி கவித்து அரசு ஆண்டு அரி
வையரோடு அனுபவித்து அங்கு இருந்திடினும் - அவ்வுண்மை யறிந்தார்
ஆக்கப்பட்ட முடிபின் யணிந்து அரசாட்சி செய்து அரிவையரோடின்

புற்றிருந்திடிலும்,—அகப்பற்று அற்று இருப்பர் - அகப்பற்று நீங்கின வரேயாவர் (ஆகலின் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழி லொப்புமையே பற்றி அவரை உலகத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க),— நோக்கி இது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்றாலும் - ஆராய்ந்து இவ்வகப் பற்று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,—வினைகள் ஹங்கிடாவே பிறப் பினின் துழைவர் - வினைகள் எறுதலிற் பிறப்பினை யடைவர் என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன் னிய சாக்கிரத்தினின்று கொண்டுதானே கரணங் கடந்தவதீதத் தைப் புரிந்தார், கருவிகளினீங்கி நிட்டைமேவினோரோ டொப்பச் சிறந்தாரேயாவர் ; அவ்வுண்மை யறிந்தார் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழி லொப்புமையே பற்றி யவரை உல கத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க எ - ம்.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்.

இதனானே யங்ஙன முயன்றாது பெருமை கூறப்பட்டது.

ஞானவதிகாரப் பட்டமை பற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன் வைத்து ஒருவாற்றற் ரெருகுத்தோதிய இன்னோன்னவையெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்.

புறச்சமயநெறி யென்பது முத லித்துணையும் இரண்டாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. (௩௫)

மு ன் று ம தி க ர ண ம்.

கருவிகழிந் தாற்காணு ரொன்றுமெனிற் காணார்
காணுதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணுள்
மருவியிரு வரும்புணர வந்த இன்பம்
வாயினுற் பேசரிது மணந்தவர்தா முணர்வர்
உருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலர்காண் சிவனை
புணராதா ருணர்வினா லுணர்வதுகற் பனைகாண்
அருள்பெறினவ் விருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவ
ரறியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமு மருதே.

(ப - ரை.) மருவி இருவரும் புணர வந்த இன்பம் வாயினால் பேச அரிது - பொருந்தி யிருவரும் புணரவந்த இன்பம் வாக்காற்பேசுதல் அரிதாயினும்,—மணந்தவர்தாம் உணர்வர் - மணந்தவர்தாம் உணர்வரன்றி,—காமரதம் கன்னிகைதான் காணுள் - அக்காமரசத்தினைக் கன்னிகை அறியாள் (அதுபோல),—அருள்பெறின் அவ்விருவரையும் அறிவு இறந்து அங்கு அறிவர்-திருவருளைப் பெற்றிற் றம்மையுந் தலைவனையும் (கருவி) அறிவிறந்து அங்கே யறிவர் அன்றி,—காணுதார் காணா அறியாரேல் - அறியமாட்டாத அபக்குவர் அதனைக் காணுந்தாமே அங்ஙனம் அறியாரேல் (அவர்க்குணர்த்தும் வாயில் இல்லை இதுநிற்க),—உருவின் உயிர் வடிவதுவும் உணர்ந்திலர்காண் - (பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிகம்போலக்) கலையாதி மண்ணந்தமாகிய உருவான் (மயங்கியே) ஆன்மசொருபம் உணரப்பெற்றிலர்,—உணராதார் உணர்வினால் சிவனை உணர்வது கற்பனைகாண் - அதனையுணராத சிவசங்கிராந்தவாதிகள் அப்பெற்றித்தாகிய வருவுணர்வால் (அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய) சிவபிரானையும் அறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையே யாகலான்,—கருவிகழிந்தால் ஒன்றும் காணார் எனின் - கருவியறிவு இறந்துநின்று அருளான் அறியப்பெருரென்னின் (ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளனளவும் ஏகதேசக் காட்சி நீங்காமையால்,—பிறப்பும் விடாது ஆணவமும் அருதே - பிறவியொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது என்க.

(பொ - ரை.) இருவரும் புணர வந்த விற்பம் பேசரிதா யினும் மணந்தவர்தாமுணர்வர், அக்காமரசங் கன்னிகை காணாள்; அதுபோல அருள்பெறி லவ் விருவரைபு அறிவிற்றந்தங் கறிவர், கணமாட்டாதவபக்குவ ரதனைக் காணாதாமேயாகலான் அவ ருக்கு உணர்த்தும் வாயிலில்லை. இதுநிற்க, பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிசும் போல உருவான் மயங்கியே யான்மசொருப முணரப்பெற்றிலர்; அதனையுணராதார் அப்பெற் றித்தாகிய வருவுணர்வால் அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய சிவனையு மறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையேயாகலாற் கருவியறிவிற்றது நின்று அருளான் அறியப்பெறாதார்க்கு ஏகதேசமாகிய கருவி யுள்ளவு மேகதேசுகாட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழியாது; பிறவிக்கு மூலமாகிய வாணவமலமும் பற்றறக் கழியாது எ - ம்.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை.

சுண்டுருவென்றது கலையாதிமண்ணந்தமாகிய கருவிகூட்டத்தை.

இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த வைந்தாமுருபு.

அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

உணராதார் சிவனையுணர்வதென வியையும். உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. உணராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது.

காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண்வந்த வசைநிலை.

இதனானே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்றார் அதன்மேலுங் கரணங்கடந்த அதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙன மென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத் தால், 'துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறியாது துயருறுந்தொல்லுயிர்' என்ற மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩௬)

நா ன் கா ம தி க ர ண ம்.

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம்

பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்

டிந்நிறங்க ளென்னிறமன் றென்று தன்ற

னெழினிறங்கண் டருளினு லிந்நிறத்தின் வேறாய்

பொய்நிறவைம் புலநிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான்

பொருந்திடுவன் சிவத்தினுடும் போதான் பின்னை

முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி

முந்நீர்சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்.

(ப - ரை.) பல் நிறங்களவை காட்டும் படிகம்போல் - (தன்னை யடுத்த) பன்னிறங்களின் இயல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்கும் (பொது வியல்புடைய) படிகம்போல்,—உள்ளம் பல புலன்கள் நிறம் காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு - ஆன்மாவும் (தன்னுற் சாரப்பட்ட) கருவிகளினியல் பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை (முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்துகொண்டு,—இந்நிறங்கள் என்றிறம் அன்று என்று தன்றன் எழில் நிறம் இந்நிறத்தின் வேறாய் அருளினால் கண்டு - (பின்னர்ப் படிக வொளி அவற்றின் வேறுளதாயினுற்போல்) இப்பொதுவியல்பு எனதியல் பன்றென்று தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின்வேறு (யுண்டென்பதும்) அருளான் உணர்ந்து,—பொய்நிற யீம்புல நிறங்கள் பொய்யென மெய் கண்டான் - (பின்பு அங்ஙனம்) பொதுவியல்பையே (தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்கும்) அக்கருவிஞானம் பொதுவியல்பையொழியும்படி (தன் னியல்பு விளங்குதற் கேதுவாகிய) உண்மை யுணர்ந்தான்,—சிவத்தி னுடும் பொருந்திடுவன் - (அத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ்) சிவத்தையுறுவன்,—பின்னைப்போதான் - மீள (அக்கருவிக்கூட்டத்திற்) செல்வானல்லன்,—முன் நிறைநீர் முறிய முடுகி ஓடி முன்நீர்சேர் ந்து அந்நீராய்ப் பின் நீங்கா முறைபோல் - முன்னிறைவுற்றுச் சிறைப் பட்ட நீர் முறிந்தவழி விரைந்தோடிக் கடலின்கட்சென்று அந்நீரா யடங்கிப் பின் மீளாதவாறு போலும் என்க.

(பொ - ரை.) தன்னையடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன் மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிசுமப்போல, ஆண் மாவந் தன்னாற் சாரப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும். தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்து கொண்டு, பின்னர், அப்படிசுவொளி யவற்றின் வேறுள தாயினுற்போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறு யுண் டென்பது முணர்ந்து, பின்னங்ஙனம் பொதுவியல்பையே தன் னியல்பாகச் செய்துநிற்குங் கருவிஞானம் பொதுவியல்பையா யொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய யுண்மை யுணர்ந்தான் அத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தை யுறுவன்; மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன், சிறைப் பட்டநீர் முறிந்தவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறுபோலும் எ - ம்.

கருவிகள் அப்பெற்றியாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு.

சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடி யென்றார். ()

எங்குந்தா னென்னினு மெய்த வேண்டா

வெங்குமில் னென்னின்வே றிறையு மல்லன்

அங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னென்னி னங்கத்

தவயவங்கள் கண்போலக் காணு வான்மா

இங்குநா மியம்புந்தத் துவங்குளின்வைத் தறிவ

திறைஞானந் தந்துதா ளிதல்சுட ரிழந்த

துங்கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் றுற்போற்

சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(ப - ரை.) எங்கும் தான் என்னின் நாம் எய்த வேண்டா - உயிர் காணங்கெல்லாம் சிவமயமேயெனின் (வேற்றுமையின்மையாற் கருவி வழிச் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடி யை) யார் தலைக் கூடவேண்டாமையானும்,—எங்கும் இலன் என்னின் வேறு இறையும் அல்லன் - (அதுபற்றி) எல்லாஞ் (சிவமாதல்) இல்லையெனின் (எவற்றி னும் வியாபகமா யுடனின்னு செலுத்துவதாகிய) அவன திறைமைக் கிழுக் காய் முடியுமாகலானும்,—அங்கஞ்சேர் உயிர் போல்வன் என்னின் - இரு

வகையுமின்றிக் கலப்பினால் உடம்பின்கட் பொருந்திய உயிர்போல ஒப்ப நிற்பனென்பது பெறப்படு மாகலான்,—அங்கத்து அவயவங்கள் கண்போலக் காண இங்கு - உடம்பின்கணுளவாகிய (ஐந்திந்திரியங்களினும் உயிரொப்பநிற்பினும்) ஏனையிந்திரியங்களுக்கும் (ஒளியால் அவ்வான்ம போதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங்) கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டா (வாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்றிறையத் தறிவனவே யாமன்றே) அதுபோல,—ஆன்மாநாம் இயம்புந் தத்துவங்களின் வைத்து அறிவது-ஆன்மாவினும் நீ யியம்புந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து (வேற்றுமை) அறிந்துகொள்ளப்படும்,—இறை ஞானம் தந்து தான் ஈதல் - (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய உயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவி ஞானத்தைக் கைவிட்டு) இறை ஞானந் தந்து திருவடிகளை ஈயப்பெறு தல்,—சுடர் இழந்த துங்க விழிச் சோதியும் உட்சோதியும் பெற்றாற் போல் - ஒளியிழந்த கண் மாசுநீங்கியவழித் தன்னொளியையும் (தனக்குள் ளொளியாய் நின்று செலுத்தும்) ஆன்மபோதத்தையும் (ஒருங்கே) பெற்றாற்போலுமாகலின்,—சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிவன் காணே-(அவ்வழி இறைவன்) ஆன்மாவின் அறிவுக்கறிவாய்த் தோன்று வான் (அன்றி ஏகதேசமாகிய ஏனைக் கருவி யறிவுக்குள் அறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன்) என்க.

(பொ-ரை.) உயிரி நரணங்கொல்லாஞ் சிவாயமேயெனின் வேற்றுமையின்மைபாற் கருகிவழிர் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடி யாய்த் தநீலக்கட வேண்டாமையானும், அது பற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலிலை பெனின் எவற்றினும் வியாபக மாயுடனின்றி செலுத்துவதாகிய அவன கிறைமைக்கு இழுக்காய் முடியுமாகலானும், இருவகையுமின்றிக் கலப்பின லுடம்பின்க ணுயிர் போல ஒப்பநிற்பனென்பது பெறப்படுமாகலான், உடம்பின் கணுளவாகிய ஐந்திந்திரியங்களினும் உயிர் ஒப்ப நிற்பினும் ஏனையிந்திரியங்கள் நான்கும் ஒளியால் அவ்வான்மபோதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்தவிடயங்களை நின்றாங்கு நின்று இயைந்தறிவனவேயாமன்றே, அதுபோல ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமையறிந்து கொள்ளப்படுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய

உயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறை
ஞானந்தந்து திருவடிகளை ஈயப்பெறுதல், ஒளியிழந்த கண் மாசு
நீங்கியவழித் தன்னொளியையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று
செலுத்தும் ஆன்மபோதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றாற்போலு
மாகலின், அவ்வழி யிறைவன் ஆன்மாவின் னறிவுக் கறிவாய்த்
தோன்றுவானன்றி ஏகதேசமாகிய வேளைக் கருவியறிவுக்குள் அறி
வாய்த்தோன்றுவானல்லன் எ - ம்.

இறைவ னெப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொருளே
வியாபகப்பொருள் வியாபகப்பொருளே யென்பார், உவமை யெடுத்துக்
காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந் தத்துவங்களினும் இங்கு வைத்தறிவ
தென்றார்.

நாமென்னு முளப்பாட்டுத் தன்மை * 'நாமரை யாமத் தென்னோ
வந்துவைகி நயந்ததுவே' என்றாற்போல ஈண்டிழித்தற் குறிப்புத்தோன்ற
முன்னிலைக்கண் வந்தது.

அறிவதென்றது வியங்கோள், † 'கொள்ளப்படாதாமற்ப்பது' என்
பதுபோல.

இங்கென்பது உவமவுருவு தோன்ற நின்றது.

ஈதல் ஆகுபெயர்.

இழந்தவென்னும் அன் பெறாத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல் விழி
களை யுணர்த்திப் பெற்றாற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது.

மாசுநீக்கற் தோன்றத் துங்கவிழிச் சோதியென்றார்.

யாண்டுமொப்பநிற்குஞ் சிவத்தினொடும் பொருந்தினவன் மீளினும்
அதுபற்றி யிழுக்கென்னை யென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி
ஒப்ப நிற்கும் வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமை முகத்தானி
னிது விளக்கிப் 'போதான் பின்னை' (சூத். அ., செ. ௩௭.)யென்றதனை
வலியுறுத்தியவாறு. (௩௮)

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப்

படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற் பரக்கு

மாசுபடு மலமாயை யருங்கண்ம மனைத்து

மரனடியை புணரும்போ தகலும்பின் னணுகு

நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு
 நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி
 யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ
 ராரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்.

(ப - ரை.) நேசமொடும் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும் நினைவுடையோர் - இடையறாத அன்போடு சிவத்தைப் பொருந்தி அதீதத்தை யடையும் இச்சையுடையோர், —நிலை அதுவேயாகி நின்றிடுவர் - அச்சுத்தாவத்தை நிலையையாம் நிற்பர் (ஒரோவழி), —படு குட்டத்தில் கல்லினை விட்டெறியப்படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பாக்கும் பாசி - பொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கி அஃதில்லாத பொழுது பாக்கும் (அந்நீர்ப்) பாசிபோல, —ஆசுபடு மலம் மாயை அருங்கன்மம் அனைத்தும் அரன் அடியை உணரும்போது அகலும் பின் அணுகும் - குற்றம்பொருந்திய மலமும் மாயையும் பெரிய கன்மமுமாகிய வெல்லாம் சிவத்தை உணரும்போது நீங்கி (அதனை யுணராத அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்படுதலாகிய) மீட்சிவருமாயின் (அது வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின்), —ஆசையொடும் அங்கும் இங்குமாகி அலமருவோர் அரும்பாசம் அறுக்கும் வகை அருளின் வழி உரைப்பாம் - (அங்ஙனம்) விருப்பத்தோடு சிவத்தின்மாட்டும் கருவிகளின்மாட்டும் மீண்டு சுழல்வோர் (அதற்கேதுவாகிய) பெரிய மலவாதனையைப் போக்கும்வண்ணம் அருளுபாயத்தை முன்னர்க் கூறுவாம் (அதனைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து அவ்வாதனை நீக்கிக் கோடற் பாற்று) என்க.

(பொ - ரை.) சிவத்தைப் பொருந்தியவன் ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீள்வருமாயின் அது நீர்ப்பாசிபோல அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்படும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின், அவ்வாதனை முன்னர்க் கூறப்படு முபாயத்தைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக்கோடற்பாற்று எ - ம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவரினீக்கி மலமகற்றித் தானுக்கி மலாடிக்கீழ் வைப்பனென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப் பட்டது. (௩௧)

எ ட் ட ர ஞ் சூ த் தி ர மு டி ந் த து.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௧.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறு முதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப் பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ்செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
 பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
 நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாது
 நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதி
 ஞ்சைதரு முலகமெலா மலகைத்தே ராமென்
 றறிந்தகல வந்நிலையே யாகும் பின்னு
 மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியிச் சரிக்க
 வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னானமெலா மோட.

(ப - ரை.) பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்ப அரிய பரம்பரனை - (மேற்கூறிய வாற்றால்) ஏனைப் பாசஞான பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞானங்களாலும் எய்துதற்கரியரூய பரம்பரனை,—பதிஞானத்தாலே உள்ளத்தே நாடி-அவனது திருவடிஞான மொன்றானே தன்னறிவின் கண் வைத்தாராய்ந்து,—நேசமொடும் பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதின் - நேசமொடுந் திருவடி நிழலின்கீழ் நீங்காதே தூங்கப் பெறுதவழி,—ஆசை தரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேரா மென்று அறிந்து அகல - பற்றுச் செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் (நின்றுழி நில்லாது பெயருங்) கானற்றேரின் இயல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே,—அந்நிலையே ஆகும் - (அத்திருவடிஞானம் விளங்கி அந்நிலை கைகூடப்பெறும்,—பின்னும் உள்ளத்தே புகுந்து அளிப்பன் ஊனமெலாம் ஓட - அதன்பின்னும் அவ்வாறு உளத்தே ஞானத்தை விளக்கி ஞேயமாகிய தன்னை அளிப்பனாதலாற் பாசமுற்று நீங்கி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு,—ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி (யறிந்து) உச்சரிக்க என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறியவற்றான் ஏனையிருவகை ஞானங்களானும் எய்துதற்கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞானமொன்றுனே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து, நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கப்பெறுதவழிப் பற்றுச் செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அத் திருவடிஞானம் விளங்கி யந்திலை கைகூடப் பெறும். அதன்பின்னு மவ்வாறு பாசத்தையொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ் விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க ஏ - ம்.

நண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதினெனவே, அவ்வாறு நின்றலு மனுவாத முகத்தா னீண்டு விதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூலொன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக் கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

மு த ல தி க ர ண ம் .

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
 விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கண் மேலா
 நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞான
 நணுகியான் மாவிலைகீழ் நாட லாலே
 காதலினு னுன்பிரம மென்னு ஞானங்
 கருதுபச ஞானமிவ னுடலிற் கட்டுண்
 டோதிபுணர்ந் தொன்றென்ற வுணர்ந்திடலாற் பசுவா
 மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் கானே.

(ப - ரா.) பாசஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்க ளுட்)பாசஞானமாவது,—வைகரி ஆதித்திறங்கள் வேதம் சாத்திரம் மிருதி புராணம் கலைஞானம் விரும்பு அசபை - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின்பகுதியவாகியவேதங்களும் சாத்திரங்களும் மிருதிகளும் புராணங் களும் மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அசபையு (மாகிய சொற் பிரபஞ்சமும்),—மேலாம் நாதமுடிவான வெல்லாம் - (நிலமுதல்) மேலா கிய நாதமீருகிய (பொருட்பிரபஞ்சமு மென்னும்) இவை (பற்றி நிகழும் ஏகதேசஞானம் அனைத்துமாம்),—கருது பசஞானம் - கருதுகின்ற ஏனைப் பசஞானமாவது,—நணுகி (ய) ஆன்மா இவைகீழ் நாடலாலே - (இவற்றைப்) பொருந்திய ஆன்மா இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பிய மென்றறி (ந்து நீங்கித் தான் அவற்றிற்குமேற்படு) தலான்,—காதலி னுன் நான் பிரம மென்னும் ஞானம் - (அங்கனம் அதுபற்றி நிகழ்வ தோர்) செருக்கால் (அநாதி முத்தனைப்போல முத்தனாகிய) யானும் (அவ் வாறு) பிரமமாவேனெனச் (சுழியின் மதிக்கவருவதோர்) சிவசமவாத ஞானமாம் (அற்றேல் அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையிற் பச வைச் சமப்பிரம மென்றற் கிழுக்கென்னையெனின்),—இவன் உடலில் கட்டுண்டு - இவ்வான்மர்த் தல குக்கும் பாதேதங்களாற் கட்டுண்டும்,— ஒதி உணர்ந்து - துலுணர்வான் உணர்த்தவுணர்ந்தும்,—ஒன்று ஒன்றா உணர்ந்திடலால் - ஒவ்வோர் இந்திரியங்களினுல் ஒவ்வொரு விடயங்களை

யுணர் (ந்தம் இடையே நீங்கு) தலான்,—பசு ஆம் - அப்பசு (ஆதிமுத்த) னும்,—சிவன் - பதி,—இயல்பின் ஒன்றாக உணர்ந்திடுவன் காணே - (ஒருவ னுணர்ந்த உணர்தலின் நித்) தானேமுழுதும் அறிந்தாங்கறி (ந்து அநாதியே நீங்கிய போறிவ) னாகலின் (அநாதிமுத்தனம்) இவ் வேறு பாட்டைத் தெற்றென வுணர்க என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த மூவகைஞானங்களுட் பாசஞானமாவது நால்வகைவாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதலிய சொற்பிரபஞ்சமும் நிலமுதனாதீராகிய பொருட்பிரபஞ்சமு மென்னுமியைப்பற்றி நிகழு மேகதேச ஞானமனைத்துமாமெனவும், ஏனைப் பசுஞானமாவது இவற்றைப் பொருட்பிரபஞ்சம் இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமென்றறிந்து நீங்கித் தான வற்றிற்கு மேற்படுதலான் அங்ஙனமதுபற்றி சிவவேதோர் செருக் கால் அநாதிமுத்தனைப்போல முத்தனாகிய யானுமவ்வாறு பிரம மாவேனெனச் சடிகியின் மதிக்க வருவதோர் சிவசாநவாத ஞான மெனவு முணர்க எ - ம்.

ஞானவேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், அறிந்து நீங் குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கெண்ணெ யென்னு மாசங்கை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தனோடு ஆதிமுத்த னிடையறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமைபெரிதாதல் காட்டுவார், 'இவனுட லிற்கட்டுண் டோதியுணர்ந் தொன்றென்ற வுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே' யென்றார். பசுத்துவ நீங்கியவழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவவாதனை பற்றியாகலா' னது பசு ஞானமேயாமென்பது, நான் பிரமமென்னு ஞானம் ஏகான்மவாதம் பற்றி நிகழுஞானமெனினுமாம்.

நாடலாலெனவும் உணர்ந்திடலாலெனவும் உணர்ந்திடுவெனெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். நாதமுடிவான வெல்லாமென் றது மது.

நனுகியவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது ; 'தருவரியன்பு' என்றற்போல.

'ஒன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே' யென்றதனாற் பதி ஞானத்தியல்பு இதுவென்பது உம் பெறப்பட்டது.

அஃதெவ்வனமாக வைகரியாதித் திறங்கெல்லாம் பாசஞானமெனக் கழிப்பின் வைகரியாதித்திறத்துட்பட்ட ஞானநூற்றினை யோத லோது வித்தன் முதலியன ஞானபூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும் போலுமெனின், —முடியாது; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவா முகத்தாற் பயன்படுதலுடைமையின். (உ)

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னிற்
உதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்கண்
மரணங்கொண் டிடவுறங்க மயங்கிமூர்ச் சிக்க
வாயுத்தம் பனைபண்ண வல்விடத்தை யடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போற் றனையடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகு
பரணங்க ளொரித்தவன்ற னடியையறி விறந்தங்
கறிந்திடர் செறிந்ததுக ளாகற்றி டேரே.

(ப - ரை.) கரணங்கள் கெட இருக்கை முத்தியாமென்னின் - (அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி) ஆன்மா இவைகீழ் நாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியென்னின், —சினைமுட்டை கரு மரத்தின் உயிர்கள் (மருவ)க் கதி ஆகும் - சினையினும் முட்டையினும் கருப்பாசயத்தினும் மரத்தினும் உயிர்கள் பொருந்த முத்தியாதல்வேண் டும் (அங்ஙனமின்மையின்), —(இதுவும்) - (அச்சிவசமவாத ஞானத்திற்கு முன்னாக நிகழும்) இப்பாடாணவாதஞானமும், —அரணங்கள் புகும் நிழல்போல் தனை அடையும் சமாதி (முத்தியாமென்னின்) - (சேய்மைக் கட்சென்ற) ஒருவனிழல் (உச்சிப்போதின்கண் அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து அவன்) அடியில் வந்தொடுங்கினுற்போல (க்கரணங்களிற்சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டு வந்தொன்றி ரிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியெனின், —மரணங்கொண்டிட உறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனை பண்ண வல்விடத்தை அடைய (க்கதி ஆகும்) - மரணமாகிய பத்தாமவத்தை அடைந்தவிடத்தும் உறங்கியவிடத்தும் மயக்கமுற்று மூர்ச்சித்த விடத்தும் பிராணவாயு இயங்காமற் றம்பித்தவிடத்தும் கொடிய நஞ்சம் பொருந்தியவிடத்தும் முத்தியாதல் வேண்டும் (அங்ஙனமின்மையின்), —இதுவும் - (பாடாணவாத ஞானத் தின்பின்னாக நிகழும்) இப்பேதவாத ஞானமும் (என்னும் இவையும்), —புசுஞானங்களாம், —அறிவு இறந்து அங்கு அரணங்கள் எரித்தவுன்றன் அடியை அறிந்திடர் - (ஆதலால்) சிவஞானத்தான் முப்புரங்களைத் தகித்த

சிவபிரானை (யுந் தம்மையும்) அறியப்பெறுமின்,—செறிந்த துகள் அகற்
றிடரே - (அறிந்து உம்மைப்) பந்தித்த மலத்தை நீக்குமின்,—மலம்
தவிராது - (மேற்கூறிய பசுஞானங்கட் கேதுவாகிய) பசுத்துவ வாதனை
(இச் சிவஞானமுடையார்க்கன்றி) நீங்காது என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமே
யன்றி ஆன்மா இவை கீழ்நாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியாத
லமையுமென அதற்கு முன்னாக நிகழும் பாடாணவாத ஞானமும்,
சேய்மைக்கட் சென்ற வெருவனியில் உச்சிப்போதின்ன ணங்ங
னஞ் சேறலொழிந்து அவனடியுள் வந்தொடுங்கினுற்போலக் கர
ணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி யங்ஙனஞ் சேற
லொழிந்து தன்மாட்டு வந்தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே
முத்தியாத லமையுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தின் பின்னாக
நிகழும் பேதவாத ஞான முமென்னு மிவையும் பசுஞானமாம். இவ்
வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக்கேதுவாகிய பசுத்துவ வாதனை
இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தம்மையு மறி
யப் பெற்றார்க்கன்றி நீங்காது எ - ம்.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்க
ளோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

சினமுட்டை கருமரத்தினுயிர்கண் மருவவென்றுரைக்க. மருவ
வென்பது சொல்லெச்சம்.

முத்தியாமென்னினென்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி யென்பத
னோடுங் கூட்டுக. ஞாயிற்றைக் காணப்பெறாதார்க்கு இருணைங்காத
வாறுபோலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப்
பெருமையி னவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற்றென்பது.

கதியாகுமெனவுந் தவிராது மலமெனவும் ஈண்டுக் கூறியது,
மேலேச்செய்யுளின் உணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி
னுணர்ந்திவெனென்றற்போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞானமாதலை
வலியுறுத்தற்பொருட்டு.

(௩)

சிவனையவன் திருவடிஞா னத்தாற் சேரச்
 செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தை யெல்லா
 மவனையனு காவென்று மாத லானு
 மவனடியவ் வொளிஞான மாத லானு
 மிவனுமியான் றுவக்குதிர மிறைச்சி மேதை
 யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விர்திரியக் கொத்தோ
 வவமகல வெனையறியே னெனுமைய மகல
 வடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்ட லானும்.

(ப - ரை.) சிந்தை வாக்குச் செயல் எல்லாம் - (ஈண்டுக் கூறிப் போந்த ஞானங்களுண்) மனவாக்குக்காயமாகிய முப்பொறி முதலியன, - அவனை என்றும் அணுகா ஆதலானும் - அவனை எஞ்ஞான்றும் அணுகாமையான் (அவைபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்)கும், - இவனும் - இவவான்மாவும், - யான் துவக்கு உதிரம் இறைச்சி மேதை என்பு மச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக்கொத்தோ - யான் தோல் இரத்தம் தசை மேதை அத்தி மச்சை சுக்கிலம் இந்திரியக் கூட்ட முதலியவோவென (ப் பலதலைப்பட்டு), - அவம் அகல எனை அறியேன் எனும் ஐயம் ஆதலானும் - குற்றம் கல எனது சொருபத்தையே அறியமாட்டேனென்னும் ஐயமுற்று நிற்பலான் (அங்ஙன நிற்கும் பசுஞானத்திற்) கும், - அகல அவ்வொளி அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்டலானும் அவன் அடிஞானம் - அவ் (ஐயம்) நீங்கித் தானே தற்பிரகாசமும் தன்னையும் விளக்கி ஆன்மாவையும் விளக்கிப் பரப்பிரகாசமாய் நின்று (எல்லாப்பொருளையும் இனிது விளக்குவதாகிய) பதிஞானம் (போல விளக்குமாற்றல் செல்லாமையா)னும், - அவன் திருவடிஞானத்தால் - அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானம் ஒன்றானே, - சிவனைச் சேரச் செப்புவது - பதிப்பொருளை அங்ஙனம் அறியற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முப்பொறிமுதலியனபற்றி யேகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்கும் தற்சொருபமே யறியமாட்டாது பலதலைப்பட்டு ஐயுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்திற்கும், தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமும் யெல்லாப் பொருளையு மினிது விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல, விளக்கு மாற்றல் செல்லாமையால்

அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானமொன்றானே பதிப்பொருளை யங்
ஙனமறியற்பாற்றென மேற்கொண்டது எ - ம்.

சிவஞானத்தாலன்றி யறியப்படாமைக்கு ஏதுக்காட்டியவாறு. (ச)

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங் காணு
கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங் காணு
வுண்டியம ருயிர்தானுந் தன்னைக் காணு
துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணு தாகுங்
கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக்
கண்ணகிக் கரணங்கள் காணாம னிற்பன்
கொண்டாரனை யுளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசங்
கூடாது கூடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தே.

(ப - ரை.) கண்டிடும் கண் தனைக் காணு கரணம் காணு - பரப்
பிரகாசமாய் நிற்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது
(தனக்கு முதலாகிய) அந்தக்கரணங்களை யுங் காணமாட்டாது,—(கண்
டிடும்) கரணங்கள் தமைக்காணு உயிரும் காணு - பரப்பிரகாசமாய் நிற்
கின்ற புத்திமுதலிய புறக்கரணமும் வித்தியாதத்துவமாகிய அகக்
கரணமும் தம்மியல்பையுங் காணமாட்டா (தமக்கு விடயங்களைக்காட்டி
முதலாய் நிற்கும்) உயிரையுங் காணமாட்டா (அவைபோல),—உண்டி
அமர் உயிர்தானும் தன்னைக் காணுது உயிர்க்கு உயிராம் ஒருவனையும்
காணுதாகும் - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற ஆன்மாவும் தன்னியல்பையும்
அறியமாட்டாது தனக்குயிரா யுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்
டாதாகலின்,—தனைக்காட்டி உயிரும் காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சொரு
பத்தையும் விளக்கி ஆன்மசொருபத்தையும் விளங்கச்செய்து (தனக்
கொரு காட்டின் றி) அறிந்தாங்கறிந்து (தற்பிரகாசமும் பரப் பிரகாசமு
மாய் நிற்குஞ்) சிவஞானம்,—கண்ணகிக் கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன் -
காட்டாகித் (தனக்கொரு) கரணங்கள் வேண்டாது நிற்குமாகலின்,—
கொண்டு அரனை உளத்தில் கண்டு - (அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்)
கொண்டு முதல்வனை அவ்வறிவினிற் காணப்பெற்று,—அடிகூடிந்
பாசம் கூடாது - திருவடியைத் தலைக்கூடிற் பாசம் நீங்கும்,—கூடினும்
குறித்து அடியின் நிறுத்தே - (நீங்காது) கலந்திடினும் சிவபாவனையை
விடாது செய்து சிவபிரானை அவன் திருவடிஞானத்தாற் சேறவே
பொருத்தமுடைத்து என்க.

(பொ - ரை.) பாசபசுஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நின்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல் வைத்தறியக் கிடத்தலானும் ஏனைப் பதிஞானத்திற்குத் தற்பிரகாசமாய் நின்றலுஞ் செல்லுமென்பது தானவ்விரண்டற்குங் காட்டாய்த் தனக்கொரு காட்டு வேண்டாது நின்றல்பற்றி யறியப்படுதலானும், சிவனை அவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேறலே பொருந்த முடைத்து ௭ - ம்.

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு.

காணுதென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

கண்டிடுமென்பதனைக் கரணங்களென்பதனோடுங் கூட்டுக. கண்டிடுதல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாசமாதன் மேற்று. உண்டியமர்தலுமது.

எடுத்துக்காட்டுவமை.

தனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ட சிவனென வியையும்.

காட்டிக்கண்ட சிவனென்றது அனுவாதம்.

கண்ணாகி யென்பது காட்டாகி யென்றவாறு; சொன்ன சிவன் கண்ணுவென்றாற்போல.

கரணங்களாற் காணாமலென மூன்றாவது விரித்துரைக்க.

கரணங்களெனவும் உயிரெனவும் அவ்வப்பொருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார்.

இரண்டாங் கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய்செய்வார், பாசங்கூடாது கூடியினுங் குறித்தடியி னிறுத்தேயென்றார்.

இவை நான்குசெய்யுளானும் முத்தகூற்றின் பொருள் விளக்கப் பட்டது. (௫)

இரண்டா மதிகரணம்.

குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி

கோகநதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்

வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகீ ழுடங்க

வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீ ழில்லா

னிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு

நினைப்பரியா னென்றுமிலா னோர்படவந் துள்ளே

பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன் வழியே

புகுந்திடுவ னெங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே.

(ப - ரை.) அடியில் குறித்து நின்று - (குருவினருளால் அறிவ
(தொரு) குறியின்கண் உறைத்துநின்றனுகொண்டு,—அட்டகுணம் எட்டுச்
சித்தி - (பைசாசபத்தின் அட்டமாசித்தியைநோக்கி) எண்மடங்கேற்ற
மாகிய அட்டசித்தியையுடைய,—கோகநதன் முதல் வாழ்வு குலவு பதம்
எல்லாம் வெறுத்து - பிரமபதமுதலிய திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திர
மாகிய மாடமுமாளிகையு முதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களான்
அழகு பெற்ற பதங்கையுடைய (காலாக்கினி புவனமுதல் அனுகிருத
புவன மீறையுள்ள) எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் (இதற்குமுன் அனுப
வித்துக் கழித்தமையிற் கான்ற சோறெனக் கண்டு) அருவருத்துவிட்டு,—
அறுவகை நெறியும் மேலொடு கீழ் அடங்க வெறும் பொயென நினைந்து
இருக்க - அறுவகை அத்துவாவுப்பட்ட (மூவகைப் பிரபஞ்ச)மும் காரண
ரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையாற் (பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக்
காணப்படாதா யதன்கண் மறைந்த சித்திரவடிவம் போல) முழுப்
பொய்யெனக் கண்டு (அவ்வாறுகண்டகாட்சி) சலியாதிருக்கப்பெறின்,—
மேலொடு கீழ் இல்லான் - மேலொடு கீழ் இல்லாதாகியும்,—நிறுத்துவ
தோர் குணம் இல்லான் - குறித்தறிவதொருகுணம் இல்லாதாகியும்,—
தன்னை ஒருவர்க்கும் நினைப்ப அரியான் - தான் ஒருவரானும் உணரப்
படாதாகியும்,—ஒன்றும் இலான் - ஒருபற்றும் இலா (தாகியும் உள்ள
அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான) ஞானசொரூபம்,—உள்ளே வந்து
நோர்பட - அவ்வறிவின்கண் இனிது விளங்கித்தோன்றும் தோன்றவே,—
பொறுப்ப அரிய பேரன்பை அருளி - (வறியார்க்கு நிதி வாய்த்துழிப்

போல அதன்கட்) பொறுத்தற்கரிய பெருங்காதல் மீதும் அது, மீதூர வே, — அதன்வழியே - (* 'இன்பி லினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுண்டா - மன்பி னிலையே யது' வாகலான்) அவ்வன்பின்வழியே, — எங்கும் இலாப் போகத்தைப் புரிந்தே - எவ்விடத்தும் அறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய், — புருந்திடுவன் - புருந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் (அந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய) ஞேயம் என்க.

(பொ - ரை.) குருவினருளா லறிவதொரு குறியின்க ணுறைத்துநின்று கொண்டு, காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருதபு வனமீறாயுள்ள எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் னனுப வித்துக் கழித்தமையிற் கான்ற சோறெனக்கண் டருவருத்து விட்டு, அறுவகை யத்துவாவுப்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையாற் பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக் காணப்படாதாய் அதன்கண் மறைந்த சித்திர வடி வம்போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான ஞானசொருபம் ஆண்டினிது விளங்கித் தோன்றும்; தோன்ற வே, வறியார்க்கு சிதிவாய்த்துழிப்போல அதன்கட் பெருங்காதன் மீதூரும்; அது மீதூரவே * 'இன்பி லினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுண்டா - மன்பி னிலையே யது' வாகலான் அவ்வன்பின் வழியே பேரின்பமயமாய்ப் புருந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் அந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயம் எ - ம்.

அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி கோகந்தனென்றது பைசாசபத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய அட்டசித்தியுடைய பிரமபதமென அதன்பெருமை கூறியவாறு.

கோகந்தன் ஆகுபெயர்; ஒற்றுமிகாமை வடநான் முடிபு.

வாழ்வகுலவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிலிசித்திரமாகிய மாடமு மாளிகையுமுதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களா னழகுபெற்றபதம்; ஒற்றுமைபற்றிக் குணங்குணியாக வுபசரிக்கப்பட்டது.

இதனானே 'ஆசைதரு மூலகமெலா மலகைத்தேரா' (குத. க., செ. க.) மென்றறிந்தகலுமாறும் அந்நிலையேயாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இரண்டாகவறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (க)

மூன்ற மதிகரணம்.

கண்டவிவை யல்லேனா நென்றகன்று காணாக்
 கழிபரமு நானல்லே நெனக்கருதிக் கசிந்த
 தொண்டினொடு முளத்தவன்று னின்றகலப் பாலே
 . சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே நின்றி
 விண்டகலு மலங்கனெல்லாங் கருடதியா னத்தால்
 விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
 பண்டைமறை கருமதுநா னானே நென்று
 பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

(ப - ரை.) கண்ட இவை நான் அல்லேன் என்று காணாக் கழி
 பரமும் நான் அல்லேன் என அகன்று - (உடம்பே நானென்றும் அது
 நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற
 உயிராவது) சுட்டுணர்வுட்பட்ட உடம்புமுதலிய தொகுதியாகிய அப்பாச
 மும் நான் அன்றென்றும் சுட்டுணர்விறந்து மேம்பட்டுநின்ற அப்பதிப்
 பொருளும் நான் அன்றென்றும் (இரண்டற்கும்வேறெனக்கண்டு வேறா
 கிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்றால்) ஒருவி,—கசிந்த தொண்டினொடும்
 உளத்து அவன்றான் நின்ற கலப்பாலே கருதி - (ஏனைப்பதிப்பொருள்
 வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றி
 னொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நின்றற்
 குரிய) தனது கசிந்த தொண்டினையும் உளத்தே இறைவன் நின்ற கலப்
 பினையும் நோக்கிநின்று,—சோகமெனப் பாவிக்க - (கருடோகம் பாவனை
 போலச்) சிவோகம் பாவனை ஒருவன் செய்யப்பெறுமாயின்,—கருட
 தியானத்தால் விடம் ஒழியுமது போல - அக்கருடன் அம்மாந்திரிக
 னுக்கு வேறாதவன்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் 'தெ
 ளிவுசெய்யுமாறுபோல,—வேறு இன்றித் தோன்றுவன் - சிவபிரானும்
 இவனில் வேறாதவன்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி,—மலங்கனெல்லாம்
 விண்டு அகலும் விமலதையும் அடையும் - மலங்கள் முழுவது நீக்கிச்
 சுத்தனாகச் செய்வன்—பண்டைமறைகளும் அது நானானேன் என்று

பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பாவகத்தைக்காணே - பழைய வேதாந்தமும் அது நானானேன் என்னப் பாவிக்கச் சொல்லுவதும் இப்பாவனையையே என்க.

(பொ - ரை.) உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற உயிராவது, சுட்டுணர்வுட்பட்ட அப்பாசமுமன்று சுட்டுணர் விறந்து நின்ற அப்பதிப்பொருளுமன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேறுகிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்றா லொருவி, எனைப்பதிப் பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாத வாறு ஒற்றித்து நின்றற் குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம்பாவனைபோலச் சிவோ கம்பாவனை யொருவன் செய்யப்பெறுமாயின், அக்கருடன் அம்மார் திரிகனுக்கு வேறுதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தொரிவுசெய்யுமாறுபோல, சிவனு மிவனில் வேறுதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன் ; வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கும இதுவே பொருளாகக் கொள்க எ - ம்.

இப்பாவனை யின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினார்.

பாமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது.

பாம் அவனைத் திணையங்கிற்று.

தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமா மியல்புடைய வுயிர் கழிபாமு நானல்லே எனெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதன்வழித்தாய் நின்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டி னீக்குதற்குக் கசிந்ததொண்டென விசேடித்தார். வேறாய வழியுஞ் சோகமெனப் பாலித்தற்குரிய வியைபு இருவர்மாட்டு முண்மை விளக்குவார் கசிந்த தொண்டினொடு முனத்தவன்றா னின்ற கலப்பாலே யென்றார். கருடபாவனையை யெடுத்துக்காட்டியதும் அதன்கண் ஐயநீக்கு தற்பொருட்டென்பது. எனவே கருடோகமெனப் பாலிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தினதாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கும் மாந்திரீகன தாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நீல

பெறுமாறுபோல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கும் அத்துவித நிலைக்கு, இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படு மென்பது போந்தமையால், அங்ஙனம் தொண்டு செய்தற்குரிய ஆன்மா வினது ஞானக்கிரியைகளும், கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியை களும், ஆண்டுக் கேடின் றி நிலைபெறு மென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியா னுணர்ந்துகொள்க; * 'உன் மன்குலமிரண்டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடா வண்ண மின்பமாயென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படிதான்' என, வியந்துகூறியதூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவித வுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டு மின்மையின் அது நானுனெனென்னு மொருவார்த் தைப் பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமென் றுசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றாமெனக்கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அது நானென்னுமிரு பெயரும் விட்டுவிடாத ஆகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றினை மாத்திரம் ஆகுபெயரெனக் கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமாயிரப்படுவர். அங்ஙன மிடர்ப்பட்டுரைப் பனவெல்லாம் பொருளல்ல வென்பார், பண்டைமறைகளும் து நானுனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவ திப்பாவகத்தைக் காணே யென்றார். என வே, வேதாந்த மகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளா றென்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருட னுக் கதிதெய்வமாகிய மந்திரசொருபத்தையாகலின் அப்பாவனை மெய்யா தற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண் டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது. (எ)

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு

மரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமைபு மறிந்திட் டஞ்செழுத்தா லங்ககர நியாசம் பண்ணி

யான்மாவி னஞ்செழுத்தா லிதயத் தர்ச்சித்

தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னனை யோம்பி

யனைவரிய கோதண்ட மனைந்தருளின் வழிநின்

றஞ்செழுத்தை விதிப்படியிச் சரிக்கமதி யருங்க

னையரவம் போற்றேன்று மான்மாவி லரணே.

(ப - ரா.) (ஆன்மா அரனுக்கு உடைமையாம் பரிசும்) ஆன்மா வை அரனுடைய பரிசும் அஞ்செழுத்தால் (அறிந்திட்டு) - (கசிந்த

* உலகுடைநாயனார், கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம், ச.

தொண்டினொடு முளத்தவன்ற னின்ற கலப்பாலே சோகமெனப் பாவித் தற்கண்) ஆன்மாவஞ் சிவமும் அங்ஙனம் உடைமையும் உடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையின் வைத்து உணர்ந்து,—அரன் உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டு - (* ‘ஆடும்படி கேள்’ எனவும் † ‘சேர்க்குந்துடிசிகரம்’ எனவும் ஒதியவாறே) அவன் றிருமேனி ஐந்தெழுத்தால் அமைந்த பரிசும் உணர்ந்து,—அங்க கர நியாசம் அஞ்செழுத்தாற் பண்ணி - (அம்முறையே) அங்கநியாச கரநியாசங் களும் அவ்வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு (இருதயம் உந்தி புருவ நடுவென்னு மூன்றும் பூசைத்தானம் ஒமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு),—இதயத்து ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் அர்ச் சித்து - இருதயத்தில் ஆன்மாவில் அவ் வஞ்செழுத்தாற் பூசித்து,— குண்டலியின் அஞ்செழுத்தால் அனலை ஒம்பி - உந்தியில் அவ்வஞ்செழுத் தால் ஒமித்து,—அணைவு அரிய கோதண்டம் அணைந்து - அணைதற்கரிய புருவநடுவிற் சேர்ந்து தியானித்து,—அருளின்வழி நின்று அஞ்செழுத் தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அருள் வழித்தாக நின்று அவ் வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே (மாறி நெஞ்சழுத்தி) உச்சரித்தல்செய்க (இவ்வாறு சிவோ கம்பாவனையும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையு மென்னும் இம்மூன்றானும் ஒருவழிப்பட நின்றகொண்டு அதனைக் கணிக்கப் பெறுவார்க்கு,—மதி அருக்கன் அணை அரவம்போல் - (நவக் கோள்களுள் ஏனை யேழும்போலக் காண்டல்செல்லாத) இராகு கேதுக் கள் (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,— அர னே ஆன்மாவில் தோன்றும் - (முப்பொருள்களுள் யான் இதனை அறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னும் அறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன் றும் ஏனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாத அப்) பதிப்பொருள் (அவ் வுச்சரிப்பின்) ஆன்மாவின் மாட்டு விளங்கித் தோன்றும் என்க.

(பொ - ரை.) கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்ற னின்ற கலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண் ஆன்மாவஞ் சிவமு மங்ஙனம் உடைமைபு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந் தெழுத்தோது முறையின் வைத்துணர்ந்து,* ‘ஆடும்படிகேள்’ என வும் † ‘சேர்க்குந்துடிசிகரம்’ எனவு மோதியவாறே அவன்றிரு மேனி அஞ்செழுத்தாலமைந்த பரிசுமுணர்ந்து, அம்முறையே அங்க நியாச கர நியாசங்களும் அவ் வைந்தெழுத்தாற் செய்து கொண்டு, இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னும் மூன்றும் பூசைத்தா

னம் ஓமத்தானந் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு, அங்
 னனம் வழிபட்டு நின்று கொண்டு அவ்வஞ்செழுத்தை விதிப்படி
 யே மாறி நெஞ்சழுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்
 பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையு
 மென்னும் இம்முன்றானும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அத
 னைக் கண்ணிக்கப்பெறுவார்க்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையேழும்
 போலக் காண்டல் செல்லாத ராகுகேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்தி
 ராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள்
 யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னு மறிவிற்கு விடய
 மாய்த் தோன்றுகளைப் பசுபாசங்கள்போலப் புலனாகாதவழிப்
 பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பில் ஆன்மாவின்மாட்டு விளங்கித்
 தோன்றும் எ - ம்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசுமென்ற வும்மையால் ஆன்மா அர
 னுக்குடைமையாம் பரிசுமறிதலினு லறிந்திட்டென்பதூஉம் பெற்றும்.

அரனுருவமென்றவும்மை சிறப்பு.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிதல் இதயத்திலான்
 மாவில் அவ்வாறு கண்டு அர்ச்சித்தற்பொருட் டென்க.

இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை
 யரனுடைய பரிசு மரனுருவு மறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மா
 வையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுந் சிவசொருபத்தையும்
 அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறி
 திட்டென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்திலுணர்
 தென்றும் உண்மைவிளக்கஞ் சீவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஒதியவாறு
 பற்றி யுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்டுக் * 'கற்பனவு மினியடை
 யும்' என்றற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. உ
 அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது
 ஆணவ திரோதங்களை. இவை கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத்
 தெண்ணப்பட்டன.

அணைந்து தியானித்தென்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்
 டது. அல்லுழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார் விதிப்படியென ஈண்டுங்
 கூறினார்.

இதனாலே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமும் கிரியையும் கூறப்பட்டன. (அ)

நாட்டுமித யந்தானு நாபியினி லடியாய்
 ஞாலமுத தத்துவத்தா லெண்வீர ஞாத்தாய்
 மூட்டுமோ கிநிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய் [ய்க்
 முழுவிதழெட் டக்கரங்கண் முறைமையினி னுடைத்தா
 காட்டுகம லாசனமே லீசர்சதா சிவமுங்
 கலாமூர்த்த மாமிவற்றின் கண்ணுஞ் சத்தி
 வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானாகிச் சத்தி
 மேலாகி நிற்பனிருந்த விளைவறிந்து போற்றே.

(ப - ரை.) நாபியினில் - உந்தியில், — ஞாலம் அடியாய் - பிருதிவி தத்துவம் கிழங்காகவும், — முதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் ஞாத்தாய் - (அப்பிருதிவியை) முதலாகவுடைய (ஏன அப்பு முதலிய இருபத்து மூன்று) தத்துவங்களும் (அவ்வந்தியினின்று தோன்றி) எண்விரலள வையுள்ள ஞானவடிவாகவும், — மூட்டு மோகிரி சுத்தவித்தை மலர் எட்டாய் - பொருந்திய அசுத்த மாயையின் காரியமாகிய வித்தியா தத்து வங்கள் ஏழும் சுத்தையமென்னும் எட்டுத் தத்துவங்களும் எட்டிதழ் வடிவாகவும், — முழு இதழ் எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத் தாய் - சிதைவுறுத அவ்விதழ் எட்டும் (பிரணவாதி எட்டு) அக்கரங்களை முறையே உடையதாகவும், — ஈசர் சதாசிவம் கலாமூர்த்தமாம் - ஈசுவரம் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கென்படுங் கேசரவடிவாகவும், — சத்தி இவற்றின் கண்ணாகும் - சத்திதத்துவம் (அக்கேசரங்களுக்கு உள்ளாகிய பொருட்டு வடிவமாகவும்) அப்பொருட் டிற் காணப்படும் கீம்பத்தோர் பீசவடிவமாகவுமுடைய, — நாட்டும் இதய கமலம் தானும் காட்டு ஆசனம் - நாட்டப்படும் இருதய கமலம் விளங்கப் பெற்ற ஆசனமாம், — மேல் சத்திமேலாகி - அதன்மேற் சத்தி மூர்த்தியாய் (நிற்கும்), — வீட்டை அருள் சிவன்மூர்த்திமானாகி நிற்பன் - வீடு பேற்றை வருளுகின்ற சிவபிரான் மூர்த்திமானாய் நிற்பனாகலின், — இந்த விளைவு அறிந்து போற்றே - இம்முறையை அறிந்து அருச்சிப்பாயாக என்க.

(பொ - ரை.) இதயத் தர்ச்சித்தற்கு, நிலமுதற் சத்திதத் துவ மீளுகிய முப்பத்தைந்தினையுங் கிழங்கு முதற் பீசமீருகிய அவயவங்களாகவுடைய இதயகமலம் ஆசனமும், அதன்மேற் சத்தியும் சிவன் மூர்த்தி மானுடாம் எ - ம். மேர்த்ரி

சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறிதாதல் பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணுது சத்திதத்துவத்துளடக்கிக் கூறினார்.

சத்திமேலாகி யென்றதனாற் சத்தி மூர்த்தியென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைந்த வருவெனக் கூறி அதன் பின் ஆன்மா விலர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தி யென்றன் மலைவாம்போலுமெனின், ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாலென்பது. அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டு காரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்ற அவ்விறைவனே அணுவோரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்களாய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளும் அவ்வாறு நிற்கின்றன. அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லை யென்பார், இந்த விளைவறிந்து போற்றேயென்றார். தன்னினமுடித்தலால் ஒயித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறே யுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. (க)

அந்தரி யாகந்தன்னை முத்திசா தனமா

வறைந்திடுவ ரதுதானு மான்மசுத்தி யாகுங்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனமமுது முதலாக்
கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு
சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கச் சிவனைஞா னத்தாற்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடுமவ் வொளிபோலமருவியர னுளத்தே
வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே.

(ப - ரை.) தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடும் அவ்வொளிபோல - கண்ணுடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்க (விளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசு நீங்கு மாறு போல, —சிந்தைதனில் சிவனை - ஆன்மாவிற்கு சிவத்தை, —கந்தம் மலர் புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதலாக் கண்டனவெலாம் மனத் தால் கருதிக்கொண்டு ஞானத்தால் அர்ச்சிக்கச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க - சந்தனம் புட்பம் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலியவாகக் காணப்பட்ட பூசாதிரவியங்களெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தால் அருச்சித்தலும் ஒயித்தலும் தியானித்தலும் (செய்யச்செய்ய), —அரன் உளத்தே மருவி வரவர வந்திடுவன் - (ஆண்டு அச்) சிவம் உள் ளத்தின் கண்ணே பொருந்தி மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும் (தோன்றவே), —பின் மலமானது அறுமே - பின்பு ஆணவமலந்

(தேய்ந்து தேய்ந்து) பற்றறக் கழியும்,—அதுதானும் ஆன்ம சுத்தியாகும், அந்தரியாகத் தன்னை முத்திசாதனமா அறைந்திடுவர் - (அங்ஙனம்) அஃது ஆன்ம சுத்திக் கேதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகத்தை (ஒருதலையான் வேண்டப்படும்) முத்திசாதன மென்று அறிக வென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) கண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல, ஆன்மாவில் அவ்வாறு ஞானத்தா லர்ச்சித்தலும் ஒமித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச் செய்ய ஆண்டுச் சிவம் மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே ஆணவமலர் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும்; அங்ஙன மான்மசுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென்றறிக எ - ம்.

அதுதானு மான்மசுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாக் கண்டனவெலாமனத்தாற் கருதிக்கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றையங்ஙனங் கற்பித்துக்கோடலு மனுவாதமுகத்தாற் பெற்றும். மனத்தாற் கருதுமாறு * 'காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக' என்பது முதலிய திருவாக்குக்களானு மறிக.

ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்கவென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சிந்திக்கவென்றது முன்னையது ஒமித்தன் மேற்று.

இவையிரண்டு செய்யுனானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பது உங் கூறப்பட்டன. (க௦)

புறம்பேயு மரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டிற்
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு
சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி

* 'திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், தனித்திருநேரிசை, ௪.

யறம்பாவங் கட்டுநா மென்கடவே மென்று

மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் னாதே

திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ

சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே.

(ப - ரை.) ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் - (அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒரு குறியின்கண்) இறைவனைக் காணப்பெறின்,—அறம் பாவங்கட்கு நாம் என்கடவேம் என்றும் - (அகம்புறமென றிரண்டால் அர்ச்சனைபுரியும் இந்தச் சகம்போலப்) புண்ணிய பாவங்கட்கு யாம் என்செயக்கடவ மெனக் குறித்தலும் (இன்றி),—அகம் புறம் என்னாதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்றோ - அதுவேறு இதுவேறெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி (யாண்டும்) ஒரு பெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நின்ற லன்றோ,—சீர் அடியார் தம்முடைய செய்தி தானே - மெய்யடியாரா செய்தி (யாகலான்),—சிறந்து ஆரும் சீர்ச் சிவனை - சிறந்து விளங்குகின்ற புகழையுடைய முதல்வனை,—ஞானத்தால் அங்குச் சிந்திக்கும்படி-ஞானத்தால் அகத்தே காணும்படி,—புறம்பேயும் இங்குச் சிந்தித்து-புறத்தேயும் ஒரு குறியிற் கண்டு,—வேண்டின் பூமரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த போது களும் கொண்டு - (உபகரணம்) வேண்டுமாயின் (முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலும் ஆகாமையாற் பொலிவாகிய மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த பூக்களும் (யாறு குள முதலியவற்றின் உளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவும் கொண்டு,—அரன் கழல் கள் போற்றிப் பூசிக்க - அம்முதல்வன் நிருவடிகளை வழிபட்டுப் பூசிக்கக் கடவர் என்க.

(பொ - ரை.) அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒருகுறியின்கண்ணிறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென்றிரண்டா லர்ச்சனைபுரியுமிந்தச் சகம்போலப் புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி அதுவேறிதுவேறெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டு மொருபெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நின்றலே மெய்யடியார் செய்தியாகலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயுமொரு குறியிற்கண்டு அரன் கழல் பூசிக்கற்பாற்றல்; அதற்குபகரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலுமாகாமையான், மரத்தின்கீழுதிர்ந்த பூக்களும் ஆறு குளமுதலியவற்றினுளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுதுமுதலாயினவுமே ஆண்டைக் கமையும் எ - ம்.

போற்றிப் பூசிக்கவென வியையும்.

புறம்பேயுமென்ற உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று.

போதுகளும் என்ற உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப்பட்டது.

இந்தனத்தி னெரிபாவி னெய்ப்பழந்தி னிரத

மெள்ளின்க ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னிறைவன்

வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளு

மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடிஞா னத்தாற்

செந்தனைசெய் தர்ச்சிக்க சிவனுளத்தே தோன்றிக்

தியிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் றன்னைப்

பந்தனையை யறுத்துத்தா னுக்கித்தன் னுருவப்

பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே.

(ப - ரை.) இந்தனத்தின் எரி (போல்) - விறகிற் நீப்போல (உலகத்தார்க்குச் சிறிதூற் தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாயும்),—பாலின் நெய் (போல்) - பாலினெய்போல (மந்ததாமலபாகமுடையார்க்கு ஒரு வாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்துடனாயும்),—பழத்தின் இரதம் (போல்) - பழத்தின் இரதம்போல (மந்த மலபாக முடையார்க்கு உய்த்துணரும் வழி விளங்கித் தோன்றுவதா யுடனாய்),—எள்ளின்கண் எண்ணெயும் போல் - எள்ளின்கண் எண்ணெய்போல (த் தீவிர மலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படா துடனாயும்),—இறைவன் எங்கும் உளன் - இறைவன் (அகம் புறமென்னும் பிரிவின்றி) யாங்கணு முளாகலான்,— எவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து வழிபடவே அருளும் - (மேற்கூறியபடி) அகத்தாதல் . புறத்தாதல் யாண்டு வந்தித்து வழிபடினும் அனுக்கிரகிக்கு (மென்பதே தேற்றம்),—மலம் அறுப்போர் - (அங்ஙனமாயினும்) வாதமுமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு,—மலர் அடி ஞானத்தால் ஆன்மாவில் சிந்தனை செய்து அர்ச்சிக்க - செங்கமல மலர்போலுந் திருவடிஞானத்தால் ஆன்மா வின்மாட்டு (அவ்வாறு வழிபடுதலாகிய) அப்பூசை ஒருதலையான் வேண்டும் (இங்ஙனம் விசேட வியைபுடைய உரிமையால்),—சிவன் தோன்றிப் பந்தனையை அறுத்து - இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்து,—தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல உயிரைத்தன் வண்ணமாக்கி,—தன் உருவப் பரப்பெல்லாம் கொடுபோந்து இவன்பாலே உடைத்தே பதிப்பன்-தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுநதும் அருளி இவனதாகச் செய்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவன் அகம்புற மென்னும் பிறிவின்றி யாங்கணு முளனாகலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வழிபடினும் அனுக்கிரகிக்கு மென்பதே தேற்றம். அங் நனமாயினும் ஆன்மாவின் கண்ணதாகிய வாதனாமல நீக்கலுறு வார்க்கு அகப்பூசையா லவ்வாறு வழிபடுத லொருதலையான் வேண்டும்; இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்குந் தன்வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ் செல்வ முழுவதும் இவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவியைபு ஆண்டையதாகலான் எ - ம்.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததாமலபாக முடையார்க்கு ஒரு வாற்றாந் றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், எள்ளின்க் கெண்ணெய் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும், உவமையாயின.

எங்கு முளனிறைவ நென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளுதற்குரிய வியைபு விளங்குதற்கும், மலமறுப்போரென்றதுந் தோன்றி யறுத்தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவின் சிந்தனைசெய் தர்ச்சித்தற்குரிய விசேட வியைபு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய் நின்றன.

தன்னுருவப் பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிசம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித வியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்த மேலிதெனென்பது.

அர்ச்சிக்க வென்றது வியங்கோள்; முடிபு வேறாகலிற் பால்வழு வின்மையுணர்க. அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோது வார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகந்தன்னையென்ற செய்யுளின் பெறப்பட்டதனை நண்டுங் கூறுதல், கூறியது கூறலாம் போலுமென மலையற்க, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற் கெழுந்த ஷீச்செய்யுளாகலின். இது

கூடுச சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத். கூ.

ஐனே அப் புறப் பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்
பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் மூன்றாங் கூற்றின் பொருளைத் தெரித்
துணர்த்தியவாறு. (கஉ)

ஒன்பதாஞ்சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ௦க.

ப ய னி ய ல்.

ப த் தா ஞ் சூ த் தி ர ம்.

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகள் மூன்று சூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினார். அவ்விருவகைப்பயனுள் அப்பெத்த நீக்க மாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ் சூத்திரம்.

இவனுலகி விதமகிதஞ் செய்த வெல்லா
மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசைபு
மவனிவனுய் நின்றமுறை யேக னாகி
யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் குற்றஞ்
சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென்செய்தி யென்றுஞ்
செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்
பவமகல வுடனாகி நின்றகொள்வன் பரிவாற்
பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.

(ப - ரா.) அவன் இவளாய் நின்ற முறை - (பகிஞானத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட) இறைவன் (பெத்தநிலையில் உடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி) ஆன்மாவேயாய் (ஒற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின்வழி) நின்ற முறைமைபோல,—ஏகனாகி அரன்பணியின் நின்றிடவும் - (சுண்டான்மா அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினும்) தானென வேறுகாணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின் (அங்ஙனம் ஏகனாகி நின்றலான் யானென தென்னுஞ் செருக்கு அறுதலின்),—சிவனும் இவன் செய்தியெல்லாம் என் செய்தி என்றும் (உடனாகி நின்றகொள்வன்) - அவ்விறைவனும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்கனெல்லாம் யான் செய்யும் இதமகிதங்கனென உடனாய் நின்றேன்று கொள்வன் (அரன்பணியி னின்றலான் இத்திரி

யங்களின் வசமாய் நிற்கும் பாதந்திரியம் ஒழிதலின்),—இவனுக்குச் செய்தது எனக்குச் செய்ததென்றும் பவம் அகல உடனாகி நின்று கொள்வன் - (அவ்விறைவனும்) இவனுக்கு (இன்பதனப் நுகர்ச்சியாமாறு) பிறர்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு (நுகர்ச்சியாமாறு) செய்தனவேயாமெனப் பிறவி நீங்க உடனாய்நின்று ஏன்கொள்வன்,—பரிவால் பாதகத்தைச் செய்திடினும் (புண்ணியத்தைச் செய்திடினும்) பணி ஆக்கிவிடுமே - (இவ்விருதிற்றத்தானும் முறையே) அன்பொடும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய்முடியும்,—உலகில் இவனுக்கு இதம் அகிதம் செய்தார்பால் இவன்செய்த இதம் அகிதமெல்லாம் இசையும் - உலகத்தின்கண் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்பாட்டு (அவ் விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு இவன்செய்த இதமகி தம் (முறையே துணைக் காரணமாக) இயையும்,—குற்றம் அகலும் - இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே) ஏனைச் சஞ்சிதவினையும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் (இவ னைப் பந்திக்க மாட்டீவாய்) விண்டொழியும் என்க.

(பொ - ரை.) பதிஞானத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட விறை வன் பெத்தநிலையிலுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமா, நின்றி ஆன்மாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழி நின்ற முறை மைபோல, ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோடு டுடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறு காணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப் பட்டு அவ்விறைபணியின்' வழுவாறு நீர்க்ப் பெறின், அங்ஙனம் ஏகனாகி நின்றலான் யானெனதென்னுந் செருக்கறுதலின் அவ் விறைவனும் இவன் செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாயான் செய்யுமித மகிதங்களென உடனாய் நின்று ஏன்கொள்வன். ஆரன்பணியி னின்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய் நிற்கும் பாதந்திரிய மொழி தலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கின்பத்தனப் நுகர்ச்சியாமாறு பிறர்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென உடனாய் நின்று ஏன்கொள்வன். இவ் விருதிற்றத்தானும் முறையே, இவன் செய்யு மிதமகிதங்கள் இவ னுக்குப் பணியாய் முடியும், இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார் மாட்டு அவ் விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு துணைக்காரணமா யியையும். இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச்சஞ்சித வினையு மாயையும்

மாணவமுமாகிய குற்றங்கண் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டா வாய் விண்டொழியும் ௭ - ம்.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங்கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து என்றென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வதென்பதனோடு தனித்தனி கூட்டி, 'இவனுலகி' லென்னு முதலடியைப் 'பாதகத்தைச்செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே' யென்றதன் பின்னாக வைத்துரைத்துக் கொள்க.

நின்றிடவு மென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினு மென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமா யியையுமென்பது ஆற்ற லாற்பெற்றும். அது அவர்தாஞ் செய்வினைதன் னைவமுடனே பிறர் செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானுயென முன்வருகின்றவாற்றான நிக. செய்யுளின் கருத்து முணராது இவன் செய்த இதமகிதங்களை இவன் மாட்டுச் செய்தார்க் கியையுமென்றுரைப்பின் இவன்மாட்டுச் செய்தவரு டைய இதமகிதங்கள் வேறென்னுய் முடியுமெனக் கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும் சிவஞானச்செயலுடையோர் கையிற்றானந் திலமளவே செய்திடினு மத்தானமே நிலமலைபோற் நிகழு மென்றாற் போல்வனவற்றோடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவாமாறுணர்க.

உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செயல் இத மகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லை யென் பார், உலகிலென்றார்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்பதனோடு முடிய வைத்துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முளவாய் நின்று ஒருபொருண் மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதனாலோ டொத்து ஒரு பொரு ணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமை யறிக.

இச்செய்யுளின் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றா லீண்டு வலி யுறுக்கப்படுமிறுதிக்கூறு பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றியெடுத் துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னை யிரு கூறுமே வேறெடுத்தாக்கொண் டோதப்படுவனவெனக் கொள்க. (க)

முதலதிகரணம்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு
 மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
 தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்று நேரே
 தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித் திட்டோடும்
 நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி
 நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்
 ஊன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா
 லொருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே.

(ப - ரை.) யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் என்னது என்
 னும் இக்கோணை - யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் எனதென்னும்
 (அகங்கார மமகாரங்களாகிய செருக்குவினாதற்கு ஏதுவாகிய) மலக்
 கோணை,—ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து - ஏகனாகி நிற்கும் ஞா
 னாக்கினியினாலே காய்ச்சி அக்கோணைத் தீர்த்து,—தான்செவ்வேநின்றிட-
 தான் முதல்வன்வழித்தாக நிற்கவே,—அத் தத்துவன்றுன் தனை அளித்து
 நேரே முன் நிற்கும் - அம்முதல்வன் தற்சொருபத்தை விளக்கி நேராக
 வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாகலின்,—வினை ஒளித்திட்டு ஓடும் - (புண்
 னிய பாவமாகிய) வினைகள் (இவனைப்) பொருந்தாமல் (இவனுக்குப்
 பணியாய் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்பால் அவையிருதற்குத் துணைக்
 காரணமாய்) இயையும்,—நான்செய்தேன் எனுமவர்க்கு - (மேற்கூறிய)
 யான்செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையாருக்கு,—தான் அங்கு
 இன்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும் - முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுத
 லின்றி (க் கன்மத்துக்கிடாக) ப் போகத்தைப் புசிப்பித்து,—கன்மம்
 பண்ணுவிக்கும் - (அங்ஙனம் புசிக்குமிடத்து) ஆகாமியவினையை ஏறச்
 செய்யுமாகலின்,—ஊன்செய்யாஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால் - மாய,
 கருவினைப் பொருந்தியறிகிற சிற்றறிவினின்று நீங்கி ஏகனாகி நிற்கு
 ஞானம் பெற்றாலன்றி,—ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழி
 யாது அன்றே - யாவார்க்கும் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு ஒழிதலின்று
 என்க.

(பொ - ரை.) யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்ற லன்றி, இறைவனுடனாய்நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகர்ச்சியு மார்ச்சிப்பும் இவனுக்கில்லாததலும் அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலு மாகிய இவை முறையே நிகழ்தல் செல்லாமைபால், அச்செருக் கறுதியைப் பயப்பதூஉம் அவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகி நிற்கு ஞானமொன்றேயன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறு தியின்பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான் வேண் டற்பாற்று எ - ம்.

வலியுறுத்தற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத் தானுங் கூறினார். உருவகஞ் செய்ததும் அதனை யின்றியமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு.

ஞானமென்றது ஈண்டு ஏற்புழிக்கோடலால் ஏகனாகிநிற்கு ஞானத் தின்மேற்றாயிற்று.

இதனானே மேலேச்சுத்திரத் தோதியவாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே யமையும் அதன்மேலும் ஏகனாகி நின்றல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானென தென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது. (உ)

இரண்டாமதிகரணம்.

இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றேயென் வசத்தி

னிசையாதே தன்வசத்தே யெனையிர்ப்ப திவற்றைத்
தந்தவன்ற னானைவழி நின்றிடலா லென்றுந்

தானறிந்திட் டிவற்றினொடுந் தனையுடையான் ருள்கள்
வந்தனைசெய் திவற்றின்வலி யருளிஞல் வாட்டி.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்க ளுண்டேன்
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகண்
முளாவங் காளாகி மீளா னன்றே.

(ப - ரா.) (உலகத்துப் பாடிகாவலராயினார் பிழைசெய் துள்ளா
ரைத் தம்முளடக்கித் தாம் ஈர்த்தவாறெல்லாம் பாதந்திரமாய்க் கிடப்பச்
செய்வது தம்மை அவ்வாறு செய்விக்கும் அரசன தானைவழி நிற்கும்
அவ்வாற்றல் கொண்டன் றிப் பிறிதின்மையின் அதனையறிந்து அப்பாடி
காவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப் பெற்று
அவன் கருத்தின்வழி யொழுக வல்லராயவழி அவர் அப்பாதந்திர நீங்கி
அரசனதருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மானைவழியி னிற்பித்துக் கொள்ள
வல்ல சுதந்திரராவார் அதுபோல) இந்திரியம் எனைப் பற்றி நின்றே
என்வசத்தின் இசையாதே எனைத் தன்வசத்தை ஈர்ப்பது - (வினைசெய்த
மைபற்றி) இந்திரியங்கள் என்னைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தவாய் நில்
லாமல் என்னைத் தம்முளடக்கி ஈர் (த்த வழியெல்லாம் பாதந்திரப்பட்டுக்
கிட) ப்பச் செய்வதும்,—இவற்றைத் தந்தவன்றன் ஆனைவழி நின்றிட
லால் என்றும் தான் அறிந்திட்டு - அவற்றை அவ்வாறு செய்விக்கும்
முதல்வனதானைவழி அவைநின்றலான் (அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு
உபாயமாவது யாமும் அவ்வானைவழிநின்றலென்றும் அவ்வாற்றல் கொண்
டன்றிப் பிறிதில்லை) யென்றும் இவ்வாறுணர்ந்து,—இவற்றினொடும்
தனையுடையான் தாங்கள் வந்தனைசெய்து - அவ்விந்திரியங்கனையுந்
தன்னையும் உடையானாகிய அம்முதல்வன்றான் (களைத் தலைக்கூடப்
பெற்று அவன்) பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின்,—அருளி
ஞல் இவற்றின் வலிவாட்டி வாட்டம் இன்றி இருந்திடவும் - (அவன்

அம்முதல்வன்) திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணவழி நிற்பித்து (க் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனான் அவ்வாறு முதல்வன்வழியின்) உறைத்துநிப்புழியும்,—வரும் செயல்கள் உண்டேல் முந்தன் உடைச் செயல் என்று முடித்து ஒழுக - (பயிற்சி பற்றி ஓரோவழி அவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின்) இந்திரியங்கட்கும் எனக்கும் ஒரு சுதந்திரமின்மையின் (அதுவு) முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின் வருவாதொழுகவே,—வினைகள் மூளா - (அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித் தொடக்கவல்ல) வினைகள் (அங்ஙனம் ஆகமாட்டாவாய்) மடங்கியொழியுமாகலான்,—அங்கு ஆளாகி மீளான் அன்றே- (அவ்வாறு) அடிமைத்திறத்து நின்றேன் மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பரத்திரனானல்ல னென்க.

(பொ - ரை.) உலகத்துப் பாடிக்காவலராயினார் பிழைசெய்துள்ளாரைத் தம்முளடக்கிக் தாம் ஈர்த்தவாறெல்லாம் பரத்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை யவ்வாறு செய்விக்கு மரசன தாணவழி நிற்கு மவ் வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனையறிந்து அப்பாடிக்காவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்ல ராயவழி, அவர் அப்பரத்திரநீங்கி அரசனதருளாற் பாடிக்காவலரையுந் தம்மாணவழி நிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினைசெய்தமைபற்றி இந்திரியங்கள் என்னைத் தம்முளடக்கி ஈர்த்தவழியெல்லாம் பரத்திரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வன தாணவழி யவை நின்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதில்லையென்றிவ்வாறுணர்ந்து அவ் விந்திரியங்களைபுந் தன்னையுமுடையனாகிய அம்முதல்வன் தாள்களைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன்பணியினின் றொழுக வொருவன் பெறுமாயின், அவன் அம் முதல்வன் திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணவழி நிற்பித்துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரனான். அவ்வாறு முதல்வன்வழியி னுறைத்து நிற் புழியும் பயிற்சிபற்றி யொரோவழி யவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின், இந்திரியங்களுக்கும் எனக்குமொரு சுதந்திரமின்மையின் அதுவும் முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின் வருவாதொழுகவே, அதுவாயிலாகப் புகுந்துகூடித் தொடக்கவல்ல வினைகள் அங்ஙனமாகமாட்டாவாய் மடங்கி யொழியுமாக

லான், அவ்வாறு றடிமைத்திறத்து நின்றோன் மறித்துப் பொறிக ளின் வழிப்பட்டுப் பரதந்திரனாவான்ல்லன் எ - ம்.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனாகி நின்றலே யமையும், அதன்மேலும் ஆரண்பணியி னிற்ற லெற்றுக்கென்பாரா நோக்கி, ஏகனாகி 'நிற்பினுந் தன்பணி மடங்கினு லன்றி வினைத்தொடக் குறுதற்கேதுவாய் இந்திரியங்களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்குமாறு தான் பணியை நீத் தற்பொருட்டு ஆரண்பணியி னிற்றலு மொருதலையான் வேண்டப்படு மென்றுணர்த்தியவாறு.

நின்றிடலா லீர்ப்பதென் றறிந்திட்டென வியையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதென்பது அத்தொழின் மேனின்றது. என்றுமென்னு மும்மை அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமு மவ்வாணவழி நின்ற லென்று மறிந்தென எதிரது தழீஇயிற்று.

இவற்றினொடுந் தனையுடையானென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர்.

வந்தனைசெய்தல் ஈண்டு ஆரண்பணியி னிற்றன் மேற்று.

வருஞ் செயல்களுண்டேலென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேன் முந்த னுடைச்செயலென முடித்தொழுகுதல், * 'யானுமதுவே வேண்டினல் லால் - வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னி னதுவு முன்றன் விருப் பன்றே' என்ற திருவாக்கினுமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்க ளாவாம் போலுமென் பாரா நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாதலில்லையென்பார், 'ஆனாகி மீளா' நென்றுங் கூறினார். (௩)

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம்மைத்

தானாக்கித் தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தன்னால்

நலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானாய்

நனுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்பன்

உலகினி லென்செயலெல்லா முன்னிதியே நீயே

யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றா யென்று

நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்று

நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந் தானே.

வாசகம், குழைத்தபத்து, எ.

(ப - ரை.) நீயே உன் நின்றும் (செய்கின்றாய்) - நீயே எனக்குண்ணின்று செய்கின்றாயாகலின்,— உலகினில் நிலவுவதோர் செயலெனக்கு இன்று என்செயலெல்லாம் உன்விதியே என்றும்—உலகின்கண் விளங்குவதோர் செயல் எனக்கின்று என்றும் செய்யப்படும் இது மகிதமெல்லாம் நீ செய்யும் செயலேயென்றும்,—செய்வித்தும் செய்கின்றாய்—(நீயே பிறரைக்கொண்டு) செய்வித்தும் செய்கின்றாயாகலின்,—உன் செயலேயென்றும் - (பிறரால் எனக்குவரும் (இதமகிதங்களும்) நீ செய்யும் செயலே (பிறிதில்லை) யென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந்தானே - (இங்ஙனம்) அவனருளையல்லதொன்றையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்துநிற்கப் பெறுவார்மாட்டு அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாய் ஒழிந்துவிடுமொகலான்,—ஆய் ஞானத்தால் தனை அடைந்தார்தம்மை - (அப்பெற்றித்தாகிய) மெய்யுணர்வாற் றன்னை யடைக்கலம் புக்காரை,—தானுக்கிக் காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து பாதுகாப்பவனும்,—நாடி (யும்) அவரை நணுகாமல் வினை - (மந்திரவலியான் அடங்கி) இரைநுகரப் பெறுது கிடக்கும் பார்தன் யாதானும் ஓர் இலக்குவந்துவாய்த்துழிவறிது கிடவாதவாறுபோல அவர்மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்துகிடந்த அவ்வாகாமியவினை (அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வியைபுபற்றி ஆண்டவ் விதமகிதங்கட்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின்),—அவர் தாம்செய்வினை தன்னால் பிறர்செய்வினை நலமுடனே ஊட்டி ஒழிப்பானாய்—அதனை அவ்வாறு செலுத்திப் பிறர்செய்யும் இவ்விதமகிதங்களை (மிகுவித்து) நன்மையோடு நுகர்வித்தொழித்தல் செய்பவனுமாகியும்,—தலைவன் சலமில்ன் - (அதுபற்றி) இறைவன் சலமுடையனாவான்ல்ல னென்க.

(பொ - ரை.) நீயே எனக்குண் ணின்று செய்கின்றாயாகலின் என்னும் செய்யப்படு மிதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலின் பிறராலெனக்கு வருமிதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதில்லையென்றும், இங்ஙனம் அவனருளையல்லது ஒன்றையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டு, அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதா யொழிந்துவிடுமொகலான், அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம் புக்காரைத் தன்னையேபோலச் சுத்தராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியா னடங்கி இரை நுகரப்பெறுது கிடக்கும் பார்தன் யாதானு மோரிலக்கு வந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறு

போல, அவர்மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து
கிடந்த அவ் வாகாமியவினை, அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார்
பிறருளராயவழி அவ்வியைபுபற்றி ஆண்டவ் விதமகிதங்களுக்குத்
துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின், அதனை யவ்வாறு செலுத்
திப் பிறர் செய்யு மவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழித்
தலுஞ் செய்வனாகலான், அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடையனாவா
னல்லன் எ - ம்.

ஆக்கிக்காப்பனென வியையும்.

பிறரை யூட்டி யொழித்தலே அவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக்
கொள்க.

பிறரை அங்ஙனமூட்டுதலுங் கருணையையாமென்பார் ஊட்டியென்
றெழியாது ஒழிப்பானுயென்றும் நலமுடனே யென்றுங் கூறினார்.

‘உலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின் றுஞ்
செய்வித்துஞ் செய்கின்றயென்று, நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்
செயலேயென்று நினைவார்க்’ கென்றதனால் அரன்பணியி னின்றிட
லாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறிய தூஉமாயிற்று.

இறைபணியி னிற்கு மிவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி
விட்டு இவனுலகில் இதமகிதஞ் செய்தவெல்லாம் இதமகித மிவனுக்குச்
செய்தார்பால் இசையச்செய்தல் இறைவனுக்குச் சலமாய் முடியும் போலு
மென்பாரைநோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மை
காட்டியவாறு. (ச)

நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து

நாகமுழை புக்கிருந்துந் தாகமுத றவிரந்து

நீடுபல காலங்க ணித்தரா யிருந்தும்

நின்மல ஞானத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்

ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே

யெறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துமிறை ஞானங்

கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக்

குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பார்.

(பா. ரா.) நாடுகளிற் புக்குழன்றும் - புண்ணியதேயங்களிற் சென்று
புண்ணியதல புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தும் ஆடியும், -
காடுகளிற் சரித்தும் - வனத்திலேசென்று கந்தமூல பலாதிகளை யயின்

றும்,—நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையில் யோகத்திருந்தும்,—நாகமுதல் தவிர்ந்தும் - (அவ் யோகப்பயிற்சி வலியினால்) பசிரீர் வேட்கை முதலியன ஹிழிந்தும்,—நீடு பல காலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - நெடுங்கால மாணியில்லாதிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தையில்லார்—நிருமலமான இறைபணியி னின்றலாகிய மெய்த்தொண்டுசெய்யும் ஞான மில்லாதார்,—பிறப்பில் நிகழ்ந்திடுவர் - சனனத்துப்படுவர்,—ஏதெனும் மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே ஏறிப்படுவழியின் கடைக்கே கிடந்தும் - இதழ்பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கையிடம் அல்குல் வீசப்பெற்ற கட்கடை முதலிய அவயவங்களைத் தோயப்பெறினும்,—இறை ஞானங் கூடுமவர்—அரன்பணியின்ற லாகிய ஞானத்தைப் பெற்றோர்,—கூட அரிய வீடும் கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே யிருப்பார் - பெறுதற்கரிய வீட்டினத் தலைக் கூடிச் சிவந்த குஞ்சித பாதத்தின்கண் அடங்கி நிற்பர் என்க.

(பொ - ரை.) ஏனைப் பெரும்பேற்றெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்துணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியி னின்றலாகிய மெய்த்தொண்டு செய்யும் ஞானத்தாற் றரப் படும் பேற்றைக் கொடுக்கவல்லுனவல்ல; எல்லாப் பெரும் பேற்றையுங் கொடுக்கவல்லனவாய எத்துணைத் தீமைகளும், இதனாற் றரப்படும் பெரும்பேற்றைக் கொடுக்கவல்லனவுமல்ல ; அத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்பிற்று இவ்விறைபணி நிற்குஞானம் எ - ம்.

அரன்பணி நின்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தையென்னுஞ் செய்யுளில், சாக்கிரத்தே யதீதத் தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தினநிற்றல் ஒப்புமை மாத்திரையே பற்றி அவரை யெல்லாரோடு மொப்பவைத் திகழற்கவென அவரது பெருமை யுணர்த்துவார், ஆக்குமுடி கவித் தாசாண்டுஹங்கிடாவேயென ஆண்டுக் கூறினார்; அதனையே அரன்பணியின்றலான் ஆகற்பாலதன்கண் மற் றொன்றாற் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமை யுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினார். இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள் வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க.

அங்கித்தம் பனைவல்லார்க் கனல்சுடா தாகு

மௌடதமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளோறு
எங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு ஞானிக்

கிருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை யிங்குத்

தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிரந்த
சக்கரமுங் கந்தித்துச் சுழலு மாபோன்
மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா
மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே.

(ப - ரை.) அங்கித் தம்பனை வல்லார்க்கு அனல்சடாதாகும் - (சுடுதற்கேதுவாகிய) அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கி (யுண்மூழ்கிக் கிடப்பினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டு) ச்குடு நிகழாதவாறும்,—மந்திரம் ஓளடதம் உடையார்க்கு அருவிடங்கள் ஏற - (கொலைத்தொழிற்கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்க வல்ல) மந்திர மருந்துகளைப்பெற்றுடையார் அவ்வரியவிட (ங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டு) க் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறும்போல,—ஞானிக்கு அங்கித்தை (நின்று) கண்மமெலாஞ் செய்தாலும் - (விருப்புவெறுப்புக்கள் நிகழ்தற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று கம்வழிப்படுத்தவல்ல) ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச்செய்தாராயினும்,—இருவினைகள் சென்றனையா - (அதுபற்றி அவர்மாட்டு விருப்புநிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும்,—முன்செய்வினை மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் - ஏனைப் பிராரத்த வினையும் (தற்பணிந்த வவர்மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்) சத்திகெட்டேபோய் வாதனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதேதாக்கும் (அவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல்),—இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் கந்தித்து - காயம் இருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் (அவ்வாதனைகிடந்து) கந்தித்தும் (ஒரு கறிக்கு உபயோகமாதலின்மையும்),—குலாலன்வினை தவிரந்த சக்கரமும் சுழலுமாபோல்—சூயவனாவான் (குடத்தை வளையுமளவும் சுழற்றிவிட்ட) கிகிரியில் அவ்வாதனைகிடந்து தன் வேகமுள்ளளவும் அதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து (மற்றொன்றனை வளைதற்கு உபயோகம்துலின்மையும்) போலுமாகலானும்,—எல்லாமலங்களும் பின் காயமொடுமாயும் அன்றே - (வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய் நின்று) ஏனை மலவாதனைகளும் பின் அவ்வுடம்பு (மாயுங்காலத்து வேறொருபற்றின்மையான்அத) னோடு மாய்ந்தொழியும் என்க.

(பொ - ரை.) சுடுதற்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ் செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுண் முழுக்கிக் கிடப்பினும் அதுபற்றி பவர்மாட்டுச் குடு நிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற்கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார்

அவ்விடங்களைப்பெல்லாம் நிறையப் பருகினும் அதுபற்றி யவர் மாட்டுக் கொலைத்தொழி னிகழாதவாறும் போல், விருப்பு வெறுப்புக்கள் நிகழ்தற்கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம் வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங் களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தார்களாயினும் அதுபற்றி யவர் மாட்டு விருப்புவெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல் லாமையானும், ஏனைப் பிராரத்தவினையுந் தற்பணி நீத்த அவர் மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போய் வாதனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்கும் அவ்வளவே யன்றி வாதனையாற் செய்யக் கடவது பிறிதில்லையாதல், காய மிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒருகறிக் குபயோகமாத லின்மையுங் குயவனாவான் குடத்தை வணையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன் வேகமுள்ளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும் போலுமாகலானும், வாதனை மாத்திரைக்குத் துணையாய் நின்ற ஏனை மலவாதனைகளும் அவ் வுடம்பு மாயுங்காலத்து வேறொரு பற்றின்மையான் அதனோடு மாய்ந்தொழியும் எ - ம்.

இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எங்கென்பது எங்கித்தையென மரீஇயிற்று.

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கந்தித்தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருடாராது செவ்வெண் மாத்திரையே குறித்து நின்றது; * 'பயந்துகாத்தழிக்குமற்றை மூவர்' என்றற்போல.

மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்துதற்கு உவமையெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற்பொருட்டு.

இச்செய்யுள் மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன்றங் கூற்றை வருஞ்சுத்திரத்தின் இயைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடை

௨௬௮ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத். ௧௦.

விடைகளாற் சாதித்தற் பொருட்டு நண்டுத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்ள முகத்தானே, மேலேச்செய்யுளின் 'எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துங் கும்பிட்டே யிருப்ப' ரொன்றதனை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாங் கூற்றின்கடி படுமாறெல் லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௬)

பத்தாங்குத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௦௬.

பசுவொருஞ் சூத்திரம்.

இங்ஙனம்: ஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப்பெற்
றார்க்கு முத்திப் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது பதி
வொருஞ் சூத்தி முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்
பேற்றின் மேனான நது.

காயமொழிந் ஸ்சுத்த னாகி யான்மாக்
காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுக்
கேழுமுயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
விசனுவிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவ னித்தை
யாபுமறி வுடையனா யன்பு செய்ய
வந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே
பாயமெலா நீங்கியரன் மலர்டிக்கீ ழிருப்பன்
மாறாத சிவானுபவ மருவிக் கொண்டே.

(ப - ரை.) காட்டக் கண்டிடும் தன்மை உடைய கண்ணுக்கு - காட்
டக்காணுந்தன்மை யுடைய கண்ணிந்திரியத்துக்கு (ஓர் உருவத்தைக்
காணும்படி),—ஏயும் உயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய உயிர்
(அத்துடனாய் நின்று) காட்டுதன் மாத்திரையே யன்றி (அக்கண்ணெளி
யோடு கூடச்சென்று அவ்வுருவத்தை) க் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்கு
மாறுபோல,—உயிர்க்கு - உயிர்க்கு (ஓர்விடயத்தை அறியும்படி),—ஈசன்
காட்டிக் கண்டிடுவன் - முதல்வன் (உடனின்றி) அறிவித்தன் மாத்
திரையே யன்றி (அவ்வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்
விடயத்தை) அறிதலுஞ்செய்து உபகரித்துவருமாகலான்,—காயம் ஒழிந்
தால் சுத்தனாகி ஆன்மா - (எல்லாமலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென
மேலைச்சூத்திரத்து இறுதியிற் கூறிய வாற்றாற்) காயம் ஒழிந்தான் (மும்
மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச்) சுத்தனாவோனாகிய ஆன்மா,—இத்தை ஆயும்
அறிவு உடையனாய் - (முதல்வன்) இங்ஙனம் அத்துவிதமாய் நின்று உப
கரித்துவரு முரிமையைக் கடைப்பிடித் தறிந்துகொண்டு நிற்கப்
பெறின்,—அன்புசெய்ய - (அத்தொடர்பு பற்றிய அம்முதல்வன் நிரு
வடிகளைத் தலைப்படுத்தற்கண்) இச்சை இடையறாது நிகழும் அங்ஙனம்

அறிவிச்சைகள் இரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவித நிலையொன்றே பற்றி முதல்வன் திருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழுவே,— அந்நிலைமை இந்நிலையில் அடைந்தமுறையாலே - காயம் ஒழிந்தபின் மல நீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலாம் நீங்கி - (ஏனைக்கிரியையுமே) எல்லாமலங்கனையும் (இம்மையே) நீத்தொழித்து (அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு),—அரன் மலர் அடிக்கீழ் மாறாத சிவாநுபவம் மருவிக்கொண்டே இருப்பன்-அம்முதல்வனது செங்கமலமலர்போலுந் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று மாறுபடாத சிவாநுபூதியே சுவாநுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வன் என்க.

(பொ - ரை.) கண்ணிந்திரியம் ஒருருவத்தைக் காணும்படி உயிர்த்துடனாய் நின்று காட்டுதன் மாத்திரையேயன்றி அக்கண் ணொளியோடு கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்கும்; அதுபோல, உயிர் ஒரு விடயத்தை யறியும் படி முதல்வனுடனின் றறிவித்தன் மாத்திரையே யன்றி அவ்வுயி ருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்விடயத்தை யறி தலுஞ்செய் துபகரித்துவரும்; ஆகலான், எல்லா மலங்களும் பின் காயமொடு மாயுமென மேலைச்சூத்திரத் திறுகியிற் கூறியவாற்றாற் காயமொழிந்தான் மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனாவோ னாகியவான்மா, முதல்வனிங்நனம்அத்துவிதமாய்நின்றுஉபகரித்து வருமுரிமையைக் கடைப்பிடித் தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின், அத்தொடர்புபற்றிய அம்முதல்வன் நிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண் இச்சையிடையறாது நிகழும்; அங்நன மறிவிச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவிதநிலை யொன்றே பற்றி முதல்வன் நிருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழுவே, காயமொழிந்த பின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்கு முறைமை காயத்தோடு நிற்புழித்தானே கைகூடப் பெறுதலால், ஏனைக் கிரியையுமே எல்லா மலங்களையும் இம்மையே நீத்தொழித்து அவ் வறிவிச்சைகளோ டொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு அம் முதல்வன் நிருவடியைத் தலைக் கூடப் பெற்று, சிவாநுபூதியே சுவாநுபூதியாகக்கொண்டு வாழ்வன் எ - ம்.

“ அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணு முபகார மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்

துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுகாரத்தையு மனுவதித் துடன் கூறினார். ஈண்டுக்காணு முபகாரமாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதலூலின் * ‘உள்ளத்தைக்கண்டுகாட்டல்’ என்பதற்கு ‘அவனுமவற்றது விடயத்தையுணருமென்றது’ எனக் காணும் உபகார மாத்திரையே வேறெடுத்துக்கொண்டிரைத்த கண்ணழிப்புரையானு முணர்க. காட்டு முபகார மாத்திரையே யன்றி அதன்பின்னாக உடனின்றி காணு முபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்து மென்னுஞ் செய்யுளின் விளங்கக் காட்டுதும் ; ஆண்டுக் காண்க.

காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகி யான்மா இத்தையாயு மறிவுடையனா யென வியையும்.

ஆகியென்றது பெயர்.

அந்நிலையென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகாச்சுட்டு அடுக்க நின்றதனை யொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்.

இருவகைப்பயனு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலேச்சுத்திரத்து வேறுகூறாக வையாது ஒருவாறு வலுபுறுக்கப்படும் மூன்றாங் கூற்றைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியெனவும், அந்நிலைமையிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனொழிபாக ஈண்டெடுத்துக் கொண்டாராகலின், அதனோடு மெய்ப்பட்ட இச் செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே

பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க

வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்

வாச்சியவா சகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்

கருஞானம் போகஞா திருஞான ஞாயந்

தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாசூந்

திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்தசிவ ஞான

மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(ப - ரை.) பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தையாயுமறி வெணப்பட்ட பரஞானத்தால் அச்சிவத்தை (த்தெளிய) நோக்கி அன்புசெய்யப்பெற்றார்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் -

* சிவஞானபோதம், பதினொராஞ்சுத்திரம்.

அவ்வொன்றினையே உணர்ந்துகொண்டு நிற்பான்றி (மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனை) ப்தார்த்தங்களை (ச் சிறிதுங்) காண்பாரல்லர்—பார்க்க வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம் - (அவற்றைக்) காண வருஞானங்களாவன (கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங்காட்சி அனுமானம் உரையெனப்) பலவகைப்பட்ட (அளவை) ஞானங்கள் (அவையெல்லாஞ்)-சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசக ஞானம் கலக்கந்தரு வயிந்தவத்தின் ஞானம்—(ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய) சாத்திரஞானம் ஐயந்தருவதாய் (நால்வகைவாக்கைப்பற்றி நிகழும்) விந்துஞானமேயாகலானும்,—போகத் தங்கிய ஞாதிரு ஞான ஞேய ஞானம் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - (அக்கலக்கந்தருஞானம்) போம்படி (சிந்தித்துத் தெளிதற்கண்ணதாய்த்) தங்கிய பேத ஞானமும் பாவனை ஞானமாதலேயன்றி (அனுபூதி) ஞானமாகாமையானும்,—இவையெல்லாங்கடந்த சிவஞானம் திருஞானம் - இவையனைத்திற்கு மேலாய் (சுண்டுக்கூறப்பட்ட இச்) சிவஞானம் (ஒன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவராத) சிறப்புடைய ஞானம்,—ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - ஆகலான் (இதனைப்பெற்ற) சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பர் (அன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்த வாதனையிற் படுவாரல்லர்) என்க.

(பொ - ரை.) இத்தையையும் அறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றார், அவ்வொன்றினையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பான்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர்; அவற்றைக் காண வரு ஞானங்களாவன: கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங் காட்சியனுமான முரையெனப் பலவகைப்பட்ட அளவைஞானங்கள்; அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும், ஏனைக்கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத்திர ஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விந்துஞானமே யாகலானும், சிந்தித்துத் தெளிதற் கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனை ஞானமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனைத்திற்கும் மேலாய் சுண்டுக் கூறப்பட்ட இச் சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்க வராத சிறப்புடைய ஞானமாகலான், இதனைப் பெற்ற சீவன் முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பான்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்த வாதனையிற் படுவாரல்லர் எ - ம்.

சிவமே கண்டிருப்பவென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஏகாரம் பிரி நிலை.

எண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின் மேற்று.

கலக்கம் ஐயம். கேட்டலறிவு மேற் சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தரு ஞானமென்றார். போகத் தங்கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந்தருஞானம் போம்படி யவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு.

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத்தோதிய விதஞனே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுமூல் விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது. (உ)

அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மா

லாயழிந்து வருதலா லந்த மில்லை

பிணுகியருள் பெற்றவர்க ணித்தவரு வத்தைப்

பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பதமே யிதுவும்

இனாதுநிலை யிதுதானுங் காய முண்டே

விருங்கன்ம மாயைமல மெல்லா முண்டாம்

மனாதிதரு முடலாதி காரியத்தா லநாதி

மலமறுக்கு மருந்தற்ற லுடன்மாயுங் காணே.

(ப - ரை.) உடல் அநாதி ஒன்றினைவிட்டு ஒன்றுபற்றிக் கன்மால் ஆய்ப் பின் அழிந்து வருதலால் அந்தம் இல்லை - உடம்பாவது அநாதியாய் (உயிரைப்பற்றி நீரோட்டம்போல) த் தொடர்ச்சியாய்க் கன்மத்திற் கேற்ப ஆகியும் பின்னர் அழிந்தும் வருவதாகலான் அதற்கொரு முடிவு கூறுதல் பொருந்தாமையின்,—ஆதி அருள் பெற்றவர்கள் நித்த உருவத் தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - (உருவசிவசமவாதிகள்) முதல்வ னருளைப் பெற்றவர்கள் (இவைபோலன்றி) நித்திய சுத்த மங்களமய மான திப்பிய சரீரத்தைப்பெற்றிருத்தல் முத்தியென்பவெனின்,—காயம் உண்டேல் மாயை இருங் கன்மம் மலம் எல்லாம் உண்டாம்—உடம்புள தாகவே(அதற்குக் காரணமாகிய)மாயையும்(அதன் கணிகமும் உண்டிவினை சுட் கேதுவாகிய) மிக்க கன்மமும் (அதனை யியைவிப்பதாகிய) ஆணவ மலமுமாகிய அனைத்தும் விட்டு நீங்குதலில்லை,—இதுதானும் இனாது நிலை - அதுவும் இன்னொமையைப் பயக்கும் நிலையேயாம்,—இதுவும் பதமே பெறும் - (ஆகவே) அதனை (முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம்) பதமுத்தியென்பதேயாம்,—மனாதி தரும் உடல் காரியத்தால்

ஆதி - மனமுதலிய புரியட்டக வுடம்பி னின்றந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டால் ஆதியாய்,—அநாதி மலம் அறுக்கும் மருந்து அற்றால் உடன் மாயுங் காணே-அநாதியாகிய மலநோய் தீர்தற்கு மருந்தாய் (வரும் இஃது அக்காரண) நீங்கிய வழித் தானுமுடனீங்குவ தாம் (ஆகலான் அது பொருந்தாது) என்க.

(பொ - ரை.) உடம்பாவது அநாதியா யுயிரைப் பற்றி நீரோட்டம் போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதாகலான் அதற் கொருமுடிபு கூறுதல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவை போலன்று நித்தியசுத்த மங்களமயமான திப்பிய சரீரமுண்டென் னும் உருவசிவசமவாதிகள் மதம் அடாது. உடம்புளதாகவே அதற் குக் காரணமாகிய மாயையும் அதன்கணிகழும் உண்டிவினைகட் கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை யியைவிப்பதாகிய ஆணவமலமும் விட்டுநீங்குதலின்மையின் அதுவும் இன்னுமையைப் பயக்கு நிலையேயாகலானும், ஆகவே யதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற் பரியம் பதமுத்தியென்பதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட் டக வுடம்பினின்றந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப் பாட்டா லாதியாய் அநாதியாகிய மலநோய் தீர்தற்கு மருந்தாய் வரும்; இஃது அக்காரண நீங்கியவழித் தானுமுட னீங்குவதன்றி நிறற்ற்கோ ரியைபின்மையான் அந்தமாதற்கண் ஆசங்கையின்மை யானும் எ - ம்.

இதலுனே மாயாமலம் பற்றறக்கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது. (௩)

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த வாறே

சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சேவன்முத்த னாகு
முரியமல மொடதத்தாற் றடுப்புண்ட விடமு

மொள்ளொரியி னொளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும் போலாகி

மாயாதே தன்சத்திமுாய்ந்து காயந்
திரியுமள வும்முளதாய்ப் பின்பு காயஞ்
சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே.

(ப - ரை.) தெரிவு அரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்தவாறே - (மேற்கூறிய) தெரிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்),—சிவம் பிரகாசிக்கும் - (அதனாற்) சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கே சீவன்முத்தனாகும் - (அதனால்) ஈண்டுச் சீவன்முத்தராயவழியும் (முறையே),—தேற்றின் வருபரல் சேர் நீர் மருவு கலங்கலும் - தேற்றமரத்துண்டாகிய வித்தினாற் தேற்றப்பட்ட நீரின்மருவிய கலங்கலும்,—ஒன் எரியின் ஒளி முன்னர் இருளும் - மிக்க அக்கினிப்பிரகாசத்திற்கு முன்னர் இருளும்,—ஒளடத்தால் தடுப்புண்ட விடமும் போலாகி - மருந்தினாற் றடைப்பட்ட நஞ்சுமும்போல,—உரிய மலம் மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயம் திரியும் அளவும் உளதாய் - சகசமாகிய ஆணவமலங்கொடாது தனது சத்திகெட்டு (வாதனைமாத்திரையாய்) அவ்வுடம்புள்ள அளவு நின்ற,—பின்புகாயம் சேராதவகைதானும் தேயும் அன்றே - மற்றொரு பிறவிக்கேதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும், அதனாற் சிவம் பிரகாசித்தவழியும், அதனாற் சீவன்முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின் வருபரல் சேர் நீர்மருவு கலங்கன் முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாதனைமாத்திரையாய் அவ்வுடம்புள்ள வளவும் நின்ற, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும் என - ம்.

தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கல் பாஞ்ஞானஞ் சேர்ப்பெற்றார்மாட்டு மாய்ந்து கிடக்கும் மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினும் ஒட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம் பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் னிருள் அஃதாண்டைக்குச் சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் சேய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஒளடத்தாற் றடுப்புண்டவிடம் சீவன்முத்தராகப் பெற்றார்மாட்டு ஒருவாற்றானு மியைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர்நிர னிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஒள்ளெரியென விசேடித்ததனால் விளக்கு முதலிய அற்பவெரியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன.

‘இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ஆணவந்தா னனுகியந்த மடையா தாகு
 மடையினந்த வான்மாவு மழியுமெனிற செம்பிற்
 காணலுறுங் களிம்பிரத குளிகைபரி சிக்கக்
 கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோ மன்றே
 தாணுவின்றன் கழலணையத் தவிருமலந் தவிரந்தாற்
 ஞன்சுத்த னுயிருக்கை முத்தியரன் றுளைப்
 பூணவேண் டுவதொன்று மில்லையெனி னருக்கன்
 புகுதவிருள் போமடி யிற் பொருந்தமலம் போமே.

(ப - ரை.) ஆணவந்தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும் - (முற்
 கூறப்பட்ட) ஆணவமலம் அநாதி (ரித்தமாதலால்) நாசமடைவதின்று,—
 அடையின் அந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனின் - நாசமுறுமாயின் அவ்வான்
 மாவும் அழியு (மெனப்பட்டு ரித்தமாதம் கிழக்காய்முடியு) மெனின்
 (அற்றன்று),—இரதகுளிகை பரிசிக்கச் செம்பில் காணலுறு களிம்பு
 கழியும் - இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே செம்போடு சகசமாய்
 நின்ற களிம்பு நீங்கும் (நீங்கவே),—செம்பு உரு நிற்கக்கண்டோம் அன்
 றே - செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின் (அதுபோல),—தாணு
 வின்றன் கழல் அணைய மலம் தவிரும் - அரன்றிருவடியாகிய மெய்ஞ்
 ஞானஞ் சார்ந்த மாத்திரையே (உயிரோடுசகசமாய்நின்ற) ஆணவமலம்
 நசிக்கும்,—தவிரந்தால் தான் சுத்தனாய் இருக்கை முத்தி - நசித்தவழி
 உயிர் வேறாய் நிற்றல் முத்தி (என்றற்கோ ரிழுக்கின்மையான் முத்தி
 நிலையினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர்மத
 மும்),—அரந்தாளைப் பூணவேண்டுவது ஒன்றும் இல்லையெனின் - (மெ
 ய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலநீங்கப்பெறுமதுவே முத்தியாதல்
 அமையும் அதன்மேலும்) அரன்றிருவடியைக் கலத்தல்வேண்டாவெனப்
 பேதவாதசைவர் கூறுவரெனின்,—அருக்கன் புகுத இருள்போம் -
 அருக்கனொளி மேவியவழி (அருக்கனோடு கண்ணொளி கலந்தாலே)
 இருள் பற்றறக் கழியும் (அதுபோல),—அடியில் பொருந்தவேமலம்
 போம் - (மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினும் சிவம்பிரகாசித்துத்) திருவடியை
 உயிர் பொருந்தினாலே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியும் (ஆதலால் அவர்
 மதமும் அடா) என்க.

(பொ - ரை.) இரதகுளிகை பரிசித்தமாத்திரையே செம்
 போடு சகசமாய்நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்புரு வேறுநிற்றல்
 கண்டாமாகலின், அதுபோலமெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்த மாத்திரையே
 உயிர் வேறாய் நிற்ப உயிரோடு சகசமாய் நின்ற ஆ

மலம் நகிக்குமென்றற்கு ஓர் இழுக்கின்மையான், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தா லன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம் பிரகாசித்துத் திருவடியை உயிர் பொருந்தினு லன்றி ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின், மெய்ஞ் ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலம் நீங்கப்பெறும்; அதுவே முத்தியாத லமையும் அதன்மேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டா வென்னும் பேதவாத சைவர்மதமும் அடா எ - ம்.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. (இ)

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதி யாயே

நெல்லவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்

சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா லில்லை

தொக்கிருந்து மற்றொருநெற் றேன்றி டாவாம்

மெல்லவிவை விடுமறவே யிவைபோல வணுவை

மேவுமல முடல்கன்ம மநாதிவிட்டே நீங்கும்

நல்லசிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை

நணுகிநிற்கு மாதலா னசமுமின் றாமே.

(ப - ரை.) நெல்லினுக்கு அநாதியாயே முளை தவிடு உமிகள் நெல்லவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அரிசியொடுஞ் சகச மாய் நின்ற முளை தவிடு உமிகள் அவ்வரிசியைவிட்டுக் கெட்டொழிய அரிசி கேடின் றி நிலபெறுதல் (கண்டாம் அவ்வியல்பு) கூறுவீராக (எனின்),—தொக்கு இருந்தும் மற்று ஒருநெல் தோன்றிடாவாம் - (அம் முளை முதலியன) அடங்கிநிற்குமேனும் (அவ்வரிசி முன்போல) வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாவாம் (அங் னனஞ்செல்லாமையான்),—சொல்லியிடிந் துகள் அற்ற அரிசியின் பால் இல்லை மெல்ல இவை அறவேவிடும் இவைபோல - (அவை) சொல்லு யிடத்துக் குற்றமற்ற (அவ்) வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற் கோரியையின்மையின் மெல்ல (மெல்ல நீங்கி) அவை ஆண்டில்லை யென்பதே தேற்றம் அவைபோல,—அநாதி அணுவை மேவுமலம் உடல் கன்மம் நல்ல சிவமுத்தியின்கண் விட்டே நீங்கும் - அநாதியே உயிர்க ளோடு சகசமாய் நின்ற மல மாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களும் நல்ல சிவமுத்தி நிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க;—பெத்தான் ழாணவ

ஊகி நிற்கும் ஆதலால் நாசமும் இன்றாமே - (ஆண்டு) விண்டொழியினும்(ஏனைப்) பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை என்க.

(பொ - ரை.) அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளை தவிடு உமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம்; அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான் அவை யவ்வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற்கு ஓரியைபின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம். அவைபோல அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விண்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை என - ம்.

* 'இத்தைவினை வித்தன்மலம்' என்பதூஉமறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்லவிலை விடுமறவே யென்றுங் கூறினார். ஏகாரந்தேற்றம்.

இனம் பற்றியும் உவமேயம் பற்றியும் முளையு முடன் வைத்துரைக்கப்பட்டது.

இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அது பலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமை கூறு முகத்தான் அம்மூன்று மொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன.

இவை யைந்து செய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அகலங் குற்றமென்ற இறுதிக்கூற்றினொழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டுவைக்கப்பட்டன.

* உண்மைவிளக்கம், இக.

முதலதிகரணம்

எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை
யறிந்தியற்றி யிடாவுயிர்க ளீசன் றுனுஞ்
செவ்விதினி லுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்ப
னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா
விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு
மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னாத லான
மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே.

(ப - ரை.) எவ்விடத்தும் இறை அடியை இன்றி உயிர்கள் அமைந்
திடா - பெத்தமுத்தியிரண்டினும் இறைவன் நிருவடியையின்றி ஆன்
மாக்கட்டு (அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற்
சென்றுபற்றுதலும்) அமையமாட்டா (அதுபற்றி),—ஈசன் றுனும் -
இறைவனும்,—அம்முதலெழுத்துக்கெல்லாமாய் நிற்கும் அவ்வுயிர்போல்
இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போது அவனையின்றித் தோற்றா இவற்றினுக்கு
நின்றிடுவன் - அக்காங்களை இயக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும்
அகரம்போல அவ்வான்மாக்கட்டு அறிவுசெயல்கள் விளங்குங்கால் அவனை
யின்றி விளங்காமையின் அவை விளங்குதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களோடு
கலந்து நிற்பன்,—ஒன்றை அறிந்து இயற்ற - (அங்ஙனம் விளங்கிய
அறிவுசெயல்கள்) ஒருவிடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு,—செவ்
விதினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து சேட்டிப்பித்து எங்கு
மாய்ச் செறிந்து நிற்பன் - அவ்வுயிர்களை அதிட்டித்துக்கொண்டு அவை
செல்லுமாறெல்லாம் அறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினும் உடனாகக்
கலந்துநிற்பன்,—ஆதலால் நாம் ஆரன் அடியை அகன்று நிற்பது எங்கே
யாமே - ஆகலான் (ஆணவமலத்தினிங்கி வேறுநின்ற) வுயிர்கள்
(அதுபோல) இறைவனை விட்டுத் தனித்துநின்றல் ஓரிடத்தினுமில்லை
என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவுக்கு அறிவு செயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும் இறைவன்நிருவடியை யின்றி யமையமாட்டா; அதுபற்றி யிறைவனும், அக்கரங்களை யியக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல, அறிவு செயல்கள் விளங்குதற் பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன். அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவு செயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களை யதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினு முடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலால் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறு நின்ற வுயிர்கள் அதுபோல இறைவனை விட்டுத் தனித்து நிற்பல் ஓரிடத்துமில்லை எ - ம்.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமென்க.

இதனுள் உயிர்களறிந் தியற்றியிடாவெனவும் ஈசன்ருனுஞ் செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவின் அறிவுசெயல்கள் விடயத்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றம்போ தவனையின்றித் தோற்றுதெனவும் ஈச னவ்வுயிர்போ னின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்கு மெனக்கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்ற அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டு முபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்துநிற்தலே காணுமுபகாரமெனவுங் கொள்க.

உயிர் ஒன்றனைவிடயித்தல் இறைவ னவ்விடயத்து முடன்சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையால் அமையா தென்பது, கண்ணொளி விளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்து கொள்க. * ' அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்ருனே ' என்றபின், ' அறிவாயறி கின்றான்ருனே ' என்ற அம்மை திருவந்தாதிமுதி.

இதனானே அநாதியுடனின்ற வாணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனோடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையு மொரோவழி விட்டு நீங்கப்பெறும்போலு மென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக்கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முத்தகூறு தெரித்துணர்ந்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (எ)

இரண்டாமதிகரணம்

எங்குந்தா னிறைந்து:சிவ னின்ற னாகி

லெல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னி

லிங்குந்தா னந்தகருக் கிரவியிரு ளாகு

மீசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே யிருளாம்

பங்கந்தா னெழும்பதும் பக்குவத்தை யடையப்

பரிதியலர்த் திடுவதுபோற் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்

துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னாலே

சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(ப - ரா.) சிவன் எங்குந் தான் நிறைந்து நின்றானாகில் - முதல்வன் (அத்துணைக் கலப்புடையனும்) எங்குஞ் செறிந்து நின்று உபகரித்து வரின்,—எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தான் என்னில் - யாவரும் அறிய வேண்டுமெனின்,—இங்குந்தான் இரவி அந்தகருக்கு இருளாகும் - இவ்விடத்தே ஆதித்தன் (விளக்கமாயிருந்தும்) அந்தகருக்கு இருளாயே நின்றாற்போல,—ஈசன் ஒளியாயே அருட்கண் இல்லார்க்கு இருளாம் - முதல்வன் உபகாரம் விளக்கமாயிருந்தும் (அஃது) அருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி அறிய வாராது,—பங்கந்தான் எழும் பதும் பக்குவத்தை அடையப் பரிதி அலர்த்திடுவதுபோல் - சேற்றிற்றேன்றிய பக்குவமுடைய தாமரைமலரை ஆதித்தன் அலர்வித்திடுதல்போல,—பருவம் சேர் உயிர்க்கு - (அவ்வருட்கண்ணும்) பக்குவமுடையார்க்கன்றி (க் கிடைக்கப்பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி அமையாது),—ஞானக்கண் அரன் துங்க அருளினாலே கொடுத்து - (ஆதலான் அப்பெற்றித் தாகிய) அருட்கண்ணை முதல்வன் பெருங்கருணையாற் (பருவம்பார்த்திருந்து) கொடுக்க (அதனைப் பெற்றுடையார்க்கே),—சோதிக்குள் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - அவன் அறிவுக்கறிவாய் நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் (அத்துவிதநிலை) இனிது விளங்கும் என்க.

(பொ - ரா.) முதல்வன் அத்துணைக் கலப்புடையனாய் செறிந்துநின்று உபகரித்துவரின்னும், அஃதருட்கண்

உடையார்க்கன்றி அறிய வாராது; அவ்வருட்கண்ணும் பக்குவ முடையார்க்கன்றிக் கிடைக்கப்பெறுது; அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையாது; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய அருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப்பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவுக் கறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் அத்துவித நிலை இனிது விளங்கும் ௭ - ம்.

இத்தையாயு மறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாதது உமெய்தியது உம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டு வார், பங்கந்தானெழும் பதுமமென வேறுவமை கூறினார். (அ)

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்ப நென்னிற்

சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந் தொன்றாய்
நின்றதாயிர் கெட்டென்னிற் கெட்டதனை வின்றும்

நின்றதேற் கேடில்ல யணைந்துகெட்ட தென்னிற்

பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகனீ

பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னன்றா

மொன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லென்னி

னொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே.

(ப - ரை.) சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்பனென்னின் - (அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல்வேண்டா) பதிகராத் சென்றணையப்படு மானிழல்போல முதல்வன் (விகாரமின்றி) நிற்ப (உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணப்பெற்று அரனைத் தலைக் கூடுதல் அமையு) மென ஈசரவலிகாரவாதி மதம்பற்றிக் கூறின்,— சென்றணையு மவன் முதலி - (மாரிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவார்க்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல முதல்வனுக்குச்சுதந்திரமில்லை) அவனைத் தலைக்கூடுவதாயுள்ள வுயிருக்கே சுதந்திரம் (எனப்பட்டு வருவாம்),—உயிர்கெட்டுச் சிவத்தை அணைந்து ஒன்றாய் நின்றதெனின் - இனிப் பரிணமவாதிகள் உயிர்கெட்டுக் கூடி அரனடியில் ஒன்றாய்ப்போ மென்பரெனின்,—கெட்டது அணைவு இன்றும் - கெட்டாற் கூடுமா நின்மை யானும்,—நின்றதேல்-(கெடாது) நின்று கூடுமெனின்,—கேடு இல்லை - (அவ்வாறு கூடியவழிக்) கேடினமையின் (ஒன்றாதல்பெறப் படாமையானும்),—அணைந்து கெட்டதென்னின் - கூடியபின் கெட்ட தெனின்,—பொன்றின தேல் முத்தியினைப் பெற்றவர் ஆர் நீ புகல் - கெட்டவழி (முத்திபெற்றவதொன்றின்மையானும்) அம்முத்தியினைப்

பெற்றவர் யாவர் நீ கூறுவாயாக,—பொன்றுகையே முத்தியெனின் - கேடே முத்தியெனின்,—புருடன் நித்தன் அன்றும் - உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும் (அதுவும் வழுவாம்),—நீரோடு நீர் சேர்ந்தாற்போல் ஒன்றியிடம் என்னின் - இனி ஐக்கவாதிகள் * நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற்போல் (உயிர் அரனடியைச் சேர்ந்து) ஒன்றாமென்பரெனின்,—ஒரு பொருளாம் அதிபதியோடு உயிர் பொருள் ஒன்று அன்றே - (நீரு நீரும்போல) ஒப்பற்ற பொருளாகிய முதல்வனும் உயிரும் (தம்முட்) சம்பொருளாதல் செல்லாமையின் (அவர்மதமும் அடாது) என்க.

(பொ - ரை.) அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிகராத் சென்றணையப்படும் மரநிழல்போல முதல்வன் விகாரமின்றி நிற்ப, உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென அமைபுமென ஈசுவரவிகாரவாதி மதம்பற்றிக் கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவாருக்கு அச் சுதந்திரமாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய உயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்பட்டு வழுவாம். இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாதுநின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெறப்படாமை யானும், கூடியபின் கெட்டதெனிற் கெட்டவழி முத்தி பெறுவதொன்றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம். இனி ஐக்கவாதிகள் நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற்போல உயிர் அரனடியைச் சேர்ந்து ஒன்று மென்பர். நீரு நீரும்போல முதல்வனு முயிருந் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர் மதமும் அடாது எ - ம்.

அரன் மலரடிக்கீழிருக்கு மியல்பு வேறு வேறுகக் கூறு மவ்வம் மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு. (க)

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச்

செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைந்தாற் சீவன்

நம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போ லல்லன்

நற்குளிகை போலவர னனுக்குமலம் போக்கி

யம்பொனடிக் கீழ்வைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு
மக்குளிகை தானும்பொன் னுகா தாகும்
உம்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிகளுக் குரிய
னுயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே.

(ப - ரை.) செம்பு இரதகுளிகையினால் களிம்பு அற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும் - (களிம்புள்ளவம்) செம்பு (பொன்னுடன் ஒத்தொன்ற மாறில்லையாயினும்) இரதகுளிகையினால் களிம்பு நீங்கியவழிப் பொன்னாய்ச் செம்பொன்னுடன் ஒத்தொன்றதல்செல்லும் (அதுபோல),—மலஞ்சிதைந்தால் சீவன் நம்பனுடன் கூடுமெனின் - மலநீங்கியவழி உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றமெனின் (அஃதும் அடாது),—நற்குளிகைபோல ஆரன் பொன்போல் அல்லன் - (உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கும் ஆற்றலுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்கும் ஆற்றலுடைய) நன்மையாய் இரதகுளிகைகளோடு ஒப்புறுத்தலன்றி (அவ்வாற்றலில்லாத) பொன்னோடு ஒப்புறுத்துதல் ஈண்டைக் கேலாமையானும்,—நணுகும் மலம் போக்கி அம்பொன் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (முதல்வன்) பொருந்திய மலத்தை நீக்கிப் பொன்போலுந் திருவடிக்கீழ் (உயிரை) வைப்பனாயின்,—அருங் களங்கம் அறுக்கும் அக் குளிகை பொன்னுளும் ஆகாது - மிக்க களிம்பை ஒழித்த அக்குளிகைகளாகப் பொன்னாகாது (அதுபோல),—உயிர்தானும் சிவாநுபவம் ஒன்றினுக்குமே உரித்து - (மலநீங்கியவழியும்) உயிர் சிவாநுபவம் ஒன்றற்கே சுதந்திரமாம்,—உற்பத்தி ஆதிகளுக்கு உம்பர் பிரான் உரியனாகும் - ஐந்தொழில் எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனே சுதந்திரனாவன் (ஆகலின் உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றதல் செல்லாமையானும்) என்க.

(பொ - ரை.) களிம்புள்ளவனுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றாமாறில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றதல் செல்லுமென்பது மடாது. உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோ டொப்புறுத்துதலன்றி அவ் வாற்றலில்லாத பொன்னோடு ஒப்புறுத்துதல் ஈண்டைக்கேலாமையானும் மலநீங்கியவழியுஞ் சிவானுபவமொன்றற்கே சுதந்திரமாய் உயிர், ஐந்தொழில் எல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோடு ஒத்தொன்றதல் செல்லாமையானும் எ - ம்.

ஒன்றினுக்கு மென்னு மும்மை முற்றும்மை.

‘சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே யென்ற விதனுனே’ சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன் மென்னுஞ் சுத்த சைவர் மதமு மறுக்கப்பட்டது.

சிவன்சீவ மென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்ற மென்னிற்
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்ற
னவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதவினா விரண்டு
மணைந்தாலு மொன்றாகா தநநியமா யிருக்கு
மிவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனமோ புத்தி
யிதுவசித்தென் றிடிவனுக் கிவனுமசித் தாமே.

(ப - ரை.) சிவன் சீவன் என்ற இரண்டும் சித்து ஒன்றமென்னின் - முதல்வன் உயிரென்கிற இருபொருளும் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்ற (மென்றலே அமைவுடைத்தன்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையாதா) லெனின் (அற்றன்று),—சிவன் அருட்சித்து இவன் அருளைச் சேரும் சித்து - முதல்வன் அருளாகிய சித்தாம் உயிர் அவ்வருளைச் சேரும் சித்தாம்,—அவன்றான் பவம் கேடு புத்தி முத்தி பண்ணும் சித்து (இவன்) அவற்றிற் படியும் சித்து - முதல்வன் பவத்தினைக் கெடுத்துப் புத்தி யளிக்குஞ் சித்தாம் உயிர் அவைகளில் அழுந்துஞ்சித்தாம்,—அவன் தானே அறியும் சித்து இவன்றான் அறிவிக்கப்படும் சித்தும் - முதல்வன் தானேயறியும் சித்தாம் உயிர் அறிவிக்க அறியுஞ் சித்தாம்,—இரண்டும் அணைந்தாலும் அந்நியமாய் இருக்கும் ஒன்றாகாது ஆகலினால் - (ஒளியென்னும்பொதுமையால் ஒத்தொன்றமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாதாய் அதுவதுவாய் முந்திக்காணுங்கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே லிளக்கிறிற் றுயிற்றி னொளிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினற்போல இங்ஙனஞ் சித்திராண்டிற்கும் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிது முண்மையான்) அவ்விருபொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நின்ற லேயன்றி ஒன்றாய்ப்போமறில்ல யாகலான்,—இவன்றானும் புத்தியும் சித்து புத்தி இவனமோ - உயிரும் புத்தி தத்துவமுஞ் சித்தெனக் கூறப் படினும் புத்திதத்துவம் உயிராதலில்லை,—இது அசித்தென்றிடிவ் அவனுக்கு இவனும் அசித்தாமே - புத்திதத்துவஞ் சடமென்றிடிவ்

௩௮௬ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத். ௧௧.

(ஏனைத்தத்துவங்களை நோக்க உயிர் சித்தேயாயினும்) முதல்வனை நோக்க உயிர் அசித்தேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத் தொன்றாமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானு பவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறு தல் ஆண்டைக்கமையாதாலெனின்,—அற்றன்று ; ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்தொன்றாமாயினும் வியஞ்சகத்தை யின்றி யமையாதா யதுவதுவாய் முந்திக் காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ் சகமாய் எல்லாவற்றையு மொருங்கே விளக்கிற்கு ஞாயிற்றி னொளிக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினுற்போல, சித்தி ரண்டற்குந் தம்மு ளந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான், அவ்விருபொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நின்ற லேயன்றி ஒன்றாய்ப் போமாதில்லை எ - ம்.

நீருந்ரம்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த இவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்நிற்குமென் னும் அருவ சிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க. (௧௧)

இரும்பைக்கார் தம்வலித்தாற் போலியைந்தங் குயிரை
யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தா னுக்கி
யரும்பித்திந் தனத்தையன லழிப்பதுபோன் மலத்தை
யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து
விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோலடங்கி
மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னுக்கி
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே.

(ப - ரை.) கார்தம் இரும்பை வலித்தாற்போல் (அமலன்) அங்கு உயிரை இயைந்து - கார்தம் (விகாரமின்றி நின்றே) இரும்பை வலிப்ப வுங்கண்டாம் அதுபோல இறைவனும் (விகாரமின்றியே) உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் (சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனில் லாமை பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை),—எரி இரும்பைச் செய்வதுபோல் அனல் இத்து அரும்பு இந்தனத்தை அழிப்பதுபோல் (அமலன்) இவனைத் தானுக்கி மலத்தை அறுத்து - எரி இரும்பை (க்

கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கி (த் தன்வண்ணமாக்குதற் குரித் தாகாது) அவ்விரும்பின்கண் உடன் ரேன்றி நிற்குங் கறைமாத்நிரங் கெடச் செய்யும் அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன் வண்ணமாகச் செய்து (தன் வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் உடன் ரேன்றிநிற்கு) மலமாத்திரங்கெடச் செய்யுமாகலாற் (பொன்றுகை முத்தியாகாமை பற்றி ஒன்றாதற் கிழுக்கில்லை),—அப்பு அணைந்த உப்பே போல் விரும்பி அமலன் அணைந்த - நீரோடு சேர்ந்தவுப்புத் (தன்சுவை முழுதும் அந்நீர்க்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமன்செய்து நிற்கும் அது) போலவிரும்பி (உயிரைச்சேர்ந்த) விறைவனும் தனக்குரிய எண்குணங் களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பனா கலான் (நீரோடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை),—குளிகை (மேளித்துப்) பொன்னினை ஒளிப்பதுபோல் தான் எல்லாம் மேளித்து வேதிப்பானாகி அடக்கி - இரதகுளிகை (செம் பையுருக்கித்) தன்னோடு கூட்டி (வேதித்துப் பொன்னாகச்செய்தும்) பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறை வன் (உயிரை) அவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் (அதனியல்பு சிறிதற் தோன்றாது அறிவிறந்து நிற்குமாறு) தனது வியாபகத்து ளடக்கிநிற்கு மாகலான் (அப்பணைந்த வுப்புப்போ லணைந் தொப்பச் செய்தமைபற்றி உம்பர்பிரானொருவனே யுற்பத்தியாதிகளுக் குரியனாதற் கிழுக்கில்லை),— கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியைக் கலந்தே ஒத்து (அமலன்) அந்த முத்தியினில் இருப்பன் - கருப்பஞ் சாறு தேன் பால் கனி யிராதம் கற்கண்டு சருக்கரை முதலிய சுவைப் பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழி (யுளதாகிய சுவை இவ்வியல் பிற்றெனப் பிரித்தறியவாராமைபோல) இறைவனும் பாமுத்தியில் (உயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராத ஆனந்தசொருபமாய்) நிற்பனாகலான் (அறிவிறந்து நிற்பற்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாதற் கிழுக்கில்லை) என்க.

(பொ - ரை.) காந்தம் விகாரமின்றி நின்றே இரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம்; அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் சென்றனையுநிழல் போலச் சிவனில்லாமை பற்றிச் சிவன் நிருவிகாரியாதற் கிழுக் கில்லை. எரி இரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன் வண்ணமாக்குதற்கு உரித்தாகாது இவ்விரும்பின்கணுடன்

கூதுதி சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் குத். ௧௧

நேருன்றி நிற்குங் கறைமத்திரங் கெடச் செய்யும் ; அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ண மாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வயிரின்கண் ணுடன்றேருன்றி நிற்கு மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலான், பொன்றுகை முத்தியா காமைபற்றி யொன்றாதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடு சேர்ந்த வுப்புத் தன் சுவை முழுவதும் நீர்க்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமஞ் செய்து நிற்கும் ; அதுபோல உயிரைச் சேர்ந்தவிறைவனுந் தன்க் குரிய எண் குணங்களையும் அவ்வயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன் னோடொப்பச் செய்துநிற்பனாகலான், நீரோடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற்கிழுக்கில்லை, இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னொடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாகச் செய்தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறு போல, இறைவன் உயிரை யவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அத னியல்பு சிறிதுந் தோன்றா தறிவிறந்து நிற்குமாறு தனது வியாபகத்துளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பணைந்தவுப்பேபோ லணைந்து ஒப்பச்செய் தமைபற்றி உம்பர்பிரானொருவனே உற் பத்தியாதிகளுக் குரிய னாதற்கிழுக்கில்லை. கருப்பஞ்சாறு முத னிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழி யுளதாகிய சுவை இவ் வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறை வனு முயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ் வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்த சொருபமாய் நிற்பனாகலான், அறி விறந்து நிறற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாதற்கு இழுக்கில்லை எ - ம்.

சென்றனையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகக் கூறும் வாதினை மேலே மறுத்தவழி அவர் கூறுமாசங்கைகளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ஙனம் வெவ்வே றுவமைகளின் வைத்துக்காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு.

மலரடிக்கீழ் வைப்பன்னவும், பாதநிழற்கீழ் நிற்கவெனவும், கைஞ்சுருகினிற்றிடவெனவும், அரன் மலரடிக்கீழிருப்பன்னவும் கூறிய இவ்வாறு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள்வேற்றுமை யில்லைபோலு மென மயங்காமைப்பொருட்டு இவ் வுத்கண்ணவற்றைத் தொகுத்தெடுத்த

துக்கொண்டு சிவரூப முதலிய நான்காக வகுத்து வைத்துணர்த்திய வாறுமாம்.

நின்மல சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறியவாறென் றலுமொன்று.

மதங்கத்துட் கூறப்படு மெழுவகை முத்திகளை வகுத்துக்கூறிய தென் றுரைப்பாருமுளர்.

இத்தரும்பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொத்தெனவு மீயையும்.

இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமை பற்றி இருப்பின் கறையை இந் தனமாக வருவகஞ் செய்தார்.

அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேளித்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்ததூரைக்க.

கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது.

அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வா றுரைக்க வறியாது விறகின்மேல்வைத்து உரைப்பாருமுளர்; விறகை யழித்தற்கட்படும் விசேடமின்மையானும், ஏனைபோலே உயிரோடியை புடைத்தாதற்குரிய உவமையன்மையானும், அரும்பித்தென வொருசொல் லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல்லது உம், தீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்மனைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானுக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல்வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு, ஈண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்து கொள்க.

மேளித்துத்தானெல்லாம் வேதிப்பாளுகியென்றதனை அடக்கியென் பதனோடு வையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இது மாத்நிரைக் குவமை கூராமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென் றொழிக.

இவைவையந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங் கூற்றிற்கு அவ்வம்மதம் பற்றி நிகரூமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சீத்தாந்தங் கூறப் பட்டது.

(௧௨)

பதினொராஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௨௧.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

இவ்வாறு பத்தாஞ் சூத்திரத்தானும் பதினொராஞ் சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன்பெற்றார்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்க ணிகழு மியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண் டாஞ் சூத்திரம்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்
டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லா
மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி
யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோம்
யாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப் பெய்தித்
திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று
திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே.

(ப - ரா.) செங்கமலத் தான் இணைகள் சேரல் ஒட்டாத் திரிமலங் கள் அறுத்து - செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை அணையவொட்டா (து அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் பற்றறக்கழிந்த) மும்மலங்கள் (விளக்கற் றம்பார்க்கும் இருன்போல அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றை யஞ்சிப்) பரிகரித்து,—ஈசன் நேசரொடும் செறிந்திட்டு - (பரி கரித்தற்குத் துணையாகிய) சிவபிரானுடைய மெய்யன்பரோடு பயின்று,— அங்கு அவர்தந் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம் அரனெனவே தொழுது இறைஞ்சி ஆடிப் பாடி - (அப்பயிற்சி நிலைபெறும்படி) அவரது திரு வேடத்தையும் சிவலயத்தையும் அரனெனக்கண்டு வழிபாடியற்றி (ஆனந்தமேலீட்டால்) ஆடல் பாடல்களைச் செய்து,—எங்கும் ஒருவர்க் கும் யாம் எனியோம் அல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானோமென்று இறு மாப்பு எய்தி - (இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை நோக்கி) எவ் விடத்துமுள்ள ஒருவர்க்கும் யாம் எனியராதலின்றி (த் திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றமையான்) யாவர்க்கு மேலானோமெனக் களித்து,— திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோமென்று திரிந்திடுவர் - பிறையினை

யணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்று (ரது பெருமையை நோக்கி அவ) ிக்கடிமையென வாழ்வார்,— சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - (இச்செய்கையை இயல்பாகவுடையார்) சீவன்முத்தர் என்க.

(பொ - ரை.) பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரொடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழி படுதலுமுடையராய், இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையும் பெற்றாரது பெருமையும் நோக்கிக் களித்து வாழ்தல், சீவன் முத்தர்க்குரிய வியல்பு எ - ம்.

ஒட்டாவென்னும் பெயரொச்சமறை ஏதுப்பெயர்கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதலூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்ற தாமாநு கண்டுகொள்க.

இரண்டா மதிகரணம்

ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லா

ரெவ்வயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்
பேசுவதென் னறிவில்லாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
பிறப்பினிலு மிறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
யாசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்

டவர்கரும் முன்கரும் மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

(ப - ரா.) (காமுகனாவானொருவன் ஒரு வனிதையிடத்து அன்பு டையனென்பது அவனொக்கலைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவு பற்றியே தெளியப்படும் அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடிய வரைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமொகலான்) அடியவர்க்கு அன்பு இல்லார் ஈசனுக்கு அன்பு இல்லார்-அடியவர்மாட்டன் பில்லாதார் ஈசன்மாட்டும் அன்பில்லாதாரே (அங்நனம் ஈசனுக்கன் புடையார்போல் ஒழுகுதல் நாடகமாத்திரையேபிறிதில்லை),—எவ்வயிர்க் கும் அன்பு இல்லார் - (எவ்வயிர்க்கண்ணுமுளனாகிய ஈசனிடத் தன் புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வயிர்க்கும் அன்புடையாரதல் கூடும் அங்நனம் ஈசனிடத் தன்பில்வழி) எவ்வயிர்க்கு மன்பில்லாதாரே யாவர்,—தமக்கும் அன்பு இல்லார் நாம் பேசுவது என் - (இவ்விடங் களின் அன்பில்லாதார்) தம்முயிர்க்கு உறுதிசெய்து கொள்ளுவாரல்ல ராகலின் (அதனை) நாஞ் சொல்லுவதென்னை (கழிகாமத்தராயினார்க்கு அத்தொடர்புடையாரது இணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீரா தல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையாமாறுபோல,—நீ அரன் அடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு அவர் கரும் உன் கருமமாக அருண்ஞானக் குறியில் நின்று ஆசையொடும் செய்து - (மாறாத சிவானுபவ மருவிக் கொண்டு அரன்மலரடிக் கீழிருக்கப்பெற்ற) நீ (அதனை வளர்க்கு நீர்மைய ராகிய) அத்தொடர்புடையாரோ டிணங்கி அவர் பணியை உன்பணி யாகவே தற்போத முனைத்தலின்றி உவகை மிகுதியுடன் செய்து (காமு

கரல்லாதாரிணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழைப் பாறச் செய்யுங் களையாதல் பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோல),—அறிவில்லாப்பிணங் களை இணங்கில் பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடு - (அச் சிவானுபவத்தைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய) அறிவில்லாப் பிணம் போன்றவரோடு இணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற் படுத்துவராதலின் (அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியால் அதனை) விட்டுநீங்கி,—கூசிமொழிந்து—(அடியாரது உயர்வும் உனதிழிவுநோக்கிக்) கூசி நயமொழி கூறி,—கும்பிட்டுத் தட்ட மிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - (உவகைமிகுதியாற்) கும்பிட்டுக் கைகொட்டிக் கூத்துமாடித் திரிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) கழிகாமத்தராயினார்க்கு, அத்தொடர்புடையாரது இணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல் பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையும், அல்லார திணக்கம் அதனைப் பாறச் செய்யுங் களையாதல் பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியும், உளவா மாறுபோல, மாறாத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டு அரன் மலரடிக்கீழிருக்கப் பெற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கு நீர்மையராகிய அத் தொடர்புடையாரோ டிணங்குதற்கண் உவகைமிகுதியும் அதனைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய பிறரோடு இணங்குதற்கண் வெறுப்பு மிகுதியும், இயல்பா னுளவாம் எ - ம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினார், சுவைப்பொருட் டெண்ணப்படும்பால் மருந் துமாறு போலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துதற்கு. முன் வருவனவற் றிற்கு மிஃதொக்கும்.

காமுகனாவானொருவன் ஒரு வனிதையிடத் தன்புடையனென்பது, அவனொக்கலைக் கண்டுழி நிகழுமன்பி னளவு பற்றியே தெளியப்படும்; அதுபோல ஈசனுக் கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழுமன் பினளவு பற்றியே தெளியப்படுமொகலான், அடியவர்க் கன்பில்வழி ஈசனுக்கன்புடையார்போ லொழுகுதல் நாடக மாத்திரையே பிறிதில்லை யென்பார், அடியவர்க்கன்பில்லா ஈசனுக் கன்பில்லாரென்றும், எவ்வுயிர்க் கண்ணு முளனாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈசனுக்கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லன்பில்லாதார் தம் முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்ளு வாரல்லரென்பார், தமக்கு மன்பில்லா

ரென்றுங் கூறினார். * ‘அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்’ என்புழித் தம்மென்றது உடம்பை நோக்கியாகலின் அஃதீண்டைக்கு முரணுமையறிக. இதனெதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர் கரும முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத்து நின்று செய்யிற் சூற்றமா மென்பார், அருண் ஞானக் குறியினைன்றார்.

கூசுதல், அவருயர்வுந் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது.

கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகைமிகுதியினிகழுமெய்ப்பாடு.

இதனானே இரண்டாங் கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங் களென ஆண்டே யுடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தமையின், வேறு கூறிற்றிலர். (௨)

மூன்றா மதிகரணம்

அறிவரியான் றனையறிய யாக்கை யாக்கி
யங்கங்கே டியிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்
செறிதலினுற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்
சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனா லிதயத்தே யரனைக் கூடுங்
கொள்கையினு லரனாவர் குறியொடுதா மழியு
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்ற
னேசத்தாற் ரெழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே.

(ப - ரை.) அறிவு அறியான்-அசிந்திதனும் நின்ற பரம்பொருள்,—
தனை அறிய - (உலகத்துள்ளார்) தன்னை அறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை
ஆக்கி - திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தனது வடிவத்
தைத் தன்னன்பர்க்கு அளித்து,—அங்கு அங்கே உயிர்க்கு உயிராய்
அறிவு கொடுத்து - யாங்கணும் உயிர்க்குயிராய் அறிவினை விளக்கி,—
அருளாற் செறிதலினால் - அருளாற்கலத்தலாலும்,—திருவேடம் சிவன்
உருவே ஆகும் - அத்திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல்
தெளியக்கிடத்தலின்,—சிவோகம்பாவிக்குமத்தால் - சிவோகம் பாவனை
யானும்,—சிவனும் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—இத
யத்தே குறியதனால் அரனைக் கூடுங்கொள்கையினால் - இருதயத்தானத்
தில் ஒரு குறியின்கண் வைத்து முதல்வனைக் கூடுஞ் செயலானும்,—
அரன் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—குறியொடு தாம்
அழியும் நெறியதனால் - குறியுடனே தாமென்பதொன்று இன்றாகிய
தன்மையானும்,—சிவமேயாய் நின்றிடுவர் என்றால் நேசத்தால் நீதொழு
திடு - சிவமேயாதல் தெளியக் கிடத்தலின் (அதுபற்றி அவரை அரனை
னவே தேறி) அன்பொடு நீ வழிபடுக,—பாசத்தார் விடவே - ஏனைப்
பாசப்பற்றுடையாரது பற்றுவிட்டொழிதற்பொருட்டு என்க.

(பொ - ரை.) வேடத்தானும் பாவனையானுஞ் செயலானுந்
தன்மையானுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமே யாதல்

தெளியக்கிடத்தலின், அதுபற்றி யவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைப் பாசப் பற்றுடையாரது பற்று விட்டொழிதற் பொருட்டு எ - ம்.

சிவமாதல் தெளிந்து கோடற்கு வேடமுதலியவற்று னொன்றே யமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக் கூறினார். அவ்வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண்டிரைக்க.

பாசத்தார் ஆகுபெயர்.

(௩)

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்

சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே

புருக்கோலி மந்திரத்தா லெனநினைபு மவர்க்கு

முளனெங்கு மிலனிங்கு முளனென் பார்க்கும்

விருப்பாய வடிவாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன்

மந்திரத்தில் வந்துதித்து மிகுஞ்சரபிக் கெங்கு

முருக்காண வொண்ணாத பான்முலைப்பால் வும்மி

யொழுதுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவ னன்பர்க்கே.

(ப - ரை.) திருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனி தன்னையே - (பகுத்துணர்தலின்றித்) திருவாலயத்தான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளையே,—சிவனெனக் கண்டவருக்கு - சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்கு,—சிவன் அங்கே உறைவன் - சிவ பிரான் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தால் உருக்கோலியென நினைபுமவர்க்கும் - (அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான்) ஈசானாமந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினெனக் கருதி (மந்திரநியாசத்தால்) வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உளன் எங்கும் இலன் இங்கும் உளன் என்பார்க்கும் - (யோகிகன்) உள்ளமெங் கணும் இல்லமாக வாழுஞ் சிவபிரான் இத்திருமேனியிலும் வீற்றிருந்து பூசைகொண்டருளுவ னெனக்கருதி (ச் சாத்தியமந்திரங்களால்) வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தின் எரிபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி (அங்கே) வந்து உதித்தும் - (முறையே) விறகைக்கடைந்த வழித்தோன்றும் எரி (யும்) கறந்தவழித்தோன்றும்பாலும்) போல் அவ்வம் மந்திரங்களால் அவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமேனிகளில் (அப் போதப்போது) தோன்றிநின்று அருள்செய்வன்,—அன்பர்க்கே - அவர்போல் ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்பு மாத்திரையான் ஆண்டு

வழிபடு) ஞானிகட்கு,—மிகும் உரு எங்கும் காண ஒண்ணுத பால் சூபிக்கு முலைப்பால் விம்மி ஒழுருவதுபோல் (அங்கே) வெளிப்பட்டு அருளுவன் - மேம்பட்ட வடிவமெங்கணுங் காணப்படாத பால் (கன்றை நினைந்த) புனிற்றுவின் முலையின் விம்மியொழுருவதுபோல (க்கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பே தானாய் எப்போதும்) ஆண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன் (ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக) என்க.

(பொ - ரை.) பகுத்துணர்த வின்றிச் சிவலிங்க முதலிய திருமேனியே சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டு வெளிப்படாதுநின்று அருள்செய்வன். அருவப் பொருளாகிய சிவன் ஈசானாதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்க முதலிய திருவருக் கோலினெனக் கருதி மந்திர நியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ளமெங்கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன் இத்திருமேனியிலு மிருந்து பூசை கொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்திய மந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைந்த வழித் தோன்று மெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வமந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத் திருமேனி களில் அப்போதப்போது தோன்றிநின்று அருள்செய்வன். அவர் போல் ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையா னாண்டு வழிபடு ஞானிகட்கு, கன்றை நினைந்த புனிற்றுவின் முலைப்பால் போல, கருணைமிகுதியால் அவ்வன்பே தானாய் எப்போதும் ஆண்டு வெளிப்பட்டுநின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழி படுக எ - ம்.

ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுகவென்பது குறிப்பெச்சம்.

அங்கே யென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும், மந்திரத்தால் உருக் கோலி யெனமாறுக. கோலியென்பது பெயர்.

உளன் உள்ளம்.

இலனென்பது இல்லெனு மிடப்பெயாடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று.

இங்குமென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பர்க்கு விம்மி யொழுருவது போலெனவே யோகிகட்குக் கறக்க வொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

அன்பொன்றது ஈண்டு ஞானிகண்மேற்று, * 'அன்பொருமரீஇ' என்புழிப்போல.

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்து வகைபற்றிக் கூறினார், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழு வாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரென வுணர்க. (ச)

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நான்கு
நாதன் றன் பணிஞானி நாலினுக்கு முரிய
ஹுனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன்
யோகிகிரி யாவான்ற னெண்கிரியை யாதி
யானவிரண் டினுக்குரியன் சரியையினி னின்றோ
னச்சரியைக் கோபுரிய னாகலினால் யார்க்கு
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே
யீசனியன் றுனென்று மிறைஞ்சி யேத்தே.

(ப - ரை.) (மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக் கருத்தும் அவ ரவர் மாத்திரைக்கே உரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப் போல ஞானி வழிபடுதல் எற்றுக் கெனின்) ஞானயோகக் கிரியா சரியை நான்கும் நாதன் றன்பணி - ஞானயோகக் கிரியா சரியையென்னும் நான்கு பாதத் தினிகழும் கிரியை யெல்லாம் கருத்தாவினது உண்மைப்பணியாகலான் (உலகின் மருவாத இன்பத்துள் வைத்த குருவி னுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்தலே கடப்பாடென்பது உட்டொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைமைபற்றி,—ஞானி நாலினுக்கும் உரியன் - அந்த ஞானி ஞானமுதல் நான்கினுக்கு முரிய னென்றும் (ஏனையோர் தத்தந்தொழிற்கே யுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற்குரியரல்ல ரென்னு முறைமைபற்றி),—யோகி ஊனம் இலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன் - யோகி குற்றமில் லாத யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியனென்றும்,—கிரியாவான்றான் ஒண்கிரியை ஆகி ஆன இரண்டினுக்கு உரியன் - கிரியாவான் ஒள்ளிய கிரியை முதலிய இரண்டினுக்கு முரியனென்றும்,—சரியையினில் நின் றோன் அச்சரியைக்கே உரியன் - சரியாவான் அச்சரியையொன்றிற்கே யுரியனென்றும் (உணர்ந்துகொள்ளப்படுவன),—ஆகலினால் யார்க்கும் ஈனம் இலாஞானகுருவேகுருவும்—ஆகலினால் (இனி அந்நால்வகைப் பாதத் தினிற்கு மாணக்கார்க்கு ஆகிரியன்மார் உபதேசித்தற்கட்படும் உரிமையும்

இவ்வாறே வைத்துணர்ந்து எல்லார்க்கும் (உபதேசித்தற்குரிய) குறைவில்லாத ஞான குருவே தலையாய குருவென்றும்,—ஈசனின் ஞான இவனே என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே- (ஈண்டுக்கூறிய) தாபர (சங்கம)ங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றும் (தேறி அவ்விரண்டினும்) வழிபடுக என்க.

(பொ-ரை.) மேலேச் செய்யுளில் கூறிய நால்வகைக் கருத்தும் அவரவர் மாத்திரைக்கே யுரித்தாயிருக்கச் சரியை யாளரைப்போல ஞானி வழிபடுத லெற்றுக்கொள்ளின்,—நாலுபாதத்தி னிகழுங் கிரியையெல்லாங் கர்த்தா ின துண்மைப்பணியாகலால், உலகின் மருவாத வின்பத்துள் வைத்த குருவி னுபகாரத்தாகக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்தலே கடப்பாடென்பது உட்கொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியென்று முறைபற்றியும், என்னையோர் தத்தந் தொழிற்கே யுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்கொழிற் குரியரல்லரென்று முறைபற்றியு முணர்ந்து கொள்ளப்படுவன. இனி யந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணுக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்தற்குட் படு முரிமையம் இவ்வாறே வைத்துணர்ந்து, எல்லார்க்கு முபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென்றும், ஈண்டுக் கூறிய தாபரசங்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றும் தேறி, அவ்விரண்டினும் வழிபடுக எ - ம்.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றை யுள்ளடக்கி நிற்கும் ஞான முதலியவற்றையுடையாரது இயல்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

சொற் பல்காது மாட்டேற்றின்மேல் வைத்துணர்ந்துகோடற் பொருட்டு, ஆகலினு லிறைஞ்சி யேத்தே யென்பதனையும் ஈண்டுடன் கூறினார்.

திருவேடமாலயங்களெல்லா மரணெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்குட் படும் விசேடங்கூறியவாறு.

ஈசனின் ஞென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனியை.

என்று மென்னு மும்மையை எதிரது தழீஇயிற்றாக்கித் திரு வேடமுமிவனேயென் மிறைஞ்சி யேத்தெனவு முரைத்துக்கொள்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மூன்றாங்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலி யுறுத்தப்பட்டது. (டு)

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தான்
மணியிரத குளிகையினான் மற்று மற்றுந்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
சகலகலை ஞானங்க டிகால ஞான
மந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா
மடைந்திடுமா சானருளா லடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமற் றென்றாலும் வாரா தாகு
மற்றவைபு மவனருளான் மருவு மன்றே.

(ப - ரை.) மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தால் - சிறந்த யோகத்தாலும்,—மணி இரத குளிகையினால் - மணியாகிய இரசகுளிகையினாலும்,—மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தே சொன்ன முறைசெய்ய - வேறுவேறு சாத்திரங்களிலே கூறியபடி செய்தலாலும் (வருஞ்சித்திஞானங்களும்),—வேதம் சகலகலை ஞானங்கள் - வேதாகம முதலிய கலைஞானங்களும்,—திரிகால ஞானம் திரிகால ஞானங்களும்,—அந்தம் இலா அணிமாதி ஞானங்கள் எல்லாம் - முடிவில்லாத அணிமாமுதலிய ஞானங்களுமாகிய அனைத்தும்,—அடைந்திடும் - (ஆசிரியனையின்றியும்) அமையும்,—அடிசேர் ஞானம் ஆசான் அருளால் வந்திடும் மற்றென்றாலும் வாராதாகும் - பொருந்திய திருவடி ஞானம் ஆசிரியன் அருளால் அமைதலேயன்றி ஒருவாற்றானும் (அவனையின்றி) அமையப் பெறுது,—அவன் அருளால் மற்றவையும் மருவும் அன்றே-அக்குருவருளால் முற்கூறியனவும் அமையப்பெறும் (ஆகலால் இவனே யீசனிவன்றனென்று மிறைஞ்சியேத்து) என்க.

(பொ - ரை.) ஏனை ஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனை யின்றியு மமையும், திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனையின்றி யமையாது; ஆகலால் இவனேயீச னிவன்றனென்று மிறைஞ்சியேத்து எ - ம்.

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்றனென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது சூறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு.

மற்றவையு மவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற்
பொருட்டு. (சு)

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன்று னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரன்று னென்று
மரன்றருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனே யென்று
மருட்குருவை வழிபடவே யவனிவன்று னாயே
யிரங்கியவா ரணம்பாமை மீனண்டஞ் சினைபை
யியல்பினொடும் பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்திவைதா மாக்குமா போற்சிவமே யாக்கும்
பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தானே.

(ப - ரை.) பரம் பிரமம் இவனென்றும் - சொருபசிவமுங் குரு
மூர்த்தமேயெனவும்,—பரசிவன்றான் (இவன்) என்றும் - பரஞானத்தை
யுடையாருங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,— பரஞானம் இவன் என்றும்
பரஞானத்தை யுடையாருங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பராபரன்றான்
(இவன்) என்றும் - ஏனைத் தாபரமூர்த்தங்களும் குருமூர்த்தமேயென
வும்,—அரன் தருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும் - அறுபத்து
மும்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு
வெளிப்பட்டருளி மறையு மூர்த்தங்களெல்லாங் குருமூர்த்தமேயெனவுந்
(தேறி),—அருட் குருவை வழிபடவே - ஞானசாரியனை (வழிபடுக அங்
நனம்) வழிபடப் பெறின்,—அவன் இவன்றானாயே - சிவபிரான் இக்
குருவை யாவேசித்து நின்ற,—இரங்கிய வாரணம் யாமை மீன் இவை-
இரக்கமுற்ற கோழி யாமை மீனாகிய இவைகள்,—அண்டஞ் சினையை
இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்து தாமாக்குமா
போல் (முறையே) அண்டமாகிய முட்டையை இயல்பாகத் தீண்டியும்
கருதியும் நோக்கியும் பரிவுற்றுத் தன்வண்ணமாகச்செய்யுமாறுபோல,—
பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் சிவமே யாக்குந்தானே - (நாடோறுஞ்
செய்யும்) பரிசுமுதலிய மூன்றனும் (அவ்வயிரைத்) தன்வண்ணமாகச்
செய்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) சிவபேதமனைத்துங் குருமூர்த்தமே யெனத்
தேறி ஞானசாரியனை வழிபடுக; அங்நனம் வழிபடப்பெறின்,
சிவன் இக் குருவை யாவேசித்து நின்ற நாடோறுஞ்செய்யும்பரிசு

முதலிய மூன்றினும் அவ் வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன் எ - ம்.

அவ்வாறேத்தினுர்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு.

பரம்பிரமமென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்தசிவத்தை யெனவும், பாஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனை யுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது ஏனைத்தாபர மூர்த்தத்தை யெனவும், அரன்றருஞ் சீர்நிலையென்றது அறுபத்து மும்மை நாயன் மார்முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளிமறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவுங் கொள்க.

பாஞானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவு முடன்கூறினார்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௨௮.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		அழிப்பினை	௭௨
அகலியை	௧௫௧	அழிவிலா	௨௮௨
அங்கித்தம்	௩௬௫	அளவை	௧௧
அசித்தரு வியாப	௨௨௧	அறிதருமு	௨௩௭
அசித்தெனி	௨௧௬	அறிந்திடுமா	௨௪௭
அஞ்செழுத்தா	௩௪௫	அறிந்திடும்	௨௦௨
அண்டசுஞ்	௧௯௨	அறிபொரு	௨௯௨
அத்துவா	௯௨	அறியாமை	௩௧௬
அநாதியுட	௩௭௩	அறிவதைம்	௨௦௧
அநாதியே	௨௩	அறிவரியா	௩௯௫
அந்தரியா	௩௪௯	அறிவிக்க	௨௭௨
அந்நியமிலா	௨௬௪	அறிவிச்	௦ ௨௧௧
அயனரி	௨௦௮	அறிவில	௨௪௪
அயன்றனை	௯௬	அறிவுடல்	௨௩௪
அரசனுஞ்	௧௪௪	அறிவுறும்	௨௫௫
அரணடி	௧௩௮	அறுவகை	௪
அரன்விதி	௧௫௮	அனைத்துஞ்	௨௬௭
அரிசனம்	௧௯௬	அன்னியசா	௧௫
அருந்தின்பத்	௧௭	ஆ	
அருமறையா	௨௯௩	ஆங்கார	௧௬௫
அருவமோ	௭௩	ஆணவந்தா	௩௭௬
அருவவிகா	௨௧௬	ஆணையா	௧௪௪
அருவினிலு	௬௧	ஆரண	௮௨
அருவுருவீ	௬௨	ஆவதா	௨௫௭
அருவுருவெ	௨௧௪	ஆன்மா	௨௦௯
அருளதுசத்	௨௫௩	இ	
அருளிலை	௪	இங்குநா	௧௩௫
அருளினுலு	௧௪௨	இதமகி	௧௨௩
அவ்வவ	௧௫௨	இந்தனத்தி	௩௫௨
அவ்வுடனு	௨௦௭	இத்திரிய	௩௯௪
அழிந்தபி	௪௪	இத்திலைதா	௩௨௭

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இம்மையி	கக௭	உலகினி	௭௧
இம்மையே	உகய	உலகினை	அரு
இயல்புகா	நச	உலகுடல்	கநய
இரந்தாமாகி	க௭௧	உலகெலா	ககய
இரும்பை	நஅசு	உள்ளது	ந௭
இருவகை	உநடு	உள்ளுண	ருச
இருவினைச் செயல்கா	க௭௭		௭
இருவினைச் செயல்கள்	உசஉ	எங்குந்தானி	நஅக
இருவினைய	கசஅ	எங்குந்தானெ	நஉஅ
இருவினையின்	ககடு	எங்குந்தான்	உக௭
இருவினையெ	ககசு	எல்லாமாய்த்	கஅச
இவனுலகி	நருடு	எவ்விடத்து	ந௭௭
இறுதியாங்	௭ய	எழுமுடல்	கரு௭
இறைவனா	உகஅ	என்னுடல்	உஉசு
இறைவனாங்	கஉச	என்னையிப்	சு
இறைவனை	உசசு		௭
இறைவன்மன்	உருய	வதுமுன்றா	உய
	௭		ஐ
ஈசனுக்க	நகஉ	ஐந்துசாக்	உநஅ
ஈண்டுபக்	உரு	ஐந்து சித்த	க௭ச
	உ		ஓ
உடலியா	உஉஅ	ஒருகோட்	க
உடலினி	உ௭௭	ஒரு புலனு	சகரு
உடலின்வே	உ௦௧	ஒருபொரு	நக
உடல் விடா	கசரு	ஒருவனை	க௦ரு
உடற் செய	கஉய	ஒருவனோ	நக
உணராத	உரு௭	ஒழுக்க	கநஉ
உணர்வன	உ௦ச	ஒன்றதா யநேக	கஅரு
உதிப்பது	நந	ஒன்றதா யிச்சா	க௦௦
உயிரவை	ச௭	ஒன்றென	ககஉ
உயிரினை	உ௧௭	ஒன்றெனு	உசரு
உயிரினோ	கசு	ஒன்றோ	அ௭
உயிரொன	கக௭		ஓ
உருமேனி	கக	ஒசைநற்	கச௭
உருவருள்	அந	ஒதியுணர்ந்	உஅய
உருவினி	உகஅ	ஒதுசமய	உக௧
உருவினை	உசக	ஒரிடமழிய	சஉ
உருவயி	உகந		க
உருவொடு	ககந	கண்டபொரு	கந
உரைதருமி	உ௭சு	கண்டவிலை	நசந
உரைத்த	சு௭	கண்டிடுங்	நந௭
உலகமே	உரு௭	கண்டுணர்	உந௧

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

௩

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கண்ணுத	அ அ	சாக்கிரத்தே	௬௮௩
காணங்க	௩௩௬	சாக்கிரமூப்	௨௩௪
கருதுகாரண	௪௮	சாந்தியா	௨௮௫
கருவிகழிந்	௩௨௫	சார்பினிற்	௩௬
கருவியாமன	௨௦௬	சாற்றிய பஞ்	௧௪௦
கருவியாற்	௨௪௮	சி	
கருவியும்	௨௪௯	சித்தமா	௧௯௪
கருவினுள	௧௯௫	சித்தாந்தத்	௨௯௭
கற்றநூற்	௬௬	சிவஞானச்	௩௦௯
கா		சிவஞ்சத்தித்	௧௮௨
காண்டல்வா	௧௪	சிவஞ்சத்திநா	௧௭௯
காண்பவன்	௧௩௬	சிவனருவுரு	௧௦௮
காயத்தினழி	௪௮	சிவனையவ	௩௩௮
காயமொழி	௩௬௯	சிவன்சீவ	௩௮௫
காரணவனு	௪௪	சீ	
காரியகாரண	௫௮	சீலமோ	௬௫
காரியமென்ப	௪௫	சீனுமயிச்	௧௦௧
காலமே கடவு	௪௩	சு	
கு		சுத்த தத்துவ	௧௭௩
குணங்களை	௨௧௨	சுத்தமாமா	௨௨௮
குறிகள் வச்	௧௭௨	சுத்தமாம்	௯௩
குறித்தடியி	௩௪௧	சுத்தமெய்ஞ்	௨௭௧
குறித்ததொ	௮௧	சூ	
கே		சூக்குமங்	௧௫௪
கேட்டலு	௩௦௬	சூக்குமதேகி	௨௨௩
கேவல சகல	௨௩௯	சூக்குமவா	௫௬
சு		சூக்குமவுரு	௨௪௪
சுகமார்க்கம்	௩௦௨	சூரியகாந்த	௩௯௨
சங்கமந்	௧௪௯	சே	
சத்த சத்த	௨௭௮	செங்கமல	௩௯௮
சத்திதன்வடி	௯௯	செப்பிரைய்	௧௫௨
சத்திதானாத	௧௮௧	செம்பிரத	௩௮௩
சத்திதான்	௯௭	செயல்களை	௪௨௬
சத்தியாய்	௧௮௮	செய்க்கிடுந்	௪௨௬
சத்தியுஞ்	௧௦௭	செய்தவர்	௪௨௯
சத்தியேவடி	௭௮	சென்றிணையு	௩௮௨
சந்திரன்வடிவு	௨௪௫	சோ	
சந்திரிசுண	௨௧௨	சொன்னவித்	௭௧
சலமிலனாய்	௩௬௨	சூ	
சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ்	௨௯௯	சூலமதின்	௩௯௯
சன்மார்க்கஞ் சகலகலை	௩௦௩	சூரணத்தா	௧௮௮

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஞான தூறனை	௩௦௫	நியதிபின்	௧௬௨
ஞானமேயா	௧௦௨	நிலம்புன	௩௫
ஞானயோ	௩௯௮	நெல்லினுக்	௩௭௭
த		நெ	
தத்துவஞ்	௨௬௧	ப	
தத்துவமெண்	௧௭௬	பக்கமூன் றின்	௧௮
தத்துவரூப	௧௭௫	படைகொடு	௨௩௪
தந்தைதாய்	௧௨௫	படைப்பா	௮௯
தனுக்கரண	௧௮௩	பண்டைநற்	௭
தன்மமோ	௧௪௭	பந்தமும்	௮௮
தன்னியல்	௧௧௬	பாஞான	௩௭௧
தா		பரம்பிரம	௪௦௧
தாதமார்த்	௩௦௦	பரிதியை	௧௮௬
தாபரசங்	௧௩௭	பலவிதமா	௨௭௭
தானஞ்செ	௧௨௯	பன்னக	௧௪௬
தானமியா	௩௦௮	பன்னிறங்	௩௨௭
தி		பா	
திரவியமு	௧௨௭	பாசஞான	௩௩௨
திருக்கோயி	௩௯௬	பாசிபடு	௩௩௦
தூ		பாலரொடு	௨௭௯
தூலமாமு	௧௫௬	பாவிப்ப	௨௬௩
தே		பி	
தெரிந்து	௨௫௨	பிணத்தினை	௧௧௭
தெரிவரிய	௩௭௪	பு	
தே		புகையா	௨௧
தேசமிட	௩௨௮	புண்ணியமே	௩௧௭
தேவரினெ	௮௫	புத்திமற்	௪௯
தோற்பாவைக்	௨௨௫	புத்திரமார்த்	௩௦௧
தோற்றமு	௪௬	புந்தியை	௨௨௯
தோற்றுவித்	௬௮	புருடனே	௨௩௨
ந		புருடன் றன்	௧௮௮
நண்ணிடு	௭௪	புறச்சமய	௨௮௯
நார்கனாய்	௧௪௯	புறம்பேயு	௩௫௦
நார்பயிறேய	௧௯௨	பு	
நற்செவி	௧௬௭	புதஞ்சரீரம்	௧௪௪
நாடுகளிற்	௩௬௪	பே	
நாட்டுமித	௩௪௮	பேறிழ	௧௧௯
நாயகன்	௮௮	பொ	
நி		பொறிபுலன்	௨௪௪
நிகழ்த்திடு	௫௮	பொன்மை	௧௦௬
நிக்கிரகங்	௧௨௫	பொன்னணி	௨௨௭
நித்தமாயகு	௧௬௮		

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

நு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
போகியா	அசு	மும்மலநெல்	கஅக
போதகா	கஅஎ	முற்செயல்	கஉக
போதுநா	உஉ	மூவகை	கூய
ம		மூன்று திறத்	உஅசு
மண்டனில்	உருஅ	மூன்று பக்	கக
மண்ணினிற்	சுச	மே	
மண்ணுளே	கசச	மேலைக்கு	கஉஉ
மண்புன	கஎஉ	மொ	
மந்திரங்க	உஅந	மொய்தரு	கஎஅ
மந்திரத்தா	ச௦௦	யா	
மந்திரமத	கூச	யாதொரு	கநச
மந்திரமத்	கூந	யான்செய்தேன்	ந.ருஅ
மருத்துவ	கசஉ	வ	
மருவானந்	உஉச	வண்டிக	கருய
மலமாயை	ககக	வருங்குண	ககந
மலமென	கஅரு	வா	
மறைகளீ	கநக	வாக்கொடு	கசஅ
மறையினு	அ	வாயாதி	கசஅ
மனமதுதைச	கசச	வாழ்வெனுமை	ககந
மனமதுரின	கநந	வி	
மன்னவன்	உஎச	விச்சையி	கசஉ
மா		விதிப்படி	கருரு
மாசறுகா	கஉ	வித்தக	எச
மாயைதான்	எச	வித்தைகள்	ருக
மாயையிற்	கசக	வித்தையின் மந்	உஅச
மாயையினு	சஎ	வித்தையோ	க௦ச
மாயையின் கா	ககய	விந்துவின்	ருக
மாயையின்வயி	உஉஉ	வே	
மாயையே	கஅசு	வேதசாத்	நநச
மாறியிவ்	கருந	வேதநூல்	உகரு
மானுடப்பிற	ககச	வேற்றுமை	ருரு
மி		வை	
மிக்கதொரு	நகச	வைகரிசெ	ருந

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
அ	கசு	மறையினு லயனான்	மறையினு னயனான்
,,	,,	மனத்தினுல்	மனத்தினுன்
கூ	உகூ	தர்க்க	தருக்க
கூகூ	டு	கார்ய	காரிய
சடு	கசு	காண்டலென்பது	காண்டலாலென்பது
சஎ	கடு	மீளத	மீளத்
சுகூ	எ	யாசங்கித்தும்	யாசங்கித்தும்
எடு	கசு	அவ்வியோக	அவ்யோக
எசு	ககூ	அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள்	அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள்
கூசு	கஉ	புண்புத்தொகை	பண்புத்தொகை
கூகூ	ச	-ஞானம்	ஞானம்-
கூசு	உக	உரைப்பர்	உரைப்பர்
கூஅ	ச	அவ்வவ்வியோனிக்குள்	அவ்வயோனிக்குள்
,,	உசு	முத	முதல்
ககசு	கக	கூற்றே	கூற்றை
கஉக	கஉ	முன்ப	முன்ன
கஉஉ	டு	அதனையுடம்பட்டாக்கு	அதனையுடம்பட்டாய்க்கு
கஉசு	கஅ	வைப்பான்	வைப்பன்
கஉசு	உஅ	அளிப்பன்	அளிப்பன்
ககூஉ	சு	அன்பு யாவர்	அன்பு-யாவர்
ககூசு	கசு	அறியவாராது	அறியவாராத
கசுஅ	எ	பட்டு, நன்மை	பட்டு, -நன்மை
கசுக	உ	சிவாத்து விதா	சிவாத்து விதர்
கசுகூ	ககூ	இஃது	இது
கசுகூ	கூ	இஃதியாதாகற்பாற்றென	இதுயாதாகற்பாற்றென
கஎக	உகூ	சலித்தல், -பாந்த	சலித்தல் பாந்த
,,	உஉ	சுட்டு ஒன்று வித்தலாகிய	சுடுதல் ஒன்றுவித்தலாகிய
கஎகூ	உக	சித்த சத்து	சித்த சித்து
கஎகூ	உஉ	ஒன்றாய்	ஒன்றாய்ப்
,,	உசு	ஒன்றாய்	ஒன்றாய்ப்
,,	உஅ	நின்ற	நின்ற
கஅக	ச	பேதமும்,	பேதமும்
கஅகூ	கஉ	தத்துவங்களான	தத்துவங்களான்
கஅகூ	உஉ	தூய பருதிச்	தூய பரிதிச்
கஅகூ	கஅ	பொய்மை	பொய்மை
ககூடு	ச	உருவவே	உருவமே
,,	ககூ	உருவவே	உருவமே

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ககடு	கஉ	அறியவராது	அறியவராது
உ௦௬	உ	தெரிந்தாங்	தெரிந்தங்
”	சு	கருவியாம்	கருவியா
உ௧௪	அ	அஃது	அது
உ௩௯	அ	வரையு	வகையு
உ௫௩	உடு	நீங்குதலில்லை	இல்லை
உ௬௧	ந	சத்தை	சத்தே
”	அ	நிர்வசனமாக	அநிர்வசனமாக
”	கஉ	சத்தையாகும்	சத்தேயாகும்
உ௭௨	சு	புன்னுயிர்ச்	பின்னுயிர்ச்
உ௭௬	கக	ஆதாரமாகிய	ஆதாரமாகி
”	உடு	நிராதாரமாகிய	நிராதாரமாகி
உ௭௭	அ	யிருவர்க்கத்திற்குத்	யிருவர்க்கத்திற்குந்
உ௭௮	ந௩	ஹுதம் ஓமம்	ஹுதம் ஓமம். (சிவாக்கிர
உ௮௦	உ	றனுட்டிக்கு	றனுட்டிக்கு [யோகி]
உ௮௮	க	பருவமென்ற	பருவமென்றார்.
உ௯௮	உ௮	மூன்று குணம்	மூன்று குணமும்
உ௯௯	உ	குணம்.	குணமும்
ந௦௦	நஉ	பல சமைத்து பொலி	பல சமைத்து—பொலி
ந௦௨	உஉ	அந்தர்மாதிருகாக்கிரகத் துத	அந்தர்மாதிருகாக்கிரமத்தை
ந௦௭	டு	தப்பினவர் மேலாய	தப்பினவர்,—மேலாய
ந௦௮	ந௩	அடைந்தே	அடைந்தே
ந௦௯	க௭	கடலினமுந்தாவகை	கடலினமுந் தாவகை
ந௧௦	கக	கட்குக்	கட்குக்
ந௧௨	ச	அதையும்	அவையும்
ந௧௪	க௭	லும் பக்குவ [விதமாய்	லும்-பக்குவ [விதமாய்
ந௧௫	க௩	கண்ணொளியும்போலத் து	கண்ணொளியும்போ லத்து
ந௧௭	சு	விளங்கப்பெறாதாகின்றென்	விளங்கப் பெறாதாயிற்
ந௧௮	ச	மாசினீங்கியவழி [பது	மாசுநீங்கியவழி [நென்பது
ந௨௨	டு	நின்ற அ	நின்ற அந்
”	க௦	நிலையன்	நிலையன்
ந௨௬	அ	அவ்வான்மாவக்	அவ்வான் மாவக்
”	க௧	மேகதேசக் காட்சி	மேகதேசக் காட்சி
ந௨௭	உ௪	முன் நிறை நீர்	முன் நிறை சிறை நீர்
ந௨௮	க௪	அப்பெற்றியவாயவழி	அப்பெற்றியவாயவழி
ந௩௬	உ௦	சரணங்கள்	சரணங்கள்
ந௪௫	ந௪	உலகுடை நாயனார்	உலகுடைய நாயனார்
ந௪௭	சு	கவனிக்கப்	கணிக்கப்
”	க௦	தோன்றுமெனப்	தோன்று மேனைப்
ந௪௮	க௭	சுத்தையு மென்னும்	சுத்தவித்தையுமென்னும்
”	ந௩	சத்தியும்	சத்தி மூர்த்தியும்
ந௫௩	ந௧	விச்செய்யுளாகலின்	விச்செய்யுளாகலின்
ந௫௬	கடு	மாட்டவாய்	மாட்டாவாய்

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
ந.௮௭	௧௪	கியையு றென்றுரைப்பின்	கியையுமென்றுரைப்பின்
ந.௮௮	௨௪	மாய	மாயா
ந.௯௩.	௩	என்றும் உலகின்	என்றும்-உலகின்
,,	௨௦	ஒழிப்பாளுய் அதனை	ஒழிப்பாளுய்-அதனை
ந.௯௮	௩	ஒழிந்தும்	ஒழிந்தும்
,,	௧௮	கெடுக்க வல்லனவாய	கெடுக்க வல்லனவாய
,,	௨௩	கவித் தரசாண்டு நுங்கிடா	கவித் தரசாண்டு...நுங்கிடா
ந.௯௯	௧௬	விருப்பு நிகழ்ந்து	விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து
,,	௨௪	சுழலுமாபோல்	சுழலுமாபோல்—
,,	௨௬	உபயோகமதாலின்	உபயோகமாதலின்
,,	௩௪	விடயங்களைத்	விடங்களைத்
ந.௯௭	௧	அவ்விடயங்களைத்	அவ்விடங்களைத்
,,	௨௬	வலியுறுத்துதற்கு	வலியுறுத்துதற்கு.
ந.௯௮	௩	கும்பிட்டேகும்பிட்டே
ந.௭௦	௧௨	உயிர்த்துடனாய்	உயிர்த்துடனாய்
ந.௨௭	௧௪	பார்க்கவாராத	பார்க்க வாராத
,,	௩௧	வாராத	வாராத
ந.௭௩	௨௭	உண்டாம் உடம்புள	உண்டாம்—உடம்புள
ந.௭௮	௧௬	கழிந்தொழியும்	கழிந்தொழியும்
ந.௮௪	௧௮	ஒளித்த	ஒழித்த
ந.௯௩	௨௦	துமாறு	துமாமாறு

பிழை திருத்தம்

முற்றிற்று.

